

*A Bernard Haussoullier,
au vif ami de l'œur
et d'intelligence,
souvenir profondément reconnaissant.*

Charles Michel.

RECUEIL

D'INSCRIPTIONS GRECQUES

SUPPLÉMENT

A LA MÊME LIBRAIRIE

RECUEIL D'INSCRIPTIONS GRECQUES par CHARLES MICHEL. Préface par B. HAUSOULLIER. 1 vol. 8° de xxvi-1000 pages. . . . 20 fr.

Table des matières : DROIT PUBLIC. I. INSTITUTIONS POLITIQUES. — *Relations internationales*. i. Traités, conventions, arbitrages. ii. Lettres et rescrits de souverains. — *Lois et décrets*. i. Athènes. ii. Tribus et dèmes de l'Attique. iii. Colonies athéniennes. iv. Mégaride et Péloponnèse. v. Grèce septentrionale. vi. Macédoine, Thrace, Sarmatie. vii. Iles de la mer Égée viii. Asie Mineure. ix. Syrie, Égypte, Sicile, Italie. — *Documents administratifs*. i. Finances et travaux publics. ii. Éphébie, armée, marine. iii. Listes de magistrats, proxènes, citoyens. — II. INSTITUTIONS RELIGIEUSES. *Lois et règlements*. — *Administration des sanctuaires*. — *Oracles*. — *Listes de prêtres et de théores*. — *Concours et jeux publics*. — *Phratries, thiasés, corporations*. — *Dédicaces, imprécations, invocations*.

DROIT PRIVÉ. *Lois et décrets*. — *Jugements*. — *Actes et contrats*.

Ouvrage couronné par l'Association pour l'Encouragement des Études grecques en France (Prix Zographos).

RECUEIL D'INSCRIPTIONS GRECQUES

PAR

CHARLES MICHEL

PROFESSEUR A L'UNIVERSITÉ DE LIÈGE
CORRESPONDANT DE L'INSTITUT

SUPPLÉMENT 1-2

p2 after p121



PARIS
ERNEST LEROUX, LIBRAIRE-ÉDITEUR
28, RUE BONAPARTE, 28

—
1912-27

30124

A MES CHERS AMIS

BERNARD HAUSOULLIER

ET

ADOLPHE WILHELM

Κῆνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδὼν σ' ἢ μεγάλη χάρις
Δώρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιματὰ τὰ παρ φίλων.

THÉOCRITE, xxviii, 24-25.

AVANT-PROPOS

Le *Supplément au Recueil d'Inscriptions grecques*, dont nous publions aujourd'hui le premier fascicule, comprendra, avec un certain nombre de textes que le manque de place n'avait pas permis d'insérer dans le *Recueil*, un choix d'inscriptions parues depuis 1896.

Les textes sont groupés cette fois dans l'ordre géographique adopté jadis par Boeckh, et, pour chaque pays, suivant le plan systématique du *Recueil*. Une table détaillée classera d'ailleurs les inscriptions nouvelles sous les rubriques précédemment employées.

Dans un *Appendice*, dès maintenant préparé, qui sera placé à la fin du volume, on trouvera les principales inscriptions publiées pendant la durée de l'impression. Enfin un index et des tables de concordance s'étendant aux textes des deux volumes, termineront l'ouvrage.

Nous nous réservons de remercier dans le dernier fascicule tous ceux qui ont bien voulu nous aider dans notre tâche. La dédicace n'acquitte, et très imparfaitement, qu'une partie de notre dette.

Charles MICHEL.

ATHÈNES

I. LOIS ET DÉCRETS

1427. Loi réglant la situation des habitants de Salamine après la conquête athénienne. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.)

Six fragments d'une stèle mutilée, trouvés sur l'Acropole. Les lignes 1-6 sont gravées στοιχηδόν. — Koehler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 117 sq. — Roberts, 45. — Inscr. Gr., I, Suppl., 1^a (p. 57 et p. 164). — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 1 sq. — Gomperz, *Athen. Mitt.*, XIII (1888), p. 137 sq. — Lolling, *Δελτίον*, 1888, p. 117 sq. — Gomperz, *Arch.-Epigr. Mitt. aus Æ.-U.*, XII (1888), p. 61 sq. — Lipsius, *Leipz. Stud.*, XII (1890), p. 221 sq. — B. Keil, *Hermes*, XXIX (1894), p. 17. — A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 466 sq. — Judeich, *Athen. Mitt.*, XXIV (1899), p. 321 sq. — Hicks-Hill, 4. — Roberts-Gardner, 1. — C. Horner, *Quaest. Salaminiae* (Bâle, 1901), p. 17. — Cf. E. Cavaignac, *Études sur l'hist. financière d'Athènes* (Paris, 1908), p. 4.

*Heiler von G. Hermes 19
p. 505-3*

*Nachmanson
Hist. att. 1.*

Ἔδοχσεν τῷ δέμοι· [Τὸν ἐΣα]λα[μῖνι κατοικῶντα] | οἰκῆν
ἐὰ(ν) Σαλαμῖνι [καὶ πο]λὲν, [παρὰ δὲ Ἀθηναῖοι] | σι τε[λ]ῆν καὶ στρα-
τ[ε]ύεσθ[αι] : τ[ὸν] ἑαυτὸ χῶρον μ[ὲ] μισθόν. Ἐὰ(μ) μὲ οἰκ[εῖ] ἐκεῖ
5 ἡ[ο] [κάτοικος, τὸν χῶρο] | ν δὲ [μ]ισθοῖ, ἀποτί[ν]εν τὸ(μ) μισθόμε-
νόν τε καὶ τὸ(μ) μ[ὲ] μισθῶντα ἑκατάτερον τὸ τετραπλάσιον τῷ
μισθῷ | , ἐς δ[ε] μ[ό]σιο[ν], ἐσπράτεν δὲ τὸν ἐκεῖ ἄ[ρ]χοντα· ἐὰν
[ἀμελῇ α]ὔ[ρ]ι τὸν ὀφέλεν : τ[ὴ] δὲ [ἡ]όπλα π[α]ρέχε[σθ]α[ι] ἔ καταθῆ-
10 ναι : τ[ὴ] ριὰ[κ]οντα : δρ[α]χμὰς | ἡὸς ἂν θέλει, ἀπὸ τότο] | ν δὲ [τ]ὸν
ἄρχοντα τὰ ἡόπλα αὐτῷ παρέχ[ε]ν : [ἐπ]ι τῆς β[ολ]ῆς τῆς ἐπὶ - - -

Nous avons reproduit la restitution de M. Judeich. M. A. Wilhelm croit, comme M. C. Horner, que les lignes sont moins longues que ne le suppose cette restitution. Il veut bien nous communiquer sa lecture des lignes 1-6 :

[Τὸν ἐΣα]λα[μῖνι οἰκῶντα
οἰκῆν ἐὰ(ν) Σαλαμῖνι [αἰεὶ π]λὲν [παρ' Ἀθηναῖοι-

σι τε[λ]ῆν καὶ στρατ[εύεσθ]αι : τ[ὸς δὲ κλέρος μ-
 ἐ μισθὸν ἐά(μ) μὲ οἰκ[εῖ ἐκεῖ ἡ]ο [μισθόμενος· ἐά-
 5 ν δὲ [μ]ισθοῖ, ἀποτίνεν τὸ(μ) μισθόμενον καὶ τὸ(μ) μ-
 ισθόντα ἡκάτε[ρον τὸ διπλάσιον τῷ μισθῷ]

**1428. Décret relatif à la constitution démocratique
 d'Érythrées. (VERS 460 AV. J.-C.)**

Marbre trouvé sur l'Acropole près de l'Érechtheion, actuellement perdu. — C.I.G., 73^b (I, p. 890 sq., d'après une copie de Fauvel). — Inscr. Gr., I, 9. — Dittenberger, 2^e éd., 8. — Hicks-Hill, 32. — Roberts-Gardner, 5. — Cf. Lamprecht, *De rebus Erythraeorum publicis* (Berlin, 1871), p. 29 sq. (trad.) — Gaebler, *Erythrae* (Berlin, 1892), p. 14. — P. Fischer, *Quaest. de Athen. sociis historicis* (Bonn), 1887, p. 17 sq. — Busolt, *Griech. Gesch.*, III, p. 225 sq. — A. Wilhelm, *Gætt. gel. Anz.*, 1903, p. 772.

----- ἐπεστάτε, Λ[. . . . εἶπε· | 'Ερυθραῖ]ος ἀπάγεν σ . το .
 ἐς Παναθέναια τὰ μεγάλα ἄχσ[ι]α μὲ | ἐλάττον]ος ἔ τριὸν μνὸν· καὶ
 νέμεν 'Ερυθραῖον [τ]οῖς παρῶσι [τὸν | κρεδὸν τ]ὸ<ι>ς ἱεροπο[ι]δὸς
 5 δραχμὲν ἡκάστοι· ἐὰν δὲ ἀπάγετα[ι μὲν . . . || . . μ]ὲ ἄχσια [δ]ὲ
 τριὸν μνὸν κατὰ τὰ<ς> ἐ[ρεμ]έν<η>α, πρίασθαι [τὸς ἱε]ροπο[ι]δὸς
 ἱερεῖα, τὸν [δὲ δέ]μον τὸ[ν] 'Ερυθραῖον ὀφέλεν ἀναγράφ[ε]σθαι. |
 Τὸν δὲ κ[ρεδὸν] οσ . οασ λον τῷ βολομένοι. 'Ερυθραῖον ἀπ[ὸ]
 κ[υ]άμον βολὲν ἔναι εἴκοσι καὶ ἡκατὸν ἄνδρας· τὸν δὲ [κυα]-
 με[υ]θέντα δο[κι]μά[ζ]εν ἐν τῇ βολῇ καὶ μὲ θεμιτὸν ἔναι
 10 βολε[ύ]εν μεδὲ || ἡέν]α ὀλειζον ἔ τριάκοντα ἔτε γεγονότα· δίοχσιν δ'
 ἔναι [κατα | τ]ῶν ἐλεγχόμενον. Βολεύεν δὲ μὲ ἐντὸς τεττάρων
 ἐ<ι>τὸν. [Ἀ]πο[κ]κυαμεῦσαι [δ]ὲ καὶ καταστῆσαι νῦν μὲν τὴν βολὴν
 τὸς ἐπι[σ]κόπος καὶ τὸν φρ[ό]ραρχον, τὸ δὲ λοιπὸν τὴν βολὴν καὶ
 τὸν [φρόρ]αρχον· τὸμ βουλευσόντων ἕκαστον 'Ερυθράσι π[ρὶ]ν
 15 ἐσιέναι [ε]ς τὴν || ἀρχ]ὴν ὀμνύναι [μὲν Δ]ία κα[ὶ] 'Απόλλο καὶ Δέμε-
 [τρα], ἐπαρόμενο[ν] ἐξ[ὸ]λ[ε]ιαν ἐα[υ]τοῖ ἐπιορκῶντι καὶ παι[σ]ιν
 ἐαυτὸ· ὀμνύν[αι] δὲ τὸν ὀ[ρ]κο[ν] κατὰ [ἡ]ιερόν καιομένον.

Τὴν δὲ βολὴν τὴν βολεύουσιν τα[ύ]τα ἀναγκάζεν· ἐὰν δὲ μέ, ἔναι
 Ζεμιῶσαι [χι]λί[α]σιν δρ[α]χμῆσι | ἔ] ὃ ἂν ἡο δῆμος ὃ 'Ερυθραῖον
 20 αὐτὸς καταβαλὲν φσεφίsetαι. || 'Ομνύνα[ι] δ[ὲ] τὰδε [τὴν] βολήν·
 Βολεύσο ἡος ἂν [δύ]νο[μ]αι [ἄ]ριστ[ι]α κα[ὶ] δικα[ι]ότα]τα 'Ερυ-
 θραῖον τῷ πλέθει καὶ 'Αθηναῖον καὶ τὸν [χ]σ[υ]νμά[χ]ον, [καὶ] οὐκ
 [ἀποσ]τέσομαι 'Αθηναῖον τῷ π[λ]έθος οὐδὲ [τῷ]ν χσυνμάχων τὸν
 'Αθηναῖον οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ οὐ[τ'] ἄλλοι πε[ί]σομαι, | οὐδ' αὐτομο-
 25 λέσο οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ οὐτ' ἄλλοι [π]είσομαι οὐδὲ ἡενί· || οὐδὲ τὸν
 φ[ε]υρόντων [κατ]αδέχομαι οὐδὲ] ἡένα οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ [οὐτ'] |

ἄλλοι πείσομαι, τὸν ἐς Μέδος φυγόντων, ἄνευ τῆς γνώμης
[τῆς Ἀθηναίων καὶ τὸ δέμο, οὐδὲ τὸν μενόντων ἔχσελδ ἄνευ
τῆς γνώμης] τῆς Ἀθηναίων καὶ τὸ δέμο.

Ἐὰν δέ τις ἀποκτένει Ἑρυθραῖος ἕτερον Ἑρυθραῖον, τεθ-
30 [ν]άτο. Ἐὰν [δέ το] ἀειφυγία || [καταγ]ν<ε>οσθῇ, φευγέτο καὶ
Ἀθῆνας καὶ τὸν Ἀθηναῖον χσυνμαχίδα, | καὶ τὰ χρέματα δεμόσ[ια
ἔσ]το Ἑρυθραίων. Ἐὰν δ[έ] τις [ἀλθ]ι προιδιδὸς τοῖς τυράννοις
τὲμ πόλιν τὸν Ἑρυθραῖον καὶ αὐτὸς [νε]ποινεῖ τεινάτο [κ]α[ι]
παῖδες οἱ ἐχς [ἐ]κείνο, ἐὰν | μὲ ο[ι]κεί[ο]ς ἐχον[τες] οἱ παῖδες
35 [η]οι ἐχς [ἐ]κείνο [ἐς τὸν δῆμον τὸν Ἑρυθραῖον] καὶ [τὸν] Ἀθε-
ναῖον ἀποφανθῶσιν. Τὰ δὲ χρέματα [τὸ ἀλόντο]ς καταθέντες
ἅπαντα [οἱ παῖδες τὸ] ἡμίση ἀπολ[α]βόντων, τὸ δὲ δεμευέσθο.
Κατὰ ταῦτα καὶ [ἐάν τις ἀλθι τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναῖον [πρ]οδιδὸς
ἐ [τὲν φρορὰν τὲν] Ἑρυθραῖσι - - -

Nous avons négligé de noter toutes les lettres manifestement mal copiées par Fauvel et n'avons indiqué que les lacunes. Nous avons supprimé les dernières lignes dont il n'y a rien à tirer de certain.

1429. Décret en l'honneur de Thespiens restés fidèles à Athènes. (MILIEU DU V^e S. AV. J.-C.)

Deux fragments de marbre pentélique (A, B) trouvés sur l'Acropole. — A : Inscr. Gr., I, 27. — A et B : P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, I (1877), p. 303 sq. = *Mél. d'Épigr. gr.*, p. 30 sq. — Inscr. Gr., I, Suppl., 27 (p. 9). — Hicks-Hill, 39.

- - λεος εἶπε· Κο[ρρα]γίδεν [καὶ] | Θαλυκίδεν καὶ Μ[ε]νέστρατον
[κ]αὶ Ἀθῆναῖον τὸς Θεσπιάς ἀναγρ[ά]φσαι προχούενος καὶ εὐερ-
5 γέτα[ς] Ἀθῆναῖον καὶ τὸς παῖδας τὸς | [ἐκένου]ν ἐμ Πόλ[ε]ι ἐν στέ-
λει λιθί[ν]ει· οἱ δὲ πολετ[α]ὶ ἀπομισθοσά[ν]των τὲν στέλεν· τὸ
δὲ ἀργύριον | [ἀποδόντων οἱ κολακρ]έται - - -

L. 1, la lecture Κο[ρρα]γίδεν nous est fournie par M. A. Wilhelm, qui a revu le marbre. — L. 9. ἀποδόντων a été restitué d'après *Recueil*, 671, B, l. 8. — La date est fixée par la forme des lettres. « Dans les années 457-447, les Athéniens firent de grands efforts pour soumettre la Béotie et la Grèce du Nord (Thucyd., I, 108-113; Diod. XI, 81, 82; XII, 7). Ils trouverent un appui dans les Thespiens » (Foucart, *loc. cit.*).

1430. Traité entre Athènes et Rhegium. (433/2 AV. J.-C.)

Plaque de marbre brisée à gauche et en bas. Trouvée sur l'Acropole, actuellement au British Museum. Στοιχηδόν. — C.I.G., 23. — Inscr. Gr., I, 33 (cf. Suppl., p. 13). — Hicks, *Anc. Greek Inscr. in the Br. Mus.*, I, 5. — Foucart,

Rev. Arch., 1877, I, p. 384 sq. = *Mélanges d'Épigr. gr.*, p. 24 sq. — Dittenberger, 2^e éd., 25. — R. von Scala, *Staatsverträge des Altert.*, I, 67, p. 50. — Roberts-Gardner, 12. — Hicks-Hill, 51.

Θεοί. Πρέσβες ἐκ Ῥεγίο ἡ]οὶ τὸν χυμμαχίαν | [ἐπόεσαντο καὶ
τὸν ἰόρκον· Κλέανδρος Χσεν|..... τίνος, Σιλενὸς
5 Φόκο, | [..... Ἐπ' Ἀφ]σεύδος ἄρχοντος κ|[αὶ τὴς
βολῆς ἡὲ Κριτιά]δες πρῶτος ἐγράμμ|[άτευε. Ἔδοχσεν τῇ βο]λεῖ
καὶ τῷ δέμοι. Ἀ|καμαντὶς ἐπρυτάνευε· Χ]αρίας ἐγραμμάτευ|[ε·
Τιμόχσενος ἐπεστάτ]ε· Καλλί|[ας εἶπε· Χυμμαχίαν εἶν]αι Ἀθε-
10 ναίοις καὶ |[Ῥεγίνοις. Τὸν δὲ ὄρκον] ἠομοσάντων Ἀθена|[ῖοι κατὰ
τάδε· ἔσται πιστὰ καὶ ἄδολα καὶ ἡ|[απλᾶ ἡάπαντα τὰ ἀπ' Ἀθε-
ν]αίων Ῥεγίνοις κα|[ὶ χυμμαχοῖς, καὶ χσύμ]μαχοι ἐσόμεθα
15 πισ|[τοὶ καὶ δίκαιοι καὶ ἰσ]χυροὶ καὶ ἀβλαβῆς || [ἐς τὸν ἡάπαντα
χρόνον καὶ] ὀφελέσομεν ---

Ligne 8, à la fin, après Καλλι, l'espace de 9 lettres a été laissé vide; M. A. Wilhelm fait remarquer que cette lacune doit provenir d'un remaniement qu'a subi la stèle. L'écriture des huit premières lignes, qui ont chacune 34 lettres, diffère de celle des lignes suivantes, qui n'en ont que 33, et ces deux parties ont un niveau différent. Il en conclut que le marbre a été retaillé pour remplacer par un texte plus long, un texte primitif plus court. M. A. Wilhelm ajoute que l'inscription, *Recueil*, 4, qui est du même jour que celle-ci, a subi le même traitement. Les 15 premières lignes en ont été regravées sur une surface retaillée et devenue plus basse; elles ont chacune 18 lettres, tandis que les lignes suivantes n'en ont que 17. — L. 12, le marbre porte ΔΙΟΝ. — Rapprocher *Recueil*, 4, où il faut également lire, à la l. 21, χσύμμαχοι ἐσ[όμεθα].

Archontat d'Apseudès, 433/2 av. J.-C.

1431. Établissement de clérouques à Lesbos. (427 av. J.-C.)

Cinq fragments (A-E) d'une stèle de marbre, trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — B : Rangabé, *Ant. Hell.*, 302; B et D : *Inscr. Gr.*, I, 66; A, C, E : Koumanoudis, Ἀθήναιον, V (1876), p. 168 sq.; A, C, E : *Inscr. Gr.*, I, Suppl., p. 22. — A-E : Dittenberger, 2^e éd., 29. — Hicks-Hill, 61. — Cf. Stahl, *Rhein. Mus.*, XXXVIII (1893), p. 145 sq. — Swoboda, *Serta Harteliana* (Vienne, 1896), p. 28 sq. — A l'exemple de Hicks-Hill, nous n'avons reproduit que les fragments B et C; les autres ne contiennent que quelques lettres. — « Le fragment de la partie supérieure d'une stèle, conservé au Musée du Louvre [Froehner, *Notice de la sculpture*, n° 113; *Catal. somm.*, 2414], publié par M^{lle} M. Bieher, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), Beil. z. S. 12, et portant l'inscription ΜΥΤΙΛΗ[ναίων, semble pouvoir appartenir à notre stèle, qui a été érigée par les soins et aux frais des Mytiléniens (l. 10). » A. Wilhelm. — Pour l'emploi de l'alphabet ionien, cf. Meisterhans, *Gramm. der att. Inscr.*, 3^e éd., p. 4 sq.

-----ντας -----ε----- | ---αι Ἀθην[αῖοι] κελεύο[σι] ---
----- | .. δι]κας διδόν[τα]ς πρὸς Ἀθην[αῖον] τὸς ἐπισκόπο[ις]

5 κατὰ τὰς χσν[μβο]λὰς καὶ ἔσα[ν πρὸς Μυτιλεναί]ο[ς]. Καὶ τοῖς
 κλε[ρό]χοις, ἡόσα ἐπο[λέθε] ὄντα ἐπὶ τὸν | ἄγ[ρ]ον πρὶν ἀ[πο]δοθε-
 ναι αὐτοῖς [τὲρ γέν ὑπὸ τὸν | στ]ρατεγὸν [καὶ] τὸν στρατιοτὸν
 [ἀποδοῦναι Μυτιλ[εν]αίον τὸς ἔχοντας. Καὶ ἀναγράφ[σαι ταῦτα τὸν
 10 γ[ρ]α]μματέα τῆς βολῆς ἐστέλει λιθί[νει καὶ καταθ]||ἐναι ἐμ Πόλει
 τέλεσι τοῖς<ς> [Μυτιλεναίον. Ταῦ]||τα μὲν ἀναγράφ[σαι καὶ κ[αλέ]-
 σαι τὸν πρεσβείαν τ] ὃν Μυτιλεναίον ἐπὶ χ[σένια ἐς τὸ πρυτανεῖον
 ἐς] | αὔριον· τοῖς δὲ κλ[ερό]χοις ἡόσοις] | γῆς ἀντα-
 15 ποδο ----- || ἐδο ----

L'établissement de ces élérouques est mentionné par Thucydide, III, 50; cf. Diod. de Sic., XII, 55, 10.

1432. Alliance avec les Bottiéens. (VERS 421 AV. J.-C.)

Six fragments de marbre pentélique trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Lolling, Δελτίον, 1890, p. 38 sq. — Inscr. Gr., I, Suppl., 52, 53 (p. 142). — Dittenberger, 2^e éd., 36. — R. von Scala, *Staatsverträge*, 82 (I, p. 65). — Hicks-Hill, 68. — Nous avons supprimé les six premières lignes dont il ne reste que quelques lettres.

---|ος, τὸν δὲ ἡόρκον ὁμόσαι ἑκατέρως, Ἀθηναῖον μὲν τὲν |
 βολὲν καὶ τ[ὸς] στρατεγὸς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς, Βοττια[ί]ον δὲ τὲν
 10 βο[λὲν καὶ τὸς] στρατεγὸς κα[ὶ] τὸς λοιπὸς ἄρ[χ]οντας τὸς ἐ[ν ταῖς]
 πόλεσι ταῖς Βοτ[τ]ια[ί]ον. ἡΟ δὲ ἡόρκ] ος ἔστο Ἀθεν[αίοις] ἡόδε·
 Ἀμυνὸ τοῖς Βοττια[ίοις] τοῖς | χσυντιθεμέ[νοις] τὰς ἡομολογίας,
 καὶ τὲν χσ[υμμαχία]ν | πιστὸς καὶ [ἀδόλος, φυλάχσο Βοττια]ίοις
 προ[θυμόμε]ν[ος] κατὰ τὰ χ[συγκείμενα]· καὶ οὐ μνε[σικακέ]σο τὸ[ν]
 15 παρ[οιχο]μένον ἔ[νεκα]. Βοττιαῖοι δὲ ὁμν[υόν]τον κατὰ [τάδε·] | Φί-
 λοι ἐσόμε[θα] Ἀθηναίοις καὶ χσύμ[αχοι] πιστ[οῖς] κα[ὶ] | ἀδόλος καὶ
 τ[ὸς] αὐτὸς φίλος καὶ ἐχθ[ρὸς] νομιόμε[ν] | ἡόσ[περ] ἂν Ἀθηνα[ῖοι].
 καὶ οὐκ ὀφελέσο τὸ[ς] ἐχθ[ρὸς] τὸς Ἀθεν[αίον] οὔτε χρ[έματα] παρ-
 20 ἔχον οὔτε δυνάμει οὐδεμῖαι, οἷ|δὲ μνεσικ[ακέ]σο τὸν παροιχομέ-
 νον ἔνεκα. Τὰς δὲ χσυνθέκας τὰς περὶ τὸν σπονδὸν κατα[θέ]ναι
 Ἀθηναῖος μ[έ]ν ἐμ Πόλ[ε]ι ἀναγράφ[σαντας] ἐστέλει | λιθί[νει καὶ]
 τὰ ὄν[ομα]τ[α] τὸν | πόλεον ἐγγράφ[σαντας] τ[ὸν] χσυντιθεμένον |
 25 τὲν φιλία[ν] καὶ τὲν χσυμαχίαν, κα[ὶ] ἐπιγράφ[σαι] ἐν τ[ῇ] | στέλει τὸ
 ἄ[ρ]χοντος τὸ ὄνομα, ἐφ' ὃ | ἐγένοντο αἱ χσυν[υθ]||έκαι· Βοττια[ῖοι]
 δ' ἐν στέλαις λιθί[ναις] ἀναγράφ[σαντ]||ες καταθέν[τον] διαπέμφ-
 σαντες κατὰ πόλεις ἐπι[γράφ]σαντες ἐν ταῖς στέλαις τὸν ἀρχόν-
 τον τὰ ὄνόμα[τα] τὸν Β[ο]ττιαῖον ἐφ' ὃν ἐγένοντο αἱ χσυνθέ[κ]αι.
 30 Τὸς δὲ [ἡόρκος] || ἡοίτινες λέ[φ]σσονται παρὰ Βοττιαῖον ἐλέσθαι τὸν
 δέ||μον πέντε ἄν[δρας] αὐτίκα μάλα ἐκ πάντων Ἀθηναίων, τὸ[ς] δὲ

όμερος ἡ[ὸς] ἔχοσι | .. Εἰὸκράτες
|εἶπε· -----

Il ne reste que peu de lettres des lignes 34 à 42, puis on lit :

45 Αἱ δὲ πόλε[ς] ἐσίν· — | Καλίνδοι[α] — | Τριπο[αί] — | [Κ]εμα-
καί. — | ---

L. 31, restitution communiquée par M. A. Wilhelm. — Les Bottiéens de Macédoine, qui faisaient partie de l'Empire d'Athènes (Spartolos, dans la Chalcidique, une de leurs villes principales, figure dans les Comptes des logistes, *Recueil*, 556, col. II), s'étaient révoltés au début de la guerre du Péloponnèse (Thucyd., I, 58). Mais lors de la paix de Nicias (printemps, 421), la liberté fut accordée à Spartolos d'entrer dans la confédération athénienne (Thucyd., V, 18). On suppose que c'est à la suite du traité de paix qu'a été conclue l'alliance d'Athènes avec les Bottiéens.

1433. Décret en l'honneur de Lycon d'Achaïe. (413 av. J.-C.)

Plaque de marbre blanc brisée en haut et en bas, trouvée sur l'Acropole. Στοιχιδόν. — Mylonas, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 133 sq. — Lolling, *Sitzungsb. der Berl. Akad.*, 1888, p. 246. — A. Wilhelm, *Hermes*, XXIV (1889), p. 110. — Inscr. Gr., I, Suppl., 53^b (p. 165). — Dittenberger, 2^e éd., 46. — Cf. A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 776. — Un fragment, provenant d'une inscription portant le même texte, a été publié par Lolling, *Sitzungsb. der Berl. Ak.*, 1887, p. 1192. Inscr. Gr., I, Suppl., p. 166 et II, 5, 48^c (p. 13); cf. A. Wilhelm, *loc. cit.*

Ἔδοξεν τῇ βολῇ καὶ τῷ δ[ι]ήμωι· . . . ης ἐπρυτάνευε· Θ[ε]αῖος
ἐγγραμμάτευε· Πολ[ε]μ[α]ίνετος ἐπεστάτε. Πείσαν δρος εἶπε
5 Λύκωνα τὸν Ἀχαιόν, ἐπειδὴ εὖ ποῖ Ἀθηναί[ο]ς ἀναγραφάτω
πρόξενον καὶ εὐεργέτην Ἀθηναίων ἐν στήλῃ λιθίνει ἐμ Πόλει ὁ
10 γρ[α]μματεὺς ὁ τῆς βολῆς καὶ καταθέτω ἐμ Πόλει. Τὴν δὲ ναυὺν
ἦν δέται ἐκκομίσασθαι | ἐξ Ἀχαιίας, ἐκκομίσασθω· καὶ ἐξέναι
αὐτῷ πλὴν καὶ χρήματα ἐσάγειν ὅσης Ἀθηναῖοι κρατῶσι καὶ ἐς
15 τὰ Ἀθην[αίων] φρόρια· ἐς δὲ τὸν κόλπ[ον] μὴ ἐξέναι ἐσπλὴν
αὐ[τῷ] | τὸν ---

Ligne 23, l'auteur de la proposition est l'homme d'État athénien bien connu, Πείσανδρος Ἀχαρνεύς.

1434. Décrets en faveur de Néapolis de Thrace.

(409 av. J.-C.)

Sept fragments d'une stèle de marbre pentélique, dont l'un (A) a été trouvé sur l'Acropole, les autres (B-G) entre l'Odéon et le théâtre de Dionysos. Στοιχιδόν depuis la l. 39. — A : Inscr. Gr., I, 51. — B-G : Koumanoudis, *Ἀθήναιοι*, V (1876), p. 86 sq. — A-G : Inscr. Gr., I, Suppl., p. 15. — Dittenberger, 2^e éd., 49. — Hicks-Ifill, 75. — Roberts-Gardner, 23. — Cf. A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*,

1903, p. 776 sq. — Le même, *Beitraege zur griech. Inschriftenkunde* (Vienne, 1909), p. 231. — Nous avons modifié quelques indications de Kirchhoff (Inscr. Gr.) d'après un estampage que nous devons à l'amitié de M. A. Wilhelm.

Θεορί. | Νεοπολιτῶν | τῶν παρὰ Θάσον. | Ἐδοχσεν τῇ
5 β[ο]υ[λ]ῇ | καὶ τοῖς δῆμοι. Λεοντὶς ἐπρυτά[νευε]. || Σιβυρτιάδης
ἐγραμμάτευεν· Χαιριμένης ἐπεστ[ά]τε· Γλ[α]ύκιππος ἤρχ[εν]· . .
..θεὸς εἶπεν· Ἐπ[αι]νέσαι τοῖς Νεοπολίταις τοῖς | παρὰ Θάσον
[πρῶτον μὲν ὁ<υ>τι συνδιεπο[λέμ]ησαν τὸν πόλεμον μετὰ Ἀθε-
ναίῳ καὶ ὅτι πολιο[ρ]κόμενοι ὑπ[ὸ] Θασίῳ καὶ Πελοποννησίῳ
οὐκ ἠθ[ύ]μησαν -----|.ς τὴν α-----ον ἀνδ[ρ]ες ἀγαθοί
10 ἐγένοντο ἐξ τε || τὴν στρατιάν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναῖον καὶ
το[ύς] συμμάχ[ο]υς -----]ε [----- | ----- χρ]ημα[τ] ---
15 --- | -----] χρήματα ----- | ----- ν ἡ Ἀθηναίο[ι] --- ||
----- χρήμασιν εἶναι Νεοπολίταις ----- | -----]ον καὶ
χρῆσαι ΤΤΤΤΧΧΧ ----- | ----- ον ἐδέοντο ὅπως ἂν ἔχο[σ]ι
----- | -----]εσθαι αὐτοῖς ἐκ τῶν χρημ[ά]-
20 τον ----- | ----- πόλεος ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ σε[φ] ----- || -----
ἐνιαυτῷ ὅς ἀφειληφότας παρὰ ----- | ----- ἀποδοθῇ,
ποιεῖν δὲ ταῦτα ----- | ----- Θασίος δὲ διδόσιν ----
---- | -----]ς καὶ βο[υ]λόμενοι καὶ ἐθέλοντ ----- |
[στρατιότ]αις ΓΧΧΧΧΠΗΗΗ καὶ προθυμοὶ εἰσ[ι] ποιεῖν ὃ τι
25 δύνα[ι]ται ἀγ[α]θὸν αὐτοῖς ἐπαγγελάμενοι καὶ -----
---- | ----- αν τὴν Ἀθηναῖον καὶ ἀντ[ι] τῆς εὐεργε[σί]ας
ταύτης | εἶναι καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς χρόν[ο]ι παρ' Ἀθηναῖον -----
--- αὐτ[ο]ῖς ὅς ἀνδράσιν οὖσιν ἀγαθο[ῖς] καὶ τῇ[ν] πρόσδοον
εἶναι αὐτ[ο]ῖς πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμ[ο]ν πρότοις μετὰ τὰ
30 ἱερὰ ὅς | || εὐεργέταις οὖσιν Ἀθηναῖον τοῦ δήμου· καὶ τὰ ὑπο-
μνήμα[τα] τούτου ἃ οἱ Νεοπολίται ἔδοσαν τοῖς στρατηγοῖς
παραδοῦναι τοῖς γραμματέ[ι] τῆς βουλῆς, χωρὶς μὲν [τὰ τὸν χρε-
μάτον, χωρὶς δὲ τὰ ἄλλ]α. Καὶ τὸ φσηφισμα τόδε ἀναγρ[ά]φσαντα
τὸν γραμματέα | τῆς βουλῆς ἐστήληι λιθίνῃ καταθ[έ]ναι ἐμ Πόλει
35 τέλεσι τοῖς Νεοπολιτῶν· ἐν δὲ Νέαι πόλῃ αὐτοῖς [Νεοπολίται
καταθ[έ]ντον ἐν τοῖς ἱεροῖς τῆς Παρθένο ἐστήλῃ λιθίνῃ. Καὶ καλέ-
σαι | ἐπὶ χσένια τῇ πρεσβείαν ἐς τὸ πρυτανεῖον ἐς αὐριον.
Δοῦναι δὲ | Οἰνοβίοι Δεκελεεῖ στρατεγοῖ ΤΤΤΠΗ ----- |
Ἀχσίохος εἶπε : Ἐπαινέσαι τοῖς Νεοπολίταις τοῖς ἀπὸ Ἰθράι-
40 κες, ὅς ἀνδράσιν γενομένοις ἀγαθοῖς | || ἐξ τε τὴν στρατιάν καὶ
τὴν πόλιν τὴν Ἀθηναῖον, καὶ ἵοτ[ι] ἐς Θάσον παρεγένοντο πανδμεῖ
συμπολιορ[κ]έσοντες μετὰ Ἀθηναῖον : καὶ ἵοτ[ι] συνναυμαχόντες
αὐτοῖς | καὶ [συμπολεμ]όντες διετέλεσαν τὸν π[ά]ντα χρόνον, καὶ

τὰ ἄλλα ἡότι εὖ ποιῶσιν Ἀθηναίους· καὶ ἀντὶ τοῦτον [τὸν εὐεργε-
 τεμάτων ἡάπαντα παρὰ Ἀθηναίων εἶναι αὐτοῖς καθ' ἡάπερ ἐφσέ-
 φισται Σερμυλίουσι. Ἡ' Ὅπος ἂν μὲ ἀδικόνται μεδὲ ἡυφ' ἐνός
 μέτ||ε ὑπὸ ἰδιότο μέτε ὑπὸ κοινῷ πόλεος, τός τε στρατεγὸς ἡοὶ
 45 ἂν ἡεκάστοτε ἀρχοντες τυγχάνουσιν ἐπιμέλλεσθαι αὐτὸν ἡό τι ἂν
 δέονται : καὶ τὸς ἀρχοντας τοὺς Ἀθηναίων ἡοὶ ἂν ἡεκάστοτε
 ἀρχοσι ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς τὸν χσυμμάχον, τὲμ πόλιν Νεοπολί-
 τας φυλάττοντα|ς| καὶ προθύμος ὄντας ποιῆν ἡό τι ἂν δύνονται
 ἀγαθόν. Εἶναι δὲ|| καὶ νῦν ἡευρίσκεσθαι αὐτὸς παρὰ τῷ δέμο τῷ
 Ἀθηναίων ἡό τι ἂν δοκεῖ ἀγαθὸν ἄλλο ἡὼ ἂν δέονται. Περὶ||
 δὲ τες ἀπαρχῆς τει Παρθένοι, ἡέπερ καὶ τέος ἐγίγνετο τει|θεῖδι,
 ἐν τοῖ δέμοσι διασκέρσασθαι πρὸς αὐ||τός. Ἐς δὲ τὸ φσέφισμα
 τὸ πρότερον ἐπανορθῶσαι τὸ γ γραμματέα τές βολές : [καὶ ἐκκο-
 50 λάφσαντα μεταγρ|άφ|σαι ἀντὶ τές ἀποικίας τές Θασίον ἡότι
 συνδιεπολέμεσαν τὸμ πόλεμον μετὰ Ἀθηναίων. | - - - -|αι : καὶ
 | - - - καὶ Διοφάντοι : ἐπαινέσαι ἡά τε νῦν λέγουσιν καὶ πράττο-
 σιν ἀγαθὰ ὑπὲρ | Ἀθηναίων καὶ τὸ γ χσυμμάχον καὶ ὅτι| πρόθυμοί
 εἰσι ποιῆν ἡό τι δύνανται ἀγαθὸν τέν τε πόλιν καὶ τὲ|ν στρατιάν
 ἐς τὸν λοιπὸ γ χρόνον καθ|άπερ τὸ πρότερον· καλέσαι δὲ καὶ ἐπὶ
 χ|σένια ἐς τὸ πρυτανεῖον - | - - - εἶπε· Τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ
 55 τει| βουλεί· τει δὲ Παρθένοι ἐχσαίρει| - - - - -|| - - - - - ὁ δέμος
 εἰ|ῶ|χσεται. —

Ligne 4, la tribu Léontis avait, cette année, la sixième prytanie, cf. *Recueil*, 569, A, l. 14. — L. 39, Axiochos, l'auteur de la proposition, est l'oncle d'Aleibiade, mentionné *Recueil*, 564, l. 6, et 565, l. 10. Les restitutions nouvelles de cette ligne et des lignes 40, 41, 48, 51, 52 et 53 nous ont été fournies par M. A. Wilhelm. Il veut bien nous dire aussi qu'il a retrouvé un nouveau fragment de neuf lignes, appartenant à la première partie de l'inscription et contenant en tout 25 lettres. — Rapprocher notre n° 1457.

Archontat de Glaukippos, 410/9 av. J.-C.

1435. Décret en l'honneur de Thrasyboulos de Calydon. (409 av. J.-C.)

Six fragments d'une stèle en marbre de l'Hymette, trouvés sur l'Acropole. Στοιχιδόν. Inscr. Gr., I, 59. — Dittenberger, 2^e éd., 50. — Hicks Hill, 74. — Roberts-Gardner, 24. — Cf. Roehl, *Hermes*, XI (1876), p. 378 sq. — Gilbert, *Beitr. z. Gesch. Athens* (Leipzig, 1877), p. 346 sq. — A. Wilhelm, *Arch.-Ep. Mitt. aus Gr.-U.*, 1894, p. 37 sq. — Le même, *Mélanges Nicole* (Genève, 1905), p. 600. — Valetton, *Hermes*, XLIII (1908), p. 481 sq.

Ἐπὶ Γλαυκί|ππο ἀρχον|τος· | |Λόβον ἐκ| Κεδὼν ἐγγραμμά-
 τευε. | |Ἐδοχσεν τει| βολει καὶ τοῖ δέμοι. ἡ|πποθοντί||ς ἐπρυτά-

- 5 νε|υε· Λόβον ἐγραμμάτευε· Φιλιστίδε|ς ἐπεστάτε|· Γλαύκιππος
 ἔρχε : Ἐρασινίδες εἶπε||ε· Ἐπαινέσα|ι Θρασύβολου ὃς ὄντα ἄνδρα
 ἀγαθὸ||ν περὶ τὸν δέ|μον τὸν Ἀθηναῖον καὶ πρόθυμον π||οιὲν ἡό τι
 δύνα|ται ἀγαθόν· καὶ ἀντὶ ὃν εὖ πεποι|ίεκεν τέν τε πόλιν| καὶ τὸν
 10 δέ|μο|ν τὸν Ἀθηναῖο|ν στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖ στε|φάνοι,
 ποιέσα||ι δὲ τὸν στέφανον ἀπὸ χιλίον δρ|αχμῶν· ἡοι |δὲ ἡ|Ελλε-
 νοταμίαι δόντον τὸ ἀργύρι|ον. Καὶ |ἀνειπ|εῖν Διονυσίον τὸν
 ἐν ἄστει τῷ| ἀγῶνι ἡὸν ἡέν |εκα αὐτὸν ἡο δέμος ἐστεφά-
 νοσ|ε :
 15 Διοκλῆς εἶπε· || |Τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ βολέι|· εἶναι δὲ
 Θρασύ||βολου Ἀθηναῖον, φυλῆς καὶ δέμο κ|αὶ φρατρίας ἡὸ|ν ἄν
 βόλεται τὸν κατὰ τὸν νόμο|ν· καὶ τὰλλα τὰ ἐ||φσεφισμένα τῷ
 δέμοι κύρια ἔ|ναι Θρασυβόλο||ι· εἶναι δὲ καὶ εὐρέσθαι αὐτῷ
 20 π|αρά Ἀθηναῖον κ|αὶ ἄλλο ἀγαθὸν ἑάν το δέεται π|ερί ἡὸν εὐερ-
 γέ||τεκε τὸν δέμον τὸν Ἀθηναῖον|, καὶ ἀναγράφσα||ι ἐν στέλει
 λιθίνει τὰ δεδομ|ένα. ἡΕλέσθαι δ||ε τὸν δέμον τρεῖς ἄνδρας
 αὐτί|κα μάλα, ἡοίτινε |ς| δι|κάσοσιν Ἀπολλοδόροι μέ|ρος τὸ
 25 γιγνόμεν|ον. Τὸς |δὲ ἄλλος, ἡόσοι τότε εὖ ἐ|ποίησαν τὸν δέ|μον
 τὸν Ἀθε|ναῖον, ...|ιν καὶ Ἀγόρατο|ν καὶ Κόμονα |καὶ
| καὶ Σῖμον κα|ὶ Φιλῖνον κα|ὶ|, εὐεργέ-
 30 |τα|ς |ἀν|αγράφ|σαι ἐμ Πόλε|ι ἐν στέλει λ|ιθίνει τὸν γραμ|μα|τέ|α
 τ|έ|ς βολῆς. |Καὶ ἔγκτεσι|ν εἶναι αὐτοῖς ὅμπερ | Ἀθηναίοις, |καὶ
 γεπέδο|ν καὶ οἰκίας, καὶ οἴκεσ|ιν Ἀθένεσι. |Καὶ ἐπιμέλ|εσθαι
 αὐτῶν τὲν βολὴν | τὲν αἰεὶ β|ολεύσαν κα|ὶ τὸς πρυτάνες, ἡόπος
 35 ἄ|ν μὲ ἀδ|ικόνται. Τὲν δὲ σ|τέλεν ἀπομισθοσάντο||ν ἡοι πολε-
 ταὶ ἐν τῇ βο|λῇ· τὸς δὲ ἡΕλλενοταμ|,ίας δῶναι τὸ ἀργύριον|. Ἐάν
 δὲ δοκῇ αὐτὸς καὶ | ἄλλο τυχέν ἀγαθῶ, τέν| βολὴν προβολεύσα-
 σαν | ἔχσενεγκέν ἐς τὸν δέμ|ον : Εὐδίκος εἶπε· Τὰ μὲν | ἄλλα
 40 καθάπερ Διοκλῆς, περὶ| δὲ τῶ|ν| δοροδοκεσ|άντον ἐπὶ τῷ
 φσεφίσματι· ὃ ἐφσεφ|ί|σθε Ἀπολλ|οδόροι, τέν βολὴν βολεῦσ|αι
 ἐν τῇ πρότει ἡέδ||ραι τέν ἐν Ἀρείοι πάγ|οι, καὶ κολάζεν τὸν
 |δ|ορο||δοκεσάντον καταφσ|εφιζομένεν, καὶ ἐς δι|κ|ασ||τέριον
 45 αὐτὸς ἐσάγ|ειν, καθότι ἄν δοκῇ αὐτέ|ι|. Τ|ὸς δὲ Ἀρεοπαγίτας|
 παρόντας ἀποφαίνεν ἡά|ττ', ἄν ἡεύροσι, καὶ ἑάν| τις τι ἄλλο
 εἰδέι περὶ τ|ού|τον· ἐχσεῖναι δὲ καὶ| ἰδιώτει, ἑάν τις βόλε-
 τα|ι|. —

L. 3 : la tribu Hippothontis avait, cette année, la huitième prytanie, cf. *Recueil*, 569, A, l. 27. — Sur Thrasyboulos de Calydon, cf. Lysias, *Contre Agorai.*, 71.

Archontat de Glaukippos, 410/9 av. J.-C.

**1436. Décret proposé par Alcibiade en faveur
des Clazoméniens établis à Daphnonte. (408 av. J.-C.)**

Fragment de marbre pentélique trouvé au N. de l'Acropole. Στοιχηδόν. — P. Cavvadias, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1898, p. 1 sq. (cf. *ibid.*, p. 135.) — Dittenberger, 2^e éd., 912. — Hicks-Hill, 73. — Cf. G. C. Richards, *Journ. of Hell. Stud.*, XVIII (1898), p. 329. — M. A. Wilhelm a fait remarquer (*Athen. Mitt.*, XXVIII [1903], p. 446) que le fragment I. G., II, 99, fait partie de ce texte. Il est très mutilé, mais on y lit entr'autres ΑΛΚΙ.

Ἔδοξεν τῇ βο[λῇ καὶ τῷ] δῆμ[ωι] ἐ]πρυτάνευε·
Κράτη[ς] ἔγραμμ[άτευε· Ἐπιγένη]ς ἐπεστάτε. Ἀλκιβιάδης εἶπ[ε·
5 Τὰς ξυνθήκα]ς, ἃς ξυνέθεντο οἱ στρατηγοὶ [τοῖς οἰκίσασσ]ι
Δαφνόντα, εἶναι αὐτοῖς κατὰ [τὰ συ]γκείμε]να, ἐπειδὴ ἄνδρες
ἐγένον[το] ἀγαθοί· καὶ ἀνα]γράψαι τὸν γραμμ[ατέα τῆς βολῆς
ἐν στήλῃ] | λιθίνῃ ἐμ Πόλει τὰς τε ξυνθήκας καὶ τὸ ψή]φισμα
τόδε ---

**1437. Décret réglant la situation de Selymbria
après la prise de la ville par Alcibiade. (408 av. J.-C.)**

Quatre fragments de marbre pentélique trouvés au S. de l'Acropole. Στοιχηδόν avec quelques irrégularités. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, V (1876), p. 513 sq. — Inscr. Gr., I, Suppl., 61^a (p. 18). — Dittenberger, 2^e éd., 53. — Hicks-Hill, 77. — Robert-Gardner, 26. — Cf. A. Wilhelm, *Gott. gel. Anz.*, 1903, p. 779. — Le même, *Ath. Mitt.*, XXVIII (1903), p. 445. — M. A. Wilhelm fait remarquer que le petit fragment, Inscr. Gr., I, 113, se raccorde à droite en haut à notre texte, mais qu'il n'y a rien à en tirer.

----- ἂν ἐπαγ]γέλλ[οσ]ι Ἀθεν[αῖοι] ----- κ]ατάλογον
κατ[-----] ὁ]μέρος δὲ ὃς ἔχ[οσιν] Ἀθηναῖοι ἀποδόναι, τὸ δὲ
5 λ]οιπὸν μὲ λαμβάν[εν· καταστέσασθαι Σελυμβ]ριανὸς τὲμ πολί-
[τείαν αὐτονόμος τρόποι ἡ]ότοι ἂν ἐπίστοντ[αι]
ὅσα δε ὅφ]ελε τὸ κοινὸν τὸ Ση]λυμβριανὸν ἔἰδιοτὸν τι]ς Σελυν-
10 β]ριανὸν τῷ | [κοινοῖ, ἀφέσθαι. Καὶ] εἴ το χρέματα ἐδεδέμε]υτο
ἔἰ τις τῷ κοινῷ] ὅφελεν, ἔἰ τις ἐτίμοτ[ο], ἔντιμον εἶναι. Τοῖς
δὲ] φεύγοσι Σελυμβριανὸν | ος πολεμῖος δὲ καὶ φιλῖος
.... | ὅσα δὲ ἀπόλετο ἐν τῷ πολέμῳ | [χρέματα Ἀθηναί]ον
15 ἔ τὸν συμμαχόν, ἢ εἴ τι ὀφέλ[οντος] ἔ παρακ]αταθέκεν ἔχοντός
το ἔπραχσα[ν οἱ ἄρχοντες], μὴ ἔναι πρᾶχσιν πλήγ γῆς καὶ
οἱ[κίας. Ὅσα δ' ἄ]λλα χυμβόλ[α]ια προτὸ ἔν τοῖς ἰ]διόταις
πρ[ὸς τὸς ἰδιότα]ς ἔἰδιώτει πρὸς τὸ κ]οινὸν ἔ τῷ κοινῷ] πρὸς
20 ἰδιότ[ε]ν | ἔ ἂν τι ἄ]λλο γίγ[νεται], διαλύεμ πρ[ὸς ἀλλέλος·] ὅτι
δ' ἂν ἀμφισβη]τῶσι, δίκας] ἔναι ἀπὸ χυμβολῶν. Τὰς δὲ χυμ-

25 θέκ[ας ἀναγράφ|σαντας ἐς στέλεν θῆναι ἐς τὸ hierò|[ν τὸ Ἀπόλ-
 λονο]ς. Ὡ[μο]σαν Ἀθηναίων οἱ στρατεγοὶ | [καὶ ἰοι τριέραρχοι
 30 καὶ ἰοι ἠοπλίται καὶ εἴ τ[ις ἄλλος Ἀθηναίων π]αρήν, καὶ Σελυμ-
 [βρι]ανοὶ π[ι]άντε[ς]. — Ἀλ[κιβιάδ]ης εἶπε· Καθ' ἃ χσυνέθεντο
 Σε[λυμ]β[ριαν]οὶ πρ[ὸς Ἀθ]εναίος, κατὰ ταῦτα ποιῆν, | καὶ κατα-
 35 θῆναι ἐ[μ Πόλ]ει ἀναγράφσαν[τ]ας τὸς [στ]ι[ρατεγ]ὸς τὰς συν-
 θέ[κ]ας μετὰ τὸ γραμματέος τ[ι]ς βολῆς ἐν στέλει λιθί|[ν]ει τέλεσι
 τοῖς αὐτῶν, [κ]αὶ τὸ φσέφισμα τόδε. | [Ἀπ]ολλόδορον δὲ τὸν
 Ἐμπέδο ἐπαινέσαι καὶ ἀφέν[αι] αὐτὸν τ[ι]ς ὁμερ[ε]ίας καὶ ἐ[χ]σα-
 40 λείψαι τὰ ὀνόμα[τα] τὸν ὁμέ[ρ]ον τὸν Σελυμ[βριαν]ὸν καὶ τὸν
 35 ἐγγυε|[τὸν αὐτὸν α]ῦριον τὸν γραμ[μα]τέα τῆς βολῆς, [δ]ιπ[λό]σοι
 εἰς[ι] γεγραμμένοι, ἐναντί[ν] τῶμ πρυτάνε|[ων]·]όμαχον δὲ
 τὸν Σελυμ[βριαν]ὸν ἀναγρ[άφ]σαι ἐν τ[ε]ί αὐτ[ε]ί στέλει πρόχσε[νον]
 40 Ἀ[θηναί]ον· | [ἔ]ναι δὲ καὶ Ἀπολλοδόρῳ τὸν προ[χ]σενίαν, κα|[θά]-
 περ τῷ πατρὶ αὐτῷ. Τὸς δὲ πρέσβ[ε]ς καὶ Ἀπολ|[λόδο]ρον κ[αλέ]-
 σαι ἐς πρυτανεῖον ἐ[πὶ χσέν]ια ἐ[ς αὔριον]. —

L. 30, plusieurs mots ont été martelés, avant ΕΝΣΤΕΛΕΙ.

Le quatrième fragment, contenant le début des lignes 26-38, est demeuré inconnu aux précédents éditeurs. Il a été découvert par M. A. Wilhelm, qui a bien voulu en indiquer la teneur sur nos épreuves, par le déplacement des crochets. Il nous communique aussi pour les lignes 4-15 la restitution suivante, qui aurait dû figurer dans le texte :

τὸ δὲ λ[οιπὸν] μὲ λαμβάν-
 5 εν. Καταστήσασθαι δὲ Σελυμ[βριαν]ὸς τέμ πολι-
 τεῖαν αὐτονόμος τρόποι ἡ[ό]τοι ἂν ἐπίστον-
 ται. Δίκας δὲ ἔναι περὶ ὃν ὄφελε τὸ κοινὸν τὸ Ση-
 λυμβριανὸν ἔ ἰδιοτὸν τ[ι]ς Σελυνβ[ριαν]ὸν τοῖ-
 10 ς πρόσθε ἐν τ[ε]ί πόλει ἔ] εἴ το χρέματα ἐδεδέμε-
 υτο ἔ εἴ τις τῷ κοινῷ] ὄφελεν ἔ εἴ τις ἐτίμοτ-
 ο. Καθόδον δ' ἔναι τοῖς] φεύγοσι Σελυμβριανὸν
 ἐγομένοις τὸς αὐτ[ῶν] πολέμιος δὲ καὶ φίλιος
 τοῖς ἐν τ[ε]ί πόλει. “Α δὲ ἀπόλετο ἐν τῷ πολέμοι
 χρέματα Ἀθηναί[ον] ἔ τὸν συμμάχον ἢ εἴ τι ὀφέλ-
 15 ὄμενον ἔ παρακ[ατα]θέκεν ἔχοντός το ἔπραχσα-
 ν οἱ ἄρχοντες], μὴ ἔναι πρᾶχσιν πλήγ γές καὶ οἰ-
 κίας·

1438. Décret pour Aphytis. (DERNIER QUART DU V^e S. AV. J.-C.)

Fragment de marbre pentélique, brisé en haut, en bas et à droite Trouvé sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 274. — Inscr. Gr., I, 41. — A. Wilhelm,

Anz. der phil.-hist. Kl. d. Wien. Akad., 1909, p. 57 sq. — L'inscription n'est pas gravée στοιχηδόν. M. A. Wilhelm, dans sa restitution que nous reproduisons, a supposé des lignes de 34 à 40 lettres.

--- εὐν δέ τις | εἰ] ἄρχ[ον ἐ ιδιότες εἴπει ἐ ἐπιφσεφίσει παρὰ
 τῇ|όδε τὸ [φσεφίσμα ἡος δεῖ Ἐφυταῖος ἀφαιρῆσ]θαι ταῦτα,
 ὀφελέτο [μυρίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθ]ῆναιαι. Τὸ δὲ φσεφίσ[μα
 5 τὸδε ἀναγράφσαι τὸν γῆ||ραμματέα τῆς βολῆς [ἐν στέλει λιθίνει
 καὶ κατα]θῆναι ἐμ Πόλει τέλε[σι τοῖς αὐτὸν. Καλέσαι δὲ τῇ]ν
 πρεσβείαν τὸν Ἀφυ[ταῖον ἐπὶ χσένια ἐς τὸ πρυ|τ|ανείον ἐς
 αὔριον. Σ[κόπας εἶπε· Τὰ μὲν ἄλλα καθά||περ Πατροκλείδες· μ[ἐ
 10 κολύεν δὲ Ἀθηναῖον μεδὲ χσυ||μμάχον τὸν Ἀθηναῖον [μεδένα
 Ἀφυταῖος χρέματα ἄ|γεν] ὁπόθεν ἂν βόλοντ[αι, ἀλλ' ἐχσῆναι
 Ἀφυταῖον τ]οι βολομένοι πλὲν Ἀθ|έναζε καὶ ἄγεν Ἀθηναίους
 χ||ρέματα ἀσυλεῖ καὶ ἀσ|πονδεῖ. Τὸς δὲ βολομένος α|, ὑτὸν ἄγεν
 15 καὶ σίτον κ[ατὰ τὰ φσεφίσματα τὰ ἐφσε]φισμένα τοῖ δέμοι κ[αὶ
 τοῖς χσυμμάχοις τελὸντ]ας τὰ τέλε ἡα ἂν φσε[φίσεται ὁ δέμος
 ὁ Ἀθηναῖον. Ἐ], ἂν δέ τις ἀπο[κ|ο|λύει Ἀφυταῖος πλὲν Ἀθέναζε,
 ὀφελέτ]ο μυρ[ίας δραχμὰς -----] - ο ----

Aphytis ou Aphytos (actuellement Athyto) est une petite ville à l'O. de la Chalcidique, non loin de Potidée. Elle est mentionnée comme faisant partie de la Confédération athénienne en 425 av. J.-C., *Recueil*, 562, II, l. 8. — Rapprocher *Recueil*, 74, ll. 32 sq.

1439. Fragment d'une loi réglant la circulation monétaire dans la Confédération. (DERNIER QUART DU V^e S. AV. J.-C.)

Trouvé en deux exemplaires (*A*, *B*) très mutilés. — *A* : stèle de marbre blanc brisée de tous les côtés, trouvée à Siphnos. — *B* : Stèle de marbre blanc brisée de tous les côtés, trouvée à Smyrne. — Baumeister, *Monatsber. der Berl. Akad.*, 1855, p. 197. — *A* et *B* : Inscr. Gr., XII, 5, 480 (avec les restitutions proposées par M. A. Wilhelm, et que nous avons reproduites). — R. Weil, *Zeitschr. für Numism.*, XXV (1906), p. 54. — Cf. A. Wilhelm, *Anz. d. philol. Cl. der Wien. Ak.*, 1897, n° XXVI, p. 5. — E. Babelon, *Traité des monn. gr. et rom.*, 2^{me} part., II, p. 25 sq. — E. Cavaignac, *Études sur l'hist. financ. d'Athènes*, p. 186 sq. — Nous n'avons mis entre crochets que les lettres manquant à la fois dans *A* (lignes 1-15) et dans *B* (lignes 3-24). La division des lignes, qui est arbitraire puisque les deux fragments sont complètement mutilés, est celle qu'a adoptée M. Hiller v. Gaertringen dans l'édition des Inscr. Graecae.

--- εὐθυ|νόσθω μυ[ρίαις δραχμαῖς· | καταθῆν|αι δὲ τὸ ψή-
 φισμα τ|όδε τὸς ἄ|ρ|χοντα[ς ἐ]ν ταῖσι πόλεσιν [ἀναγράφαντας
 5 ἐν | στηλῇ]ι λιθίνῃ ἐν τῇ ἀγορᾷ [ἐκάστης τῆς || πόλ|εως καὶ τὸς
 ἐπιστ[άτας ἐμπροσθεν τῷ] | ἀργυροκοπίο· ταῦτα δὲ ἐ|πιτελῆν

Ἀθηναίος, ἐλὰμ μὴ αὐτοὶ βόλωνται· δεηθῆναι δ[ὲ αὐ]τῶν τὸν
 κήρυκα τὸν ἰόντ[α ὅσα κελεύουσιν] | Ἀθηναῖοι· προσγράψαι δ[ὲ
 10 πρὸς τὴν γνώμην || τὴν τῆς] βολῆς τὸν γραμματέα τὸν τῆς
 [βολῆς· | ἐάν τι]ς κόπτη νόμισ[μα] ἀργυρίου ἐν τ[αῖ]σι πό[λ]εσιν ἢ
 μὴ χρῆται νομίσμασιν τοῖς Ἀθηναίων ἢ σταθμοῖς ἢ μέτροις,
 15 ἀλλὰ ξενικοῖς | νομίσμασιν καὶ σ[ταθμοῖς καὶ μέτροις, τὴν ||
 τιμωρίαν εἶναι κα]τ[ὰ τὸ πρότε]ρον ψήφισμα ὃ | Κλέαρχ[ος εἶπεν.
 Τὸς δὲ ιδιώτας ἀποδόν]αι τὸ | ξενικὸν ἀργύριον [- - ἕκαστον]
 ὅταμ βόληται, | τὴν δὲ πόλιν καταλλάττεν· ἀπογραφ[ά]ντων
 20 δὲ | τὰ αὐτὸ ἕκαστοι καὶ καταβαλόντων ἐς τὸ || ἀργυροκόπιον,
 οἱ δ' ἐπιστάτ[αι παραδεξά]μενοι ἐς λευκώματα ἀναγράψαντες
 καταθέντων - - ἔμπροσθεν τῷ ἀργυροκοπίῳ σκοπὲν τῷ | βο[λο]-
 μένῳ, ἀναγράψαντες χωρὶς μὲν τὸ | ξενικόν, χω[ρὶς δὲ - - - - -]ν
 ἀργύριον | - - - -

L. 13, cf. Aristophane, *Oiseaux*, 1040 sq. (414 av. J.-C.); Wilamowitz, *Aus Kydathen*, p. 30; *Reden und Vorträge*, p. 49 sq.

1440. Décret accordant le droit de cité à Corinthios.

(DERNIER QUART DU V^e S. AV. J.-C.)

Fragment d'une stèle de marbre blanc, trouvé au S. de l'Acropole. Στοιχηδόν.
 — Inscr. Gr., I, Suppl., 46^a (p. 14). — A. Wilhelm, *Mélanges Nicole*, p. 597 sq.

---- ἐγραμμάτε]νε. | [Ἔδοχσεν τῇ βολῇ καὶ τῷ δήμῳ. Οἱ]-
 νεῖς | [ἐπρυτάνευε· ἐγραμμάτ]ευε· Λυ[--- ἐπεστάτε
 5 ----- εἶπε·] Κορίνθ[ι]ον ἐπαιέσαι ἡότι ἀνὴρ ἀγαθός] ἐστὶν π[ι]ερὶ
 Ἀθηναῖος ποιδὼν ἡό τι δύναται ἀγαθόν] τὴν πόλιν καὶ τὴν στρα-
 τιάν τ]έν Ἀθηναί[ον καὶ ἀνθ' ὃν εὐεργέτεκεν, εἶν]αι Κορίνθ[ι]ον τὸν
 καὶ τὸς παῖδας Ἀθηναῖος· κα[ὶ] ἀναγράφσαι ἐμ Πόλει ἐστέ-
 λε]ν τὸν γραμ[μα]τέα τῆς βολῆς ---

1441. Décret pour des bannis Thasiens. (VERS 402 AV. J.-C.)

Deux fragments de marbre pentélique trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. La
 liste des bannis auxquels on confère l'atélie est divisée en deux colonnes (I, II),
 disposées aussi στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 4. — A. Wilhelm, *Eranos Vindob.*,
 p. 244 sq. — P. Foucart, *Rev. de Philol.*, XXVII (1903), p. 219 sq. — Cf. Jacobs,
Thasiaca (Berlin, 1893), p. 24 sq. — C. Friedrich, Inscr. Gr., XII, 8, p. 78 (pour la
 liste des bannis).

----- | ..εα[. εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῇ]ς | στ[ή]λης] δο[ῦ]-
 ναι τὸς ταμίας : ΔΔ : ὀρ[α]χμὰς τ]ῷ γ[ραμματεῖ τ]ῆς βολῆς·
 5 καλ[έ]σαι δ[ὲ κ]αὶ ἐ[πὶ ξέν]ι αὐ[τὸς ἐ]ς τὸ πρυ[τ]ανεῖον εἰς αὐ[ρι]ον.
 Εἶ]ναι δὲ [καὶ τοῖ]ς ἄλλο[ι]ς το[ῖς φεύγοσι] Θα[σί]ων ἐπ' ἀ[τ]τι-

- κισμῶι τῇν ἀτέλειαν καθάπερ Μ||αν|τινε|ῶ|σιν|ῇν· ἀπογράψαι
 10 δὲ |αὐτῶν| | τὰ ὀνόματα Ν|αύμαχον κ|αὶ Ἐχφ|αντον. || — |
 I. Ἀ|ντ|ίδω|ρος Ἑ|γησάνδ|ρο, | ω|ν Ἀ|ριστ|έ|ος, — | [Ἀ|ρι]-
 15 |τ|οτέλης Β|ίωνο|ς, | Ἀ|νδ|ρέων Ἑ|ροφ|ῶ|ντος, || [Ἑ|ροφ|ῶν
 Στελλανδρί|δο, | Λ|υσίαμαχος Μιμνο|μά|χο|, | Φίλιπ|πος Γέρυ-
 20 |δος, — | [Δ|όριλ|λος Βο|τε|ᾶδος, — | [Π|α|τ|χ|άρης Εὐφρ|ίλ|λο, ||
 Φανοσθένης Π|υ|θ -, | [Ἀ|νδ|ρων] Ἀ|ριδ|ίπ|π|ο, | Λε|ον|τί|νος
 Πολυαρή|το, | Ἀ|ρι|στ|όμαχος Πολυαρή|το, | Σπί|ν|θη|ρος Πο-
 25 λυαρή|το, || ς Ἀ|ντιφάνος, | [Ἀ|μύντω|ρ Ἀ|πημά|ν|το, — |
 [Ἀ|σκυτά|λης Πε|τ|άλ|ο, — | Ἐ|ξαίνε|τος Ἀ|ρι|στόνο, |
 Ἀ|γλωφά|νος. | —
 II. Δημοφ|ων Ἑ|ρησιπόλ|ιος, | ο|ς Ἀ|ντι|τί|μο, | ιος
 15 Πυθί|ωνος, | η|ς| Ἐπικρά|τος, || Φιλήμονος, |
 Παταίκο, — | [Ἰ|νάδης] Φανοκ|ρ|ίτο, | | Ἐ|κατήνο-
 20 ρος, | [Ἀ|νθης Ἡ|ρακλείδω, || Ξ|ενοκ|ρ|άτο|ς, | ης
 Ἀγλωφῶντο|ς, Ξεινήρη|ς Ἀ|ριστ|οκλέ|ος, ...στ|ρατος Κρ|α-
 25 τισ|τόλεω, |] Νύμφ|ω|νος, || ς Εὐ- - - - -

Nous avons reproduit la liste des noms telle que l'a donnée M. C. Fredrich, sans nous dissimuler le caractère problématique de certaines restitutions. — Rapprocher *Recueil*, 81.

1442. Décret conférant le droit de cité aux métèques ayant combattu à Phylé et à Munichie. (401 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique, brisée à gauche et en bas, gravée des deux côtés (A, B). Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Ziebarth, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 27 sq. — H. v. Prott, *Ibid.*, XXV (1900), p. 34 sq. — Hicks-Hill, 80 (cf. p. viii). — Cf. A. Koerte, *Athen. Mitt.*, XXV (1900), p. 392 sq. — Sur la face B, divisée en colonnes (I, II, III) dont la première a disparu, subsistent les traces d'une quatrième colonne que nous avons supprimée.

A

- Λυσιάδης ἐγγραμμάτευε· | [Ξεναίνε|τος ἥρχε. | [Ἐδοξεν τῇ
 βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· - - - ἐπρυτάνευε· Λυσιάδης ἐγραμμά-
 20 τευε· Δημόφιλος ἐπρεστάτει· - - - | - εἶπεν· Ὅπως ἂν - - - - -
 - - - οἱ μέτοικοι ὅσοι συνκατήλθον ἀπὸ Φυλῆς ἢ τοῖς κατελθόνσιν
 • 5 ἐβοήθησ||αν ἢ σώμασιν ἢ χρήμασιν - - - - -] ἐψηφίσθαι
 Ἀθηναίους· ἔναι αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις πολιτεία|ν - - - - -
 - - - νόμοις δὲ τοῖς αὐτοῖς περὶ αὐτῶν τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι οἷς
 κα|ὶ περὶ Ἀθηναίων - - - - -] συνεμάχησαν δὲ τῇ μάχῃ τῇμ
 Μονιχίασιν, τὸν δ[ε - - - | - - - - - ὅ|τε αἱ διαλλαγὰι ἐγέ-

G. π² 10
 16³ 120
 Foucart
 A. Ziebarth.
 1910 p.

νοντο καὶ ἐποίον τὰ προστα[τόμενα - | -----
ἐγγύησιν καθάπε[ρ Ἀθηναίοις, τοὺς δὲ -----

B

II. Χαιρέδημο[ς] γεωρ(γός), | Λεπτίνης μάγε(ιρος), | Δημήτριος
5 τέκτ(ων), | Εὐφορίων ὀρεωκ(όμος), || Κηφισ[ό]δωρος οἰκο(δό-
μος), | [Ἑ]γησίας κηπορ(ός), | [Ἐ]αμείνων ὀνοκό(μος), | ... ω-
10 πος ἔλαιον(-), | [Γ]λαυ[κ]ίας γεωρ(γός), || ... ων καρνο(πύ-
λης), | [Διονύ]σιος γεωρ(γός) | ---

III. Βενδιφάνης σκαφη(φόρος), | Ἐμπορίων γεωρ(γός), | Παί-
5 δικος ἄρτοπ(οίος), | Σωσίας γναφ(εύς), | Ψάμμης γεωρ(γός), |
Ἐγερσις, — | Ὀνα. μης ---, | Εὐκολίων μισθω(τός), | Καλλίας
10 ἀγαλμ(ατοποιός). || — | Αἰγῆίδος : — | Ἀθηνο ... ων. ----

Archontat de Xenainetos, 401/0 av. J.-C.

1443. Alliance entre Athènes et les Béotiens.

(395/4 av. J.-C.)

Fragment de marbre pentélique trouvé sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 623. — Inscr. Graec., II, 6. — Dittenberger, 2^e éd., 61. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 100 (I, p. 95). — Hicks-Hill, 84. — Cf. Koehler, *Hermes*, V (1870), p. 1 sq.

KEM. 74

Θεοί. | [Συμ]μαχία Βοιω[τῶν καὶ Ἀθηναίων ἐς τὸν αἰὲν] χρό-
5 νον. — | [Ἐάν τις ἦν ἐπὶ πολέμῳ ἐπ' Ἀθηναίος ἢ | κατὰ γῆν
ἢ κατὰ θάλατταν, βοηθὲν Βοιω[τ]ὸς [π]αντὶ σθέ[ν]ει καθότι ἂν
ἐπαγγέλλ[ωσιν] Ἀθηναί[οι] κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἐά[ν] τις ἦν ἐπὶ
[πολέμῳ ἐπὶ Βοιωτὸς ἢ κατὰ γῆν ἢ] κ[α]τὰ [θάλατταν, βοηθὲν
Ἀθηναί[ο]ς -----

Koehler (*loc. cit.*) a montré qu'il s'agit ici du traité mentionné par Xénophon (*Hellén.*, III, 5, 16) et par Lysias (*Pro Mantith.*, 13); cf. Andoc., *de Pace*, 25. — Rapprocher la formule du traité de *Recueil*, 9 et 11.

1444. Décret pour Carpathos. (VERS 393 av. J.-C.)

Stèle de marbre blanc inscrite des deux côtés (A, B); complète en haut, à droite et en bas; la partie gauche a disparu. Trouvée à Carpathos, actuellement dans une maison particulière Στοιχηδόν. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 153 sq. — Inscr. Gr., XII, 1, 977. — Dittenberger, 2^e éd., 69. — Hicks-Hill, 93. — Cf. A. Wilhelm, *Gott. gel. Anz.*, 1903, p. 780 — Nous avons supprimé les débris trop mutilés des lignes 13-17, et tout le côté B, où était gravé un autre décret, mais qui est presque illisible.

A. Ἐδοξεν τῇ βολῇ καὶ τῷ δή[μοι]· ... ἡς ἐπ[υ]ρτάνευε. Τει-
5 [σίας ἐγραμμά]τευσ· Ἀθηνόδω[ρος ἐπεστάτ]ε. Κτησίας εἶπε· ||

[Δίωνα τὸν Ἑτεο]καρπάθιον κα||ὶ τὸς παῖδας κ|αὶ τὸ Ἑτεοκαρ-
 |παθίων κοιν|ὸν γράψαι εὐερ||γέτας Ἀθηναίων, ὅτι ἔδοσα|ν | τὴν
 10 κυπάριτ|τον ἐπὶ τὸν νε|ῶ|ν τῆς Ἀθηναίων τῆς Ἀθηνῶν μ|[εθεό-
 σης, καὶ] ἔαν τὸ Ἑτεοκαρ|[παθίων κοινὸν |α|υτονόμος|.
 ----- ὅσοι δὲ νῦν καθελήφα[σ]ι | [τῶν στρατιωτ]ῶν
 20 ἐξίένα|ι ἐκ || τῆς Ἀκροπόλε|ως· ἔαν δέ τις |ἀ|δικῇ Δίωνα ἢ] Ἑτεο-
 καρπαθί |ων τὸ κοινὸν ἢ] ἀφαιρῇται ἢ ἀ|λῶι τὴν στή|λην [ἀφανί-
 25 ζ]ων, [ὁ|φέλεν πεντ|ήκοντα τάλαντα || [τῶι κοινῶι κ|αὶ τόπιδέκα-
 |τ]ο|ν τῆς θεᾷ εἶνα|ι· δίκην δὲ ἔνα|[ι πρὸς τὸς θεσμο|θέτας ἐν
 Ἀ|θηναίοις. Παρέχειν δὲ Ἑτεοκα|[ρπαθίοις, ἐάν τ|ι δέωνται,
 30 Κω||ίος καὶ Κνι|δῖος καὶ Ῥοδῖος , [καὶ συμμα|χων οἵτινες ἂν
 δ|υ, νατοὶ ὥσιν|περὶ ταῦτα τὰ χ|ω|ρία ἀγαθὸν ὅ |τι ἂν δύνωνται|. |
 35 Γράψαι δὲ τ|αῦτα ἐν στή|λει [λ|ιθίνῃ ἐμ Π|όλῃ καὶ ἐγ Καρ|π|ά-
 θωι ἐν τῶι|ιερω τὸ Ἀπόλλ|ωνος ὅπερ| ἐτμήθη ἢ κυπάριτ|τος·
 40 Ἀγῆσα|ρχον δὲ τ|ὸν Λίνδ|ιο,ν καθότι ἡ|ῖτησεν Ἀθηναί|οις ||
 καθιστά|ναι τῇ κυπάριτ|το|ν. —

L. 1, on peut restituer Οἰνῆς ou Αἰγῆς. — L. 5, Δίωνα n'est donné, naturellement, qu'à titre d'exemple; bien d'autres noms de cinq lettres sont possibles. — L. 38, le nom d'Ἀγῆσαρχος est donné par un débris de ligne dans B. — L. 40, pour καθιστάναι, cf. A. Wilhelm, *Wiener Eranos* (1909), p. 126 sq. — M. P. Foucart a montré que le décret est postérieur à la bataille de Gnide (août 394), puisque Cos appartient aux Spartiates jusqu'à ce moment, et antérieur à l'année 390, dans laquelle le Spartiate Teleutias releva dans la ville de Rhodes le parti oligarchique. — En 395/4 (Inscr. Gr., II, 829), les Athéniens travaillaient à la réparation du vieux temple d'Athéna, brûlé en 406/5 (Xen., *Hell.*, I, 6). Les habitants de Carpathos voulurent sans doute être agréables aux Athéniens en contribuant à la reconstruction de l'édifice sacré.

1445. Décret pour Ébruzelmis, roi des Odryses.

(386/5 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentelique, surmontée d'un fronton représentant une femme entre deux cavaliers. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν, sauf la première ligne. — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 203 sq. — Hoeck, *Hermes*, XXVI (1891), p. 423 sq. — Dittenberger, 2^e éd., 76. — Inscr. Gr., II, 5, 14^e (p. 8). — P. Foucart, *Les Athéniens dans la Chersonèse de Thrace* (Mém. de l'Acad. des Inscr. et B.-L., XXXVIII, 2^e partie [1909], p. 83 sq.), p. 6 (trad.). — Cf. Svoronos, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1890, p. 159 sq. — Hoeck, *Hermes*, XXVI (1891), p. 76 sq. — A. Wilhelm, *Gætt. gel. Anz.*, 1903, p. 782.

Ἐ|πὶ Μυστιχίδο ἀρχον|τος. — | Ἐδοξεν| τῇ βολῇ καὶ τῶι
 δῆμωι· [Ἐρεχθ|ῆς ἐπρυ|τάνευε· Χ|εῖλων Κηφισ|εὺς ἐπ|,ε|στά-
 5 τ|ει· Νέων [Ἀ|λ|α|ιεὺς ἐγγραμμά|τευε. || . .]ν[δρ]ος εἰ[πε]ν· Ἐ|π|αι-

νέσαι μὲν Ἑβ[ρύζε]λμιν τὸν βα[σ]ιλέα τὸν Ὀδρυσῶν, ὅτ[ι] ἐστ[ί]ν[ι]ν
 ἀν[ή]ρ ἀγαθ[ός] π[ι]ε[ρ]ὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθη[ν]αίων [κα]ὶ ἔναι
 αὐτῷ ἅπερ τοῖς π[ρ]ογ[ό]ν[οις] ἀπα[ν]τα. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ
 10 ...4...[αν καὶ ...1....ιον τὸν στρατηγ[όν] καὶ | τὸν κηδεσ[τ]ήν
 Ἑβρυ[ζ]έλμιδος τ[ὸ] βασιλ[έ]ως· κ[α]ὶ στήσ[αι] [ἐ]ς στήλην
 ἀναγ[ρά]ψαντ[ι]α τὸν γραμ[μ]ατέα τῆς βολῆς τὰ ἐψ[η]φισμ[έ]να
 15 (ἐν Ἀ)κροπ[ό]λ[ι]· ἐς δὲ τὴν ἀναγραφ[ή]ν τῆς | στήλης μερίσαι
 τ[ὸ]ς ἀπ[ο]δέκτας τριάκ[ο]ν[τα] δ[ι]ραχμ[άς] τῷ γραμματεῖ τῆς
 βολῆς. Ἐλέσθαι δὲ ἄνδρας τρεῖς ἐξ Ἀθη[ν]αίων | ἀπάντ[ων]
 οἵτ[ιν]ε[ς] ἀπαγγελδοσι π[ρ]ὸς Ἑβ[ρ]ύ[ζ]ελμιν τὰ ἐψ[η]φισμ[έ]να
 20 τῷ δ[ι]ήμ[ω]ι, ἀπ[α]γγελοσι δὲ κα[ὶ] | περὶ τῶν νεῶν τ[ῶ]ν
 περ[ι]πλ[έ]ουσων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὧν | λήγουσιν οἱ πρέσ-
 β[ε]ις οἱ π[α]ρὰ βασιλέως | Ἑβρυζ[έ]λμιδος ἡ[κ]οντες τῷ δήμῳ
 25 τῷ Ἀθηνα[ί]ων. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ Τ[ε]ίσανδ[ρ]ον καὶ | Λύσαν-
 δρον, ὅτι ἐστὸν ἄνδρ[ες] ἀγαθ[οὶ] περ[ὶ] τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
 καὶ τ[ι]..... | ἐπαινέσαι [δὲ καὶ | ----

L. 11, le texte épigraphique porte ΕΒΡΥΤΕΛΜΙΔΟΣ, mais des monnaies
 donnent Ἑβρύζελμης et le marbre n'y contredit pas; cf. *Athen. Mitt.*, XXII
 (1897), p. 475. — Rapprocher *Recueil*, 1456 et 1469.

Archontat de Mystichidès, 386/5 av. J.-C.

1446. Traité d'Athènes avec Chios. (384 av. J.-C.)

Fragments d'une stèle de marbre pentélique (A, B) trouvés au S. de l'Acro-
 pole. Στοιχηδόν. — A : A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 782. — B (brisé
 en plusieurs morceaux) : Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, V (1876), p. 520. — Koehler,
Athen. Mitt., II (1877), p. 138 sq. — Inscr. Gr., II, 5. 15^e (p. 9). — Dittenber-
 ger, 2^e éd., 75. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 122 (I, p. 115). — Hicks-Hill, 98. —
 Cf. Judeich, *Kleinasiatische Studien* (Marbourg, 1892), p. 265, n. — Un fragment
 d'un autre exemplaire de ce texte a été trouvé sur l'Acropole et publié, Inscr.
 Gr., II, 15. Nous n'avons mis entre crochets que les lettres manquant à la
 fois dans les deux exemplaires.

A

Συμ[μ]αχί[α] Ἀθη[ν]αίων καὶ Χίων. Ἐπὶ Δι[ε]ί τ[ρ]έφ[ο]ς ἄρ[χ]ον-
 τ[ος] ἐπὶ τῆς Ἱπποθωντίδ[ος] π[ρ]ώτ[η]ς πρυτ[αν]είας ἡ Καλλιάδης
 Σ[τεφ]άνου ἐξ Οἴου ἐγραμμάτευεν ---

B

.ο..... | ταῦτα με[....]
 κο[ι]ινῶν λόγων | τῶν γεγενημένων τοῖς Ἑλλησιν
 5 μέμνηται διαφυλάξε[ν] καθάπερ | Ἀθηναῖοι τὴν ἐρήνην καὶ τὴν
 φιλίαν | καὶ τὸς ὅρκους καὶ τὰς ὅσας συνθήκας | ἃς ὤμοσεν
 βασιλεὺς καὶ Ἀθηναῖοι καὶ | Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἄλλοι

- 10 "Ελληνες], καὶ ἤκοσιν ἀγαθὰ ἐπαγ[γ]ελλόμενοι τῷ||| δῆμῳ τῷ
 Ἀθηναίων κα[ί] ἀπάσῃ |τῇ Ἑ|λλάδι καὶ βασιλεῖ, [ἐψηφί]σθαι
 τῷ|ι δῆμ|ωι· ἐπαινέσαι μὲν τ[ὸν δῆμον τὸν τ]ων Χί [ω]ν καὶ τὸς
 πρεσβες |τὸς ἤκοντ]ας, ὑπάρχ[|εν δὲ] τὴν ἐρήνῃν κα[ί] τὸς ὅρκος
 15 καὶ τὰς | σ[υνθήκα]ς |τ[ὰς νῦν] ὄ[ισα]ς], συμμαχος δὲ ποι[εῖσθ]α|ι
 |Χί[ος ἐπ'] ἐλευ[θε]ρίαι καὶ αὐτον,ομί[α]ι, μὴ παραβαίνο[ντ]ας τῶν
 ἐν ταῖς σ[τήλαις γεγραμμένων] |περὶ τῆς ἐρήνης | μῆδέν, μῆδ'
 20 ἐάν τις ἄλ[λ]ος παραβαίνει |πειθομένος κατὰ τὸ δυ[να]τόν. Στῆ-
 σαι δὲ σ[τήλῃ]ν ἐν Ἀκροπόλει |πρό]σθεν τῷ ἀγάλματος, ἐς δὲ
 ταύτην ἀνα[γρ]άφειν ἐάν τις ἴ|ηι ἐπ' Ἀθηναίος, βοηθ[έ]ν| Χίος
 25 παντὶ σθέ[|νε]ι κατὰ τὸ δυνατόν, [καὶ ἐ]άν τις ἴ|ηι [ἐπὶ] Χίος,
 βοηθ[έ]ν Ἀθηναίος |παντὶ σθέ[|νε]ι | κατὰ τ[ὸ] δυνατόν. Ὁμόσα|ι
 δ[ὲ] τοῖς [ἤκοσι ν Χίοις] μὲν τῇμ βολῇν κ[αί] τὸς [στρατηγ]ὸς καὶ
 τὸς τα[ξιάρχ]ος, ἐγ Χί[ω]ι δὲ |τῇμ βολῇν | καὶ τὰς ἄλλ[ας ἀρχ]άς·
 30 ἐλ[έ]σθαι δὲ πέντε || ἄνδρας, οἵτ|ινες πλεύ[σαντες ἐς Χίον] ὁ,ρκώ-
 σοσι τῇμ| πόλιν. [Ὑπάρχεν δὲ τὴν συμ|μαχίαν ἐς τὸν ἅπαντα
 χ[ρ]όνο|ν. — Καλέ]σαι δὲ τὴν πρεσβείαν τῶν Χί[ων ἐπὶ ξέν]ια ἐς
 35 τὸ πρυτανε[ῖον] ἐς αὖρι|ον. Οἷδε ἡμ[ι]ρέθησαν πρ[έ]σβεις· Κέφαλο[ς
 Κολλ]υτεύς, ----- Ἀλωπεκῆθεν, Αἴσιμο[ς ..] | -----, ---
 --]ς Φρεάρριος, Δημοκλε[ίδης] | ----- οἷδε ἐπρέσβευον Χίων·
 Βρύων, Ἀπελ[λ]ῆς, -----κρίτος, Ἀρχέλας. —

A, l. 3, notre restitution suppose que le secrétaire du Conseil, Καλλιάδης ἐξ Οἴου (*Prosop. att.*, 7796), est le même pour les deux décrets, 1446 et 1447, et par conséquent, puisqu'à cette époque le secrétaire changeait à chaque prytanie, que les deux décrets sont de la même prytanie.

B, l. 21, il s'agit de la statue d'Athéna Promachos. — L. 36, Aisimos est mentionné aussi *Recueil*, 88, l. 19; c'est sans doute le personnage cité par Lysias (*Contre Agorat.*, 80, 81).

Archontat de Dieitréphès, 384/3 av. J.-C.

1447. Alliance entre Athènes et Olynthe. (384 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique, brisée à gauche et en bas. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχῆδόν, à partir de la ligne 9. — Inscr. Gr., II, 105. — Dittenberger, 2^e éd., 121 (cf. I, p. 642). — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 200 (I, p. 199). — Hicks-Hill, 99. — Cf. Hartel, *Comment. Mommsen.*, p. 533. — G. F. Hill, *Class. Rev.*, 1900, p. 279.

- Ἐπὶ Διειτρέφος ἄρχ]οντος. | Συμμαχία Χαλκιδέων τῶν
 ἐπὶ Ὀράκης τοῖς ἐσ]περίοις. | -----, Νικ[ι]όστρατος
 5 Θορίκιος | -----]ς, Φ[αίν]ιππος Ἀζηνιεύς, | -----
 ----], Θρασυκλῆς Παλληνιεύς, | -----], Ἐρ[μ]ιππος
 Πόριος, ----- Ἀθηναίων Ἀ[ρ]α[φ]ήνιος. |

- 10 Ἱπποθωντὶς ἐπρυτάνευε· |Κ|αλλιιάδης ἐγ[ρα]μμάτευεν·
 Εὐωνυμεὺς ἐπεστάται· [.]..... εἶπεν· Ὅπως ἂν ἀπ[ο]λά-
 βωσ[ι] τ[οῦ]ς ὄρκους -----

En tête du décret, après le titre, figuraient (ll. 4-8) les noms des dix commis-
 saires athéniens chargés de recevoir le serment des Olynthiens. Ils étaient
 disposés en deux colonnes; celle de droite subsiste seule. — Rapprocher notre
 n° 1460.

Archontat de Dieitréphès, 384/3 av. J.-C.

1448. Alliance avec Byzance. (378 av. J.-C.)

Deux fragments de marbre pentélique (*A*, *B*). Στοιχηδόν. — *A* : trouvé près
 de l'Église de la S. Trinité. — *B* : trouvé sur l'Acropole. — Koehler, *Hermes*,
 V (1870), p. 10. — *A* et *B* : Inscr. Gr., II, 19. — Dittenberger, 2^e éd., 79. —
 R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 137 (I, p. 127). — Hicks-Hill, 100.

A

- Ἀθην[α]ίων καὶ [νῦν καὶ ἐν τῷ πρό||σθεν χρόνῳ
 ὄντες διατελ||ῶσιν, ἐψηφ[ίσθαι τῷ δήμῳ], | ἔνα Βυζαντίος
 5 Ἀθηναίων || συμμάχος κ[αὶ τῶν ἄλλων συ||μμάχων· τὴν [δὲ συμ-
 μαχίαν ἔ||ναι αὐτ[οῖς] καθάπερ Χίοις. | Ὅ[μ]όσα[ι] δὲ αὐτοῖς τὴν
 10 βολή[ν] καὶ [τὸς στρατηγὸς καὶ τὸ]ς | ἱπ[τά]ρχος |
 τ. ε -----

B

- καλέσαι δὲ τὸς πρέσβες τῶν Βυζαντίων ἐπὶ ξέν[ι]α | ἐς τὸ
 πρυτανεῖον ἐς [αὔρ]ιον· ἀναγ[ρ]άψαι δὲ τὴν σ[τήλ]ην τὸν γρα(μ)-
 5 ματέα τῆς βο[λ]ῆς. || Οἶδε ἡϊρέθησαν πρέσβεις· | Ὀρθόβολος :
 ἐκ Κεραμέων, | Ἐξηκεστίδης : Παλληνεύς, | Ξενόδοκος : Ἀχαρ-
 10 νέυς, — | Πύρρανδρος : Ἀναφλύστιος, || Ἀλκίμαχος : Ἀγγελή-
 θεν. — | Οἶδε ἐπρέσβευον Βυζαντίων : Κύδων : Μενέστρα-
 τος, | Ἡγήμων : Ἑστιαῖος, — | Φιλίνος. —

A, l. 7, voir n° 1446 le traité avec Chios dont il est fait mention ici, et rap-
 procher *Recueil*, 86, où se trouve la liste des alliés.

B, l. 14 : M. A. Wilhelm veut bien nous dire qu'il publiera prochaine-
 ment un décret de proxénie en faveur de ce Philinos de Byzance. Le texte
 a 22 lignes et le fragment, Inscr. Gr., II, 37 donne la fin des lignes 10-22.

1449. Décret en l'honneur de Corcyre, des Acarnaniens et de Céphallénie, qui entrent dans la Confédération athénienne. (375 av. J.-C.)

Fragments d'une stèle de marbre pentélique trouvés sur l'Acropole. Στοιχη-
 δόν, sauf la première ligne. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 382. — Inscr. Gr., II, 49. —

Deux fragments nouveaux ayant été publiés par Lolling, *Δελτίον*, 1888, p. 174 : Inscr. Gr., II, 5, p. 13. — Dittenberger, 2^e éd., 83. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 143, A. — Hicks-Hill, 105. — Cf. A. Schaefer, *De Sociis Atheniensium*, p. 12. — Zingerle, *Eranos Vindob.* (Vienne, 1893), p. 363 sq. — A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 782.

Φιλοκλῆς Ω|- - - - ἐγραμμάτευεν. Ἐπὶ Ἱπποδάμα|ντος ἄρ-
 χοντος· ἐπὶ τῆς ἰδος δευ|τέρας πρυταν|είας ἦι Φύλακος . .
 Οἰναῖο|ς ἐ|γραμ(μ)άτευε. Ἐδο|ξε τῇ βουλῇ| καὶ τῷ δήμω|ι.
 5 Κρ|άτ|ι|ος εἶπε· Περὶ ὧν λέ|γουσιν ἐν τῇ βουλῇ| οἱ π|ρ|έσβ|ει|ς|
 τῶν Κερκυραίων καὶ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ τῶν Κεφα|λ|λήνων,
 ἐπαινέσαι μὲν τ|ὸς πρέσβεις Κερκ|υραίων κ|α|ὶ Ἀκαρνάνων καὶ
 Κεφα|λ|λήνων, ὅτι εἰσὶ ἄ|νδρες ἀ|γαθ|οὶ περὶ τὸν δήμον τὸν
 10 Ἀθηναίων καὶ τὸς| συμμαχ|ος κ|α|ὶ νῦν καὶ ἐν τῷ πρόσθ|εν
 χρόνῳ· ὅπως δ' ἂν πραχθῇ|ι| ὧν δέονται, προσαγαγε|ῖν αὐτὸς
 ἐς τὸν δῆμον, γν|ώ|μ|η|ν δὲ ἔμβάλλεσθαι τῆς β|ουλῆς, ὅτι δοκεῖ|
 τῇ βουλῇ|ι, ἀναγ|ράφαι τῶν πόλεων τῶν ἡκουσῶν τὰ ὀνόματα
 15 ἐ|ς τὴν στήλην τὴν κοινὴν τῶ|ν συμμαχ|ων τὸν| γραμμα|τ|ε|α τῆς
 βουλῆς, καὶ ἀποδὸνα|ι τὸς ὄρκους ταῖς πόλε|σι| καὶ ταῖς ἡκόσαις
 τὴν βουλὴν καὶ τὸς στρατηγὸς καὶ το|ύς ἱππέας καὶ τὸς συμμα-
 χους ὁμνῦναι τὸν αὐτὸν ὄρ|κον· πραχθέντων δὲ τοῦ|των
 καθό| τι ἂν δόξει τῷ κοινῷ [τῶν συμμαχ|ων, πέμψαι
 20 τὸς ἀπ|οληψομένους τὸς ὄρκους [. ἀνα]-
 γραφ|η|σομένους εἰς τ|ὴν| σ|τήλην τὴν κοινὴν οὗ οἱ σύμ|μαχοι
 ἐγγ|εγραμ(μ)ενοὶ εἰσίν· π|έμ|πεν δὲ καὶ συνέδρο|ις τῶν πόλεων
 ἐκάστην ἐς τὸ συν|έδριον, ἅλλα δὲ ποῦ ν| κατὰ τὰ δόγματα τῶς
 25 συμμαχ|ων καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθην|αίων. Περὶ δὲ τῶν Ἀκαρνάνων
 σκ|έψασθαι κοινῇ μετ|ὰ Α|ἰσχύλῳ καὶ Εὐάρχῳ καὶ Εὐρυ
 ος καὶ [. κα]ὶ Ῥυσιάδ|ο
 . . . | . . ντ - - - -

Ligne 3, le nom du secrétaire a été emprunté par M. A. Wilhelm au décret Inscr. Gr., II, 5, 49^e (p. 15). Philoclès, qui figure en tête, était probablement secrétaire quand ce décret a été gravé avec plusieurs autres, comme dans le cas de Képhisophon, *Recueil*, 80. — Rapprocher le traité d'alliance avec Corcyre, *Recueil*, 9, et 86, relatif à l'organisation de la nouvelle confédération, avec la liste des villes alliées.

Archontat d'Hippodamas, 375/4 av. J.-C.

1450. Décrets conférant la charge de héraut à Euclès et à son fils Philoclès. (1^{re} PARTIE DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en haut et à gauche. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Kirchhoff, *Philol.*, XV (1860), p. 409. — Le même, *Hermes*,

I (1866), p. 17. — Inscr. Gr., II, 73. — Dittenberger, 2^e éd., 117. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 85.

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ. Ἐρε|χθηῖς ἐ[πρ]υτάνευεν .. |
 εὗς ἐγραμμάτευεν, Σιμι|. ἐ|ὗς ἐπεστάτε·
 5 Εὐριπίδῃ||ς εἶπεν· Ὑπάρχεν μισθ|ὸν Εὐκλεί ἀνδραγαθίας ||
 [ἔνεκα καὶ προθυμίας], ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγέ|[νετο περὶ τὸν
 δῆμον τ]ὸν Ἀθηναίων καὶ τῆς κάθ|[οδον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθη-
 ν]αίων καὶ τὴν ἐλευθερί|[αν. Κηρυκεύειν δ' αὐτὸν τ]ῇ βολῇ καὶ
 10 τῷ δήμω[ι | τῷ Ἀθηναίων· τὴν δὲ μισθοφορίαν εἶναι αὐτῷ|[ι
 ἐκ τῶν ----- |

Ἔδοξεν τῇ βολῇ καὶ| τῷ δήμῳ. Λεωντὶς ἐπρυ|[τάνευεν ...
 Οἴ|ναϊος ἐγραμμάτευεν· Εὐφ|..... ἐ|πεστάτε·
 Μελάνωπος εἶπ[εν· Ἐψηφίσθαι τῇ βο|λῇ, ἐπειδ[ὴ] ἀνὴρ ἀ[τ]α-
 15 θὸς - | | γεγένηται ὁ πατὴρ ὁ Φιλοκλέους περὶ τ[ὸ]ν δῆμον [ν τὸν
 Ἀθηναίων καὶ τ]ῆς κάθοδον τοῦ δήμου, ἐψηφ[ί]σθαι τῇ βολῇ,
 τοῦ|ς προέδρους οἱ ἂν τυγχάν|[ωσι προεδρεύοντες] εἰς τὴν πρῶ-
 20 τὴν ἐκκλησία|[ν χρηματίσαι περὶ Φιλοκλέους τοῦ Εὐκλέους, ||
 [ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ κόσμιος δοκεῖ εἶνα|[ι οἷσπερ ὑπηρέτηκε]
 πρυτάνεσι τοῖς αἰ| πρυτ|[ανεύουσι, γνώμην δὲ ἔ]υμβάλλεσθαι τῆς
 βολῆς ε|[ί]ς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ| τῇ βολῇ, εἶναι τῇ κη|[ρυκείαν
 25 Φιλοκλεί καθάπερ| τῷ πατρὶ αὐτῷ, ὅν|[τι ἀνδρὶ ἀγαθῷ περὶ τὸν
 δῆ]μον τὸν Ἀθηνα[ί]ων]. —

Le premier décret a été voté peu après l'archontat d'Euclide, car Euclès est mentionné comme héraut par Andocide, *de Myst.*, 112. Le second date sans doute de la première moitié du IV^e s.

1451. Alliance avec Amyntas III. (VERS 370 AV. J.-C.)

Deux fragments de marbre pentélique trouvés au S. de l'Acropole. Στοιχη-
 δόν. — Inscr. Gr., II, 15^b (p. 397 et 423). — Dittenberger, 2^e éd., 78. — Hicks-
 Hill, 107. — Cf. Swoboda, *Arch.-Epigr. Mitt. aus Ae.-U.*, VII (1883), p. 36 sq.

..... ἀνδρ]ας, οἵτ[ινες ἀπολήψονται τ]ὸς| δρ[κος π]αρά
 Ἀμύ[ντο καὶ Ἀλεξάνδρ]ο κ[αὶ] ἐπιμελήσονται| τῆς ἀναγραφῆς
 5 καὶ | τῆς στήλης, ὅπως ἄ[ν τέλος ἔ]χη τὰ ἐψηφ[ισ]μένα τῷ
 δήμῳ. Ἐ[π]αινέσαι δ[ὲ] Ἀμύντ[αν] καὶ τὸς πρέσβεις| τοὺς
 ἐλθόντ[ας παρ'] αὐτῷ Πτολεμαῖο[ν κ]αὶ Ἀ[ν]τήνορα κ[αὶ Αἰ] σωνα.
 ἐπαινέσαι | δὲ κ[αὶ] τοὺς πρέσβεις| | τοὺς πεμφθέντ[ας ὑπὸ] τοῦ
 10 δῆμο εἰς Μ[ακ]εδονίαν περὶ τ[ῆς συ]μ(μ)αχίας. Δούναι δ[ὲ] |
 τοῖς πρέσβεσ[ιν] τοῖς αἰρεθεῖσιν εἰς | ἐφ[όδια ΔΔ] δρ[αχμὰς
 ἐ]κάστωι τὸν ταμί[αν] τ[οῦ] δῆμο. Κ[αὶ] καλέσ[αι] ἐπὶ ξένια τοῦς |

- 15 πρέσβεις τοὺς παρ' Ἀμύντο καὶ τοὺς πεμψομένους ὑπὸ τῷ
 δήμῳ ἐπὶ δειπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὐρίον. — | -----
 ----- | ἵππαρχοι. — | -----
 κλῆς Ἐρχιδεύς) | ----- | Δημοχάρης
 20 Παιανιδεύς) | ----- | Ἀμύντας Ἀρριδαῖο |
 ----- | Ἀλέξανδρος Ἀμύντο. | —

La liste des lignes 17-21, disposée en deux colonnes, contenait les noms de ceux qui ont conclu le traité au nom d'Amynτας et des Athéniens; II, 20 et 21, les noms du roi et de son fils Alexandre, qui régna de 369 à 360, sont gravés en lettres plus grandes. — Rapprocher : *Recueil*, 5.

1452. Alliance avec Denys I de Syracuse. (367 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée de tous côtés, trouvée sur l'Acropole.
 2 τοιχηδόν — Raupach, *Ant. Hell.*, 379. — Inscr. Gr., II, 52. — Dittenberger,
 2^e éd., 90. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 159. — Hicks Hill, 112. — Cf. Kirchhoff,
Philol., XII (1857), p. 371. — Kochler, *Athen. Mitt.*, I (1876), p. 22 sq. — Hartel,
Attisches Staatsrecht, p. 104 sq. — Beloch, *Mem. della R. Acad. d. Lincei*,
 VII (1881), p. 235. — A. Wilhelm, *Eranos Indob.*, p. 245. — Niese, *Hermes*,
 XXXIX (1904), p. 125 sq.

- Ἐπὶ Ναυσικλέους ἀρχόντος ἐπὶ τῆς Αἰανίδος ἐβδόμης πρυ-
 τανείας Μόσχος Κυδαθην αὐτὸς ἐγραμμάτευε. | καὶ
 5 τριακὸς τῆς πρυτανείας τῶν προέδρων ἐπεψήφισε |
 | Διόσιππο | Μαράθ(ωνιος). Ἐδοξεν τῷ δήμῳ. Πάνδιος·
 | ὁ | χι | ἀγαθὴ τῇ Ἀθηνάων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐπιανέσαι
 μὲν Διονύσιον τὸν Σικελίης ἀρχοντα, ὅτι ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθός
 10 περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸς συμμάχους· εἶναι δὲ
 συμμάχος αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων
 ἐς τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπὶ τοισδε· εἴαν τις ᾗ ἐπὶ τὴν χώραν τὴν
 Ἀθηναίων ἐπὶ πολέμῳ ἢ καὶ ἄ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν, βοηθεῖν
 15 Διονύσιον καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν
 Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν παντὶ σθένει κατὰ
 τὸ δυνατόν· καὶ εἴαν τις ᾗ ἐπὶ Διονύσιον ἢ τοὺς ἐγγόνους
 20 αὐτοῦ ὅσων ἀρχεὶ Διονύσιος ἐπὶ πολέμῳ ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ
 θάλατταν, βοηθεῖν Ἀθηναίους, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν, καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν παντὶ σθένει καὶ τὸ ἰδυνάτον.
 Ὅπλα δὲ μὴ εἶναι ἐπιφέρειν Διονυσίῳ μηδὲ τοῖς ἐγγόνους
 25 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν χώραν τὴν Ἀθηναίων ἐπὶ πημονῇ μήτε κτατὰ
 γῆν μήτε κτατὰ θάλατταν· μηδὲ Ἀθηναῖοις εἶναι ὅπλα
 ἐπιφέρειν ἐπὶ Διονυσίῳ μηδὲ τοῖς ἐγγόνους αὐτοῦ μηδὲ
 30 ὅσων ἀρχεὶ Διονύσιος ἐπὶ πημονῇ μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ

θάλατταν. Λαβεῖν δὲ τὸν ὄρκον τὸν περὶ τῆς συμμάχιας τοῦς
 πρόσβεις τοῖς παρὰ Διονυσίου ἥκοντας, ὁμόσαι δὲ τὴν τε
 βουλὴν καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἑπτάρχους καὶ τοῖς
 35 ταξίαρχος ὁμόσαι δὲ Διογύσιον καὶ τοῖς ἄρχοντας καὶ τὴν
 βουλὴν τῶν Συρακοσίων καὶ στρατηγοῖς καὶ τριπάρχοις·
 ὁμόσῃαι δὲ τὸν νόμιμον ὄρκον ἑκατέρους· τοῖς δὲ ὅρκους
 40 ἀπολαβεῖν Ἀθηναίων τὸς πρόσβεις τὸς πεμφόντας ἐς Σικε-
 λίαν. Ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματεῖα τῆς
 βουλῆς -----

L. 2 et suiv., l'intitulé a été restitué à l'aide de *Recueil*, 92. — L. 5, le marbre porte ΛΑΠΠΟ; comme les noms de Λάππος et de Ἀλαππος sont inconnus dans l'épigraphie attique, M. A. Wilhelm croit pouvoir proposer Δάππος en rapprochant *Prosop. Att.*, 3001, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), p. 27 sq., col. II, 75 (cf. p. 56) et *Inscr. Gr.*, II, 3821. — L. 36, la restitution est de M. A. Wilhelm. — Rapprocher : *Recueil*, 82, 90.

Archontat de Nausigénès, 368/7 av. J.-C.

1453. Décret pour l'envoi de clérouques à Potidée.

(361 av. J.-C.)

Deux fragments de marbre pentélique trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — *Inscr. Gr.*, II, 57. — P. Foucart, *Rev. Arch.*, 1878, I, p. 220 sq. — *Mét. d'Épigr. gr.*, p. 54 sq. — *Inscr. Gr.*, II, 5, p. 20. — Dittenberger, 2^e éd., 104. — Cf. A. Wilhelm, *Hermes*, XXIV (1889), p. 120.

Ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἐρεχθίδος ἐνάτης. |
 Ἔδοξεν τῇ βολῇ καὶ τῷ δήμῳ. Ἐρεχθίδος ἐπρυτάνευσεν·
 Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχο Ὀθηεν ἐπὶ ῥαμμάειεν· Διοκλῆς ἐκ Κε-
 5 ραμέων ἐπισταίει· Φίλιππος εἰπέν· Περὶ ὧν λέγουσιν οἱ ἥκον-
 τες δημοσίαι παρὰ τῶν ἐκ Ποτειδαίας, ἐψηφίσθαι τῷ δήμῳ·
 εἵσθαι μὲν τὸν κήρυκα ἀντίκτα μᾶλα τοῖς δώδεκα θεοῖς καὶ
 ταῖς Σεμναῖς θεαῖς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ, ἐν συνένεγκῃ Ἀθηναίοις
 10 πέμψαι τὸς κληρόχους ἐς Ποτειδαίαν, καθὰ αὐτοῖς ἐπαγγέ-
 λουσι· οἱ ἥκοντες δημοσίαι παρὰ τῶν ἐκ Ποτειδαίας, θυσίαν
 καὶ πρόσσπον πούησθαι, καθότι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ - - - - -

L. 1, la restitution provient de *Inscr. Gr.*, II, 5, 56 (p. 49). — L. 11 sq. M. A. Wilhelm signale cette formule dans *Inscr. Gr.*, II, 14, II, 5, 57^b, XII 5, 8, XII 8, 264, *Samml. Gr. D. I.*, 3749. Il l'a retrouvée aussi dans un texte de Termessos de Pisidie (*Bull. de Corr. Hell.*, XIII [1899], p. 287), qu'il republiera prochainement dans ses *Neue Beiträge zur griechischen Inschriftenkunde* (*Sitzungsber. der Wien. Akad.*), et que nous donnerons parmi les inscriptions d'Asie Mineure de ce *Supplément*. — Rapprocher *Recueil*, 10.

Archontat de Molon, 362/1 av. J.-C.

1454-1455. Décrets relatifs aux villes d'Eubée.
(357/6 av. J.-C.)

1454. Stèle de marbre pentélique brisée en trois morceaux, complète en bas Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 64 (cf. II, 5, p. 22). — Koehler, *Athen. Mitt.*, II 1877, p. 209 sq. — P. Foucart, *Rev. Arch.*, 1878, I, p. 227 sq. — *Mél. d'Épigr. gr.*, p. 62 sq. — Dittenberger, 2^e éd., 100. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 181. — Hicks-Hill, 128.

----- προσαγαγεῖν τοὺς πρέσβεις εἰς τὸν δῆμον εἰς τὴν
πρώτην ἐκ κλησίαν· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράφαι ἐν Ἀκρο-
πόλει τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν· τὸ δὲ ἀργύριον
δόναι εἰς τὴν στήλην τὸν ταμίαν ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα
5 ἀναλισκουμένων τῷ δήμῳ. Πρέσβες δὲ εἰς Εὐβοίαν πέμψαι
ἀποληψόμενος τὸς ὅρκους παρὰ τῶν Εὐβοίων· ὁμοσαι δὲ αὐτοῖς
τὸς ταξιάρχους καὶ τὸς στρατηγὸς καὶ τὴν βουλὴν. Ἐπαινέσαι
δὲ τὸν δῆμον τὸν Καρυστίων καὶ τοὺς πρέσβεις τῶν Καρυσ-
τίων καὶ τὸν συνέδρον, καὶ καλέσαι αὐτὸς ἐπὶ ξένια εἰς τὸ
10 πρυτανεῖον, εἰς αὐρίον. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ Μένωνα τὸν στρα-
τηγὸν καὶ τοὺς πρέσβεις τὸς πευθεύοντας εἰς Κάρυστον καὶ
καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐς αὐρίον. Ἀποδόναι
δὲ αὐτοῖς καὶ ἐφόδια τὸν ταμίαν τοῦ δήμου Δδραχμὰς ἐκ
τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκουμένων τῷ δήμῳ.
15 Ἀποδοῦναι δὲ τὸν ταμίαν τὸν δῆμον καὶ τοῖς πρέσβεσι τοῖς
πρεσβεύσασιν εἰς Ἐρέτριαν καὶ Χαλκίδα καὶ ἐς Ἑστίαιαν ΔΔ
δραχμὰς ἐκάστωι. Ἀποδόναι δὲ καὶ τοῖς τὴν συμμαχίαν πρεσ-
βεύσασιν τὸν ταμίαν τὸν δῆμον Δδραχμὰς ἐκάστωι. — Οἱ δὲ
20 ὡμοσαν· ἡ βουλὴ ἡ ἐπ' Ἀγαθοκλέους ἀρχοντος καὶ οἱ στρατη-
γοὶ Χαβρίδας (Αἰξωνεύς), Χάρης Ἀγγελιήθεν, Ἰφικράτης
(Ραινοῖσιος), Μένων Ποτάμιος, Φιλοχάρης (Ραινοῖσιος),
-----ς, Ἐξηκεστίδης Θεορίκιος), Ἀλκιμαχος Ἀνα-
γυρ(άσιος), ---], | Διοκλῆς Ἀλωπεκῆθεν. —

L. 20, le nom de Chabrias a été intentionnellement effacé, probablement à la suite d'une disgrâce. Cf. U. Kahrstedt, *Forschungen zur Gesch. des ausgeh. V^{ten} und des IV^{ten} Jahrh.* (Berlin, 1910), p. 68. — Les événements auxquels il est fait allusion ici, sont rapportés par Diodore, XVI, 17. — Rapprocher le décret suivant, n° 1455, et *Recueil*, 600, qui est de la même année.

Archontat d'Agathoclès, 357/6 av. J.-C.

1455. Stèle de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 391. — Inscr. Gr., II, 65. — Dittenberger, 2^e éd., 110. — Cf. Thalheim, *Hermes*, XXXVII 1902, p. 351 sq. — Nous avons supprimé à la fin quelques lettres qui ne donnent aucun sens.

Ἔδοξεν τῷ δήμῳ. Ἡγήσ' ὑπὲρ οὗ εἶπεν· Ὅπως ἂν μὴ . . .
 . . . τῶν] συμμαχῶν μηδεὶς | μηδεὶς
 μήτε ξένος μήτε ἀστὸς ἀδικήτων συμμαχῶν αἰσθόμενος
 5 μένος τῆς Ἀττικῆς μηδὲ τῶν πόλεων τῶν συμμαχίδων μηδ' α-
 μόθεν, ἐψηφίσθαι τῷ δήμῳ· περὶ μὲν τῶν ἐπιστράτευσάντων
 ἐπὶ τῇ χώρᾳ τὴν Ἐρετρίαν τὴν βουλὴν προβουλευσάντων
 10 δ' ἵκην δῶσιν κατὰ τοὺς νόμους· ἂν δέ τις τοῦ λοιποῦ χρό-
 νου ἐπιστράτεύσῃ ἐπὶ Ἐρετρίαν ἢ ἐπ' ἄλλην τινὰ τῶν συμμα-
 χίδων πόλεων, Ἀθηναίων ἢ τῶν συμμαχῶν τῶν Ἀθηναίων,
 θάνατον αὐτοῦ κτεγνώσθαι καὶ τὰ χρήματα δ' ἡμόσια εἶναι
 15 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον. Καὶ εἶναι τὰ χρήματα αὐτοῦ
 ἄγῶγρια ἐξ ἅπασων τῶν πόλεων τῶν συμμαχίδων· ἂν δέ τις
 ἀφέλῃται πόλις, ὀφείλῃν τῷ κοινῷ τῶν συμμαχῶν. Ἀνα-
 γράψαι δὲ τὸ ψηφισμὰ ἐστήλη λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπό-
 λει· ἀναγράψαι δ' αὐτὸ καὶ ἐν τῷ λιμένι· τὸ δὲ ἀργύριον δο-
 20 ναι εἰς τὴν ἀναγραφὴν τὸν ταμίαν τοῦ δήμου. Ἐπαινέσαι δὲ
 καὶ τοὺς βοηθήσαντας ἐς Ἐρετρίαν Καρυ-
 στίους [. τὸν στρατηγὸν ----

I. 18, la restitution est due à M. A. Wilhelm. Il suppose que la copie du décret placée ἐν τῷ λιμένι, c'est-à-dire au Pirée, a été peinte sur un λεύκωμα; cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 250 sq.

1456. Alliance avec les rois de Thrace, de Péonie et d'Illyrie contre Philippe. (356 av. J.-C.)

Trois fragments A, B, C d'une stèle de marbre pentélique. Στοιχῆδόν. — Koumanoudis, *Ἀθηναίων*, V, 1876, p. 172 sq. — Inscr. Gr. II, 66^o, p. 405. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 187. — Dittenberger, 2^e éd., 114. — Hicks-Hill, 131. — Cf. Hoeck, *Jahrb. f. Philol.*, CXV, 1877, p. 836 sq. — Dittenberger, *Hermes*, XIV, 1879, p. 298 sq. — A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 783. — P. Foucart, *Les Athéniens dans la Chersonèse de Thrace*, p. 25 sq. — Le fragment C ne se rattachant pas aux deux autres, il est difficile de déterminer l'étendue de la lacune; on l'estime à une dizaine de lignes. La fin manque; nous avons supprimé les dernières lettres qui ne donnent aucun sens.

Γραμματεὺς Λυσίας Λυσίππου Πιθεύς]. Συμμαχία Ἀθη-
 ναίων πρὸς Κετρίποριν τὸν Θράικα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ πρὸς
 Λύππειον τὸν Παίονα καὶ πρὸς Γράβον τὸν Ἰλλυρίον. Ἐπὶ
 5 Ἐλπίνου ἀρχόντος· ἐπὶ τῆς Ἰπποθωντίδος πρώτης πρυτανείας·
 ἑνδεκάτη τῆς πρυτανείας· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Μνη-
 σαρχίδης Ἀλαεύς. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Καλλισθέ-
 νης εἶπεν· Ἀγαθὴ τύχη τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, δέχ' ἐσθαι

- μὲν τὴν συμμαχίαν [ἐφ' οἷς Μονοῦνιος λέγει ὁ ἀδελφὸς ὁ
 10 Κετριπόριος τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτὸ συνθέσθαι καὶ τὸν [ἐσταλ-
 μένον παρὰ τῷ δήμῳ [τῷ Ἀθηναίων Κετριπόριδι καὶ [τοῖς ἀδελ-
 φοῖς καὶ Λυππεῖ [τῷ Πάϊῳ] καὶ Γράβῳ [τῷ Ἰλλυριῳ,
 τὸς δὲ προ[έδρους [οἱ ἂν λάχῃσι προεδρεῖν ἐς τὴν πρώτην
 15 ἐκκλησίαν προσ[αγαρεῖν εἰς τὸν δῆμον Μονοῦνιον τὸν ἀδελ-
 φὸν τὸν Κετριπόριδος καὶ Πεισιάνακτα καὶ τὰς πρεσβείας τὰς
 ἡκόσ[ας παρὰ Λυππεῖο καὶ Γράβου καὶ ---- τὸν] παρὰ Χάρ[ητος
 ἦκοντα, ----- τὸ ἀργύριον].
 Ἐπαινέσαι δὲ Κετριπόριν καὶ τὸς ἀδελφούς, ὅτι εἰσ[ὶν ἄνδρες
 ἀγαθοὶ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων]. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ
 20 [Μονοῦνιον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἡκό[ντα παρὰ] Κετριπόριος ἀρε-
 τῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, καὶ καλέσαι ἐπὶ ξένια ἐς [τὸ πρυτανεῖον
 εἰς] αὔριον. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ Πεισιάνακτα καὶ καλέσαι ἐπὶ
 δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. Καλέσαι δὲ ἐπὶ ξένια τὸς
 35 πρέσβεις τοὺς ἦκοντας παρὰ τῶν ἄλλων βασιλέων εἰς τὸ [πρυ-
 τανεῖον] εἰς αὔριον. Ἐὰν δὲ [το προσδέη τόδε τὸ ψή[φισμα],
 τῇ [βουλή] κυρίαν εἶναι. [Πρέσβεις ἡρηνται]· Λυσικράτης
 Οἰν[αίος]· Ἀντίμαχος | [..... Θρά]σων [Ἐρ]χιεύς. — |
 [Ὀμνύω Δία καὶ Γῆν] καὶ Ἥλιον καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ
 40 [Ἄρην, φίλος ἔσομαι] Κετριπόρι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς Κετρι-
 πόριος καὶ σύμμαχος, καὶ πολεμήσω μετὰ Κετριπόριος τὸν
 πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον ἀδόλως παντὶ σθένει [κατὰ τὸ
 δυνατόν, καὶ οὐ προκαταλύσομαι τὸν πόλεμον ἂν [εὐ Κετριπό-
 ριος καὶ τῶν ἀδελφῶν τὸν πρὸς Φίλιππον, καὶ ἄλλα χωρία ἂ
 45 κατέχει] Φίλιππος συνκατέστρέψομαι μετὰ Κετριπόριος καὶ
 τῶν ἀδελφῶν, καὶ Κρήνιδας συνέ[ξ]αιρήσω μετὰ Κετριπό-
 ριος καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀποδώσω τὰ -----

Lignes 2 et 3 : les noms de ces rois nous sont donnés par Diodore, XVI, 22.
 — L. 35, restitution de M. A. Wilhelm, qui rapproche *Recueil*, 604. B. l. 32; 674.
 l. 85. — L. 45 : Κρηνίδας désigne l'endroit voisin d'un placer, où Philippe de
 Macédoine fonda peu après la ville de Philippes; cf. P. Perdrizet, *Klio*, X (1910)
 p. 27. — Rapprocher *Recueil*, 1445 et 1469.

Archontat d'Elpinès, 356/5 av. J.-C.

1457. Décret pour Néapolis de Thrace restée fidèle pendant la guerre sociale. (355 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique surmontée d'un bas-relief, brisée de trois côtés.
 Στοιχηδόν, sauf les quatre premières lignes. — Koehler, *Hermes*, VII (1872),
 p. 164. — Inscr. Gr., II, 66. — Dittenberger, 2^e éd., 115. — R. v. Scala, *Staats-
 vertr.*, 191. — Hicks-Hill, 132.

Ἐπὶ Ἑλπίνο ἄρχοντος. | Νηοπολιτῶν. | Δημοσθένους
 5 τοῦ Θεοξένου, | Διοσκουρίδου τοῦ Ἀμειψίου. || Ἐπὶ τῆς
 [Ἀντιοχίδος ἐνάτης πρυτανείας ἡ Λυσίας Λυσίππου Πι-
 θεύς] ἐγραμμάτευεν· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Ἀριστογεί-
 τω[ν Φηγαίου]. — | [Ἐδοξεν τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.
 Πολύευκτος εἶπεν· Περὶ ὧν οἱ πρέσβεις τῶν Νεοπολιτῶν
 10 λέγουσι Δημοσθένης καὶ Διοσκουρίδης, ἐψηφίσθαι τῇ
 [βουλῇ], τὸς μὲν προέδρους οἱ ἂν τυγχάνωσι πρὸς [δ]ρεύν-
 [τες] [εἰς] τὴν πρῶτην ἐκκλησίαν προσαγαγεῖν αὐτοὺς | πρὸς
 [τὸν δῆμον] καὶ χρηματίσαι περὶ ὧν ἀπαγγέλλοσι, γυνῆν
 δὲ [Ξυμβάλλει]σθα[ι] τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ
 15 βουλῇ, ἐπειδὴ ὁ δῆμος ἐψηφισ----- ||
 ..ωνε ..ς .. πολ ... συμμαχ----- |]
 ἀπαγωγὴν ἑάν τις ἀφικ----- | ἔξ Ἀθη-
 ν[αίων] ἀπάντων οἵτινες --- |]ς ----- | ...
 20 τον τοῦτον ----- || ---- πο -----

Rapprocher de notre n° 1434. — Le bas-relief, qui surmonte la stèle, représente Athéna étendant la main droite vers une figure féminine coiffée du modius et au dessus de laquelle est écrit le mot ΠΑΡΘΕΝΟΣ. C'est la déesse Vierge de Néapolis, dont le temple est mentionné, n° 1434, l. 36; cf. Heuzey, *Mon. grecs*, 1875, p. 27; P. Perdrizet, *Rev. des Ét. Anc.*, 1900, p. 263.

Archontat d'Elpinès, 356/5 av. J.-C.

1458. Décret de proxénie en faveur de Philiscos.

(354 av. J.-C.)

Plaque de marbre pentélique surmontée d'un bas-relief. Illisible à droite; στοιχηδόν, sauf les trois premières lignes. — C.I.G., 91. — Inscr. Gr., II, 69. — Dittenberger, 2^e éd., 116. — Cf. Sauppe, *Nachr. d. Königl. Ges. d. Wiss. in Göt.*, 1867, p. 151 sq. — Judeich, *Kleinasiat. Stud.*, p. 288. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschrift.*, p. 7.

Προξενία καὶ εὐεργεσί[α] | Φιλίσκ[ω]ι Λύκου αὐτῷ[ι] |
 καὶ ἐκ[τ]ό[ι]νοις Σηστίω[ι]. | [Ἐ]πὶ [Καλ]λίστράτου ἄρχοντος·
 5 ἐπὶ τῆς Ἀ[κ]α[μαν]τί[δο]ς ἐνάτης πρυτανείας ἡ Πά[ν]διος Σω-
 κλέ[ου]ς ἐξ Οἴου ἐγραμμάτευ[εν]· τῶν προέδρων [ἐπεψήφισε
] | Κονθυλῆθ[εν]. Ἐδοξεν τῷ δήμῳ·] λίδης
 10 εἶπε[ν]· Ἐπειδὴ Φιλίσκος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο [περὶ τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων μηνύσας τὸν τῶν Βυζαντίων στόλ]ον, ἐψη-
 φίσθαι τῷ[ι] δήμῳ, πρόξενον εἶν[αι] καὶ εὐεργέτην τοῦ Ἀθη-
 15 ναίων δήμου | καὶ αὐτὸν καὶ [ἐκγόνους. Καὶ ἀναγράψα[ι] τόδε
 τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τῆς β[ουλῆς] ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ
 καταθεῖ[ναι] ἐν τῇ Ἀκροπόλει δέκα ἡμερῶν· εἰς | δὲ τὴν ἀνα-

KEM 199
 516³ 199

γραφὴν ἰδούναί τὸν ταμίαν τ[οῦ] δήμου ΔΔ δραχμῆς ἐκ τῶν
 20 κατὰ ψηφισμῶματα ἀναλισκόμενων. Ἐπινέσαι δὲ Φιλίσκον
 καὶ καλίσσαι ἐπὶ ἔνια εἰς τὸ π[ρ]οταναίον εἰς αὐ[ρ]ήιον. Ἐπιμε-
 λισθαι δὲ Φιλίσκου τὸν λε[ι] τὸν Ἀθηναίων ἐν
 25 Ἑλλησπόντι καὶ τοῖς ἄρχονταῖς τοῖς ἐν Ἑλλησπόντι, Ἀθήνησι δὲ ἐπὶ τὴν βουλὴν τὴν αὐτὴν βουλευούσαν καὶ τ[οὺς] στρα-
 τηγούς, ὅπως ἂν μὴ ἀδικῆται. | —

Archontat de Callistratos, 355/4 av. J.-C.

1459. Loi relative aux prémices offertes aux déesses d'Éleusis. (353/2 av. J.-C.)

Stèle de marbre brisée en deux morceaux, surmontée d'un fronton sur le
 bandeau duquel était le mot Θεοί, incomplète à droite. Trouvée, en 1908, sur
 l'emplacement de l'ancienne agora, au N. du « Théséion ». Στοιχηδόν. —
 G. P. Economos, *Arch. Tμμη.*, 1910, p. 1 (avec photographie). — Cf. B. Haussoulier, *Rev. de Philol.*, XXXIV (1910), p. 380.

Θεοί. | Ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος π[ρ]οταναίᾳς, μῦθι
 5 | καὶ εἰκοσθι τῆς | π[ρ]οταναίᾳς ἐν Διονύσου· τῶν π[ρ]οῖς ἐδρων
 ἐπαυφίλιν | Ἰκαριεύς. Μαιδ |
 Ἐλευσίνιος εἶπεν· Δεδόχθαι τοῖς νομοθέταις τὰ μὲν ἄλλα
 10 κατὰ τὸν Χαιρμωνίδου νόμον τὸν περὶ τῆς ἀπαρχῆς, κύριον
 δ' εἶναι τὸν δημόιον ψηφίζεσθαι κ[αὶ] ὅτι ἂν αὐτῷ διδοκῆι
 ἄριστα ἐκ[τ]ηροσθαι ἢ ἀπαρχὴ τοῦ καρποῦ τ[οῖς] θεοῖν τὴν
 15 δὲ | βουλὴν τὴν αὐτὴν βουλευούσαν μετὰ Οσοδήμον ἄρχοντα
 ἐπιμελίσθαι ὅπως ἂν εἰληνηται ἢ ἀπαρχὴ τοῖς θεοῖν καὶ τὰ
 ἱερὰ θύηται ὑπο τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀπὸ μὲν τοῦ | πελα-
 20 νοῦ καθ' ὅτι ἂν Ἑρμοπίδα ἐξηγωνται, τῷ δὲ Διὶ καὶ τῇ
 Δήμη| τρι καὶ τῇ Κόρη καὶ τῷ Γριπτο| λέμει καὶ τῷ Θεῷ καὶ
 τῇ Θεῇ κ[αὶ] τῷ Εὐβούλει ἱερεῖον καὶ π[ρ]οθύματα καθάπερ
 25 ἐψηφίσται τῷ δ[ι]μήμει. Ἐπαίδαν δ' ἐκλεχθῆναι πέμψαι | ἢ βουλὴ
 | τὴν ἀπαρχὴν τοῦ καρποῦ κ[αὶ] ὅσοι τ[ῶν] οὐσίας ἀπάσας κατὰ |
 τὸν νόμον, μὴ ψηφισαμένων τὴν αὐτὴν καθάπερ ἔαν ἐξ ἐψη-
 30 φισμένον ποιήσῃται τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων. Τὸν δὲ γραμμα-
 | τῆα τῆς βουλῆς | προσαναγράψαι τὸν νόμον τόνδε | πρὸς τὸν
 35 πρότερον τὸν Χαιρμωνίδου εἰς τὴν στήλην τὴν ἐμπροσθίαν
 τοῦ Μητρώου. Ἐἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης διόυναί τὸν
 ταμίαν τοῦ δήμου ΔΔ· δραχμῆς ἐκ τῶν | εἰς τὰ κατὰ
 ψηφίσματα - - -

Ligne 8, cf. sur les Nomothètes, Schoell, *Ueber attische Gesetzgebung*, p. 83 sq.
 et P. Foucart, *Journ. des Sav.*, 1902, p. 183 sq. — L. 15, correction de M. A. Wil-

helm. — L. 28 et suiv., restitution de M. B. Haussoullier (*loc. cit.*). — Rapprocher, *Recueil*, 71 et 1465.

Archontat de Thoudèmos, 353/2 av. J.-C.

1460. Décret d'Athènes en faveur des habitants d'Olynthe réfugiés à Athènes. (VERS 348 AV. J.-C.)

Fragment de marbre pentélique, brisé de tous les côtés, trouvé sur l'Acropole. Στοιχηδόν, sauf les dernières lignes. — C.I.A., II, 224. — A. Wilhelm, *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr. et B.-L.*, 1900, p. 524 s. — Hicks-Hill, 138^a. — Cf. Wilamowitz, *Hermes*, XXXVII (1902), p. 310 sq.

--- περὶ ὧν οἱ Ὀλυνθιοὶ ἔδοξαν ἔννομον ἰκετεύειν ἔν τε
τῷ δήμῳ καὶ ἐν τοῖς συμμαχοῖς, [ἐπειδὴ σύμμαχοι τε]νόμενοι
τοῦ δήμου τῷ Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμαχῶν ἐκκλιπτικότες
5 εἰσὶν ὑπὸ Φιλίππου καὶ ἀξιόσιν Ἀθηνησὶν ἀτέλειαν τοῦ μειο-
κίου διαχειροτονῆσαι τὸν δῆμον αὐτίκα πρὸς αὐτὸς εἰ δο-
κεῖ δοῦναι τοῖς ἐκπεπτωκόσιν Ὀλυνθίων τὴν ἀτέλειαν τοῦ
10 μετοικίου εἴτε μὴ ἔαν δὲ δοκῇ αὐτῷ διαχειροτονησάντι
διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν, τὸν μὲν γραμματέα τῆς βολῆς
ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἐν Ἀκροπόλει τὰ ὀνόματα αὐτῶν
15 καὶ ὅτι φεύγοσι ἐκπολιτορῶντες ὑπὸ Φιλίππου· εἰς δὲ τὴν
ἀναγρᾶφῇ τῇ στήλῃς ---

L. 4, cf. *Inscr. von Priene*, 37, l. 71 (A. Wilhelm). — L. 6, διαχειροτονῆσαι : pour cette procédure, cf. *Recueil*, 74, 383 et 713. — L. 9, M. A. Wilhelm fait remarquer que la restitution Ὀλυνθίων est douteuse, en raison du texte d'Harporation (s. v. ἱστέλης), cf. Wilamowitz, *loc. cit.* — Rapprocher *Recueil*, 1447.

1461. Décret portant renouvellement de l'alliance avec Mytilène. (346 AV. J.-C.)

Plaque de marbre pentélique, brisée en bas et à droite. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 401. Waddington, *Hermes*, IV (1869), p. 426 sq. -- *Inscr. Gr.*, II, 109. — Dittenberger, 2^e éd., 125. — R. v. Scala, *Staatsvertr.*, 203. — Hicks-Hill, 139. — Cf. Schaefer, *Demosthenes*, 2^e éd., I, p. 481. — Judeich, *Kleinasiat. Stud.*, p. 296. — Nous avons supprimé les débris de douze lignes dont il ne reste que quelques lettres.

Ἐπὶ Θεμιστοκλέους ἄρχοντος. Ἐδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ
δήμῳ. Αἰγῆς ἐπρυτάνευεν· Λυσίμαχος Σωσιδῆμου Ἀχαρνέως
5 ἐγραμμάτευεν· Θεόφιλος Ἀλιμούσιος ἐπισταίτει· Στέφανος
Ἀντιδωρίδου Ἐρροιάδης· εἶπεν· Περὶ ὧν λέγουσιν οἱ πρίεσθεις
τῶν Μυτιληναίων καὶ ὁ ταμίας τῆς παράλλου, καὶ Φαῖδρος ὁ
10 στρατηγὸς ἐπέσται· λεγόντων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· τὴν μὲν φιλίαν
καὶ τὴν συμμαχίαν ὑπάρχειν τῷ δήμῳ τῷ Μυτιληναίῳ

[π]ρὸς [τ]ὸν δ[ή]μον τὸ]ν Ἀθηναίων, [ῆ]ν δ[ι]έθ[ε]ντο πρὸς ἀ[λλή-
 λας] | αἱ πόλεις· τὰ δ[ὲ] χρή[μ]ατα τὰ ἐκ τῆς συν[τάξεως] τοῖς
 φρουρ[ο]ῖς γιγνόμε[να] ---

L. 2, la tribu *Ægeïs* avait la huitième prytanie, cf. le décret, *Recueil*, 98, qui est du même jour que celui-ci. — L. 5, l'auteur de la proposition est Stéphanos, le mari de Nèère, cf. [Démosth.], *Contre Nèère*, 118. Il est aussi l'auteur du décret, *Recueil*, 89. — L. 14, restitution de M. A. Wilhelm, qui rapproche *Recueil*, 377, l. 9 et 600, l. 10.

Archontat de Thémistoclès, 347/46 av. J.-C.

1462. Décret conférant le droit de cité à Peisitheidès de Délos. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique incomplète en haut et à gauche. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 179 sq. — Inscr. Gr., II, 115^b (p. 408). — Dittenberger, 2^e éd., 137. — Roberts-Gardner, 39. — Cf. P. Foucart, *Journ. des Sav.*, 1902, p. 185.

..... ιλ[.....] | Ἀθη[ν]αίων κα[.....]
 | . δω[ρ]ειῶν ο[.....] | . τὸν δῆμον τ[.....]
 5 || καὶ τοὺς συν[.....] | α[.....] τοῦτων
 μετ[.....] | εἰ πρὸς τὸν δῆ[μ]ον |
 ...]του εὐνο[.....] ἀγ[α]θὸς περὶ Ἀθη[ν]αίους
 10||... ρου πράττει [.....] | μ[ε]τὰ τοῦ δήμου [τοῦ
 Ἀθη[ν]αίων, ὅπως ἂν εἰδῶσιν ἅπαν[τε]ς ὅ[τι] ὁ δῆμος [ὁ |
 Ἀθη[ν]αίων ἀποδίδωσιν χάριτας μ[ε]γ[α]λῆς τοῖς εὐεργετοῦσιν
 15 εἰαυτὸ[ν] καὶ διαμένουσιν ἐπὶ τῆς εὐνοίας[ς] τοῦ δήμου, εἶναι
 Πεισιθείδην Π[ε]ισ[ι]θε[ί]δου Δήλιον Ἀθηναῖον αὐτ[ὸν] καὶ ἐκγό-
 νους αὐτοῦ πλὴν τοῦ πε[μ]φθ[έν]τος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τῆς
 20 π[ό]λ[ε]ως καὶ Πεισιθείδου ἀνελεῖν αὐ[τὸν]. Γράψασθαι δὲ αὐτὸν
 δήμου κα[ὶ] | φ[υ]λῆς καὶ φρατρίας ἧς ἂν βούληται[ν] ὧν οἱ νόμοι
 25 λέγουσιν· τοὺς δὲ πρ[ο]τ[ί]μους δοῦναι περὶ αὐτοῦ τὴν [ψήφ]ον
 τῷ δῆμῳ εἰς τὴν πρώτην ἐκκλη[σί]αν. Ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ
 ψήφισμα[ν] εἰς στήλην λιθίνην τὸ(γ) γραμματε[ί]αν τὸν κατὰ πρυ-
 30 τανείαν καὶ στήσα[ν] | ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφ[ῇ]ν τῆς
 στήλης δότω ὁ ταμίας τοῦ δήμου τριάκοντα δραχμάς. Εἰάν
 δέ τις ἀποκ[τ]εῖναι Πεισιθείδην, πολέμιος ἔστω τῷ δήμῳ
 35 τῷ Ἀθηναίων κα[ὶ] ἢ πόλ[ι]ς ἢ ὑποδεξαμένη τὸν ἀποκ[τ]εῖ-
 ναντα]. Ὅπως ἂν δὲ μὴ ἀπορήται τ[ρ]οφῆς Πεισιθείδης ἕως ἂν
 κατέλθῃ | εἰς Δῆλον, τὸν ταμίαν τοῦ δήμου [τ]ὸν αἰ[ε]τ[ῶ]ν
 40 οντα διδόναι Πεισι[θ]ε[ί]δῃ δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν || κατὰ
 ψηφίσματα ἀναλισκομένων [τ]ῷ δήμῳ· ἐν δὲ τοῖς νομοθέταις]

τ|ο|ύς προέδ|ρους οἱ ἄν προεδρεύουσιν | καὶ τὸν ἐ|π|ισ|τάτην
 45 προσνομοθετῆ|σαι τὸ ἀρ|ύριον τ|ο|ῦτο μερίζειν τ|ι|οὺς ἀπο-
 δέκτας τῷ ταμίᾳ τοῦ δήμ|ου εἰς τὸν| ἐνιαυτὸν ἕκαστον· ὁ δὲ
 τ|αμίας ἀπ|οδότω Πει|σι|θείδει κατὰ | τὴν πρυτ|α|ν|είαν ἐκάστην.
 50 Εἰὰν δὲ μ|ι|ῇ ἐπιψηφ|ίσωσιν οἱ | πρ|όεδροι καὶ | ὁ | ἐπιστά|της τῶν
 νομοθετῶν, ὀφει|λέ τω ἑκασ|τος αὐτῶν Χ δραχμὰς ἱερὰς | τῇ
 Ἀθην|αῖ. — | Ὁ δῆμος. — Ὁ δῆμος.

La forme des lettres place cette inscription au milieu du IV^e s.; on peut la rapporter aux luttes entre Athènes et Délos qui ont marqué les années 344 et 343; cf. Pauly-Wissowa, *Realencycl.*, IV, col. 2481.

1463. Décret en l'honneur de Ténéδος, pour les services rendus dans la défense de Byzance. (339 av. J.-C.)

Deux fragments (*A*, *B*) d'une stèle de marbre pentélique, trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — *A* et *B* : *Inscr. Gr.*, II, 117. — *Dittenberger*, 2^e éd., 146. — *Hicks-Hill*, 146. — Cf. *A. Wilhelm*, *Hermes*, XXIV (1889), p. 136. — *Szanto*, *Athen. Mitt.*, XIV (1889), p. 145 sq. — *Judeich*, *Kleinias. Stud.*, p. 297. — *A. Wilhelm*, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 783.

A Ἐ|πὶ Θε|οφράστου ἄρχο|ντο|ς. Ἐδοξεν τῷ δήμωι. Κε|κροπῖς
 ἐπρυτάνευεν· ὁ|γ|δό|ηι τῆς πρυτανείας· τ|ι|ῶν προέδρων ἐπ|ε-
 ψήφισεν Σ.....|.. ἑγραμμάτευεν Ἀσπετος [Δη-
 5 μοστράτου Κυθήρ(ριος)· || Καλλικράτης Χαροπίδου [Λαμπρεὺς
 εἶπεν· Περ|ι ὧν οἱ Τενέδιοι λέγουσι|ν, ἐπαινέσαι μὲν τὸν δ|η|μον
 τῶν Τενεδίων ἀρε|τῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τ|η|ς εἰς τὸν δῆμον τῶν
 Ἀθ|ηναίων καὶ τοὺς συμμά|χο|ς, τῆς τε ἐν τῷ π|ρ|ό|σθεν χρό-
 10. νωι καὶ μεθ' ἧ|ς νῦν| βεβοηθήκασι|...
 χρημα.....εν-----|
B παρ.....|.....ντες·
 15 ὅπ[ως δ' ἂν κομίσωνται Τε|νέδιοι τὰ χρήμα|τα ὅσα |.....
|..... ἐ|πὶ Θεοφρά|στου ἄρχοντος|....
 τῷ δήμωι εἰς τὴμ βοή|θειαν|..... ἀπ|αντα,
 δεδόχθαι | τῷ δήμωι|..... τ|ὸν μετὰ Θεόφρα|στον
 20 ἄρχοντα || τὴν σύντα|ξιν τὴν ἐψηφισμ|ένην|
|ε καὶ εἰς τὴν ἐνκύκ|λιον διοίκησιν ἐν τ|ῷ ἐνιαυτῷ
 τῷ μετὰ [Θεόφραστον ἄρχο|ντα κ|ομίζεσθαι αὐτοὺς εἰς τ.....
 25|..... ταῦτα ἕως ἂν κομίσωντ|αι τὰ χρήματα πάντ|α.
 Ἐν| δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ μὴ εἶ|ναι εἰσπράξαι μ|ή|τε στρατηγῷ
 μήτε ἄλλωι μ|ι|ῇ θενὶ μήτε ἀργύρι|ο|ν μήτε ἄλλο μηθέν, μηδὲ τοῖς
 σ|υνέδροις εἶναι | κατα|τάξαι ἐν τῷ χρόνῳ το|ύτῳ, ἕως ἂν
 30 κομῖ|σωνται Τενέδιοι τὰ χρήματα ἅ|παντα ἃ κεχρήκα|,σιν, ὅ|πως

ἂν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν | χρόνον εἰδῶσιν | οἱ τε σύμμαχοι καὶ
 ἄλλος ὅστις | ἂν εὖνους ἦι τῷ | δῆμῳ τῷ Ἀθη|η|ναίων, ὅτι ὁ
 δη|μος ὁ Ἀθη|ναίων ἐπι|μελεῖ|ται δικαίως τοῖς προ|ά|τιτουσιν τῶν
 35 συμμά|χων τὰ συμφέροντα τῷ δῆ|μῳ τῷ Ἀθη|ναίων καὶ | τοῖς
 συμμάχοις. Ἐπαι|νέσαι δὲ τὸν δῆμον τὸν Τε|νεδ|ίω|ν καὶ στεφα-
 νῶσαι αὐτὸν χρυσοῖ στεφάνω | ἀπὸ χιλίων δραχ|μῶν ἀρετῆς
 ἔνεκα καὶ εὐνοί|ας τῆς εἰς τὸν δῆ|μον τὸν Ἀθη|ναίων καὶ τοὺς
 40 συμμ|άχους. Ἐπαι|νέσαι δὲ τὸν συνέδρον τῶν Τενεδίω|ν Ἄρα-
 |τον, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνω|ν. Ἐπ|αι|νέ|σαι
 δὲ τοὺς σ|υνέ|δρ|ο[υ]ς τῶν Τενεδίων
 | ... | ε-----

L. 3, Faoriste ἐπ[ε]νήφισεν est une dérogation à l'usage qui impose l'impar-
 fait; cf. Schoell, *Attische Gesetzgeb.* (*Sitzungsber. d. Münch. Akad.*, 1886),
 p. 118; H. Jacobsthal, *Indogerm. Forsch.*, XXI (1907), Beiheft, p. 7. — L. 10,
 restitution de M. A. Wilhelm — La tribu Cécropis devait avoir une des der-
 nières prytanies de l'année, car « de telles mesures n'ont pu être votées
 qu'après la fin de la campagne, et on est autorisé à placer vers la fin de
 mai 339 la levée du siège de Byzance ». P. Foucart, *Les Athéniens dans la Cher-
 sonèse de Thrace*, p. 40.

Archontat de Théophrastos, 340/39 av. J.-C.

1464. Décret de proxénie proposé par Démosthène.

(339 av. J.-C.)

Stèle brisée en bas et à gauche, surmontée d'un bas-relief, au dessus duquel
 se trouve le titre de l'inscription. Actuellement au musée d'Avignon. Στοιχη-
 δόν. — C.I.G., 475. — Inscr. Gr., II, 198. — Th. Reinach, *Revue des Ét. gr.*,
 1900, p. 158 sq.

Προξενία Φωκίνῳ καὶ Νικάνδρῳ καὶ Δεξιππῳ.

Ἐπὶ Θεοφρά|στου| ἄρχ|οντ|ος| ἐπὶ τῆς Ἰ|ππ|οθω|ντ|ίδος|
 ἐνά|της πρυτανε|ίας| ἡ Ἀ|σπετος Δημο|στ|ράτου Κ|υθ|ή|ρ-
 ριος | ἐγγραμμάτευ|εν· ἐνδε|κ|ά|τηι τῆς πρυτανείας· τῶν προ-
 ἐδ|ρων ἐπεψήφισε|ν Ἀνδρ|οκ|λή|ς Ἀφιδναί|ος. Ἐδοξεν τῷ
 5 δῆ|μῳ. Δημοσθένης| Δημ|ο|σθ|ένους Παια|νιεύς εἴπ|εν·
 . σ . . | ----- | ... συμμ|α|χο -----

Le bas-relief représente Athéna tendant une lourde palme à un personnage
 de dimensions plus petites, dont le costume militaire dénote un général.
 M. Th. Reinach (*loc. cit.*) a reconnu dans ce général étranger un citoyen de
 Mégare, que nous font connaître les inscriptions, cf. *Recueil*, 166-168. — Le
 nom de Démosthène se rencontre aussi dans les inventaires de la marine; cf.
Recueil, 602, B, 1, ll. 167/8.

Archontat de Théophrastos, 340/39 av. J.-C.

**1465. Loi relative à la réfection des murs d'Éetioneia
et du Pirée. (337 av. J.-C.)**

Stèle trouvée à l'O. de l'ancien théâtre de Munichie. Στοιχηδόν. — Dragatsis, Έφημ. Ἀρχ., 1900, p. 91 sq. — P. Foucart, *Journ. des Sav.*, 1902, p. 177 sq. et 233 sq. (trad.). — Cf. A. Frickenhaus, *Athens Maern im IV. Jahrh. v. Chr.* (Bonn, 1905), p. 14 sq. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 232 sq. — Sous le texte de la loi était gravé, avec les mêmes caractères et la même disposition στοιχηδόν, le devis des travaux à accomplir. Il était disposé en plusieurs colonnes. Le début des deux premières est seul conservé. On en trouvera le texte plus loin parmi les *Documents administratifs*.

ΚΕΜ. 244

Θ[ε]οί. Διμήτριος Εὐκτῆμονος Ἀφιδ[να]ῖος εἶπεν· Ἀγαθῇ
τύχῃ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ἐπειδὴ ἐψηφίσατο ὁ δῆμος
νομοθετεῖν εἰς τὰ ἔργα τὰ περὶ τὴν Ἡ(ε)τιώνειαν καὶ τὸν ἄλλον
Πειραιέα, ὅπως ἂν ἐξεργασθῇ τὰ τεῖχη καὶ αἱ τάφροι, διορ-
θωθῇ δὲ καὶ τὰ ἔλλοιπα τῶν λιθίνων τειχῶν Μιονιχίασιν, κλεί-
5 ωνται δὲ καὶ οἱ λιμένες ἀσφ, αὐῶς καὶ οἱ νεώσοικοι ἐπισκευα-
σθῶσιν, ἐπισκευάζεται καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη
. Δεδόχθαι τοῖς νομοθέταις· τοὺς μὲν
ἀρχιτέκτονας οἵτινες τὸ νῦν μισθοφοροῦσι παρὰ τῆς πόλεως
συγγραφὰς συγγράψαντας καθ' ἕκαστον τῶν ἔργων παραδιδό-
ναι τοῖς πρυτάνεσι καὶ τῷ γραμματεῖ, τοὺς δὲ πρυτάνεις καὶ
τὸν γραμματέα παραλαβόντας ἐκτίθεσθαι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
καὶ προγράφειν χειροτονίαν, αὐτὸ καθ' αὐτό, περὶ τούτων· τὴν
10 δὲ βουλὴν [διαχειροτονεῖν καθ' ὁποίας δοκεῖ γίνεσθαι τὰ ἔργα·
καθ' ὁποίας δ' ἂν χειροτονήσῃ ἡ βουλή, κατὰ ταύτας ἀπο-
μισθοῦν τοὺς πωλητὰς ἐναντίον τῶν πρυτάνεων μέχρι δέκα
τάλαντων ἔργα σὺν τῷ ἐπὶ φυλὴν διδομένῳ, ποιεῖν δὲ τὸ
μίσθωμα διελόντας εἰς πλείω ἔτη ἕως ἂν οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη.
Ὅπως δὲ ἂν καὶ χρήματα εἰς τὰ ἔργα πορίσῃται, τὰ δέκα
τάλαντα τὰ νῦν εἰσφερόμενα κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον ἐκ τοῦ
προτέρου νόμο ἐπιφέρειν εἰς τὰ τεῖχη· τὸν δὲ μισθωσάμενον
τὸ ἑλλίπες πληροῦν τοῦ διαμέσου χώματος, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ
15 [σημείου, χρώμενον τῇ λατύπῃ ὅση περίεστιν ἀπὸ τῆς τομῆς]
καὶ μὴ ἀνήλωται εἰς τὰ τεῖχη. Ὑπάρχειν δὲ καὶ -----
----- πεντηκοντάρχους, ἐπειδὴ οὐ γίνεταί ἡ ἀίρεσις
α----- τὰς ὑπηρεσίας παρὰ τῷ ἐς
Σάμῳ ἐκ τοῦ ἐνιαυ----- δανεισθέν-
τος ἐκ τῶν τειχοποιικῶν τάλαντου -----
"Ὅ τι δ' ἂν ἐλλείπῃ εἰς τὰ δέκα τάλαντα, μερίζειν τοῖς ἀπο-
20 δέκτας. Εἰσφέρειν μὲν τοὺς Ἀθηναίους κατὰ τὸ τίμημα, εἰσφέ-

- ρειν δὲ καὶ τοὺς μετοίκους τὸ ἕκτον μέρος· καταβάλλειν δὲ αὐτοὺς τὴν μὲν πρώτην καταβολὴν εἰς τὰ ὑπάρχοντα χρήματα ἐν τῷδε τῷ νόμῳ τειχοποικὰ εὐθὺς ἐπὶ τῆς πρώτης πρυτανείας, τὴν δὲ δευτέραν ἐπὶ τῆς πέμπτης, τὴν δὲ τρίτην ἐπὶ τῆς ἐνάτης. Καθ' ἑαυτοὺς δ' ἀναγράφεσθαι τοὺς ἡρημέτους ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τειχῶν καὶ τὸν ἀντιγραφέα τὰ ἀναλίσκόμενα καὶ τὰ περιόντα, φέρειν δὲ τοὺς λόγους ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας πρὸ τῆς καταβολῆς. — "Ὅπως δ' ἂν τὸ πλήρωμα τῶν
- 25 πρότερον γενομένων καταβολῶν, ἤδη λελογισμένων τῶν χρημάτων, εἰδότες καταβάλλωσιν οἱ μέτοικοι, προσάγειν εἰς τὸ βουλευτήριον τοὺς ταμίας καὶ τοὺς ἐπιμελητὰς τῶν μετοικικῶν συμμοριῶν· τοὺς δὲ πρυτάνεις συνάγειν βουλῆς ἔδραν πρὸ τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων μίαν ἡμέραν περὶ τοῦ λογισμοῦ· χρηματίζειν δ' ἐπάναγκες ὅταν αὕτη ἢ ἔδρα γένηται ἢ ὀφείλῃν ἕκαστον τῶν προέδρων ἑκατὸν δραχμὰς ἱερὰς τῇ θεῷ. — Ἐλέσθαι δὲ τὸν δῆμον δύο ἄνδρας ἕξ Ἀθηναίων ἀπάντων οἵτινες ἐπιμελήσονται τῶν ἔργων μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος ὄντιν'
- 30 ἂν ἔλυνται, ἥ ὅπως ἂν ἐξεργάζωνται οἱ μισθωσάμενοι κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἕκαστον ἃ ἂν μισθώσῃται ἕκαστος· διδοῖναι δὲ ἑκαστέρῳ αὐτῶν τρεῖς ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν τειχοποικῶν τοῦς αἰ ταμιεύοντις τῆς θεῷ· ὑπάρχειν δὲ τοῖς ἡρημένοις ἐπὶ τὰ τείχη ἡγεμονίαν δικαστηρίου ὅταμ παρὰ τὰς συγγραφάς τι ποιῶσι· ἂν δὲ τινες τὰ ἔργα μὴ ἐξεργάζωνται, εἶναι κατ' αὐτῶν τὰς αὐτὰς τιμωρίας καθάπερ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας· ἐπιμελίσθαι δ' αὐτοῖς μετὰ τῶν τειχοποιῶν καὶ τῶν ταμιῶν καὶ τῶν
- 35 μακρῶν τειχῶν καὶ τῶν Μονιχίασι, ὅπως ἂν ὡς τάχιστα ἐξεργάζωνται τὰ ἔργα καί, εἰ τινες τῶν μισθωσαμένων ἢ τῶν ἐγγρησαμένων ἀπειθοῦσιν ταῖς συγγραφαῖς, εὐσάφειν τούτους εἰς τὸ δικαστήριον. — Τὴν δὲ βουλὴν τὴν αἰ βουλευούσαν προστάτειν τοῖς πρυτάνεσι συνάγειν μίαν ἡμέραν τῆς πρυτανείας ἑκάστης βουλῆς ἔδραν περὶ τῶν τειχοποικῶν χρημάτων, παρῆναι δὲ καὶ τοὺς ἡρημένους καὶ τοὺς ταμίας τῆς θεῷ καὶ τοὺς τειχοποιούς. — Ὅταν δὲ δοκιμασθῇ ἕκαστον τούτων τῶν ἔργων, διδοῖναι εἰς ἀνάθημα τῇ μὲν βουλῇ πεντακοσίας δραχμὰς, τοῖς δ' ἡρημένοις εἰς θυσίαν ἑκατὸν δραχμὰς ἐκ τῶν
- 40 τειχοποικῶν χρημάτων. — "Ὅπως δ' ἂν καὶ οἱ λιμένες κλείωνται βεβαίως, τοὺς ἀρχιτέκτονας τοὺς παρὰ τῆς πόλεως μισθοφοροῦντας καὶ ἄλλον τοι βουλομενον συγγραφὰς συγγράφαντας ἐπιδικᾶν τῇ βουλῇ, τῶν συγγραφῶν χειροτονῆσαι καθ' ἑστίνας ἂν δοκίμῃ αὐτῇ ἐρδιδόναι ταῦτα τὰ ἔργα· τοὺς δ' ἡρημέ-

νοὺς ἐ| πὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τειχῶν ἐπιμελεῖσθαι καὶ τούτων
 τῶν ἔργων, ὅ|πως ἂν ἀσφαλεστάτῃ ὑπάρχῃ ἡ φυλακῇ| τῆς
 πόλεως. — Τὸ δὲ ἀργύριον εἶναι εἰς ταῦτα ἐκ τῶν χρημάτων
 45 τῶν τει|χοποικῶν, τῶν ἐπιμελητῶν τῶν κεχε||ι|ροτονημένων ὑπὸ
 τοῦ δήμο τοῖς μισθωσαμένοις τὰ ἔργα λαμβανόν|των τὰ χρή-
 ματα. Οἷδε ἡ|ρέθησαν· Διότ|ιμος Τιμωνίδο Ἀλαιοῦς, Φιλόδημος
 Αὐτοκλέους Ἐροιάδης, Διόδωρος ----- ἀρχιτέκτων.

Nous avons reproduit le texte de la brillante restitution de M. P. Foucart, qui a rendu, avec autant d'érudition que de sagacité, le sens général de cette loi importante. Mais sa lecture se fonde sur l'hypothèse que le document complet, qui se continuait à droite sur une autre pierre, avait 83 lettres à la ligne. Il a supposé, en effet, que le devis, qui commence à la ligne 47, ne comptait que trois colonnes. Comme celles-ci ont 27 lettres chacune, et qu'un espace d'une seule lettre les sépare, le total donne bien ce nombre. Mais M. A. Wilhelm et M. Frickenhaus ont montré qu'il devait y avoir une quatrième colonne du devis, ce qui suppose des lignes de 111 lettres. Ils n'ont pas restitué le document entier, mais M. A. Wilhelm (*loc. cit.*) propose les lectures suivantes : l. 6, ἀρχι|τέκτονας τοὺς παρὰ τῆς πόλεως μισθοφοροῦντας καὶ ἄλλον τὸν βουλό-
 μενον εἰσενεγκεῖν συγγρα|φάς ; l. 28, ἡ ὀφείλειν ἕκαστον τῶν προέδρων ἑκα-
 τὸν δραχμὰς [ιέρας τῇ Ἀθηναίαι· χειροτονῆσαι δὲ τὸν δῆμον αὐτίκα μάλα ἐπιστατὰς δύο ἀνδ|ρας ; l. 40, εἰσενεγκεῖν τοὺς ἀρχιτέκτονας τοὺς πα|ρὰ τῆς πόλεως. — La date a été fixée par M. P. Foucart en vertu de considérations historiques tout à fait convaincantes.

1466. Décret en faveur de Dracontidès et d'Hégésias d'Andros. (337 av. J.-C.)

Trois fragments (A, B, C) d'une stèle de marbre pentélique. Στοιχηδόν, sauf les deux premières lignes. — A : Inscr. Gr., II, 122. — B : Drerup, *Musée belge*, IX (1905), p. 390. — A, B, C : A. Wilhelm, *Jahreshefte d. oesterr. arch. Inst.*, X (1907), p. 33.

A Δρακο|ντίδου, | [Ἡγησί]ου Ἀνδρίων. — |
 |Ἐπὶ Χαιρίωνδου ἄρχοντος· ἐπὶ | |τῆς Πανδι|ονίδος δεκάτης
 5 πρυ||τανείας ἡ| Φίλιππος Ἀντιφ...|..... ἔγραμμάτευσ|ν
 ...|----
 B C ... ἐπα|νέσαι μὲν αὐτοὺς κα|ι στ|εφανῶσαι αὐτῶν ἑκάτερον
 θ|αλλ|οῦ στεφάνωι ἀνδρα|γαθείας | ἐν|εκα καὶ εὐνοίας τῆς περὶ
 5 τὸ|ν | δῆ|μον τὸν Ἀθηναίων. Εἶναι δὲ κ|αὶ| προζένους καὶ εὐερ-
 γέτας τ|ι|οῦ| δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ αὐτ|οῦ|ς καὶ ἐκρόνους
 10 Δρακοντίδῃ|ν Ἀ|μφοτέρου καὶ Ἡγησίαν Σητς|ατόρ|ου καὶ
 εἶναι αὐτοῖς, ἂν το|υ δέωνται, πρ|όσοδον πρὸς τε τῇ |ν βουλὴν
 κα|ὶ πρὸς τὸν δῆμον τὸ|ν Ἀθηναίων| πρῶτοις μετὰ τὰ |ει|ρά.
 15 Ἀναγράφ|αι δὲ τὸδε τὸ ψήφισ|μα τὸν γραμ|ματέα τῆς βουλῆς

ει[ίς Ἀκρόπολι]ν εἰς στήλην λιθί[νην· εἰς δὲ τή]ν ἀναγραφὴν τῆς
σ[τήλης δοῦνα]ι τὸν ταμίαν : ΔΔ : δρ [αχμάς ἐκ τῶν] κατὰ
20 ψηφίσματα ἀ[ναλισκομέν]ων τῷ δήμῳ. Καλέ[σαι δὲ αὐτοὺς]
ἐπὶ Ξένια εἰς τὸ [πρυτανεῖον] εἰς αὖριον. —

[Ἡ βουλὴ.

ὁ δῆμος.]

Archontat de Chaerondas, 338/7 av. J.-C.

1467. Décret en l'honneur de Lycos de Pydna.

(333 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en deux fragments (A, B), trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — A : Inscr. Gr., II. 169 (cf. II, 5, p. 51). — A et B : Wilhelm, *Attische Urkunden*, I [1911], p. 48 sq. (*Sitzungsber. d. Wien. Akad., phil.-hist. Kl.*, t. 165). Nous devons à l'amitié de M. A. Wilhelm l'autorisation de réimprimer ce texte qui n'a pas encore paru et dont il a bien voulu nous communiquer les épreuves. — Cf. Usener, *Rhein. Mus.*, XXXIV (1879), p. 391.

A Προξ[ενία Λύκῳ Πυτναίῳ]. Ἐπὶ Νικοκράτου[ς ἀρχοντος·
ἐπὶ τῆς Πανδονίδος δευτέρας πρυτανείας ἥ ἐγραμμάτευεν
5 Ἀρχέ[λας Χαλ[ρ]ίου Παλληνεύς· Μεταγε[ιτινῶν]ος ἕκτῃ φθί-
νοντος, πέμ[πτη] καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτανείας ---

B ν..... | εἶπεν· Ἐπειδὴ Λύκος Ἀρι-
στ[οκλ]είδου Πυτν[αί]ος ἐπι[μελεῖτ]αι Ἀθηναίων καὶ κοινῇ
5 [ἀπάντῳ]ν καὶ ἰδία τοῦ δεομένο[υ] καὶ πο[λ] εἰ ὁ τι δύναται ἀγαθὸν
[τὴν πόλιν]ν, εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὖε[ρ] γέτην τοῦ δήμου τοῦ
10 Ἀθηναίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ς αὐτοῦ]· ἀ[ναγράψαι] δὲ τὴν
προξεν[ίαν αὐτ]οῦ εἰς στήλην λιθίνην τὸν γραμ[μα]τεῖα τὸν
κατ[ὰ] π[ρ]υτ[ανείαν] καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει ---

A, l. 1, le marbre porte ENIAA; pour la graphie Πυτναίῳ, cf. J. Brause, *Lautehre der kretischen Dialekte*, p. 32, n. — B, l. 3, il ne reste de la troisième lettre de l'ethnique que la partie inférieure du T. — Le texte est surmonté d'un bas-relief représentant un sphinx tourné vers la gauche et ayant devant lui une amphore; c'est sans doute le παράσημον de Pydna (A. Wilhelm, *loc. cit.*, I, p. 49 sq.). Sur ces παράσημα de villes grecques placés au dessus des stèles de proxénie, cf. P. Perdrizet, *Bull. de Corr. Hell.*, XX (1894), p. 549 sq. et A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 11 sq., qui donne toute la bibliographie. — Rapprocher les décrets de la même année, *Recueil*, 104, 105 et Inscr. Gr., II, 492 (restitué par M. A. Wilhelm, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1890, p. 203).

Archontat de Nicocratès, 333/2 av. J.-C.

1468. Décret pour le poète comique Amphis. (331 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en trois morceaux (A, B, C), dont le troisième, qui est inédit, nous a été aimablement communiqué par M. A. Wilhelm. Στοιχηδόν, sauf la ligne 11. — A : Koumanoudis, *Ἀθήναϊον*, VI (1877),

p. 131. — *A* et *B*: A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XV (1890), p. 219 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 173^b (p. 51). — Cf. A. Wilhelm, *Urkunden dramatischer Aufführungen in Athen* (Vienne, 1906), p. 218.

A B

Ἐπὶ Νικίτου ἄρχοντος· [ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδοίῃς πρυτα-
 5 νείας ἢ Ἀριστόνου· Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος ἐγγραμμά-
 τε]υεν· Ἐλαφβολιῶν[ος ἐν ἀτει] ἐπὶ δέκα, ἐβδόμει τῆς πρυτα]-
 νείας· τῶν προέδρων ἐπ' ἐψηφίζεν [Νικόστρατος [Κόπ]ρειος].
 10 Ἐδοξε]εν τῷ δήμῳ. [Ἀρι]στό[ξ]ενος [Κη]φισοδότου [...]... εἰς
 εἶπεν· Ἐπειδὴ Ἄνφιδ Δ[...]... Ἀνδριος διατελεῖ εἴ[νο] <νο>υς
 15 ὧν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ(ι) παρ[ε]ληλυ-
 θότ[ι] χρόνῳ· δεδόχθαι [τῷ | δήμῳ]· ἐπαινεῖσαι Ἄνφιν [Δ...]...
 Ἀνδριον[ν] καὶ στεφ[ανῶ]σαι κ[ι]ττοῦ [στε]φάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα
 20 καὶ δικαιοσύνης· εἶ[ναι] δὲ αὐτὸν πρόξενον καὶ ἐ[υ]εργέτην τοῦ
 δήμου τ[οῦ] Ἀθηναίων καὶ ἐκγό[νο]υς - - -

C

-- εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τ[ὸ]ν ταμίαν
 ΔΔ[] δραχμὰς] ἐκ τῶν κατ[ὰ] ψηφίσμ[α]τα ἀναλίσκομέν[ω]ν
 [τῷ δήμῳ] - - -

L. 2 et suiv., les décrets, Inscr. Gr., II, 173 et 174, qui sont du même jour que celui-ci, ont permis de restituer l'intitulé. — L. 18, la couronne de lierre est la récompense des poètes dramatiques; elle est en usage dans le culte de Dionysos, cf. *Recueil*, 141, l. 3; 688, ll. 16, 25, 60; et A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 108. — Rapprocher, *Recueil*, 126.

Archontat de Nicétès, 332/1 av. J.-C.

1469. Décret en l'honneur de Rheboulas, fils de Seuthès II et frère de Cotys, roi des Odryses. (330 av. J.-C.)

Fragment, en deux morceaux, d'une stèle de marbre pentélique, trouvé au S. de l'Acropole. Στοιχιδόν, sauf les trois premières lignes. Les lignes 4-7 ont 28 lettres, les lignes suivantes semblent en avoir eu 43. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, V (1876), p. 102 sq. — Inscr. Gr., II, 175^b (p. 412). — Hicks-Hill, 160. — Cf. A. Wilhelm, *Hermes*, XXIII (1888), p. 462. — Hæck, *Ibid.*, XXVI (1891), p. 116.

Ῥηβούλας, Σεύθου : υἱός, Κότυος ἀδελφός, ἄγγελος]. | Θεοί.
 Ἐπὶ Ἀριστοφάνους ἄρχοντος. — |
 5 Ἐπὶ τῆς Κε[κ]ροπίδος δεκάτης πρυτ[α]νείας· Σκ[ι]ροφοριῶνος
 δεκάτῃ ἰσ[τ]αμένον, [ἐκ]τ[ε] καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτ[α]νείας· τῶν
 προέδρων ἐπ' ἐψηφίζε [Δω]ρόθε[ος] Ἀλαλιεύς. — Ἐδοξεν [τῇ
 10 βουλῇ] καὶ τῷ δήμῳ. Νόθ[ι]ππος Λυσίου Διο[μ]μειεύς εἶπεν·

Περὶ ὧν ὁ δῆμος πρότερον ἐψηφίσται ἐπὶ τῆς Ἐρεχθίδος
πρυτανείας, [τοὺς προέδρους οἱ ἀν' ἀρχῶσιν ἐν τῷ δήμῳ]
προ[εδρεύειν ----

L. 1, ἄγγελος, cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 7. — L. 9, l'auteur du décret est le père de Λυσίας Νοθήππου, qui a été secrétaire du conseil sous l'archontat d'Anaxieratès (307/6 av. J.-C.), cf. *Prosop. Att.*, 9370 et 11131. — L. 11, on peut restituer aussi Ἀντιοχίδος. — On a. Inscr. Gr., II, 5, 65^b (p. 23), un fragment d'un traité d'Athènes avec Kersebleptès, fils de Cotys, et roi des Odryses après lui. Nous donnerons parmi les inscriptions de Delphes un décret de proxénie en faveur des fils de Kersebleptès (Perdrizet, *Bull. de Corr. Hell.*, XX [1896], p. 467). — Rapprocher les nos 1445 et 1456.

Archontat d'Aristophanès, 331/30 av. J.-C.

1470. Décret en l'honneur d'Androclès, prêtre d'Asclépios. (327 av. J.-C.)

Deux fragments (A, B) d'une stèle de marbre pentélique trouvée, A, au S. de l'Acropole, B, « in dem grossen Steinhaufen im Pelargikon », par M. A. Wilhelm. Στοιχιδόν. — A : Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 134 sq. — A. Wilhelm, *Hermes*, XXIV (1889), p. 140. — Inscr. Gr., II, 5, 178^b (p. 52). — A et B : A. Wilhelm, *Urkunden dram. Aufführungen*, p. 231 sq. — Cf. Reusch, *Hermes*, XV (1880), p. 341 sq.

A Θεοί. | [Ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος· ἱερείως δὲ Ἀνδρὸ κλέους
ἐκ Κεραμῶν· ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὄγ[δῆς πρυτανείας] ἧ Πυθό-
5 δηλος Πυθοδῆλου | [..... ἐγρα]μματεύεν· ἔνι καὶ νείαι
[π]ροτέραι, εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας· ἐκκλησ[ία] τῶν προέδρων]
ἐπεψήφισεν Ἐπιγένης Ἐρο[ιάδης]· ἔδοξεν τῷ δήμῳ. Προκλεί-
10 δης Παντα [λέοντος ἐκ Κεραμῶν εἶπεν· Ἀγαθὴ τύχη· | [δεδόχ-
θαι τῷ δήμῳ· τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθαι, [ἀ ἀπαγέλλει ὁ ἱερεὺς
γερονέναι ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν τυθέντων]· ἐπειδὴ δὲ Ἀνδροκλῆς
ἱερ[εὺς] λαχὼν τῷ Ἀσ[κληπιῳ] ἐπιμελεῖται το[ῦ]· τε ἱεροῦ καὶ
15 [τῶν] ἄλλων ὧν αὐτῷ οἱ νόμοι προστάττουσιν κ[αλῶς] καὶ
B εὐσεβῶς καὶ οἱ λαχόντες ἐπιμελητ[αὶ] τῆς εὐκοσμίας τῆς περ[ὶ]
τὸ θέατρον ἀπέφη[να]ν αὐτὸν ἐν τῷ δήμῳ | χρ[ὴ]σμον γερονέ-
ναι [αὐ]τοῖς περὶ τὴν ἐπ[ιμέλ]ειαν τοῦ θεάτρου· ἐπαινέσαι
20 Ἀνδροκλέα Κλ[εινίου] ἐκ Κεραμῶν τὸν ἱερ[έα] τοῦ Ἀσκληπι[οῦ]
καὶ στεφανῶσαι αὐτόν, ἐπ[ειδὴ] ἀν[τι] τὰς εὐθύ[νας] δῶι, χρυσῷ
στεφάνῳ ἀπὸ· Χ[ρ]· δραχμῶν ἄ[ν] ρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης κα[ὶ]
25 δοῦναι | αὐτῷ τὸν ταμίαν τοῦ δήμου· ΔΔΔ[·] δραχμῶν]· εἰς
θυσίαν ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀν[α]λισκομένων τῷ
δήμῳ. Τὸν δὲ γραμ[ματεῖα]· τὸν κατὰ πρυτανείαν ἀναγράφαι
τόδε τὸ ψή[φισμα] ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ

30 τοῦ Ἀσκληπιοῦ· εἰς δὲ τὴν ἀναγρ[αφὴν] | τῆς στήλης δοῦναι τὸν
ταμίαν τοῦ δήμου : Δ Δ]Δ : δραχμὰς ὄθεν οἱ νόμοι κελεύου-
σι[v]. — |

Εὐετίων Αὐτοκλείδου Σφήττιος εἶπ[εν· Περὶ ὧν ὁ ἱερεὺς τοῦ
Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν ἄστ[ρ]ει λέγ'ε]ι περὶ τῶν ἱερῶν ὧν ἔθυσεν τῷ
35 Ἀσκλη[πιῳ] | καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοῖς μετ' αὐτοῦ· ἀγαθ[ῇ]
τύχη· ἐψηφίσθ]αι [τῇ]ι βουλῇ τοὺς [προέδ]ρους οἱ ἂν λάχωσι
προε[δ]ρεῦν ἐν τῷι δήμω | εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησί]αν προσ-
40 αγαγ[εῖν] | αὐτὸν πρὸς τὸν δῆμον καὶ] χρηματίσ]αι περὶ || τούτων,
γνώμην δὲ συμβά]λλεσθαι [τῆς βου]λῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ]
τῇι βουλ[ῇ]· τὰ μ ἐν ἀγαθᾷ δέχεσθαι τὸν δῆμον ἃ ἀπαγγέλλει, ὁ
ἱερεὺς γεγονέναι ἐν τοῖς] ἱεροῖς [ἐφ' ὕ]ρι, ἰαί καὶ σωτηρίαί τῆς
βουλῆς κ]αὶ τοῦ [δήμου] | -----

L. 7, sur ἐπεψήφισεν, cf. la note du n° 1463. — L. 9, le patronymique de l'auteur de la proposition a été restitué par M. J. Kirchner, *Prosop. Att.*, 12200. — L. 11/12, les sacrifices, dont il est parlé ici, sont ceux qui sont mentionnés *Recueil*, 824, I, l. 14 15, II, l. 9. — Rapprocher *Recueil*, 684, 689, 690, relatifs au culte d'Asclépios à Athènes, ainsi que les inventaires de l'Asclépieion, *Recueil*, 821-823. — Pour la succession des prêtres d'Asclépios, cf. W. S. Ferguson, *The priests of Asklepios*, 1906 (*Classical Philology*, I).

Archontat d'Euthycritos, 328/7 av. J.-C.

1471. Décret rendu en réponse à une lettre de Polyperchon. (318 av. J.-C.)

Fragment d'une stèle de marbre blanc au musée d'Athènes. Στοιχηδόν, sauf les deux premières lignes. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, XI (1908), p. 88.

Ἐπὶ Ἀπολλοδώρ]ου ἄρχοντο ς· ἐπὶ τῆς ἐβδόμης π[ρυτα-
νε]ίας· γραμματεὺς Ἀφόβητο]ς Κο]θωκίδης· ἀναγρ]αφεὺς Εὐ-
5 κα[δμ]ος Κολλυτεὺς. Κ]τησίας Χιω[νί]δου]ος εἶπεν·
Ἀγαθ[ῇ] τύχη τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναί]ων· περὶ ὧν Π]ολυτέρ-
10 χων ἐπέσ] [ταλκεν περὶ Σ]ωνίκου καὶ Εὐ[κ]λέους ὅπως ἂν] Ἀθη-
ναῖοι γένων [ται καὶ ἀποφα]ίνει αὐτοὺς Π]ολυτέρχων περὶ] τὸν
δῆμον τ]ὸν | Ἀθηναίων εὖνο]υς ὄντας καὶ π[ε]ροηκότας ἀγα]θὸν
15 ὃ τι ἡδύνα]ντο κ]αὶ Ἐρ[ά]σ]ιππος | καὶ
Παντ[ί]ων. | -----

L'intitulé porte la mention de l'ἀναγραφεὺς, ce qui ne se rencontre que dans les décrets de 321 0 à 319 8. — Pour les circonstances historiques, cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, I, p. 241; J. Sundwall, *De institutis reipublicae Atheniensium post Aristotelis actatem commutatis*, I (Acta Societatis scientiarum Fennicae. XXXIV, 4, Helsingfors, 1907), p. 6 sq.

Archontat d'Apollodoros, 319/8 av. J.-C.

**1472. Décret en faveur d'Eurylochos de Cydonia (Crète)
pour services rendus à des prisonniers athéniens.
(Vers 318 av. J.-C.)**

Marbre autrefois à Athènes, actuellement perdu. — C.I.G., 96 (d'après une copie de Fourmont). — Inscr. Gr., II, 193. — Hicks, 137.

-- ὦν]ος .. δεκ[άτη] τῆς] | πρυτανείας· τῶν
προέδρων ἐπεψή||φι|ζ|εν Πάμφιλος Φι|λ... καὶ συμ||πρόεδροι·
5 Δηιάδης Δη|μέου Παιαν(ιεύς)|, | εἶπεν· Ἐπειδὴ πρότερόν τε
οἱ πρό γ|ονοι οἱ Εὐρυλόχου Κι|. καὶ| Ἀκέσανδρος φίλοι
ὄντες καὶ εὖνοι| τῇ πόλει πολλὰ καὶ μεγάλ[α εὐεργέ|]τησαν τὸν
10 δῆμον τὸν Ἀθ|ηναίων, | καὶ νῦν Εὐρύλοχος πατ[ρικὴν ἐ]χων
εὖνοϊαν πρὸς τὸν δῆ|μον τὸν| Ἀθηναίων διατελεῖ χρή|σιμος
ὦν, | καὶ κοινεῖ καὶ ἰδία τοῖς ἀφικνου|μένοις Ἀθηναίων εἰς
15 Κυθ|ωνίαν| καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων λυτρωσά|μενος ἐκ Κρήτης
ἀπέστ[ειλε τοῖς ἐ]αυτοῦ ἀναλ[ώ]μασιν καὶ [αἴτιος ἐ]|γένετο τοῦ
σωθῆναι ἐ[κ τῶν πολ|εμίων] εἰς τὴν ἰδίαν, συν---

L. 3, la copie de Fourmont semble avoir ΦΙΣΕΝ (cf. la note du n° 1463). — Pour le rachat des captifs, cf. *Recueil*, 377 et 384. — Comme la formule καὶ συμπρόεδροι n'apparaît qu'en 319 18 av. J.-C. et que l'orateur Démade a été tué en 318 17, la date de ce décret ne peut guère s'écarter de l'année 318. — Rapprocher le décret, *Recueil*, 114, proposé aussi par Démade et qui est un peu antérieur.

**1473. Décret en l'honneur de Timosthénès
de Carystos (Eubée). (306/5 av. J.-C.)**

Stèle de marbre pentélique brisée en bas et à droite. Στοιχειδόν. — Inscr. Gr., II, 249. — Hicks, 147. — Dittenberger, 2^e éd., 180. — A. Wilhelm, *Gott. gel. Anz.*, 1903, p. 785 sq. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 328.

Ἐπὶ Κοροΐβου ἀρχ|ον[τος· ἐπὶ τῆς] |.ς π|ρυ-
τανείας. — Διότιμος Διοπέθου [Εὐωνυμεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ
5 Τί]μοσθένης πρόξενος ὦν τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων δι|ατελεῖ
φίλος ὦν καὶ εὖνους τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναί|ων, καὶ πρότερόν
τε ἔν τῳ πολέμῳ ὃν πεπολέμηκε|ν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων |πρὸς
Ἀντίπατρον ὑπὲρ τῆς ἐλ|ευθερίας τῶν [Ε]λλή|νων πεμφθεὶς
ὑπὸ τῆς πόλεως σ|ύνεδρος ἐπὶ τ[ὸ σ]τρα|τόπεδον τὸ Ἀθηναίων
10 καὶ τῶν | συνμάχων ἡγωνίζετ[ο ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, λέγων καὶ ἰ]
πράττων [τὰ σ]υνφ[έρ]οντα τῷ τε κοινῷ τῶν Ἑλλήν|ων καὶ
Καρ[υσ]τίοις· [διετέλεσεν δὲ καὶ πρὸς τὸν δῆ|μον τὸν Ἀθη-
ναί|ων φιλοτιμούμενος· εἰσήνεγκε δὲ| καὶ τῆς οὐ[σί]ας τῇν

- 15 π[λείστην εἰς τὰς χρείας κοιν]ῇν (εἶν)αι αὐτὴν [πᾶ]σιν ὑπ[ολαμβά-
νων Ἑλλήσιν ἐπὶ τῷ Μ]ακεδόني καὶ ὅτε Ἀ[ντ]ί
μόνον οὐκ] | ἀπέστη τῆς [οὐσί]ας· κ[αὶ διετέλει εὖ ποιῶν κοινῇ
τ]ὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίω[ν καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς ἀφικνο]υμένοις
20 εἰς Κάρυστο[ν χρείας παρέχων ἕν τε τῷ κ]οινῷ τῷ Καρυστίων
λ[έγων καὶ πράττων τὰ συμφέ]ροντα τῇ τε αὐτοῦ π<ρ>α[τρίδι
καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθ]ηναίων· καὶ ἐπιστρατεύ[σαντος Κασσάν-
δρου ἐπὶ τ]ῇν Ἀττικὴν ἐβοήθησεν τ[ῷ δήμῳ μετὰ τοῦ υἱοῦ
25 ἐθ]ελοντῆς· ἀγαθ[ε]ῖ[τι] τύχηι, δεδ[ό]χθαι τῷ δήμῳ· ἐπαίνε[ι]σαι
Τιμοσθένην <ην> Δημοφάνου ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εἰ ὑνοίας ἦν
ἔχω[ν διατ]ελεῖ π[ερὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθην]αίων, καὶ στε[φανώ-
σαι] αὐτ[ὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ Χ δ]ραχμῶ[ν· εἶναι δὲ
Τι]μ[οσθένην Ἀθήναιον καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ ----

Timosthénès avait été député au conseil de l'armée hellénique lors de la guerre Lamiaque et y représentait Carystos, la seule ville de l'Eubée qui eut pris part à la guerre. Cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, I, p. 204. — Rapprocher notre n° 1493, en l'honneur du petit-fils de ce Timosthénès, cf. A. Wilhelm, *Gætt. gel. Anz.*, 1903, p. 787.

Archontat de Coroebos, 306/5 av. J.-C.

1474. Décret en l'honneur de la famille de Lyciscos.

(305 av. J.-C.)

Stèle de marbre surmontée d'un fronton, brisée en bas. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν, sauf la ligne 3. — Inscr. Gr., II, 247. — Roberts-Gardner, 50.

- Θεοί. | Ἐπὶ Κοροΐβου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Οἰνείδος δεκάτης
5 πρυτανείας εἰ Πάμφιλος Θεογείτονο[ς] Ῥαμνούσιος ἐγραμμά-
τευεν· | Μουνυχιῶνος ἔνει καὶ νέαι ἐμβολίμῳ, ἐνάτει καὶ
εἰκοστῇ εἰ τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία· | τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν
10 Πύ[θ]ιππος Πυθίωνος Μαραθώνιο[ς], καὶ συμπρόεδροι. Ἔδοξεν
τῷ δήμῳ. — Στρατοκλῆς Εὐθυδὴ μου Διομεεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ
15 [οἱ] οἰκεῖοι οἱ Λυκίσκου [διατρ]ίβοντες παρὰ τοῖ[ς] βασιλεῦσ[ιν]
Ἀντιγόνῳ [καὶ Δημητρίῳ] | καὶ συναγ[ωνιζόμενοι ὑπὲρ] τοῦ
δήμ[ου] -----]ντε ----- | . 1 ----

Le décret, Inscr. Gr., II, 343, paraît être du même jour que celui-ci; cf. Reusch, *Hermes*, XV (1880), p. 345.

Archontat de Coroebos, 306/5 av. J.-C.

1475. Décret en l'honneur d'Asclépiadès de Byzance.

(VERS 305 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée de tous les côtés, sauf à droite, trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 251.

--- δεδόχθαι τῷι δήμῳ ἐπαινέσαι Ἀσκληπιάδην [. ,
 Βυζάντιον εὐνοίας ἔνεκα καὶ φιλοτιμίας | τῆς εἰς τοὺς βασιλεῖς
 καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων] καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας [καὶ
 5 στεφάνῳσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ [χιλίων δραχμῶν]
 καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον [Διονυσίων τῶν] μεγάλων τραγω-
 δῶν τῷ ἀγῶνι. Εἶνα ἰ δὲ αὐτῷ καὶ προεδρίαν ἐν ἅπασιν τοῖς
 10 ἀγῶσι οἷς ἡ πόλις τίθησι. Ὅπως (δ') ἂν εἰδῶσι ἅπαντες ὅτι
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων μένεται καὶ χάρι ν ἀποδίδωσιν ὑφ' ὧν ἂν
 εὖ παθεῖ καὶ τιμᾷ ἐν παντὶ κ[αὶ] ῥῶι ἀξίως τῶν εὐεργεσιῶν, στή-
 σ[α] ἰ τὸν δῆμον εἰκόνα χαλκῇ ἐν Βυζαντίῳ Ἀσκληπιάδου ἀπὸ
 15 τρισχιλίων δραχμῶν καὶ στή[εφανῶ]σαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ
 ἀπὸ χιλίων δραχμῶν. Ὅπως δ' ἂν ὁ τε στέφανος ἀναγο-
 ρεῖται ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἡ εἰκὼν σταθεῖ ἡ Ἀσκληπιάδου,
 χειροτονῆσαι τὸν δῆμον τρεῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων
 20 οἵτινες ἀφικόμενοι εἰς Βυζάντιον ἀξιῶσιν τὸν δῆμον
 τὸν Βυζαντίων ψηφίσασθαι τὸν στέφανον | ἀναγορεῖσαι ἐν
 τῷ θεάτρῳ Διονυσίων τῷ ἀγῶνι καὶ τὴν εἰκόνα στήσαι τὴν
 25 Ἀσκληπιάδου ἐν τῇ ἀγορᾷ ἣν ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἀπέστε-
 λεῖν αὐτοῦ· καὶ διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι ταῦτα πράττοντες
 χαριζοῦνται τῷ δήμῳ. Τῆς δὲ ποιήσεως τοῦ στεφάνου καὶ τῆς
 30 εἰκόνος ἐπιμελεῖσθαι τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει μετὰ τῶν αἰρεθέν-
 των πρέσβων· δοῦναι δ' ἑκάστῳ τῶν αἰρεθέντων πρέσβων
 ἐφόδιον τὸν ταμίαν τοῦ δήμου πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν
 εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ. Ἀναγράψαι
 35 στήλῃ | λιθίνει, καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀνα-
 γραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν | τοῦ δήμου τριάκοντα
 δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ
 δήμῳ. | —

L. 20, le marbre porte ΑΞΙΟΣΟΥΣΙΝ. — L. 30, pour les ἐφόδια, cf.
 W. P. Westermann, *Classical Philology*, I (1906), p. 203.

1476. Décret en l'honneur d'Eucharès. (303 av. J.-C.)

Trois fragments d'une stèle de marbre pentélique. Στοιχηδόν. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 430. — Inscr. Gr., II, 258. — Dittenberger, 2^e éd., 182. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 236.

.....ν..... ως τῇ ἐὐνοίᾳ ἐν-
 δεκνύμενος ἦν εἶχε [πρὸς τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν
 5 Ἀθηναίων, ἐπε]μελήθη δὲ καὶ τῆς ἀναγρ[αφῆς τῶν νόμων,

ὅπως ἂν ἐκτε[θῶσι] πᾶντες οἱ ν[](εν)ομοθετημένοι [ἐπὶ] Φερε-
 [κλέους] | ἄρχοντος σκοπεῖν [τῷ]ι βουλο[μένω]ι, καὶ μηδὲ εἰς
 10 ἀγν[ο]εῖν· τοὺς τῆς [πρό]λλεως νόμους· ὅπως [ἂν] οὖν ἡ βουλή
 [φα]λλήνται ἀξίαν χάρι[ν] ἐκάστωι<ς> ἃ[πο]διδοῦσα τῶν πεφιλο-
 τιμημένων· [τύ]χει ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ· [ἐ]παινέσαι
 15 Εὐχάρην Εὐάρχου Κονθ[υ]λήθεν, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ
 στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικ[αι]οσύνης τῆς εἰς τὴν βουλήν.
 Ἀναγ[ρά]ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ[μα]τέα τὸν κατὰ πρυ-
 20 τανείαν καὶ στ[η]ῆσαι ἔμπροσθεν [τοῦ] βουλευτηρίου. |

Ἡ βουλή | Εὐχάρη[ν] | Εὐάρχου[ν] | Κονθυλήθ[εν].

Il n'est guère possible de déterminer exactement quelles étaient les fonctions remplies par Eucharès.

Archontat de Phéréclès, 304/3 av. J.-C.

1477. Décret en l'honneur d'un collège de magistrats.

(303 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en haut et à gauche. Trouvée dans les ruines d'une chapelle byzantine, près de la route d'Athènes à Marathon, actuellement dans le musée de l'École anglaise à Athènes. Στοιχῆδόν. — M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch. Athens*, IX (1903), p. 156 sq.

--- | . . . κων τῶν ἐπὶ Φ[ερ]ε[κ]λέους ἄρχοντο[ι]ς καὶ στεφα-
 νῶσαι ἕκα[σ]τον αὐτῶν χρυσ[ὸν] στ[ε]φάνωι [κατ]ὰ [τ]ὸν [ν]όμον
 5 ἐπειδὴ δι[κ]αίως ἄρξαντες [τ]ὰς εὐ[θ]ύ[ν]ας δεδώκασι [κατ]ὰ
 τὸν νόμον· Ἀρχ[ι]ά[ν] Εὐβ[ρί]ου Ποτ[έ]μιο[ν]· Λυσικράτη[ν] Λυ[σι]-
 στράτου Μελ[ι]τέα· Μνησίμ[α]χον Τηλεφάνου[ς] Εὐ[ω]νυ[μ]έα·
 Θ[ε]ράσυλλον Θρασύλλου Ἐρχιέα· Ἀν[τ]ίοχον Πίθωνος Προβα-
 10 λίσιον· Παντή[γο]ρα Φυλέως Σκα[μ]β[ω]νίδην· Καλλιπύ[δ]ην
 Διονυσίου Θορ[ί]κιο[ν]· Πολ[λ]ιάδην | . . . ου Λουσιέα· [Πολ]έ-
 [μ]αρχον Τε[λ]έσω [νο]ς Ἀ[λ]αί[α]· [Ἰ]πποκράτην Φιλοκράτου[ς] ἐξ
 15 Οἴου· Ὀνήσανδρον [Φ]ανοστράτου Σ[τ]ημαχί[δ]ην· δι[κ]αιοσ[ύ]-
 [ν]η[ς] ἔ[ν]εκ[α] καὶ φ[ι]λοτιμίας τῆς εἰς τὴν βουλήν καὶ τὸν |
 [δῆμον] τὸν Ἀθηναίων· δοῦναι δὲ αὐτοῖς | [τὸν ἐπὶ] τῇ διοίκησει
 εἰς θυσί[αν] καὶ | [ἀνάθη]μα |· H· δ[ι]ραχμάς] ὅπως ἂν [καὶ] οἱ
 20 ἄλλοι ἄρχοντες [φ]ιλοτιμ[ω]νται εἰδότες | [ὅτι τιμηθῇ]συν-
 [ται] ὑπὸ [τῆς βουλῆς] καὶ | [τοῦ δήμου]. Ἀναγ[ρά]ψαι δὲ τόδε
 τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανεία[ν] εἰς στή-
 25 λην λιθίνην καὶ στήσαι ἐν Ἀκ[ρο]πόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν
 τῆς στή[λης] δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δήμου· Δ[ι]Δ[ι]Δ· δραχμάς
 ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματ[α] ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ. —

Archontat de Phéréclès, 304/3 av. J.-C.

**1478. Décret en l'honneur de Médeios de Larissa,
familier d'Antigone. (302 av. J.-C.)**

Deux fragments (A, B) de marbre de l'Hymette, trouvés sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — A : A. Wilhelm, *Gratt. gel. Anz.*, 1903, p. 785. — B : Lolling, *Δελτίον*, 1888, p. 185 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 264^a (p. 76). — Dittenberger, 2^e éd., 173.

- A 'Επὶ Λεωστράτου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Αἰ ἀντίδος δωδεκάτης]
πρυτανείας ἢ Διόφαντος Διονυσσοῦ ὥρου Φηγούσιος ἐγραμ-
μάτευεν ---
- B --- - τῆς πρυτανείας· | ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπε-
ψήφιζεν Στράτιος Φιλοτίμου Σφήττιοις καὶ συμπρόεδροι.
5 'Εδοξεν τῇ βουλῇ | καὶ τῷ δήμῳ. — Φιλόστρατος | Φιλοστρά-
του Κηφισιεύς εἶπεν· 'Επειδὴ Μήδειος πρότερόν τε παρὰ τῷ
βασίλει 'Αντιγόνῳ διατρίβων, λέγων καὶ πράπτων τὰ ἄριστα
10 διετέλει τοῖς τ|ε βασιλεῦσιν καὶ τῷ δήμῳ τῷ 'Αθηναίων, καὶ
συναποσταλῆς, ὅτε ὁ βασιλεὺς 'Αντίγονος ἀπέστελλεν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ Δημήτριον ἐλευθερώσοντα | τήν· | τε πόλιν καὶ τοὺς
15 ἄλλους 'Ελληνας, χρ|ήσιμος ἦν καὶ εὖνους | τῇ τοῦ δήμου
σ|ωτηρίᾳ, καὶ διετέλει λέγων καὶ πρά|ττων ἐν παντὶ καὶ ῥῶτι
τὰ συμφέροντα | τῷ δήμῳ αρ..... | ντ---

L. 11 sq., il s'agit du renversement de Démétrius de Phalère et de la délivrance d'Athènes par Démétrius Poliorcète en 307 av. J.-C.; cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, I, p. 312 sq. — Le même Médeios est nommé *Recueil*, 591, l. 138. On retrouve le nom du secrétaire du conseil dans les décrets Inscr. Gr., II, 259-264; II, 5, 264^b (p. 75) et sans doute aussi II, 280, qui datent donc de la même année.

Archontat de Léostratos, 303/2 av. J.-C.

1479. Décret en l'honneur des taxiarches. (301 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton, brisée en deux morceaux; trouvée sur l'emplacement de l'ancienne agora. Στοιχηδόν. — G. P. Economos, *'Αρχ. Έφημ.*, 1910, p. 402 sq.

- Θ|εοί|. 'Επὶ Νικοκλέους ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Οἰ|νείδος ὀγδόης
πρυτανείας ἢ Νίκων Θεοδώρου Πλωθεὺς ἐγραμμάτευεν· τρίτη
5 μετ' εἰκάδας, ἐβδόμῃ καὶ ἐικοστῇ τῆς πρυτανείας· τῶν προ-
έδρων ἐπεψήφιζεν Χαρίσιος Θεοφίλου Εἰρεσίδης καὶ συμ-
πρόεδροι· Μένων Μέδοντος 'Αφιδναῖος εἶπεν· 'Επειδὴ οἱ
10 ταξίαρχοι οἱ ἐπ' Εὐξένιππου ἄρχοντος ἐπεμελήθησαν τῆς τε
φυλακῆς τῶν τειχῶν καὶ ἐν τοῖς ἐξετασμοῖς ἅπασιν διετέλεσαν

ἐπιμελόμε|νοι καλῶς καὶ φιλοτίμως ἡγούμενοι | τῶν πολιτῶν καὶ
 15 τᾶλλα πράττοντες, | ὅσα αὐτοῖς ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος προσ|έτατ-
 τεν καὶ διὰ ταῦτα ἐπήνεσέν τ|ε αὐτοὺς πολλάκις ἡ βουλὴ καὶ
 ὁ δῆμ|ος καὶ ἐστεφάνωσεν ἕκαστον αὐτῶν | χρυσῶι στεφάνωι·
 20 ἀγαθὴ τύχει, δεδ|όχθαι τῇ βουλῇ τοὺς προέδρους οἳ τινες ἂν
 λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τ|ῶι δήμῳ εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν }
 χρηματίσαι περὶ τούτων, γνῶμην δὲ | ἑυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς
 25 εἰς τὸν | δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ· ἐπαινέσ|αι τοὺς ταξιάρχους
 τοὺς ἐπ' Εὐξενί|που ἄρχοντος καὶ στεφανῶσαι αὐτο, ὤς χρυσῶι
 στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον | ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας τῆς
 30 || εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων· εἶναι δ' | αὐτοῖς καὶ προεδρίαν ἐν
 ἅπασιν τοῖς ἀγῶσιν οὓς ἄ[ν ἡ] πόλις τιθεῖ· τὸν δ' ἐ ἀρχιτέκτον|α
 35 κα|τανέμειν αὐτοῖς | τὴν θέαν ἀεί, [οὗ ἂν κ]αὶ τοῖς στρατηγ|οῖς
 κατανέμ|ηται· ἀναγράψαι δὲ τόδ|ε τὸ ψήφ|ισμα τὸν γρ|αμματέα
 τὸν κατ|ὰ πρυταν|είαν ἐν σ|τήλει λιθίνει κα, | | στήσαι | ἔμπροσθεν
 40 τοῦ στρατηγίου υ· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης μ|ερίσαι τὸν
 ἐπὶ τῇ διοικίσει ΔΔΔ|Δ | δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφί-
 σμα|τα ἀναλισκομένων τῶι δήμῳι. —

L. 9 et 26, l'archontat d'Euxénippos est de 305/4 av. J.-C. C'est au printemps de cette année que Cassandre mit le siège devant Athènes, après s'être emparé des forteresses de Phylé et de Panakton; sur ces événements et sur la levée du siège due à une nouvelle intervention de Démétrius Poliorcète, cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, I, p. 333 sq. Le rôle joué par les *taxiarches* dans la défense de la ville leur valut sans doute les récompenses mentionnées ici. — Rapprocher le décret, *Recueil*, 122, qui est de la même année, et le fragment *Inscr. Gr.*, II, 269, qui est de la même prytanie.

Archontat de Nicoclès, 302/1 av. J.-C.

1480. Décret en faveur de Zénon, commandant une escadre de Ptolémée Soter. (290 av. J.-C.)

Deux fragments (A, B) de marbre de l'Hymette. Στοιχιδόν, sauf les deux premières lignes. — A, trouvé au S. de l'Acropole. Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 271. — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 207. — B, trouvé sur l'Acropole. Lolling, *Sitzungsber. d. Berl. Akad.*, 1887, p. 1189. — A et B: (après Stehoukareff) *Inscr. Gr.*, II, 5, 309^b (p. 84). — Dittenberger, 2^e éd., 193. — Cf. Wilamowitz, *Antigonos von Karystos*, p. 241 sq. — Ferguson, *Cornell Studies*, X (1899), p. 7 sq. — J. Kirchner, *Gott. gel. Anz.*, 1900, p. 435 sq. — G. de Sanctis, *Riv. di Filol.*, 1900, fasc. 1. — A. Wilhelm, *Gott. gel. Anz.*, 1903, p. 788. — Ferguson, *Eklio*, V (1905), p. 177 sq. — Kolbe, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 89 sq. — Le même, *Die attischen Archonten* (Berlin, 1908), p. 27 sq.

Θ[εοί]. | Ζήνων - - - - - Ἐπὶ Διοκλέους [ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς
 5 ἰδος πρώτης π[ρυτανείας ἧ] | Ξενοφῶ[ν Νικέ] | ου Ἀλαιεύς

ἐγ[ραμματέ]υ[εν]· Ἐκ[ατομβ[αιῶνο]ς ἐνδεκάτει, ἐ[νδεκάτει] τῇς
 πρ[ο]υτανείας· ἐκκ[λησία]· τῶν πρ[ο]έδρων ἐπ[ε]ψήφισεν Λυσίας
 [Λ]υσισμάχου [Μαραθῶν]ος καὶ συμπρόεδροι. [Ἔ]δοξεν τῇ βου-
 10 λῇ καὶ τῷ δήμῳ. Ἐπίχαρμ[ο]ς Καλλι[στρατίδου] Κολωνῆθεν
 εἶπεν· Ἐπεὶ ἰδὴ Ζή[γνων] καθεστηκ[ώ]ς ὑπὸ τοῦ βασιλέως | Πτο-
 λ[ε]μαίου ἐπὶ τῶν ἀφράκτων εὐνους ὦν δ(ι)ατε[λεῖ] κοινῇ τε τῷ
 15 δήμῳ καὶ ἰδία ἐκάστῳ | Ἀ[θηναίων] ἐπιμελ[ο]ύμενος οἷς ἂν περι-
 τυ[γχανῇ] καὶ λέγων καὶ πράττων ἀγαθὸν ὅ τι | δύναται ὑπὲρ
 τῆς πόλεως· ἐπιμελεῖται δὲ | [καὶ τῆς κομιδῆς το]ῦ σίτου τῷ
 δήμῳ ὅπως ἂν ἀσφαλέστατα διακομίζεται, συναγωνιζό[με-
 20 νος] τῇ τοῦ δήμου σωτηρίᾳ· ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ
 βουλῇ, τοὺς προέδρους οἱ ἵτινες ἂν λάχωσι πρ[ο]εδρεῦν ἐν τῷ
 δήμῳ | εἰς τὴν πρώτην ἐκκ[λησίαν], χρηματίζ[ε]ται περὶ τούτων,
 γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι
 δ[οκ]εῖ τῇ βουλῇ ---

L'expédition, dont il est fait mention ici, n'est pas celle dont parle Plutarque (*Démétr.*, 44), et qui eut lieu au printemps de l'année 287, quand Démétrius fut chassé de la Macédoine. Cf. Niese, *Gesch. der griech. und mak. Staaten*, I, p. 378. — Rapprocher *Recueil*, n° 127, 1481 et le décret d'Ios, *Inscr. Gr.*, XII, 5, 1004, que l'on trouvera plus loin parmi les textes des Cyclades. Cf. aussi *Inscr. Gr.*, XII, 5, p. xvi, n. 1308.

Archontat de Dioclès, 290/89 av. J.-C.

1481. Décret accordant le droit de cité à un officier étranger. (282 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en haut, en bas et à gauche. — *Inscr. Gr.*, II, 318. — Dittenberger, 2^e éd., 199.

----- οἰόμενος δεῖν μὴ ἐνίστασθαι τῷ τῆς πόλεως
 συμφέροντι, ἀλλὰ συναίτιος γενέσθαι τῇ σωτηρίᾳ, συ[ν]επο-
 λιόρκει δὲ καὶ τὸ Μουσεῖον μετὰ τοῦ δήμου· καὶ συντελεσθέν-
 5 των | [τῇ πόλει τῶν πραγμάτων καὶ τὰς λοιπὰς χρείας παρ[ε]-
 σχόμενος διατετέλεκεν], καὶ διαμεμένηκεν ἐν τ[ῇ] τοῦ δήμου
 εὐνοίᾳ· καὶ τοῦ [π]ο[λ]έμου γενομένου | [ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν περὶ
 τὸν δῆμον] καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπ[ε]ρ αὐτοῦ ἐποίησεν ὅ τι παρα-
 • γέλλοι ὁ στρατηγός· καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἐπαγγέλλεται χρείας
 10 παρέξειθ[αι] τῷ δήμῳ [τῷ Ἀθηναίων]· ὅπως ἂν οἷν ἐφάμιλ-
 λον εἴ | πᾶσιν τοῖς βουλομένοις ἀγαθὸν εὐρ[ε]σθαι παρὰ τοῦ
 δήμου εἰδόσιν ὅτι τιμηθήσονται ὑπὸ τοῦ δήμου· ἀγαθῇ τύχῃ·
 δεδόχθαι τῇ βουλῇ], τοὺς προέδρ[ο]ους οἱ ἂν λάχωσιν προεδρεῦν

- 15 ἐν τῷι δῆμῳι εἰς τὴν || ἐπιούσαν ἐκκλησίαν, ὅταν ἐξήκ]ωσιν αἱ
 ἐκ τοῦ ν|[όμου ἡμέραι, χρηματίσαι περὶ τούτων], γνῶμην δὲ
 συμ|[βάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον], ὅτι δοκεῖ τῇ β|[ουλῇ·
 20 τὸν νόμον ἀρετῆς] ἔνεκα καὶ φι|[λοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον. Εἶναι
 δ]᾽ αὐτὸν Ἀθην[α]ῖον καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ, καὶ γρά]ψασθαι
 φυλῇ][ς καὶ δήμου καὶ φρατρίας ἧς ἂν βούλητα]ι κατὰ τὸν
 ν. |όμον· τοὺς δὲ πρυτάνεις δοῦναι περὶ αὐ]τοῦ τὴν ψήφ|[ον εἰς
 25 τὴν πρώτην ἐκκλησίαν, τοὺς δὲ θεσ]μοθέτ[α]ς εἰσαγαγεῖν αὐτῷι
 τὴν δοκιμασίαν τῆς δωρε]ᾶς, ὅ[τα]ν πρῶτον - - - - -

L. 10, 11, 12, restitutions obligeamment communiquées par M. J. Kirchner. —
 Le texte semble être un second exemplaire de *Recueil*, 127, qui fournit la date
 et le début de l'inscription.

Archontat de Nicias Otryneus, 282/1 av. J.-C.

1482. Décret pour Héracleitos d'Athmonon, familier d'Antigone Gonatas. (COMM. DU III^e S. AV. J.-C.)

Fragment de marbre pentélique, brisé en deux morceaux, trouvé sur l'Acro-
 pole. Στοιχηδόν. — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 58. — Inscr. Gr., II, 5, 371^b
 (p. 93). — Dittenberger, 2^e éd., 207.

- - - - καὶ ἀνανεωσαμένου] τοῦ δῆμ[ο]υ τὴν θυσίαν καὶ τ[ὰ
 ἀγωνίσματα τῶν Πα]ναθηναίω]ν, τό τε στάδιον κατ[ε]σκεύασεν
 ἐπαξί]ως καὶ ἀνατ[ί]θησιν τῇ Ἀθηνᾶι τῇ [Νίκη] γραφ]ᾶς ἐχούσας
 5 ὑπ[ο]ρμήματα τῶν [τῷ βασιλεῖ π]επραγμένων πρὸς τοὺς βαρβά-
 ρους ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας. — ὅπως ἂν οὖν ἡ
 βουλή καὶ ὁ δῆμος φαίνεται διαφυλ[άττων [τοῖς εὐεργέταις] τὰς
 χάριτας. — ἀγαθῇ τύ]χηι, δεδόχθαι τῇ βουλῇ. — ἐπαινέσαι μὲν
 10 Ἡράκλ]ειτον Ἀσκληπιάδου Ἀθμονέα καὶ στεφανῶσαι χρ[υ]σῷ
 στεφάνῳι εὐσεβείας ἔνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ εὐνοίας καὶ
 φιλοτιμίας ἧς ἔχων διατε[λει] περί] τε [τὸν βασιλέα Ἀντίγονον
 καὶ] τῇμ βουλ[ῇ] καὶ τὸν] δῆμον τὸν Ἀθηναίων. — καὶ ἀναγο-
 15 ρεῦσα]ι τοῦτον τὸν στέ]φανον ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι τὸ|[ν
 ἀγωνοθέτην κατὰ τὸ]ν νόμον. — ἐπιμεληθῆναι δὲ | [τῆς ποιήσεως
 τοῦ στεφάνου τὸν ἐπὶ] τῆς διοικήσε]ως. — ὅπως δ' αὐτῷι καὶ
 ὑπόμνημα ὑπάρ]χηι τῆς φιλο[τιμίας, τὸν γραμματέα τὸν κατὰ
 20 πρυταν]είαν ἀνα]γράψαι τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ. — εἰς δὲ
 τ]ὴν στ[ῆλ]ην μερίσαι τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει τὸ γενόμε]ν[ον
 ἀνάλωμα.

Lignes 5, 8 et 13, la mention du roi Antigone a été martelée dans l'antiquité,
 comme dans l'inscription, *Recueil*, 129; cf. Tite Live, XXXI, 44.

**1483. Décret en l'honneur des prytanes
de la tribu Antiochis. (277 av. J.-C.)**

Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en bas et retaillée à droite. Trouvée en 1907 sur l'emplacement de l'ancienne agora au N. du « Théseion ». — P. Economos. 'Αρχ. Έφημ., 1910, p. 19 sq. et p. 175. — A la suite du décret se trouvait la liste des prytanes, divisée en trois colonnes: il ne reste que quelques débris des deux dernières (II, III).

Ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος τετάρτης πρυ-
τανείας ἢ Εὐθ[οίνος Εὐκ]ρίτου Μυρρινούσιος ἐγραμμάτευεν·
Πυανοψιδῶνος δευτέραι μετ' εἰκάδας· ἐκκλησίαι· τῶν προέδρων
ἐπεψήφισεν Ἡγησίλοχος Κηφισοδότου Πειραιεύς καὶ συμπρό-
εδροι· Ἐδοξεν τῷ δήμῳ. Εὐθύμαχος Εὐθ[ύππου] Ξυπεταίων
5 εἶπεν· Περὶ ὧν ἀπαγγέλλουσιν οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀντιοχίδος
ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ὧν ἔθουον τὰ τε πρὸ τ[ῶν ἐκκλη]σιῶν τῷ
Ἀπόλλωνι τῷ Προστατηρίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς οἷς πάτριον
ἦν· ἔθ' ὕσαν δὲ καὶ τὰ Στήνια παρ' αὐτῶν τῇ Δήμητρι καὶ τῇ
Κόρῃ ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου· τύχη ἀγαθῇ, δεδόχθαι
τῷ δήμῳ· τὰ μὲν [ἀγαθὰ δέ] χεσθαι ἃ φασιν γερονέναι ἐν τοῖς
10 ἱεροῖς οἷς ἔθουον ἐπὶ ὑγίαι καὶ σωτηρίαι τῇς βουλῆς καὶ τοῦ
δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσοι [εἰσὶν
εὖν] ους τῷ δήμῳ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πρυτάνεις τὰς τε θυσίας τὰς
καθηκούσας [ἔθυσαν] καλῶς καὶ φιλοτιμῶς καὶ τῶν ἄλλων
ἀπάντων ἐπιμελήσονται, ὧν αὐτοῖς· οἳ τε νόμοι προσέταττον
καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, ἐπαινέσ[αι] τοὺς πρυτάνεις τῆς
Ἀντιοχίδος καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον
15 εὖσε[β]είας ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς πρὸς
τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων. Ὅπως<ς> ἂν δὲ καὶ τὰ Χαλκεῖα
θύσωσιν τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀρχηγέτιδι τῇ πόλεως καὶ ἔχει καλῶς
καὶ εὖσεβῶς τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς,
διαχειροτονήσαι τὸν δῆμον, ὅποσον δεῖ αὐτοῖς μερίσαι εἰς τὴν
διοίκησιν τῆς θυσίας. Ὅτι δ' ἂν διαχειροτονοῦντι τῷ δήμῳ
20 δόξει, μερίσαι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ
διοίκησει. Πόρον δὲ ὑπάρχειν ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀνα-
λίσκουένων ὑπὸ τῆς βουλῆς. Ἀναγράψαι δὲ τότε τὸ ψήφισμα
τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν εἰς στήλην λιθίνην καὶ
στήσαι ἐν τῷ πρυτανικῷ· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης
μερίσαι τοὺς ἐπὶ τῇ διοίκησει τὸ γεγόμενον ἀνάλωμα]. —
25 II ---ρος Ἀπολλοδώρου), | ---ς Ἀλεξιάδου, | ----ους |
III Θουχάρης Καλ--- Φιλέας Φιλομβρότου, | Λυσιφάνης
Ἴσο---

Rapprocher notre n° 1491. — Nous avons adopté la date proposée par M. Economos.

Archontat de Glaukippos, 277/6 av. J.-C.

1484. Décret en l'honneur des épimélètes des mystères d'Éleusis. (274 av. J.-C.)

Plaque de marbre de l'Hymette, brisée en deux morceaux, incomplète en bas. Trouvée à Éleusis. Στοιχηδόν. — Philios, Ἐφημ. Ἀρχ., 1887, p. 171 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 323^b (p. 89).

Θεοί. | Ἐπὶ Ἱέρωνος ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ἐκτῆς
 πρυτανείας ἢ Φαινύλου Πανφίλου Ὀῆθεν | ἐγραμμάτευεν·
 5 Ποσιδεῶν[ος] ὑστέρου τρίτη ἐπὶ δέκα, δευτέραι καὶ τριακοστῇ
 τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Ποσει-
 διππος Κτησικλέους Χολαργεὺς καὶ συμπρόεδροι. — Ἔδο[ξε]ν
 τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. — Ἱθρασυφῶν Ἱεροκλείδου Ξυ[πε]-
 10 ταιῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων οἱ χειροτο-
 νηθέντες τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Πολυεύκτου ἄρχοντος τάς τε
 θυσίας ἔθυσαν ὅσαι καθῆκον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, τῇ τε Δήμητρί
 καὶ τῇ Κόρει καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς οἷς πάτριον ἦν, ὑπέρ τε
 15 τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ πατρίδων καὶ
 γυναικῶν καὶ τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνο[υ] ---

L. 9, Thrasyphon est l'auteur du décret des Céryces et des Eumolpides *Recueil*, 964; il appartenait donc à l'un des deux γένη; cf. Toepffer, *Att. Geneal.*, p. 57. — Rapprocher, *Recueil*, 132 et 683.

Archontat d'Hiéron, 274/3 av. J.-C.

1485-6. Décrets en l'honneur d'arbitres de Lamia. (244 av. J.-C.)

1485. — Plaque de marbre de l'Hymette, incomplète en bas et à droite. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 451. — Inscr. Gr., II, 308. — Hicks, 156. — Dittenberger, 2^e éd., 227. — Roberts-Gardner, 58. — Cf. Wilamowitz, *Antigonos von Karystos*, p. 244. — Sonne, *De arbitris externis*, p. 35. — Ferguson, *Cornell Stud.*, X (1899), p. 31. — J. Kirchner, *Gött. gel. Anz.*, 1900, p. 443. — W. Kolbe, *Die attischen Archonten*, p. 58 sq.

Ἐπὶ Θερσιλόχου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Λεωντίδ[ος] δευτέρα[ς]
 πρυτανείας ἢ Διόδοτος Δ[ιογνήτου] Φρεάρριος ἐγραμμάτευεν·
 5 Μεταγχεινιώνος δωδεκάτη, δωδεκάτῃ τῆς πρυτανείας· ἐκκλη-
 σία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Πυθογένης Γλαυκίππου
 Ἀλ[ω]πέκηθεν καὶ συμπρόεδροι. — Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ
 10 τῷ δήμῳ. — Καλαΐδης Καλαΐδου Ξυπεταιῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ

τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ [τοῦ κοινοῦ] ὁ τοῦ Βοιωτῶν σύμ-
 βολον ποιησαμ[ένων πρὸ]ς ἀλλήλους καὶ ἐλομένων ἔκκλητ[ον]
 τὴν Λα[μ]ιέων πόλιν, ἀνεδέξατο καθιεῖν τὸ δικασ[τ]ήριον, καὶ νῦν
 15 οἱ ἀποσταλέντε[ς] ὑπὸ τῶν Λαμ[ι]έων ἐπὶ [τὰς] δ[ι]κ[α]ς ἀ[φ]ο[ρ]αί-
 νουσιν -----

L. 1, on peut aussi restituer Αἰαντίδ[ος]. — L. 2, le marbre porte ΔΕΥΤΕΡΑΙ.
 — Voir un autre décret de la même date, *Recueil*, 681, l. 26 sq.

1486. — Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en bas et à droite, trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Koumanoudis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1884, p. 130. — Inscr. Gr., II, 5, 308^b (p. 83), — Dittenberger, 2^e éd., 228.

Καλαΐδης Καλαΐδου Ξυπεταιίων εἶπεν· — Ἐπειδὴ οἱ χ'εἰροτο-
 νηθέντες δικασταὶ ὑπὸ [τῆς πόλεως τῆς Λαμ[ι]έων ἐπὶ τὰς δίκας
 τὰς εἰληγμένας κατὰ τὸ σύμβολον] Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις τὰς
 5 μ'έν διέλυσαν, τὰς δ' || ἔκ[ρι]ναν δικαίως· — ἀγαθὴ τύχει [δεδοχθαι
 τῇ βουλή]ι, τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκ-
 κλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνῶμην δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς
 βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ τέι βου[λ]ῇ· — ἐπαινέσαι τοὺς
 10 δικαστὰς δικαιοσύνης ἔνεκα, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν
 θαλλοῦ στεφάνω[ι], Πάτρωνα Κυλούθου, — Ἀρι.....
 λεισθένην Φιλ[ί]ππου ----- -οδαμο--

Le décret, Inscr. Gr., II, 5, 373^b (p. 97), se rapporte à d'autres juges venus de Lamia à la fin du III^e s., pour trancher des différents entre des citoyens d'Athènes et des Béotiens.

Archontat de Thersilochos. 244/3 av. J.-C.

1487. Décret accordant le droit de cité à Bithys, général de Démétrius II. (2^e PARTIE DU III^e S. AV. J.-C.)

Plaque de marbre de l'Hymette, brisée en deux morceaux, incomplète en haut et à droite. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 320. — Hicks, 155. — Dittenberger, 2^e éd., 201. — Cf. A. Wilhelm, *Gatt. gel. Ant.*, 1903, p. 788 sq. — Nous avons supprimé les débris très mutilés des six premières lignes.

... εσσ... εἰς τάγμα καταχωρίζει καὶ] ας καθίστη-
 σιν· τῶν δὲ ἄλλων ἐπιμελεῖται φιλοτίμως καὶ ἐ[σ]σ[τι]ν περὶ
 10 πάντας Ἀθηναίους ἀνὴρ ἀγαθός || καὶ εὖν[ο]ύς τῷ δήμῳ· —
 τύχει ἀγαθῇ, δεδοχθ[αι] τέι β[ο]υλ[ῇ]· τ[ο]ύς προέδρους οἵτινες
 ἂν λάχωσιν, προεδρεύειν ἐν τῷ δήμῳ εἰς τὴν [πρώτην ἐκκλη-
 σίαν] χρηματίσαι περὶ τούτων, γνῶμην δὲ συμβάλλεσθ[αι]

15 [τ᾽]ῆς βο[υ]λῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτ[ι] δοκεῖ τῇ βουλῇ, ἐ[κ]παινέσα[ι]
Bῆθον Κλέωνος Λυσ[ι]μαχέα ἀρετῆς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας τῆς εἰς
τὸν δῆμο[ν] τὸν Ἀθηναίων, _ καὶ | στεφανῶσ[αι] χρυσῶι στεφά-
νω[ι] κατὰ τὸν νόμον. Εἶνα[ι] δὲ αὐτὸν [᾽]Α[θ]ῆ[ν]αί[ων] κ[αὶ] αὐτ[ὸν]
καὶ ἐκγόνους, — καὶ γ[ρ]άψασσθα[ι] φ[ι]λῆ[ς] καὶ δήμου | καὶ φρα-
20 τρίας ἧς ἂν βού[λ]ηται κατὰ τὸν [ν]όμον, τοὺς δ[ὲ] πρυτάνεις τοὺς
πρυτ[αν]εὺς ἀνεύ[ο]ντας δοῦ[ν]α[ι] περὶ αὐτ[οῦ] τὴν ψῆφον, ὅπως ἂν
ἐφ[ι]έλκωσιν εἰ πᾶσιν [φ]ιλοτιμ[εῖσθαι] περὶ τὸν δῆμον | τὸν Ἀθη-
ναίων εἰδότας ὅτ[ι] χάριτας ἀπολήψονται κα[τὰ] ταξίας τῶν εὐεργε-
25 τ[η]μάτων. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψ[ι]φίσμα τὸν γραμμ[α]τέα
τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στή[λ]ῃ λιθίνει, καὶ [σ]τήσαι ἐν Ἀκρο-
πόλει· εἰς δὲ τὴν ἀν[α]γραφὴν τῆς στήλ[ης] μερίσαι τοὺς ἐπὶ τῇ
διοικί[ᾳ] [Δ]Δ δραχμάς. —

M. A. Wilhelm (*loc. cit.*) a fait remarquer que le Bithys cité par Plutarque comme général du roi Démétrius II de Macédoine (*Arat.*, 34), doit être le personnage honoré ici par les Athéniens.

1488-89. Décrets pour Aristocréon de Séleucie, neveu du philosophe Chrysippe.

1488. (239 av. J.-C.) — Stèle de marbre de l'Hymette, brisée à droite et en bas. Trouvée au N. de l'Acropole. — A. Wilhelm, *Ἑφημ. Ἀρχ.*, 1901, p. 52.

Ἐπὶ Χαρικλέους ἀρχοντος· ἐ[κ] τῆς Ἑρε[χ]θείδος ἑκτῆς πρυτα-
νείας [ἢ --] | Εὐαίνετου Ῥαμνούσιος ἐγρ[αμμάτευεν]· | Ποσι-
5 δεῶνος ἐμβολίμου ἐν[ν]δεκάτῃ, ἐνά[ν]τει καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτα-
[νείας· ἐκκλη]σία ἐμ Πειραιεῖ· τῶν προέδρ[ων] ἐπεψήφ[η] | Ζεν
Ταυρίδας Δίωνος Ἀραφί[ν]ιος καὶ συμ[μ] πρόεδροι. Ἔδοξεν τῇ
10 βου[λ]ῇ καὶ τῷ δή[μ]ω. Λαμπρίας Λαμπρίου Θοραεὺς | εἶπεν·
Ἐπειδὴ Ἀριστοκρέω[ν] εὖνους ὦν δι[ὰ] ἀτελεῖ τῷ δήμῳ καὶ
χρεία[ς] παρεχόμενος | τοῖς ἀφικνουμένοις τῶν πολιτῶν εἰς
Ἄν[α] τίochειαν, παραγερονῶς δὲ [καὶ εἰς τὴν πό]λιν ἐπὶ σχολὴν τὴν
15 ἀναστ[ροφὴν] εὐσχημό[ν]ως πεπόνηται, ἐπαγγέλλετα[ι] δὲ καὶ εἰς
τὸ λοιπὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμ[ιν] ἀείτινος ἀγα[θ]οῦ παραί-
τιος ἔσσεσθαι καὶ ἰδ[εῖν] τοῖς ἀφικνου[μ]ένοις καὶ κοινῇ τῷ
δήμ[ω]· περὶ ὧν καὶ ἀπομε[μ]αρτυρήκασιν αὐτῷ πλε[ίους] τῶν
20 θεωρῶν | καὶ τῶν σπονδοφόρων· ὅπως ἂν οὖν ἡ βουλή | καὶ ὁ
δῆμος φαίνεται τιμῶ[ν] τοὺς εὐεργέ[τας] καὶ χάριτας ἀξίας ἀπο-
διδούς· ἀγαθῇ τύχ[η]· δεδόχθαι τῇ βουλῇ το[ὺς] λαχόντας
25 προέδρ[ους] εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρημα[τ]ίσαι περὶ τοῦ-
τω[ν], γ[ν]ώμην δὲ ξυβάλλεσθαι ----

L. 9, Lamprias, l'auteur de la proposition, est nommé parmi les proèdres dans le décret n° 1493; il figure comme thesmothète dans la liste d'archontes, *Recueil*, 649, I, l. 38.

Archontat de Chariclès, 239/8 av. J.-C.

1489. (3^{me} TIERS DU III^e S. AV. J.-C.). — Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en haut et à droite, trouvée sur l'Acropole. — Lolling, *Sitzungsber. d. Berl. Akad.*, 1887, p. 1069. — A. Wilhelm, *Hermes*, XXIV (1889), p. 331 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 407^e (p. 107). — Dittenberger, 2^e éd., 481. — Cf. A. Wilhelm, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1901, p. 49 sq. — Nous avons supprimé les débris trop mutilés des cinq premières lignes.

--- ἐπέδωκε δὲ καὶ εἰς τὴν χῶσιν [τῶν λιμένων --- | --- ὅπως
 ἄν τὸ γεινόμενον ἀνάλωμα [α --- | --- ἀπο]σταλεις] δὲ καὶ παρὰ
 τῆς πόλεως τῆς Σ[ελευκῆν πρὸς τ]ὸν δῆμον τὰ τε ἐξ ἀρχῆ[ς]
 10 οἰκεία ὑπάρ[χοντα Σελευκ]εῦσι]ν ἐκ προγόνων ἀνε[ν]εώσατο καὶ
 σ[υνεπηύξη σε] μετὰ τῶν συμπρεσβευτῶν τὰ φιλ[άνθρωπα τὰ
 πρὸ]ς ἀ]λλήλας ταῖς πόλεσιν, ἐφ' οἷς πάλιν [ἐστεφάνωσεν |
 αὐ]τὸν ὁ δῆμ[ος]· καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ [πᾶσιν διετέλει] | φρον-
 15 τίζων τῆς πόλεως ὥσανει ὑπέρ τῆς πατρίδος]· | ὅπως ἂν οὖν
 ἐφάμιλλον εἴ] εὐεργετε[ῖν πᾶσιν, εἰδό]σιν ὅτι καὶ ὁ δῆμος,
 καθάπερ αὐτῶι πάτριόν ἐστιν, ἀπο]δώσει τὴν προσήκουσαν
 ἐκάστο[ις χάριν· ἀγαθεί] | τύχει, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς π[ροέδ-
 20 τισιν] | περὶ τούτων, γνῶμην δὲ ζυμβά[λλεσθαι τῆς βουλῆς] | εἰς
 τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ [βουλῇ· ἐπαινέσαι μὲν] | Ἀριστοκρέοντα
 [Ν]αυσικρά[τους Σελευκέα καὶ στεφα]νῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ
 στεφάν[ωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ] | φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν βουλ[ήν]
 25 καὶ τὸν δῆμον τὸν | Ἀθηναίων. Εἶναι δὲ αὐτὸν [καὶ πρόξενον
 τοῦ δή]μου καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτ[οῦ, καὶ εἶναι αὐτῶι] | τε
 καὶ ἐγγόνους καὶ ἔκτη[σιν οἰκίας ἐν] | τὸς XXX, γῆς δὲ TT.
 Ὑπ[άρχειν δὲ αὐτῶι καὶ εἰς] | τὸ λοιπὸν τὴν τε εὖνοιαν [καὶ τὴν
 30 ἀρετὴν ἴσῃν] | παρεχομένωι καὶ ἄλλο ἀτ[αθὸν μέζον εὐρέσθαι
 παρὰ] | τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου [οὗ ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι]. |
 Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφ[ισμα τὸν γραμματέα τὸν] | κατὰ
 πρυτανείαν ἐν στ[ήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι] | ἐν Ἀκροπόλει· τὸ δὲ
 35 γενό[μενον ἀνάλωμα εἰς τὴν | π]οίῃσιν τῆς στήλης κα[ὶ τὴν ἀνά-
 θεσιν μερίσαι τὸν τα[μί]α[ν] τῶν στρατιωτικῶν [καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ |
 διο]ικήσει. —

M. U. v. Wilamowitz a supposé avec beaucoup de vraisemblance que cet Aristocréon, fils de Nausicratès, était le neveu de Chrysippe; cf. A. Wilhelm, *Hermes*, 1889, p. 332.

1490. Décret en l'honneur d'Antidoros, prêtre de Callisté.
(234 av. J.-C.)

Stèle de marbre gris presque intacte trouvée dans le Céramique extérieur, près du Dipylon. Στοιχηδόν, avec quelques irrégularités vers la fin. — A. Wilhelm, 'Εφημ. 'Αρχ., 1905, p. 217 sq. — Cf. Le même, *Jahreshefte*, V (1902), p. 136.

Ἐπὶ Λ[υ]σ[τ]ανίου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Οἰνείδος ὀγδόῃς πρυ[τ]α-
νείας ἢ Εὐμηλος Ἐμπεδίωνος Εὐωνυ|μεὺς ἐγραμμάτευεν·
'Ανθεστηριῶνος ὀγδόῃ ἐ|πὶ δέκα, ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ τῆς πρυτα-
5 νείας· ἐκ|κλησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Εὐφρό|νιος
Κλεεμπόρου Αἰζωνεύς καὶ συμπρόεδροι. | — Ἐδοξεν τῇ βουλῇ
καὶ τῷ δήμῳ. — | Θεόφιλος Φιλοθέου Λαμπρεὺς εἶπεν·
10 Ἐπειδὴ | Ἀντίδωρος λαχὼν ἱερεὺς τῆς Καλλίστης τὸν ἐνι|αυτὸν
τὸν ἐπ' Ἐκφάντου τάς τε θυσίας πάσας ἔθυ|σεν τὰς γινομένας
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ὑπὲρ τῆς βου|λῆς καὶ τοῦ δήμου καλῶς καὶ
φιλοτιμῶς, ἀνέθη|κεν δὲ καὶ βωμὸν λίθινον ἐκ τῶν ἰδίων, ἀπενή-
15 νο|χεν δὲ καὶ λόγους περὶ πάντων ὧν ὠικονόμηκεν || ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις· ὅπως | ἂν οὖν καὶ ἡ βουλὴ καὶ
ὁ δῆμος φαίνωνται χάριν | ἀποδιδόντες τοῖς φιλοτιμουμένοις εἰς
τὸ ἱε|ρόν· ἄραθῇ τύχει, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς | προέδρους
20 οἵτινες ἂν λάχωσιν προεδρεύειν εἰς || τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν
χρηματίσαι περὶ τού|των, γνῶμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς
εἰς τὸν | δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ· ἐπαινέσαι Ἀντίδωρον |
'Αντιδώρου Περγασῆθεν καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ | στεφάνῳ
25 εὐσεβείας ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς || καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· | ἀναγράψαι δὲ τότε τὸ ψήφισμα τὸν
γραμματέα τὸν | κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλει λιθίνῃ καὶ στήσαι
ἐν | τῷ ἱερῷ τῆς Καλλίστης· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν | τῆς στήλης
30 καὶ τὴν ποίησιν μερίσαι τὸν ἐπὶ τῇ δι|οικήσει τὸ γενόμενον
ἀνάλωμα. — |

Ἡ βουλὴ | Ἀντίδωρον | Περγασῆθεν.

Ὁ δῆμος | Ἀντίδωρον | Περγασῆθεν.

Le sanctuaire de Callisté est mentionné par Pausanias, I, 29, 2. Cf. Usener, *Götternamen*, pp. 50 et 53; A. Brueckner, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), p. 186; *Friedhof am Eridanos* (Berlin, 1909), p. 4. — Nous suivons pour la date de l'archonte Lysanias, les indications de M. Ferguson (*The priests of Asklepios*, 1905, p. 131 sq.), adoptées par M. J. Kirchner (*Berl. Philol. Wochenschr.*, 1906, p. 981). M. W. Kolbe (*Die attischen Archonten*, p. 55 sq.) place cet archonte en 247/6 av. J.-C. — Voir plus loin un décret des thiasotes de Callisté.

Archontat de Lysanias, 235/4 av. J.-C.

**1491. Décret en l'honneur des prytanes
de la tribu Pandionis. (234 av. J.-C.)**

Stèle de marbre pentélique brisée en bas, trouvée près de l'Aréopage. Στοιχιδόν, jusqu'à la ligne 17 seulement. — J. Kirchner, *Klio*, VIII (1908), p. 487 sq.

Θεοί. | Ἐπὶ Λυσανίου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος ἑνδεκάτης
πρυτανείας ἦι Εὐμηλος Ἐμπεδίωνος Εὐωνυμεὺς ἔγραμμά-
5 τευεν· Θαρρηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, τετάρτηι καὶ δεκάτῃ τῆς
πρυτανείας· ἐκκλησία· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν — Εὐκταῖος
Εὐκτῆμονος Πτελεάσιος καὶ συμπρόεδροι. — Ἐδοξεν τῇ
βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. — | Δημοφάνης Ἐπιζήλου Ἀλαιοῦς
εἶπεν· — Ὑπὲρ ὧν ἀπαγγέλλ[ο]υσιν οἱ πρυτάνεις τῆς Πανδι-
10 νίδος ὑπὲρ τῶν θυσιῶν ὧ[[ν]] ἔθουσιν τὰ πρὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῷ
τε Ἀπόλλωνι τῷ Προστ[α]τηρίῳ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Βουλαίᾳ
καὶ τοῖς ἄλλοις | [θε]οῖς οἷς πάτριον ἦν, — ἔθυσαν δὲ καὶ τοῖς
Σωτήρσιν ἐν τ[αῖς] καθηκούσαις ἡμέραις καλῶς καὶ φιλοτί-
μως· — ἀγαθῇ | [τύ]χει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ — τὰ μὲν ἀγαθὰ
15 δέχεσθαι τὰ γε[γ]οτ[ό]ντα ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς ἔθουσιν ἐφ' ὑγίαι καὶ
σωτηρ[ί]αι | τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου |
..... ἐπειδὴ δὲ οἱ π[ρ]υτάνεις τῆς Παν-
διονίδος τάς τε θυσίας ἔθυσαν ἀπάσα[ς] ὅ[σ]αι καθῆκον ἐν τῇ
20 πρυτανείᾳ καλῶς καὶ φιλοτίμως, [ἐπι]μ[ε]λήνται δὲ καὶ τῆς
συλλογῆς τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων ὧν
αὐτοῖς προσέταττον οἷς τε νόμοι καὶ τ[ὰ] ψήφισματα τῆς βουλῆς
καὶ τοῦ δήμου· ἐπαινέσαι [τοὺς π]ρυτάνεις τῆς Πανδιονίδος καὶ
στεφανῶσαι χρυσῷ | στεφάν]ωι κατὰ τὸν νόμον εὐσεβείας
25 ἕνεκα τῆς πρὸς τοῖς θεοῖς κ[αὶ] φιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δήμον τὸν Ἀθηναίων. Ἀναγρ[άψ]αι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα
τὸν γραμμ[ατέα] τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλει λιθίνει | καὶ
στήσαι ἐν τῷ πρυτανικῷ· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης

Les lignes 16 et 17 ont été martelées dès l'antiquité, cf. *Recueil*, 129 et 1454.
— Rapprocher du n° précédent, qui est de la même année, et de notre n° 1483.
Archontat de Lysanias, 235/4 av. J.-C.

**1492. Décret en faveur d'Eurycleidès de Céphisia.
(229 av. J.-C.)**

Stèle de marbre de l'Hymette complète à gauche seulement, trouvée au Pirée. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, I (1872), p. 8. — Inscr. Gr., II, 379. — Hicks, 181. — Dittenberger, 2^e éd., 233. — Cf. Koehler, *Hermes*, VII (1872),

p. 3 sq. — J. Kirchner, *Hermes*, XXVIII (1893), p. 139 sq. — A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903, p. 790 sq. — Le même, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 78 sq.

----- γενόμενος δὲ ταμίας¹ στρατιωτ[ικῶν -----] πλει . . . νι-
 ---- ἐπιμέλειαν [καὶ] τὴν τῶν στρατ[ιωτικῶν ἀρχὴν διε]||ξήγα-
 γεν διὰ τοῦ ὑοῦ καὶ προανήλωσε|ν καὶ |αὐτὸς οὐ| κ ὀλίγα χρή-
 5 ματα· καὶ ἀγωνοθέτης ὑπακούσα[ς ἀνήλω]||σεν ἑπτὰ τάλαντα,
 καὶ πάλιν τὸν ὑὸν δοὺς [εἰς ταύτην] | τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ καλῶς
 τὴν ἀγωνοθεσίαν ἐκτελέσας], προσανήλωσεν οὐκ ὀλίγα χρή-
 ματα· καὶ [τῆς χώρας διὰ] τοὺς πολέμους ἀργοῦ καὶ ἀσπόρου
 οὐ[σης αἴτιος ἐρέ]||νετο τοῦ ἔΞεργασθῆναι καὶ σπαρῆναι [χρήματα
 10 πορί]σας, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατέστησ[εν τῇ πόλει με]||τὰ
 τοῦ ἀδελφοῦ Μικίωνος μετὰ τοὺς ἀπ[οδόντας τὸν Πει] ραιᾶ, καὶ
 τὰ εἰς τὸν στέφανον τοῖς στρατ[ιώταις τοῖς] | ἀποκαταστή-
 σα<σα>σιν μετὰ Διογένου[ς τὰ χωρία χρήμα]τα ἐπόρισεν, καὶ
 15 τοὺς λιμένας ὠχύρωσε, καὶ τὰ τεῖχη τοῦ || ἄστεως καὶ τοῦ
 Πειραιέως ἐπεσκεύα[σε μετὰ Μικίωνος τοῦ] | ἀδελφοῦ, καὶ
 πόλεις Ἑλληνίδας κ[αὶ] συμμαχους προση||γάγετο, καὶ ὅσοι τῷ
 δήμῳ χρήμα[τα ὠφειλον, παρὰ τούτων] | τὰ δίκαι' ὅπως γένητ'
 ἐφρόντισ[εν, ----- οὐκ ὀλίγα πο]||ρίσας χρήματα, καὶ τὰς
 20 Ἀθ-----||ησάμενος παρεσκευα[----- τῷ] |
 δήμῳ χρήσιμα, πρσείσ[ῃνεγκεν -----], εἰσήνεγκεν δὲ καὶ
 νό[μους συμφέροντας τῷ δήμῳ· ἐποίη]||σεν δὲ καὶ τὰς θεάς [τοῖς
 θεοῖς ὡς καλλίστας καὶ ἐπίθετον] | ἀγῶνα εἰσηγήσατο ὁ[πλιτικόν,
 25 ὑπόμνημα τῆς ἐλευθερίας· | ἠ]ῤῥησεν δὲ καὶ τὸν δ[ῆμον θεῶν
 ἱερὰ κατασκευάσας καὶ τε μ]ένη καὶ στοᾶν ἀνα[θεῖς ἐμ πᾶσιν
 ἀπόδειξιν ποιούμενος | τῆς πρὸς πάντας Ἀθ]ηναίους φιλοτι-
 μίας -- - |]τ ιαε-----

L. 1, cf. *Recueil*, 608, où Euryclidès, fils de Mikion, est cité en cette qualité de trésorier de l'armée. — L. 3, le fils d'Euryclidès, nommé Mikion, comme son oncle (l. 15) et son aïeul, est cité, *Recueil*, 883, l. 44, en qualité de vainqueur aux Panathénées, et, *Recueil*, 1023, de prêtre du Dèmos et des Charites. — L. 10, il est fait allusion ici à la délivrance d'Athènes par Diogènes (l. 13) en 229 av. J.-C., après la mort de Démétrius II. Cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, II, p. 288 sq.; W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens* (1911), p. 206 sq.

1493. Décret pour Timosthénès en raison des services rendus par son aïeul Timosthénès. (228 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en bas et dont la surface est fort endommagée. Trouvée au S. de l'Acropole. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 271 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 385^b (p. 100). — Dittenberger, 2^e éd., 467. — Cf. R. Schoell, *Hermes*, XXII (1887), p. 561 sq. — A. Wilhelm, *Gött. gel. Anz.*, 1903,

p. 787. — Nous avons supprimé les débris des dernières lignes, où l'on distingue seulement (ll. 31-35) la formule chargeant les proédres de présenter au peuple la proposition du Conseil.

Ἐπὶ Ἡλιδώρου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος ὀγδόῃς
 [πρ]υτανείας ἥι Χαρίας Καλλίου Ἀθμονεῦς ἐγράμ[μα]τε[υ]εν·
 δήμου ψ[η]φίσματα· Ἀνθεστηριῶνος ἐν[ν]εὶ καὶ νέαι, ἐνάτει καὶ
 5 εἰκοστῇ τῆς πρυταν[ε]ί[ας]· ἐκκλη[σί]α τῶν προέδρ[ων] ἐπεψήφ[ι]τ[ι]-
 ζεν Ἀγνό[θεος] Φιλο[γέ]νου Ἀγρυλῆθεν [καὶ σ]υνπρόεδροι· Λαμ-
 πρ[ί]ας Θοραιεύς, Ἰέρων Ἀνα[γυ]ρά[σ]ι[ος], Καλλιμήδης Κυ[δαν]-
 τίδης, | Νικο[κ]λεῖ[δ]ης Φρεάρριος, Διοκλῆς Προ[σπ]άλτιος, |
 10 Ἀπολλόδοτος Ὀῆθεν, Καλλίστρατος Σ[υ]παλή[τ]τιος, | Λεω[νί]-
 δης Κ[ό]πρειος, Σωφάνης Τ[ρι]κο[ρ]ύσι[ος], - - - - - Π[α]λ[λη]-
 νεύς· Ἀπολλόδω[ρο]ς Ἀριστοδήμου Ξυπετ[αι]ῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ
 καὶ οἱ νόμοι π[ρ]οστά[τ]τουσ[ιν], ὅσου[ς] | ὁ δῆμος ὁ Ἀθ[η]-
 ναίων τρ[ό]πια | στ[ή]σ[αν]τας ἢ κατὰ γῆν ἢ | κατὰ θά[λα]τ[τα]ν
 15 ἢ τῇν δημοκρατίαν ἐπανορθώσαντας || ἢ τὴν [ιδίαν] οὐ[σί]αν
 εἰς τῇν κ[ο]ινῇν | σ[ω]τηρίαν θέντας ἢ εὐε[ρ]γ[έ]τ[ας] καὶ
 [συμ]βούλους ἀγαθοὺς γενομένους | ἐτίμησεν σ[ί]τ[ω]ι ἐμ[π]ρ[υ]-
 τανείω, ἐπιμελίσθαι αὐτῶν | καὶ ἐκ[γ]όνων τῇν β[ου]λήν καὶ
 τὸν δῆμον, διδόναι δὲ καὶ θυγ[α]τέρω[ν] εἰς ἔγ[δο]σιν τὸν
 20 [δῆ]μον π[ρ]οῖκα | ὅσ[η]ν ἂν βούλ[η]τ[αι], καὶ εἰς ἐπα[ν]όρ[θ]ωσι[ν]
 τῶν ιδίω[ν] κ[α]τ' ἀξίαν ἐκά[σ]τ[ου] τῶν εὐεργετημάτων· ὁ δὲ
 Τιμοσθέ[ν]ου πάππος Τιμοσθέ[ν]η[ς] πολλῶν καὶ μεγάλων
 ἀγαθῶ[ν] αἴτιος τῷ δήμῳ γενόμενος - - - - -

La date de ce texte a été fixée par les observations de MM. G. de Sanctis (*Rivista di Filol.*, 1900, fasc. 1) et J. Kirchner (*Gott. gel. Anz.*, 1900, p. 451); cf. Kolbe, *Att. Arch.*, p. 51. — Rapprocher notre n° 1473, qui accorde, semble-t-il, le droit de cité à Timosthénès, aïeul de celui-ci.

Archontat d'Héliodoros, 229/28 av. J.-C.

1494. Décret en l'honneur des fonctionnaires des prytanes de la tribu Antigonis. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique, brisée de tous les côtés, sauf à gauche, trouvée dans le Portique d'Attale, à Athènes. — Mylonas, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1903, p. 61 sq. — Cf. J. Kirchner, *Rhein. Mus.*, LIX (1904), p. 294 sq. — A. Wilhelm, *Urk. dram. Auff.*, p. 214 sq. et 255. — La liste des prytanes était disposée en trois colonnes (I, II, III), dont il ne reste que les premières lignes.

-----ντίδος [δευτέρας πρυτανείας | ἥι -----
 ἐγρ[αμ]μάτε[υ]εν· Βοηδ[ρομ]ίωνος ----- βο[υ]λή ἐν βου-
 λευτηρίω· [τῶν προέδρων ἐπεψήφ]ιζεν ----- Αἰξ[ω]νεὺς καὶ
 5 συνπρόεδροι. Ἐδοξεν τῇ βουλῇ. | -----|ρου Φρεάρριος

- εἶπεν· Ἐπειδ[ὴ οἱ πρυτάνεις τῆς Ἀντιγονίδος φυλῆς | καὶ
οἱ ἀείσιτ]οι ἐπαινέσαντες καὶ στεφανώσαν[τες ἀποφαίνουσιν
τῇ βουλῇ τὸν ταμίαν | ὃν εἶ]λοντο οἱ πρυτάνεις ἐξ ἑαυτῶν
Μενέδη[μον Ἀρχοντος Κυδαθηναίᾳ τὰς θυ]σίας τεθυκέναι πά-
σας τὰς καθηκούσας ἐν [τῇ πρυτανείᾳ ὑπὲρ τῆς βουλῆς] | καὶ τοῦ
10 δήμου τοῦ Ἀθηναίων, ἐπιμεμελήσθαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
καλῶς | | καὶ φιλοτίμως· — ἀγαθῇ τύχει· δεδόχθαι [τῇ βουλῇ
ἐπαινέσαι τὸν ταμίαν Μενέ]δημον Ἀρχοντος Κυδαθηναίᾳ καὶ
στεφανώ[σαι θαλλοῦ στεφάνῳ εὐσεβείας] | ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς
θεοὺς καὶ φιλοτιμίας [τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς
ἑαυ]τούς. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν γραμματέα Ὀρέ[στην --- καὶ
τὸν ταμίαν τῆς βουλῆς ---] | Ἰκαριέα καὶ τὸν ἱερέα τοῦ ἐπωνύ-
15 μου Ἰέρωνα [----- καὶ τὸν γραμματέα τῆς βου]λλῆς καὶ τοῦ
δήμου Νικίαν Σίμου Πειραιέᾳ κ[αὶ τὸν ὑπογραμματέα τῆς βουλῆς
καὶ τοῦ δήμου -- Ἀλε]ξάνδρου Ῥαμνούσιον καὶ τὸν κήρυκα τῆς
βουλ[ῆς καὶ τοῦ δήμου ----- Βερε]νικίδην καὶ τὸν αὐλητὴν
Νεοκλῆν Βερενικίδην [ν. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ]-
ματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλει λιθίν[ει καὶ στήσαι ἐν τῷ
πρυτανικῷ· εἰς δὲ] | τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης καὶ τὴν ἀνάθε-
20 σιν μ[ερίσαι τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει τὸ γενόμενον] | ἀνάλωμα. — |
I. Γαργήττιοι· | Κηφίσιοι, | Πυθόκριτος. | [Βη]σαιεῖς || --
II. Σώφιλος. | Ἰκαριεῖς· | Ἀμφίας, | ---
III. Μενέστρατος Διονυσίου. | Περγασεῖς· | ---

Rapprocher notre n° 1498.

1495. Décret pour Magnésie. (209/8 av. J.-C.)

Bloc de marbre trouvé au S. O. de l'agora de Magnésie du Méandre, actuellement au musée de Berlin. — O. Kern, *Inscr. von Magnesia*, 37. — Cf. M. Holleaux, *Rev. des Ét. anc.*, 1901, p. 122.

- ἄρχοντος ἐπὶ τῇ[ς Ἰππ]οθωντίδος πέμ [πτης πρυτανείας·
Ἀρχικλῆς Χ]αριδῆμου Ἐρχιεὺς ἔγραμ[ματέα· βου]λλῆς ψήφισμα·
Πυανοσιῶνος ἔκτει ἰσταμένου· | [ἐβ]δόμει[τ] τῆς πρυτανείας·
5 βουλ[ῇ] ἐμ βουλευτηρίῳ· τῷμ προ[έδρων] ἐπεψήφισεν Εὐβιος
Νικάνορος Φαληρεὺς καὶ συμπρό[εδροι]· Ἀγαθοκλῆς Διοφάνου
Δεκελεεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ Μάγνη[τες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ οἰκεῖοι
καὶ φίλοι τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναί]ων ὄντες ψηφισάμενοι θυσίαν
καὶ ἀγῶνα στεφανίτην ἰσο[πύθιον] μουσικὸν καὶ ἵππικὸν καὶ
10 γυμνικὸν συντελεῖν || τῇ ἀρχηγέτιδι τῆς πόλεως αὐτῶν Ἀρτέμίδι
Λευκοφρυγηνῇ | ἀφεστάλκασιν θεωροὺς Ἀπολλοφάνην Αἰσχύ-
λου, Εὐβουλον | Ἀναξαγόρου, Λυκομήδην Χαρισίου, οἱ προσελ-

θόντες πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἀνενεώσαντο τὴν τε
 προϋπάρχουσαν ταῖς πόλεσιν οἰκειότητα καὶ φιλίαν, καὶ ἀπολο-
 15 γισάμενοι τὴν τῆς θεᾶς ἐπιφάνειαν παρεκάλεσαν μετὰ πάσης
 σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ἀποδέξασθαι τὸν ἀγῶνα στεφανίτην
 ἰσοπύθιον, ὃν τιθέασιν τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Λευκοφρυηνῇ, καὶ τὴν
 πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον ἀποδείξαι, καθότι
 20 αὐτοῖς καὶ ὁ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς ἔχρησεν· ἵνα οὖν καὶ ὁ δῆμος
 φανερός ᾗ ἐμ παντὶ καιρῷ τιμῶν τὸ θεῖον καὶ τὴν οἰκειότητα
 καὶ τὴν φιλίαν τηρῶν τὴν πρὸς Μάγνητας· ἀγαθὴ τύχει·
 δεδόχθαι | τῇ βουλῇ, τοὺς προέδρους οἱ ἂν λάχωσιν εἰς τὴν
 25 ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνῶμην δὲ |, ἔμ-
 βαλέσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ |
 δέχεσθαι τὸν δῆμον καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον τὰς
 τε σπονδὰς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὸν ἀγῶνα ὃν τιθέασιν Μάγνη-
 30 τες τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Λευκοφρυηνῇ στεφανίτην ἰσοπύθιον, καὶ
 τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν χώραν ἱερὰν || καὶ ἄσυλον εἶναι κατὰ
 τὰς τοῦ θεοῦ μαντείας. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν δῆμον τὸν Μάγνη-
 των καὶ στεφανῶσαι | θαλλοῦ στεφάνῳ εὐσεβείας ἕνεκεν·
 35 ἐπαινέσαι δὲ καὶ | τοὺς παραγεγονότας θεωροὺς Ἀπολλοφάνην,
 Εὐβουλον, Λυκομήδην καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ
 στεφάνῳ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τὴν θεὰν καὶ | τῆς εἰς τὴν
 πατρίδα φιλοτιμίας· καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ | ἐπὶ Ξένια εἰς τὸ πρυ-
 τανεῖον εἰς αὐριον. Ἀναγράψαι δὲ τόδε | τὸ ψήφισμα τὸν γραμ-
 40 ματέα τὸν κατὰ πρυτανεῖαν ἐν | στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν τῷ
 ἱερῷ, τὸ δὲ γινόμενον ἀνήλωμα εἰς τὴν ποίησιν τῆς στήλης καὶ
 τὴν ἀνάθεσιν μερίσαι τὸν ταμίαν καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ διοικήσει. —

L. 4, le marbre porte ΒΟΥΛΕΙ. — L. 39, ἐν τῷ ἱερῷ : M. Holleaux (*loc. cit.*)
 fait remarquer qu'il s'agit « du sanctuaire du Démon et des Charites, où l'on
 avait coutume, vers la fin du III^e siècle, d'exposer les décrets votés en l'hon-
 neur des étrangers ». Cf. aussi A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 77 sq. — La
 date est proposée par M. Ferguson (*Hellen. Athens*, p. 252).

1496. Décret de proxénie pour Éris de Byzance.

(VERS 200 AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique, brisée en haut et en bas, trouvée sur l'Acropole.
 — Rangabé, *Ant. Hell.*, 411. — Inscr. Gr., II, 414. — Hicks, 183. — Dittenber-
 ger, 2^e éd., 267. — Nous avons supprimé les débris des premières et des der-
 nières lignes.

----- ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐπαινέσαι
 Ἡρίν Κόθωνος Βυζάντιον, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ | στεφά-

νῶι εὐνοία[ς] ἔνεκεν | καὶ | φιλο[τ]ιμία[ς] ἦν ἔ[χ]ει πρὸς Ἀθηναίους.
 Εἶν[αι] δὲ αἰὺ[τὸν] κ[αὶ] | π[ρ]όξενον | καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου,
 10 καὶ δί[δο]σθ[α]ι | ἔ[γ]κτῃ|σιν αὐτῶι γῆς καὶ οἰκίας κατὰ τοὺς
 νόμους. Ἐπ[α]ι|νέσαι δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τριηράρχους,
 [Μη]|νοφάνην Ἀσκληπιάδ[ου], Ἐκ[α]τ[α]ῖον Κόλχου, καὶ τὸν |
 ταμίαν Γλαῦκον Λυσίου | Βυζ[α]ντ[ί]ου, | καὶ | στ[ε]φα|νῶσαι
 15 ἕκαστον αὐτ[ῶ]ν θαλλ[οῦ] | στε[φ]άν[ω]ι | εὐ[νοί]ας ἔνεκεν τῆς
 πρὸς τὸν δήμ[ον]. Καλέσαι δὲ Ἡρίν | καὶ Μηνοφάνην καὶ Ἐκα-
 ταί[ον] κ[αὶ] | τὸν ταμί|αν ἐπὶ δ[ι]εῖπνον εἰς πρυτανεῖον ἐπὶ ξέν[ια]
 εἰς αὐ[ρ]ιο[ν]. Ὑπάρχ[η]ιν δὲ αἰὺ[τ]οῖς καὶ εἰς τ[ὸ] λοιπ[ὸν] φιλοτι-
 20 μουμ[έ]νοι | εἰς πλεον ἀποδείκνυσθ[α]ι | τῇ|ν ἑαυτῶν | εὐνοί|αν
 πρὸς Ἀθηναίους κ[αὶ] | ἄλλο ἀγαθ[ὸν] εἰρύεσθ[αι] | παρὰ | τοῦ δή-
 μου μέζον, [οὔ] ἂν ἄξιοι εἶναι δοκῶσιν. Ἀνα|γράψαι δὲ τότε τὸ
 ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν | κ[α]τὰ πρυτανείαν ἐν στήλει
 λιθί[ν]ει καὶ στήσ[α]ι | ἐν [Ἀκροπόλει]. τῆς δὲ ποιήσεως τῆς στή-
 25 λης καὶ | τῇ[ς] ἀναθέσεως ἐπιμεληθῇ[να] | καὶ μερίσαι τ[ὸ] γέ[ν]ο-
 μ[ε]ν[ον] ἀνάλωμα τοὺς ταμ[ί]ας [τ]ῶν [-----] | --, ὅπως ἂν το[ύ]-
 τω[ν] συν[τ]ελ[ο]υμέ[νων] ἐφ[ά]μιλ[λον] [ῆ] π[ᾶ]σιν -----

L. 27, cf. A. Wilhelm, *Festschrift f. O. Benndorf*, p. 243; Larfeld, *Handb. der griech. Epigr.*, II, p. 943.

**1497. Décret en l'honneur d'un négociant,
 pour services rendus pendant une disette. (175 av. J.-C.)**

Stèle de marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton mutilé, brisée à gauche, à droite et en bas; extraite d'une muraille au S. O. des substructions du temple d'Athena Niké, actuellement dans les magasins du musée de l'Acropole. — A. v. Premenstein, *Athen. Mitt.*, XXXVI (1911), p. 75.

Θεο[ί]. | Καλ[ί]μαχος Καλλιμάχου Παιανιεὺς εἶπεν· Ἐπειδ[ὴ]
 ----- γινόμενος | πρὸς τεῖ κατὰ θάλατταν ἐργασ[ί]αι καὶ βου-
 λόμενος ὅσον ἐφ' ἑαυτῶι συν|αύξ|ειν τὰς τοῦ δήμου προσόδους
 5 ἐμ μὲν τῶι ἐπ[ὶ] --- ἄρχοντος ἐ[ν]ιαυτῶι κατέπλευσεν εἰς τὸν
 Πειραιᾶ σῖτόν τε ἀπ[έ]δοτο τῇ πόλει εὐ[ω]νον, | ἐν δὲ τῶι ἐπὶ
 Ἰππάκου ἐνιαυτῶι συνηγορακῶς ἐν τ[-----] ἐ[λ]αίου | μετρητὰς
 χιλίους καὶ πεντακοσίους, ὥστε ποιή[σαν]τα τὴν τούτων εἰσ|α-
 γωγῇ|ν εἰς τὸν Πόντον κάκειθεν ἀντιφορτισάμε[ν]ον σίτον
 κατακομίσαι | εἰς τὸν Πειραιᾶ, παρεπιδημῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ
 10 ὀρῶ[ν] τὴν ὑπάρχουσαν || σπάνιν | τοῦ ἐλαίου διὰ τὴν γερονείαν
 ἀφορίαν ἐν τεῖ χί[ω]ραι βουλόμενος ἐκ | παντὸς τ[ρ]όπου, ἐφ' ὅσον
 ἐστὶν δυνατός, ἀποδείκνυσθ[α]ι τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐ|νοίαν
 σπ[ε]ύσας εἰσῆγαγεν τὸ συνηγορασμένον ἔλαιον εἰς τὸ ἐμπόριον

τὸ | Ἀθήναζε, καὶ μετὰ τὸ ἀπενεχθῆναι αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐμπο[ρίου]
 τῶν - - - - | ἐπιστελλόντων αὐτῷ καὶ ἀξιούντων παραχω[ρῆσαι]
 15 τοῦ ἐλαίου καὶ προσφε|ρόντων μείζω} τιμ[ῇ]ν τῆς γεγονείας ὑπ'
 αὐτ[οῦ] περὶ τοῦ πλοῦ διατάξεως ἀν|τέσχετο καὶ ἐτ[όλμ]η]σεν
 αὐτοῖς ἀπο[κρίνασθαι] - - - - - | - - - - - δε - - - - -

L. 3, 10, 11, 12, restitutions obligeamment communiquées par M. A. Wilhelm.
 — L. 6, l'archontat d'Hippacos est placé, avec grande vraisemblance, en 176/5
 av. J.-C. — Rapprocher, *Recueil*, 110.

1498. Décret en l'honneur de fonctionnaires des prytanes. (173 av. J.-C.),

Deux fragments (*A*, *B*) d'une stèle de marbre grisâtre, trouvés à Athènes.
A, complet à gauche seulement : Rangabé, *Ant. Hell.*, 471. — Inscr. Gr., II,
 391. — *B*, complet à droite seulement : Koehler, *Hermes*, V (1870), p. 331 sq. —
 Inscr. Gr., II, 393. — *A* et *B* : A. Wilhelm, *Urkunden dram. Auf.*, p. 211 sq.
 — Nous avons supprimé les débris très mutilés d'un autre décret gravé en tête
 de *A*.

A Ἐπὶ Προξενίδου ἄρχοντος· ἐπὶ [τῆς - - - ἰδος δευτέρας πρυ]-
 τανείας ἥι Εὐβουλος Εὐβουλίδ[ου] Ἐλευσίνιος ἐγραμμάτευεν·
 10 || Μεταγαιτιῶνος δευτέραι ἰσ[ταμένου, δευτέραι τῆς πρυτα]-
 νείας· βουλὴ ἐμ βουλευτηρίῳ· [τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν
 - - - | -]ίου Πιθεύς καὶ συμπρόεδροι. "Ε[δοξεν τῇ βουλήι·
]]ου Ἀγνούσιος εἶπεν· Ἐπειδὴ [οἱ πρυτάνεις τῆς
 Οἰνηίδος | φυλῆς ἐπαι|έσαντες καὶ στ[εφανώσαντες ἀποφαί-
 15 νουσιν || τῇ βουλήι τὸν ταμ|ίαν ὃν εἶλοντο [ἐξ ἑαυτῶν Κάλλιπ-
 πον καὶ τὸν | γραμματέα Καλ.] πάσας τ[ὰς] θυσίας τεθυ-
 κέναι τὰς καθη|κούσας ἐν τῇ πρυτανείᾳ, ἐπιμεμελῆσθαι δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάν|των καλῶς καὶ φιλοτίμως· ἀγαθῇ τύχῃ,
B δεδόχθαι τῇ βουλήι· ἐπα|νέσαι τὸν ταμίαν Κάλλιππον] Φιλιστί-
 20 δο[υ] Ὀῆθεν εὐσεβείας ἐνε|κα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτ[ι]-
 μίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἀ|θηναίων καὶ τοὺς φυλέτας·
 ἐπαινέσα]ι δὲ καὶ τὸν γραμματέα Καλ[.] |
 ἐπαινέσα]ι δὲ καὶ τὸν ἱερέα τοῦ ἐπωνύμου Λυσι[.]
 καὶ τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Σώσιππον, |
 [Πιθέα καὶ τὸν ὑπογραμματέα Π]ρωτομένην Εἰτεαῖον καὶ τὸν
 25 κήρυκα || [τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Διοκ]λῆν Βερενεϊκίδην καὶ
 τὸν αὐλητὴν Νε|[οκλῆν Βερενεϊκίδην καὶ στε]φα[ν]ῶσαι ἕκαστον
 αὐτῶν θαλλοῦ στε [φάνωι. Ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα τὸν
 γραμματέα τὸν κατὰ πρυ|τανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στή]σαι
 ἐν τῷ πρυτανικῷ· εἰς δὲ | [τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν

30 τῆς] στήλης μερίσαι τὸν ἐπὶ τεῖ || [διοικήσει τὸ γενόμενον ἀνά-
λωμα]. — |

I. [Ἡ βουλὴ | τὸν ἱερέα | τοῦ ἐπωνύμου | Λυσ - || -].

35 II. [Ἡ βουλὴ | τὸν γραμ]μα||τέα τῆς] βου|[λῆς καὶ] τοῦ || [δήμου]
Σω|[σίππ]ον | [Πιθ]έα.

35 III. Ἡ βουλὴ | τὸν ὑπο|γραμματέα | Πρωτομένην | Εἰτεαῖον.

L. 9, le secrétaire du Conseil est peut-être un descendant d'Εὐβουλίδης Εὐβούλου (*Prosop. Att.*, 5325). — L. 15, le nom du trésorier est donné par les débris du décret supprimé en tête de notre texte. — Rapprocher notre n° 1494.

Archontat de Proxénidès, 173/2 av. J.-C.

1499. Décret en l'honneur de Pharnace I, roi de Pont.

(171 av. J.-C.)

Deux fragments (*A*, *B*) d'une stèle de marbre blanc trouvés à Délos en avant du Portique de Philippe. *A*, brisé de toutes parts sauf à droite; *B*, brisé en trois morceaux qui se raccordent; incomplet en haut et en bas. — Dürrbach et Jardé, *Bull. de Corr. Hell.*, XXIX (1905), p. 169 sq. — Dittenberger, *Or. Gr. Inscr.*, 771. — Cf. Th. Reinach, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 46 sq.

A Θε[ο]ί. | Ἐπὶ Τυχάνδρου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Οἰνείδος ἐνάτης
π[ρ]υ|τανείας ἥι Σωσιγέ|νης Μενεκράτου Μαραθώνιος ἐγραμ|μά-
5 τευεν· Ἐλαφηβολιώνος τετράδι ἰσταμένου, ἐνάτει καὶ || [δεκάτει
τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ θεάτρῳ· | [τῶν προ-
έδρων] ἐπεψήφισεν Ἀκταῖος Σίμωνος Ἀ(θμονεὺς) | [καὶ συμπρό-
εδροι. Ἐ]δοξεν τεῖ βουλευεῖ καὶ τῷ δήμῳ. | -----ν εἶπεν·
'Ἐπειδὴ τῶν προγόνων τ[οῦ] | βασιλέως Φαρνάκου φίλων] ὑπαρ-
10 χόντων τοῦ δήμου τοῦ Ἀ[θηναίων] || -----]ι τὰ προγεγονότα
φιλ[άνθρωπα] --|-----]ν τε τὸν βασιλέα [-----]-----
ψήφ]ισμα ἀπο[δοῦναι] -----|-----]μβ[-----]

B ----- ἐπηγγείλατο [-|----- παραχρ]ῆμα ἔδωκεν το[ῖς]
πρεσ]βευταῖς. | [τὰ δὲ ἄλλα κατ' ὀ]λίγον ὑιήθη δεῖν παρα-
λαμβάνειν καὶ πάλιν τ[οῖς] | πρεσβευταῖς ἐλθοῦσιν συνέθηκεν .
5 καίπερ οὐκ εὐκαιρῶν, ἀλλὰ | [καὶ το]ὺς ἄλλους παρητημένος διὰ
τὸ μήπω καθεστηκέναι τὰ πρά|γματα, ἐπήγγελται δὲ καὶ εἰς τὸ
λοιπὸν ἔξαποστελεῖν κατὰ τὰ ὠμο|λογημένα πρότερον· ἀγαθεῖ
τύχει· δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ τοὺς λαχόν|τας προέδρους εἰς τὴν]
ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τού|των, γνῶμην δὲ [ἔ]υμ-
10 βάλ]λεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ || τεῖ βουλευεῖ· ἐπαι-
νέ[σαι μὲν] τὸν βασιλέα Φαρνάκην καὶ στεφανῶσαι χρυ|σῶι
στεφάνῳι ἀρισ[τε]ίῳι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφα|-
νον τοῦτον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει τραγικῶν τῷ καινῷ

ἀγῶνι | καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων καὶ Πτολεμαίων τοῖς
 γυμνικοῖς ἀγῶσιν· ἐπεὶ δὲ καὶ προσήγγελται τὴν βασιλίσσαν
 15 Νύσαν, βασιλέως Ἀντιόχου θυγατέρα, συνωικήκεναι τῷ βασιλεῖ
 Φαρνάκει, καθήκον (δ') | ἐστὶν Ἀθηναίους μεμνημένους ἐπ' ἀγα-
 θῷ καὶ τιμῶντας φαίνεσθαι | τοὺς εὐεργέτας τοῦ δήμου καὶ τοὺς
 ἐξ εὐεργετῶν γεγονότας· ἐπαινέσαι | τὴν βασιλίσσαν Νύσαν βασι-
 20 λέως Ἀντιόχου καὶ βασιλίσσης Λαοδίκης καὶ στεφανῶσαι χρυ-
 σῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον καὶ ἀναγορεύῃσαι καὶ τοῦτον τὸν
 στέφανον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει τραγωιδῶν | τῷ καινῷ
 ἀγῶνι καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων καὶ Πτολεμαίων | τοῖς
 γυμνικοῖς ἀγῶσιν. Στήσαι δὲ τοῦ βασιλέως Φαρνάκου καὶ τῆς
 βασιλίσσης Νύσης ἐκατέρου εἰκόνα χαλκὴν καὶ ἀναθεῖναι ἐν
 Δήλῳ· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τῶν στεφάνων καὶ τῶν εἰκόνων
 25 ἐπιμελεῖσθαι τοὺς στρατηγούς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτι-
 κῶν. Χειροτονῆσαι δὲ τὸν δῆμον ἤδη τρεῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων
 πάντων οἵτινες ἐπιμελήσονται τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἀναθέ-
 σεως τῶν εἰκόνων. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμ-
 ματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλει λιθίνει καὶ στήσαι παρὰ
 30 τὰς εἰκόνας· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς
 στήλης τὸ γενόμενον ἀνάλωμα μερίσαι | τὸν ταμίαν τῶν στρα-
 τιωτικῶν. Ὅπως δ' ἂν καὶ νῦν καθήκοντος τοῦ καιροῦ | πενφθεῖ
 ὁ ἀποκομιῶν τὰ ἐπιβάλλοντα δοθῆναι ἀπολούθως τεῖ [τ]οῦ βασι-
 λέως αἰρέσει καὶ τοῖς γεγονόσιν ὑπ' αὐτοῦ προστάγμασιν,
 χειροτονῆσαι | τὸν δῆμον ἤδη ἓνα ἄνδρα ἐξ Ἀθηναίων πάντων,
 35 ὅστις ἀφικόμενος || πρὸς τὸν βασιλέα Φαρνάκην τό τε ψήφισμα
 ἀποδώσει καὶ προσαγορεύσει | [καὶ] αὐτὸν καὶ τὴν βασιλίσσαν
 ὑπὲρ τοῦ δήμου καί, ἔαν ἐν δυνατῷ εἴ, παρὰ λήψεται τὰ γινό-
 μενα μέρη τῷ ἐνιαυτῷ· ἀναγγέλλειν δὲ τῷ βασιλεῖ τὸν κειρο-
 τοτημένον ὅτι ὁ δῆμος πειράσεται μηθενὸς καταδεέστερον
 40 πρὸς ἀγασθῆναι [τῶν] ἄλλων [βασι]λέων, ἀλλὰ πάντα τὰ πρὸς
 δόξαν καὶ μνήμην || [αὐτῷ] ἀνήκοῦντα συνκατασκευάσει καθάπερ
 καὶ τοῖς ἄλλοις εὐεργέταις, [τῆς πό]λεως. Τῷ δὲ χειροτονηθέντι
 ἀνδρὶ μερίσαι τὸ ἐφόδιον τὸν ταμίαν | [τῶν] στρατιωτικῶν. Ὁ
 ἀποδημήσων πρὸς τὸν βασιλέα Φαρνάκην κατὰ τὸ ψήφισμα
 45 κατασκευῆς καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν εἰκόνων κατὰ τὸ ψήφισμα
 οἶδε κεχειροτόνηται· Λέων Αἰξωνεύς, Φιλόξενος Πειραιεύς,
 Διονύσιος ἐγ Μυρρινούττης. |

Ἡ βουλὴ, ὁ δῆμος | τὸν βασιλέα Φαρνάκην.

Ἡ βουλὴ, ὁ δῆμος | τὴν βασιλίσσαν | Νύσαν.

A, l. 2, le nom de l'archonte a été restitué par les premiers éditeurs d'après celui du secrétaire du Conseil, connu déjà par le décret, Inscr. Gr., II, 436. Nous avons adopté, pour la date de Tychandros, les conclusions de MM. Ferguson et J. Kirchner, auxquelles se sont ralliés MM. Dürnbach et Jardé. Cf. les objections de M. W. Kolbe, *Att. Arch.*, p. 151 sq. — B, l. 3, 4, la restitution a été modifiée par M. A. Wilhelm.

Archontat de Tychandros, 172/1 av. J.-C.

1500. Décret pour Diodoros, ami d'Eumène II.

(167 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette brisée en bas, trouvée à l'O. de l'Acropole. — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 110. — Inscr. Gr., II, 5, 441^a (p. 116). — Dittenberger, 2^e éd., 284.

Θεοί. | Ἐπὶ Ξενοκλέους ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Οἰνείδος δωδεκά-
της πρυτανείας ἢ Σθενέδημος Ἀσκ(λ)ηπιάδου Τειθράσιος
ἐγγραμμάτευεν· | Σκироφοριῶνος ἐνει καὶ νέαι, μιᾷ καὶ τριακοστῇ
5 τῆς πρυτανείας· || ἐκκλησία σύγκλητος ἐν τῷ(ι) θεάτρῳ κατὰ
ψήφισμα ὃ Ἀρισταγόρας | | Σημαχίδης εἶπεν· τῶν προέδρων
ἐπεψήφισεν Ἀλεξίδημος [Λυκίς] κου ἐκ Κοίλης καὶ συμπρόεδροι.
Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ]. | Ἀρτέμων Πολυμήλου
Πειραεὺς εἶπεν· Ἐπειδὴ Διόδωρος φ[ίλος] | ὑπάρχων τῷ βασι-
10 λεῖ Εὐμένει καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ [ἐν τοῖς] | μάλιστα
τιμώμενος ὑπ' αὐτῶν καὶ προαγόμενος εὐνους [ἐστίν] | κοινεῖ τε
τῷ δήμῳ λέγων καὶ π[ράτ]των ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀρ[αθόν] | ὃ τι
ἂν δυνατὸς ᾖ καὶ κατ' ἰδίαν [ἀεὶ] τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐ[τῷ] | τῷ
πολιτῶν εὐχρηστον ἑαυτ[ὸν] παρασκευάζει τοῖς τ[ε] πεμ[πο]μένοις
15 ὑπὸ τοῦ δήμου πρεσ[βε]υταῖς συναγωνιζόμε[νος ἐ]κτε[ν]νῶς διατε-
λεῖ, ὑπὲρ ᾧ καὶ ἀπομεμαρτύρηται αὐτ[ῷ] πλε[ονάκ]ις· ὅπως
οὐ καὶ ὁ δῆμος φ[αίν]ηται τιμῶν τ[οῦς] ἀποιδεικνυμένους τ[ῆ]μ
πρὸς ἑαυτὸν εὐνοίαν· ἀγαθε[ῇ] τύχει, | δεδοχθαι τεῖ βουλεῖ· τ[οῦς]
λαχόν[τας] προέδρ[ους] εἰς τὴν | ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι

L. 9, les frères d'Eumène, Attale, Philétairos, Athénaios, sont mentionnés *Recueil*, 291, l. 11. On trouvera plus loin, parmi les inscriptions d'Asie-Mineure, le décret de Colophon Nova en l'honneur d'Athénaios, *Jahreshefte*, VIII (1905), p. 161 (cf. *Ibid.*, IX [1906], *Beibl.*, p. 57); *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 349 sq. — La date de l'archonte Xénoclès a été fixée par les recherches de M. Th. Homolle (*Bull. de Corr. Hell.*, XVII [1893], p. 164), confirmées par la loi de succession des secrétaires du Conseil; cf. W. S. Ferguson, *Cornell Studies*, X (1899), p. 61, et Kolbe, *Att. Arch.*, p. 79.

Archontat de Xénoclès, 168/7 av. J.-C.

1501. Décret relatif aux poids et mesures.

(103/2 AV. J.-C.)

Hermes 1916 p. 120-145
O. Vindelandt

Athenis in domo abbatiss Parthenii (Fourmont). — C. I. G., 123. — Inscr. Gr., II, 476. — Roberts-Gardner, 64. — Cf. Boeckh, *Staatsh. der Athen.*, 3^e éd., II, p. 318. — Hultsch, *Griech. und röm. Metrol.*, p. 108. — Domaszewski, *Arch.-Ep. Mitt. aus O.-U.*, X (1887), p. 244. — W. Gurlitt, *Ueber Pausanias*, p. 242. — E. Pernice, *Griechische Gewichte*, p. 54. — Larfeld, *Handb. der griech. Epigr.*, II, p. 148. — Ferguson, *Klio*, IV (1904), p. 8 sq. — A. Wilhelm, *Jahreshefte*, XII (1909), p. 145. — Le même, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 273 et 293.

----- τὸ ἐν τῇ σκιά || δι ἡ τὸ ἐμ [Τ]ειραι[ε]ῖ ἡ τὸ [ἐν Ἑλ]ε[υ]σῖνι
 ----- | ἀπ|αρχθῇ ὁ [κε]κτημένος τὸ μέτρον ε[-----
 ----- | ἀμφοισθητήσαντος περὶ τοῦ μέτρου [------
 ----- οἱ] | ἄρχοντες ἐπὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν τὸ [μέτρ]ον
 5 ----- τὸν τῶν || ἀπ|οκηρυξίμων λόγον· ἐὰν δὲ οἰκέτης,
 μαστιγοῦσθω πε[ν]τήκοντα πληγὰς, τὸ δὲ μέτρον | ἀφανίζετωσαν·
 ἐὰν δ[ἐ] οἱ ἄρ[χ]οντες μ[ὴ] συνεπισχύωσι τοῖς ἰδιώταις, [ἐπαναγ-
 καζέτω] | ἡ βουλὴ οἱ ἑξακόσιοι.

Αἱ δὲ ἀρχαῖαι οἱ νόμοι προστάττουσιν πρὸς κατεσκευα[σμένα] |
 σύμβολα σηκώματα ποι[η]σάμεναι πρὸς τε τὰ ὑγρά καὶ τὰ ξηρά
 καὶ τὰ σταθμὰ [ἀ]ν[αγ]καζέτω|σαν | τοὺς πωλοῦν[τ]άς τ[ι] ἐν τῇ
 ἀγορᾷ [ἢ] ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἢ τοῖς κα[π]ηλείοις ἢ οἰνῶσιν ἢ
 10 ἐπ' οἰκημάτ[ων] χ[ρ]ῆσθαι τοῖς μέτροις καὶ τοῖς σταθμοῖς τούτοις
 μετροῦντας π[ά]ντα [τ]ὰ ὑγ[ρὰ] τ[ῶ]ι αὐτῷ | [μέτρ]ωι, καὶ μ[η]κ[έ]τι
 ἐξέστω [μ]ηδεμίαι ἀρχῇ π[οι]ήσασθαι μήτε μέτρα μήτε στάθμια
 [μείζ]ω μ[η]δὲ [ἐ]λ[άτ]τω τούτων· ἐ[ὰ]ν δὲ τις ποιήσῃ τῶν ἀρχόν-
 των ἢ μὴ ἐπαναγκ[ά]ζῃ [τοὺς πωλοῦντάς τι | τοῦ]τοῖς π[ω]λεῖν,
 ὀφ[ι]λέτω ἱερὰ[ς] τῇ Δήμητρ[ι] καὶ τῇ Κόρῃ δραχμὰς χιλίας
 καὶ ἐ[ξ]έ[στω] | αὐτοῦ ἀπογραφὴ τῆς οὐσίας πρὸς τοῦτο τὸ ἀργύ-
 15 ριον Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ. Ὁμοίως δὲ || αὐ[τ]οὺς ἐπανι-
 σοῦν [δ]εῖν καὶ ἐξετάζειν τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ καὶ εἰς τὸν
 λοιπὸν χρό[νον] | καὶ ἐπιμελεῖσθαι τὴν βουλὴν τοὺς ἑξακοσίους
 τὴν αἰὲ βουλευούσαν ἐν τῷ Ἑκα[το]μβ[αι]ῶνι μηνί, ὅπως μῆθεις
 τῶν π[ω]λούντων τι ἢ ὠνούμενων ἀσυμβλήτῳ μέτρῳ | μὴδὲ
 σταθμῷ χρῆτ[ε]ι, ἀλλ' ἀδικ[α]ίοις.

Τοὺς δὲ πωλοῦντας Περσικὰς ξηρὰς καὶ ἀμυ[γ]δ[ά]λας καὶ
 Ἑρακλεωτικὰ [κάρ]υα καὶ [κ]ώνους καὶ κασάναια [καὶ] κυάμους
 20 Αἰγύπτου || [καὶ] φοινικοβαλάνους καὶ εἴ τινα ἄλλα τραγήματα
 μετὰ τούτων πωλεῖται, καὶ θέρμους | [καὶ] ἐλ[ά]ας καὶ πυρῆνας
 πωλεῖν μέτρῳ χωροῦν[τι] ἀποψηστὰ σιτηρὰ ἢ μ[ι]χ[ο]νίικα τρία,
 πωλοῦ[ντ]ας τῇ χοίνικι ταύτῃ κορυστῇ ἐχούσῃ τὸ μὲν [βάρ]θος]

δακτύλων πέντε, τὸ δὲ πλάτος το[ῦ] χ[εῖλ]ου[ς] δακτύλου·
 ὁμοί[ω]ς δὲ καὶ τοὺς πωλοῦντας τὰς τε ἀμυγδάλας τὰς χλωρὰς
 [κ]αί[ι] τὰς ἐλ[ά]ας | τὰς προσφάτους καὶ τὰς [ι]σχάδας πωλεῖν
 25 χοίνικι κ[ο]ρυστῇ διπλασίονι [τ]ῆς π[ρ]ογεγρ[αμμένης] || ἐχούσῃ|
 τὸ χεῖλος [τ]ριῶν ἡμιδακτυλίων, καὶ χρῆσθαι αὐτοὺς χοίνιξι
 ξυλίναις· ἐὰν [δέ τις | ἐτέρως πω]λῇ ἢ [ἐτ]έρωι ἀγγεῖωι ἀμυγδάλας
 χλωρὰς [ῆ] ἐλ[ά]ας προσφάτους ἢ ἰσχά[δας, μὴ πω]λεῖν ἔλαττον
 ἢ μέδιμνον σιτηρόν· ἐὰν δὲ ἐν ἐλάττονι π[ω]λῇ | ἀγγεῖωι, ἡ ἀρχὴ
 ὑφ' ἣν ἂν π[ε]ταγμέν[ος ἦ]ι τὰ | τε ἐνόντα παραχρῆμα [ἀ]πο-
 κηρυ[τ]τέτω καὶ τὴν [τι]μὴν εἰσαγέτω ἐπὶ τὴν | δημο[σί]αν τράπε]-
 ζαν καὶ τὸ ἀγγεῖον κατακοπτέ[τ]ω.

30 Ἀγέτω δὲ καὶ ἡ μνᾶ ἡ ἐ[μ]πορ[ι]κὴ Στε[φανηφό]ρου δραχμὰς
 ἑκατὸν τριάκοντα κ[αί] | ὀκτώ πρὸς | τὰ στάθμια τὰ ἐ[ν] τῷ
 ἀργυροκοπ[εῖ]ωι κ[αί] | [ρόπη]ν [Στε]φανηφόρου δραχμὰς δεκαδύο
 καὶ πωλε[ί]τωσαν πάντες ἄλλα [π]άντα ταύ[τη] τῇ μνᾷ [πλην]
 ὅσα πρὸς ἀργύριον διαρρήδην εἴρηται π[ω]λεῖν, ἰστάντες τὸν
 πῆχυν τοῦ ζυγ[οῦ] | ἰσόρ[ο]πον ἄγοντα τὰς ἑκατὸν πενήκοντα
 δ[ρ]αχμὰς τοῦ Σ[τε]φανηφόρου· τὸ δὲ πεντάμνου [τὸ ἐμ]πο-
 ρικὸν ἐχέτ[ω] ροπ[ὴ]ν ἐμπορικὴν μνᾶ[ν], ὅ[π]ως ἰσορρόπου τοῦ
 35 πῆχεως γινομένου ἄγῃ ἐμπορ[ικ]ὰς μνᾶς ἕξ· τὸ δὲ τάλαντον
 τὸ ἐ[μ]πορικὸν ἐχέτ[ω] ροπ[ὴ]ν μνᾶς | ἐμπορικὰς πέντε, ὅπως καὶ
 τοῦ[το] | ἰσ[ο]ρρόπου τοῦ π[ή]χεως γινομένου ἄγῃ ἐ[μ]πορ[ικ]ὸν
 τάλαντον καὶ μνᾶς ἐμπορικὰς πέντε -- εἶναι δὲ | σύ[ν]φ[ω]να
 πάντα τοῖς ἐν τῷ ἐμπορίω Ζ. το. . . αἰς ρ. ο. σ[ε]--

“Ὅπως δὲ διαμένῃ εἰς τὸν λοιπὸν | χρόνον τὰ τε μέτρα καὶ
 τὰ σταθμά, παραδοῦναι αὐτὰ τὸν κ[α]θεσταμένον ἐπὶ [τὴν κατα-
 σκευ]ῇ τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν Διόδωρο[ν] Θεο[φί]λο[υ]
 40 Ἀλ[α]αίε[α] τ[ῷ] τε ἐν τῇ σκιάδι καθ[ε]σταμέ[ν]ωι δημοσίωι καὶ τῷ
 ἐμ Πειραιεῖ[ι] μετὰ τοῦ ἐπιμελητ[οῦ] καὶ τῷ ἐν Ἐλευσίν[ι]· οὗτοι
 δὲ [αὐτὰ] | συ[ν]τ[η]ρεῖτωσαν διδόντες σηκώματα τῶν [τε μέτ]ρων
 [καὶ τῶν σταθμῶν ταῖς τε ἀρχαῖς καὶ] τοῖς ἄλλ[οις] πᾶσι τ[οῖς]
 δεο[μέ]νοις μὴ ἐξουσί[αν] ἔχοντες μ[ε]τ[α]πο[ι]εῖν μήτε ἕξ[ω]
 ἐκ[κ]φέρ[ει]ν [μηθὲν ἐκ τῶν | κα]τεσκευασμένων οἰκῶν πλήν τῶν
 μολυβδῶν καὶ χαλκῶν σηκωμ[ά]των γε[γονό]των --- --

Ἐὰν δὲ [τ]ῇ[ν] ἀργύριον πράττωντα[ι] --- --]ησα. ι. ω.
 45 σω . . . ων . . . ομαω --- τη || . . . ἔξε -- οἱ τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν
 λα[ι] --- -- τ[ὸν] μὲν ἐν τε[ί] | σκιάδι καθεστ[α]μένον | κολαζόν-
 τω[ν] οἳ τε αἰεὶ | πρυτάνεις καὶ ὁ στρατ[ηγ]ὸς ὃς ἐν ἡ | ὁ ἐπὶ ὅπλα
 μαστιγοῦντες καὶ κολά[ζον]τες [κ]ατὰ [τὴν] ἀξίαν τοῦ ἀδική-
 [μα]τος, τὸν [δ'] ἐ[μ] Πειραιεῖ | ὁ καθ[ε]σταμένος ἐπιμελητ[ῆ]ς

τοῦ λιμέ|νο|ς, τὸν δὲ ἐν Ἑλευσίνι ὁ τ[ε] ἱεροφάν[της] [καὶ οἱ
καθ[εσ]ταμένο[ι] ἄνδρ]ες καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν | ἐπὶ τὴν
παν[ή]γυριν.

Μετα[π]αρ[αδ]ιδότω[σαν] δὲ οἱ δη|μόσ|ιοι αἰ τοῖς [με]θ'
50 [ἐ]α[υ]τοῖς| καθισταμέ[ν]οις δημοσίοις [με]τ' ἀναγραφῆς [π]αν-
[τα] τὰ μέτρα καὶ σταθμά· ἐὰν δέ τι μὴ πα[ραδ]ώσι|ν, ἐ[πανα]γκα-
ζέ[σ]θωσαν ὑπὸ τῶν τεταγμένων ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὸ ψήφισμα,
καὶ [ἐ]άν τινά τις ἀπολέσῃ, ἀναγκα|ζέ[σ]θω ἀντὶ τῶν ἀπολομένων
[ἐ]τ[ε]ρα διδόναι· καταβα|λλέσθωσαν δὲ καὶ χειρόγραφο[ν] εἰς τὸ
[μη]τρῷο|ν ὧν ἂν παραλά[βω]σι καὶ παραδῶσιν· ἐὰν δὲ τοῦτο
μὴ κ[ατα]βάλωνται, μὴ ἐξέ[στω] αὐ[τ]οῖς | ἐτ[έ]ραν λειτουργίαν
[θη]των[εῖν].

Ἀνατιθέσθω δὲ εἰς Ἀκρόπολιν σηκώματα τοῦ τ[ε] ἐμπορικ[οῦ]
55 [ταλάν]το|υ καὶ δεκάμνου καὶ δί[μ]νου [καὶ τῆς μνάς καὶ τοῦ]
ἡμιμναίου καὶ τα[ρ]τη[μ]όρου καὶ χοὸς [καὶ χοίνικος]. |

Ἐὰν δέ τις ἀλίσκηται κακουργῶν [περὶ] τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμά
τὰ κε[ί]μενα ἔν τε τῇ σκιάδῃ καὶ ἐν Ἑλευσίνι καὶ ἐμ Π[ε]ριαιῇ
καὶ ἐν Ἀκρόπολει, ἐὰν τε ἄρχων, ἐὰν τε [ἐ]διώτης, | ἐ[ἐ]άν τε δη|μό-
σιος, [ἐ]νο[χ]ος [ἐ]σ[τω] τῷ ν[ό]μῳ τῷ κε[ί]μένῳ περὶ τῆς τ[ῶ]ν
κακούργων [Ζημίας]· | ἐπιμελείσθω δὲ καὶ [ἡ β]ου[λ]ή ἢ ἐξ Ἀρείου
60 πάγου καὶ τὸν κακουργοῦντά [τι] περὶ ταῦτα κο[λ]λαζέτω κατὰ
τοὺς ἐπὶ τῷ[ν] κακούργων κειμένους νόμους. Ἀναγράψαι δὲ
τ[ό]δε| τὸ [ψήφισμα] [εἰ]ς στήλας λιθί[ν]α[ς] τὸν καθεσ|ταμένον
ἄνδρα ἐπὶ τὴν κατασκευὴν τῶν [μέτρων] | καὶ τῶν στ[α]θμῶν καὶ
στήσαι ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμά κεῖται. |

— Ἐκ τοῦ [αὐ]τοῦ. — |

[Τοῖς] δὲ ἄρχοντας χρῆσθ[αι] τῷ αὐτῷ μέτρῳ κεχ[α]ρα[γμ]έ-
65 νωι τῷ χαρακτήρ[ι] μολυβδίνωι συμβεβλη[μέν]ωι πρὸς τ[ὸ] ἐν
τῇ σκιάδῃ, μὴ πηλ[ε]ιον πραττομένους τριωβόλου· χρῆσθαι δὲ
τα[ύ]-[τα] α[ἰ]ς ἀρχ[α]ς τοῖς προε|σφραγισμένο[ις] μέτρο[ι]ς, ἐὰν μὴ
τις τῶ[ν] πωλοῦντων τι ἢ ὠνού[με]νων | σφραγιστῷ μέτρῳ
χρῆται. —

L. 4, 28, 49, 56 et 63, corrections de M. A. Wilhelm.

La date de l'inscription est donnée par la mention de Διόδωρος Θεοφίλου Ἀλκίεῦς (l. 39), qui paraît dans notre n° 1502. comme ἐπιμελητής ἐπὶ τὸν λιμένα. Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 88; Sundwall, *Nachtr. z. Prosop. Att.*, p. 51 sq. M. W. S. Ferguson (*loc. cit.*) précise davantage et propose de placer la réforme des poids et mesures en 103-2 av. J.-C. (cf. aussi *Hellenistic Athens*, p. 429); c'est la date que nous avons adoptée.

**1502. Décret en faveur d'une corporation
de marchands étrangers du Pirée. (111 av. J.-C.)**

Stèle de marbre surmontée d'un fronton; provenant d'Athènes; autrefois à Venise *in museo Naniano*, actuellement perdue. — C.I.G., 124. — Inscr. Gr., II, 475 (cf. II, 5, p. 122). — Roberts-Gardner, 63. — Cf. Homolle, *Bull. de Corr. Hell.*, VIII (1884), p. 112. — M. Clerc, *Métèques Athéniens*, p. 144. — Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 112.

Ἐπὶ Διονυσίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Παράμονον· ἐπὶ τῆς Αἰαν-
τίδος ἐβδόμης πρυτανείας ἥ Λάμιος Τιμούχου Ῥαμνούσιος
5 ἔγραμμάτευσεν· Γαμῆλιῶνος ὀγδὴ ἰσταμένου, ὀγδόῃ τῆς πρυ-
τανείας· βουλὴ ἐμ βουλευτηρίῳ τῶν προέδρων ἐπειψήφιζεν |
10 Στρατοφῶν Στρατοκλέους Σουνιεύς καὶ συνπρόεδροι. — || —
Ἔδοξεν τεῖ βουλευί. — | Ῥῆσος Ἀρτέμωνος Ἀλαιεύς εἶπεν· |
Ἐπειδὴ πρόσοδον ποιησάμενος πρὸς τὴν βουλὴν Διόγνητος
15 ἔξ Οὔου ταμίᾱς ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων τῶν φερόντων τὴν
σύνοδον τοῦ Διὸς τοῦ Ξενίου ἐμφανίζει τεῖ βουλευί βούλεσθαι
τὴν σύνοδον ἀναθεῖναι εἰκόνα γραπτὴν ἐν ὄπλῳ τοῦ ἑαυτῶν
20 προξένου, κεχειροτονημένου δὲ καὶ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐπὶ τὸν λιμένα
Διοδώρου τοῦ Θεοφίλου Ἀλαιέως ἐν τῷ ἀρχείῳ αὐτοῦ, καὶ
διὰ ταῦτα παρακαλεῖ τὴν βουλὴν ἐπικυρῶσαι ἑαυτῷ ψήφισμα· |
25 ἀγαθεῖν | τύχει, δεδόχθαι τεῖ βουλευί· ἐπι|κεχωρῆσθαι | Διογνήτῳ
καὶ τῇ συνόδῳ | προ|ι|ήσασθαι τῇ | ἀνάθεσιν τῆς γραπτῆς
εἰκόνης ἐν ὄπλῳ Διοδώρου τοῦ Θεοφίλου Ἀλαιέως ἐν τῷ
ἀρχείῳ αὐτοῦ καθάπερ παρακαλεῖ τὴν βουλὴν. — |

L'iota adscrit est souvent omis dans le texte constitué par Boeckh. — L. 7, le texte épigraphique a ἐπειψήφισεν, cf. plus haut, n° 1463. — Rapprocher *Recueil*, 93, 104.

Archontat de Dionysios meta Paramonon, 112/11 av. J.-C.

1503-1504. Décrets en l'honneur des Ergastines.

(FIN DU II^e ET COMM. DU I^{er} S. AV. J.-C.)

1503. (101 av. J.-C.) — Quatre fragments (*A, B, C, D*) d'une stèle de marbre pentélique, trouvés sur l'Acropole. — *A* : Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 14. — Inscr. Gr., II, 5, 463^b (p. 121). — *B* : Rangabé, *Ant. Hell.*, 801. — Inscr. Gr., II, 477. — *B* et *C* : P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XIII (1889), p. 169 sq. — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 15. — Inscr. Gr., II, 5, p. 122. — *D* : Rangabé, *Ant. Hell.*, 1286. — Le Bas, *Attique*, 297. — Inscr. Gr., II, 956 (cf. Koehler, *Athen. Mitt.*, VIII [1883], p. 57). — Cf. Koehler, *Athen. Mitt.*, VIII (1883), p. 60 sq. — A. Mommsen, *Feste d. Stadt Athen*, p. 109 sq. — M. A. Wilhelm a fait con-

naître (*Athen. Mitt.*, XXIII [1898], p. 420) que le fragment *D* fait partie de ce texte et il a indiqué (*Gott. gel. Anz.*, 1900, p. 89) que le fragment *A* se rattache au début.

A B C

Ἐπὶ Θεοκλέους ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος ἐβδόμης πρυτανείας | ἥι Κλεισθένης Κλεινίου Κοθωκίδης ἐγγραμμάτευεν· Γαμηλιῶνος ἐνδεκᾶτι, ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία κυρία ἐν [τῷ] θεάτρῳ· τῶν | προέδρων ἐπεψήφισεν Δημό-
 5 στρ[ατος Διο]νυσ[ο]δῶρου Εὐω[νυ]μεῦς καὶ συνπρόεδροι. — Ἐδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Πεισιάνης Τιμοθέου Ἀλαιοῦς εἶπεν· Ἐπειδὴ πρόσδο[ν] | ποιησάμενοι πρὸς τὴν βουλήν οἱ πατέρες τῶν παρθένων | τῶν ἡργασμένων τῇ Ἀθηνᾷ τὰ ἔρια τὰ [εἰς τὸ]ν πέπλον ἐμφανίζου[σιν] παρεκκολουθη-
 10 κέναι αὐτὰς τοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐψηφισμένοις περὶ τούτων πᾶσι καὶ πεποιηκέναι τὰ δίκαια καὶ πεπομπεῦ[κέναι] κατὰ τὰ προστεταγμένα ὥς ὅτι κἀλλίστα καὶ εὐσχημονέ[στατα] κατεσκευακέναι δὲ αὐτὰς ἐκ [τῶν] ἰδίων καὶ φιάλην [ἀργυρᾶν] ἀπὸ δρ(α)χμῶν ἑκατόν, ἣν καὶ [βούλε]σθαι ἀναθεῖναι τῇ | Ἀθηνᾷ
 15 ὑπόμνημα τῆς ἑαυτῶν πρὸς τὴν θεὸν εὔσεβείας, καὶ παρκαλοῦσι τὴν] βουλῇ|ν καὶ τὸν δῆμον -----

D

- I. -----ου Εὐπυρ[ίδου]. | — Πτολεμαί[δο]ς. — | -----
 5 Φλυέως, | ----- Βερενικ[ίδου], || -----ου Οἰναίου, | -----ου Αἰγ[ιλί]εως, | ---α [Σ]ωσικρά[του] Ἐκαλήθε[ν], | --- Διονυσίου Φλυέως. | — Ἀκαμαντίδος. — || [Ἀπολ]λωνία Βουθήρου Εἰτεαίου, | [Φιλ]ωτέρα Νικομάχου Χολαργέως, | [Ἀ]πολλωνία Χαιρίωνος Ἑρμείου, | Εὐτέρπη Δημητρίου Εἰτεαίου, | Διοδώρα
 15 Ἀσκλάπου Σφητ(τ)ίου, || Δημοστράτη Παμφίλου Κεφαλῆθε[ν], | Καλλισταρέτη Θράσωνος Χολαργέως, | Κλεῶ Σωκράτου ἐκ Κεραμέων, | Θεαρίς Ἐταιρίωνος Κικυννέως, | Κλεῶ Νικίου Θορικίου, || Πειθὺ Ἑρμῶνος Σφητ(τ)ίου. | — Οἰνείδος. — | Δάμειον Ἀγῶνος Φυλασίου, | Ἀκῆστιον Ξενοκλέους Ἀχαρνέως, | Θεογενίς Θεογένου Πτελεασίου, | Κησίκλεια Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως, | Πάριον Ἀχαιοῦ Ἀχαρνέως, | Μίκκιον Μιλτιάδου Λακιάδου, | Ἀθηνῶ Ἐπαμεινώνδου Περιθοίδου, | [Ἐ]παινέτη Ἀριστοβούλου Θριασίου. | —
 II. --- | Αἰν---ω---, Παν---αικ--- | Ἀριστ- Ἀρίστω[νος]
 5 --, || Μερίστ[η] Ζήνων[ος] --, | Δημῷ [Μι]λτιάδου --, | Ἀριστῷ Φυσκί[ων] Φαληρέως, | Ἀριστονίκη Ποσ---, Παναρίσ<i>i>τα

10 Μα[ντίου Μαραθωνίου], || Φιλητῷ Ἀγαθοκ[λέους Φαληρέως], |
 Θεόκλεια Ἑρμο----, | Ἀγαθόκλεια Σω-----, | Θεοφίλη Ἰάσον[ος
 15 --]. | — Ἀντιο[χίδος]· — || Διοδώρα Μέντ[ορος --], | Ἰσιᾶς
 Εὐβίου Ἀλω[πεκῆθεν], | Τιμοκράτεια Φιλ----, | Δημο[στρά]τη
 20 Θ[εο----], | Σωσ[--- Ἀ]ρχίο[υ--], || ----υδ[----], | -- Διον[υ]-
 σί[ου--], | ----]λα[----], | --- Φε[ρενί]κ[ου--]. | — Ἀ[ττα]λί-
 25 [δος· — || Λυσι[δίκη Λύσω]νος--, | Ἀμ[εινονίκη Πα]----, | Ἀρσ[ι]-
 νόη Δίου Ἀ[---, | Σω]στράτη Σωσ-----, | -δώρα Κηφισο----,
 30 || Ἰσιδότῃ Ἀπολλ----, | Ἀγαθόκλεια Ἀγα----, | Φιλοξένα Ὀλυν-
 [π---], | Νικῷ Θρασυμά[χου--], | Καλλιστράτη-----. | —

L. 1, nous lisons Θεοκ[λέους], ainsi que le fait M. Ferguson (*Hellenistic Athens*, p. 406). Koehler (*loc. cit.*) avait restitué Προκ[λέους], dont l'archontat se place en 98/7 av. J.-C. M. Kolbe (*Att. Arch.*, p. 144) propose Διοκ[λέους], avec la date de 94/3 av. J.-C. — L. 12-13, rapprocher, *Recueil*, 725, l. 10-11.

La liste des Ergastines était disposée en plusieurs colonnes; il ne reste que la fin des deux premières.

I, l. 23, Ἀκέστιον était la fille d'un dadouque, ainsi que l'indiquait son épithaphe (Pausan., I, 37, 1); elle était, par conséquent, de la famille des Céryces; cf. W. Gurlitt, *Ueber Pausanias*, p. 258 sq.; P. Foucart, *Les grands mystères d'Éleusis*, p. 52 sq. — L. 25, Κτησίκλεια, dont nous avons deux dédicaces qu'on trouvera plus loin, épousa Σοφοκλῆς Ξενοκλέους Ἀχαρνεύς, le frère d'Ἀκέστιον (Pausan., *loc. cit.*); elle était de la famille des Eumolpides, car son père figure dans une dédicace (voir plus loin) comme ἐξηγητῆς ἐξ Εὐμολπιδῶν, cf. J. Toepffer, *Att. Geneal.*, p. 72 sq. — Ἀπολλωνία Χαίριωνος (l. 12), Δάμειον (l. 21), Ἀθηνῶ Ἐπαμεινώνδου (l. 28) se retrouvent, semble-t-il, dans une liste de canéphores athéniennes envoyées à Delphes en même temps que la Pythaidé d'Agathoclès (106/5 av. J.-C.), cf. *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 30, ll. 5, 8, 9 (observation de M. A. Wilhelm).

II, Μεγίστῃ Ζήνωνος (l. 5), Δημῷ Μιλτιάδου (l. 64), figurent comme canéphores dans une liste datant de l'archonte Argeios (97/6 av. J.-C.), cf. notre n° 1543, ll. 4 et 6. On y retrouve aussi Πάριον Ἀχαιοῦ (l. 7), de notre première colonne (I, l. 26). — L. 7, cf. *Prosop. Att.*, 15060 (J. Kirchner). — L. 10, cf. *Ibid.* 14290.

Archontat de Théoclès, 102/1 av. J.-C.

1504. (93 av. J.-C.). — Plaque de marbre blanc, brisée en haut et en bas, illisible à droite; actuellement au château de Petworth (Sussex). — Koehler, *Athen. Mitt.*, VIII (1883), p. 57 sq. — Inscr. Gr., II, 5, 477^d (p. 124). — Cf. Michaelis, *Anc. Marbles in Gr. Britain*, p. 606. — A. Wilhelm, *Arch.-Epigr. Mitt. aus E.-U.*, XX (1897), p. 65. — Nous avons supprimé les premières lignes très mutilées qui forment la fin d'un autre décret.

Ἐπὶ Δημοχάρους ἀρχοντος· [ἐπὶ τῆς -- ἰδος ἐβδόμης πρυτανείας ἢ --] | Διονυσοδώρου Ἀγκυλ[ῆ]θεν ἐγραμμάτευεν· Γαμηλιῶνος ἐνδεκάτη, ἐνδεκ[ῆ] ἀτῇ τῆς πρυτανείας· [ἐκκλησία κυρία

- 10 ἐν τῷ θεάτρῳ· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν --- Τι]μύλλου
 Ἑρῳιάδης καὶ συμπ[ρόεδροι. Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.
 ---- | Μ]ελιτεὺς εἶπεν· Ἐπειδ[ὴ πρόσδοτον ποιησάμενοι πρὸς
 τὴν βουλὴν οἱ πατέρες τῶν παρθένων]· τῶν ἡργασμένων τ[ῇ]
 Ἀθηνᾶι τὰ ἔρια εἰς τὸν πέπλον ἐμφανίζουσιν παρηκολουθηκέναι
 αὐτ[ῶ]ς τοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐψη[φισμένοις περὶ τούτων πᾶσι καὶ
 πεπονηκέναι τὰ δίκαια καὶ πεπ[ομπ]ευκέναι κατὰ τὰ προστ[εταγ-
 15 μένα ὥς ὅ τι κάλλιστα καὶ εὐσχημονέστατα, κατεσκευακέν]αι δὲ
 [αὐτ]ᾶς ἐ[κ] τῶν ιδίων καὶ φι[άλην ἀργυρᾶν ἀπὸ δραχμῶν ἑκατόν,
 ἦν καὶ βούλεσθαι ἀναθεῖναι τ[ῇ] Ἀθηνᾶι [ὑ]πόμνημα τῆς ἑαυτῶν
 [πρὸς τὴν θεὸν εὐσεβείας, καὶ παρακαλοῦσι τὴν βουλὴν καὶ τὸν
 δ[ὲ] ἥμον ἐπιχωρῆσαι τὴν ἀνάθεσιν [τῆς φιάλης· ἀγαθῇ τύχῃ,
 δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τοὺς λαχόντ]ας[προέδρο]ς[εἰς τὴν ἐπιού-
 σ[αν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνῶμην δὲ συμβάλ-
 λεσθαι | τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι [δοκεῖ τῇ βουλῇ· ἐπι-
 20 κεχωρῆσθαι μὲν ἀναθεῖναι τὴν φιά]λην ἣν κατεσκευάκασιν αἱ
 παρθέ[νοι τῇ Ἀθηνᾶι· ἐπαινέσαι δὲ τὰς παρθένους καὶ στεφαν-
 νῶσαι] | ἐκάστην αὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ εὐσε[β]είας ἕνεκεν
 τῆς εἰς τοὺς θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῇ]ς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν
 δῆμον, [----- τοῦ ἀγωνο]θέτου τῶν Παναθηναίων
 Θεμιστοκλ[έους] ----. Ἀναγράψαι δὲ τὸν γραμματέα τ]ὸν
 κατὰ πρυτανείαν εἰστήλην λιθ[ίνην τὸ ψήφισμα καὶ τὰ ὀνόματα
 25 τῶν παρθένων καὶ ἀναθ[ε]ῖναι ἐν Ἀκροπόλει παρὰ τὸν ναὸν τῆς
 Ἀθη[ν]ᾶς τῆς Πολιάδος, ἵνα τούτων συντελουμένων ἡ εὐπαρα-
 κολ[ο]ύθητος ἡ [γε]γον[ε]ῖα ὑπ' [αὐτῶ]ν περὶ ταῦτα σ[πουδῇ καὶ
 φιλοπονί]α. — |

- I. — Ἐρεχθείδος· — | - νί[κ]η] Αἰσχί[ν]ου Κηφισιέως, | - τεια
 30 Γηροστράτου Λαμπτρέ(ως), | [Διονυ]σία Διονυσίου Κηφισιέως, |
 -- θη Ὑψικλέους Λαμπτρέως, | -- ο[ν] Πύρρου Λαμπτρέως, |
 --- η Ἀγαθοκλέους Κηφισιέως), | [Λυσ]ιστ[ρ]ά[τ]η [Μ]ικίωνος
 35 Κηφισιέως, | - νί[κ]η] Πόλλιδος Περγασῆθεν, | -- ἀτη Θεογένου
 Λαμπτρέως, | [Ξενοστρά]τη Ἀγίου Εὐνυμέως, | --- α Μηνο-
 40 δότου Λαμπτρέως. | — Αἰγείδος· — || [--- Πά]τρωνος ἐγ
 Μυρρινούτ[τ]ης], | --- σω Σι[μ]άλου Φη[γ]αίεως, | ---- δώρου
 ἐγ [Μ]υρρινούτ[τ]ης, --- Κ[α]λλίου Βατήθεν, | --- Ἀρίστωνος
 45 Ἀγκυλῆθεν, || ----- δου Ὀ[τρ]υνέως, | ---- σα -- ονος Γαῖρ-
 ηττίου | ---

- II. — Λ[εωντί]δος· — | Κλεῶ Σω[κράτους] ---] | Ἀμ[ειν] ---
 30 --- || Π[α]σ --- | Καλ --- | Δι --- | Φιλ ---
 35 --- | Νι --- || Φ --- | — Π[τολεμαί]δος]

Παμφίλῃ Ἐπ[- - Κονθ]υλ[ῆθεν], | Ἄ -- ον - κλ[- - - - ἐ]ω[ς], | Δη-
 40 [μονί]κη Διονυ[σο - ου] Ἑ[κ]αλήθεν, || Δ[ι]ο[ν]υσία Ἀσκληπιάδο[υ]
 Φλυέως, | Ἱερόκλεια Διονυσίου Φλυέως, | Ἀγαθόκλεια Βιότ-
 τοῦ Φλυέως, | Μνησὺ Ἀσ[κλ]ηπιάδου Βερενικίδου, | Ἰσιάς
 45 Ἀ[ριστ]ομή[δ]ο[υ - - -], || Δημοσ - - - - - | - -

La liste des Ergastines était disposée en trois colonnes (I, II, III) dont il ne reste que le début des deux premières.

I. l. 37, Ξενοστράτη Ἀγίου Εὐωνυμέως se retrouve sur une dédicace (Inscr. Gr., II, 3, 1885) mentionnant qu'elle a été Arrhéphore. — II, l. 43, M. A. Wilhelm (*Athen. Mitt.*, XXIII [1898], p. 421) a fait remarquer que l'on a encore l'épigraphie de Μνησὺ et celle de sa mère. On les trouvera plus loin. — La date de l'archonte Démocharès a été placée en 78/7 av. J.-C. par MM. A. Wilhelm (*Urk. dram. Auff.*, p. 82) et W. Kolbe (*Att. Arch.*, p. 145); nous avons admis celle qui a été proposée par M. J. Kirchner (*Prosop. Att.*, II, p. 649) et adoptée par M. Ferguson (*Klio*, 1907, p. 225), qui la maintient, *Hellenistic Athens*, p. 436.

Archontat de Démocharès, 94/3 av. J.-C.

1505. Décret de la tribu Cécropis. (376/5 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en deux morceaux, complète à gauche seulement; en tête on distingue les débris de deux couronnes d'olivier; copiée par Fourmont *in basilica S. Nicolai Borealis* et par Koehler *ad porticum Hadriani quae dicitur*. — C.I.G., 85. — Inscr. Gr., II, 555. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 844. — Cougny, *Anth. Palat.*, III, 1, 76 (p. 11). — E. Hoffmann, *Syll. epigr. gr.* (Halle, 1893), 352 (p. 181). — Cf. Kaibel, *Rhein. Mus.*, XXVIII (1873), p. 440.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει |
 καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δήμεναι Ἀ[θηναίων] |
 οὐδὲς Σωσιβίο καὶ Πύρρο μεί[ζ]ονα θνητῶν |
 φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθὰ. ||

5 Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ· ἐπὶ [Χ]αρισάνδ[ρου ἀρχοντος]· |
 τῇ κυρίαὶ ἀγορᾷ κρύβδην ψηφισαμένων τῶν φυλετῶν | ἐν
 Ἀκροπόλει. — | Ὀνήτωρ Κηφισοδώρο Μελιτε[ύς] εἶπεν· Ἐπειδὴ
 Πύρρος ἀγαθὸς | γεγέννηται περὶ τῇ φυλῇ καὶ τὰ κοινά,
 10 ἐπαινέσαι αὐτὸν καὶ | χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πε(ν)τακοσίων
 [δραχμῶν στ]εφανῶσαι - - - -

L. 3, M. A. Wilhelm a lu ΠΥΡΡΟ sur le marbre, et a tiré ΘΝΗΤῶν des papiers de Fourmont qu'il a examinés à Paris; cf. H. Omont, *Missions archéologiques françaises en Orient*, I, p. 662. — L. 8, la copie de Fourmont donne ΠΥΡΡΟ (A. Wilhelm). — Rapprocher les autres décrets des tribus attiques, *Recueil*, 136-139 et 603.

Archontat de Charisandros, 376/5 av. J.-C.

1506. Décret du dème de Halae relatif aux finances.

(367 av. J.-C.)

Fragment d'une stèle de marbre blanc, complète en haut et à gauche. Trouvée au lieu dit Haliki (Attique), actuellement au musée du Louvre. Στοιχηδόν. — C.I.G., 88 — Froehner, *Inscr. gr. du Louvre*, 95. — Inscr. Gr., II, 571. — A. Wilhelm, *Bull. de Corr. Hell.*, XXV (1901), p. 92 sq. (trad.) — Cf. Wilamowitz, *Aristoteles und Athen*, II, p. 239. — Nous avons suivi les restitutions de M. A. Wilhelm.

Εὐθήμεων εἰπεν· Ὅπως ἄν τα τε κοινὰ σὰ | ἢ τοῖς δημόταις
καὶ τὰς εὐθύνας δι||δῶσιν οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ ταμίαι· δεδ||όχθαι
5 τοῖς δημόταις· [τὸς δημάρχος κ||αὶ τὸς ταμίαις τὸν λόγ|ον τῶν
λημμάτων] καὶ τῶν ἀναλωμάτων ἐμβάλλεν ἐς τὴ|ν] κιβωτὸν
κατὰ τὸν μὴν|α ἕκαστον, ἐπε|ι]δὴ κ[α]ὶ οἱ ἐπὶ Ναυσιγέ|νος ἄρχον-
10 τες α|ὕτ|ο]ι ἐθέλονται ἐμβάλλουσι κατὰ μὴ ν|α τ|ὸ|ν |λ|όγον. Τὰς
δὲ εὐθ|ύνας διδόναι | τῷ |ύ|στέρωι ἔτει πρὸ |τὸ Μεταγεινι| ὤ-
νος μηνὸς ἐκ τῶν ἐκ [τῆς κιβωτοῦ λόγ||ων, ἐξ ἄλλων δὲ μὴ.
Στή|σαι δὲ στήλην ἐν | τῇ ἀγορᾷ ἀναγρά|ψαντας τόδε τὸ
15 ψή|φ|ισμα. Ἐξορκούτω [δὲ ὁ δήμαρχος τὸν ε|ὔ|θυνον καὶ τὸς
πα|ρέδρος εὐθυνὲν κα|τ|ὰ τὸ φήφισμα τὸ ἐ|ν τῇ ἀγορᾷ ἀναγε|-
γ|ραμμένον. Ἐὰν δὲ [μὴ ἐξορκώσῃ αὐτο|ύς] καὶ μὴ ἐξέλωσι|ν τὴν
20 εὐθυναν κατὰ || τόδε] τὸ [ψ]ή[φ]ισμα ---

L. 1. Euthémon, l'auteur de la proposition, est certainement Εὐθήμεων Εὐπόλιδος [Ἀ]λα[ιεύς] mentionné, avec ses fils Εὐπολῖς, Εὐθήμεων et [Θεό]φιλο[ς], dans la dédicace, Inscr. Gr., II, 1208, que l'on trouvera plus loin. — M. A. Wilhelm a montré (*Jahreshefte*, VII [1904], p. 116 sq.) que les imprécations publiées par M. Wünsch, Inscr. Gr., III, 3, n^{os} 24, 47-50 et 57, se rattachent vraisemblablement à notre texte. — Le décret a été voté au début de l'année qui a suivi l'archontat de Nausigénès (368/7 av. J.-C.).

1507. Décret du dème de Lamprae. (iv^e s. av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en bas, trouvée près de Vari (Attique). Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 582.

Κηφισόδωρ|ος εἶπεν· | Ἐψη|φίσθαι Λαμπρε|ῶσιν· ἐπειδὴ
5 Φιλοκῆ|δης φιλότιμός ἐστι ν εἰς τὰς θυσίας καὶ τὰ κοινὰ ὧν
μέτεστι|ν αὐτῷ ἐν τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι Φιλοκῆδ|ην Ἀριστάρ-
10 χου Ἀχαρ|νέα φιλοτιμίας ἐνε|κα καὶ δοῦναι αὐτῷ ἀτέλειαν καὶ
15 νέμει|ν αὐτῷ κρέα ἐν τοῖς ἱεροῖς οἷς ἂν θύωσ|ι]ν οἱ δημόται
Λαμπρ|[ἀσι καθ]άπερ Λαμπρ|[εῦσι ----

L. 13. rapprocher, *Recueil*, 145, l. 11. Cf. B. Haussoullier, *Vie municipale en Attique*, p. 146.

1508. Décret du dème de Myrrhinonte. (III^e s. av. J.-C.)

Stèle en marbre de l'Hymette brisée en haut. Autrefois à Merenda (Myrrhinonte), où elle a été vue et copiée par Fourmont, elle est maintenant encastrée dans un mur d'église à Marcopoulo. Στοιχηδόν. — C.I.G., 100. — Inscr. Gr., II, 575. — Cf. B. Haussoullier, *Vie municipale*, p. 80.

-----δο[- εἶναι | αὐτῷ -- προ]οεδρί[αν ἐν | ταῖς θέ]αις
 5 πάσαις αἷς πο[ι]οῦσι Μυρρινούσιοι· εἶν[αι] | δ' αὐτῷ καὶ τῶν
 λοιπῶν χρ[η]μ[ά]των ἐπιμεληθέν[τι] τῆς [ἀ]π[ο]δόσεως ὑπὲρ τῶν
 δημοτῶ[ν] εὐρέσθαι | τι ἀγαθὸν παρὰ | [τῶν] δημοτῶν καθότι
 10 τιμηθ[ή]σεται ἀξίως τῶν εὐεργετ[η]μάτων, ὅπως ἂν καὶ οἱ
 ἄλλοι [π]άντες φιλοτιμῶ[ν]ται εἰ[ς] | τοὺς δημότας εἰδό[τε]ς ὅτ[ι]
 15 χάριτας [ἀ]πολη[ψ]ον[ται] παρὰ τῶν δημοτῶν ἀξίας [τῶν] εὐεργετημά[τ]ων. Ἀναγρά[φ]αι | δὲ τόδε τὸ ψή[φ]ισμα τὸν δῆμ[α]ρχον
 20 ἐν στήλῃ λιθίνῃ [κ]αὶ στήσαι ἐ[ν] τῷ ἱερῷ τῆς || Ἀρτέμιδος
 τῆς Κολαινίδος· εἰς δὲ τῇ[ν] ἀναγραφὴν τῆς | στήλης μερίσαι
 τὸ ἀ[ν]άλωμα Φεῖδιππον καὶ τὸν ἀντιγ[ρ]αφέα Μειξίαν
 25 — ΔΔΔ — δραχμ[ῶ]ν ἀπὸ τῆς προ[σ]όδου. — |
 Οἱ δημόται.

L. 20, le prêtre d'Artémis Colaenis est mentionné, *Recueil*, 860, 36. Pausanias (I, 31, 4) cite le *xoanon* de la déesse à Myrrhinonte; cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 91 sq. — Rapprocher, *Recueil*, 150.

1509. Fragment d'un décret de Salamine.

(FIN DU IV^e s. av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique sur laquelle on a gravé ultérieurement une épitaphe (Inscr. Gr., II, 2719); à Ambelaki (Salamine). — A. Wilhelm, *Jahresh. d. oesterr. arch. Inst.*, XII (1909), p. 135.

--- ὅπως ἂν εἰδῶσιν ἅπαντες οἱ προαιρούμενοι εὐεργετῆ[ιν]
 Σαλαμίνιους ὅτι ἐπίσταν[ται] χάριτας ἀποδιδόναι ἀξίας] τῶν
 εὐεργετημάτων, ἀναγράψαι τόδε τὸ ψήφ[η]σ[μα] | τὸν γραμματέα
 τοῦ δήμου [ἐν στήλῃ λιθί]νει καὶ στήσαι ἐν ἀγορᾷ παρὰ τὸν
 βωμόν· τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα δοῦναι τὸν ταμῖαν τὸν τῇ
 5 δ[ε]υ[τέρ]αν || τετράμηνον ταμιεύοντα [εἰκ]ο[σ]ι πέντε δραχμῶν ἐκ
 τῶν εἰς τὰ κατὰ ψή[φ]ισματα ἀναλίσκομένων] τῷ δήμῳ. —

L. 5, τετράμηνον, c'est la première mention, dans l'épigraphie attique, d'un ταμίας dont les fonctions n'ont duré que quatre mois. — M. A. Wilhelm (*loc. cit.*) place cette inscription dans l'une des périodes assez courtes où, à la fin du

IV^e s. et au commencement du III^e s., Salamine a été soustraite à la domination athénienne; cf. Niese, *Gesch. der griech. und maked. Staaten*, I, p. 244, 247, 333; W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 117.

1510. Décret des clérouques athéniens de Lemnos.
(ENTRE 167 ET 146 AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en deux morceaux, complète seulement à droite. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 567. — Inser. Gr., II, 592. — Mylonas, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1903, p. 67 sq. — Cf. Koehler, *Athen. Mitt.*, I (1876), p. 261. — Shebelew, *Klio*, II (1902), p. 43.

----- ἐπαινέσαι Ἐπικλῆν | Καλλίου Ἀχαρνέ| | α καὶ στεφανώ-
σαι χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐ-
| νοίας ἧς ἔχων διατελεῖ πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ πρὸς
τοὺς ἐν Ἡ. φαιστίαι οἰκοῦντας, στήσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα
5 χαλκῆν ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἂν δόξῃ εὐσχημον εἶναι· ἀνειπεῖν δὲ
τὸν στέφανον τοῦτον καὶ τὴν τῆς εἰκόνης ἀνάθε|σιν ἐν μὲν|
Ἀθήν|αις Διονυσίων τε τῶν μετὰ λω|ν τραγιδῶν τῶι καινῶι
ἀγῶνι | | κ|αὶ Παναθη|ναίων καὶ τοῖς ἄλ|λοις γυμνικοῖς ἀγῶσιν
κα|ὶ | εἰς τοὺς λοιποὺς εἰς | ο|ῦς ἡ πόλ|ις συντελεῖ, ἐν| δὲ
Ἡφαιστ|ίαμ Διονυσίων τραγιδῶν τῶι ἀγῶνι| | καὶ ἐν το|ῖς
ἄλ|λ|οις ἀγῶσιν οἷς ἡ πόλ|ις τίθησιν. Τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπι-
10 μελεῖσθαι ἐν ᾧσιν μὲν τ|οὺς στρατηγού|ς καὶ τοὺς αἰ| πεμπο-
μένους θεωρούς, ἐ|ν| Ἡφαιστίαι δὲ τὸν αἰ| χειροτονούμε|νον
ἀγωνοθέτην καὶ τὸν κήρυκα τοῦ δ,ή|μου. Εἶναι δὲ αὐτῶι καὶ
σίτησιν| ἐμ| πρυτανείωι καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶ|σιν οἷς ὁ
δῆμος ὁ ἐ|ν Ἡφαιστίαι συντελεῖ, καὶ πρόσδοδον πρὸς τὴν β|ου| -
λῆν καὶ τὸν δῆμον |πρώ|τ|ωι μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ ἄλλο ἀγαθὸν
15 εὐρέσθαι ὅτου ἂν δο|κεῖ ἄξιος εἶναι· ἴ|ν|α δὲ καὶ ὑ|πόμνη|μα
ὑπάρχει τῆς |τε|ε| Ἐπικλέους καλοκαγα|θί| | α|ς| καὶ τῆς τοῦ δήμου
εὐχ|αριστίας|, τὸν γραμματέα τοῦ δήμου ἀναγράψαι τόδε| τὸ
ψήφισμα εἰς στήλην λιθ|ίνην κ|αὶ στήσαι παρὰ τὴν εἰκόνα· εἰς δὲ
τὴν ἀνα|γρα|φὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς |στήλ|ης μερίσαι τὸν
|ταμίαν τῶν σ|τ|ρατιωτικῶν| | Καλλίστρατον Ἀλαιέα καὶ ἀ|νε-
20 ε|γ|κεῖν ἐν τῶι λόγῳ. Χειροτο|νῆ|σαι δὲ τὸν „ δῆμον ἥδη πέντε
ἄνδρα|ς ἔξ Ἀθη|ν|α|ίων ἀπάντων, οἵτινες |ὡς τάχιστα παραγενό| |
μενοι εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπελ|θόντες| ἐπὶ |τε| τὴν βουλή|ν κα|ὶ τὴν
ἐκκλησίαν| | ἀξιώσουσιν ἐπιχωρῆσαι κυρί|ας εἶναι τὰς δωρεάς.
Οἶδε κεχειροτόνηνται κατὰ τὸ| | ψήφισμα· Φιλωνίδης Ἀραφῆ|νιος
----- Ἀφι| | δναῖος, Ἀρχίας Θοραιεύς ---

L. 5, 11, 22, restitutions obligeamment communiquées par M. J. Kirchner. — Koehler (*loc. cit.*) croit que le décret a été voté peu de temps après la délivrance d'Athènes (229 av. J.-C.), quand les îles de Lemnos, d'Imbros et de Scyros lui furent rendues; cf. plus haut n° 1492. MM. Shebelew (*loc. cit.*) et Ferguson (*Hellenistic Athens*, p. 320) reculent la date jusqu'après 167 av. J.-C.

II. DOCUMENTS ADMINISTRATIFS

1511. Comptes des Polètes. Liste de biens confisqués à la suite du procès des Hermocopides. (414/3 av. J.-C.)

Fragment de marbre pentélique trouvé à l'O. de l'Acropole. — A. Wilhelm, *Jahreshefte des österr. arch. Instituts*, VI (1903), p. 236 sq. — L'éditeur fait remarquer que ce texte doit se placer après, *Recueil*, 568, dont il n'est que le prolongement, sans que, dans leur état actuel, les deux marbres puissent se raccorder exactement. Dans la publication citée, les clichés ont été, sans l'aveu de M. Ad. Wilhelm, séparés et disposés de telle façon que cette parenté étroite ne semble plus aussi évidente qu'elle l'est dans le diagramme publié ultérieurement par lui.

	-- ε
	ἰ]μάτιον
	ἰ]μάτιον
	κοίτε
5	κ]ρόκε θαψίνε
	κ]οίτε
	κά]λο ἡιππείο δύο
	κι]βότιον πλατύ
	κι]βότια τρία
10	κνέ]φαλλον πλέον
	κνέ]φαλλον πλέον
	ἐπιβλ]έτια ΙΙΙΙ
	ἐπιβλ]έτια ΙΙΙΙ
	ἐπιβλ]έτια ΙΙΙΙ
15	ἐπιβλέτ]ια ΙΙΙΙ
	----- απ --

Rapprocher, *Recueil*, 564-8. — Ainsi que le montrent ces dernières inscriptions, notre texte a perdu à gauche une première colonne qui contenait les prix de vente.

1512. Compte de travaux faits aux fortifications du Pirée.
(391 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en haut; trouvée au Pirée, actuellement au musée du Cinquantenaire à Bruxelles. — E. Nachmanson, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 391 sq. — Cf. *Ibid.*, XXXI (1906), p. 372. — *Rev. de Philol.*, XXX (1906), p. 108. — Nous avons revu le texte sur l'original et sur un estampage que nous devons à l'obligeance de M. J. de Mot.

	ΠΤΤΤ	μισ(θωτῆς) -----	
		πλίν[θων ἀριθμὸς -----	
		ἀνεβάλλο[ντο αἱ χίλια ΔΤΤΤ·	
		μισ(θωτῆς) Διονυσόδωρ[ος Μεγα(ρεύς).	
5		Τῶν ἐπιμισθωθεσῶν πλίν-	
		θων ἀριθμὸς ΠΗΗΗΠ·	
		ἀνεβάλλοντο αἱ χίλια ΔΤΤΤ·	
		μισ(θωτῆς) Νικόδωρος Συπαλήτ(τιος).	
		Καταλιφῆς ἐπὶ Δημοστράτο	393/2 av. J.-C.
10	ΔΔΔ	μισ(θωτῆς) Φάεννος Ἀχαρν(εύς).	
	ΠΤ	Ἐπισκευῆς ἀναβασμῶν	
	ΙΙΙΙ	μισ(θωτῆς) Διονυσόδωρος Μεγα(ρεύς).	
		Καταλιφῆς ἐπὶ Φιλοκλέος	392/1 av. J.-C.
	ΔΔ]Π	μισ(θωτῆς) Φάεννος Ἀχαρν(εύς).	
15	ΤΤ	Στήλης.	
		Κεφάλαιον ἀργυρίο ΠΗΗΗΔΔ	
		Κεφάλαιον πλίνθων	
		Π _Μ ΜΗΗΗΗΠ _Δ ΔΔ	

Rapprocher, *Recueil*, 575, 576; cf. sur ce groupe d'inscriptions. Lechat, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 337 sq. et Frickenhaus, *Athens Mauern* (Bonn, 1905), p. 5 sq.

1513. Cahier des charges pour la construction de socles de trépieds dans le Kynosarges. (1^{er} TIERS DU IV^e S. AV. J.-C.)

Plaque de marbre blanc brisée en bas. Trouvée au S. de l'Ilissus, à l'emplacement du Kynosarges, actuellement dans une maison particulière. Στοιχηρόν. — M. Holleaux, *Athen. Mitt.*, XXXI (1906), p. 134 sq. (trad.) — D. M. Robinsón, *Amer. Journ. of Philol.*, XXVIII (1907), p. 424 sq. — Cf. Dörpfeld, *Athen. Mitt.*, XXXI (1906), p. 145 sq. — Lattermann, *Ibid.*, p. 359 sq. — Le même, *Klio*, VI (1906), p. 142. — Le même, *Athen. Mitt.*, XXXIII (1908), p. 75 sq.

Θεοί. | Συγγραφαί· Ἀρχιτέκτων Ξενοφών Περιθοίδης· | Ἐγ
Κυνοσάργει τῷ τρίποδι ἐκάστωι βῆμα ποιῆσαι· ἀνακαθηράμενον

- 5 τὸ χωρίον ὅπο ἂν ὁ ἀρχι||τέκτων ὑπογράψει, στρωματίσαι λίθοις
 ἀγρου||λεικοῖς ἰσόγειων, τιθέντα τοὺς λίθος ἐπὶ τὸ | αἰπόν, καὶ
 ἐπικόψαι ὀρθὸν κατὰ κεφαλὴν πρὸς | τὸν διαβήτην· ἐπὶ δὲ τὸ
 10 ἀγρυλεικὸ ὀρθοστάτη|ν θεῖναι, ὕψος τρίποδα, πάχος καὶ πλάτος
 ἐπτὰ || παλασιῶν δακτύλο λειπόντων· ἐξεργάζεσθαι | δὲ τὸν
 ὀρθοστάτην, περιξεσάμενον τὰς ἄκρας | ὅσον ἐπὶ δύο δακτύλῳ
 πανταχεῖ, τὰ μέσα κατα|ρ(ρ)|α|χίσαι λεπτεῖ, ἐπὶ δὲ τὸ ὀρθοστάτο
 15 ἐκάστο κα|ταληπτῆρα ἐπιθεῖναι, πάχος ἐπτὰ δακτύλων, π|λάτος
 τριῶν ποδῶν καὶ ἕξ δακτύλων, ἐξεργασά|μενον καὶ ἀποξέσαντα
 πανταχεῖ ὀρθὸν καὶ ὑγ|ιᾶ· τιθέναι δὲ περὶ γόμφῳ σιδηρῶι· ἐπὶ
 δὲ τὸ κ|αταληπτῆρος τὸν τρίποδα καθαρμοῖσαι, ἐντετ|ράναντα
 20 τοῖς ποσὶ καὶ περιμολυβδοχοῆσαι, κ||αὶ κίονιον ὑφαρμοῖσαι πεντε-
 λεικὸν ὑπὸ τὸν τ|ρίποδα, δωρικὸν ἔχον τὸ ἐπίκρανον ἐξ αὐτοῦ,
 ὑπ' οξέσαντα ὀρθὸν καὶ ξύσαντα λεῖον, καὶ τὸ ἐπί|κρανον]
 ἐγκαῦσαι· πέτραι δὲ χρῆσθαι εἰς τὸς ὀ|ρθοστάτας καὶ] τὸς
 καταληπτῆρας ἀκτίτιδι ἢ | |μεγαρικεῖ ἢ ἐλευσινιακ|εῖ, ἐὰν δὲ
 μεγαρικεῖ | [. εἰς τὸς ὀρθο|στάτας καὶ τὸ|ς κατα-
 ληπτῆρας ---

L. 2, cf. sur les συγγραφαί, outre le commentaire de M. M. Holleaux (*loc. cit.*, p. 136), Ad. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 232 et Lattermann, *Ath. Mitt.*, XXXV (1910), p. 86. — Rapprocher, *Recueil*, 579, et notre n° 1515.

1514. Comptes des polètes. Recensement des mines du Laurion. (347/6 av. J.-C.)

Bloc de marbre de l'Hymette, trouvé sur l'emplacement de l'ancienne agora. Στοιχηδόν. — G. P. Economos, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), p. 275 sq. — L'inscription est gravée des deux côtés du marbre (A, B), mais l'envers est presque illisible. A est divisé en trois colonnes (I, II, III), et l'éditeur suppose qu'une première colonne a disparu à gauche de I. Nous reproduisons les parties les mieux conservées de II, et III en entier.

II

- Φανόστρατος Γαρ(γῆττιος) : ἀ[πεγράψατο μέταλλο]ν
 15 Θορικοῖ παλαιὸν ἀνασάξιμ||ον [.] στήλην ἔχον ὦι
 γε(ίτων) : βορρ(ᾶθεν) : Φιλίνου | [. . . χωρίον], νότο(θεν) : ὁδός ἢ
 ἔχ Θορικοῦ φέρουσα ἐπὶ Θ||ράσυμον πρὸς ἡ|λίου ἀνιόν(τος) :
 Φιλίνου χωρίον· ὠνη(τής) : Εὐ|[ετίω]ν Αὐτοκλείδου Σφήτ(τιος) :
 ΗΕ.

- Μέταλλον ἀνασάξιμο|ν ἐπὶ Λαυρέωι Εὐδότειον στήλην ἔχον ὦι
 20 γε(ίτων) βο:ρ:ρ(ᾶθεν) : Κ||αλλίου φελλεύς, νότο(θεν) : ἡ ὁδός ἢ

ἔξω τοῦ Ῥαγῶνος ἐπὶ Λαύρεον φέρουσα καὶ τὸ Σημάχειον, πρὸς ἡλίου ἀν' ἰόν(τος): Ῥασπέτου ἐργαστήριον: ὠνη(τῆς): Κλεώνυμος Φιλοχά|ρους: Ῥαφιδν(αῖος): ΗΓ.

Μέταλλον παλαιὸν ἀνασάξιμον στή|λην ἔχον Ῥρωϊκὸν ἐν τῷ
25 λόφῳ τῷ Βαμβιδέῳ |ωι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν): τὸ Κόνωνος ἐργαστήριον καὶ τὸ μέταλλον τὸ | Ῥρωϊκόν, νότο(θεν): Τεισιακὸν μέταλλον: ὠνη(τῆς): Εὐθυκράτ|ης Ῥντιδότου Δρωπ(ίδης): ΗΓ:

Τάδε αὐτοὶ ἀπεγράψαντο ἐρ-γάσιμα ἐκ τῶν στηλῶν ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος πρώτης | πρυτανείας ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐπὶ Καλλι-
30 μάχο(υ): ἄρχ|ο(ντος): ἐπὶ Λαυρέῳ:

Ῥνήτωρ Ῥρκεσίλο(υ): Μελ(ιτεὺς): μέταλλον |ἀπε|γράψα(το): ἐργάσιμον Ῥρμαϊκὸν ἐπὶ Λαυρέῳ στή|λην ἔ|χον |ωι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν) περίβολος Διοτίμου Εὐων(υμέως): νότο(θεν): ἐργ-αστήριον Διοτίμου Εὐων(υμέως): πρὸς ἡλίου ἀνιόν(τος): ἡ
35 ὁδὸς | ἡ ἐχ Θορικοῦ ἐπὶ Λαύρεον φέρουσα, πρὸς ἡλίου δυο-μέ(νου): ἡ ὁδὸς ἡ ἀπὸ Λαυρέου ἐπὶ Θράσυμον φέρουσα: ὠνη(τῆς): | Ῥνήτωρ Ῥρχεσίλου Μελ(ιτεὺς): ΗΓ.

Μενέξενος Μεταξένου | Δεκε(λεεύς): μέταλλον καὶ κατατομὴν: ἀπεγράψατο Θορικ|οῖ ἐμ Φιλομηλίδων Ποσειδωνιακὸν στήλην ἔχον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐπὶ Καλλιμάχου, |ωι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν):
40 Αἰσχί|νης Θορίκιος): νότο(θεν): Εὐθυκράτο(υ)ς Ῥμφιτροπῆ-θεν): ἐργαστήριον, πρὸς ἡλίου ἀνιόν(τος): καὶ ὁ λόφος ὁ Σίδερ-τος, δυομέ(νου): Ῥπί|σ(κου χωρία: ὠνη(τῆς): Μενέξενος Μεταξένου Δεκε(λεεύς): ΗΓ.

Ῥκ τῆ|ς στήλης τῆς ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος:

Λυσανίας: Λυσικλέους Κεφα(λήθεν): μέταλλον εἰσήγενκεν
45 ἐργάσιμον, | ἐπὶ Λαυρέῳ Ῥρμαϊκὸν στήλην ἔχον ἐκ τῆς στήλης|τῆς ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος εἰργαζόμενον| | Ῥντί|ξε|νος Εὐω(νυμέως): |ωι γε(ίτων): π[ρ]ὸς ἡ|λίου|. |ω...
ν. ρο.ς. ι... Διονυσιακό|ν| | Μειδίου Ῥνα(γυρα-
50 σίου): Λυσανίας Λυσικ|λέους: Κεφα(λήθεν): ΗΗ.

Ῥκ τῆς στή|λης τῆς ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχ|οντος:

|Α|σχέας Ε|ὐ|σθ|ένους -----

III

----- μέτ' αλλον ἀπεγράψατο Ῥμφιτροπῆσι παλαιὸν ἀνα-σάξιμον στήλην| ἔχον Διοσκουρ|ικὸν ἐν τοῖς ἐδάφεσιν, | τοῖς Σιμῶνδου: |ωι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν):|.
5 λ|ε|γόμενον, πρὸς ἡλίο|υ ἀνιόν(τος): τὸ ἐργαστήρι|ον τ'ὸ Σιμῶν-

δου, πρὸς ἡλίου [δυομέ(νου) ἡ | ὁδ]ὸς ἡ Βήσαζε
φέρουσα κα[ῖ] | ὠνη(τῆς) Ἀριστοτέλης:
Ὁψιάδο[υ ---

--δρος Στρα[τοκλέους Σ υπαλή(ττιος): ἀπεγράψατο μέταλ-
λον παλαιὸν | ἀνασάξιμον Δημητρι[α|κ]ὸν Ἀμφιτροπήσι στήλην
10 ἐ[χ]ον ἐν τοῖς ἐδάφεσι τοῖς [..... ὡι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν):
Κε[φ]αλίωνος ἐργαστήριον, [νότο(θεν): ἐργαστή]-
ριον, πρὸς ἡλίου ἀνιόν(τος): [..... δυο][μένου]:
μέταλλον ὃ ἤργασ[το]δρος Στρατοκλέους
Συ[πα]λή(ττιος): --

15 Θεόδωρο[ς] Ὀλυμπίχου Μελι(τεύς): μέταλ[λον ἀπεγράψατο
παλαιὸν | ἀνασάξιμον Ἀπολλωνι[ακ]ὸν στήλην ἔχον Ἀναφλυ-
σ[τοῖ] ἐν τοῖς ἐδάφεσι τοῖς [..... ὡι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν):
Δι[ο]τίμου ἐργαστήριον, [νότο(θεν): πρὸς ἡ]λίου
20 ἀνιό(ντος): ἡ ὁδὸς ἡ ἀπὸ [Λαυρέου ἐπὶ Θράσυμον φέρο][υσα,
πρὸς ἡλίου δυομέ(νου): [..... ὠν][η(τῆς):
Θεόδωρος Ὀλυμπίχο[υ Μελι(τεύς): --

.....λου] | Εἶτε(αῖος): ἀπεγράψατο μέτ[αλλον παλαιὸν
ἀνασάξιμον] | Ἀναφλυστοῖ ἐν τοῖς ἐ[δάφεσι τοῖς] |
Αἰῶ(νέως): Ἡρωϊκὸν ὡι γε(ίτων): νότο(θεν): ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ
25 Θράσυμον φέρ[ουσα, πρὸς ἡλίου ἀνιόν(τος): χαράδρα, πρὸς
ἡλίου δυομέ(νου): | ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ Θράσυμον [φέρουσα· ὠνη-
(τῆς):]λου Εἶτε(αῖος): ΑΔ:

Αἰσιμίδης Διοφάνους Γαργ(ήττιος): μέταλλον | ἀπεγράψατο
Ἀναφλυστοῖ παλαιὸν ἀνασάξιμον στ[ήλην ἔχον Ἀρτεμισιακὸν
30 ἐν τοῖς ἐδάφεσι τοῖς Στ[ρατοκλέους ὡι γε(ίτων): πρὸς ἡλίου
ἀνιό(ντος): τὰ Κερκέων ἐδά[φη, πρὸς ἡλίου δυο(μένου): ὁδὸς
ἀστική, νότο(θεν): ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ Θρ[άσυμον φέρουσα, ὠνη(τῆς):
Αἰσιμίδης Διοφάνου[ς Γαργ(ήττιος): ΑΔ: |

Τιμοκλείδης Ὑψηχίδου Φρεά(ρριος): ἀπεγράψατο [μέταλλ]ον
35 ἀνασάξιμον παλαιὸν στήλην ἔχον Ποσειδωνια[κ]ὸν Ἀναφλυστοῖ
ὡι γε(ίτων): βορρ(ᾶθεν): μέταλλον Ἀρτε[μισιακ]όν, νότο(θεν):
μέταλλον Ἡρωϊκόν, πρὸς ἡλίου ἀνιόν(τος): ἐδά[φη Νεοπτολέ-
μου, δυομέ(νου): χαράδρα· ὠν[η(τῆς): Τι]μοκ[λειδ]ης | Ὑψηχί-
δου Φρε(άρριος): Α: Δ:

Ἐπικράτης Ἰσοκράτου Ε[ὕων(υμεὺς): μέτ]αλλον ἀπέ-
40 γράψατο ἀνασάξιμον στήλην ἔ[χον Ἀρτε]μισιακὸν ἐν τοῖς ἐδάφεσι
τοῖς Διφίλου [Πιθ(έως): ὡι γε(ίτων): | βορρ(ᾶθεν): τὰ Κερκέων
ἐδάφη, νότο(θεν): Διφίλου Πιθ(έως): [ἐργαστή]ριον, πρὸς
ἡλίου ἀνιόν(τος): Μειξιάδης Σουν(ιεύς): ἡλ[ίου δυομέ(νου):] ἡ

δόδος ἡ ἀπὸ Λαυρέου ἐπὶ Θράσυμον φέρο[υσα· ὠνη(τῆς) : Ἐπ[ι]-
κράτης Ἰσοκράτους Εὐω(νυμεύς) : ΑΔ :

- 45 Εὐβιος Εὐη[νίου Φυλά(σιος)] : μέταλλον ἀπεγράφατο Φά-
νειον : ἀνασά[ξιμον στήλ]ην ἔχον Ἀναφλυστοῖ ὠι γε(ίτων) : βορ-
ρ(ᾶθεν) : ὁ λόφος [ὁ] : Φρεα(ρρίου) : νότο(θεν) : Εὐπολέ-
μου ἐργαστήριον, πρ[ὸς ἡλίου ἀν.]ιό(ντος) : Κόνωνος ἐργαστήριον,
πρὸς ἡλίου δ[υσομ(ένου)] : ἡ ὁδὸς ἡ] : ἐπὶ Λευκόσιον φέρουσα·
50 ὠνη(τῆς) : Εὐπόλεμος [. ο] υς Σουνι(εύς) : ΗΑΔΑ :

Θορικοῖ, Τιμοκλῆς Φανοκ[ράτους Μα]ρα(θώνιος) : μέταλλον
ἀπεγράφατο παλαιὸν ἀνασά[ξιμον . . .] ἐπὶ Καρατ[αί]αι Ἀρτεμι-
σιακὸν στήλην [ἔχον Θορι] κοῖ ἐν τ[οῖς] ἐδάφε[σι] τοῖς Ἀπολλοδώ-
ρου] ἐκ τῶν -----

Ce texte est le plus important d'une série d'inscriptions beaucoup plus mutilées (Inscr. Gr., II, 780-2 et 5. 780^p), qui ont été étudiées par Boeckh, *Kleine Schriften*, V, p. 1 sq. et E. Ardaillon, *Les Mines du Laurion dans l'antiquité* (Paris, 1897), p. 168 sq. — L'archontat de Callimachos (II, l. 30 et 39) est de 349/8 av. J.-C., celui de Théophilos (II, l. 44 et 46) de 348/7. L'inscription a sans doute été gravée l'année suivante. — Meidias Anagyrasios (II, l. 49) est probablement l'adversaire de Démosthène, et la *Midienné* est de 348/7 av. J.-C. — Εὐητίων Αὐτοκλείδου Σφήττιος (II, l. 18) est l'auteur d'une des propositions de notre n° 1470 (l. 32).

1515. Cahier des charges pour la réfection des murs de Munichie. (337 av. J.-C.)

Gravé en deux colonnes (A, B) à la suite de notre n° 1465. Στοιχηδόν. — Dragatsis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1900, p. 91 sq. — A. Frickenhaus, *Athens Mauern im IV^{ten} Jahrh. v. Chr.*, p. 20 sq. — Cf. P. Foucart, *Journ. des Sav.*, 1902, p. 180 sq.

A

- Συ[γγραφαὶ] τοῦ τείχους τοῦ Μονιχ[ί]ασι. Οἱ μισθωσάμενοι
50 τὰς τομὰς τῶν λίθων ἐπὶ τὰ τείχη τεμοῦσιν πέτ[ρας] ὁπόθεν
ἀν' ἕκαστος μισθώσηται ὁμαλοὺς καὶ ὑγιοὺς, καὶ πελεκήσ[ουσιν]
ὀρθοὺς πανταχῇ καὶ εὐγωνίους πρὸς τὰ μέτρα ἃ ἂν μισθώσηται
55 ἕκαστος καὶ πρὸς τοὺς ἀναγραφέ[ας] οὓς ἂν οἱ τὴν ἐργασίαν
μισθωσάμενοι κελεύωσιν, καὶ κοιμοῦσι πρ[ὸς] τὸ ἔργον ἄγοντες
ὁποίους ἂν κελεύωσι πρῶτους οἱ τὴν ἐργασίαν μ[ι]σθωσάμενοι,
60 καὶ καθαίρουνται [πρὸς] τὸ ἔργον τὸν λίθον ἕκαστον ὃ ἂν
οἱ τὴν ἐργασίαν μισθωσάμενοι κελεύωσιν, οὗ ἂν ᾖ Ζεύγει
πρόσο[δος]. Ἐὰν δέ τις τῶν λίθων ἔχει τι κραιοῖον μὴ μείζον ἢ
65 ἡμιποδίου ὃ μὴ ἔσ[ται] φανερόν κειμένου τοῦ λίθου, ἔσ[ται]

δόκιμος. Τέμνειν δὲ καὶ κομίζ|ειν τοὺς λίθο|υς πρὸς τὸ ἔργον
 τοῦ|ς ἄνδρας ὡς ἂν ἑκα|στος μισθώσηται|| ἱκανοὺς κατὰ τὴν|
 70 ἡμέραν ἐκάστη|ν, ἐπιμελουμένους| ὅπως ἂν κομίζω||νται οἱ
 λίθοι ἐν τοῖς χρόνοις τοῖ|ς γεγραμμένοις, ἄρχειν|δ' ἐ τοῦ
 κομ|ίζειν τοὺς λίθους τὴν δεκάτην ἡμ|έραν. ἀφ' ἧς ἂν
 παραλάβῃ τὰ | μέτρα. γέ|νηται π|.
 . . . μισθωσ|άμενοι|. μ|αλακῇ, - - - - -
 - - - - η εν | - - - -

B

ποιῶν τὰ μέτωπα τῶν κλιμακτῆρων| λεία καὶ ὀρθὰ καὶ
 50 ἔΞαυησάμενο|ς τ| ἣν λατύπην τὴν ἐγκεχωμένην ἐκ τ|ῶ| στρογ-
 γύλο πύργου ἄπασαν, πληρώσ|α||ς τὸν πύργον λίθοις μὴ ἐλάτ-
 τοσι|ν|, ἥ δίποσιν, ἐὰν μήπου ἀνάγκη ἦι θε|ί||ναι ἐλάττω πρὸς
 55 τὸ χωρίον, τὸ δὲ [ῥω] ος ἴσους τῷ στοιχείῳ τῷ ἔξωθεν, σ|υν-
 τιθεὶς ἀρμόττοντας πρὸς [ἀλλή|]λους πανταχῇ, ποιῶν τοὺς
 ἀ[ρμούς] τοῦ πληρώματος τούτου ἀπότη|ους. Λί|θοις δὲ χρῆσθαι
 60 εἰς τὸ πληρῶ|μα το|ῖς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Μουνιχ|αί, π||λὴν
 ὁπόσοι ἂν ἐπισημανθῶσιν |χρή|σιμοι ὄντες εἰς τὴν οἰκοδομ|ίαν
 τ|ῶν νεωρίων, καὶ ἐπικόπτειν τ|ὰ πλη|ρώματα ὀρθὰ κατὰ κεφα-
 65 λὴν |πρὸς τὸ|ν τοῖχον τοῦ πύργου τὸν ἔξω |ἐφ' ἐκά|στης τῆς
 ἐφόδου. Ταῦτα οἱ μισ|θωσά|μενοι ἀποδώσουσιν πεποιημ|ένα
 ἀ||παντα ὀρθὰ καὶ ἀρμόττοντα πα|ντα||χῇ καὶ πρὸς τὴν ἐντορνον
 70 στρογ|γυ| ὕλα καὶ τὰς προσαγωγὰς ὁμοίαι|ς κύ|κλωι ὅπως ἂν ἦι
 ὀρθὰ τὰ μεταπύ|ργι||α καὶ οἱ πύργοι ἄπανταχῇ καὶ ἀ|ῖ κ|λίμακες,
 παρεχόμενοι αὐτοῖ αὐ|το|ῖς καὶ τοῖς λιθοτόμοις ἀναγρα|φέ||ας
 75 καὶ τῶλλα πάντα ὧν ἂν δέωνται|ε|ῖς τὸ ἔργον· τοὺς λίθους
 τοὺς εἰς τ|ὸ πληρῶμα τῷ πύργῳ προσά|ξε|ται| αὐτὸς αὐτῷ
 ἄπαντας ὅσων ἂν |δέητ|αι. Ἀποδώσουσιν ταῦτα ἄπαν|τα πε-
 80 π|οιημένα κατὰ τὰ γεγραμμέ|να -|.|.κ...ο...ν...νιτω
 γ...| - - -

A, l. 47, συγγραφαί, cf. plus haut, notre n° 1513, l. 2. — L. 72, le marbre porte ΝΑΕΤΟΥ. — B, l. 48, le marbre : ΣΑΜΕΝΟΝ.

1516. Construction du portique de Philon à Éleusis.

(FIN DU IV^e S. AV. J.-C.)

Plaque de marbre pentélique brisée en bas, trouvée à Éleusis. Στοιχηδόν, sauf la ligne 17. — Phillos, *Athen. Mitt.*, XIX (1894), p. 184. — Inser. Gr., II, 5, 1054^f. — Dittenberger, 2^e éd., 539. — Roberts-Gardner, 128. — Cf. L. D. Caskey, *Am. Journ. of Arch.*, IX (1905), p. 147 sq.

· Θεο[ί.] | Εἰς τὸ ἱερὸν Ἐλευσινάδε τοῖς σφονδύ|λοις τῶν
κίωνων τοῦ προστώιου εἰς το|ύς ἀρμούς πόλους ποιῆσαι καὶ
5 ἐμπόλια || χαλκῶ, δύο εἰς ἕκαστον τὸν ἀρμόν ἐμπό|λια καὶ ἕνα
πόλον, τὰ μὲν κάτω τὰ πρῶτα, ἐγδάκτυλα πανταχῇ, τετράγωνα,
τὰ δὲ | ἀνωτάτω πεντεδάκτυλα πανταχῇ, τὰ δὲ ἄλλα ἀμειβομένα
10 τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ μεγ|ίστου εἰς τὸ ἐλάχιστον· τοὺς δὲ πόλου|ς
στρογγύλους τοῦ(ς) μὲν κάτω μῆκος πεν|τεδακτύλους, πάχος δὲ
διδακτύλους, τ|οὺς δὲ ἄνω μῆκος μὲν παλαστιαίους, |π|ά|χος δὲ
15 δακτύλου καὶ ἡμίσεος δακτύλο, | τοὺς δὲ ἄλλους ἀμειβομένους
τῷ μῆκ|ει καὶ τῷ πάχει τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ μεγ|ίστου εἰς τὸν
ἐλάχιστον. Χαλκοῦ δὲ ἐργά|σεται Μαριέως κεκραμένου τῆν
20 δωδεκά|την, τὰ ἑνδεκα μέρη χαλκοῦ, τὸ δὲ δωδέκα|τον καττιτέρου.
Καὶ ἀποδώσει τὰ μὲν ἐ|μπόλια ὀρθὰ καὶ ἀστραφῇ καὶ εὐγῶνια, |
τοὺς δὲ πόλους τορνεύσει στρογγύλο|υς πρὸς τὸ παράδειγμα καὶ
25 ἐναρμόσει | εἰς τὰ ἐμπόλια ἀρμόττοντας καὶ ὀρθο|ύς καὶ ἐντόρ-
νους πανταχῇ, ὅπως ἂν τὸ | αὐτὸ ποιῶσιν περιαγόμενοι. Μισθώ-
σεται δὲ κατὰ μνάν καὶ ἀποστήσει τῷ ἀεὶ παρόντι τῶν ἐπιστα-
30 τῶν ἢ τῷ δημοσί|ῳ ἢ τῷ ἀρχιτέκτονι· ἀποδώσει δὲ τὰ ἐ|ργα
μὴ ἀποκωλύων τοὺς ἐργαζομένους | τοὺς κίονας. Ἐμισθώθη ἡ
μνᾶ : IIIICD. Μισ|θωτής· Βλεπαῖος Σω|κλέους Λαμ(πτρεύς) :
ἐ|γ|γυητ|ής· Κηφισοφ|ῶν Κεφαλίωνος Ἀφ(ι)δναῖος. —

L. 4 sq., πόλοι : cf. H. Bulle, *Jahrbuch des deutschen arch. Instituts*, XXI (1906), p. 70. — Rapprocher *Recueil*, 578.

1517. Décret des Paraliens. (2^{de} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre à fronton triangulaire, trouvée en 1909 dans les fouilles sous-marines de Mahdia (Tunisie), actuellement au Musée de Tunis. Στοιχιδόν. — Inédit. Nous devons à l'obligeance de M. A. Merlin, directeur des antiquités et des arts de Tunisie, et à l'amitié de M. B. Haussoullier une copie de ce texte, que celui-ci publiera en même temps que les autres inscriptions grecques découvertes dans les mêmes fouilles. — Cf. A. Merlin, *C. R. de l'Acad. des Inscr. et B.-L.*, 1909, p. 160-61 et *Ibid.*, 1911, p. 208.

Ἐδοξεν τοῖς Παράλοις. | Ἐ|π|ει| δὴ Μειξιγέννης ἀνὴρ ἀγαθ|ός| |
ῶν διατελεῖ π|ε|ρὶ τοὺς Π|αρά|λους καὶ δι|και|ος· δεδόχθαι| |
5 τοῖς Παράλοις· σ|τεφαν|ῶ|σα|ι| | Μειξιγέννην | Μί|κωνος Χολλ|ε|, ἰ-
δην ἀρετῆς ἐνεκα καὶ δι|κα|ί|ο|σύ|νης τῆς εἰς τοὺς Πα|ράλ|ους
10 χρυσῷ στεφάνωι ἀπὸ |. δ|· ραχμῶν· νέμειν δὲ αὐτῷ |κ|α|ί| |
μερί|δα τοὺς Παράλους |ἀ|ε|ῖ ὅ|·ταν θύ|ωσι τ|ῶι Παράλωι.
Ἄνα|γ|·ράφα|ι| δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐ|ν| | στήλει λιθίνει καὶ στή-
15 σαι | ἐν τῷ Παραλίωι· ἐπιμεληθ|ῇ|, ναι δὲ ὅπω|ς ἂν σταθεῖ τοὺς

ἐπιμελητὰς [τ]οὺς ἐπ[ι] Διοφάν|του [τ]αμι|εύ|οντος· ὃ τι δ' ἂν
 20 ἀ[ν]|αλώσωσιν εἰς τὴν ἀναγρα[φῇ], ν τῆς στήλης καὶ τὴν στάσιν |
 λογισαμένους, ὅταν π[ρ]ῶτ[ο]ν | σύλλογος γένηται, ἀπο|λαβ[ε]ί|ν
 παρὰ τῶν Παράλων. —

L. 6, M. Merlin rapproche *Recueil*, 680 (2^e moitié du IV^e s. av. J.-C.), où est nommé (l. 17) le prêtre de Dionysos Μειξιγένης Χολλείδης. Cf. Μίκων Χολλείδης, *Inscr. Gr.*, II, 2, 1028, l. 13 et [Démosth.], *Contre Théocrine*, 6, 8, 10, 12, 15. — L. 15, le sanctuaire du héros Paralos est mentionné par [Démosth.], *Contre Timothée*, 25. — Cf. une dédicace des Paralios (matelots de la galère nommée Paralos) *Inscr. Gr.*, II, 3, 1212.

1518-21. Garnison de Sunium.

1518. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre de l'Hymette, brisée en haut, en bas et à gauche; trouvée à Sunium. Στοιχηδόν. — Staïs, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1900, p. 147. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 58 sq. — Cf. Le même, *Ibid.*, p. 308. — W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 116 sq. — Nous suivons la restitution de M. A. Wilhelm.

-----σ-----|-----Ἑλληνι--|-----
 --ίλου τῶν ξέ|νων | διετέλει λέγων καὶ πράττω|ν τὰ συμφέροντ|α
 5 Ἀ|θηναίοις καὶ πᾶσιν τοῖς| συμμαχοῖς καὶ |διὰ τ|αὐτὰ ἐστεφά-
 νωσαν αὐτὸν| οἱ σύμμαχοι ἀρε|τῆς | ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης· κ|αὶ
 ἐπὶ τοῦ Πειρα|ιεύ|ς κατασταθεῖς πλεύσας| ἐπὶ Σούνιον διεφ|ύ-
 10 λα ξεν τὸ φρούριον τῷ δήμ|ωι· καὶ περιπόλαρχ|ος | χειροτονη-
 θεῖς ὑπὸ τοῦ| δήμου ἐξήγαγεν εἰς [τ]οὺς δῆμους τῶν περιπόλ|ων
 τοὺς β|ου|λομένους | |διατηρῶν τὴν ἀσφάλεια|ν τὴν ἐν τῇ χώραι
 καὶ | |ἐλθὼν ἐπὶ τὰ ὅρια φιλοτ|ίμως ἐπεμελήθη τῆς |φ|υλακῆς
 15 τῆς χώρας· καὶ στ|ρατηγὸς χειροτονηθ|είς ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς
 Σα|λαμῖν|α| χρήματά τε πρ|οεδάνεισεν Σαλαμινί|οις εἰς τὴν
 ἐπισκευήν | |τῆς πόλεως καὶ αὐτὸς ἐ|πεμελήθη τῶν τε τειχῶ||ν
 καὶ τῆς φυλακῆς δικαί|ως καὶ φιλοτίμως καὶ | |διὰ ταῦτα ἐστεφά-
 20 νωσ|αν αὐτὸν Σαλαμῖν|ιοι| ἀρ||ετῆς ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης τῆς
 εἰς ἑά|υ|τούς· | |καὶ νῦν χειροτονηθε|ῖς ὑπὸ τοῦ δήμου στρα-
 τη||γὸς ἐπὶ τὴν χώραν ἐπι|μεμέληται Σουνίου καὶ | |Ῥαμνοῦντος
 καὶ τῆς ἄλ|λης παραλίας πάσης, ὁμ||οίως δὲ καὶ πάντων τῶν
 25 στρ|ατιωτῶν καλῶς καὶ | |φιλοτίμως καὶ κατὰ τὸν ἐπιπλ|οῦν
 τῶν κακοποι|ούντων τὴν χώραν ἐβοήθησεν| καὶ διασέσω|κε |
 ----- τῷ δήμ|ωι κ---

L. 9, περιπόλαρχος, cf. *Recueil*, 149, avec les observations de M. P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XIII (1889), p. 265 sq. — Rapprocher, *Recueil*, 122, et le décret de Salamine, n° 1509, qui est probablement à peu près contemporain.

1519. (298/7 av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique presque intacte, trouvée à Sunium. Στοιχηδόν. — Staïs, Έφημ. Ἀρχ., 1900, p. 133. — Cf. Ferguson, *Klio*, V (1905), p. 171 sq. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 57.

Ἐπὶ Μνησιδήμου ἄρχοντος· Λύσις Τιμοθέου Ἀλμίουσιος
 εἶπεν· Ἐπειδὴ Κηφισόδοτος χειροτονηθεὶς ἐξεταστὴς ὑπὲρ
 τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων διατελεῖ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
 5 ναίων καὶ τοὺς, στρατευομένους ἐπὶ Σουνίῳ τῶν πολ[ιτῶν] καὶ
 τοὺς ξένους λέγων καὶ πράττ[ων] τὰ ἄριστα καὶ κοινῇ καὶ ἰδία[ι]
 10 ἄγαθὰ ὑπὲρ ἐκάστου ὅτι ἂν δύνηται· ἄγαθὸν εὖ τύχηι, δεδόχθαι
 τοῖς στρατιώταις· ἐπαινέσαι Κηφισόδοτον Εὐαρχίδου Ἀχαρ-
 νέα καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον ὑπὲρ ὧν
 15 τὰς εὐθύναις δέδωκεν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ἣν ἔχων
 διατελεῖ περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τοὺς στρατιώ-
 τας· Ἀναγράμμαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλει λιθίνει καὶ
 στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες
 20 οἱ φιλοτιμείσθαι βουλόμενοι ὅτι χάρι[τας] ἀξίας ἀπολήσονται
 τῶν εὐεργετημάτων. —

L. 1, le nom de l'auteur de la proposition a été restitué par M. J. Kirchner, *Prosop. Att.*, 9571. — L. 2, Céphissodote d'Acharnes figure comme auteur d'un décret, *Recueil*, 110, l. 52. — L. 8, le texte épigraphique porte ΔΙΑΤΑΓΑ.

Archontat de Mnésidemos, 298/7 av. J.-C.

1520. (Milieu du III^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre blanc brisée en bas; trouvée à Sunium. — Staïs, Έφημ. Ἀρχ., 1900, p. 137.

-----μάχου Παλληνεὺς εἶπε[ν]· Ἐπειδὴ --- πρότερον
 κατασταθεὶς στρατηγὸς ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν
 5 ἐποίησας τοῦ τὰ τε σιτοβολεῖα ἐπισκευασθῆναι ἐν τῷ
 χωρίῳ, ὁμοίως δὲ καὶ τῆς τοῦ σίτου [καὶ βελῶν] παραθέσεως
 ἐφρόντισεν, καὶ νῦν δὲ πάλιν χειροτονήσῃς στρατηγὸς ὡσαύ-
 τως πεφρόντικεν τοῦ τό τε φρουρίου ἐπισκευασθῆναι καὶ τὰ
 βέλη καὶ σίτον καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν παρακεῖσθαι
 10 τοῖς στρατεύομένοις ἐπὶ Σουνίου, διατελεῖ δὲ καὶ καθ' ἰδίαν
 ἐκάστωι εὐχρηστον ἑαυτὸν καὶ ἴσον παρασκευάζων· ὅπως ἂν
 οὐκ ἐφάμιλλον ἐῖ τοῖς καθισταμένοις ἐπὶ τὴν χῶραν ταύτην
 φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ἰδίους πολίτας [εἰδόσιν ὅτι χάριτας]
 15 ἀξίας κομιοῦνται· ἄγαθὴ τύχηι, δεδόχθαι Ἀθηναίων τοῖς
 στρατευομένοις ἐπὶ Σουνίου· ἐπαινέσαι ---

L. 5, restitution de M. A. Wilhelm.

1521. (221 av. J.-C.) — Stèle de marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton, brisée en bas, trouvée à Sunium. — Stais, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1900, p. 141. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 57.

Θεοί. | Ἐπὶ Μενεκράτου ἄρχοντος· Μουν[ι]χιῶνος. Ἐδοξεν |
 Ἀθηναίων τ[ο]ῖς στρατευομένοις ἐπὶ Σουνίου· | Ἐπειδὴ Θεόμνη-
 5 στος στρατηγὸς χειροτονη[θ]εὶς ἐπὶ τὴν παρ[α]λλήλιαν ἔν τε τοῖς
 ἄλλοις ἀνέγκλητος ἐγένετό τε πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἱεροῖς |
 προσκατεσκεύασε ναὸν καὶ τέμενος Ἀσκληπιοῦ· ὅπως ἂν οὖν
 καὶ οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Σουνίου φαίνωνται τάκολουθα πρᾶτ-
 10 τοντες τῇ Θεο[ι]μνήστου προαιρέσει· ἀγαθὴν τύχην· δεδόχθ[αι]
 τῷ κοινῷ τῶν στρατευομένων ἐπὶ Σουνίου τὴν ἐπιμέλειαν
 τοῦ ἱεροῦ] κατ----- | μ ---- αμβ --- τ ----

L. 4, cf. *Recueil*, 1026. — L. 6, on attendrait ἐγένετο πρὸς τε.
 Archontat de Ménécraates, 222/1 av. J.-C.

1522. Garnison d'Éleusis. (282 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en deux morceaux, trouvée à Éleusis. Στοιχηδόν. — Philios, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1887, p. 187. — *Inscr. Gr.*, II, 5, 614^e (p. 159). — Dittenberger, 2^e éd., 505. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 55 sq.

Λυσίας Θεσβίων[ο]ς Ἐλευσίνιος εἶπεν· [Ἐ]πειδὴ Δίων ἐκ τ[ε]
 τῶν ἔμπροσθεν χρόνων] γραμματέων τ[ο]ῖς ταμίαις τῶν σιτω-
 5 ν[ι] κῶν καὶ τοῖς ἐπ[ι] τῇ διοικήσει διατελ[λ]οῦντι εὐνοὺς ὧν Ἀθη-
 ναίων τοῖς τεταγμέν[ο]ις Ἐλευσῖνι καὶ] χρεῖαν παρεχόμενος κ[αὶ]
 κοινέει καὶ ἰδ[ι]αί φανεράν αὐτοῦ ποιῶν τὴν εὐνοίαν [ἣ]ν ἔχει πρὸς
 10 αὐτούς, — καὶ νῦν γραμματέων τῷ ταμίᾳ τῶν σιτω[ν]ικῶν
 τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Μενεκλέου, ἄρχοντος πολ[ι]τὴν σπουδὴν
 πεποιήται | περὶ τὴν τοῦ σ[ι]τοῦ δόσιν καὶ τῶν ἐκκλη[σ]ιαστικῶν
 τῶν διδομένων ἐπὶ τὸν σῖτον· ἀγαθὴν τύχην, δεδόχθαι Ἀθη-
 15 ναίοις τ[ο]ῖς τεταγμέν[ο]ις Ἐλευσῖνι· — ἐπαινέσαι Δίωνα καὶ
 στεφανώσαι αὐτὸν θαλλοῦ σ[τε]φάνῳ ἐὺνο[ι]ας [ἐ]νεκα καὶ
 φιλοτιμία[ς] τῆς πρὸς αὐτούς· — εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἐ[π]ὶ τὰ λοιπὰ
 20 φιλοτιμηθέντι εὐρέσθαι ἀγαθὸν ὅτου ἂν δοκ[ε]ῖ ἄξιός εἶναι. — Τὸ
 δὲ | ψήφισμα τὸδε ἀναγράψαι ἐν στήλει λιθ[ι]νῇ -----

Rapprocher *Recueil*, 606 et 609; cf. 683, qui est de la même année.
 Archontat de Ménécles, 283/2 av. J.-C.

1523-4. Épêphbes et cavaliers formant l'escorte de la Pythaidé.

1523. (128/7 av. J.-C.) — Blocs de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à*

Athènes (Paris, 1905), p. 72 sq. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 226 sq. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 24 (p. 30). — La liste des éphèbes est répartie en trois colonnes (I-III), qui s'allongent sur deux assises au dessous de celle qui porte l'intitulé.

Θεός. Τύχαν ἄγαθάν. | Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Διονυσίου
 ἄρχοντος τοῦ μετὰ Λυκίσκον Ἀθηνησι, ἱερέως δὲ τοῦ | Ἀπόλ-
 λωνος Εὐμήλου τοῦ Νουμηνίου Ἀθηναίου, στρατηγούντος δὲ ἐπὶ
 τὰ ὅπλα Θε|οφράστου τοῦ Ἡρακλείτου Ἀχαρνέως, ἐπὶ δὲ τὸ ναυ-
 5 τικὸν Ἰππάρχου τοῦ Τιμοκλέους | Πειραιέως, ἐπὶ δὲ τὸ ἵππικὸν
 Διοκλέους τοῦ Διοκλέους Ἀθηναίου, φυλαρχούντων δ[ε] | Ἐρ-
 μιννος τοῦ Διονυσίου γόνωι δὲ Ἀντιφώντος Ἀθηναίου, Ἀγίου
 τοῦ Βούλωνος Ἀθηναίου, Χαρικλέους τοῦ Θεο|δῶρου Ἀθηναίου,
 Ξενοκλέους τοῦ Δημητρίου Ἀθηναίου, ἐπὶ δὲ τὸν Πειραιᾶ· |
 Πυρρίνου | τοῦ Ἀθηναγόρου Κυδαντίου, ἐπὶ δὲ Ἐλευσίνα
 Ἐπιφάνου τοῦ Ἰππακοῦ Λαμπρέως, ἐξη|γητοῦ ὄντος πυθο-
 χρήστου Ὀφέλου τοῦ Ἀβρωνος Βατήθεν· κοσμητοῦ δὲ Ἀπολ-
 10 λω|νίου τοῦ Ἀπολλων· ν>ίου Σουινέως, ἀγαγόντες τὴν Πυθαῖδα
 μετὰ τῶν διδασκάλω[ν], | παιδοτρίβου Νίκωνος τοῦ Ἀλέξειδος
 Βηρυτίου, ὀπλομάχου δὲ Σωτάδου τοῦ Σωτέλου | Σολέως, ἀκον-
 τιστοῦ δὲ Νικάνδρου τοῦ Δημητρίου Εὐωνυμέως, τοξότου δὲ
 Πυστίλου τοῦ | Νίκιδος Ὀθήθεν, γραμματέως δὲ Θαρρίνου τοῦ
 Θαρρικού Λαμπρέως, ὑπηρέτου δὲ Ἰέρωνος | τοῦ Ἡρακλείδου
 Ἀναγυρασίου, ὑποοπλομάχου δὲ Ἀρτεμιδώρου τοῦ Νέωνος |
 15 Ταρσέως, χαριστήριον Ἀπόλλωνι. — | Ταραντιναρχοῦν[τι]νων Διο-
 γένου τοῦ | Ἀ|ρόπου, Λύσωνος τοῦ Δημοκράτου | — [Ἀθη-
 ν]αίω[ν]· — |

I. [Θ|αρσ[ύ]τας Μενεδή|μου], | Χάρης Χάρητος, || Κηφισόδωρος
 Δημητρίου, | Πυθίλας Ἀπολλωνίου, | Φίλων Φίλωνος, | Ἀριστό-
 25 νικος Λυσιμάχου, | Ἐστιαῖος Φιλοκράτου, | Δημήτριος Ζήνω-
 νος, | Διόφαντος Δημητρίου, | Μιλτιάδης Μιλτιάδου, | Διοσκου-
 30 ρίδης Διονυσίου, | Διόδωτος Ἡρακλείδου, || Διοσκουρίδης
 Ἀριστοκλέους, | Κλεομένης Θεοδώρου, | Τελεσίας Τιμομάχου, |
 35 Ἀσκληπιόδοτος Ἰάσονος, | - - - - - || - - - - - ος Διογνήτου, || Ἰ᾽Ωκυ-
 μένης Ὠκυμένου, | Π[ύ]ρος Δημοκλείδου, | Πλιστίας Διονυ-
 40 σίου, | Διογένης Διογένου, || Νέ|ων Φιλοκράτου, | Ἀπολλοδώρος
 Ἀπολλοδώρου, | Ἀτταλος Ἀδράστου, | Διονύσιος Διονυσίου, |
 45 Ἀ|ριστόβουλος Ἀριστοβούλου, || Σ[ώ]σανδρος Νικοστράτου, |
 Ὀ|λ|υμπος Μητροδώρου, | Σ[π]άρτοκος Σπαρτόκου, | Μη|ν|όδω-
 ρος Ἡρακλείδου, |

II. Ἀγαθοκλῆς - - -, | Δημήτριος Δη - - -, | Νικίας Εὐφημίδου, |

Διόδοτος Φιλοστράτου, | Ἀριστοδάμας Ἀρίστωνος, | Δινοκλῆς
 25 Φιλοστράτου, | Διονύσιος Διογένου, || Λυσίμαχος Φιλοξένου, |
 Φιλήμων Ληναίου, | Ἀντίμαχος Νικίου, | Δεξιθεός Δεξιθέου, |
 30 Ἀθηνόβιος Ἀθηνόδωρου, || Ἀθηναγόρας Πυρρίνου, | Μουσαῖος
 Εὐηγόρου, | Μηνόδωρος Διογένου], | Ἀπολλόδοτος Σθε[ν- -, |
 35 --- Διονύσιου, || ---- -μου, | Νικάνωρ Δημέου, | Τιμοκρά[της
 Ἀλεξάνδρου, | Χαιροκλῆς Χαιροκλέους, | Τιμοκλῆς Δημοκλεί-
 40 δου, || Χαρμίδης Παραμόνου, | Πολυαίνετος Ἀμύκλου, | Ὀνη-
 σίφιλος Φίλωνος, | Διόδωρος Διοδώρου, | Φωντίδης Ἰππάρχου,
 45 | Σώσιππος Νικάνωρος, | Θεόδωρος Θεοδώρου, | Ἐπικράτης
 Ἀφροδισίου, | Δημαγόρας Εὐθυδόμου, |
 III. --- σις Φ[---, | Ζ]ηνόδο[τος ---], | Ἀχαιὸς Ἀπολλ[λοδ]ώρ[ου], |
 Σώφιλος Σωφίλου, | Ἀριστίων Εὐδόξου, | Δαμῶναξ Ἀσκύν-
 25 δου, | Ἀπολλώνιος Διονυσίου. || Ἐν Δελφοῖς γυμνασιαρχοῦ[ν]-
 τος Κλεομάντιος τοῦ Ἑρμ[ο]ς. | ἐφηβευόντων δὲ | Διοδώρου τοῦ
 30 Μνασθ[έου], | Νικία τοῦ Ἀριστί[ων]ος, || Ξενοκράτεος τοῦ Ἀγη-
 σιλάου], | Ξέν[ων]ος τοῦ Πεισιθέ[ου], | [Φαίνι]ος τοῦ Γοργίλου, |
 35 [Δαμέ]νου τοῦ Φιλλέα, | ----- || ----- | ----- | Π-----, |
 Σ----- | Πλε-----

Archonlat de Dionysios meta Lyciscon, 128/7 av. J.-C.

1524. (97/6 av. J.-C.) — Bloc de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 75. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 230 sq. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 26 (p. 33).

Ἐπ[ὶ] Ἀργ[έ]ιου ἄρχοντος Ἀθή[ν]ησιν, κοσμητοῦ δὲ τῶν ἐφή-
 βων Ἐπιμάχου τοῦ Ἐπιμάχου | [ἐφη]βοι [οἱ] π[ρ]οπέμψαντες τὴν
 Πυθ[αῖ]δα. — |

I. Φιλόστρατος Φιλοστράτου, | Δημήτριος Ἀμμωνίου, || Διονύ-
 σιος Ἀμμωνίου, | Σαραπίων Σαραπίωνος, | Ἡφαιστίων Ἡφαιστί-
 10 ωνος, | Λεύκιος Λευκίου, | Λυσίας Λυσιμάχου, | Θεόδωρος Λυσι-
 μάχου, | Μνασαγόρας Ἀρτέμωνος, | Ἰάσων Ζωΐλου, | Σωκράτης
 15 Σωκράτου, | Ἑρμοκράτης Ἀ[σκλη]α[πί]ωνος, || Μοσχίων Συμ-
 μάχου, | [Δ]ιονύσιος Ἐπικτήτου, | Διονύσιος Κηφισοδώρου, |
 20 --- ἀνης Ν[---], | Ἰσιδ[ω]τος Στράτωνος, || [Τι]μόθεος Ἀμπελίδου, |
 [Ἰ]σιδ[ω]ρος Ἰσιδώρου, | [Ἡ]λιόδωρος Ἡλιοδώρ[ου], | Μένανδρος
 | Μενάνδρου], | Βάκχιος Βακχίου, | —
 II. Ἑρμῶν Εὐπόρ[ου], | Λέων Λέοντος, || — | Φιλωνίδης Φιλωνί-
 δ[ου], | Θέωρος Θεώρου, | Ἀνδρόνικο[ς] Δημαινέτου, | Γναῖος
 10 Αὔλ[ου], || Ἀπολλώνι[ος] Εὐκταίου, | Ἀρισταγόρας - - ομάχου, |

- Σαραπίων Σαραπίωνος, | Δημήτριος Ἀλεξάνδρου, | Σωσίβιος
 15 Ἀπο[λλ]οφάνου, | Ἠγέλοχος Θ[εο]δῶρου, | Ζήνων Ζήνωνος, |
 Ἀνδρόν[ι]κος --[ό]στρωνος, | - αρ-----όνου, | [Ἀ]λεξίω
 20 Ἀλεξί[ωνος], | Ξενόφιλος Ξενοφίλου, | Αἰνείας Σωσιβίου, | Μενε-
 κράτης Μενεκράτου, | Καλλίας Καλλίου, | Σώστρατος Ἰσιδῶρου, |
 III. Ἡρόδοτος Μουσαίου, | Ἑρμαγόρας Ἑρμαγόρου, | Γάιος Μαάρ-
 10 κου, Τιμογένης Τιμογένου, | Ἰάσων Ἰάσονος, | Θεόδωρος Διο-
 νυσίου, | Δημήτριος Χρυ(σο)τόνου, | Τιμοκλῆς Τιμοκλέους, |
 Νικάνδρος Ἐπινίκου, | Ἀσκληπιάδης Καλλιζένου, | Ἀπολλωνίδης
 15 Διοσκο(υ)ρίδου, | Διοκλῆς Φιλίππου, | Αὔλος Λευκίου Βάσσιος, |
 Νίκων Νίκωνος, | Διοκλῆς Διοκλέους, | Θεοκλῆς [Θ]εοκ[λέους], |
 ...ίας ...ε....ου, | Ἰσίδοτος Νικομάχου, | Φίλων Φίλωνος, |
 20 Σωσίβιος Θέωνος, | Θέων Θέωνος, | Νικίας Νικοκλέους, | Μνα-
 σέας Μνασέου.
 IV. — Παιδε[υταί]· | Ὀμολώχος ----, | Διονύσιος ----, | Πά-
 τρων Τιμ--., | Ἡρόδοτος Β----, | Φιλοκλῆς Θ----, | Ἀμεινιά-
 10 δη[ς] ----, | Καλλίας Κρι---. | — | Ἰππεῖς οἱ ἐλθόν[τες]· | — |
 15 Σθένελος Σθε[νέλου], | Δημοκλείδης [Φιλοκ]λέους, | Διονύσιος
 Διονυ[σίου], | Ξεν----

Rapprocher des inscriptions éphébiques athéniennes, *Recueil*, 603, 607, 610 1033-4.

Archontat d'Argeios (I), 97/6 av. J.-C.

1525. Liste des membres du Conseil. (335/4 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique dont il ne reste que la partie inférieure. — J. Kirchner, *Athen. Mitt.*, XXIX (1904), p. 244 sq. — Cf. A. Wilhelm, *Anz. der Wien. Akad., philol.-hist. Kl.*, 1897, p. 184. — Roberts-Gardner, p. 536. — Sundwall, *Klio*, IX (1909), p. 365 sq. — M. Brillant, *Les secrétaires athéniens* (Paris, 1911), p. 30 et p. 90 sq. — Le texte nous donne la fin d'une liste de conseillers, groupés par dèmes, et rangés en dix colonnes, une par tribu, dans l'ordre officiel des tribus. Dans le bas, sous les colonnes V-VII (ll. 34-41), sont placés les noms des fonctionnaires du Conseil.

- I. ----- ου, | [Κ]ηφισοκλῆς | Κηφισοδό-
 5 του, | Πυθόδηλος | Πυθοδήλου, | Ἀνδροκλῆ[ς] | Ἀνδροκλέου, |
 10 Ἀρί[σ]των -- --ίωνος. Περγασεῖς (ὑπένερθεν). Κτήσιππος |
 15 Ἀγνοδήμου, | Σωσικήδης | Φιλωνίδου. | Περγασεῖς (καθ' ὑπέρ-
 20 θεν). Ἀλκιμαχίδης | Ἠγεμάχου, | Κλεωνυμίδης | Φωκιωνίδου. |
 25 Φηγούσιοι· | Δημύλος | Δημοκλέος. Θημακεῖς· | Εὐθίππος |
 Πυθίππου. | —
 II. ----- | --ου, || --λος | --λου, | --ιφῶν | Ἀντιφῶντος. |

10 Ἑ[σ]τι[α]ιεύς· || Ποσειδίππος | Καλ[λ]ικ[ρ]άτου. | Ὅτρυνεῖς· |
 15 Ἀρχέστρατος | Μνησαρχίδο. | Ἐρικειεύς· | Χαϊρέδημος | Χαιρε-
 20 στράτου. | Βατῆς· | Ἀνδροκλῆς | Ἀριστόλεω. | Κυδαντίδαι· |
 25 Σπίνθων | Λαμέδοντο[ς], | Φειδόλεως | Φειδοστράτου. | Πλω-
 30 θεῖς· | Θεόδωρος. | — | Διομεεῖς· || Ἀρίμνηστος. | —

III. ----- | --- ου. | Π[ρ]οβαλί[σι]οι· || Δε--- | --ίου, |
 10 Ἀρχένεως | Εὐκλίνου, | Ἀρχέστρατος | Ἀμυνάνδρου, | Πουλυτίων |
 15 Πολυκλέου, | Νικόστρατος | Νικέου. || Στειριῆς· | Κηφισοκλῆς |
 20 Κηφισοδώρου, | Ἀριστοφῶν | Ἀριστοδήμο, || Αἰσχίνης | Καλλι-
 25 μῆδου. | Παιανιεῖς καθύ(περθεν)· | Στράτων | Καλλιστράτου. || —

IV. ----- | --- οσι - | Ἀθη[ν]όδω[ρ]ος || Νουμηνίου. | Ἀλιμούσιοι· |
 10 Τιμοκράτης | Τελέ(σ)ωνος, | Θώραξ || Λυκόφρονος, | Νικόστρα-
 15 τος | Νικιάδου. | Εὐπυρίδαι· | Λυσανίας || Λυσιάδου, | Κτησίνοσ |
 20 Κρηθέως. | Κολωνί[ε]ς· | Εὔμηλος || Ἀριστοφῶντος, | Ἀντιγένης |
 25 Φαῖδρομάχο. | Χολλείδαι· | Εὐθύδικος || Θερσίππου, | Ἀρκεφῶν |
 30 Μειδωνος. | Ποτάμιοι ὑπέν(ερθεν)· | Ὀνομακλῆς | Ὀνομακρί-
 του. | Ἐξ Οὔτου· | Χαϊρέστρατος | Χαριάδου. | —

V. ----- | -- ου, | Θε-- | --ύλου, | Πολύδωρος || Θουγένου, |
 10 Φί[ι]λων | - λ -- ος. | Προσπάλτιοι· | Ναυσίας || Ναυσικράτου, |
 15 Εὔμηλος | Εὐμηλιάδου, | Ἀνδροσθένης | Δημοκράτους, || Δίκαιος |
 20 Δικαίου, | Ἀπολλόδωρος | Ἀρχίου. | Ἑρμειοι· | Χ[α]ρίας, | — |
 25 Καλλικράτης. | — | Εἰρεσίδαι· | Θεόφιλος | Χαρισίου. | —

VI. ----- | -- ος | -- ρου, | Ἀγνων || Ἀγωννίδου, | Θεογένης |
 15 Πλείστου, | Μνησικρ[ά]της | Λυσικράτους, || Εὐνομίδης | Εὐνο-
 20 μίωνος, | Γενναῖος | Πλείστου. | Περιθοῖδαι· || Δημοκράτης |
 25 Ἀριστοκράτους. | Σώστρατος | Σμικύθου, | Μνησίμαχος || Νου-
 φράδους. | —

VII. ----- | --- λου, | Νεο[κ]λ[ε]ίδ[η]ς || Προξέ[ν]ου. | | Σ]υπα-
 15 λήττ[ι]οι· | Αὐτόβουλος | Αὐτοσόφου, | Σώ[στ]ρατος || Μικίω-
 20 νος. | Πιθεῖς· | Χαϊρήτιος | Χαϊριμένους, | Εὐαίνετος || Δημαι-
 νέτου, | Χαῖριππος | Αὐτοκλέους. | Δαιδαλίδαι· | Παντιάδης ||
 Δεξιζένου. | —

VIII. ----- | --- ος | Ἐπ[ικ]ο[ύ]ρ[ου], | Σωσίστρατος | Μένωνος,
 15 | Εὐθύστρατος | Εὐθυδήμου, || Θρασυκλῆς | Θρασύλλου, | Φωκιά-
 20 δης | Πολυνίκου, | Διονυσόδωτος || Πυθαράτου. | Ἀνακαίης· |
 25 Φιλόμβροτος | Φιλοκλέους, | Θράσων || Θρασυμήδου, | Φίλων |
 Φιλαίου. | —

IX. ----- | Φιλο-- | Φιλο--, | Θεάγγελος | Ξενοκλέου,
 15 || Καλλ[ί]ξεν[ος] | Ἀρχεπτολέ[μ]ου, | Ἀριστόδημο[ς] | Ἀριστοφῶν-
 τος. | —

X. ----- | ---η[ς] | Διοπίθου. || Π[α]λλην[ή]ς· | Φιλό-
 15 στρα[τ]ος | Νικοστράτου, -- α[ν]ης, -- θου, 'Επικράτης |
 -- οτήτου, Θεμιτεὺς | Εὐθύμεω, | Θεόδωρος | Ἀντιδώρου, |
 20 Λυσίδημος | Λυσιθέου. Εἰτεαῖοι· | Σωκράτης | Κηφισοκλέ[ους],
 | Αἰσχύλος | Νεοκλείδου. | —

Γραμματεὺς κατὰ πρυτανε[ί]αν Πρόξενος Πυλαγόρου Ἀχερ-
 35 δούσιος. — Γραμματεὺς τῷ δήμῳ Ἀντιμένης Ἀριστομένους
 Τειθράσιος. — Ἀναγραφεὺς Ἀριστοφάνης Ἱερωνύμου Τειθρά-
 σιος. — Ἐπὶ τὰ ψηφίσματα Κρίτων Ἐρξιδίκου Μαραθῶνιος. —
 Ἀντιγραφεὺς Πιστοκλῆς Πιστογένους Ἀναφλύστιος. —
 40 Ταμίας τῇ βουλῇ Διογένης Διογένου Μελιτεὺς. — || Ταμίας
 τῶν εἰς τὸ ἀνάθημα Κόνων Μητροδώρου Κυδαθηναίεϋς. — |
 Κῆρυξ Διοφῶν Διοφάντου Ἀφιδναῖος. —

V, 25, le fils de Θεόφιλος Χαρισίου Εἰρεσίδης est l'épistate des proèdres dans notre décret 1479. — L. 34, le nom du secrétaire du Conseil, Πρόξενος Πυλαγόρου Ἀχερδούσιος, fixe la date de l'inscription. M. A. Wilhelm a montré (*loc. cit.*) que ce nom est aussi celui du secrétaire dans un décret, Inscr. Gr., II, 5, 128^b (p. 43), daté de l'archontat d'Ἐvainétos, 335 4 av. J.-C.

1526. Liste d'archontes conduisant la Pythaïde.

(97/6 av. J.-C.)

Bloc de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes* (Paris, 1905), p. 31 sq. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 183. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 2 (p. 14).

Ἐπὶ Ἀργείου ἄρχοντος Ἀθή[ν]η[σιν]· | ἑννέα ἄρχοντες οἱ
 ἀγαγόντες τὴν Πυθ[αῖ]δα· | ἄρχων· Ἀργεῖος Ἀργείου· βασι-
 5 λεὺς· Ἀρχωνίδης Ναυσιστράτου· | πολέμαρχος· Ἀριστίων Εὐδό-
 ξου· | — θεσμοθέται· — | Ἀπολλώνιος Νικάνδρου, | Σκαμάνδριος
 10 Ὀλυμπίχου, | Φιλέας Ἐφόρου, || Φιλίων Φιλίωνος, | Βούλων Λεω-
 στράτου, | Λακρατείδης Σωστράτου· | κῆρυξ βουλῆς <βουλῆς>
 15 τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου· | Πύρρος Πύρρου. — || Κῆρυξ ἄρχοντος·
 Σίμων Σίμωνος· | σαλπικτής· Ἀριστόμαχος Δάμαντος. | Ἀρχι-
 θέωρος ἐκ τούτων· Ἀργεῖος Ἀργείου.

Les noms des archontes et du héraut du Conseil se retrouvent dans une liste de prêtres de Délos et de magistrats athéniens, Inscr. Gr., II, 985. — L. 4, cf. *Prosop. Att.*, 10531; M. J. Kirchner a montré que la vraie lecture doit être Ἀρχωνίδης Ναυκράτου. — L. 12, Λακρατείδης Σωστράτου (Ἰκαριεύς) est l'auteur d'une dédicace d'Ἐλεῦσις (Inscr. Gr., II, 1620^c) que l'on trouvera plus loin. — Rapprocher, *Recueil*, 649.

Archontat d'Argeios (I), 97/6 av. J.-C.,

1527. Liste de fonctionnaires conduisant la Pythaïde.

(97/6 av. J.-C.)

Bloc de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 35 sq. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 187 sq. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 6 (p. 16).

Ἀγαθὴ τύχη τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀ[θηναί]ων. Ὁ χει-
ροτονηθεὶς ἐπὶ τὴν ἑξαποστολ[ήν] τῆς Πυθαΐδος καὶ τὰς ἀπαρ-
χὰς τοῦ θεοῦ ἡ[γα]γεν τὴν Πυθαΐδα, (ἐ)πὶ ἄρχοντος ἐν Δελφ[ο]ῖς
5 Μέν[το]ρος, ἐν δὲ Ἀθήναις Ἀργείου· Σαραπίων Σαραπίωνος. — |
Στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὄπλα· Σαραπίων Σαραπίωνος· | ἱερεὺς Ἀπόλ-
10 λωνος· — | Λυσίας Ἀρτέμωνος· — | [ἐ]ξηγητὴς πυθόχρηστος·
— | [Φ]αῖδρος Ἀττάλου· — | [ἐ]ξηγητὴς ὑπὸ τοῦ δήμου καθεστα-
μένος· | [Κ]αλλίας Εὐκτήμενος· — | [ἰ]ερομνήμων· Κτησικλῆς
15 Δημοτέλου· || μ[ά]ντις· Χαρμύλος Χαρμύλου· | αὐ[λ]ητὴς τοῦ
θεοῦ· Ἀθηνόπολις Δημητρίου· | [κῆ]ρυξ τοῦ θεοῦ· Θεαῖος Λέον-
20 τος· | οἱ ἐπὶ τὰς προσόδους· | [Τε]λεσίας Τιμομάχου, | [Τιμο]-
κλῆς Δημοκλείδου· | [-ο]ὔχος· — | ---

L. 16, l'épithète de l'αὐλητὴς τοῦ θεοῦ a été retrouvée par M. D. M. Robinson : Ἀθηνόπολις | Δημητρίου | Λαμπρέυς (*Am. Journ. of Philol.*, 1910, p. 378, n° 1); il semble qu'on ait aussi celle de son fils : Δημήτριος | Αθηνόπολιδος | Λαμπρέυς (*Ibid.*, p. 382 sq., n° 18 et 19), qui a probablement été acteur, à en juger d'après la couronne de lierre qui orne l'inscription (Robinson, *loc. cit.*).

Archontat d'Argeios (I), 97/6 av. J.-C.

III. INSTITUTIONS RELIGIEUSES

1528. Règlement religieux. (V^e s. av. J.-C.)

Gravé sur la paroi d'une grotte près de Vari, consacrée aux Nymphes par Archédamos de Théra (cf. *Recueil*, 1050). — C.I.G., 456. — Inscr. Gr., I, 431 (cf. I, Suppl., p. 155). — Dunham, *Am. Journ. of Arch.*, VII (1903), p. 296. — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 8. — Cf. Wilamowitz, *Deutsche Literaturzeit.*, 1904, p. 475.

Τᾶν[τερ] ἔχ[σο] κλύζε[ν] | καὶ τὸν ὄν[θον] ἐ[κφ]έ[ρ]ε[ν].

L. 4, M. U. v. Wilamowitz (*loc. cit.*) lit [μ]ε τε[ρ]ε[ν]. M. Dunham (*loc. cit.*) a transcrit ΝΙΤΕΓΕ, en notant que les deux premières lettres du groupe sont très peu distinctes.

1529 Fragments d'une chronique de l'Asclépieion.
(FIN DU V^e S. AV. J.-C.)

Trois fragments (A B C) de marbre pentélique trouvés au S. de l'Acropole. Στοιχειδόν. — P. Girard, *L'Asclépieion d'Athènes*, p. 129 sq. — Inscr. Gr., II, 1469 (cf. *Ibid.*, II, 5, p. 265). — A. Koerte, *Athen. Mitt.*, XVIII (1893), p. 246 sq. et *Ibid.*, XXI (1896), p. 313 sq. — Dragounis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1901, p. 107 sq. — Cf. Koehler, *Athen. Mitt.*, II (1877), p. 241. — E. Preuner, *Rhein. Mus.*, XLIX (1894), p. 313 sq. — Usener, *Goetternamen*, p. 148. — P. Foucart, *Les grands Mystères d'Éleusis*, p. 118 sq. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 288. — Svoronos, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1908, p. 113. — E. Schmidt, *Kultübertragungen* (Giessen, 1910), p. 42. — Nous devons un estampage à l'obligeance de M. A. Wilhelm. — Un fragment de B, qui est gravé sur la tranche et qui ne contenait que quelques lettres, est complètement effacé maintenant. Il n'a pas été reproduit ici. — Nous avons suivi la restitution de M. Dragounis, qui suppose que C forme la suite de B. D'autres éditeurs y ont vu une deuxième rédaction du même texte.

A ΠΔ.....|..... ἀνελθὼν [Ζ]εόθ[ε] μυστερ[ί]οις
5 τοῖς μετὰ|λοις κατήγετο ἐς τὸ Ἑλ|ευσίνιον καὶ οἴκοθεν
|μεταπεμψάμενος διὰκ|ονον ἤγ|αγεν δεῦρε ἐφ' ἅ|ρματός Τηλε-
10 μόχο|ἀπαν|τήσαντος· ἅμα ἦλθεν Ὑγ|γία καὶ οὕτως ἰδρύθη
|τὸ ἱερό|ν τότε ἅπαν ἐπὶ |Ἀστυφίλο ἀρχοντος Κυ|δαντίδ|ο.
15 Ἀρχ|είας· ἐπὶ το|ύτο οἱ Κ|ήρυκες ἡμφεσβ|ήτον τῶ| χωρίο καὶ
ἐνια| |πεκώλ|υσαν ποιῆσαι ἀν|ω. Ἀντιφών· ἐπὶ το|ύτο εὐ|θη-
τησις. Εὐφημος· ἐπὶ τ|ούτο -----

B ---- Ἀρίμνηστο|ς· ἐπὶ τούτο τὸν θριγκὸ|ν ἐκτισε καὶ τὸ
5 ἔδος κα||τεσκεύασε. Χαρίας· ἐπὶ| τούτο τὸ|ν τοῖχον τὸν ἀ||πὸ
τὸ ξυλοπύ|λιν. Τείσα|νδρος· ἐπὶ το|ύτο ἐπεσκ|ευσάσθη τὰ
ξυλοπόλ|ια καὶ τὰ λοιπὰ |τῶν ἱερῶν π||ροσιδρύσατο Κλεό-
10 κρι|τος· ἐπὶ το|ύτο ἐφυτεύθ||η καὶ κατέστ|ησε κοσμή|σας τὸ
C τέμν|ος ἅπαν τέ|λει τῷ ἐαυ|τό τ|ὰ ξυλοπύ|λια καὶ
τ|α λοιπὰ τῶν ἱερῶν προσιδρύ|θη. Κλε|όκριτος· ἐπ|ὶ το|ύτο|
5 ἐφύτευσε καὶ |κατέσ||τησε κοσμήσας τ|ὸ τέμ||νος ἅπαν τέλει
τῷ ἐαυ|τ|ο. Καλλίας Σ|καμβωνίδ|ης· ἐπὶ τούτ|ο κομίσθη τὰ
ἱε|ρά -----

A, l. 15, M. Dragounis lit: ἡμφεσβ|ήτησαν| χωρίο. — Les archontes nommés ou restitués ici sont : Astyphilos (420/19 av. J.-C.), Archias (419/8), Antiphon (418/7), Euphénios (417/6), Arimnestos (416/5), Charias (415/4), Teisandros (414/3), Cléocritos (413/2) et Gallias Scambonides (412/1). — M. Ad. Wilhelm (*loc. cit.*) fait remarquer que la mention de faits historiques est introduite de la même façon, par ἐπὶ τούτου après le nom de l'éponyme, dans les fragments de Philochore ainsi que dans une liste de prêtres d'Apollon à Halasarna et dans

la liste de stéphanéphores de Milet. On trouvera ces textes, comme aussi une liste d'archontes de Ténos, qui présente la même particularité, à leur ordre géographique.

1530. Fragment d'un calendrier de sacrifices.

(COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.)

Fragment d'une stèle de marbre pentélique brisé de tous côtés, trouvé au N.-O. de l'Aréopage. — E. Ziebarth, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 24. — Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 16^a. — Nous avons supprimé les débris peu distincts de deux autres colonnes, l'une à gauche et l'autre à droite de notre texte.

M. A. Wilhelm a fait connaître que les fragments très mutilés, publiés par M. Ziehen, *loc. cit.*, n° 16, appartenaient au même texte.

---- ιερέαι Ἀθηναίᾳς Πολιάδος ἀπόμετρα. — Ἑρμῆι ἐλ
5 Λυκεῖοις — ιερεῶσυνα. [Ἐβδόμη ἱσταμένο, ἐς ἐβδομαῖον |
10 οἷς λειπο|γνώμων | Πυθαίσι[τα]ῖς θυ|ων .. ις ----

1531. Décret en l'honneur des prêtres athéniens de Délos, en charge sous l'archonte Phaidrias. (VERS 152 AV. J.-C.)

Stèle de marbre blanc brisée en haut et en bas, trouvée à Délos, dans les déblais, au S.-O. de l'*Agora de Théophrastos*. — L. Bizard et P. Roussel, *Bull. de Corr. Hell.*, XXXI (1907), p. 425 sq.

---- ἐλι --- ἰσκου[--- | εἶπεν | Ἐπειδὴ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Δήλῳ
οἱ ἐπὶ Φαιδρίου ἀρχοντος τὰς τε θυσίας ἔθυσαν τὰς καθη-
5 κούσας ἀπάσας ὑπὲρ τε τῆς | βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τοῦ
Ἀθηναίων καὶ | παίδων | καὶ γυναικῶν καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ῥω-
[μαίων καὶ τῶν κατοικοῦντων Ἀθηναίων | τῶν ἐν Δήλῳ, καὶ
ἐν ταύτοις κεκαλλιεργήκηναι αὐτοὺς, ἀνεστράφησαν δὲ καὶ
10 ἐν τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν ἀρχὴν καλῶς καὶ εὐσχημόνως —
ἀγαθὴ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ βουλεῖ, τοὺς λαχόντας προέδρους εἰς
τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τούτων, γνώμην δὲ
15 συμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ βουλεῖ·
ἐπαινέσαι τοὺς | ἱερεῖς τοὺς ἐν Δήλῳ τοὺς ἐπὶ Φαιδρίου
ἀρχοντος — Δράκοντα Φλυέα, Γοργίαν Ἰωνίδην, Λήναιον
Ἑρμεῖον, Σαραπίωνα | Παμβωτάδην, Ἑρακλείδην Παμβωτάδην,
20 | Πρωτογένην Παιονέα, Λεόντιχον Δεκελέα, Στράτωνα Κηφι-
σίεα, Πυλάδην Περιθοῖδην, — καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον | αὐτῶν
δάφνης στεφάνῳ εὐσεβείας ἕνεκα | τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς
καὶ ----

Ce décret doit dater de l'année qui a suivi l'archontat de Phaidrias, placé par M. Ferguson en 153 2 av. J.-C. Cf. le même, *Hellenistic Athens*, p. 382.

**1532. Fragment de décret relatif à l'administration
de l'Asclépieion. (II^e s. av. J.-C.)**

Stèle de marbre pentélique brisée de tous les côtés; trouvée sur l'Acropole, mais provenant sans doute de l'Asclépieion. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 777. — E. Curtius, *Inscr. Att. VII*, p. 17. — Inscr. Gr., II, 639. — A. Wilhelm, *Festschrift f. O. Benndorf*, p. 243 sq. — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 39. — Cf. Koehler, *Athen. Mitt.*, II (1877), p. 254. — La restitution est de M. A. Wilhelm.

-----τον-----|--- φιλοτιμί[α -----| -
 ---] ποιησασθ[----- ἵνα τοῦ|των συντ]ελουμένων π-----
 5 -----|-----έσεως τυγχάνον |τῆς ὀφειλομένης αὐ τῷ ἀποδο-
 χῆς καὶ ἐπισημασίας μηκέτι ἐπισκο|τῆται τ]δ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ
 ὑπὸ τῶν ἀνακειμένων ἐν | τῷ ἱερ]ῳι εἰκονικῶν πινάκων· — [τὸν
 10 δὲ ἱερέα με|τοθεῖν|αι αὐτοὺς εἰς τὴν στοὰν καὶ [τὰ ἄλλα ὅσα]πέρ
 ἔστιν| ἀνάξια τοῦ ἱεροῦ καὶ εἰς τὸ |λοιπὸν μη θένα ἀν|ατιθέναι
 μηθὲν ἐν τῷ |ἱερ]ῳι ἀλλ' ἑὰν | πάντα κα|θάπερ ἔξ ἀρχῆς
 ὑπῆρχεν. —

1533. Culte du Héros Médecin. (FIN DU II^e s. av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en haut, trouvée, en même temps que notre n° 687, rue d'Athènes, près de Ἀγ. Μαύρα, non loin du sanctuaire du Héros médecin, récemment identifié (Ἀρχ. Ἐφ., 1910, p. 267 s.). — G. Hirschfeld, *Hermes*, VIII (1873), p. 359. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, III (1874), p. 264 sq. — Inscr. Gr., II, 404. — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 38^b. — Nous avons revu le texte sur un estampage dû à l'obligeance de M. Ad. Wilhelm.

..ο-----|..ης ζω-----δ--ν[--- ἐπειδὴ |
 πρόσ|οδον ποιη|σ|άμενος πρὸς τὴν βουλ|ῆν ὁ ἱερεὺς| | τοῦ
 5 Ἡρωὺς |το]ῦ Ἱατροῦ τοῦ ἐν ἄστει Διο|νύσιος Ἀ|πολλωνίου
 |Κηφι|σιεύς — | [ἐ]μφανί|ζε|ι| ὑπάρχειν τῷ θεῷ κανοῦν κα[ι]
 οἶν|ο|χ]ιό|ην κα[ι] π|οτήρια δύο καὶ λιβανωτίδα καὶ [φιάλην] καὶ
 10 τα|ῦτα γερονέναι ἄχρηστα διὰ τὸν χρό|[νον] καὶ διὰ [τ]αῦτα
 παρακαλεῖ τὴν βουλήν ἐλέσ|,|θαι ἐ|ξ αὐτῆς τρεῖς ἄνδρας, ὁμοίως
 δὲ καὶ δημό|σιο|ν τ]ὸν λ|ειτουργήσοντα αὐτοῖς, οἵτινες μετὰ |
 τε| το]ῦ ἱερ]έως καὶ τοῦ ἐπὶ τὴν παρασκευὴν [στρα|τηγοῦ] καὶ
 τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ ἐπὶ τὰ ἱερ]ὰ | μετακατα|σκευῶσιν τῷ θεῷ
 15 κανοῦν κα[ι] οἶνο χόην κ|αὶ ποτήρια δύο καὶ λιβανωτίδα καὶ
 φιάλην κα|θελόντες καὶ τὰ ἀνακείμενα τυ|πία | ἐν τῷ ἱερ]ῳι ἃ
 καὶ ἐπιγράψαντες ἀναθήσ|ουσιν | τῷ θε]ῳι· ἀγαθὴ τύχει, δεδόχ-
 20 θαι τείβ|ουλεῖ· | χειρο|τονῆσαι τὴν βουλήν ἔξ ἑαυτ]ῆς ἄνδρας
 τρ|ε(ι)ς, ὁμοίως δὲ καὶ δημόσιον οἵτιν|ες | μετὰ τε τοῦ ἱερέως

καὶ τοῦ στρατηγοῦ | [τοῦ] ἐπὶ τὴν παρασκευὴν καὶ τοῦ ἀρχι-
 τ[έκ]το[ν]ος τοῦ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ποιήσονται [τὴν] | μετακατασκευὴν
 25 τῶν προειρημένων | καὶ || κατ'αβαλοῦνται λόγον εἰς τὸ μητροπολιν |
 ὦν ἂν οἰκονομήσωσιν, ἀναγράψουσιν | δὲ | καὶ εἰς τὸ ἱερόν τὰ
 μετακατασκευα[σθ]έντα καὶ καθαιρεθέντα ἵνα το[ύ]των | συντε-
 30 λουμένων εὐσεβῶς ἔχη | τῇ βουλῇ καὶ τύπῃ δήμῳ τὰ πρὸς
 τοὺς | [θε]οὺς. — |

Μετακατασκευάσοντες οἶδε 'κε χειροτόνηνται· Διονύσιος
 35 Παλληγεύς, ' | Εὐ[μα]χος ἐκ Κολωνοῦ, — | | Κ[α]λλιφών Παμβωτά-
 δης· δημόσιος Σώπατρος· | στ[ρα]τηγὸς ἐπὶ τὴν παρασκευὴν |
 | Στ[ρα]τάρχων Ἐκαλήθεν. — | | Τ[άδε] μετακατεσκευάσθη· | πο[τ]ήριον
 40 οὐ ὀλκή - ΓΔ — | ἕτερον ποτήριον οὐ ὀλκή - ΓΔ | | φι[λ]άλη | ἥς |
 ὀλκή - - | λιβανωτὶς ἥς ὀλκή - - | | κα[ν]οῦν οὐ ὀλκή - ΗΗΗΗ — |
 45 | οἰ[νο]χόη ἥς ὀλκή - ΗΔΔ — | | Ἐπὶ ἱερέως Διονυσίου τοῦ
 Ἀπολλωνίου Κηφισιέως — | Ζακορεύοντος Ζωβίου Μιλη-
 σίου. —

Il semble bien que l'œnochoë dont il est question I.6 7, 1, 14, 5 et l. 43 soit celle qui a été confectionnée un siècle auparavant en vertu du décret, *Recueil*, 687. — L. 34, Εὐμαχος, cf. *Prosop. Att.*, 5819.

1534. Fragment d'un inventaire des trésoriers d'Athéna. (368/7 av. J.-C.)

Plaque de marbre pentélique gravée des deux côtés (A, B), autrefois encast-
 rée dans la tour byzantine de l'Acropole. Στοιχηδόν. — A (lignes 1-29) et B :
 Inser. Gr., II, 678. — A (au complet, après le dégagement de la stèle) :
 E van Hille, *Εφημ. Ἀρχ.*, 1903, p. 141 sq. — Le même, *Mnemosyne*, XXXII (1904),
 p. 325 sq. — Cf. Lehner, *Ueber die athen. Schatzverzeichnisse des IV^{ten} Jahr-*
hunderts (Strasbourg, 1890), p. 96. — L'inscription du côté A est disposée en
 trois colonnes (I, II, III). Nous donnons à titre de spécimen, la colonne III, en
 omettant les débris très mutilés des lignes 1-37.

40 Ἐκ τῷ Παρθενώνος· — γοργόνει[ον]· κάμπη κα - - - - | ἵππος·
 γρύψ· γρυπὸς προ[το]μή· γρύψ μέ[γας]· λέοντος προ[το]μή· | δρᾶ-
 κων ἐπίχρυσος· | κλ[ί]ν[αι] | Χ[ι]ορτέ[ς] | ΓII· ξιφομάχαι[αι] ΓIII· |
 45 ἐγχειρίδιον· ξίφη Γ· θύρακες ΔΠ· | πῆληξ χαλκῇ· λύρα κατὰ-
 χρυσ[ος]· λύραι ἐλεφάντιναι III· λύρ[αι]· ξύλιναι Γ· κράνη
 χαλκᾷ III· | ἀσπίδες ὑπόξυλοι ἐπίχρυσοι· κράνος Π[α]λυρικόν·
 50 ἀσπίς ἐγ[ο]· Λέσβο ἐπίσημος· Νίκη· ἀσπίς· | ἐκ Παναθηναίων
 ἐπίχαλκο[ς]· λήιον στάχυ[ες] ΔII περίχρυσον· | ἀλαβαστοθήκη
 55 ἄλυσιν ἀργ[υ]ρᾶν· ἔχουσα· μάχαιρα χαλκῇ ἐν ἐλύτρῳ ἐλεφαν-
 τίνῳ· χαλ[κός]· | κεχρυσωμένος· ὀκινάκης· | κεχρυσωμένος·

κιβωτίω δύο· | όπισθοκρηπίδες· συβήνη Μη|θυμναίων· | ἀλα-
 60 |β|ασ|τ|οθήκη Ξυλίνη· κο|ί|τ|η|, | υπόΞυλος κατάχρυσος· άσπί|δες|
 έπίσημοι ΔΔΔΙΙΙ, τούτων Γ ο|ύ| | γεγραμμένοι· άσπίδες
 έπίχαλκοι ΔΓΙΙ· κολεόν μα|χαίρας| | ιατρικῆς έλ<ελ>εφάντινον·
 65 | κλίνειαι Μιλ|η|σιοργῆς ΓΙΙ· | κλινίδες ΙΙ· κνημιδων Ζεύ|γη Δ·
 κυναί χαλκαί λεῖα(ι) ΔΓΙΙ· | κράνη| | χαλκά ΙΙΙ· στύρακες ΗΔ·
 70 σώρακοι καινοί· σωράκιον τοΞευμάτων· | σαπρών άχρήστων·
 δίφροι [Δ]. |

— Έν τῷ ἀρχαίῳ ν(ε)ῳί ἄστατα· | στέφαν<αν>ος χρυσός
 75 ὃ γ. Κόν|ων| ἀνέθηκε, ἄστατος· στέφανος|ς| | χρυσός ὃν οἱ ταμ|ί|αι
 ἀνέθε|σαν| | οἱ ἐπ' Εὐβολίδο ἀρχοντος· στέφανος χρυσός ὃν οἱ
 πρέ|σβεις| | ἀνέθεσαν οἱ μετὰ Δίωνος Λ|οκρῶ|· | στέφανος
 80 χρυσός ὃν οἱ ταμ|ί|αι| | ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Δημοστρά|το| ἀρχοντος·
 στέφανος χρυσῶ|ς| | ἄστατος [ὃ]ν Τιμ|α|γόρας ἀνέ|θηκεν·
 85 στεφάνω υπόΞύλω δύο· φιάλ|η| | ἀργυρᾶ ἄστατος ἦ γ Κ---,
 Εὐκολίνη ἀνέθηκε· φιάλη ἀργυρᾶ |, ἄστατος ἦν Γλαυκῷ Νο--
 γυ|νή| | ἀνέθηκεν· φιάλη ἀργυρᾶ ἄσ|τατος| | ἦν Δημῷ Ἀκομένο
 90 γυνῇ ἀνέθ|ηκεν· | άσπιδίω δύο ἀργυρῷ καὶ κρ|ανιδίω|, δύο καὶ
 δοράτιον ἀργυρ|ῶν|· | φιάλη υπόΞυλος έπίχρυσ|ος· | χρυσίον
 ἄπυρον ὃ ἀνέθηκ|εν---|, ἄστατον· δακτύλιος χρυσῶ|ς| | ἄστατος
 95 ὃν Ἀρχεδίκη ἀνέθ|ηκεν· | ἀπορρα|ν|τήριον χρυσῶν [ὃ]· | ὁ ἀνδριάς
 ἔχει· στεφάνη | ἦν ἡ θεὸς|, ἔχει· π(λ)άστρα ἃ ἡ θεὸς ἔχει·
 ὄχθοιβος ὃν ἡ θεὸς ἔχει ἐπὶ τῷ| | τραχήλῳ· ὄρμοι Γ· γλαυῆ
 100 χ|ρυσῇ|· | αἰγίς χρυσῇ· γοργόνειον ἀ|ργυρῶν|· | φιάλη χρυσῇ
 ἦν ἐν τῇ χει|ρὶ ἔχει· | στέφανος χρυσοῦς ὃν ἡ β|ουλῇ|, ἡ ἐπὶ
 105 Χαρισάνδρο ἀρχον|τος| | ἀνέθηκεν· στέφανος χρ[υσοῦς]| | ὃν
 Τιμόθεος ἀνέθηκεν· στέφανος χρυσοῦς ὃν ---- | ἀνέθηκεν· στέ-
 φανος χ|ρυσῶς| | ὃν Ἐκαλίκλεια ἀνέθ|ηκεν· | στέφανος χρυσοῦς
 110 [ὃ]ν ἡ βουλῇ| | ἡ ἐπὶ Ἰπποδάμαντος | ἀνέθηκεν· φιάλη (ἀ)ργυρᾶ
 ἦν Ἀριστοβούλῃ ἀνέθ|ηκεν· | Ξιφομάχαιρα χαλκ|ῇ| | πρὸς τῇ
 115 παραστάδ|ι· | | Ξίφη δύο πρὸς τῇ π|αραστάδι· στέφανος
 χρυσοῦ|ς ὃν ἡ βουλῇ| | ἡ ἐπὶ Καλλέο ἀρχο|ντος ἀνέθηκεν· |
 120 φιάλη ἀργυρᾶ ἦν ----|-----|-----|-----|
 στέφανος χρυσοῦ|ς ὃν ---| | ἀνέθηκεν· φιάλη [ἀργυρᾶ ἦν]·
 Νικοφῶν Θημακ[εὺς ἀνέθηκεν]· —

L. 76, archontat d'Euboulidès, 394 3 av. J.-C. — L. 78, M. A. Wilhelm fait remarquer que les ambassadeurs, οἱ μετὰ Δίωνος Λοκροῦ, sont probablement ceux qui ont conclu avec Athènes le traité (Inscr. Gr., II, 7 = Hicks-Hill, 85), dont la date coïncide avec celle de l'offrande mentionnée ici; cf. aussi E. van Hille, *Mnemosyne*, 1904, p. 348. — L. 80, archontat de Démostratos.

1535. Comptes des trésoriers d'Athéna. (344/3 av. J.-C.)

Ἐν τῷ ἑκατονπέδῳ τὸ ἄγαλμα παρελάβομεν ἑντέλές καὶ τὴν ἀσπίδα κατὰ τὴν στήλην τὴν χαλκῇν. —

Cf. sur l'inscription à laquelle appartient ce texte : Lehner, *Ueber die athe-nischen Schatzcerzeichnisse*, p. 107 sq. et rapprocher *Recueil*, 582.

Stèle de marbre de l'Hymette brisée à droite et en bas. Trouvée à l'O. de l'Acropole. Στοιχηδόν. — J. Sundwall, *Athen. Mitt.*, XXXIV (1909), p. 64 sq.

Θεοί. — Ἐπὶ Πυθοδότου [ἄρχοντος. — | — Ἀθηναῖς Πολιάδος
5 τεμένη. — | Ἐν Κυδαθηναίῳ τῶν ἁλε...λ. οἱ|κία πρώτη
ἐξ ἀγορᾶς πρ[οσι(ῶ)σιν), μισθω(τῆς) : | Ἀρισταγόρας Ἀριστο-
δήμου | ἐν Κυδαθηναίῳ οἰκῶν : [. : | ἐγγυ(η-
τῆς) : Μοίριπος Μοιραγένου[ς Κυδα|θη(ναίε)ς) : Δευτέρα οἰκία,
10 μισθω(τῆς) : Πολέμω(ν) Δ|ιοκλέους Φλυε(ύς) : ΗΓΔΔΓ : ἐγγυ-
(ητῆς) : Ἀρχέδ|ημος Ἀρχεδήμο[υ] Αὐρί(δης) : Τρ[ίτη] οἰκία.

μ|ι]σθω(τής): Αὐτομένης Ἀνδρο[μ]ένους |...: | Η|ΓΔΤΤΤΤΤ: ἐγγυ(ητής): Θεόδωρος Κιρ[σί]ου Π[ρ]ασι(εύς): Τετάρτη οἰκία,
 15 μισθω(τής): Κ[η]φισό[δ]ω[ρ]ος Σμικύθου Κυδαθη(ναιεύς): ΗΔΔ-
 Δ[...: ἐγ[γυ]η(τής): | Λεοντεύς Ἀντικλείδου Κ[η]φισι(εύς): |
 Πέμπτῃ οἰκία, μισθω(τής): Λάχη[ς] Ἀριστοκ[λεί]δου Ῥαμνο(ύ-
 σιος): ΗΔΔΠΤ: ἐγ[γυ]η(τής): Χαριά[δ]ης Χ[α]ιροκλέους Λε[υ]κο-
 20 [νο(εύς): Ἔκτη οἰκ[ία], μισθω(τής): Λυκέας Λυ..... |
 ἐγγυη(τής): Δ[.....]... ἐβδόμῃ[ς] οἰκία[ς]
 |..... μισθω(τής): [-----]

L. 5, la restitution nous est obligeamment communiquée par M. A. Wilhelm.
 Archontat de Pythodolos, 343/2 av. J.-C.

1537-8. Catalogues de phiales d'argent offertes à Athéna. (IV^e s. av. J.-C.)

1537. — Fragment de marbre bleuâtre gravé sur les deux faces (*A*, *B*); brisé de tous les côtés. Trouvé sur l'Acropole. — M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch. Athens*, VIII (1901-2), p. 216 sq. — Le texte de *A*, qui seul est gravé στοιχηδόν, est divisé en quatre colonnes (I-IV); nous ne reproduisons ni la première, ni la dernière, dont il ne reste que des fragments de quelques lettres. — Nous supprimons les quelques lettres qui restent de la première colonne de *B*.

A

II -----ου || [- --- φιά(λην), στ]αθμ(όν): Η. | π(οιός)
 ἐν Κ[ι] [υδα(θ)ιναίωι] οἰκῶ(ν) ἀπ[ο]φυγῶν — | Δημοστρά[του]
 10 Φρε[ά]ρ(ριον) φιά(λην), σταθμ(όν): Η. | ος ἐν Κυδα(θ)ιναίωι
 οἰκ[ι] [ω(ν)] χρυ[σ]οσχό(ος) ἀποφυγῶν | [Πο]λύφρονα Εὐθυκλέ[ους]
 Χολλε[ίδ]ην φιά(λην), σταθμ(όν): Η. | Β[ί]ων ἐμ Μελ[ί]τει οἰκῶ(ν)
 15 δακ[τ]υλιογλύ(φος) ἀποφυγῶν, Χαίριππον Χαιρεδή[μου] Ἀλαιέ(α)
 καὶ κοι(νόν) ἐρ[αν]ι(στῶν) τῶν μετὰ Χαίριπ[πο] (υ) Ἀλαιέ(ως)
 20 φιά(λην), σταθμ(όν): Η. || Ὀφελίων ἐν Κολλυ(τῶι) οἰκῶ(ν) κλι-
 νοπ(οιός) ἀποφυγῶν | Εὐπόλεμον Εὐπολέμ[ο] (υ) Ἀγρυ(λήθεν)
 25 φιά(λην) σταθμ(όν): Η. | Μοσχίων ἐμ Πειρα(αῖ) οἰκ[ι] [ω(ν)] ἔμπο-
 ρο(ς) ἀποφυγῶν — | Λύκιν Βίωνος [Ἀχαρ]ν(έα) | φιά(λην) σταθ-
 μόν: Η — | Φιλονίκη τ[α]λασι(ουργός) ἐν | Λευκο(νόη) οἰκοῦ(σα)
 30 ἀποφυγ(οῦσα) || Δημοσθένην [Δημοφί]λο(υ) Φυλά(σιον) [καὶ
] ἄδου Τ ----

III --- | Ὀλ[ύ]νθι(ον) φιά(λην) σταθμ(όν): Η. | Πιστοκλῆς ἐμ
 Μελ[ί]τει οἰκ[ι] [κ(ών)] ὑποδηματοπ(οιός) ἀπο[φ]υγῶν || Καλλιπ[ί]-
 5 δην Καλλ[ί]ου Ἀφιδ(ναῖον) φιά[λ] (ην) σταθμ(όν): [Η]. | Διονύ-
 σιος ἐν [Σ]κα(μβωνιδῶν) οἰκ[ι] [κ(ών)] γεωργός (ς) ἀπο[φ]υγῶν

- 10 Φανομέ[ν]ην [κα]ῖ Σώσ[τ]||ρατο(ν) Κηφι(σι)έα φιά(λην) σταθ-
(μόν) : H. | Πολύτιμος ἐν Κολλυ(τῶι) | οἰκ(ών) σκυτοτό(μος)
ἀποφυ(γών) | Καλλίαν Καλλιάδου | Πταινιέ(α) φιά(λην) σταθ-
15 (μόν) : H. | Λαμπρίς ἐν Σκαμ(βωνιδών) οἰκοῦσ(α) τί|τθη ἀπο-
φυγοῦ(σα) | Ἀριστόφαντ(ον) Ἀριστί|ωνος Ἀφιδ(ναῖον) φιά(λην)
20 σταθ(μόν) : H. | Εὐπείθη παιδί(ον) τίτθ(η) || ἐν Σκ(αμβωνιδών)
οἰκοῦ(σα) ἀποφυγο(ῦσα) | Ἀριστόφαντ(ον) Ἀριστί|ωνος Ἀφιδ-
ν(αῖον) φιά(λην) σ[ταθ(μόν)] : H. | Εὐν[ικο]ς ἐν Κολ[λυ(τῶι)]
οἰ|κῶν -----

B

- II ----- υευω -- | --- λ(-) οἰκ(οῦντα) κουρέ(α) φιά(λην) : H. |
5 [Νικήρατος Νικηράτου Μελι(εύς), || {Φεΐδιππος} Σωσιδήμου
Ξυπ(εταίων), | --- ἐμ Μελίτηι οἰκ(οῦντα) δακτυλιογλύφον) |
φιά(λην) : H — | {Νικηράτος Νικηράτου Μελι(εύς), | Φεΐδιππος
10 Σωσιδήμου Ξυπ(εταίων), || -- νονα παιδίον ἐμ Με(λίτηι) οἰκ(οῦ-
σαν) φιά(λην) : H. | Νικήρατος Νικηράτου Μελι(εύς), | Φεΐδιπ-
πος Σωσιδήμου Ξυπ(εταίων), | Στρατονίκην ἐμ Με(λίτηι) οἰκ(οῦ-
15 σαν) ταλα(σιουργόν), | φιά(λην) : H. — || Νικήρατος Νικηράτου
Μελι(εύς), | Φεΐδιππος Σωσιδήμου Ξυπετ(αίων), | Ἀριάνθην ἐμ
Με(λίτηι) οἰκ(οῦσαν) ταλα(σιουργόν)· φιά(λην) : H. | Λυσιιάδης
Χίωνος Ἀλοπεκ(ῆθεν), | Σωστράτην ταλασιουργ(όν) ἐμ Με(λίτηι)
20 οἰκ(οῦσαν)· || φιά(λην) : H — | {Καλλίας Καλλικράτους Ἀφιδ-
(ναῖος), | -- στον ἐγ Κολλυ(τῶι) οἰκ(οῦντα) ὄνη(λάτην)· φιά(λην) :
H· | -- λης Ἀριστοφάνους Ἀχαρ(νεύς), | --- ἐμ Με(λίτηι) οἰκ-
25 -- | ουρ(γόν)· φιά(λην) : H — || ----- ου Λευ(κονοεύς), |
----- φιά(λην) : H | -----

1538. — Stèle de marbre bleuâtre brisée en haut, en bas et à droite. Trouvée sur l'Aeropole. Στοιχηδόν, sauf les deux dernières lignes de col II. — M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch. Athens*, VIII (1901-2), p. 224 sq. — Le texte est divisé en trois colonnes (I-III); nous avons supprimé ici les quelques lettres qui restent de la troisième.

- I ----- | αλ..... ε[..... ἀπ]|έφ[υγε Διο]νυσι..... | ιου[ς Χο]-
5 λαργέα — | Δημη[τ]ρία ἐμ Μελίτηι || οἰκοῦ(σα) ἀπέφυγε Κ[λ]έδη|-
μον Κηφισία. — | Χρυσίς ἐμ Μελίτει οἰ|κοῦσα ταλασιουργ(ός)
10 ἀπέ|φυγε Ἱερομνή[μ]ονα — || ἐμ Μελίτει οἰ|κοῦντα. | Ἀγαθοκλῆς
[ἐ]τ[η] Κολλυ(τῶι) | οἰκῶ(ν) ὑπο[δ]η[μα]το(ποιός) [ἀπέ]φ(υγε) |
15 Καταγώγιον ἐμ Μελί(ει) οἰκοῦντα. — || Εὐθυλος Ἀλωπεκῆσιν |
οἰκῶν κἀπήλος ἀπέφυ(γε) | Σωτηρίδην ἐγ Κειρια(δών) | οἰκοῦντα,

20 Διόγνητον | Εὐάλκου Πόριον. — | Ποικίλτης ἐν Σκύροι | οἰκῶν
ἀπέφυγε | Ἄνδρο κλείδην Ἄνδροσθένο, υς Ἀχαρνέ ι>α. — | [Ε]ύ-
25 κράτης ἐγ Κεραμέω(ν) | [οἰ]κῶν ἀπέφυγε Ἀμφικ[ρήδ]ην Ἀμφι-
κλέους Κεφ[αλήθε]ν. — | ----

II ----|| ι...εη.....| ονου ..υ.....| Πολύοκτ[ον ...
....] ατου [ἐ]κ Σκαμβωνιδῶ(ν)], | Φιλόθηρος ἐμ Π[ειρ(αεῖ)]
10 „οικων — | Φιλοκράτης Φιλοθή(ρου) | παιδίον, — | Μενεστράτη
15 ἐμ Πειρ(αεῖ) | οικ(ούσα) ταλασιο(υργός) ἀπέφυ(γον) οὔτοι πάν-
τες Βίωνα, Ἀχαρνέ ι>α. — | [Φ]ανόκλεια ἐμ Μελίτ(ει) οἰκο(ύσα)
20 ἀπέφυ(γε) Καλλι[σ]τ[ρα]τ[ο]ν Καλλισθέν[ο]υ(ς) | Ἀχαρνέ(α). —
Ἡράκλεια.....ειο(υργός) ἐγ Κερα(μέων) ἀπέφυ(γε) Αὐτοκλέ ι>α
25 Χαιρίππου Πιθέ ι>α. — | Σκάμανδρος Ζευγοτ[ρόφος] ἐμ Πειραι(εῖ)
οικων ἀ(πέφυγε) | Εὐθύμαχον Εὐδίκου Ξυπε[τ(αίονα)]. ----

M. M. N. Tod a reconnu (*loc. cit.*) que ce fragment est une partie de Inscr. Gr., II, 5, 776^c (p. 192), ainsi que l'indiquent l'aspect du marbre et de l'écriture et la formule employée dans le texte. — Voir, au sujet de ces *catalogues de phiales*, la bibliographie citée, *Recueil*, 825-6, le commentaire de M. N. Tod (*op. cit.*, p. 197-211) et A. Calderini, *La manomissione e la condizione dei liberti in Grecia* (Milan, 1908), p. 424 sq.

1539. Liste d'hiéropes. (152/1 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette, trouvée dans le théâtre de Dionysos. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 381. — Inscr. Gr., II, 953. — Roberts-Gardner, 156. — W. Croenert, *Sitzungsber. der Berl. Akad.*, 1904, p. 473. — C. Cichorius, *Rhein. Mus.*, LXIII (1908), p. 198 sq. — Cf. A. Wilhelm, *Urkunden dram. Aufführ.*, p. 227. — W. S. Ferguson, *Klio*, IX (1909), p. 337 sq. — Le même, *Hellenistic Athens*, p. 339. — Les quatre premières lignes sont gravées en caractères plus grands que les autres.

Ἐπὶ Λυσιάδου ἄρχοντος οἶδε ἱεροποιήσαν·

Ῥωμαῖα·

Χρύσιππος ἐξ Οἴου

Σμικυθίων Ἀναγυράσιος.

Πτολεμαῖα·

- | | |
|--------------------------------|----------------------|
| 5 Ἀσκληπιόδοτος Πειραιεύς | Ἀντίπατρος Πειραιεύς |
| Νηικογένης Φιλαΐδης | Θηρύλος Πιθεύς |
| Ἀν'θεστήριος ἐγ Μυρριν(ούττης) | Σπόριος Ῥωμαῖος |
| Μηνασαγόρας Ἀλεξ[ανδ(ρεύς)] | Ἑρμῶναξ Ἑρμείος |
| Τῖανσίλυπος Πειραιεύς | Ἀρχικλῆς Λακιάδης |
| 10 Θιέοφιλος Πειραιεύς | Λυκίσκος ἐξ Οἴου |
| Ἀπέλλης Σουνιεύς | Πυθικὸς Ἀραφήνιος |
| Ἀρίβαζος Πειραιεύς | Φιλήμων Εἰρεσίδης |

- | | | |
|----|-----------------------------|------------------------|
| | Ἀνδρέας Παλληνεύς | Μενέλαος Πειραιεύς |
| | Ἄρεστος Μαραθώνιος | Κράτερμος Ῥαμνούσιος |
| 15 | Νικόμαχος Περιθοΐδη(ς) | Λέοντιχος Ἀχαρνεύς |
| | Ἀσκληπιόδωρος Σουιν(εύς) | Ἀλέξανδρος Ὀτρυνεύς |
| | Φίλιππίδης Φλυεύς | Βάκχιος Ἀθμονεύς |
| | Ἑ ρ μ όδωρος Φρεάρριος | Βασιλείδης Πειραιεύς |
| | Φ εΐδιππος Φλυε(ύς) | Ἀγιάδας Γαρρήτιος |
| 20 | Τ ιμησίθεος Ἐρχιεύς | Σέλευκος Δεκελεύς |
| | Ἡέ ρ ων Ἀζηγιεύς | Δέξανδρος Ἀναφλύστιος |
| | Γ λ αυκίας Θετταλός | Γόργος Σφήτιος |
| | Ἀ ρ ι στόλαος Συπαλήττι(ος) | Μητρόδωρος Πειραιεύς |
| | Δ ιονύσιος Κριωεύς | Μήδειος Πειραιεύς |
| 25 | Π αναΐτιος Ῥόδιος | Μένανδρος Πειραιεύς |
| | Δημόφιλος Πειραιεύς | Ποσειδώνιος Λαμπτρεύς |
| | Θ ράσιππος Ἰκαριεύς | Ποσειδώνιος Πειραιεύς |
| | Ἴ ων Ἀμφιτροπήθεν | Ἑστιάδης Θημακέυς |
| | Ἄ λεξις Μαραθώνιος | Ἀρίσταρχος Ῥαμνούσιος |
| 30 | Β ίων Ἀζηγιεύς | Ἀπολλόδωρος Πειραιεύς |
| | Κ ράτιππος Κηφισιεύ(ς) | Ἀσκληπιά δης Πειραιεύς |
| | Ἀ ρχέλαος Συπαλήττι(ος) | Λ --- |
| | Θ εόδωρος Ῥάμνούσιος | |
| | Ἀ ρίσταρχος Λευκονοεύς | |
| 35 | Μ έμνων Σαρδιανός | |
| | Κ αλλίστρατος Ἀγρελή θεν | |
| | Λ εύκιος --- | |

L. 23, le marbre porte . Γ . Ο Τ Ο Λ Λ Ο C , M. W. Croenert (*loc. cit.*) retrouve ici avec vraisemblance Aristolaos, qui fut archonte éponyme en 161/0 av. J.-C. — Le même a montré que cette liste contient les noms de plusieurs philosophes stoïciens, par ex. celui de Panaitios de Rhodes (L. 25), et il a cité Athénée V, p. 186 A. — La date de l'archonte Lysiadès a été rendue vraisemblable par les observations de MM. W. Croenert, A. Wilhelm et W. S. Ferguson (*loc. cit.*). MM. J. Kirchner et W. Kolbe (*Alt. Arch.*, p. 115) proposent de la placer en 167/6. Archontat de Lysiadès, 152/1 av. J.-C.

1540. Liste de pythaïstes enfants et de canéphores accompagnant la Pythaïde. (138/7 av. J.-C.)

Blocs de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 46. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 198 sq. (n° 3) — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 11 et 29 (p. 19 et 38).

— Ἀγ[α]θᾶ [τύχα]. — | [Ἐ]πὶ Τιμοκρ[ί]του ἄρχοντος ἐν Δ[ε]λφοῖς· Ἀθήνησι [δὲ Τιμάρχου, οἱ]δ[ὲ] ἀπεστά[λ]ησαν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων πυ[θ]αῖστ[α]ὶ παῖδ[ες], συν[πέμψ]αντες
 5 τὴν Πυθαῖδα· Λυ[κ]όφρων καὶ Μηνόφιλος | | Λυκόφρωνος, Νουμήνιος Εὐμήλου, Σ[ί]μων Ἀγησιλάου, Χαρίσαν[ν]δρος καὶ | Κλειτορ[φ]ῶν Χαρισάνδρου, Ἐ[ρ]μόδωρος Ἐρμογένου, Ἀ[πολλό]δωρος Διο[ν]υσίου, Μέλανθος | Ἀρκεσιλάου, Ἀγ[ή]νωρ Ἀπολλ[ω]νίου, Ἀριστοκράτης Ἀριστοκράτου, Μ[έ]νανδρος Σωτίωνος, Θεόπομ[π]ος Νι[κ]οκράτου, Εὐκλείδ[η]ς Ἀντιγό[ν]ου, Εὐκλῆς
 10 Σατύρου, Εὐνικός Σωσιγέ[ν]ου, | Ἀρχιππος Λεοντίχου, - - - - -, Πολύκλειτος Φιλοκράτου, Ἡλιόδωρος | - - ο[υ], Φιλαῖος Ἀφροδισίου, Εὐβ[ού]λος Σ[ώ]σου, Ἡράκλειτος Ἡρακλείτου, Δημήτριος Δη[μ]ητρίου, Κρίτων Ἐπιγόνου, Θεόδωρος Κλεομένου, Κλεομένης Κλεομένου, Ἀπολλόδω[ρ]ος — Σατύρου, Ἀλέξανδρος Θεαιτήτου, Διοκλῆς Δρομέου, Ἀρίστων Ἐπικλέους, | - - - -ων Μενελάου, Πολέμων Ἀττάλου, Ἀριστόνικος Λυσιμάχου, - | | Ῥαδάμανθος Ἀττίου, — | - - - -ν Ἀντιφῶντος, — | - - - -νδρος Δαιλέοντος, — | [Θεο]πείθης Θεοφίλου, — | [Κηφ]ισόδωρος
 20 Δημητρίου. — | — Διδάσκαλοι τοῦ χοροῦ των Πυθαῖστων· — | — Ἐλπίνικος Ἐπικράτου, — | — Κλέων Εὐμήλου. — |

| Αἶδε ἀ[πεστάλ]ησαν κανηφόροι μετὰ τῆς Πυθαῖδος ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθη[ν]αίων· Γοργῶ Φιλάνθου, Εὐδάμα Καλλικλέους,
 25 Ἀριστονίκη Λυκόφρονος, | [Σ]ωστράτη Σωτίωνος, Φιλανθῶ Ἀρισταίχμου, Νικαρέτη Ἡρακλείτου, Εὐρυδίκη Διοδώρου, Καλλιστομάχη Ἐχεδήμου, Ἀρτεμισία Ἀττάλου, Ἀρίστιον | Κρατίππου, — Μαμμία Ἀπέλλου. —

Archontat de Timarchos, 138/7 av. J.-C.

1541. Liste de pythaïstes. (106/5 av. J.-C.)

Bloc de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes — A. Nikitsky, *Hermes*, XXVIII (1893), p. 429. — Dittenberger, 2^e éd., 611. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 48 sq. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 201. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 13 (p. 21). — Cf. H. Pomtow, *Philologus*, LIV (1895), p. 592 sq. — Colin, *Bull. de Corr. Hell.*, XX (1896), p. 639 sq.

· — Πυρφόρος ἡ ἐγ Δελφ[ῶν]· — | — Τιμῷ. — | — Πυ-
 5 θαῖσται ἐξ Εὐπατ[ριδῶν]· — | — Ἀβρων Καλλίου, — | Καλ-
 λίας Εὐκτήμον[ος], | Τιμοκράτης Τιμοκρ- - -, | — Θεαῖος Λέον-
 τος. — | Μάντις· Χαρμύλος Χαρμύλου. | — Ἐκ Κηρύκων· —

10 || — Θेमιστοκλῆς Θε[ο]φράστου, — | — Ἀρχωνίδης Ναυκ[ρ]ιά-
του, — | — Φιλωτάδης (Ἀρισταίχμου). | — Ἐξ Εὐνειδῶν. — |
15 — Φιλόξενος Νικίου, || — Διοσκουρίδης Διοσκ[ο]υρίδου, | —
Νικίας | Νικίου. — | — Ἐκ Τετραπόλεων. — | — Χαρίσανδρος
20 Φα[ν]όλεω. — | — Ὁ [ἐ]πὶ τὰς ἀ[π]α[ρ]χάς. — || — Ἀμφικρά-
της Ἐ[πιστράτ]ου. —
Ἐκ Πυρρακιδῶν. | Αἰνείας Ἡρακλείδου.

Les deux dernières lignes sont placées à gauche du texte, en face des lignes 7 et 8.

1542. Liste de théores et de pythaïstes. (97/6 av. J.-C.)

Bloc de marbre de Paros provenant du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 43. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 196. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 10 (p. 19).

Θεωροὶ Κεκ[ρο]πίδου[ς]. | Θεόφιλος Διοδώρου, | Φιλάνθης Διο-
5 δώρου, | Διοπέθης Διοδώρου. | Ἀρχεθέωρος ἐκ Τετραπόλε[ων]. |
Ζήνων Ἡροδότου. | — Θεωροί. — | Διόφαντος Εὐθυμένου, |
10 Δημήτριος Διονυσίου, || Εὐνομος Εὐθυδίκου. | Πυθαίστης ἐκ
Τετραπόλεων. | Ἡρόδοτος Ζήνωνος. | — Ἐκ Πυρρακιδῶν. |
15 Τιμάναξ Εὐκλέους, || Εὐκλῆς Τιμάνακτος, | Σωσικράτης Θεοτί-
μου. | Ἀρχεθέωρος ἐκ Εὐρυσιχ(θ)ονιδῶν. | Διονύσιος Διονυσο-
20 δώρου. | — Θεωροί. — || Χαρμύλος Χαρμύλου, | Καλλίξενο[ς]
Ἀσκληπιάδου, | Ἡρακλείδης Καλλισθένου. Πυθαίσται ἐκ Κηρύ-
25 κων. | Σοφοκλῆς Λεοντίου, | Ἀμονοκλῆς Λεοντίου, | Φιλωτάδης
Ἀρισταίχμου. | — Ἐξ Εὐνειδῶν. — Διοσκουρίδης Διοσκουρί-
30 δου, | Νικίας Νικίου, || Διοσκουρίδης Θέρσωνος.
[Θε]ωροὶ Αἰγεΐδου. | Εὐβιος Ἡλιοδώρου.
[Ἀ]τταλίδου. | [Εὐ]νείδης Ποιμανδρίδου.

Les quatre dernières lignes sont gravées à gauche du texte, à la hauteur des lignes 2-3 et 9-10. — La date de ces listes est déterminée par l'écriture, cf. G. Colin, *Fouilles de Delphes*, III, 2, p. 15.

1543. Liste de canéphores accompagnant la Pythaïde. (97/6 av. J.-C.)

Bloc de marbre de Paros appartenant à la face S. du Trésor des Athéniens à Delphes. — G. Colin, *Le culte d'Apollon Pythien à Athènes*, p. 87. — Le même, *Bull. de Corr. Hell.*, XXX (1906), p. 245. — Le même, *Fouilles de Delphes*, III (*Épigraphie*), fasc. 2, n° 31 (p. 38).

Καν]ηφόροι· — | [Ἄπ]ολλοδώρα Σαραπ[ί]ωνος, | [Θε]οδώρα
 5 Σαραπίω[ν]ος, | [Δη]μῶ Μιλτιάδ[ο]υ, || [Ἄρι]στίππη Θεοφ[ί]λου, |
 Μ[ε]γίστη Ζή[ν]ωνος, | Π[ά]ριον Ἀχαιοῦ, | Μ[ε] -- Ἀ]ρόπου, Μ -- ν
 Ἀρίστωνος. | —

Les canéphores nommées aux ll. 4, 6 et 7 reparaissent dans notre liste d'ergastines, n° 1503, I, l. 26; II, ll. 5 et 6.

1544. Liste de παῖδες ἀμφιθαλεῖς. (91/0 av. J.-C.)

Gravé au revers de la stèle de marbre blanc portant à l'av. Inscr. Gr., II, 5, 813^b, et après que le marbre eut été brisé à droite. La stèle a été ensuite brisée en bas. — E. Ziebarth, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 26.

Ἐπὶ | Μηδείου τὸ δεῦ|τερον· — | — ἀμφιθαλῆς | Φιλῖνος
 5 Φιλίνου || Εὐωνυμεύς. — | Ἐπὶ Μηδείου· — | — ἀντὶ τοῦ ἀμ|φι-
 10 θαλοῦς — | Νικίας Καλλιμά|χου Διραδιώτη[ς]· | Καλλί|μαχος Δει-
 ρα(διώτης) | — ἀμφιθαλῆς· | ---σ---

Les trois dernières lignes sont gravées en caractères plus petits. — Un παῖς ἀμφιθαλῆς (dont le père et la mère étaient encore en vie) portait l'*eiresione* à la fête des Pyanopsia, cf. Plut., *Thes.*, 22.

Deuxième archontat de Médeios, 91/0 av. J.-C.

1545. Liste de phratères. (DEBUT DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée dans le bas à droite. Trouvée au lieu dit Καροσπίτι entre Liopesi et l'Hymette, actuellement au musée d'Athènes. — L'inscription est complète. Στοιχιδόν. — P. Kastriotis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1901, p. 157 sq. — Dareste, Haussoullier et Reinach, *Inscr. Jurid. Grecques*, II, n° xxix^{bis} (p. 228). — A. Koerte, *Hermes*, XXXVII (1902), p. 582 sq. — Cf. A. v. Premerstein, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), p. 113 sq. — W. S. Ferguson, *Class. Philol.*, V (1910), p. 266.

	Διὸς :	Φρατρίο :	Ἀθηνᾶς :	Φρατ[ρίας]	
		Οἶδε φρατέρες			
		Ποσειδίππος :	Ξενοτίμο		
		Μνήσαρχος :	Μνησικλείδο		
5	Σώσιππος :	Σωσιπόλιδος			
	Μνησίθεος :	Μνησιφίλο			
	Ἐπιάρης :	Μνησικλείδο			
	Σώσιππος :	Σωσιστράτο			
	Μνήσος :	Μνησιφίλο			
10	Μενεκλείδης :	Ξενοκλείδο			
	Μνησικλείδης :	Μνησάρχο			
	Σωσίπολις :	Σωσίππο			
	Μνησιγένης :	Μνησιγένος			

Σ
 ὡ
 σ
 ι
 π
 π
 ο
 ς
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 π
 ό
 λ
 ι
 δ
 ο
 ς
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 σ
 τ
 ρ
 ά
 τ
 ο
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 φ
 ί
 λ
 ο
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 κ
 λ
 ε
 ί
 δ
 ο
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 σ
 τ
 ρ
 ά
 τ
 ο
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 γ
 έ
 ν
 ο
 ς
 :
 Σ
 ω
 σ
 ι
 γ
 έ
 ν
 ο
 ς
 :

- Ξενότιμος : Ποσειδίππο
 15 Σωσίστρατος : Σωσίππο
 Σώστρατος : Σωσίππο
 Λυσίας : Ποσειδίππο
 Φιλοδόημος : Φιλοδήμο
 Μνησικλείδης : Ἐπιχάρος
 20 Φίλων : Σωσίππο
 Μνησιθείδης : Ἐπιχάρος
 Μνησίφιλος : Μνησιθέο.

ἀνέγραψεν.

1546. Fragment d'un décret des Mésogéens.

(IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre blanc brisée en haut et à droite. Στοιχηδόν. — Koumanoudis, Ἀθήναιον, VIII (1879), p. 233. — Inscr. Gr., II, 5, 603^b. — A. Wilhelm, Ἐφημ. Ἀρχ., 1905, p. 232. — Cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 232. — La restitution est due à M. A. Wilhelm (cf. *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 254 sq.).

---- Μεσογείων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ | ψήφισμα ἐν στή-
 λῃ λιθίνῃ καὶ στήῃσαι | ἐν τῷ ἱερῷ· ἀναιπεῖν δὲ τὰς | δωρεὰς ἐν
 5 τῷ | Ἡρακλείῳ τῇ ἑορτῇ | π[ρ]ὸ τῆς θυσιᾶς· ἀναγράψαι δ'
 εἰς | τὸ γράμματ[ε]ον τὸν ἄρχοντα Μεσογείων τὰ ἐψηφισμένα
 τῷ κοινῷ τ[ῷ] Μεσογείων· εἰς δὲ ἀναγραφὴν δο[ύ]ναι(1) τὸν
 10 ταμίαν εἰκ[ο]σι δραχμ[ὰς] ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσματ[ος]
 ἀ[ν]αλισκομένων. —

L. 9, à titre d'exemple, M. A. Wilhelm a proposé Καλλίστρατον pour le nom du trésorier. — Rapprocher *Recueil*, 968.

1547. Liste des membres d'un thiasé.

(DÉBUT DU IV^e S. AV. J.-C.)

Autel de marbre pentélique, au centre duquel sont creusées trois ἐσχάραι. — Inscr. Gr., II, 986^b (2, p. 539). — Roberts-Gardner, 165. — Cf. M. Clerc, *Métèques athéniens*, p. 136. — Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 11. — Le texte est gravé le long des bords de la surface supérieure; les trois derniers noms sont placés entre les parties creusées.

Σίμωνος Κυδαθηναίως) : ἱερέως Ἡρακλῆος καὶ κοινῷ θια-
 σωτῶν : | Φιλωνίδης : Εὐθύνομος : Θεοφῶν Πυθαῖος : Λυσα-
 νίας : Ἀντίθεος : Ἀμφίθεος : Ἡγήμων : Ἀρχέστρατος : Μ[ε]-
 λα[ν]ωπίδης : Μελανωπίδης : Θεοφ[άνης].

Τελέστης, Ἀπολλόδωρος, | Ναυσίστρατος.

**1548. Décret des orgéons d'Amynos en l'honneur
des ἐστιάτορες. (312 av. J.-C.)**

Stèle de marbre pentélique brisée en bas. Trouvée dans le puits du sanctuaire d'Amynos à l'O. de l'Acropole. Στοιχιδόν. — A. Koerte, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 303 sq. — Cf. Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 392. — M. A. Wilhelm a bien voulu revoir le texte sur un estampage et nous fournir ainsi une édition améliorée et des restitutions nouvelles.

Θεόδωρος εἶπεν · Ἐπειδὴ οἱ ἐστιά[τορ]ες οἱ ἐπὶ Θεουφράστου
ἄρχοντος Ἀν[τι]κ[λη]ῆς Μένονος καὶ Κ[λειτο]φ[ών]ων Ἀντιφ[ί]-
5 λου καλῶς καὶ φιλοτίμω[ς] ἐπιμε[μέ]ληνται τῶν τε κ[οι]ν[ω]ν
κα[ὶ] τῶν θυσιῶν · ἐπαινέσαι αὐτοὺς καὶ σ[τε]φανῶσαι
[θ]α[λ]λοῦ σ[τε]φανῶν[ω]ι, ὅπ[ω]ς ἂν [καὶ] οἱ ἄλλοι | φιλοτ[ι]μῶν[ται]
10 π[ερὶ] τοὺς ὀργεῶνας . | .] αποδι ο . . . ο . ν . ι . . . ο ι . ι . | . λι .
ι . ι

L. 2, l'archontat de Theuphrastos est de 313/2 av. J.-C.; le décret a dû être voté l'année suivante. — L. 6, τῶν τε κοινῶν, cf. *Recueil*, 966, l. 8; 975, l. 4. — Rapprocher *Recueil*, 966, 967 et 1059.

1549. Règlement d'un thias. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.)

Fragment inférieur d'une stèle de marbre gris, trouvé au Pirée; actuellement au British Museum. — M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch. Athens*, XIII (1906/7), p. 328 (trad.). — Cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 218 sq.

----- δέ τις αι|----- ναι κατασ|-----
----- ατα τῶν θιασ|[ωτῶν]----- ἔαν δέ τις αὐτῶν ἀπογί-
5 γνητ[ι]αι, φρά[σει] ἢ ὑ[π]ὸς ἢ ἀδελφὸς ἢ πατήρ ἢ ὅς ἂν οἰκειότατος
εἴη τοῦ θιάσου, τοῦ δ' ἀπογι[γ]νομένου | ἵέναι ἐπ' ἐχφοράν καὶ
αὐτοὺς καὶ τοὺς φίλους ἅπαντας. Καὶ ἄν τις ἀδικῇται, [β]οηθεῖν
καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς φίλ[ο]ους ἅπαντας, ὅπως ἂν πάντες εἰδῶσιν
10 ὅτι καὶ | εἰς τοὺς θεοὺς εὐ[σ]βεβοῦμεν καὶ εἰς τοὺς φίλους· τα[ύ]τα
δὲ ποιοῦσιν αὐτοῖς πολλὰ κάγαθὰ καὶ ἐγγόν[οι]ς καὶ προγόν[οι]ς.
Ἐπειδὴν δὲ κυρώσωσι τὸν νόμ[ον] οἱ θιασῶται μηθὲν εἶναι τοῦ
νόμου κυριώτερον· εἰάν τις παρὰ τὸν νόμον ἢ εἴπει ἢ πράξει,
15 κατηγορίαν αὐτοῦ εἶναι τῷ βουλομένῳ τῶν θιασωτῶν, καὶ ἂν
ῥηι αὐτὸν τιμᾶτ[ω]σαν αὐτὸν καθότι ἂν δο[κ]εῖ τῷ κοινῷ. —

L. 4, ἀπογίγνομαι dans le sens de ἀποθνήσκω comme, *Recueil*, 969, l. 15. — L. 6, le marbre porte ΓΙΚΝΟΜΕΝΟΙ. — L. 7, ἐχφοράν, cf. *Recueil*, 971, l. 10 : τὸ ταφικόν. — L. 8, ΕΘΗΘΕΙΝ. — L. 9, au début, ΠΟΥΣ; l. 10, ΕΥΙΕΒΟΥ-
MEN; l. 11, au début, ETA.

1550. Décret des thiasotes de Tynaros. (300 av. J.-C.)

Stèle de marbre surmontée d'un fronton, trouvée au Pirée. Στοιχηδόν. — D. Stauropoulos, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 93. — Cf. E. Ziebarth, *Griech. Vereinsw.*, p. 212. — F. Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 218.

Ἐπὶ [Κλ]εάρχου ἄρχοντος· μηνὸς Σκ||ιορ[ι]ώνος. Κανθα-
ρίων [εἶπεν· Δ]εδόχ[θ]αι τοῖς θιασώ[τ]αις· [ἐπειδὴ | οἱ ἐπ]ιμεληταὶ
5 καλῶς καὶ φ[ι]λοτί[μ]ως ἐπιμετέλονται τῶν τε θ[υ]σιῶν|καὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων τῶν [κοιν|ῶν], ἐπαινέσαι αὐτοὺς καὶ στ[εφ]α-
ν|ῶσαι θαλλοῦ στεφάνῳ, δοῦν[αι δὲ] | αὐτοῖς καὶ εἰς ἀνάθημα
10 ἐκ [τοῦ κο|]ινοῦ — ΔΔ — δραχμᾶς, ἐν ᾧ οἱ τε [στέ||]φανοι καὶ τὸ
ψήφισμα ἀναγραφῇ|σ||εται, ὅπως ἂν καὶ οἱ ἄλλοι εἰδῶσι|ν ὅτι τὸ
15 κοινὸν τοῖς φιλοτιμουμ|ένοις εἰς αὐτοὺς ἀξίας χάριτας || ἀποδί-
δωσιν τῶν εὐεργετημάτων. |

Couronne : Οἱ θιασῶται | οἱ Τυνάρου | Δράκοντα, | Κίττον.

Couronne : Οἱ θιασῶται | οἱ Τυνάρου | Δράκοντα, | Κίττον.

M. A. Wilhelm veut bien nous communiquer la note suivante : « Je me demande s'il ne faut pas rapprocher ce Τύναρος du héros Θύνναρος, connu par des monnaies de Synnada (*Catal. of greek coins of Phrygia*, p. 5), et par une inscription de Sparte (*Inscr. Gr.*, V, 1, 452), où j'ai retrouvé la mention de Κλ. Ἀνδράγαθος, connu par les monnaies de Synnada, et celle de ΘΥΝΝΑΡΟΣ. Pour T au lieu de Θ, cf. Ταρτηλιών, p. ex. à Chalcis (Ἐφημ. Ἀρχ., 1903, p. 119, n. 2); pour νν et ν, cf. Kühner-Blass, *Ausführl. Gramm. d. griech. Sprache*, I, 3^e éd., 1, p. 269, 272 ».

Archontat de Cléarchos, 301/0 av. J.-C.

1551. Décret des orgéons du Pirée relatif
à l'organisation de la procession annuelle de Bendis.
(MILIEU DU III^e S. av. J.-C.)

Stèle de marbre blanc surmontée d'une cimaise, brisée en bas et à droite. Trouvée au Pirée, maintenant au musée de cette ville. Στοιχηδόν. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. osterr. arch. Inst.*, V (1902), p. 127 sq. (trad.) — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 42. — Cf. P. Hartwig, *Bendis* (1897), p. 27. — E. Ziebarth, *Rhein. Mus.*, LV (1900), p. 503. — P. Foucart, *Mélanges Perrot*, p. 100 sq. — F. Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 79. — W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 217.

Θεοί. Ἐπὶ Πολυστράτου ἄρχοντος, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος
ὀγδόη|ι ἱσταμένου· ἀγοραί κυρία· Σωσίας Ἱπποκράτου εἶπεν· |
5 Ἐπειδὴ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων δεδωκότος τοῖς Θραζεῖ μ|όνους
τῶν ἄλλων ἐθνῶν τὴν ἔγκτησιν καὶ τὴν ἰδρυσιν τοῦ | ἱεροῦ κατὰ
τὴν μ|αντείαν τὴν ἐν Δωδώνης καὶ τὴν πονπὴν π|ένπειν ἀπὸ τῆς

ἐστίας τῆς ἐκκ τοῦ πρυτανείου καὶ νῦν οἱ | ἡ[ι]ρημένοι ἐν τῷ
 ἄστει κατασκευάσασθαι ἱερὸν οἶοντα | δεῖν οἰκείως διακεῖ[σθ]αι
 10 πρὸς ἀλλήλους· ὅπως ἂν οὖν φα[ί]ν[ω]νται καὶ οἱ ὀργεῶνες τῷ
 τε τῆς πόλεως νόμῳ πειθαρχοῦντες ὃς κελεύει τοὺς Θρᾷκας
 πέμπειν τὴν πομπὴν εἰ[ς] Π[ε]ρ[ι]αιᾶ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει
 ὀργεῶνας οἰκείως [δ]ιακείμενοι· — ἀγαθῇ τύχει, δεδόχθαι τοῖς
 ὀργεῶσιν· [— τῇ ν μὲν] πονη[ί]ν ὥς ἂν [ἐ]λ[ω]νται οἱ ἐν τῷ ἄστει
 15 συνκαθ[ι]στάν[α] | τὴν πομπὴν καὶ τήνδε (ο)ὕν ἐκ τοῦ πρυτανείου
 εἰς Πει[ρ]αιᾶ | πορεύεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ τοῖς ἐκ τοῦ Πειραιέως·
 τ[ι]οὺς δὲ ἐ[ῖ]ν τῷ Πειραιεῖ ἐπιμελητὰς ὑποδέχεσθαι τούτου[ς]
 παρέ[χ]οντας ἔν τε τῷ Νυμφαίῳ σφ(ό)γγους καὶ λεκάνας κ[αὶ]
 ὕδωρ | καὶ στεφάνους καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἄριστον καθάπερ [καὶ]
 20 ἔαυ[τοῖς] παρασκευάζουσιν· ὅταν δὲ ὤσιν αἱ θυσίαι εὐ[χ]εσθαι |
 τὸν ἱερέα καὶ τὴν ἱέρειαν πρὸς ταῖς εὐχαῖς ἃς εὐ[χ]ονται | καὶ τοῖς
 ὀργεῶσι τοῖς ἐν τῷ ἄστει κατὰ ταῦτά, ὅ[ς]πως ἂν τού[των] γινο-
 μένων καὶ ὁμοοῦντος παντὸς τοῦ ἔθ[ν]ους αἱ τ[ε] θυσίαι γίνων-
 25 ται τοῖς θεοῖς καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσήκει | κατὰ τε τὰ πάτρια
 τῶν Θρᾷκῶν καὶ τοὺς τῆς πόλ[εως] νόμου[ς] καὶ ἔχει καλῶς καὶ
 εὐσεβῶς παντὶ τῷ ἔθ[ν]ει τὰ πρὸς τοῦ[ς] θεοῦς· εἶναι δ' αὐτοῖς
 καὶ ἔαν περὶ ἄλλο[ν] τινὸς βούλωντ[αι] προσιέναι πρὸς τοὺς
 ὀργεῶνας πρ[ό]σοδον αἰ πρώτοις | μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ ἔαν τινε[ς]
 30 βούλωνται τῶν ἐκκ τοῦ ἄστεως | ὀργεῶνων ἐπεισιέ[ν]αι εἰς τοὺς
 ὀργεῶνας ἐξεῖναι αὐτοῖ[ς] εἰσιέναι κ[αὶ] μὴ τελεῖν τὸ εἰσόδιον καὶ
 λαμβάνειν διὰ | βίου τὸ μέρος ---

La date de l'archonte Polystratos n'est pas connue. M. A. Wilhelm (*loc. cit.*,
 p. 136) estime que l'écriture du décret indique le milieu du III^e siècle. — Rap-
 procher *Recueil*, 979-985, et nos n^{os} 1557 et 1558.

1552. Décret des thiasotes d'Ammon. (262 av. J.-C.)

Stèle de marbre de l'Hymette brisée en bas. Trouvée au Pirée. — Kouma-
 noudis, *Ἀθήναιον*, VIII (1879), p. 231. — *Inscr. Gr.*, II, 5, 616^b (p. 161). — Ditten-
 berger, 2^e éd., 733. — Cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 181.

Θεοί. Ἐπ' Ἀντιπ[ά]τρου ἄρχοντος· Ἐκα[το]νβ[α]ίων[ος] ὀγδόει
 μετ' εἰκάδας· ἀγορᾶ[ι] κυρ[ί]αι· Ἀριστόδημος Διονυσίου εἶπεν·
 5 Ἐπειδὴ οἱ προσ[αι]ρεθ[έ]ντες μετὰ τοῦ ἐπιμελη[τοῦ] Ἀφρο[δι]-
 ·[σί]ου τῆς προσοικοδομίας τοῦ ἱ[ε]ρ[οῦ] τοῦ Ἀμμωνος τό τε
 ἔρ[γ]ον καλὸν καὶ ἄ[ξι]ον τοῦ θεοῦ ἐποίησαν καὶ ἐπεστάτη-
 10 σα[ν] καλῶς καὶ φι[λ]ο[σ]οφίμῳς καὶ λόγον ἀπέδω[καν] τοῦ ἀναλ[ύ]-
 ματος, ἐπαιέσαι καὶ στεφ[α]νῶσαι ἕκαστον αὐτῶν θαλλοῦ

στεφάνωι κ[α|τὰ τὸν νόμον, κα]ὶ ἀναγορεύσαι τοῦ[ς σ]τεφ[ά|νους
τῇ θυσίαι τ]οῦ Ἀμφιαράου μετὰ τὰς | | σπονδὰς | απιον
15 τὸν ε[. || εὐσεβείας ἔνεκ|εν τῆς εἰς τοὺς θε[οὺς κα|ὶ φιλοτι-
μίας τῆς πρὸς τ]ο[ῦς θιασώτας | - - - -

L. 7, pour le culte d'Ammon à Athènes, cf. *Recueil*, 105, l. 28 et 824, I, l. 32.
Archontat d'Antipatros, 262/1 av. J.-C.

1553. Décret des Sarapiastes. (MILIEU DU III^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre blanc brisée en haut, en bas et à droite. Actuellement au British Museum. — C.I.G., 120. — Le Bas, *Attique*, 381. — P. Foucart, *Associations religieuses*, n° 24 (p. 207). — Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, 21. — Inscr. Gr., II, 617. — Cf. Pausan., I, 18, 4. — A. Rusch, *De Serapide et Iside in Graecia cultis* (Berlin, 1908), p. 6 sq. — W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 171. — La liste des membres du thiasé était disposée en trois colonnes (I-III) sous le texte. Elle est maintenant très mutilée.

-----οσ--α-----αδ[---- | Ἐπει|δὴ ὁ ταμίας τῶν Σαρα-
πιαστῶ[ν Ζώπυρος | καὶ ὁ] γραμματεὺς Θεοφάνης καὶ ὁ ἐ[πιμε-
5 λη|τῆς] Ὀλύμπιχος [ἀ]νεγκλητοὺς ἑαυτο[ὺς παρε]||σκε|υάκασιν
πλεονάκεις μὲν καὶ πρόσ[θεν κατασταθ|έντες] ἐν ταῖς ἐ[πι]μελείαις
[τα]ύταις [καὶ τὰς] εὐ||θύνας] δεδώκα[σιν] περὶ [πάντ]ων παρὰ
τὸν [εὐ]θυνον, | κατασ[ταθέντ]ες] δὲ καὶ ἐπὶ Ἀγνίου ἄρχον[τος |
10 δίκαι]οι καὶ .σ.εν.α[. τὸν] ἐνιαυτὸν ---|| ---· δεδόχθαι τοῖς
[Σαρα]πιασταῖς· ἐ[παινέ]σαι αὐτοὺς καὶ [σ]τεφ[ανώ]σιν|ι θαλλοῦ
[στεφάνωι ἐν | τῷ Σαρ]αιπιδίωι ὅταν πρ[ώ]το[ν] θύωσιν οἱ
Σαραπια[στ]αῖ καὶ ἀναγορεύειν [αὐ]τῶν τὰ ὀνόματα | τοὺς ἱερο-
15 ποιούς ἀεὶ κα[θ'] ἐκάστην θ[υσίαν μ]ετὰ τὰ ἱερά· ἂν δὲ μὴ
ἀναγορεύσωσ[ιν] ἢ μὴ στε[φ]ανώσωσιν, ἀποτεισάτω ἕκαστος
αὐτῶν -- | δ]ραχμὰς ἱερὰς τοῖς Σαραπιασταῖς, [ὅ]πως ἂν | ἐ[φά]-
μιλλον ἢ τοῖς εἰς αὐτοῦ[ς] φιλ[οτιμου]μ[ένοις] (εἰδόσιν) ὅτι
20 τιμηθήσονται καταξίω[ς]· εἶναι || δ' ἐ αὐτοῖς καὶ εἰς τὸ λοιπὸν
φιλοτιμ[ουμέ]ν[οις] εὐρέσθαι τι ἄλλο ἀγαθὸν π[α]ρὰ τοῦ κοινοῦ |
τῶν Σαραπιαστῶν· — ἐπαινέσαι δὲ κα[ὶ] στεφ[ανώ]σιν καὶ τὴν
[προεραν|ίσ]τριαν [Ν]ικί[ππην] ὅτι | ἔ]θυσε τὰς θυσίας ἐν τοῖς]
25 χρόνοις τοῖς τεταρ[μ]ένοις. — Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φι]σ[μα]
ἐν στή|λει λιθίνῃ καὶ ἀναθεῖναι εἰς τὸ [Σαραιπιδίον· | τὸ] δὲ
γενόμενον εἰς ταῦτα ἀνάλω[μα μερίσαι ἐκ | τοῦ κοινοῦ τὸν
ταμίαν Ζώπ[υ]ρον. — |
I [Προ]ερανίστρια· || Ν[ι]κίππη. | Ταμιά[ς]· | Ζώπυρος. | [Γ]ραμ-
μα[τεὺς]· | [Θεοφάνης]. | - - - -

II Σέλευκος, Δωρί[ω]ν, | Εὐ[β]ουλίδ[ης], | Ἀντ--- Ξε[ν]---|---
 III Π---||---

L. 7, παρὰ τὸν [εὐθουνον], cf. Inscr. Gr., I, 2, B, l. 8-10. — L. 8, la date de l'archonte Hagnias n'est pas connue. M. Kolbe (*Au. Arch.*, p. 56) la place entre 260 et 240. Rapprocher *Recueil*, 413, 999, 1159, 1165 et 1198. On trouvera plus loin des dédicaces attiques à Sérapis.

1554. Décret des thiasotes de Callisté en l'honneur de l'archéraniste Sophron. (236 av. J.-C.)

Stèle de marbre blanc surmontée d'une cimaise. Trouvée près du Dipylon avec notre n° 1490. Στοιχηδόν. — A. Wilhelm. *Ἑφημ. Ἀρχ.*, 1905, p. 237 sq. — La liste des thiasotes est disposée en quatre colonnes (I-IV).

Θεο[ί]. | Ἐπὶ Κίμωνος ἄρχοντος· Θαργηλιώνος. [Ἔδοξ' ἐν
 τῷ κοινῷ· - Ἐπειδὴ Σώφρων καλῶς καὶ φι[λ]οτίμως συνήγαγε
 5 τὸν θίασον, ἐπέδωκεν δὲ καὶ στήλην ὥστε ἀνατεθῆναι εἰς τὸ
 ἱερὸν βουλόμενος αὖξιν τὸ κοινὸν ἐκ τῶν ιδίων· - ὅπως ἂν οὖν
 ἐφάμιλλον εἴ τοῖς βουλουμένοις εὐεργετεῖν τὸ κοινὸν εἰδόσιν
 ὅτι κομιούνται τὰς χάριτας· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθ[α]ι τοῖς θιασώ-
 10 ταις· στεφάνωσαι τὸν ἀρχερα[ν]ιστὴν Σώφρονα θαλλοῦ στεφά-
 νωι καὶ λημ[ν]ίσκωι· - ὅπως ἂν καὶ εἰς τὸ λοιπὸν οἱ γινόμε[ν]οι
 ἱεροποιοὶ εἰς τὰς θυσίας ἐπειδὴν τὰ ἱερὰ ἀπαγγέλωσιν καὶ τὰς
 σπονδὰς ποιή[σ]ω[σ]ιν σ[τεφανού]ωσαν αὐτὸν καὶ ἀναγορεύε-
 15 τ[ω]σαν· - Οἱ θιασῶται στεφανούσιν τὸν ἀρχερα[ν]ιστὴν Σώ-
 φρονα ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν. Ἐὰν δὲ μὴ
 ἀναγορεύσωσιν, ὅφει λέτσωσαν τέτταρας δραχμὰς ἱερὰς τῇ θεῷ·
 20 ἀναγραφάτωσαν δὲ καὶ τὸν στέφανον ἐπὶ τοῦ ἀν[α]θήματος·
 ἀναγράψαι δὲ καὶ τοὺς θιασώτας πάντας χωρὶς τούς τε ἄνδρας
 καὶ τὰς γυναῖκας. - |

Οἱ θιασῶται | τὸν ἀρχερα[ν]ιστὴν | Σώφρονα. ||

25 I. | Σώφρων, | Εὐ[κ]λῆς, | Εὐ[τ]υχίδης, | Σωτ[η]ρίδης, | Κτησί-
 30 βιος, | --θης, | --λων, | Εὐ[τ]υχίδης, | Χα[ρ]ίας, | Ἱερώνυμος,
 35 || Εὐ[ξ]ένος, | Πυθοκλῆς, | Λυσίστρατος, | Ἀρτέμων, | Μενέχαρ-
 40 μος, | Διονύσιος, | Κτήσων, | Δημήτριος, | Σύμμαχος. |

25 II. Δίων, | Σωτηρίδης, | Χάρης, | Φιλόξενος, | Ἀγάθων, || Μῦς,
 35 Νίκων, | Φίλων, | Μένων, | Ἐφεσος, || Κτήσων, | Δωριεύς, |
 40 Δίων, | Μένισκος, | Μενεκράτης, || Πόρος, | Δῶρος, | Περιγέ-
 νης. | — |

25 III. Ὀνύ[χ]ιον, | Ἀπολλωνίς, | Εὐπραξίς, | Εὐτυχίς, | Χοιρίνη, |

- 35 Ἀριστομάχη, | Φίλικον, | Ζωπύρα, | Ἡδεῖα, | Σίπη, || Χάροπον. —
 25 IV. Ἡδίστη, | Φίλη, | Δορκάς, | Σίμον, | Ἰ(ν)δόν, || Μέλιττα, |
 Λαμίδιον, | Ἀφροδισία, | Θεοδώρα, | Φιλώτιον. —
 Ἐπὶ ἱερέως Διονυσοδώρου Σημαχίδου.

L. 11, M. A. Wilhelm a fait remarquer qu'il y a ici sans doute une faute du graveur, et qu'on s'attend plutôt à ὁμοίως δὲ καὶ (*Jahreshefte*, V [1902], p. 137; Ἐφημ. Ἀρχ., 1905, p. 243). — L. 21, le décret dispose que les noms des hommes et ceux des femmes seront groupés séparément, comme cela a été fait dans le décret de thiase, *Recueil*, 970; cf. aussi notre n° 1560. — Rapprocher de *Recueil*, 969, 971, 975-78 et de notre n° 1490.

Archontat de Cimon (II), 237/6 av. J.-C.

1555. Décret des artistes dionysiaques en l'honneur de deux de leurs hiéropes. (2^{de} MOITIÉ DU III^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en haut. Trouvée en avant de la porte du Dipylon, et provenant sans doute du sanctuaire des artistes dionysiaques, qui se trouvait dans le voisinage. — A. Wilhelm, *Urkunden dramatischer Aufführungen*, p. 224 sq.

- .- ἐπεμε|λήθησαν δὲ καὶ τ|ῆς συνό|δου τῶν | τεχνιτῶν μετὰ
 5 τῶν προσαيره|έν||των ἐπιμελητῶν ὡς ἡδυνήθησαν || φιλοτιμό-
 τατα προσαναλώσαν|τες ἐκ τῶν ιδίων· ἀγαθῇ τύχει, | δεδόχθαι
 τοῖς τεχνίταις· ἐπα|νέσαι τοὺς ἱεροποιοὺς Σωσίθε|ον τραγωιδόν,
 10 Σώφιλον ὠιδόν καὶ || στεφανῶσαι ἐκάτερον αὐτῶν | κιττοῦ στε-
 φάνῳ εὐσεβείας ἔνε|κα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ φιλο|τιμίας τῆς
 15 εἰς τὸ κοινὸν τῶν τεχνι|τῶν· ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψήφισ||μα
 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν στήλει | λιθίνει καὶ στήσαι ἐν τῷ
 Ποσει[δ]ί|που ἀναθήματι. — |
 20 Οἱ τεχνίται | Σωσίθεον || τραγωιδόν.
 20 Οἱ τεχνίται | Σώφιλον || ὠιδόν.

L. 8, Sosithéos doit être l'acteur mentionné par Diogène Laërce, VII, 5, 4; cf. A. Wilhelm, *Urk. dram. Auff.*, p. 140 et 142. — Rapprocher *Recueil*, 1009-18.

1556. Décret des Amphiéraïstes de Rhamnonte relatif à la restauration du temple. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre blanc surmontée d'un fronton, brisée en bas; trouvée à Rhamnonte, actuellement au musée d'Athènes. — J. Kirchner, Ἐφημ. Ἀρχ., 1909, p. 271 sq. — Cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 237. — La liste des souscripteurs est disposée en deux colonnes (I, II). Le dernier nom de chaque colonne est placé à l'intérieur d'une couronne.

- Θεότιμος Θεοδώρου Ῥαμνούσιος εἶπεν· Ἐπειδὴ Διοκλῆς
 συνῆ|χε τῷ Ἀμφιαράῳ σύνοδον, τὸ δὲ ἱερὸν συνβαίνει προσ-
 δεῖσθαι | ἐπισκευῆς καὶ τὸν τε οἶκον ἄθυρον εἶναι καὶ τὸν κέρα-
 μον κατε|αγέναι, καταπεπτωκέναι δὲ καὶ τοῦ τοίχου τὸ μέρος τοῦ
 5 κατ|ᾶ τὸν ὄλμον καὶ τὴν τράπεζαν τοῦ θεοῦ κατεαγέναι καὶ τὸ |
 πρόστωιον κινδυνεύειν καταπεσεῖν, εἰς δὲ τὴν ἐπισκευ|ῃν τού-
 των πάντων βούλεσθαι τοὺς συνεληλυθότας εἰσε|νεγκεῖν καθότι
 ἕκαστος δυνατός ἐστιν, ὅπως ἂν ἐπι|σκευασθέντων τούτων τῷ
 10 θεῷ ἔχῳσι χρᾶσθαι κοινῇ πάν|τες οἱ βουλόμενοι τῷ ἱερῷ·
 ἄγαθῇ τύχει, δεδόχθαι τοῖς | Ἀμφιεραῖσταῖς· ἐπιδοῦναι μὲν
 ἕκαστον εἰς τὴν ἐπισκευήν | τοῦ ἱεροῦ ὅσον ἂν βούληται, τῶν
 δ' ἐπιδόντων ἀναγράψαι τὰ | ὀνόματα ἐν στήλει λιθίνει καὶ στή-
 σαι παρὰ τὸν θεόν· ἀνα|γράψαι δὲ καὶ Μνησικλείδην ἐπειδὴ
 15 συνεπισκευάζει μετ' αὐ|τῶν τὸ ἱερὸν· ἐπαινέσαι δὲ καὶ Ὀνησιμί-
 δην Ῥαμνούσιον | καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ,
 ἐπειδὴ καὶ οὗτος | ἀνατέθηκε τῷ θεῷ τὰς αἵμασιὰς ὅπου ὁ λάκ-
 κος ἐστίν | καὶ δέδωκε τὴν πρόσοδον τοῖς Ἀμφιεραῖσταῖς τοῖς
 μετὰ | Διοκλέου Ἀμαξαντέως· καὶ θύειν κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῆς
 20 προ|σόδου τῆς γινομένης καὶ ἀναγράψαι καὶ τοῦτον ἐπὶ τὴν |
 στήλην· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν ἀρχεραμιστὴν Διοκλῆν Δίῳνος |
 Ἀμαξαντέα καὶ τὸν γραμματέα Καλλιτέλην Καλλίου Λαμ|πτρέα
 καὶ τὸν ταμίαν Ἀρχέστρατον Αἰσχίνου Ἐρχιέα καὶ | στεφανῶσαι
 25 καὶ τούτων ἕκαστον θαλλοῦ στεφάνῳ φιλο||τι|μίας ἕνεκα καὶ
 δικαιοσύνης τῆς εἰς ἑαυτούς· καὶ ἐπι|μελ]ηθῆναι τῆς ἀναθέσεως
 καὶ ἀναγραφῆς τοῦ ψηφίσμα||τος τοῖς αὐτοῖς τούτους καὶ
 αὐτοῖς ἀποδοῦναι. Οἱ ἀνοικο|δομοῦντες τῷ κοινῷ· — |
- I Διοκλῆς Ἀμαξαντεύς, || Ἀντίμαχος Οἰναῖος, | Καλλιτέλης Λαμ-
 πρέύς, | Ἀγαθοκλῆς Χολαργεύς, | Νεοπείθης Κολωνῆθεν, | Τιμο-
 35 κλείδης Ἑρμείος, || Ἀρχέστρατος Ἐρχιεύς, | Πάμφιλος Κεφα-
 λῆθεν, | Θεότιμος Ῥαμνούσιος, | Θεογένης Ῥαμνούσιος, |
 40 Ἀλεξικράτης Ἀναφλύστιος, || Ἀγαθοκλῆς Ἐπεικίδης, |
 Ὀ|ν]ησιμίδης | Ῥαμ[ν]ούσιος.
- II Εὐφρων Ἀναγυράσιος, || --ων Ἀστακηνός, | Με[τ]α|κλ]ῆς
 Εἰταῖος, | Ἰάσων Χολα|ργεύς, || Δ[η]μοκρ[ά]της ---ος, |
 35 .ε.κ...ος Λαμπτρέύς, || Μνησικλείδης Ἰκαριεύς, | Ἀρί|σ]των
 Χολαργεύς, | Ἀρχέβιος Ἀναγυράσιος, | Διονυσόδωρος Χολα-
 ρεύς, | Μενεκράτης Πιθεύς, || — |
 Διοκλῆς | Ἀμαξαντεύς.

1557. Décret des thiasotes de Bendis. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.)

Fragmentum marmoris in sacello ubi olim castellum Salaminis positum erat (Fourmont). — C.I.G., 109 (cf. I, p. 901). — Inscr. Gr., II, 620. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, V (1902), p. 130 sq. — Cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 220. — Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 21 sq. — Nous suivons les restitutions de M. A. Wilhelm.

Ἐ[πι] τῇ Λυ[σ]ιθείδου ἄρχοντος· Σ[κιρ]οφορι[ω]νο[ς] δευτέρα[ι]·
 ἀγοραὶ κυρίαι· -- | σῖνος εἶπεν· Ἐπει[δ]ὴ [δ] ταμίας καὶ οἱ συνεπι-
 [μ]ελητ[αὶ] καλῶς καὶ φιλοτί[μ]ως ἐπε[μ]ε[λ]ήθησ[α]ν [τῶ]ν τε
 θυσ[ιῶ]ν ὧν [π]ροσηῆκεν αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων τῶν | περὶ [τ]ὸ
 [κ]οινὸν τῶν θιασ[ω]τῶν καὶ [π]ροσανήλωσαν ἀργύριον παρ'
 5 ἑαυ[τῶ]ν· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τοῖς θιασ[ώ]ταις· ἐπαινέσαι
 αὐτοὺς καὶ στε[φ]αν[ω]σ[α]ι ἕ[κ]ασ[τ]ον [αὐ]τῶν θαλλοῦ σ[τεφάν]ωι
 ἀρετῆς ἔνεκα καὶ δικαιοσύ[ν]ης Νικίαν ταμίαν, [Ναυ]σίαν ἐπι[μ]ε-
 λητήν, -- ἐπιμελητήν, -- | να ἐπιμελητήν, Στρατοκλῆν γρ[αμματέα].
 Τὸν δὲ ταμίαν Ἀσκληπιό[δ]ω[ρον] μερίσαι [αὐ]τοῖς ἀπὸ τ[ῶ]ν
 10 [κοινῶ]ν χρημάτων ---- δρ[αχμ]ὰς εἰς ἀν[άθημα] -----
 -- καὶ στήσαι ἐν τῷ | ἱερῷ [τ]ῆς [Β]εγδίδου ---
 | — Νικίαν —

Nous n'avons pas noté toutes les fautes de la copie de Fourmont. — Rapprocher de *Recueil*, 979-985, et de nos nos 1551 et 1558.

1558. Décret des orgéons du Pirée
en l'honneur de Stéphanos. (III^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre gris-bleu, cassée dans le haut, complète par ailleurs. Trouvée au Pirée. — J. Demargne, *Bull. de Corr. Hell.*, XXIII (1899), p. 370 sq. — Cf. P. Foucart, *Mélanges Perrot*, p. 98 sq. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, V (1902), p. 131 sq.

--- ἐπειδὴ Στέφανος, ἐπιμελητῆς γενόμενος τὸν ἐν[ιαυτ]ὸν τὸν
 ἐπὶ --- ἄρχοντος | --- τῆς | τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς προέστηκε
 5 καθ' ἅπερ προσηκ[ο]ν ἦν, ἔπεμψε [δὲ] | καὶ | τὴν πομπὴν ἀξίως τῆς
 θεοῦ, | φιλοτιμηθεὶς ἐμ[ε] πᾶσι τούτοις κ[αὶ] | προσαναλώσας ἐκ
 τῶν ἰδίων, καὶ [τ]ω[ν] λοιπῶν δὲ ὧν καθῆκεν ἐν τῷ ἐν[ι]αυτῷ
 10 ἐπεμελήθη καλῶς καὶ εὐσχη[μ]όνως· ὅπως ἂν οὖν καὶ οἱ ὀργεῶ-
 νες | φαίνωνται χάριτας ἀξίας ἀποδιδόν[τε]ς τοῖς αἰ[ε] φιλοτιμου-
 μένοις --· | ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τοῖς ὀργε[ω]σιν· ἐπαινέσαι
 15 Στέφανον τῆς τε | πρὸς τὴν Βένδιν καὶ τὸν Δηλόπτη[ν] καὶ τοὺς
 ἄλλους θεοὺς εὐσεβείας | ἔνεκεν καὶ τῆς πρὸς τοὺς ὀργεῶνας
 φιλοτιμίας, στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνωι, ἵνα καὶ

- 20 τοῖς || λοιποῖς τῶν ὀργεῶνων ἅπασιν ἐ|φάμιλλον ἐ| τοῖς βουλο-
 μένοις πρ|ὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ πρὸς | τοὺς ὀργεῶνας
 25 φιλοτιμεῖσθαι, εἰ δότας ὅτι καταξίας χάριτας κομι οὖνται παρὰ
 τῶν ὀργεῶνων· δεδοσ|θαι δὲ αὐτῶι καὶ ἀναθέματι τόπον, ἐν τῶι
 ἱερῶι οὐ ἂν εὖ|σχημον εἶναι φαίνεται. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
 30 ψήφισμα εἰς στήλιν λιθίνην τὸν γραμμάτεα καὶ στήσαι παρὰ τὸ
 ἀνάθεμα· | εἰς δὲ τὴν πόησιν καὶ τὴν ἀναγρα|φὴν μερίσαι τὸν
 ταμίαν τὸ γενόμε|νον ἀνάλωμα. — |
 Οἱ ὀργεῶνες | Στέφανον.

L 15, sur Δηλόπτης, cf. P. Perdrizet, *Rev. des Ét. anc.*, 1901, p. 267; G. Kazanow, *Archiv f. Religionsw.*, XI (1908), p. 409 sq. — Rapprocher *Recueil*, 979-985, 1551 et 1559. et, pour le culte d'Asclépios à Athènes au III^e s. av. J.-C., *Recueil*, 138, 685, 689, 967, 1044, et nos n^{os} 1470 et 1529: cf. W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 220 sq.

1559. Décrets des orgéons du Pirée.

(1^{er} QUART DU II^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en tête, trouvée au Pirée. — P. Foucart, *Associations religieuses*, n^{os} 4 et 5 (p. 191 sq.; trad. p. 23). — Inser. Gr., II, 624. — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrac.*, II, 44. — Cf. E. Ziebarth, *Griech. Vereinsw.*, p. 36. — A. Wilhelm, *Philologus*, LX (1901), p. 489.

- 1 Ἐπ|ὶ | Ἐ|ρ|μογ|έν|ο|υ ἄρχοντος· Μουνιχιῶνος ἀγορᾷ κυρίαι·
 Σίμων Σίμωνος Πόριος εἰ|πεν|· | Ἐπειδὴ συμβαίνει π|λ|εῖω ἀ|νη-
 λώματα γείνεσθαι καὶ διὰ ταῦ|τα ἀξιοῦσιν|, αἱ ἀεὶ λανχάνουσαι
 ἰέρεια διάταξιν τινα ἐα|υταῖς| γενέσθαι | ἐ|ὕσχημονα | καθ' ἣν λει-
 |το|υργήσου|σι|ν μηδεμι|ᾶ|ς | α|ὕ|τ|α|ῖ|ς επ. ε. . . δαπάνης ἐπικει-
 5 μένη|ς|· | ἀ|γαθ|εῖ τύχει, δεδοχθαι τοῖς ὀργεῶσιν· τὴν λαχοῦσαν
 ἰέρειαν εἰς |τὸν| μετὰ |Ἐρ|μογένην ἄρχοντα ἐνιαυτόν, κατὰ
 ταῦτα δὲ καὶ τὰς λοιπὰς |σ|τ|ρω,ννύειν, θρόνους δύο [ὡς, καλ-
 λίστους, περιτιθέναι δὲ ταῖς φιληγηφόροις καὶ τ|α|ῖ|ς πε|ρὶ τὴν
 θεὸν οὐσαις ἐν τῶι ἀγερμ|ω|ι κόσμον ἀρ|γυροῦ|ν· | ἐὰν | δὲ παρὰ
 ταῦτα ποιεῖ, κύριοι ἐ|σ|τ|ωσαν οἱ ὀργεῶνες ζημιοῦντε|ς τ|ῇ|ν
 10 π|α|ρ|αβαίνουσά|ν|, | τι τῶν γεγραμμένων μέχρι δραχμῶν π|εν|
 τήκον|τα καὶ εἰσπρατ|τόν|των τρόπωι ὅττωι ἂν |δύνωνται· μὴ
 ἐξεῖναι δὲ μηθενὶ μὴδ' ἐπιψηφίσαι | τὸν εἰθισμένον ἔπαινον·
 αὐταῖς· κύριοι δ' ἔστωσαν καὶ τὸ φύλλον |ἐν|ἐν|κα|ι| | ὑπὲρ τῆς
 ἀπειθούσης· καθιστάτω δὲ ἡ ἀεὶ λανχάνουσα ἰέρεια ζάκο|ρον
 ἐκ τῶν ἱερειῶν |τ|ῶν γεγενειῶν πρ|ό|τερον· δ' |ς δὲ τὴν α|ὕ|τ|ην
 15 μὴ ἐξεῖ|ναι καταστήσαι ἕως ἂν ἅπασαι διέλθωσιν, εἰ δὲ μὴ,
 ἐν|οχ|ος ἔ|στω| | ἡ ἰέρεια τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις. Ἀναγράψαι δὲ

τόδε τὸ ψήφισμα τ[ὸν] | γραμματέα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ. — |

- II Ἐπὶ Σωνίκου ἄρχοντος· Μουνιχιῶνος ἀγορᾷ κυρίαι. | Ἔδο-
 ξεν τοῖς ὀργεῶσιν· Κλέϊππος Αἰζωνεὺς εἶπεν· | Ἐπειδὴ Μητρο-
 δῶρα ἀξιοθεῖσα ὑπὸ τῆς ἱερείας Ἀριστο δίκης τῆς γενομένης ἐπὶ
 25 [Ἰ]ππάκου ἄρχοντος ὥστε Ζακοῤρεῦσαι καὶ συνδιεξάγαγεῖν μετ'
 αὐτῆς τὸν ἐνιαυτὸν ἐπέδωκεν αὐτὴν καὶ συνδιεξήγαγεν καλῶς
 καὶ εὐσχημόνως | καὶ εὐσεβῶς τὰ πρὸς τὴν θεὸν καὶ ἀνέγκλητον
 αὐτὴν παρεσκεύασεν ταῖς τε ἱερείαις καὶ τοῖς ὀργεῶσιν, κατὰ
 ταῦτά δὲ [κ]αὶ ἐπὶ Σωνίκου ἄρχον[τ]ο[ς] γενομένης ἱερείας Σιμά-
 30 λης | καὶ Ἀξίωσά[σης] ἐπιχωρῆσαι ἑαυτῇ τοὺς ὀργεῶνας ὥστε
 καταστ[ῆ]σαι Ζάκορον Μητροδῶραν καὶ ἐπιχωρησάντων αὐτῇ
 καὶ ταύ[τ]η συνδιεξήγαγεν τὴν ἱερωσύνην καλῶς καὶ εὐσχημό-
 νως καὶ εὐσεβῶς τὰ τε πρὸς τὴν θεὸν καὶ τὰς ἱερείας καὶ τ[ο]ῦς
 (ὀργεῶνας) | δι' ὃ [κ]αὶ φιλοτειμοῦνται αἱ ἱέρειαι τοῦ καταστα-
 35 θῆναι αὐτὴν | διὰ βίου Ζάκορον τεῖ θεῷ· ὅπως ἂν οὖν φαίνωνται
 π[λ]εῖστ[η]ν | πρόνοιαν ποιούμενοι τῆς θεοῦ καὶ ἔχῃ αὐτ[οῖς]
 καλῶς καὶ εὐσεβῶς τὰ κατὰ τὴν θεόν· ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχθαι
 τοῖς ὀργεῶσιν· | [τ]ὰ μὲν ἄλλα πάντα π[ρ]άττειν κατὰ τὸ ψήφισμα
 ὃ Σίμων Πόριος εἶπεν, καταστήσαι [δ]ὲ τοὺς ὀργεῶνας Ζάκορον
 40 τεῖ θεῷ διὰ [βίου] || Μητροδῶραν καὶ λειτουργεῖν αὐτ[ῇ]ν ἀεὶ ταῖς
 γινομέναις | ἱερείαις παρεχομένην τὴν χρεῖαν καλῶς καὶ εὐσχημό-
 νως | καὶ φροντίζουσιν ὅπως εὐσεβῶς ἔχῃ τὰ κατὰ τὴν θεὸν
 κα[θ]ῶς | ἡ μήτηρ αὐτῆς Εὐα[ξ]ίς διετέλεσεν τοῦτο πράττουσα.
 Ἀναγράψαι | δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα εἰς τὴν στήλην
 τῶν ὀργεῶν[ων]. | —

L. 1, Σίμων Σίμωνος Πόριος figure dans la liste d'orgéons, *Recueil*, 987, l. 10; c'est très vraisemblablement le Σίμων Πόριος ἐπιμελητής de *Recueil*, 984, l. 32 (daté de l'archontat de Philon [III], 178 7 av. J.-C.). — L. 24, pour l'archontat d'Hippacos, cf. plus haut n° 1497. — Rapprocher *Recueil*, 979-85 et nos n°s 1551 et 1558.

Archontat d'Hermogénès, 183/2 av. J.-C.

Archontat de Sonikos, 175/4 av. J.-C.

1560. Liste des membres d'un éranos. (VERS 135 AV. J.-C.)

Stèle de marbre blanc brisée en haut et en bas; dans une maison de Chalandri (Attique). — A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 438 sq. — Cf. E. Ziebarth, *Rhein. Mus.*, l. V (1900), p. 504 sq. — W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 423. — La liste est disposée en trois colonnes (I-III) sous la dédicace, dont il ne reste que deux lignes mutilées. Les deux premiers noms s'étendent au dessus des deux premières colonnes.

--- Εἰρηναῖος | Εἰρην|αίου Ἀντιοχεύς | [ἀνέθηκ]εν τὴν στή-
λην. |

I | Ἀρχερανιστῆς Εἰρηναῖος, | ἱερεὺς Εἰρηναῖος νεώτερος,
10 | [Β]ῆθυσ | Μητροφάνης | Θεοκλῆς, Νέων | Λαμέδων, Ἀντί-
γονος | Εὐμένης | Βα[κ]χίδης | Ὀνήσιμος | Χρήσιμος || Διοκλῆς |
20 Ζήνων | Ἀπολλώνιος | Ἑρμῶν | Δάμων || Νουμήνιος | Διόδω-
ρος Σουνιε(ύς), | Ξένων | Ὀνήσιμος νεώ(τερος) | [Ε]ὐφράνωρ
| Ἀσκληπιάδης | Παρνασός | Στρώμων | Σαραπίων | Διονυσό-
30 δωρος || [Δᾶ]ος | [Μην]όδοτος | ---

II Δημόκλεια | Στρατονίκη | Ἀμμωνία | Θηβαγένεια | Διονυσία
10 | Διονυσία | Διοδότη, Μητρίχη Γνώμη, Ἀπολλωνία, Εὐτυχίς |
Μητροδώρα | Ἡδεῖα | Εὐπορία Φιλωνίδου, Διονυσία Ἀμμω-
20 (νίου) | Κλεοπάτρα | Ἀμμία | Ἰσιάς | Ἑρωτίς, Διοδώρα || Φιλαί-
30 νίς | Περσίς | Δωρίς | Ἀντιοχίς | Διοδότη | Σάρδιον Εὐπορία |
Ἐπικαρπία | [Ἀρέ]τη | ---

III Ἀρτεμίδωρος | Μενάνδρος | Φιλωνίδης Δωρόθεος | Μύστα
10 Μνάσων | Ἡρακλείδης Φιλω(-) || Μοσχίων | Σαραπίων | Γλαυ-
κίας | Φιλωνίδης Ἰφισ(τιάδης) | Γλαῦκος, Ἀρσάκης, Μάαρκος |
20 Ὀνήσιμος | Βότρυσ | Ἡράκλειτος || Ἰέρων | Φίλων Ἀλαιεύς |
Ἡρακλείδης Μαραθῷ(νιος) | Ἀθηνόδωρος, Εἰρηναῖος Μενάν-
δρου || Χαλῖνος Λαμέδων νεώ(τερος) | Λυσανίας | Ἀρτεμίδωρα |
30 Λυσανίας Ἰωνίδης, Ἀσκληπιάς | Διόδωτος | Στρατονίκη | Δημό-
κριτος, Ἀλεξίων || Νικόστρατος | Βίοττος | [Ἀ]ρτεμισία | ---

I, l. 12. le marbre porte ΒΑΓΧΙΔΗΣ. — L'écriture, qui trahit plusieurs mains, indique que la liste a été complétée à diverses reprises.

1561. Décret des orgéons d'Aphrodite en l'honneur de la prêtresse. (94 av. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en bas, trouvée au Pirée. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 809. — Le Bas, *Attique*, 383. — P. Foucart, *Associations religieuses*, n° 10 (p. 197). — Inscr. Gr., II, 627. — Cf. M. Clerc, *Métèques athéniens*, p. 135. — Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 11 et 189. — W. S. Ferguson, *Hellenistic Athens*, p. 423.

Θεοί. | Ἐπὶ Ἡρακλεί[τ]ου ἄρχοντος· Σκироφοριῶνος ἀγοραί
κυριαί. | Ἐδοξεν τοῖς ὀργεῶσιν· — Σάτυρος Μένισκου Αἰξίω-
νεύς | εἶπεν· Περὶ ὧν ἀπαγγέλλει ἡ ἱ(έ)ρεια τῆς Συρίας θε(ᾶς)
5 | Νικασίς Φιλίσκου Κορινθία περὶ τῶν θυσιῶν ὧν ἔθυσεν | τῇ
τε Ἀφροδίτῃ τῇ Συρίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς οἷς προσῆκ|ον
ἦν· — ἀγαθεῖ τύχει· τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχ|εσθαι τὰ γεγονότα | ἐν τοῖς
ἱεροῖς ὑπέρ τε τῶν ὀργεῶνων καὶ τῶν κοινῶν·, ὅπως [ὧν, οὖν

10 καὶ οἱ ὀργεῶν|ες φαίνωνται τὰς ἀξίας χά||ριτας ἀπονέμοντε|ς καὶ
τιμῶντες πάντας τοὺς φιλο||τιμουμένους (εἷς τε τὴν θεὰν καὶ
τοὺς ὀργεῶνας, ἐπαι||νέσαι τὴν ἰ[έ]ρειαν - - -

L. 6, pour le culte d'Aphrodite à Athènes, cf. *Recueil*, 104, 682, 975 et 1056. —

L. 10, restitution de M. A. Wilhelm.

Archontat d'Héracléitos (III), 95/4 av. J.-C.

1562. Décret des Héroïstes (57/6 av. J.-C.)

Stèle de marbre bleuâtre brisée à gauche et en bas, trouvée au N. de l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 811. — P. Foucart, *Associations religieuses*, n° 21 (p. 203, cf. 42 sq.). — Inscr. Gr., II, 630. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. des østerr. arch. Inst.*, V (1902), p. 139. — E. Ziebarth, *Neue Jahrb. f. d. kl. Altert.*, XIII (1904), p. 568. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 88.

Ἀγαθὴ τύχη. Ἐπὶ Διοκλέους τοῦ Διοκλέους | ἄρχοντος |
ταμειούντος Ἀρόπου τοῦ Σε|λεύ|κου Πειραιέ|ως Ἡροϊστῶν τῶν
5 Διοτίμου [καὶ | Ζήνωνος κ]αὶ Παμμένου ὧν ἀρχερανιστῆς || [Ζη-
νίων Διοτί|μου Μαραθώνιος. Ἐδοξεν τῷ|ι κοι|νῷ τῶν Ἡρ|οϊ-
στῶν · προνοηθῆναι τῆς |συμ|βολῆς ὅπω|ς οἱ ἀποδημοῦντες τῶν
Ἡ|ροϊ|στῶν καθ' ὄν|δηποτεοῦν τρόπον διδῶσ|ιν κα|τὰ μῆνα|
10 δραχμὰς τρεῖς · οἱ δὲ ἐπιδη|μοῦν||τες καὶ| μὴ παραγινόμενοι
ἐπάναγ|κες | ἀποδιδῶ|σι τὴν φοράν τὰς ἑξ δραχμ[ά]ς, | ἐὰν καὶ μὴ
λάβωσιν τὰ μέρη · ἐὰν δὲ μὴ διδῶσι | τὴν φοράν, ἔ|δοξεν μὴ
15 μετέχειν αὐτοῦ|ς | τοῦ ἐράν|ου ἐὰν μή τιμι συμβῇ ἢ διὰ πέ|ν||θος
ἢ δι' ἀ|σθένειαν ἀπολειφθῆναι · ὁμ|οί|ως δὲ ἔδοξε ἐμβιβάζειν
ἔξε|ναι τοῖς -|-----ον δραχμῶν τριάκοντα κα-|-----ων ἑξ
δραχμῶν καὶ μὴ π[αρα]γίνεσθαι, ὑπὲρ τούτων δὲ ἀναδιδ[ό]ναι - -

L. 6, τῆς [συμβολῆς, cf. ἀσύμβολος, *Recueil*, 998, l. 44.

Archontat de Dioclès (IV), 57/6 av. J.-C.

1563. Loi d'un éranos. (II^e s. APRÈS J.-C.)

Copie par Fourmont, *Alopeciae in ecclesia infra montem Hymettum* (Lio-pesi). — C.I.G., 126. — P. Foucart, *Associations religieuses*, 20 (p. 202). — Inscr. Gr., III, 23. — A. Wilhelm, *Serta Harteliana*, p. 231 sq. — L. Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 47. — Cf. E. Maas, *Orpheus*, p. 49. — E. Ziebarth, *Griech. Vereinswesen*, p. 37. — W. Groenert, *Jahresh. des østerr. arch. Inst.*, X (1907), Beibl., p. 99. — G. Glotz, *C. R. de l'Acad. des Inscr. et B.-L.*, 1908, p. 575. — A. Wilhelm, *Hermes*, XLIV (1909), p. 42. — Le même, *Jahreshefte*, XII (1909), p. 149. — Nous suivons les restitutions de M. A. Wilhelm. — Les débris très mutilés des vingt-deux premières lignes ont été supprimés; ils contenaient une épigramme dont on n'a pu restituer que les trois derniers vers (Kaibel, *Epigramm. gr.*, 1128).

- Ἄρχων μὲν Ταυ[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὴν Μο[υ]νιχιῶν ἦν, ||
 25 ὀκτ[ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σύναγον | φίλοι ἄνδρες |
 καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλῆς ὑπέ[τ]ραψαν. — ||
 30 — Νόμος ἔραν[ισ]τῶν. — |
 |Μη]δενὶ ἐξέστω ἰσ[ι]έν[αι] [ἐς] τὴν σεμνοτά[τ]ην | σύνοδον τῶν
 ἔρανιστῶν πρὶν ἂν δοκι[μα]σθῇ εἴ ἐστι ἀ[γν]ὸς καὶ εὐσεβῆς καὶ
 35 ἀ[γ]αθ[ός]· δοκιμα[ζέ]τω δὲ ὁ προστάτης [καὶ ὁ] ἀρχιερα-
 [ν]ι[σ]τῆς καὶ ὁ γ[ρ]αμματεὺς καὶ [οἱ] ταμίαι καὶ σύνδικοι· ἔστω-
 σαν δὲ οἱ υἱοὶ κληρωτοὶ κατὰ ἔ[τ]ο[ς] χωρὶς π[ερ]ισπ[ο]ροστάτου· |
 ὁμολείτωρ δὲ ἔ<1>στω δι[α] βίου αὐτοῦ | ὁ ἐπὶ ἡρώου κατα-
 40 λιφθεὶς· αὐξανέτω δ[ὲ] | ὁ ἔρανος ἐπιφιλοτε(ι)μίας· εἰ δέ τις
 μά[χας] ἢ θορύ[βους] κεινῶν φαίνοιτο ἐκβαλλέσθω τοῦ ἔρανου
 [Ζ]ημιούμενος <ε> ἀπτικάς κε' ἢ πληγαῖς αἰκ<αικ>ιζ(ό)μενος
 ταῖς διπλαῖς πέ<τ>ρα κρίσεως.

L. 23, la date de l'archonte Tauriscos n'est pas connue. — L. 39, ἐπὶ ἡρώου, M. A. Wilhelm suppose avec raison que l'association avait un but funéraire. — L. 43/44, ces lignes sont disposées ici dans l'ordre qu'avait suggéré M. A. Wilhelm, et qui s'est trouvé confirmé par la copie originale de Fourmont (cf. A. Wilhelm, *Anz. der Wien. Akad., philol.-hist. Kl.*, 1901, n° XVIII, p. 10).

1564. Règlement du thiase des Iobacchoi.

(VERS 175 APRÈS J.-C.)

Tronçon de colonne dans la salle des réunions des Iobacchoi, entre le Pnyx et l'Aréopage. Le texte est disposé en deux colonnes (I, II) et surmonté d'un fronton dans le champ duquel est représenté un bucrâne au dessus d'un cratère; de chaque côté une panthère sous une vigne. — S. Wide, *Athen. Mitt.*, XIX (1894), p. 249 sq. — E. Maass, *Orpheus* (Munich, 1895), p. 18 sq. (trad.) — E. Drerup, *Neue Jahrb. f. d. kl. Altert.*, III (1899), p. 356 sq. (trad.) — Dittenberger, 2^e éd., 737. — Roberts-Gardner, 91. — Ziehen, *Leges Graec. sacrae*, II, 46. — Cf. B. Keil, *Athen. Mitt.*, XX (1895), p. 446. — E. Ziebarth, *Griech. Vereinsw.*, p. 141. — A. Wilhelm, *Arch.-Epigr. Mitt. aus (E.-U.)*, XX (1897), p. 62 et 68. — Rohde, *Kl. Schr.*, II, p. 293. — J. Harrison, *Prolegomena*, p. 475 sq. — F. Poland, *Gesch. des griech. Vereinsw.*, p. 331 sq. et passim.

Ἄγαθῇ Τύχῃ.

- I Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρ(ρίου) Ἐπαφροδείτου· μηνὸς Ἐλαφβολιῶ-
 νος ἡ ἑσταμένου· ἀγορὰν συνήγαγεν πρῶτως ὁ ἀποδειχθεὶς
 5 || ἱερεὺς ὑπὸ Αὐρ(ηλίου) Νεικομάχου τοῦ ἀνθι|ερασμένου ἔτη ιζ'·
 ·καὶ ἱερασμένου | ἔτη κγ' καὶ παραχωρήσαντος ζώντος | εἰς κόσ-
 μον καὶ δόξαν τοῦ Βακχείου | τῷ κρατίστῳ Κλαυδίῳ Ἡρώδῃ,
 10 ὕφ' οὗ ἀνθιερεὺς || ἀποδειχθεὶς | ἀν[έ]γνω δόγματα τῶν ἱερασα-
 μένων Χρυσίππου καὶ Διονυσίου, | καὶ ἐπαινέσαντος τοῦ ἱερέως

516³ 1109
Fourmont
déc. 1901

καὶ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ προστάτου, ἐξ(εβόησαν). Τούτοις |
 15 αἰ χρώμεθα. Καλῶς ὁ ἱερεὺς. Ἀνάκτησαι | τὰ δόγματα. Σοὶ
 πρέπει. Εὐστάθειαν τῷ Βακχείῳ καὶ εὐκοσμίαν. Ἐν στήλῃ τὰ
 δόγματα. Ἐπερώτα. Ὁ ἱερεὺς εἶπεν· Ἐπεὶ καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς
 20 συνιερεῦσί μοι καὶ ὑμῖν πᾶσιν ἀρέσκει, ὡς ἀξιού[τ]ε, ἐπε[ρ]ω-
 τήσομεν. Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ πρόεδρος· Ρούφος Ἀφροδισίου·
 "Ὅτῳ δοκεῖ κύρια εἶναι τὰ ἀνεγνωσμένα δόγματα καὶ ἐν στήλῃ
 ἀναγραφῆναι, ἀράτω τὴν χεῖρα. Πάντες ἐπῆραν. Ἐξ(εβόησαν).
 25 Πολλοῖς ἔτεσι τὸν κράτιστον ἱερέα Ἡρώδην. | Νῦν εὐτυχεῖς,
 νῦν πάντων πρῶτοι τῶν Βακχείων. Καλῶς ὁ ἀνθιερεὺς. Ἡ στήλη
 γενέστω. Ὁ ἀνθιερεὺς εἶπε· Ἔσται ἡ στήλη ἐπὶ τοῦ κείνου,
 30 καὶ ἀναγραφῆ[σ]ονται, εὐτονήσουσι γὰρ οἱ προεστῶτες τοῦ
 μηδὲν αὐτῶν λυθῆναι. — |

Μηδενὶ ἐξέστω Ἰόβακχον εἶναι, ἐὰν μὴ | πρῶτον ἀπογράφηται
 35 παρὰ τῷ ἱερεῖ τὴν νενομισμένην ἀπογραφὴν καὶ || δοκιμασθῇ
 ὑπὸ τῶν Ἰόβακχων ψήφῳ, εἰ ἄξιός φαίνοιτο καὶ ἐπιτήδειος | τῷ
 Βακχείῳ. Ἔστω δὲ τὸ ἰσηλύσιον | τῷ μὴ ἀπὸ πατρὸς * ν' καὶ
 40 σπονδῇ. | Ὁμοίως καὶ οἱ ἀπὸ πατρὸς ἀπογραφέ[σ]θωσαν ἐπὶ * κέ,
 διδόντες ἡμιφόριον | μέχρις οὗτος πρὸς γυναῖκας ὥσιν. | Συνίτω-
 σαν δὲ οἱ Ἰόβακχοι τὰς τε ἐνάτας καὶ τὰς ἀμφικτηρίδας καὶ
 45 Βακχεῖα καὶ εἴ τις πρόσκαιρος ἑορτὴ τοῦ θεοῦ, || ἕκαστος ἡ
 λέγων ἡ ποιῶν ἡ φιλοτεῖμύμενος, καταβάλλων μηνιαίαν | τὴν
 ὀρίσθεισαν εἰς τὸν οἶνον φοράν· | ἐὰν δὲ μὴ πληροῖ, εἰργέσθω
 50 τῆς στιβάδος, καὶ εὐτονεύτωσαν οἱ τῷ ψηφίσματι ἐνγεγραμμέ-
 νοι χωρὶς ἡ ἀποδημίας ἡ πένθους ἡ νόσου ἡ (εἰ) σφόδρα ἀνα-
 καλὸς τις ἦν ὁ προσδεχθησόμενος εἰς τὴν στιβάδα κρεινάντων
 τῶν ἱερέων. Ἐὰν δὲ Ἰοβάκχου ἀδελφὸς ἐσέρχηται, ψήφῳ δοκι-
 55 μασθεῖς, | διδὼτ * ν'. Ἐὰν δὲ ἱερὸς παῖς ἐξωτικὸς καθεσ[θ]εῖς
 ἀναλώσῃ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸ Βακχεῖον, | ἔστω μετὰ τοῦ
 πατρὸς Ἰοβάκχος ἐπὶ μιᾷ | σπονδῇ τοῦ πατρὸς. — Τῷ δὲ ἀπο-
 60 γραφμένῳ καὶ ψηφοφορηθέντι διδὼτ ὁ ἱερεὺς ἐπιστολὴν ὅτι
 ἐστὶν Ἰοβάκχος, ἐὰν πρῶτον | δοῖ τῷ ἱερεῖ τὸ ἰσηλύσιον, ἐνγεγραφο-
 μένου | τῇ ἐπιστολῇ τὰ χωρήσαντα εἰς τὸδε τι. |

Οὐδενὶ δὲ ἐξέσται ἐν τῇ στιβάδι οὔτε ἄσαι | οὔτε θορυβῆσαι
 65 οὔτε κροτῆσαι, μετὰ δὲ | πάσης εὐκοσμίας καὶ ἡσυχίας τοὺς
 μερισμοὺς λέγειν καὶ ποιεῖν προστάσσοντος | τοῦ ἱερέως ἡ τοῦ
 ἀρχιερέως. — Μηδενὶ ἐξέστω τῶν Ἰοβάκχων τῶν μὴ συντελε-
 70 σάντων εἰς τε τὰς ἐνάτας καὶ ἀμφικτηρίδας εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν
 στιβάδα, μέχρις ἂν | ἐπικριθῇ αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἡ ἀποδοῦ-
 ναι αὐτὸν ἡ ἐσέρχεσθαι. — Μάχης δὲ | ἐὰν τις ἄρξηται ἡ εὐρεθῇ

75 τις ἀκοσμῶν ἢ | ἐπ' ἄλλοτρίαν κλισίαν ἐρχόμενος ἢ ὑβρίζων ἢ
λοιδορῶν τινα, ὁ μὲν λοιδορηθεὶς ἢ ὑβρισθεὶς παραστανέτω δύο
ἐκ | τῶν ἰοβάκχων ἐνόρκους, ὅτι ἤκουσαν ὑβριζόμενον ἢ λοιδο-
80 ρούμενον, | καὶ ὁ ὑβρίσας ἢ λοιδορήσας ἀποτινύντω τῷ κοινῷ
λεπτοῦ δρ(αχμᾶς) κε', ἢ ὁ αἴτιος | γενόμενος τῆς μάχης ἀποτιν-
νύτω | τὰς αὐτὰς δρ(αχμᾶς) κε', ἢ μὴ συνίτωσαν ἰς τοὺς | ἰοβάκ-
χους, μέχρις ἂν ἀποδῶσιν. |

II Ἐὰν δέ τις ἄχρι πληγῶν ἔλθῃ, ἀπογραφέστω || ὁ πληγείς πρὸς
τὸν ἱερέα ἢ τὸν ἀνθιερέα· | ὁ δὲ ἐπ' ἀνανγκες ἀγορὰν ἀγέτω καὶ
ψή|φω οἱ ἰοβάκχοι κρεινέτωσαν προηγουμένου τοῦ ἱερέως, καὶ
90 προστειμάσθω | πρὸς χρόνον μὴ εἰσελθεῖν, ὅσον ἂν δό|ξη, καὶ ἀρ-
γυρίου μέχρι * κε'. — Ἐστω δὲ | τὰ αὐτὰ ἐπιτείμια καὶ τῷ δαρέντι
καὶ | μὴ ἐπεξελθόντι παρὰ τῷ ἱερεῖ ἢ τῷ | ἀρχιβάκχῳ, ἀλλὰ δημο-
95 σία ἐγκαλέσαν|τι. Ἐπιτείμια δὲ ἔστω τὰ αὐτὰ τῷ εὐκόσ||μῳ μὴ
ἐκβαλόντι τοὺς μαχομένους. |

Εἰ δέ τις τῶν ἰοβάκχων εἰδὼς ἐπὶ τοῦ|το ἀγορὰν ὀφείλουσαν
ἀχθῆναι μὴ ἀ|παντήσῃ, ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ λεπτοῦ δρ(αχμᾶς)
100 ν', ἐὰν δὲ ἀπειθῇ πρᾶσσόμενος, ἐξέστω τῷ ταμία κωλύσαι
αὐτὸν | τῆς εισόδου τῆς εἰς τὸ Βακχεῖον μέ|χρις ἂν ἀποδοῖ. —
Ἐὰν δέ τις τῶν | εἰσερχομένων τὸ ἰσηλύσιον μὴ | διδοῖ τῷ ἱερεῖ
105 ἢ τῷ ἀνθιερεῖ, εἰργέσ||θω τῆς ἐστιάσεως, μέχρις ἂν ἀπο|δοῖ, καὶ
πρᾶσσέσθω ὅτῳ ἂν τρόπῳ | ὁ ἱερεὺς κελεύσῃ. — Μηδεὶς δ'
ἔπος | φωνεῖτω μὴ ἐπιτρέψαντος τοῦ ἱε|ρέως ἢ τοῦ ἀνθιερέως, ἢ
110 ὑπεύθυνος || ἔστω τῷ κοινῷ λεπτοῦ δρ(αχμῶν) λ'. — |

Ὁ ἱερεὺς δὲ ἐπιτελεῖτω τὰς ἐθίμους | λειτουργίας στιβάδος καὶ
ἀμφιετη|ρίδος εὐπρεπῶς καὶ τιθέτω τὴν | τῶν καταγωγῶν σπον-
115 δὴν στι||βάδι μίαν καὶ θεολογίαν, ἣν ἤρξατο ἐκ φιλοτειμίας
ποιεῖν ὁ ἱερασάμενος Νεικόμαχος. — Ὁ δὲ ἀρχί|βακχος θυέτω
120 τὴν θυσίαν τῷ | θεῷ καὶ τὴν σπονδὴν τιθέτω || κατὰ δεκάτην
τοῦ Ἐλαφηβολι|ώνος μηνός. — Μερῶν δὲ γεινομέ|νων αἰρέτω
ἱερεὺς, ἀνθιερεὺς, ἀρχί|βακχος, ταμίας, βουκολικός, Διόνυσος,
125 Κόρη, Παλαίμω, Ἀφρο|δείτη, Πρωτεύρυθος, τὰ δὲ ὀνό|ματα
αὐτῶν συνκληρούσθω | πᾶσι. — Ὅς δ' ἂν τῶν ἰοβάκχων λάχη
κλη|ρον ἢ τειμὴν ἢ τάξιν, τιθέτω τοῖς ἰο|βάκχοις σπονδὴν ἀξίαν
130 τῆς τάξεως, | γάμων, γεννήσεως, χοῶν, ἐφηβείας, | πολειτείας,
ράβδοφορίας, βουλείας, ἀ|θλοθεσίας, πανέλληνας, γερουσίας, |
θεσμοθεσίας, ἀρχῆς ἥς δῆποτε οὖν, συνθυσίας, εἰρηναρχίας,
* 135 ἱερονείκου, || καὶ εἴ τις τι ἐπὶ τὸ κρεῖσσον ἰο|βακχος ὦν | τύχοιτο.
Εὐκοσμος δὲ κληρούσθω ἢ καθισ|τάσθω ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐπιφέ-
ρων τῷ ἀκοσ|μοῦντι ἢ θορυβοῦντι τὸν θύρσον τοῦ θε|οῦ· — ψ

140 δὲ ἂν παρατεθῇ ὁ θύρσος ἐπικρεῖ||ναντος τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ ἀρχι-
 βάκχου, | ἐξερχέσθω τοῦ ἐστιατορείου. — Ἐὰν δὲ ἀ|πειθῇ, αἰρέ-
 τωσαν αὐτὸν ἔξω τοῦ πυλῶ|νος οἱ κατασταθησόμενοι ὑπὸ τῶν |
 145 ἱερέων ἵπποι, καὶ ἔστω ὑπεύθυνος | τοῖς περὶ τῶν μαχομένων
 προστεί|μοις. — Ταμίαν δὲ αἰρέισθωσαν οἱ ἴοβακ|χοι ψήφῳ εἰς
 διετίαν, καὶ παραλαμβα|νέτω πρὸς ἀναγραφὴν τὰ τοῦ Βακχεΐ|ου
 150 πάντα καὶ παραδώσει ὁμοίως τῷ |, μετ' αὐτὸν ἐσομένῳ ταμίᾳ·
 παρεχέτω | δὲ οἴκοθεν τὸ θερμόλυχνον τάς τε ἐ|νάτας καὶ ἀμφι-
 ετηρίδα καὶ στιβάδα | καὶ ὅσαι ἔθιμοι τοῦ θεοῦ ἡμέραι καὶ | τὰς
 155 ἀπὸ κλήρων ἢ τειμῶν ἢ τάξε|ων ἡμέρας. — Αἰρέισθω δὲ γραμ-
 μα|τέα, ἐὰν βούληται, τῷ ἰδίῳ κινδύνῳ * | συνκεχωρήσθω δὲ
 αὐτῷ ἢ ταμιευ|τική σπονδή, καὶ ἔστω ἀνείσφορος | τὴν διετίαν.
 160 — Ἐὰν δέ τις τελευτή||σῃ ἴοβακχος, γαινέσθω στέφανος αὐ|τῷ
 μέχ(ρ)ι * ε', καὶ τοῖς ἐπιταφήσαςι τι|θέσθω οἴνου κεράμιον ἓν, ὃ
 δὲ μὴ | ἐπιταφήσας εἰργέσθω τοῦ οἴνου. | —

L. 9 et 25, Κλαύδιος Ἡρώδης doit être le célèbre Hérode Atticus (cf. Maass, *op. cit.*, p. 35 sq.); ce qui permet de dater l'inscription, car la date de l'archonte Eraphroditos n'est pas connue. — L. 19, le texte épigraphique porte ΑΞΙΟΥΓΓΕ. — L. 38, 40, 55, 90 et 141, on a représenté par * la sigle qui désigne le denier à l'époque romaine.

Les tables, dressées provisoirement pour l'usage de chaque fascicule, seront remplacées, lors de l'achèvement du volume, par les tables complètes.

TABLES DE CONCORDANCE

Annual Brit. School		Dittenberger, 2 ^e éd.			
VIII, p. 216	1537	8	1428	267	1496
224	1538	25	1430	284	1500
		29	1431	467	1493
IX, p. 156	1477	36	1432	481	1489
		46	1433	505	1522
XIII, p. 328	1549	49	1434	539	1516
		50	1435	611	1541
Athen. Mitt.		53	1437	733	1552
		61	1443	737	1564
1890, p. 219	1468	69	1444	912	1436
1894, p. 249	1564	75	1446	ΕΦΗΜ. ΑΡΧ.	
1896, p. 93	1550	76	1445	1900, p. 91	1515
303	1548	78	1451	133	1519
438	1560	79	1448	137	1520
1898, p. 24	1530	83	1449	141	1521
26	1544	90	1452	1900, p. 147	1518
27	1442	104	1453	1901, p. 52	1488
1904, p. 244	1525	109	1454	107	1529
1905, p. 391	1512	110	1455	157	1545
1906, p. 134	1513	114	1456	1903, p. 61	1494
1910, p. 275	1514	115	1457	141	1534
1911, p. 75	1497	116	1458	1905, p. 217	1490
		117	1450	232	1546
Bull. de Corr. Hell.		121	1447	237	1554
		125	1461	1909, p. 91	1465
1888, p. 153	1444	137	1462	197	1535
1899, p. 370	1558	146	1463	272	1556
1905, p. 169	1499	173	1478	1910, p. 1	1459
1906, p. 183	1526	180	1473	19	1483
187	1527	182	1476	402	1479
196	1542	193	1480	Fouilles de Delphes	
198	1540	199	1481	III, 2, 2	1526
201	1541	201	1487	6	1527
226	1523	207	1482	10	1542
230	1524	227	1485	11	1540
245	1543	228	1486		
1907, p. 425	1531	233	1492		

TABLES DE CONCORDANCE

13	1541	II,	247	1474	III,	23	1563
24	1523		249	1473	XII, 1,	977	1444
26	1524		251	1475	5,	480	1439
29	1540		258	1476			
31	1543		308	1485	Jahreshefte		
Goett. Gel. Anz.			318	1481	1902, p.	127	1551
1903, p.	782		320	1487	1903, p.	236	1511
785	1478		379	1492	1907, p.	33	1466
Inscr. v. Magnesia			391	1498	1908, p.	88	1471
37	1495		404	1533	1909, p.	135	1509
Inscr. Græcæ			414	1496	Journ. des Sav.		
I,	9		475	1502	1902, p.	177	1465
	27		476	1501	Klio.		
	33		477	1503	1908, p.	487	1491
	41		555	1505	Leges Græc. Sacræ		
	51		571	1506	II, 8		1528
	59		575	1508	16 ^a		1530
	66		582	1507	38 ^b		1533
Suppl., 1 ^a	1427		592	1510	39		1532
46 ^a	1440		617	1553	42		1551
52, 53	1432		620	1557	44		1559
53 ^b	1433		624	1559	46		1564
61 ^a	1437		627	1561	47		1563
431	1528		630	1562	Mélanges Nicole		
II,	4		639	1532	p. 597		1440
	6		678	1534	Rev. des Ét. gr.		
	15 ^b		953	1539	1900, p.	158	1464
	19		956	1503	Serta Hartel.		
	49		986 ^b	1547	p. 231		1563
	52		1469	1529	A. Wilhelm. Att.Urk.		
	57	5,	14 ^c	1445	I, p. 48		1467
	64		15 ^c	1446	A. Wilhelm, Beitr.		
	65		173 ^b	1468	z. gr. Inscr.		
	66		178 ^b	1470	p. 58		1518
	66 ^b		264 ^d	1478	A. Wilhelm, Urkund.		
	69		308 ^b	1486	dram. Auff.		
	73		309 ^b	1480	p. 211		1498
	105		323 ^b	1484	224		1555
	109		371 ^b	1482	231		1470
	115 ^b		385 ^b	1493	Textes inédits		
	117		407 ^e	1489	1468 ^e	et	1517
	122		441 ^d	1500			
	169		463 ^b	1503			
	175 ^b		477 ^d	1504			
	193		603 ^b	1546			
	198		614 ^b	1522			
	224		616 ^b	1552			
			1054 ^f	1516			

TABLE DES MATIÈRES

Athènes.

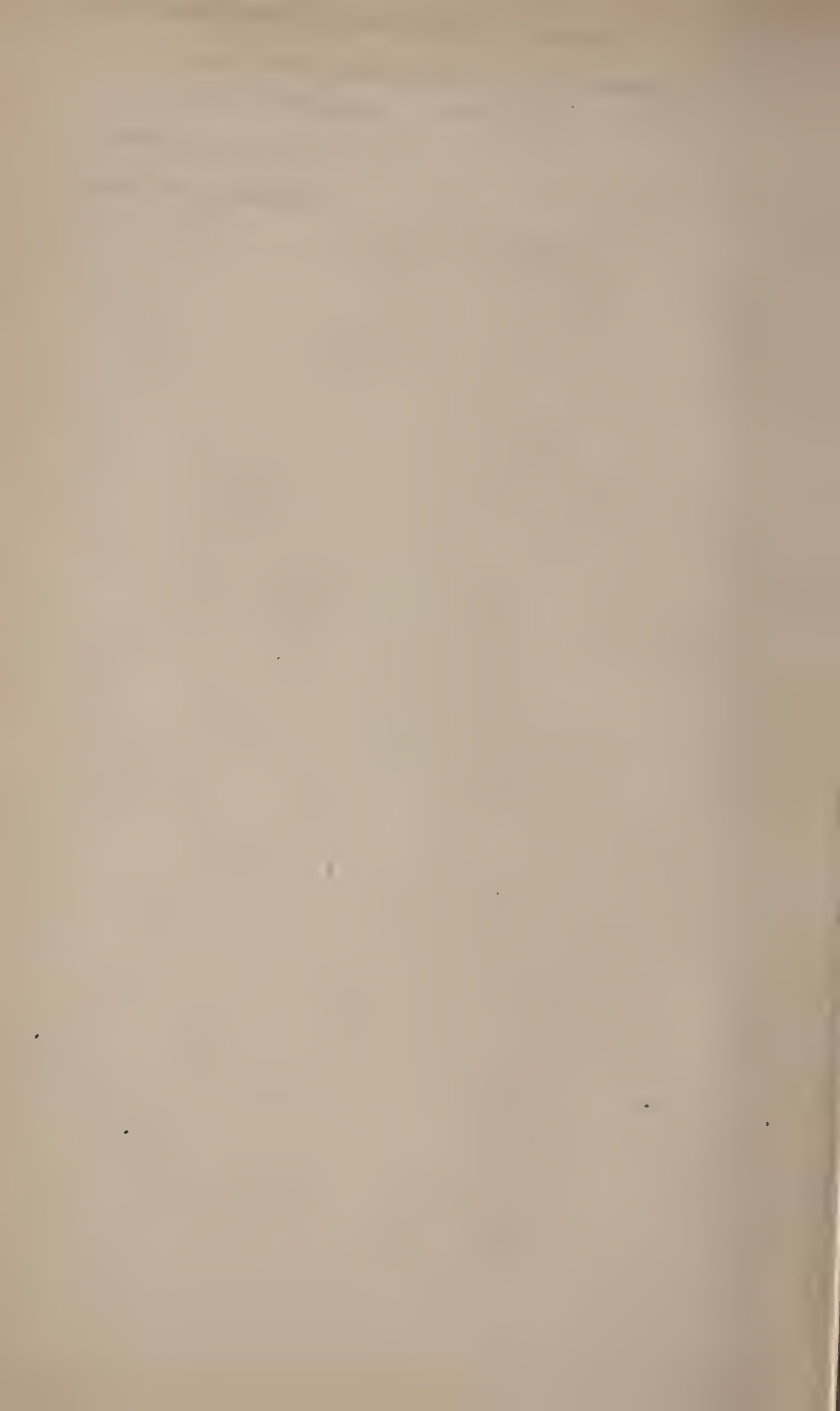
I. <i>Lois et Décrets</i> . Décrets du Sénat et du peuple (1427-1504) . . .	1
Décret de tribu (1505)	71
Décrets de dèmes (1506-9)	72
Décret de clérouques (1510)	74
II. <i>Documents administratifs</i> . Finances et travaux publics (1511-6) . . .	75
Armée, marine, éphébie (1517-24)	82
Listes de magistrats (1525-7)	88
III. <i>Institutions religieuses</i> . Lois et règlements (1528-31) . . .	91
Administration des sanctuaires (1532-8)	94
Listes de prêtres et de théores (1539-44)	100
Phratries, thiasés, corporations (1545-64)	104

*A Madame Bernard Haussoullier,
en souvenir profondément ému
de l'ami inoubliable,
respectueusement.
Charles Miches.*
27 juin, 1927.

RECUEIL

D'INSCRIPTIONS GRECQUES

SUPPLÉMENT



RECUEIL D'INSCRIPTIONS GRECQUES

PAR

CHARLES MICHEL

PROFESSEUR HONORAIRE DE L'UNIVERSITÉ DE LIÈGE

CORRESPONDANT DE L'INSTITUT DE FRANCE

SUPPLÉMENT

FASCICULE II



BRUXELLES
MAURICE LAMERTIN, ÉDITEUR
58-60, RUE COUDENBERG

1927

140 δὲ ἂν παρατεθῇ ὁ θύρσος ἐπικρέϊ|ναντος τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ ἀρχι-
 βάκχου, | ἔξερχέσθω τοῦ ἐστιατορείου. — Ἐὰν δὲ ἀ|πειθῇ, αἰρέ-
 τωσαν αὐτὸν ἔξω τοῦ πυλῶ|νος οἱ κατασταθησόμενοι ὑπὸ τῶν |
 145 ἱερέων ἵπποι, καὶ ἔστω ὑπεύθυνος || τοῖς περὶ τῶν μαχομένων
 προστεί|μοις. — Ταμίαν δὲ αἰρείσθωσαν οἱ Ἰόβακ|χοι ψήφῳ εἰς
 διετίαν, καὶ παραλαμβα|νέτω πρὸς ἀναγραφὴν τὰ τοῦ Βακχείου
 150 πάντα καὶ παραδώσει ὁμοίως τῷ || μετ' αὐτὸν ἐσομένῳ ταμίᾳ·
 παρεχέτω | δὲ οἴκοθεν τὸ θερμόλυχνον τάς τε ἐ|νάτας καὶ ἀμφι-
 τηρίδα καὶ στιβάδα ' καὶ ὅσαι ἔθιμοι τοῦ θεοῦ ἡμέραι καὶ , τὰς
 155 ἀπὸ κλήρων ἢ τειμῶν ἢ τάξε|ων ἡμέρας. — Αἰρείσθω δὲ γραμ-
 μα|τέα, ἂν βούληται, τῷ ἰδίῳ κινδύνῳ· | συνκεχωρήσθω δὲ
 αὐτῷ ἢ ταμieu|τική σπονδή, καὶ ἔστω ἀνείσφορος | τὴν διετίαν.
 160 — Ἐὰν δὲ τις τελευτή|σῃ Ἰόβακχος, γεινέσθω στέφανος αὐ|τῷ
 μέχ(ρ)ι * ε', καὶ τοῖς ἐπιταφήσασι τι|θέσθω οἴνου κεράμιον ἓν, ὃ
 δὲ μὴ | ἐπιταφήσας εἰργέσθω τοῦ οἴνου. | —

L. 9 et 25, Κλαύδιος Ἡρώδης doit être le célèbre Hérode Atticus (cf. Maass, *op. cit.*, p. 35 sq.); ce qui permet de dater l'inscription, car la date de l'archonte Eraphroditos n'est pas connue. — L. 19, le texte épigraphique porte ΑΞΙΟΥΓΓΕ. — L. 38, 40, 55, 90 et 141, on a représenté par * le sigle qui désigne le denier à l'époque romaine.

1565-7. Sièges de prêtres.

1565. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Fragment d'un siège en marbre pentélique trouvé dans l'Érechtheion. — C. I G., 448. — Le Bas, *Attique*, 303. — Beulé, *L'Acropole d'Athènes*, I, p. 342. — Inscr. Gr., III, 302. — Inscr. Gr., II, 1656. — Cf. J. Tæpffer, *Att. Geneal.*, p. 159.

Ἱερέως | Βούτου.

Boutès, le héros éponyme du γένος des Étéoboutades, avait un autel dans l'Érechtheion, auprès de celui de Poseidon et d'Érechthée (cf. Paus., I, 26, 5 et notre n° 1622). Les prêtres de ces cultes étaient choisis parmi les membres du γένος, qui fournissait aussi la prêtresse d'Athéna Polias, voir plus loin notre n° 1599.

1566-7. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.) — Double siège (A, B) de marbre blanc encore en place dans le théâtre de Dionysos, au milieu de la quatrième rangée. — Kæhler, *Hermes*, VII (1872), p. 2 s. — A. Dumont, *Essai sur l'éphébie att.*, I, p. 47. — Inscr. Gr., III, 299-300. — Inscr. Gr., II, 1669-70. — Roberts-Gardner, 306-7. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 80. — W. S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 239. — P. Foucart, *Culte des Héros*, p. 127.

A : Διογένους

Εύεργέτου.

B : Ἱερέως

Ἀττάλου

ἐπωνύμου·

A. — Diogénès qui délivra Athènes du joug macédonien en 229 av. J.-C. (cf. notre n° 1492, avec la note), fut honoré comme un héros, peut-être même de son vivant (A. Wilhelm, *loc. cit.*). En souvenir de la libération, on éleva le *Diogeneion*, gymnase pour les éphèbes avec une chapelle pour le nouveau culte, et on établit le *Sanctuaire du Dèmos et des Grâces*, dont le sacerdoce était sans doute héréditaire dans la famille d'Eurycleidès et de Mikion (cf. *Recueil*, 1023 et, plus loin, notre n° 1599).

B. — Le roi Attale I de Pergame était honoré comme héros éponyme d'une tribu, l'*Attalis*, créée en 200 av. J.-C.

1568-72. Autels.

1568. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de pierre du Pirée, actuellement au Musée d'Athènes. — V. Stais, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1909, p. 246. — Le même, *Guide au Mus. Nat.*, I (1910), 2^e éd., p. 45.

Κηφισόδοτος Δεμογένης | Βουτάδης ἰδρύσατο | καὶ βωμόν.

L. 1, un Κηφισόδο[τος] Βου[τάδης] figure dans un fragment de catalogue des prytanes de la tribu Oinéis (Inscr. Gr., II, 5, 868^b), c'est probablement le même personnage.

1569. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre blanc trouvée probablement au Pirée. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 52, fig. 25.

Ἑρμοῦ καὶ | Διὸς Σωτήρος.

Rapprocher de *Recueil*, 1054.

1570. (III^e S. AV. J.-C.) — Autel rond en marbre de l'Hymette. — L. Ross, *Arch. Aufs.*, II, p. 657. — P. Foucart, *Associations relig.*, p. 218. — Inscr. Gr., II, 1663.

Ὁμονοίας | τοῦ θιάσου.

Rapprocher *Recueil*, 975, l. 20-21, et *ibid.*, 1203. — Pausanias (V, 14, 6) signale un autel de la Concorde à Olympie.

1571. (COMM. DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Fragment d'un autel rond en marbre de l'Hymette, trouvé sur l'Acropole. — Le Bas, *Attique*, 32^a. — Inscr. Gr., III, 165. — Inscr. Gr., II, 1672. — Cf. Usener, *Götternamen*, p. 370. — La ligne 3 est gravée sur la bordure inférieure en caractères beaucoup plus petits. — Les vestiges de lettres qu'on distingue entre les lignes 2 et 3 et que nous avons omis ici sont d'une date postérieure.

Ἀθηνᾶς | Δημοκρατίας. |

Ἡρωίδη - -

M. W. S. Ferguson (*Hellen. Athens*, p. 444) rapporte cette inscription au milieu de l'année 88 av. J.-C. Une révolution populaire venait, à la suite de

l'ambassade d'Aristion, d'amener la rupture avec Rome, l'alliance avec Mithridate et le rétablissement des institutions démocratiques. — On se rappelle le commentaire que Renan a fait de ces mots dans la *Prière sur l'Acropole*. — L. 2, cf. *Recueil*, 824, III, l. 10.

1572. (II^e s. AP. J.-C.) — Petit autel carré décoré de guirlandes; trouvé sur le versant O. de l'Acropole. — W. Dörpfeld, *Athen. Mitt.*, XIX (1894), p. 147. — Le même, *Ibid.*, XX (1895), p. 179. — H. Schrader, *Ibid.*, XXI (1896), p. 270. — A la partie supérieure de la pierre est une excavation destinée à recevoir l'encens.

Ἀρτέμιδος | Ἐρείθου.

L. 3, Ἐριθοί· οἱ γεωργοί (Hésych.). Les ἔριθοι mentionnés par Homère (Il. XVIII, 550, 560) sont des moissonneurs. On sait qu'Artémis étendait sa protection aux travaux des champs : Théodoridès l'appelle φύλαξ ἀγροῦ (*Anth. Pal.*, VI, 157). L'épithète d'Apollon Ἐριθάσεus (*Recueil*, 686, l. 2) doit sans doute s'expliquer de même.

Offrandes aux dieux.

1573. (COMM. DU VI^e s. AV. J.-C.) — Fragment de bronze trouvé sur l'Acropole, parmi les débris provenant du sac de 480 av. J.-C. — A. G. Bather, *Journ. of Hell. Stud.*, XIII (1892-3), p. 126 (pl. vi). — A. De Ridder, *Cat. des bronzes de l'Acrop.*, n° 178 (p. 61). — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκρ., n° xxxvi. — Roberts-Gardner, 174.

Πολυκλῆς : ἀνέθεκεν ἡο κναφεῦς : τάθENAίαι.

Les foulons, κναφεῖς (l'épel γναφεῖον apparaît dès le IV^e s. av. J.-C. à côté de la forme la plus ancienne) sont appelés aussi πλυνεῖς (cf. *Recueil*, 1045, 1847) et πλύται, parce que leur métier comprenait, outre le foulage des étoffes de laine, les opérations relatives au nettoyage des tissus neufs et à la remise en état des vêtements déjà portés; cf. A. Jacob, *Dict. des ant. gr. et rom.*, II, p. 1349 et suiv.

1574. (MILIEU DU VI^e s. AV. J.-C.) — Lamelle de bronze percée de quatre trous, complète à gauche; trouvée sur l'Acropole. — Cavvadias, *Δελτίον*, 1888, p. 55. — J. E. Harrison, *Journ. of Hell. Stud.*, IX (1888), p. 125. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²³⁸ (p. 199). — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκρ., n° xi. — A. De Ridder, *Cat. des bronzes de l'Acrop.*, 428 (p. 141 s.). — Roberts-Gardner, 173. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 22 s.

ἡΟι ταμίαι : τάδε χαλκία : ----- | συνλέχσαντες : Διὸς κρα-
τερ[όφρονι γόρει ἀνθέσαν] | Ἀναχσίον : καὶ Εὐδιγος καὶ Σ ---
----- | καὶ Ἀνδοκίδες : καὶ Λυσίμαχ[ος -----] | —

Il semble qu'à cette époque les trésoriers d'Athéna Polias aient été au nombre de huit, sans doute deux par tribu. Depuis Clisthène, ils étaient dix,

un par tribu nouvelle, cf. A. Martin, *Dict. des Antiq. gr. et rom.*, t. V, p. 31. — Rapprocher *Recueil*, 560, 569, 811-14, et notre n° 1534. — L. 2, cf. *Recueil*, 1048.

1575. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.) — Bloc de marbre blanc trouvé dans le remblai contenant les débris du sac de l'Acropole en 480 av. J.-C. — L'inscription forme une seule ligne courant de haut en bas sur le côté long du bloc. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²¹⁵ (p. 101). — Fr. Studniczka, *Jahrb. d. arch. Inst.*, II (1887), p. 145. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 184. — Cf. A. Schneider, *Jahrb. d. arch. Inst.*, IV (1889), p. 207. — E. Pottier, *Cat. des vases ant. du Louvre*, III, p. 692. — G. Perrot, *Hist. de l'Art*, t. X, p. 343.

Νεσιάδης κεραμεύς με καὶ Ἀνδοκίδης ἀνέθεκεν.

Le nom du premier potier est inconnu; certains lisent son nom Μ]νεσιάδης. Andokidēs est l'auteur de vases à figures noires et de vases à figures rouges. Or la technique des figures noires tend à disparaître à Athènes à l'époque des Pisistratides: l'aspect des caractères de notre inscription nous reporte vers la même date. Cf. E. Pottier, *Dict. des Antiq. gr. et rom.*, V, p. 642; G. Perrot, *op. cit.*, p. 273 et s.

1576. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Fragment d'une base en marbre pentélique trouvé sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., I, 362 (cf. Suppl., p. 154). — F. Studniczka, *Jahrb. d. arch. Inst.*, II (1887), p. 144. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 85. — Cf. W. D. Rouse, *Greek votive Offerings*, p. 61.

Εὐφρόνιος [- - - ἀ]ν[έθεκεν ho] ; κεραμεύς [τῇ ἈθENA]ιαι δ[ε] -
κάτεν . [- - - ἐ]ποίησ[εν].

Euphronios est le plus célèbre des peintres de vases, cf. E. Pottier, *Cat. des vases ant. du Louvre*, III, p. 927 et suiv.; le même, *Dict. des Antiq.*, V, p. 647. — G. Perrot, *Hist. de l'Art*, t. X, p. 391 s. — Rapprocher *Recueil*, 1046 et notre n° précédent.

1577. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Piédestal de marbre blanc encastré dans le mur N.-E. de l'Acropole. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²³¹ (p. 131). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 227. — J. Beloch, *Rhein. Mus.*, L (1895), p. 256. — A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 474. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 207. — Cf. E. Reisch, *Griech. Weihgeschenke*, p. 4.

Φαρθένε, ἐν Ἀκροπόλει Τελεσίνος | ἄγαλμ' ἀνέθεκεν
Κέτ(τ)ιος, ἡδὶ χαίροσα διδοίς | ἄλ(λ)ο ἀναθῆναι.

L. 1, Φαρθένε = Παρθένε, cf. *Recueil*, 1331, l. 6 : Φερσεφονείας. — Ainsi que l'indique le démotique Κήττιος, l'inscription est postérieure à la réforme de Clisthène.

1578. (VI^e S. AV. J.-C.) — Disque de bronze orné d'une tête de Gorgone, trouvé dans les couches des débris du sac de l'Acropole par les Perses. — A. G. Bather, *Journ. of Hell. Stud.*, XIII (1892-3), p. 128, pl. VII, n° 60. —

A. De Ridder, *Cat. des bronzes de l'Acrop.*, n° 264 (p. 93). — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ., n° 44.

Φρυγία : ἀνέθεκεν [τῇ] Ἀθ[ε]ναίαι | ἡ ἀρτ[ό]πολις.

L. 1, le nom de Φρυγία s'accorde bien avec le rôle modeste donné aux boulangères par la Comédie ancienne (Aristoph., *Gren.*, 858; *Guépes*, 238). Cf. sur la fabrication du pain et les boulangeries, M. Besnier, *Dict. des Antiq.*, IV, p. 494 et suiv.

1579. (VI^e s. av. J.-C.) — Fragment d'une plaque de marbre blanc, trouvé dans les couches de débris du sac de l'Acropole. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²²⁴ (p. 103). — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ., n° 202.

Σμῖκρος ἀνέθ[εκεν -] | ἡ σκυλοδέσφ[εσ]. —

L. 2, le graveur a interverti les deux consonnes par lesquelles l'alphabet attique rendait le ψ. — Sur les opérations du métier de tanneur, cf. G. Lafaye, *Dict. des Antiq.*, I, p. 1507.

1580. (VI^e s. av. J.-C.) — Base de marbre pentélique brisée à droite et à gauche, trouvée sur l'Acropole dans la couche des débris prépersiques. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²⁰² (p. 203). — Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 51.

---- ἀνέθεκεν : ἡ τέκτον.

Le mot τέκτων s'applique spécialement au charpentier, mais peut désigner aussi ceux qui travaillent la pierre, cf. C. Jullian, *Dict. des Antiq.*, t. II, p. 947.

1581. (VI^e s. av. J.-C.) — Chapiteau de marbre trouvé sur l'Acropole dans la couche des débris prépersiques. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²⁰² (p. 100). — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ., n° 102.

Αἰσχίνες ἀνέθεκεν | Ἀθηναίαι τόδ' ἄγαλμα |
εὐχσάμενος δεκάτεν παιδὶ Διὸς μεγέλο.

1582. (VI^e s. av. J.-C.) — Fragment d'un grand vase d'airain, trouvé sur l'Acropole dans la couche des débris prépersiques. — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ., n° xxix (cf. p. 153).

---- με να(υ)πεγὸς ἀν[έ]θεκε. —

Le nom de ναυπηγός désigne à la fois les ouvriers charpentiers employés aux constructions navales et ceux qui les dirigent, cf. A. Cartault, *La trière athénienne*, p. 17 et suiv.

1583. (Vers 500 av. J.-C.) — Base brisée en plusieurs morceaux, trouvée sur l'Acropole dans la couche des débris prépersiques. — Cavvadias, Ἐφημ. Ἀρχ., 1886, p. 81 — Inscr. Gr., I, Suppl., 373⁹⁰ (p. 88 et 181). — Th. Homolle, *Dict. des Antiq.*, t. II, p. 365. — Lolling, Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκρ., n° 135.

Θεό[δο]ρος : ἀνέθεκεν : Ὀν[ε]σίμο : ἡ[υιός].

Ὀνέσιμος : α' ἀνέθεκεν : ἀπαρχὴν τὰθυναίαι : ἡο Σμικύθο
ἡυιός. —

1584. (COMM. DU V^e S. AV. J.-C.) — Petite colonne en marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 8. — Le Bas, *Attique*, 2. — Inscr. Gr., I, 351. — Roberts, 52. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 137. — Roberts-Gardner, 188.

Ἐόρτιος καὶ Ὀφσιάδες ἀνεθέτεν ἀπαρχὴν τὰθυναίαι.

L. 1, on attendrait ΗΕΟΡΤΙΟΣ : le signe de l'aspiration manque comme dans le texte contemporain, *Recueil*, 670, l. 5 : ΕΟΡΤΕΙ. — L. 2, ἀπαρχή, voir pour le sens de ce mot Th. Homolle, *Dict. des Antiq.*, II, p. 365. L'offrande des prémices est fréquente de la part d'artisans, *Recueil*, 1046, 1055 et notre n° 1589.

1585. (1^{er} QUART DU V^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., I, 374. — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 752. — Loewy, *Inscr. gr. Bildh.*, 40 (p. 32). — Roberts, 67. — Cougny, *Anthol. Pal.*, III, 1, 32. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 263. — Roberts-Gardner, 192. — Bechtel, *Samml. Griech. Dial.-Inscr.*, III, 2, 5776. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 57. — Sous le texte se trouve une dédicace en l'honneur de Lucius Cassius Longinus, consul en 30 ap. J.-C.

Παρ]θένοι Ἐκφάντο μὲ πατὲρ ἀνέθει' κε καὶ ἡυιός
Ἐνθάδ' Ἀθυναίει μνῆμα | πόνον Ἄρεος,
Ἐγέλοχος· μεγάλε(ν) τε φιλοχσενίες ἀρετῆς τε
5 Πάσες μοῖραν || ἔχον τένδε πόλιν νέμεται. — |
Κριτίος καὶ Νεσιότες ἐποίησάτεν.

L. 6, les sculpteurs Kritios et Nésiotès ont été chargés, en 477 av. J.-C., de remplacer par de nouvelles statues le groupe des *Tyrannoctones*, Harmodius et Aristogiton, sculpté par Anténor (cf. *Recueil*, 1046) à la fin du vi^e s. et enlevé par Xerxès en 480, cf. M. Collignon, *Hist. de la sculpt. grecque*, I, p. 368 et suiv.

1586. (V^e S. AV. J.-C.) — Colonne cannelée en marbre de Paros trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 39. — Le Bas, *Attique*, 41. — Beulé, *L'Acropole d'Athènes*, II, p. 205. — Inscr. Gr., I, 399.

Μεχανί[ο]ν | ἀνέθεκε[ν] | ἡο γραμμα[τεύς].

Le fils de Mechanion, Teisamenos, proposa en 403 le décret portant revision des lois que nous a conservé Andocide (*De Myster.*, 81 et suiv.; cf. R. Schœll, *Ueber att. Gesetzgeb.* [1886], p. 91); il fut choisi ensuite comme nomothète (cf. A. Elter, *Ein athenisches Gesetz über die Eleusinische Aparche* [Bonn, 1914], p. 8 et suiv.).

1587. (2^e MOITIÉ DU V^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée en haut, trouvée sur l'Acropole. — Inscr. Gr., I, 403. — Kaibel, 751. — Lœwy, *Inscr. griech. Bildh.*, 47. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, n° 56.

Τόνδε Πυρῆς] ἀνέθεκε Πολυμνέστο φίλο[ς υἱός],
Εὐζάμενος δεκάτεν Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδονι[ά]τας Κρεσίλας ἐργάσατο.

L'inscription a été reproduite dans l'*Anthologie* (XIII, 13), ce qui permet de la restituer à coup sûr. Il est intéressant de noter que les corrections combinées de Meineke et de Boissonade avaient retrouvé le texte original.

L. 3, le marbre porte ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΣ. — Rapprocher de *Recueil*, 1055 et 1066, et cf. M. Collignon, *Hist. de la sculpt. gr.*, II, p. 132 et suiv.

1588. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée près des Propylées. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, V (1880), p. 518. — Inscr. Gr., II, 1513.

— Ἱππάρχη Μαντιθέο Θορικίο θυγάτηρ ὑπὲρ τῷ ὕεος καὶ
ἐαυτῆς ἀνέθηκεν. —

L. 1, Hipparchè est la sœur de Mantias, père du Mantithéos pour lequel nous avons deux discours de Démosthène (XXXIX et XI); cf. J. Kirchner, *Prosop. att.*, II, p. 81. — L. 2, cf. *Recueil*, 687, l. 57; 822, l. 52.

1589. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Deux fragments de marbre blanc ayant fait partie d'une base ronde, actuellement au musée d'Athènes. — A. Wilhelm *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 38 et fig. 17.

Ἀντιχά[ρο]ς Διοκλῆς με Πιθεὺ[ς] ἀνέθηκεν Ἀθηναῖ
Τέχνης] οἰκέας ἔρνος ἀπαρξά[με]νος.

L. 2, rapprocher de notre n° 1584, avec la note.

1590. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Fragment de marbre pentélique trouvé près des Propylées. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, VII (1882), p. 222. — Inscr. Gr., II, 1423. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 272.

Φα[ιδιμίδης] ἀνέθηκεν [Ἀθ]ηναῖαι τόδ' ἄγαλμα
Ὑὸς Πρωτάρχο Προβαλίσιος, ὡι σὺ δὸς ὄλβον
αὐτῷ καὶ παισὶν τοῖς τ' ἐπιγιγνομένοις.

L. 2, Protarchos, le père de Phaidimidès, était hellénotame en 407/6 av. J.-C., cf. *Recueil*, 569, B, l. 21.

1591. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre blanc, intacte dans la partie où se trouve l'inscription. Trouvée sur l'Acropole. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XIII (1889), p. 168. — Inscr. Gr., II, 5, 1426^b (p. 259). — Dittenberger, 3^e éd., 1151. — O. Kern, *Inscriptiones graecae* (Tabulae in usum scholarum, VII), 1913, pl. 27, 2 (photogr.). — Cf. S. Reinach, *Rev. Arch.*, 1889, II,

p. 87 = *Chron. d'Orient*, I, p. 513. — R. Meister, *Ber. d. sächs. Akad.*, 1891, p. 21 s. — J. Demargne, *Bull. de Corr. Hell.*, XXIV (1900), p. 240. — Nachmanson, *Eranos*, 1909, p. 50 s.

Ἀθηναίαι Μένεια ἀνέθηκεν | ὄψιν ἰδοῦσα ἀρετὴν τῆς θεοῦ.

L. 2, ἀρετή, acte de valeur, œuvre puissante, et en particulier, œuvre puissante d'un dieu, miracle (cf. S. Reinach, *Bull. de Corr. Hell.*, IX [1885], p. 261 s. = *Cultes, Mythes, Religions*, III, p. 293-301).

1592. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentelique trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1008. — Le Bas, *Attique*, 32. — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 770. — Inscr. Gr., II, 1427. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 273. — Cougny, *Anthol. Pal.*, III, 1, 80.

Σωθε[ι]ς ἐγ μεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
στήσεν Λυσίμαχος Πάλλαδι Τριτογενεῖ.

Λυσίμαχος Λυσιθείδο : Ἀγρυλῆθεν.

L. 1, voir plus loin la dédicace de Nikias à Esculape et Hygie (n° 1659), et cf. Carcopino, *Rev. Arch.*, 1922, I, p. 225.

1593. (348 AV. J.-C.) — Base en pierre d'Eleusis brisée à gauche, trouvée sur le flanc N. de l'Acropole. Στοιχηδόν. — E. Nachmanson, *Athen. Mitt.*, XXXIII (1908), p. 199.

Ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ ἐπι Καλλιμάχου ἄρξαντες ἀνέθε-
σιν στεφανωθέντες ὑπὸ τῆς βουλήs καὶ τοῦ δήμου ἀρετῆς
5 | ἔλκεα καὶ δικαιοσύνης. — | Φιλίππο Ἀγρυλῆ(θεν),
Πλάτων Ἰσοτίμο Ἰφιστιά(δης), | Μνησαγόρας Μνησιλόχ(ο)
Ἄλαι(εύς), Δείνων Δεινίο Ἀχαρν(εύς), | Ταχυκλήs Φορμίωνος
Μυρρινούσιος, Ἐξηκεστίδης Ἐξηκίο Ξυπε(ταιών), | Ἑγησίλ(ας)
10 Ἑγίο Σο(υ)νιεύς, Μορμίας Εὐβόλο Ο(ι)ναῖος, | γραμματεῦς.
Πιστίδης Θοραιεύς. —

Le texte a pu être restitué en partie au moyen de Inscr. Gr., II, 698 (inventaire des trésoriers de la déesse en charge sous l'archonte Apollodore [350/49 av. J.-C.]) où l'on trouve les noms de quelques-uns des trésoriers de l'année suivante, archontat de Callimachos (cf. *Recueil*, 97). — L. 9, Μορμίας Εὐβόλου se retrouve dans Inscr. Gr., II, 1013. — Rapprocher nos n°s 1534 et 1535, et voir A. Martin, *Dict. des Antig.*, t. V, p. 36 et suiv.

1594. (338 AV. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette brisée en deux morceaux; trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1160. — Inscr. Gr., II, 1214. — Roberts-Gardner, 212. — Cf. Hicks-Hill, p. 283.

Κεκροπίδος οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Λυσιμαχίδου ἄρχοντος |
| καὶ ὁ ταξίαρχος Βούλαρχος Ἀριστοβόλου Φλυεύς Ἀθηναί.

Cette dédicace a peut-être fait partie de l'inscription Hicks-Hill, 148 (Inscr. Gr., II, 562). Les hoplites de la tribu Cécropis avec leur taxiarche Boularchos ont dû prendre part aux engagements heureux (Démosth., *De Cor.*, 216) qui, en février 338, précédèrent le désastre de Chéronée (V. Duruy, *Hist. des Grecs*, III, p. 219). — L'archontat de Lysimachidès est de 339/8 av. J.-C.

1595. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1010. — Le Bas, *Attique*, 14. — Læwy, *Inscr. griech. Bildh.*, 69. — Inscr. Gr., II, 1430.

Φείδων Ἀπολλ[ο]δώρου Φρεά[ρ]ριος | Ἀθηνᾶι Πολιάδι ἀνέθη-
[κεν]. | — Ἐξήκεστος ἐπόησεν. —

1596. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base carrée en marbre de l'Hymette, trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1030. — L. Ross, *Arch. Aufs.*, I, p. 83. — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 776. — Inscr. Gr., II, 1434. — Cougny, *Anth. Pal.*, III, 1, 127. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 280.

Χερσί τε καὶ τέχ[να]ις ἔργων | τόλμαις τε δικαίαις — |
Θρεψαμένη τέκνων γεν[εά]ν | ἀνέθηκε Μέλιννα — ||
5 Σοὶ τήνδε μνήμην, θεᾷ Ἐργάνῃ, | ὦν ἐπόνησεν — |
Μοῖραν ἀπαρξαμένη κτεάνων, | τιμῶσα χάριν σὴν. —

L. 6, Athéna Erganè protège les artisans, en particulier les arts de la femme : Ἐργάνῃ ἢ Ἀθηνᾶ παρ' ὅσον ἑφορός ἐστί τῆς γυναικῶν ἐργασίας (Suidas, s. v.). Elle était honorée sur l'Acropole d'Athènes (Paus. I, 24, 3). Pausanias signale encore son culte à Sparte, à Olympie, à Mégalopolis et à Thespies. On le trouve aussi à Delphes, à Délos (*Recueil*, 784), à Samos (Suidas, l. c.) et à Épidaure. — Cf. le n° suivant.

1597. (IV^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre pentélique trouvée sur le flanc méridional de l'Acropole. — Inscr. Gr., II, 1329. — Cf. P. Perdrizet, *Rev. des Ét. anc.*, II (1900), p. 368.

Βάχχιος τῇ Ἀθην[ᾶ]ι | τῇ Ὀργάνῃ ἀπαρχὴν | ἀνέθηκεν στε-
φανω|θεὶς ὑπὸ θιασωτῶν.

Voir le n° précédent. Cf. Hésychius : Ὀργάνῃ ἢ Ἀθηνᾶ, ἣν καὶ Ἐργάνην ἀπὸ τῶν ἔργων λέγουσιν, et *Recueil*, 784. — Voir plus loin (n° 1822) l'épithaphe d'un potier du même nom et de la même date.

1598. (1^{re} MOITIÉ DU II^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. — Læwy, *Inscr. griech. Bildh.*, 117. — Inscr. Gr., II, 1379. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 2.

— Ἀθην[ᾶ]ι — | Ἀπολλώνιος - - | Ἀφιδναῖος τὴν | θυγα-
5 θέ[ρα] | Ἀν[θεμ]ίαν || καὶ ὁ θεῖος Οὐλιάδης | καὶ ἡ μήτηρ
Φιλωτέ[ρα] | ἐρ[ρη]φορήσασα | — ἀνέθηκαν. — | Ἐπὶ ἱερείας

10 Πεντετηρίδος || [Ἱε]ρο[κ]λέους Φλυέω[ς]. — | Κ[α]ἱκοσ[θ]έ[ν]η[ς],
Δ[ί]η[ς] Ἀπολ(λ)ωνίδου | Θριάσιοι ἐπ[οί]ησαν. —

Rapprocher de *Recueil*, 1041, et de notre n° 1601. — Pour la signature des artistes, cf. notre n° 1710.

1599. (2^e MOITIÉ DU II^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre trouvée sur l'Acropole, actuellement au Musée du Louvre. — C.I.G., 666. — Le Bas, *Attique*, 31^a. — Frœhner, *Inscr. gr. du Mus. du L.*, 62. — Læwy, *Inscr. griech. Bildh.*, 224. — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 852. — Inscr. Gr., II, 1386. — Cf. Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 131. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 81.

Παλλὰς Ἐρεχθιδὰν ἀρχαί[ε]τι, σ[τ]ὸν κατὰ ναὸν
ἄδε τοι ἰδρύθη Φιλτέρα ἱ[ροπόλ]ος,
Βουταδέων ἐτύμων ἕξ αἴμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν
ταρὸς ἔφω στρατιάς πεντάκι Πausíμαχος,
5 Τοὶ πρόγονοι δ' ἄνθησαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκούργος
χῶ χθονὶ τιμαῖς Ἀτθίδι Διογένης,
ὦν τῷ μὲν ῥήτωρ λόγος ἄνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἐλευθερίαν.
[Εὖχ]ε[ι]ρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

L. 2, la prêtresse Philotera, dont le nom a été modifié ici pour se prêter à la mesure du vers, se retrouve dans notre n° 1601, qui est plus récent peut-être de vingt à trente ans. Elle est de la famille des Étéoboutades et elle est fière de compter parmi ses ascendants l'orateur Lycurgue (cf. *Recueil*, 117 et 1259) et Diogènes, qui délivra Athènes en 229 av. J.-C. (cf. notre n° 1566; W. S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 201 et p. 425). — Pour la signature des artistes, cf. *Recueil*, 1139.

1600. (FIN DU II^e S. AV. J.-C.) — Chapiteau de marbre pentélique brisé à droite; trouvé sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1024. — Le Bas, *Attique*, 16. — Inscr. Gr., II, 1390.

Παναρίσταν Μαντίου Μαραθωνίου ὁ πατήρ | καὶ ἡ μήτηρ
Θεοδότῃ Δωσιθέου ἔ[γ] Μυρινούττης | θυγάτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
Κλεομένης καὶ Μένιππος | ἐ[ρ]ρηφορήσασαν Ἀθηναί Πολιάδῃ καὶ
5 Πανδρόσῳ || — ἀνέθηκαν. | —

L. 1, Παναρίστα est devenue ergastine en 101 av. J.-C., voir n° 1503, D. l. 9^u. — L. 2, cf. *Recueil*, 1042, l. 3. — L. 3, on suppose qu'un des fils de Mantias portait, suivant l'usage, le nom de son grand-père paternel (Inscr. Gr., II, 1044, c). — L. 4, cf. *Recueil*, 1041, l. 1.

1601. (FIN DU II^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée en bas; trouvée au S. de l'Acropole. — Koumanoudis, *Ἀθήναιοι*, V (1876), p. 527. — Inscr. Gr., II, 1385.

Ἀθηνᾶι | Ἀγίας Νικάρχου Εὐωνυ|μεὺς τὴν θυγατέρα Ξενο-
στράτην ἐρρηφο||ροῦσαν, καὶ ἡ μήτηρ Δημ[η]τρία Βούλωνος
Παιανέω[ς] | θυγάτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀρ|κετος, Ἐπικράτης, Βού-
10 λων, | Ξενοφῶν ἀνέθηκαν. — |[Ἐπ]ὶ ἱερείας Φιλ[λ]ω[τέρ]ας - -

L. 4, Xénostaté est mentionnée quelques années plus tard, en 94-93, parmi les ergastines (cf. notre n° 1504, l. 37ⁱ). — L. 10, cf. notre n° 1599. — Rapprocher *Recueil*, 1041, et plus haut notre n° 1598.

1602. (1^{er} s. av. J.-C.) — Trouvé sur l'Acropole. — C.I.G., 407. — Le Bas, *Attique*, 23. — Inscr. Gr., II, 1171.

Ὁ δῆμος ὁ Χίων | Φησίον Σκυθίνου | Ἀθηνᾶι Πολιάδι | καὶ
θεοῖς πᾶσι.

L. 2, Φησίος est un nom assez fréquent à Chios, cf. Arrien, *Anab.*, III, 2, 5; C.I.G., 2242; *Recueil*, 365, l. 39. Une inscription de Delphes mentionne sans doute le personnage qui est nommé ici (*Bull. de Corr. Hell.*, XX [1896], p. 633). Au témoignage de M. É. Bourguet, cette inscription est bien aussi du 1^{er} s. av. J.-C.

1603. (324-3 av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique ornée dans sa partie supérieure d'un bas-relief maintenant brisé. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VIII (1879), p. 289. — Inscr. Gr., II, 1330. — Cf. M. Clerc, *Les Métèques Athén.*, p. 139.

Ἐρανισταὶ Διὶ | Φιλίῳ ἀνέ|θεσαν ἐφ' Ἡ|γρησίου ἄρχοντος. —

L. 2, Zeus Philios était, semble-t-il, d'introduction récente à Athènes au 1^{er} s. av. J.-C. La plus ancienne mention se trouve chez le poète comique Phérécratès [*Fragm. Com. Græc.*, p. 99, Didot]. Les inscriptions nous le montrent à cette époque honoré par des étrangers. Plus tard il fut reconnu par la cité et son prêtre avait un siège au théâtre (*Recueil*, 860, n° 46).

1604. (1^{re} s. av. J.-C.) — Gravé sur un bas-relief trouvé au Pirée. — Inscr. Gr., II, 1572.

Μύννιον Διὶ Φιλίῳ ἀνέθ[η]κεν.

Cf. le n° précédent.

1605. (1^{re} s. av. J.-C.) — Base ronde trouvée au Pirée. — J. Schmidt, *Athen. Mit.*, VI (1881), p. 342. — Inscr. Gr., II, 3, 1571^b (p. 351). — Dittenberger, 3^e éd., 1154.

5 Νικαγόρ[α], Φιλιστίδου | γυνὴ Παιανιέως, Διὶ δῶρον | κατὰ
μαντείαν | ἀνέθηκε.

L. 5, cf. nos n° 1615, 1625 avec la note.

1606. (IV^e s. av. J.-C.) — Fragment d'une stèle en marbre pentélique trouvé au Pirée, près de la pointe N.-E. du port de Munychie, actuellement au Musée d'Athènes. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, VII (1883), p. 598. — Inscr. Gr., II, 1578.

Ἡδίστιο[v] | Δῑ | Μιλιχίωι.

Au dessous, fragment d'un serpent. Voir les n^{os} suivants. — M. P. Foucart a montré que ces inscriptions, trouvées avec quelques autres très semblables, proviennent d'un sanctuaire du Pirée consacré probablement à Baal-Milik, dont le nom avait été transcrit Ζεὺς Μιλιχίος; cf. E. Renan, *Mém. de l'Acad. des Inscr.*, t. XXIII, p. 267. — Rapprocher *Rec.*, 1092.

1607. (IV^e s. av. J.-C.) — Bas-relief représentant un serpent enroulé sur lui-même, au dessous de l'inscription. Trouvé au même endroit que le précédent, actuellement au Musée du Louvre (*Cat. somm.*, 764). — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, VII, (1883), p. 509. — Inscr. Gr., II, 1580.

Ἀσκληπιάδης | Ἀσκληπιοδώρου | Δῑ Μιλιχίωι.

Voir le n^o précédent avec la note.

1608. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre trouvée comme les précédentes. Sous l'inscription est représenté un serpent enroulé sur lui-même. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, VII (1883), p. 510. — Inscr. Gr., II, 1583.

Ἡρακλείδης τῶι θεῶι.

Le dieu ne peut être que Ζεὺς Μιλιχίος.

1609. (III^e s. av. J.-C.) — Base carrée trouvée à Athènes près de l'Observatoire. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VIII (1879), p. 283. — Inscr. Gr., II, 1585.

Ἡλίωι καὶ Δῑ Μειλ[ιχίωι] | Μαμία.

1610. (I^{er} s. av. J.-C.) — Plaque carrée de marbre pentélique sur laquelle est figuré un sein de femme; trouvée au N. de l'Acropole, actuellement au Musée de Berlin. — Ross, *Ann. dell' Inst.*, XV (1843), p. 331. — *Beschreib. der ant. Skulpt.* (Berlin, 1893), 718 (p. 270).

Εὐτυχία | Ὑψίστῳ | εὐχίν.

L. 2, cf. les n^{os} suivants et la note du n^o 1614. — L. 3, cf. notre n^o 1659 avec la note.

1611. (II^e s. ap. J.-C.) — Tablette de marbre blanc trouvée avec les n^{os} 1612, 1613; actuellement au British Museum. Au dessus de l'inscription est sculpté le bas d'un visage humain (nez et bouche). — C.I.G., 501. — Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, 63. — Inscr. Gr., III, 151. — E. Schürer, *Sitzungsber. d. Berl. Akad.*, 1897, p. 211.

Τερτία Ὑψίστῳ | εὐχὴν.

L. 2, cf. notre n° 1659 avec la note.

1612. (II^e S. AP. J.-C.) — Tablette de marbre blanc trouvée avec les précédentes; actuellement au British Museum. Au dessus de l'inscription sont sculptés deux yeux, dont l'un a une incision horizontale qui semble indiquer une opération chirurgicale. — C.I.G., 506. — Hicks, *Greek Inscr. in the Brit. Mus.*, 68. — Inscr. Gr., III, 156.

Φιλημάτιν | [ε]ὐχὴν ἀνέ|[θ]ηκεν. —

L. 1, Φιλημάτιν = Φιλημάτιον; cf. notre n° 1688. — L. 2, cf. notre n° 1659, avec la note, et les n°s précédents.

1613. (I^{er} S. AP. J.-C.) — Tablette de marbre blanc trouvée près du Pnyx, actuellement au British Museum. — C.I.G., 498. — Hicks, *Greek Inscr. in the Brit. Mus.*, I, 61 (p. 130). — Inscr. Gr., III, 148. — Schürer, *Sitzungsber. d. Berl. Akad.*, 1897, p. 210.

Σύντροφος | Ὑψίστῳ Διὶ | χαριστήριον.

1614. (II^e S. AP. J.-C.) — Petit chapiteau ionique sur lequel est placé un aigle. Trouvé au S. de l'Acropole. — Inscr. Gr., III, 132^b (p. 487). — E. Schürer, *Sitzungsber. der Berl. Akad.*, 1897, p. 212.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἰουλ(ία) Ἀσκληπιανὴ | Θεῷ Ὑψίστῳ ὑπέ|ρ| |
5 Μαξίμου τοῦ υἱ[οῦ] || εὐχαριστήριον ἀνέθ[η]κεν.

Cf. E. Schürer, *l. c.*, et Fr. Cumont, *Hypsistos* (Suppl. à la *Revue de l'Instr. publ. en Belgique*, t. XL), 1897.

1615. (III^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre bleuâtre actuellement au Musée d'Athènes. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 44, fig. 21.

Ἦραι Βουλαῖαι. — | [Ἀ]πο[λ]λό[δ]ωρος Ἀρίστωνος : Ὁ[ῖ]θεν |
πρ[ο]στάξαντος τοῦ θεοῦ ἀν[έ]θηκεν. | |
5 Ἐπ[ι] | ἱ[ε]ρ[έ]ως Κηφισοφῶντος | Ἀθμ[ον]ε[ί]ως τὸ πέμπτον.

L. 3, rapprocher notre n° 1625 avec la note. — L. 4, cf. *Rec.*, 608, l. 59.

1616. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Fragment d'une base en marbre de l'Hymette trouvée dans le théâtre de Dionysos. — Inscr. Gr., II, 1543. — O. Benndorf, *Jahresh. d. österr. arch. Inst.*, II (1899), p. 264 et s.

Λυ[κ]ῖνος Παλληνεὺς | [Ἐ]ρμῇ ἐναγωνίωι.

L'auteur de la dédicace est un triérarque de l'année 323,2 av. J.-C. (*Prosop. att.*, 9208.) — L. 2, cf. *Recueil*, 670, l. 3.

1617. (338 7 av. J.-C.) — Stèle de marbre trouvée au théâtre de Dionysos, actuellement perdue. — C.I.G., 251. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1071. — Le Bas, *Attique*, 534^{re}. — Inscr. Gr., II, 1181. — Nous avons supprimé la restitution trop hypothétique de la dernière ligne.

Ἐ[ρμῆ] Ἐναγωνίω Αὐτοσθ[ενίδης] | Αὐτοσθ[ενίδου] Ξυ[π]ε-
 ταιῶν ἀνέθ[η]κε | γυμ[νασιαρχή]σας Κεκροπίδι φυλῇ | | εἰς Πα[να]-
 5 θήναια τὰ μεγάλα στεφανωθ[ῆ] | εἰς ὑπὸ | τῶν φυλετῶν ἐπὶ Χαιρῶν-
 δου | [ἄρχοντος] ---

1618. (iv^e s. av. J.-C.) — Plaque de marbre blanc intacte, provenant d'Athènes, actuellement au British Museum. — C.I.G., 2156. — Hicks, *Greek Inscr. in the Br. M.*, I, 58 (cf. Add., p. 161). — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 772. — Inscr. Gr., XII, 8, 67.

Κή[ρυ]κε ἀθανάτων Ἑρμῇ στῆσάμ με ἀγοραίῳ,
 Σοῖ | μέν, ἀναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες,
 Αὐτ[ο]κασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἕξ Ἀγασίππου·
 Ἀ[γασικράτης] : Εὐωνυ(μεύς) : Ἀγασικλῆς : Εὐωνυ(μεύς).

L. 1, cf. Hésiode, *Theog.*, 938 : Μαῖη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν, κήρυκ' ἀθανάτων.

1619. (111/10 av. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée au Pirée. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1070. — Le Bas, *Attique*, 628. — Inscr. Gr., II, 1226. — Roberts-Gardner, 214.

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Σωσικράτου ἄρχοντος | — Ἑρμεί — | Διο-
 γένης Διονυσίου Ἀμφιτροπῆθεν, Αἰσχυρίων Πάρμωνος Ὀῆθεν,
 5 | Ἀπελλῆς Ἀπολλοδώρου Κηφισιεύς, | Αἰσχύλος Χάρητος Παια-
 νιεύς, | Ἀσκληπιάδης Ἀθηνοδότου Οἰναῖος, Μητροδώρος Μη-
 10 τροδώρου Μυρρινούσιος, Φανίας Λυσικλείδου Ὑβάδης, Σώτας
 Κρέοντος Μαραθῆνιος, | Νεάνδρος Σωτάδου Ὀῆθεν, | Θράσων
 Εὐαρχίδου Κικυννεύς | | [παι]δοτριβοῦντος Νέωνος Ἀφιδναίου.

Rapprocher des inscriptions éphébiques, *Recueil*, 603, 607, 610, 1033-4, et de nos n^{os} 1523-4, 1620 et 1704.

La date de l'archontat de Sosikratès a été fixée par M. W. S. Ferguson (*Klio*, 1909, p. 331).

1620. (106/5 av. J.-C.) — Base carrée en marbre de l'Hymette, trouvée au Pirée. — Dragatsis, *Δελτίον*, 1888, p. 18. — Inscr. Gr., II, 5, 1226^a (p. 252).

Οἱ ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Ἀγαθοκλέους ἄρχοντος | — Ἑρμεί — |
 Ὀλυμπόδωρος Σατυρίωνος Ἑρχιεύς, | Τιμησιάναξ Τιμησιάνακ-
 5 τος Ἐπεικίδης, | Ἀφροδίσιος Εὐδόξου Μαραθῆνιος, | Φιλόστρα-
 τος Φιλοστράτου Κολωνῆθεν, | Ἀσκληπιάδης Πασίωνος Ἀλαιεύς, |

Εὐφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος, | Ἀρισταγόρας Ἀρισταγόρου
 10 Πειραιεύς, || — Νέων Νέωνος Εὐωνυμεύς· | — παιδοτριβοῦντος
 Νέωνος Ἀφιδναίου. —

L. 8, Εὐφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος, cf. notre n° 1624.

La date de l'archontat d'Agathoclès a été fixée par M. Th. Homolle (*Bull. de Corr. Hell.*, XVII [1893], p. 153 s.).

1621. (1^{er} s. av. J.-C.) — Base en marbre bleuâtre trouvée près de la Tour des Vents. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 90, fig. 47. — Le texte est placé entre les cornes d'un grand croissant. — Au iv^e s. la pierre, tournée en sens inverse, avait servi de piédestal, ainsi qu'en témoignent les débris d'une inscription.

Ἑρμῇ τὴν μήνην σωθεὶς ἀνέθηκε | Σαβεῖνος,
 Ἐξόπιθεν κεφαλῇ, | βουκτόνος ὦν τὸ πάρος.

L. 2, κεφαλῇ, cf. κεφαλουργός, qui est « peut-être un chef d'atelier, un ouvrier-chef » (Le Bas-Waddington, 1666^c). — Sabinus, qui après avoir été βουκτόνος est devenu le chef d'une corporation, offre un croissant à Hermès.

1622. (MILIEU DU V^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole, près de l'Ērechtheion. — L. Ross, *Arch. Aufs.*, I, p. 180. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 46. — Le Bas, *Attique*, 104. — Inscr. Gr., I, 387. — Cf. Tœpfler, *Att. Geneal.*, p. 116. — P. Foucart, *Culte des Héros*, p. 6.

5 Ἐπιτέλες, | Οἶνοχάρες | Σοιναύτου | Περγασέθεν | Ποσειδῶνι, |
 Ἑρεχθεῖ | ἀνεθέτεν. —

Dédicace de deux frères à Poseidon et au héros Ērechthée; cf. *Recueil*, 860, n° 37, et Inscr. Gr., II, 5, 556^c (p. 135). Voir la note de notre n° 1565.

1623. (328 7 av. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur l'emplacement de l'ancienne agora, à l'E. du « Théseion », près de notre n° 1459. — G. P. Œconomos, *Ἀρχ. Ἐφημ.*, 1910, p. 17.

Ἱερεὺς Μητρὸς Θεῶν Ἄρμενος | Ἀντιφάτους : Παμβωτάδης
 ἀνέθη|κεν ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος.

Pour le culte de la Mère des dieux à Athènes, cf. *Recueil*, 610, l. 40 ; 978, l. 32.

1624. (MILIEU DU 1^{er} S. AV. J.-C.) — Autel cylindrique en marbre pentélique trouvé au Pirée. — P. Foucart, *Associations religieuses*, p. 199. — Inscr. Gr., III, 135.

Εὐφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος | — Μητρὶ Θεῶν ἀνέθηκεν. —

L. 1, Εὐφρις était éphèbe en 106,5 av. J.-C., voir notre n° 1620, l. 8.

1625. (1^{er} s. AP. J.-C.) — Petit autel carré trouvé à l'O. de l'Acropole. — H. Schrader, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 275. — Dittenberger, 3^e éd., 1153.

Εἰσιὰς Διοδώρου | ἐκ Λαμπτρέων | Μητρὶ θεῶν | κατ' ἐπιτα-
γὴν. Πάντα θεὸν σεμνύομεν.

Isias fait une offrande à la Mère des dieux, mais elle honore tous les dieux, cf. Platon, *Banquet*, 180^e : ἐπαινεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντα θεούς; voir notre n^o 1661. — L. 3, rapprocher *Rec.*, 1165, l. 4 et nos n^{os} 1654, 1656, 1657, 1658, 1660, et cf. W. H. D. Rouse, *Greek votive offerings* (1902), p. 331.

1626. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Copié par Fourmont à Éleusis. La première ligne est gravée de droite à gauche, les quatre autres de gauche à droite. — C.I.G., 27. — Inscr. Gr., I, 332 (cf., *Ibid.*, Suppl., p. 153). — Kaihel, *Epigr. graeca*, 741. — F. Blass, *Rhein. Mus.*, XXXVI (1881), p. 616 sq. — E. Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 215. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 24, fig. 9 et 10. — A. Elter, *Rhein. Mus.*, LXVI (1911), p. 215 s. — Nous reproduisons la restitution de M. A. Wilhelm, qui a retrouvé deux nouveaux fragments; l'un était inédit et l'autre avait été publié par M. A. Skias, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1894, p. 189.

Δέμοι Ἀθηναῖον ἄρχσας | στέ[λα]ς καδέθεκεν
Ἀλκίφρον | καὶ τόνδε δρόμον ποίεσεν | ἔραστὸν
5 Δέμετρός τε χάριν | [καὶ Φερσεφόνες τ]ανυπέπλο.

L'archonte Aleiphron, dont nous ne connaissons pas la date précise, a fait installer un stade ou un hippodrome pour les jeux en l'honneur des Déeses d'Éleusis.

1627. (FIN DU II^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette trouvée à Éleusis. — C.I.G., 392. — Inscr. Gr., III, 720. — Philios, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1887, p. 109 s. — Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 72. — Cf. Nikitzky, *Hermes*, XXVIII (1893), p. 625.

Ἀπολλώ[ν]ιον Ἀγήνορο[ς Ἀχαρνέα τὸν] | ἐξηγητὴν ἐξ Εὐμο[λ]-
πιδῶν - - - - | ἡ γυνὴ Ἀπολλωνία - - - - | καὶ ὁ υ(ί)ὸς Ἀγήνωρ
5 ἀρετῆς ἔνεκα καὶ εὐ[ε]ργ[ε]σ[ί]ας Δήμητρι | καὶ Κόρηι ἀνέθηκαν.

Ἀπολλώνιος, l'exégète des Eumolpides, est le père de Κτησίκλεια, dont nous avons deux dédicaces (cf. nos n^{os} 1629 et 1630).

1628. (COMM. DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée à Éleusis. — D. Philios, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1887, p. 111. — Cf. J. Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 76. — Ehrmann, *De juris sacri interpretibus* (Giessen. 1908), p. 7. — P. Foucart, *Les Mystères d'Éleusis*, p. 217 et 238.

— Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος — | Μῆδειον Μηδείου Πειραιαῖα τὸν
ἐξηγητὴν | ἐκ τοῦ γένους τοῦ Εὐμολπιδῶν, εὐσεβείας | ἔνεκα τῆς
5 πρὸς τῷ Θεῷ καὶ ἐπιμελείας καὶ | φιλοτιμίας τῆς περὶ τὴν ἐξήγη-

σιν τῶν ἱερῶν | καὶ πατρίων, Δήμητρι καὶ Κόρη ἀνέθηκαν. | Ἐπι
 ἱερείας Κλεοκρατείας τῆς Οἰνοφίλου Ἀφιδναίου θυγατρὸς.

L. 2, Médeios a été archonte éponyme en 100, en 91/0, en 90 89 et en 89 8 av. J.-C. Deux dédicaces que l'on trouvera plus loin parmi les inscriptions de Délos établissent qu'il a été épimélète de cette île en 97 et que précédemment il avait fait partie du collège des Déliastes. Sur le rôle historique de ce personnage, cf. W. S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 421 et suiv. — L. 7, le nom de Κλεοκράτεια, la prêtresse éponyme de Déméter, se retrouve dans une inscription de la 1^{re} moitié du 1^{er} s. av. J.-C. (Inscr. Gr., III, 232, mal daté par Dittenberger). Voir plus loin (n° 1803) l'épithaphe de son aïeule dont elle porte le nom.

1629. (COMM. DU 1^{er} S. AV. J.-C.) — Bloc de marbre trouvé à Salamine. — C.I.G., 387. — Le Bas, *Attique*, 310. — F. Lenormant, *Rech. arch. à Éleusis*, p. 18. — Inscr. Gr., II, 1413.

Κτησίκλεια Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιαστὶς | τὸν ἑαυτῆς
 ἄνδρα Σοφοκλῆν Ξενοκλέους Ἀχαρνέα δαδουχήσαντα Δήμητρι
 καὶ Κόρηι | — ἀνέθηκεν.

L. 1, restitué d'après l'inscription suivante.

1630. (COMM. DU 1^{er} S. AV. J.-C.) — Trouvé à Éleusis. — C.I.G., 388. — Le Bas, *Attique*, 311. — F. Lenormant, *Rech. arch. à Éleusis*, p. 19. — Inscr. Gr., II, 1414. — Cf. Dittenberger, *Hermes*, XX (1885), p. 21. — J. Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 73. — J. G. Frazer, *Pausanias' Descript. of Greece*, II, p. 499 sq. — P. Foucart, *Les Mystères d'Éleusis*, p. 200.

Κτησίκλεια Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιαστ[ι]ς τὸν | ἑαυτῆς
 ἄνδρα Σοφοκλῆν Ξενοκλέους Ἀχαρνέως δα[δουχ]ήσαντα Δήμητρι
 καὶ Κόρηι δις ἀνέθηκεν. —

L. 1, Κτησίκλεια figure dans la liste des ergastines de l'année 102/1 av. J.-C., cf. notre n° 1503, l. 25¹ avec la note. Son père est mentionné dans notre n° 1627. — Le marbre porte ΟΡΓΙΑΣΤΗΣ que Bœckh a cru devoir corriger. — Rapprocher de l'inscription précédente.

1631. (COMM. DU 1^{er} S. AV. J.-C.) — Gravé au dessus d'un bas-relief très mutilé trouvé dans le Plutonion d'Éleusis. — D. Philios, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1886, p. 25. — Inscr. Gr., II, 3, 1620c (p. 352). — Heberdey, *Festschr. f. O. Benndorf*, p. 111. — Cf. O. Kern, *Athen. Mitt.*, XVI (1891), p. 4 sq. — D. Philios, *Ibid.*, XX (1895), p. 262. — H. v. Prott, *Ibid.*, XXIV (1899), p. 265. — Svoronos, *Journ. d'archéol. numism.*, IV, p. 487 sq. — Pringsheim, *Arch. Beitr. z. Gesch. d. eleus. Kults* (1905), p. 79 sq. — D. Philios, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 183 sq. — P. Foucart, *Les Mystères d'Éleusis* (1914), p. 92 sq.

Λακρατείδης Σωστράτου Ἰκαριεὺς ἱερεὺς Θεοῦ καὶ Θεᾶς καὶ
 Εὐβουλέω[ς - - - - -] καὶ τῶν[συμβώμ]ων τοῦ | [Ἀθηναίων δήμου

εὐερ]γετῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὧν Σωστράτ[ου καὶ Διονυ-
σίου] καὶ τῆς [γυναικὸς] Διονυσί[ας τῆς] Διονυσίου - - - - - θυ]ρα-
τρός χαριστήριον Δήμητρι καὶ Κόρηι καὶ Θε]ῳι καὶ Θε[αῖ καὶ
Εὐ]βουλεῖ | — ἀνέθηκεν. —

A côté de diverses figures du bas-relief se trouvent les inscriptions suivantes:
Πλούτων. — [Θ]εός. — Θεά. — Τριπτόλεμος. — Λακρτειδ[ης] | Σωστρά-
τ[ου] | Ἰκαριεύς Voir un croquis du monument dans S. Reinach, *Répert. des*
Reliefs, II, p. 348, 1. — L. 1, Lacrateïdes a été thesmothète en 97/6 av. J.-C., cf.
notre n° 1526, l. 12. — L. 2, on trouvera plus loin une dédicace honorifique pour
sa fille Gléo (n° 1722). — L. 3, on suppose que le père de Dionysia portait le
même nom que le second de ses petits-fils.

1632. (IV^e s. av. J.-C.) — Base de marbre bleuâtre trouvée dans le Plutonion
d'Éleusis. — D. Philios, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1886, p. 262. — Inscr. Gr., II, 3, 1620^a
(p. 352).

— Εὐβουλεῖ — | Β[α]υκιδεὺς Ἀπολλοδώρου ἐκ Κεραμέων, |
Διόφαντος Διοπίθους Μυρρινούσιος | — ἀνέθηκαν. —

L. 2, le marbre porte ΒΑΥΚΙΔΕΥΣ. — Rapprocher du n° précédent.

1633. (Vers 300 av. J.-C.) — Base de marbre pentélique brisée en haut et à
droite, trouvée dans le théâtre de Dionysos. — Inscr. Gr., II, 1544. — Cf. Lœwy,
Inscr. griech. Bildh., p. 370.

Σθέννης Ἡ[ροδώρου] | Διομειεύς | ἀνέθηκεν.

Rapprocher de *Recueil*, 1097. Le fils de Sthennis était sculpteur comme lui,
cf. Inscr. Gr., VII, 315 : Ἡρόδωρος Σθέννιδος Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

1634. (Comm. du III^e s. at. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette brisée à
droite; trouvée dans le théâtre de Dionysos. — Münzer, *Athen. Mitt.*, XX (1895),
p. 220 s. — Inscr. Gr., II, 5, 1402^b (p. 308).

Διοσκουρίδης Θεοφάνου Εὐω[νυμεὺς] | τὸν πατέρα Θεοφά-
νην Διοσ[κουρίδου] — Εὐωνυμέα — | ἀγνωθετήσαντα Διο-
[νύσῳ] — ἀνέθηκε —

Περσαῖος καὶ Ἑόρτιος ἐπόησαν.

L. 2, Θεοφάνης figure comme agonothète dans *Recueil*, 926, l. 2.

1635. (1^{re} moitié du III^e s. av. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur
l'Acropole. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 75 s.

Ἀγν[η, Φειδοστ]ράτη | Ἑτεοκλ[έα Χ]ρεμων[ίδου] | τὸν πατέρα
ἀγνων[οθετή]σαντα Διονύσῳ.

Les deux sœurs de Chrémonide (Inscr. Gr., II, 1291) offrent la statue de

leur père Étéoclés qui figure dans une liste de fonctionnaires religieux, *Recueil*, 857, l. 11. Pour Chrémonaïde, qui a donné son nom à la guerre d'Athènes avec Sparte et Ptolémée II contre Antigone, cf. *Rec.*, 130. — La dernière ligne a été restituée par M. A. Wilhelm d'après notre n° 1634.

1636. (255 av. J.-C.) — Stèle trouvée à Rhamnonte. — Πρακτικά, 1891, p. 16. — W. Kolbe, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 76.

Καλλισθένης Κλεοβούλου Προσπάλιος χειροτονηθείς ἐπὶ τὴν
παραλίαν, στεφανωθείς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Διονύ-
σῳ [Λ]ηναίῳ ἀνέθ[η]κεν.

Dans cinq couronnes les inscriptions suivantes :

Οἱ ἱππεῖς | φυλαρχή||σαντα | ἐπὶ Φιλο|[στ]ράτου.
Ἡ βουλὴ | ὁ δῆμος φυ||λαρχήσαν|τα ἐπὶ Φι,λο|[στ]ράτου.
Ἡ βουλὴ ὁ | δῆμος στρα||τηγήσαντα | ἐπὶ Φανοστράτου.
Ἡ βουλὴ ὁ | δῆμος ἱππαρχήσαντα ἐπὶ Ἀντιμάχου.
Οἱ ἱππεῖς | ἱππαρχή||σαντα | ἐπὶ Ἀντιμάχου.

M. J. Kirchner (*Inscr. Gr.*, II [édit. min.], 1, p. 309), maintient avec raison, semble-t-il, la date de 257/6 av. J.-C. pour l'archontat d'Antimachos. Callisthénès a donc été phylarque en 258/7 (archontat de Philostratos), hipparque en 257/6 et stratège en 256/5 (archontat de Phanostratos).

1637. (1^{re} MOITIÉ DU II^e S. AV. J.-C.) — Petite plaque en marbre de l'Hymette trouvée près du Pirée en même temps que les n°s 986 et 987 de notre *Recueil*. — J. Dragatsis, *Ἑφημ. Ἀρχ.*, 1884, p. 49 s. — Koehler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 288 s. — *Inscr. Gr.*, II, 1336. — Cougny, *Anth. Pal.*, III, 1, 174^b (p. 588).

Τόνδε νεώ σοι, ἄναξ, Διονύσιος εἶσατο τῆϊδε
καὶ τέμενος θυόεν καὶ ξόαν' εἵκελά σοι
Και πάντ', οὐ πλοῦτον κρίνας πολυάργυρον αὔξειν
ἐν δόμῳ ὡς τὸ σέβειν, Βάκχε, τὰ σοὶ νόμιμα.
Ἀνθ' ὧν, ὦ Διόνυσ', ὧν ἱλαος οἶκον ἄμ' αὐτοῦ
[καὶ] γενεὴν σώιζοις πάντα τε σὸν θίασον.

L. 1, les décrets des Dionysiastes du Pirée (*Recueil*, 986 et 987) rapportent les honneurs conférés de son vivant et après sa mort à Διονύσιος Ἀγαθοκλέους Μαραθώνιος en raison des services rendus au thiasse et rappelés en partie dans notre épigramme. Les recherches de M. W. S. Ferguson ont permis de dater avec précision les deux décrets cités. L'archonte Eupolémios (n° 987, l. 18) est de l'année 185/4, l'archonte Hipparchos (n° 986, l. 2) de 176/5 av. J.-C.).

1638. (III^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre blanc brisée à droite, trouvée au Pirée. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1060. — Le Bas, *Attique*, 87. — *Inscr. Gr.*, II, 1333. — Cf. M. Clerc, *Mélanges Athéniens*, p. 142.

Ἱεροποιοὶ οἱ ἐπὶ Φιλίππιδου Ἀρτέμ[ιδι ἀνέθεσαν]· | Πολύευ-
κτος Ἀχαρ(νέυς), Βόηθος Ἀγκυ(λήθεν), | Χαβρίας ἴσοτε(λής), — |
Παιδέας Σολεύς. —

L. 1, il est peu probable que Φιλίππιδης soit le nom de l'archonte éponyme. Le culte dont les hiéropes sont énumérés ici (l'un d'eux est un Asiatique) n'est pas un culte public (cf. notre n° 1640).

1639. (III^e s. av. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette trouvée au Pirée. Au dessus de l'inscription est sculpté un pied. — A. Meletopoulos, Ἐφημ. Ἀρχ., 1884, p. 69. — Inscr. Gr., II, 3, 1571^c (p. 351).

Ἱέρων Ἀρτέμ[ιδι] | Ὡραῖαι.

Des épithètes de ce genre étaient souvent données à Artémis, cf. Eurip., *Hipp.*, 64; Aristoph., *Gren.*, 1359; Paus., I, 29, 2. Voir plus haut le décret des thiasotes de Calli-tè (*Recueil*, 1554) et la mention de son sanctuaire, 1490, I. 33. Rapprocher du n° précédent.

1640. (III^e s. av. J.-C.) — Petite base en marbre de l'Hymette trouvée au Pirée. — P. Foucart, *Associations religieuses*, p. 201. — Inscr. Gr., III, 131. — Inscr. Gr., II, 1613. — Cf. Fr. Lenormant, *Gaz. archéol.*, II (1876), p. 10 et suiv. — M. Clerc, *Mélanges ath.*, p. 142.

Ἀξιος καὶ Κλ[ε]ῖω Ἀρτέμιδι | Ναυῶι εὐζάμενοι ἀνέθηκαν.

Nana était le nom d'une très ancienne divinité babylonienne vénérée surtout à Ourouk et qui a fini par se confondre chez les Babyloniens, les Syriens et les Perses (Nanaïa, II Machab. I, 13, 15) avec Ninai-Istar. Identifiée avec Artémis, elle était au Pirée l'objet d'un culte auquel prenaient part surtout des étrangers. Rapprocher nos n°s 1638 et 1639.

1641. (I^{er} s. av. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette trouvée avec l'inscription *Recueil*, 973. — D. Mylonas, Ἐφημ. Ἀρχ., 1893, p. 59. — Inscr. Gr., II, 5, 1620^e (p. 263). — A. Wilhelm, Ἐφημ. Ἀρχ., 1905, p. 240 et s. (cf. p. 252).

Ἀρτέμιδι Σωτείρα[ι] Μάρων ἀνέθηκε Μάρωνος.

Rapprocher du décret des Sotériastes (*Recueil*, 973). On voit que ceux-ci honoraient Artémis, dont le τέμενος (*Ibid.*, I. 40) doit par conséquent avoir été placé devant le Dipylon.

1642. (Comm. du II^e s. av. J.-C.) — Base de marbre pentélique brisée à gauche trouvée près du théâtre de Dionysos. — Inscr. Gr., II, 1609.

Τιμ[ο]θεά Ἀγνίου Ἐρχιέως γυνή | [ὑπὲρ τῶν] παιδίων Ἀρτέμιδι·
Δικτύννει ἀνέθηκεν.

L. 1, Ἀγνίας Δρομοκλέους Ἐρχιεύς, le mari de Timothéa, figure dans une liste dressée en 183/2 av. J.-C. (archontat d'Hermogénès), cf. Inscr. Gr., II, 983, col. II, 87.

1643. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre ornée d'un bas-relief, trouvée en Attique, actuellement à Rome. — Barracco et Helbig, *Collection Barracco* (Munich, 1892), n° 129. — *Inscr. Gr.*, II, 5, 1190c (p. 249). — J. Hatzfeld, *Mélanges de l'Éc. franç. de Rome*, 1907, p. 138 et suiv. — Cf. S. Reinach, *Répert. de Reliefs*, III, 160, 1.

Πυθαῖσται ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι.

I. Πείθων | Σωσιγένης, II. Τιμόκριτος | Τιμοκράτος,

III. Ἀμεινοκλῆς | Ἀμεινίππο, IV. Ἀγνόδημος | Ἀγνοθέο.

II. Τιμόκριτος Τιμοκράτος Ἰκαριεύς est mentionné dans la liste des prytanes de la tribu *Ἐγῆις* pour l'année 341 0 av. J.-C., *Recueil*, 658, l. 5^{II}. Cf. notre n° 1541, l. 6, où il faut lire sans doute Τιμοκράτης Τιμοκρ[ίτου], l'Eupatride pythariste de l'année 106/5 étant très probablement un descendant de celui du IV^e s. que nous avons ici. Kœhler (*Inscr. Gr.*, *loc. cit.*) pensait que notre monument provenait du Pythion d'Épirie. C'est aussi l'opinion de M. G. Colin, *Culte d'Apollon Pythien à Athènes* (1905), p. 63.

1644. (II^e S. AP. J.-C.) — Autel rond de marbre blanc trouvé à Athènes, actuellement au Musée National. — Koumanoudis, *Ἑφημ. Ἀρχ.*, 1888, p. 200. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 93, fig. 50.

Ἀπόλλωνι | Γεφυραῖω | Κλ(αύδιο)ς Θησεύς | Ψαφιάδης.

L. 2, les Γεφυραῖοι sont un γένος athénien, cf. Hérodote, V, 57 ; J. Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 293 sq. ; Ed. Meyer, *Gesch. des Altert.*, II, p. 193.

1645. (FIN DU V^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée en trois morceaux ; trouvée sur le flanc méridional de l'Acropole. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 137. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, II (1877), p. 241. — Kaibel, *Rhein. Mus.*, XXXIV (1879), p. 197. — *Inscr. Gr.*, II, 1442. — Cougny, *Anthol. gr.*, III, 1, 62. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 275. — Cf. P. Girard, *L'Asclépieion d'Athènes*, p. 13.

Τηλέμαχος σε ἱέρωσε Ἀσκληπιῷ ἠδὲ ὁμοβύμοις

Πρῶτος ἰδρυσάμενος θυσίαις θεαῖαις ὑποθήκαις.

L. 1, le nom de Télémachos est restitué d'après notre n° 1529, A, l. 8. Il dédie ici un objet dont nous ignorons la nature à Asclépios et aux divinités qui lui étaient associées. — Pour le culte d'Asclépios à Athènes, cf. *Recueil*, 1057 et nos n°s 1470, 1558.

1646. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre bleuâtre trouvée à l'O de l'Acropole. — A. Koerte, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 294 s. — O. Kern, *Inscriptiones Graecae* (Tabulae in usum scholarum, VII), pl. 27, 1.

Μνησιππολέμη | ὑπὲρ Δικαιοφάνος | Ἀσκληπιῷ, Ἀμύνῳ,
ἀνέθηκε. —

L. 3, rapprocher *Recueil*, 966, 967, 1059 et notre n° 1548.

1647. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Trois morceaux d'une base en marbre de l'Hymette, trouvés sur l'Acropole. — Inscr. Gr., II, 1447.

Μαχάων. — Π[ο]δαλείριος. | [Μόσ]χος Φάνο ἐκ Κεραμῶν
'Ασκληπιῶι. — | [Ἐπὶ] Μενεστράτο 'Αγγελή[θη]ν ἱερέως. —

L. 1, Machaon et Podalirios (Iliade, XI, 833) sont souvent rapprochés d'Asclépios. cf. Héronde., IV, 91; Pausan., IV, 31, 12. — L. 2, la restitution est naturellement conjecturale. Le nom en tout cas doit être très court.

1648. (IV^e S. AV. J.-C.) — Cippes de pierre calcaire trouvé au S. de l'Acropole. — Koumanoudis, 'Αθήναιον, V (1876), p. 415. — Inscr. Gr., II, 1453. — Au dessus du texte une sculpture portant des traces de peinture représente un front humain et deux yeux.

Ὑπὲρ τῆς γυναικὸς | εὐξάμενος — | Πραξίας 'Ασκληπιῶι.

1649. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Fragment de marbre encastré dans un mur médiéval de l'Asclépieion. — Bates, *Amer. Journ. of Archæol.*, XI (1907), p. 308. — Nos n^{os} 1653 et 1656 sont gravées sur le même marbre.

5 Κ|αλλίας | [Κ]αλλίου | [Εὐ]ωνυμεὺς | [Ἄσ]κληπιῶι || [ἀ]νέθηκεν.

Cf. *Recueil*, 569^A, l. 26, où un Hellénotame de 410/9 av. J.-C. porte le même nom.

1650. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Petite base de marbre de l'Hymette trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1050. — Le Bas, *Attique*, 115. — Inscr. Gr., II, 1475.

'Αριστοφῶν Λυσίου | Εἰρεσίδης 'Ασκληπιῶι.
[Ἐ]πὶ [ἱερέ]ως Φιλοκλέους Ξυπεταῖνος.

L. 1, Aristophon, fils de Lysinos, était un pancratiaste dont Pausanias signale à Olympie la statue dressée par le peuple athénien (VI, 13, 11). Il est probable qu'un fragment de marbre trouvé à Olympie (*Inscr. v. Olympia*, 169) appartient au piédestal de cette statue.

1651. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1049. — Le Bas, *Attique*, 117. — Inscr. Gr., III, 144. — Inscr. Gr., II, 1481.

Σωτηρίδης ὑπὲρ | τῶν παίδων εὐξά|μενος ἀνέθηκε[ν] | —
5 'Ασκληπιῶι. — |. Ἐπὶ ἱερέως Κτησικλέου[ς] Ἀ|γνουσίου. —

1652. (MILIEU DU III^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique, trouvée sur le versant méridional de l'Acropole. — Inscr. Gr., II, 1505.

[Φι]λίστη | 'Ασσκληπιῶι. | Ἐπὶ Φιλίου ἱερέως | Φαληρέως.

L. 3, rapprocher de notre n^o 1653.

1653. (MILIEU DU III^e S. AV. J.-C.) — Gravé sur le même marbre que notre n° 1649. — Bates, *Amer. Journ. of Archaeol.*, XI (1907), p. 309.

Ἀσκληπιῶι | Ἀπολλόδωρος | Ἀριστομένους | [Συ]παλήτ-
5 τιος, | [Λυ]σανδρίδης | [Λ]υσανίου | [Π]ήληξ | ἀνέθεσαν. | Ἐφ'
10 ἱερείως || [Φιλίο]υ Φαληρ|έως.

L. 2-4, Ἀπολλόδωρος est sans doute un descendant de celui qui est mentionné dans Isée, *sur la succession d'Aristarque*, X, 12. — L. 5-7, *Recueil*, 607, II, l. 54. — L. 9-10, cf. notre n° 1652.

1654. (III^e S. AV. J.-C.) — Petite colonne en marbre de l'Hymette, trouvée au S. de l'Acropole. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, V (1876), p. 326. — Inscr. Gr., II, 1491.

Ἀσκληπιῶι Ῥόδη | προστάξαντος τοῦ θεοῦ. |
Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου | Κυδαθηναίως.

L. 2, cf. n° 1656.

1655. (1^{re} MOITIÉ DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique trouvée dans l'Asclépieion. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, V (1876), p. 326. — Inscr. Gr., III, 132^a (1, p. 485). — Dittenberger, 3^e éd., 1143.

Ἀσκληπιῶι καὶ Ὑγιείᾳ | καὶ τῷ Ὑπνωι | Θεωρικὸς Συνδρό-
μου | Στεριεὺς χαριστήριον.

L. 1, rapprocher *Recueil*, 1057, et, pour le culte d'Asclépios à Athènes, nos n°s 1470 et 1588.

1656. (MILIEU DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Sur le même marbre que nos n°s 1649 et 1653. — Bates, *Amer. Journ. of Archaeol.*, XI (1907), p. 313.

Ὁ δῆμος τάξαντος τοῦ θεοῦ Μενάνδρῳι λειτουργίῳι.

Pour la formule, cf. notre n° 1657.

1657. (FIN DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Fragment de marbre de l'Hymette trouvé dans l'Asclépieion. — Inscr. Gr., III, 181^b (p. 491).

Ἀρτεμίδωρ]ος Λευκίου [Ἀζ]ηνιεύς | Ἀσκλη|πιῶι καὶ Ὑγιείᾳ |
[κ]ατ' ἐπιταγὴν | [ἀνέθ]ηκεν. —

L. 1, l'auteur de la dédicace est sans doute le fils de Λεύκιος Ἀρτεμίδωρου Ἀζηνιεύς, mentionné dans le décret des Sotériastes, *Recueil*, 973, l. 30, l. 44. MM. Kirchner et Kolbe sont d'accord maintenant pour placer en 37/6 av. J.-C. l'archontat de Théopithès qui date ce décret. — L. 4, cf. P. Girard, *L'Asclépieion*, p. 75, et notre n° 1625 avec la note.

1658. (I^{er} S. AP. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'un bas-relief sur lequel « on voit un bâton autour duquel s'enroule un serpent; de

chaque côté sont deux fruits, dont l'un est une pomme de pin » (P. Girard). Trouvée dans l'Asclépieion. — D. Philios, 'Αθήναιον, V (1876), p. 318. — P. Girard, *Bull. de Corr. Hell.*, II (1878), p. 73. — Inscr. Gr., III, 181^a (1, p. 491).

Φιλήων Μερνίο[υ] | κατὰ ἐπιταγὴν | Ἀσκληπιῷ καὶ | Ὑγίειαι. —

L. 2, cf. notre n° 1625, avec la note.

1659. (I^{er} s. av. J.-C.) — Plaque de marbre pentélique brisée en deux morceaux, trouvée dans l'Asclépieion. — D. Philios, 'Αθήναιον, V (1876), p. 156. — Inscr. Gr., III, 133^b (p. 485). — Cf. P. Girard, *L'Asclépieion d'Athènes*, p. 90.

Νικίας Νικιάνο[ρος] Σ[ημαχ]ίδης | σωθεῖς ἐκ μεγάλου κινδύ-
5 νου || Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγίειαι εὐχὴν.

L. 3/4, pour cette formule rapprocher notre n° 1592. — L. 5, εὐχὴν paraît correspondre à la formule latine *votum solvit* (cf. P. Girard, *op. cit.*, p. 99). Rapprocher de nos n°s 1610, 1611 et 1612.

1660. (II^e s. ap. J.-C.) — Base de marbre trouvée à Athènes. — Keil, *Rhein. Mus.*, XIX (1864), p. 257. — Inscr. Gr., III, 163. — Cf. Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, I, p. 128.

Εὐκαρπος Δ[ιον]υ[σίου] Φυλάσιο[ς] | κατ' ἐπίταγμ[α τὸν | Ἀ]σ-
5 κληπιὸν [τόν]δε καθειδρ[ύσεν] | ὑπὲρ ἑαυτοῦ [καὶ] τοῦ ἱερέως
10 [ἰαχχα]||γωροῦ Διον[υσίου] | Μαραθωνίο[υ]· στο||λίζοντος [Αἰμι-
λί]ου Ἀττικοῦ [Μελιτέ]||ως.

L. 2, rapprocher de notre n° 1625 avec la note.

1661. (II^e s. ap. J.-C.) — Base ronde en marbre de l'Hymette, trouvée près de l'Asclépieion. — Koumanoudis, 'Αθήναιον, V (1876), p. 418. — Inscr. Gr., III, 181^c (1, p. 491). — Dittenberger, 3^e éd., 1150.

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγίειᾳ | καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς | πᾶσι καὶ πάσαις
5 κατὰ ὀνειρον Καϊκίλιος ὁ χρη||ματίζων Βούλων Μοι|ραγένους
Φυλάσιος· | Ζακορεύοντος Μά[ρ],κου Κορτίου Ρούφου | Ἄγνου-
σίου.

L. 3, cf. notre n° 1625 avec la note. — L. 7, le marbre porte MAB. — L. 7, sur le Ζάκορος, cf. P. Girard, *L'Asclépieion d'Athènes*, p. 27 s.

1662. (III^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'un bas-relief représentant Hercule devant un autel. Trouvée au S. de l'Acropole. — D. Philios, 'Αθήναιον, V (1876), p. 163. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, II (1877), p. 250. — Inscr. Gr., II, 1565.

Λυσιστράτη - - | ὑπὲρ τῶν παιδ[ίων] | Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε. —

Pausanias (I, 19, 3) signale un sanctuaire d'Hercule au Cynosarges. Il y en avait un autre à Marathon, cf. Harpocr. s. γ Ἡράκλεια.

1663. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique, entamée de près d'un pouce à droite et à gauche. Actuellement au Musée National. — Rangabé, *Ant. Hell.*, II, 1068. — Loewy, *Inscr. griech. Bild.*, 127. — Inscr. Gr., II, 1208. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. des oesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 116 et suiv.

Οἱ αἰ|ρεθέ|ν|τ|ε|ς ὑπ|ὸ Ἄ|λα|ιῶ|ν | τὸ ἄ|γ|αλμα ποή|σασθαι τῇ
 Ἀφ|ροδί|τει | στεφ|ανωθέν|τες ὑπὸ τῶν δη|μοτῶν | ἀνέ|θεσαν τῇ
 5 Ἀφρο|δί|τει· || Ἀσ|τύφιλος Φιλά|γρου, | [Νι|κομέν|η]ς Ἰέρωνος, |
 [Εὐ]θήμων Εὐπό|λιδος, | [Χα|ιρέας Χαιρίου, | [Ἀρ|γεῖος Δημοχά-
 10 ρου|ς, || Ἀρ|ιστόμαχος Ἀστυάνα|κτος, | Θεό|θειδης Σωκράτους, |
 [Ἀσ|τυδάμας Ἀστυάνα|κτος, | Εὐ|φίλητος Ἀγνοθέου, | ... χίας
 15 Φιληρί|φου, || [Εὐ|κλέης Εὐκλείδου, | [Θεό|δωρος Ἀγνοθέου, |
 [Εὐ]ιππος Αἰ|ς|χίνου, | [Εὐ]πολις Εὐ|θ|ήμονος, | [Εὐ|κτῆμω|ν
 20 Εὐ|θ|ήμον|ος, || Φίλ|ιππος Ἀθηνί|ππου, | [Ἰέρ]ων Ναύτου, | [Φά]-
 νυλλος Ἀστυφίλου, | [Θεό|δοτος Θεαιτήτου, | [Φίλ]αγρος [Διο-
 25 κλ|έους, || [Θεό|φιλος Εὐ|θήμονος, | [Μέν]ανδρ[ος] Ἠγησίου, |
 [Θεό|βουλος Θεοδότου, | [Σωκ]ράτης Θεοθείδου. |
 [Πραξ]ίας Λυσιμάχου Ἀγκυ|λήθεν | ἐ|ποίησ|ε|ν. —

L. 1, le dème de Ἀλαῖ Αἰξωνίδης fait partie de la tribu Cécropis, cf. une liste de prytanes de cette tribu, Inscr. Gr., II, 866, où est nommé Ἀστύφιλος Φιλάγρου, de notre ligne 5. — L. 7, 17, 19 et 25, cf. plus haut la note de notre n° 1506 et n° 1727.

1664. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Gravé sur le rocher dans le téménos d'Aphrodite à droite de la route de Daphni à Eleusis. — C.I.G., 509. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1063. — Le Bas, *Attique*, 80. — Inscr. Gr., II, 1556. — Cf. S. Wide, *Ἀρχ. Ἐφημ.*, 1910, p. 59.

Εὐα|ν|δρία : Ἀφ|ροδί|τει εὐξαμ|ένη ἀνέθηκε.

1665. (2^e PARTIE DU IV^e S. AV. J.-C.) — Architrave en marbre pentélique brisée en deux morceaux (A, B). trouvée sur le versant O. de l'Acropole près de la porte de Beulé. — A : P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XIII (1889), p. 161. — A et B : Lolling, *Δελτίον*, 1889, p. 128 s. — Inscr. Gr., II, 5, 1531^b (p. 260). — F. Weilbach, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 298 s. — Cf. A. Wilhelm, *Bull. de Corr. Hell.*, XXIX (1905), p. 407. — G. Kawerau, *Athen. Mitt.*, XXX (1905), p. 360 s. — S. N. Dragoumis, *Athen. Mitt.*, XXXI (1906), p. 236. — L'inscription est disposée en deux lignes, la première en caractères plus grands. Au dessus courent des festons soutenus par des colombes.

Τόνδε σοι, ᾧ μεγάλη σεμνὴ Πάνδημε Ἀφρ[οδί]τη,
 κοσ|μοῦμεν δῶροις εἰκόσιν ἡμετέρας, |
 Ἀρχίνος Ἀλυπῆτου Σκαμβωνίδης, Μενεκράτεια Δεξικράτους

Ἰκαριέως θυγάτηρ, ἱέρεια τῆς [Πανδήμου Ἀφροδίτης, Δεξικρά-
τεια Δεξικράτους Ἰκαριέως θυγάτηρ, Ἀρχίνου δὲ μήτηρ.

L. 2, nous avons reproduit la restitution de M. Dragoumis (*loc. cit.*) quoique elle semble un peu longue. — Les statues d'Archinos, de sa mère et de la sœur de celle-ci, Menécrateia, prêtresse d'Aphrodite, ornaient le monument désigné dans le distique par τόνδε. — Pour le culte d'Aphrodite Pandémos, cf. *Recueil*, 682.

1666. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de pierre trouvée au Pirée avec notre n° 985. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, IV (1879), p. 334. — Inscr. Gr., II, 1560.

Ἀφροδίτῃ | Καλλίστιον | Ὀνησάνδρου Πειραιέως. | Ἐπὶ ἱερέως
Κίκωνος.

Le sanctuaire d'Aphrodite au Pirée est bien connu, cf. *Recueil*, 104, (l. 10 et suiv.), 975, 985, 1056 et notre n° 1561.

1667. (COMM. DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette trouvée au Pirée près du port. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1069. — Le Bas, *Attique*, 83. — Inscr. Gr., II, 1206.

Ἀργεῖος Ἀργείου Τρικορύσιος | στρατηγῆσας ἐπὶ τὸν
Πειραιᾶ | Ἀφροδίτῃ Εὐπλοῖαι τύχηι ἀγαθῇ | ἀνέθηκεν.

L. 1, Argeios a été archonte en 97/6 et 96/5 av. J.-C. Cf. notre n° 1524. — Voir le n° précédent avec la note.

1668. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique, actuellement au Musée d'Athènes. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 1536. — Dittenberger, 2^e éd., 755.

Φίλιππος Ἰασιδήμου Κολωνήθεν ἀνέθηκε | τοῖς δώδεκα θεοῖς
καὶ τῇ Ἀγαθῇ Τύχηι.

L. 1, l'auteur de la dédicace est peut-être le triérarque qui, dans un compte de la marine de l'an 365/4 av. J.-C. (Sundwall, *Athen. Mitt.*, 1910, p. 47), est désigné ainsi : τριήραρχος Φίλιππος Κο[λω(νή)θεν], II, l. 67. — Pour le culte des douze dieux à Athènes, cf. Thucyd. VI, 54; *Recueil*, 10, l. 8; 860, n° 45, et notre n° 1453.

1669. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Bloc en pierre du Pirée, trouvé à Phalère. — V. Staïs, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1909, p. 244 sq.

Ἐστίαι, Κηφισίῳ, Ἀπόλλωνι | Πυθίῳ, Λητοῖ, | Ἀρτέμιδι
ἑ Λοχίαι, Ἰλειθυ(ί)αι, Ἀχελώϊῳ, Καλλιπόρῃ, Γεραισ(ταῖς) Νύμφαις
10 γενεθλίαις, Ῥαψοῖ. —

L. 10, Ῥαψώ semble être le nom d'une nymphe. Il apparaît ici pour la première fois.

1670. (III^e s. av. J.-C.) — Colonnnette en marbre de l'Hymette trouvée à l'E. de l'Ilissus, près de la fontaine Callirrhoé. — Furtwaengler, *Athen. Mitt.*, III (1878), p. 197. — Inscr. Gr., II, 1590.

Εὐκολίνη. | 'Ιλειθύαι | Φιλουμένη | 'Αμφιμάχου | γυνὴ ἀνέ-
θηκε. | 'Επ' 'Αρχεβίας ἱερείας. —

Εὐκολίνη, gravé en grands caractères sur l'abaque rond, est un nom de la divinité honorée. Eileithyia le porte ainsi qu'Hécate, qui comme elle préside aux naissances. On connaît aussi Artémis-Eileithyia. Ces divinités ont des épithètes et des attributs analogues. C'est ainsi que toutes les trois sont représentées armées d'un arc et de flèches, cf. Eusèbe, *Prép. Évang.*, III, 11, p. 113⁴ (Gifford).

1671. (I^{er} s. av. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette. — Le Bas, *Attique*, 89. — Inscr. Gr., III, 926,

Ἰούλιος Ὀπτά[τος] | τὴν ἑαυτοῦ θυγα[τέρα] | Ἰουλίαν Ῥουφί-
5 ναν Ἰλιθυία[ς] | — χαριστήριον — || ['Ἐπὶ ἱερείας Ἰσιδώρας τῆς |
---]στλ ---

Rapprocher de notre n° suivant.

1672. (I^{er} s. av. J.-C.) — Petite base en marbre blanc actuellement au Musée d'Athènes. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 94 et fig. 52.

Π. Αἴλιον Ἀριστο[κλέ]α Παλληνέ[α] | Αἰλίου Ἀττάλου Παλλη-
νέως καὶ | Αἰλίας Πυθιάδος Ἀριστοκλέους | Ποταμίου θυ(γατρὸς)
5 υἱὸν Μᾶ Ἐράτωνος || ἐκ Φαληρέων τὸν θυγατρίδου | | Ε].λε-
θυίας. Ἐπὶ ἱερείας Εἰσιδώ[ρας]. —

L'aëule Mā, fille d'Ἐράτων Φαληρεύς, femme de Ἀριστοκλῆς Ποτάμιος, consacre aux *Eileithyiai* une statuette du fils de sa fille Πυθιάς, femme d'Αἴλιος Ἀτταλος Παλληνεύς. — Rapprocher de nos n°s précédents 1669-1671.

1673. (V^e s. av. J.-C.) — Trouvé dans la grotte de Vari. — M. E. Dunham, *Am. Journ. of Arch.*, 1903, p. 297 s. — Cf. Wilamowitz, *Deutsche Litt. Zeit.*, 1904, p. 475. — A. Wilhelm, *Bull. de Corr. Hell.*, 1905, p. 407.

Τόνδε ταῖ(ν) Νύμ[φαισιν]· ὁ | Σκύρονος | ἡαιπόλος.

L. 1, τόνδε, il faut sans doute sous-entendre βωμόν.

1674. (IV^e s. av. J.-C.) — Gravé au dessous d'un bas-relief de marbre trouvé à Vari. Actuellement au Musée d'Athènes. — M. E. Dunham, *Am. Journ. of Arch.*, 1903, p. 290.

Εὐκλείδης, Εὐκλῆς, Λακράτης Νύμφαις.

1675. (III^e [?] s. AV. J.-C.) — Bas-relief représentant trois nymphes dont la première a la main sur l'épaule d'un homme assis. Autrefois au Musée Nani à Venise. — C.I.G., 454. — Inscr. Gr., II, 1600. — Fr. Welcker, *Griech. Götterl.*, III, p. 56.

Φιλοκρα[τρί]δος Νικηράτο[υ] | Κ]υδαθηναίεὺς Νύμφαις Ὀμπν[ί]αις.

1676. (II^e s. AP. J.-C.) — Gravé sur une paroi de la grotte des Nymphes (Parnès). — Inscr. Gr., III, 1, 210 (cf. Add., p. 493). — Lolling, *Athen. Mitt.*, V (1880), p. 293.

5 Ἀγαθῇ Τύχῃ. | Τ[ύ]χα[νδρ]ο[ς] ἐ||κέλ[ευσ]ε Κε[λ]αδόνταδε || τέ-
κτο[ν]ας θ[έ]σθαι [τ]ῇν εἰκῶ | τοῦ Πανός. Ὁ | θύων δ' ἦν |
Τ[ρ]οφιμιανός. | —

Κελάδων est le nom du torrent qui coule au fond de la gorge sur laquelle s'ouvre le Nymphæum.

1677. (II^e s. AP. J.-C.) — Base de calcaire trouvée dans la grotte des Nymphes du Parnès. — A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXI (1896), p. 437. — On voit encore sur la face supérieure de la pierre les excavations destinées à recevoir les objets de bronze mentionnés dans l'inscription.

Σπονδῆς κ[αί] | λιβάνου θελκ[τή]||ρια χάλκεα τεύξας |

5 Πανί τε καὶ Νύμφαις || θῆκε φέρων Νομ[ι]κός.

Les offrandes d'encens étaient ordinairement accompagnées de libations, cf. Pausanias, V, 15, 10; Athénée, VII, p. 289^F et les peintures de vases, *Cat. of Vases in the Brit. Mus.*, t. III, p. 201 (E, 269); p. 228 (E, 328).

1678. (FIN DU V^e s. AV. J.-C.) — Base d'une statue d'enfant trouvée dans les ruines du petit temple de Rhamnonte. Στοιχηδόν. — V. Staïs, Ἐφημ. Ἀρχ., 1891, p. 55. — Inscr. Gr., I, Suppl. 422¹⁶ (p. 185); II, 5, 1393^b (p. 258). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 271.

Λυσικλείδης ἀνέθηκ|εν Εὐανδρίδο υἱ[ὸ]ς ἀπα|αρχήν
τόνδε θεᾷ τῇ|δε ἥ τὸδ' ἔχει τέμενος.

Le petit temple de Rhamnonte, où a été trouvé cette inscription, est très probablement celui de Thémis (cf. notre n° 1680).

1679. (IV^e s. AV. J.-C.) — Deux sièges de marbres (A et B) trouvés à Rhamnonte à l'entrée du petit temple. — C.I.G., 461, 462. — Le Bas, *Altique*, 90, 91. — Inscr. Gr., II, 1570, 1571. — Cf. Lolling, *Athen. Mitt.*, IV (1879), p. 281. — A. Furtwängler, *Masterpieces of greek sculpt.*, Londres, 1895, p. 429.

A : Ἐπὶ ἱερείας Φιλοστρά[της]. | Θέμιδι — |
Σώστρατος ἀνέθηκεν.

B : Ἐπὶ ἱερείας Καλλιστο[ύς]. | Νεμέσει — |
Σώστρατος ἀνέθηκεν.

Cf. *Recueil*, 944. — On rapprochera ces sièges offerts à Thémis et à Némésis de ceux qui figurent dans certains inventaires de temples, *Recueil*, 821, l. 8 (Asclépieion d'Athènes); *ibid.*, 811, l. 14, et des offrandes de trônes mentionnées par Hérode, I, 14; Pausan., V, 12, 5. On sait que de petits sièges en terre-cuite ont été trouvés à Mycènes, à Tirynthe et à Egine. A. Furtwängler, *Masterpieces*, loc. cit.; *Aegina*, I, p. 471; cf. W. Reichel, *Vorhellen. Götterkulte*, Vienne, 1897, p. 7.

1680. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.) — Base de statue trouvée à Rhamnonte dans les ruines du petit temple. — V. Staïs, Ἐφημ. Ἀρχ., 1891, p. 53 s. — Inscr. Gr., II, 5, 1380^b (p. 258). — La statue représente une femme debout drapée dans son himation et tenant une patère de la main droite (S. Reinach, *Rep. de la Stat.*, II, p. 658, 5).

Θέμιδι καὶ Νε[μέ]σει | Ἱεροκλῆς Ἱεροποιοῦ Ῥαμνοῦσιος | ἀνέ-
θηκεν τὴν μητέρα Ἀριστονόην | Νικοκράτου Ῥαμνουσίου ἱέρειαν
5 || — Νεμέσεως. —

L. 1, cf. Hésychius : Ἀγαθὴ Τύχη ἡ Νέμεσις καὶ ἡ Θέμις. — Pour le culte de ces deux déesses à Rhamnonte, cf. *Recueil*, 944. — Les ruines des deux temples, placés tout près l'un de l'autre, subsistent encore. Pausanias (I, 33, 2-8) mentionne celui de Némésis, qui est probablement le plus grand des deux. — Οὐρανία Νέμεσις à Athènes, *Recueil*, 860, n^o 50. — Rapprocher aussi nos n^{os} 1678 et 1679.

1681. (I^{er} S. AP. J.-C.) — Bas-relief trouvé au Pirée, actuellement au Musée du Louvre. — J. Delamarre, *Rev. de Philologie*, 1894, p. 266 s. — P. Perdrizet, *Bull. de Corr. Hell.*, XXII (1898), p. 660 (pl. xv). — Cf. Le même, *Ibid.*, XXXVI (1912), p. 250 s. — « L'inscription est gravée sur le fronton et sur la partie inférieure de l'ex-voto, encadrant le bas-relief. Celui-ci représente Némésis, les deux grandes ailes repliées, debout sur le dos d'un homme nu, terrassé. De la main gauche elle tient une coudée appuyée contre son épaule, de la main droite une roue à quatre rayons. À sa gauche, un serpent s'enroule en trois replis, dressant la tête » (Delamarre). (S. Reinach, *Répert. de bas-reliefs*, II, p. 267, 2).

Εἰμὶ μὲν, | ὡς ἐσορᾷς, | Νέμεσις μερόπων | ἀνθρώπων,
5 εὐπτερος, ἀθανά||τα, κύκλον ἔχουσα πόλου. |
Πωτῶμαι δ' ἀνὰ κόσμον | αἰὲ πολυγηθεῖ θυμῷ,
δερκομ|ένα θανατῶν φύλον αἰὲ γενεῶ|ν.
10 Ἀλλὰ με σεμνὸς ἀνὴρ τεύ||ξα|ς σοφὸς Ἀρτεμίδωρος,
στήσεν ἐπ' εὐχλαῖς λαϊνέ|οισι τύποις.

L. 9/10, le marbre porte ΤΕΥΞΕΣ. — L'épigramme s'inspire de l'hymne

orphique à Némésis (*Orphica*, LXI, éd. Abel, p. 90). — Rapprocher de nos n° précédents.

1682. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Plaque de marbre pentélique trouvée en Attique, actuellement au Musée du Louvre (*Cat. somm. des marbres ant.*, 743). — Le Bas, *Attique*, 128. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1090. — Inscr. Gr., II, 1525. — Le Bas-Reinach, *Voy. arch.*, p. 71 (pl. 50). — Le bas-relief représente un homme barbu et son fils adorant Thésée qui porte la main droite à son *pileus*.

Θησεύς. Σώσιππος : Ναυαρχίδο | — ἀνέθηκεν.

Pour le culte de Thésée en Attique, voir le n° suivant avec la note.

1683. (MILIEU DU II^e S. AV. J.-C.) — Petit autel rond en marbre de l'Hymette, trouvé sur l'Acropole. — Inscr. Gr., II, 1205.

Ἀπολλωνίδης Ἱέρωνος | Ῥαμνούσιος ἱερεὺς γενόμενος τῷ
Θησεῖ ἀνέθηκεν. —

Outre le fameux Théseion d'Athènes (Pausan., I, 17, 2; cf. *Recueil*, 884. l. 17) dont les textes littéraires parlent souvent et dont le prêtre avait sa place au théâtre (*Recueil*, 860, n° 56), l'Attique comptait plusieurs sanctuaires du héros national, cf. *Recueil*, 581, A, l. 66; 1351, l. 3 et suiv. — Rapprocher *Recueil*, 1037, et notre n° précédent.

1684. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Plaque de marbre blénâtre, provenant de la collection Elgin, actuellement au British Museum. — C.I.G., 128. — Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, 51. — Inscr. Gr., II, 1179. — Roberts-Gardner, 206.

Ἱερεὺς Πανδίωνος Ἀντισθένης | Ἀντιφάτους Κυθήρριος ἀνέ-
θηκεν. | — Οἱ φυλῆται. —

Le sanctuaire de Pandion, héros éponyme de la tribu Pandionis, est mentionné *Recueil*, 136, l. 8. — Ἀντισθένης Ἀντιφάτους Κυθήρριος figure comme triérarque dans une liste de l'année 334/3 (*Recueil*, 602, B, ll. 234-5').

1685. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre du Pirée, trouvée au Pirée. — Koumanoudis, Ἀθήναιον, VIII (1879), p. 403. — Inscr. Gr., II, 1516.

Γλαυ|κῆτης Γ[λ|αυ|κ|ί|ο Λα|[μπτρ]εὺς ἥρωι| Εὐρυμ|έδοντ|ι|
ἀνέθηκεν.

Le héros Eurymédon ne se retrouve pas ailleurs en Attique.

1686. (FIN DU II^e S. AV. J.-C.) — Bloc en marbre de l'Hymette encastré dans un mur de l'église S. Laurent (Ile de Salamine). — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 104.

Ἀριστύνυμος ἀνέθηκεν. Ἡρωος Σοφοκλέους καὶ Μίκας.

1687. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base de pierre bleuâtre trouvée au Laurium. — W. Gurlitt, *Philologus*, XXVII (1868), p. 735. — Inscr. Gr., II, 1546.

Ἡρωὶ ἀνέθηκεν | Ἀζάρατος : εὐξάμενος.

L. 1, le héros est anonyme, cf. Ch. Michel, *Mélanges Louis Havet*, p. 286. — L. 2, Ἀζάρατος se rencontre plus tard à Delphes comme nom d'archonte et de bouleute, cf. Wescher-Foucart, 27 et 32 (Baunack, *Samml. Gr. Dial.-Inscr.*, 1692 et 1697); Le Bas-Foucart, 921.

1688. (1^{er} S. AP. J.-C.) — Autel en marbre blanc orné de trois étoiles à quatre rayons en relief, actuellement au Musée d'Athènes. — A. Nachmanson, *Athen. Mitt.*, XXXIII (1908), p. 208 sq. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 93, fig. 51. — O. Kern, *Inscriptiones Graecae*, pl. 49, 2. — Cf. Nachmanson, *Eranos*, IX (1909), p. 47.

Ὅρμῃ ἐπιταγὴν | Φιλημάτιν.

L. 1, Ὅρμή, cf. Pausan., I, 17, 1. — Ἐπιταγὴν, cf. notre n° 1625 avec la note. — L. 2, cf. notre n° 1612.

1689. (1^{re} MOITIÉ DU III^e S. AV. J.-C.) — Plinthe en marbre pentélique trouvée au Pirée, actuellement au Musée d'Athènes. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VIII (1879), p. 294. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, IV (1880), p. 29. — Inscr. Gr., II, 1587. — C. Wachsmuth, *Die Stadt Athen*, II, p. 163. — M. Clerc, *Mélanges Athén.*, p. 134.

Διονύσιος καὶ Βαβυλία τῷ Μηνὶ τὸ ἱερὸν ἀνέθεσαν. —

Dédicace d'une chapelle élevée à Men par deux étrangers. Pour le culte de Men en Attique, cf. *Recueil*, 988 et notre n° 1690; voir en outre P. Perdrizet, *Bull. de Corr. Hell.*, XX (1896), p. 55 s.

1690. (II^e S. AP. J.-C.) — Petite stèle de marbre pentélique trouvée à Athènes, actuellement au Musée de Berlin. — Wieseler, *Götting. Nachr.*, 1874, p. 14. — Inscr. Gr., III, 140. — *Beschreib. der ant. Skulpt.* (Berlin, 1891), p. 263, n° 706. — Au dessus de l'inscription est figuré un croissant entre les cornes duquel est une étoile à sept rayons.

Ἱερεὺς στολιστῆς Ἰσιδος | καὶ Σεράπιδος Αὐρ(ήλιος) Ἐπαφρό-
δει|τος τῷ Οὐρανίῳ Μηνὶ εὐχα|ριστήριον ἀνέθηκα --

L. 1, voir notre n° 1692 avec la note. — L. 2, pour le culte de Sérapis en Attique, voir nos 1553 et 1691. — L. 3, rapprocher du n° précédent.

1691. (II^e S. AP. J.-C.) — Petit autel trouvé près de l'Asclépieion. — Inscr. Gr., III, 1, 145^a (p. 487).

Γαῖς τῷ κυ|ρίῳ Σερ|άπιδι εὐ|ξάμενος | ἀνέθη|κε. —

Rapprocher de notre n° 1553 avec la note et du n° précédent.

1692. (II^e S. AP. J.-C.) — Plaque de marbre blanc brisée en haut, trouvée à Athènes, actuellement au British Museum. — C.I.G., 481. — Keil, *Rhein. Mus.*, XIX (1864), p. 256 s. — Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, I, 57. — Inscr. Gr., III, 162. — Cf. A. Rusch, *De Serapide et Iside in Graecia cultis*, p. 11 et s,

----- | τὰ | κίονια καὶ τὸ αἶψμα | [κ]αὶ τὰς κινκλίδας καὶ τὴν |
 5 | 'Α|φροδείτην τῇ θεῷ ἐκ | τῶν ιδίων ἀνέθηκεν ἐ|πισκευάσασα καὶ
 αὐτὴν | τὴν θεὸν καὶ τὰ περὶ αὐτήν, | οὐσα καὶ λυχνάπτρια α|ὐ|τῆς
 10 καὶ ὄνειροκρίτις. | Στολίζοντος Αἰμιλίου | 'Ατ|τ|ικοῦ Μελιτέως,
 ἱερατε|ύ|οντος ἱακχαγωγοῦ Διονυ|σίου Μαραθωνίου, Ζακορ|εύον-
 τος ἀγιαφόρου Εὐκάρ|που.

L. 3, τῇ θεῷ, sans doute Isis. — L. 9, les στολισταί (ιεροστολισταί, ιεροστόλοι), étaient chargés d'habiller les statues des dieux et de conserver leurs vêtements, cf. G. Lafaye, *Culte des Divinités d'Alex.*, p. 134. — L. 10, ἱακχαγωγός, cf. Pollux, I, 35.

1693. (DÉBUT DU I^{er} S. AP. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée à Éleusis. — D. Philios, 'Εφημ. 'Αρχ., 1887, p. 113 sq. — Dittenberger, 3^e éd., 1125. — Cf. Weinreich, *Archiv f. Religionsw.*, XIX (1918), p. 174 s.

Κοῖντος Πομπήϊος Αὔλου υ[ἱός] | — ἐποίει καὶ ἀνέθηκε — | σὺν
 5 ἀδελφοῖς Αὔλῳ καὶ Σέξτῳ | — Αἰῶνα — | εἰς κράτος 'Ρώμης
 καὶ διαμονήν | — μυστηρίων. — |

Αἰὼν ὁ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς αἰεὶ | φύσει θείαι μένων κόσμος τε
 10 εἷς | κατὰ τὰ αὐτά, ὁποῖος ἔστι καὶ ἦν || καὶ ἔσται ἀρχὴν μεσότητα
 τέλος | οὐκ ἔχων, μεταβολῆς ἀμέτοχος, | θείας φύσεως ἐργάτης
 αἰωνίου πάντα.

Sur Αἰὼν, cf. Fr. Cumont, *Textes et Monum. relatifs au culte de Mithra*, I, p. 76. — Le sculpteur Q. Pompeius n'est pas connu.

1694-1703. Ex-voto de vainqueurs.

1694. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. — L. Ross, *Archaeol. Aufs.*, , p. 176. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 23. — Le Bas, *Attique*, 36. — Inscr. Gr., I, 357. — Roberts, 48. — Lolling, 'Επιγρ. ἐκ τῆς 'Ακροπ., n° 106. — Cf. Reisch, *Griech. Weihg.*, p. 53.

Ἀ|λκίβιος | ἀνέθεκεν | καθαροῖδός | Νεσιότες.

L'offrande d'Alkibios est probablement l'ex-voto d'un vainqueur dans un concours de citharedes, chanteurs qui s'accompagnaient de la citharè. Cf. *Recueil*, 814, l. 37; 880, l. 4; 895, l. 12; 904, l. 28; 1012, l. 20¹ et notre n° 1701.

1695. (1^{re} MOITIÉ DU V^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique brisée à droite et à gauche. Trouvée sur l'Acropole. Στοιχηδόν. — Lolling, *Δελτίον*,

1889, p. 35. — Inscr. Gr., I, Suppl., 373²⁵⁸ (p. 203). — Am. Hauvette, *Rev. des Ét. gr.*, 1899, p. 9 et suiv. — Lolling, *Ἐπιγρ. ἐκ τῆς Ἀκροπ.*, 212 (cf. p. 154). — Nous reproduisons l'ingénieuse restitution d'Am. Hauvette.

Πᾶσι Φάϋλ(λ)ος ἰδὲν ἡόδε | νικῶν τρίς [τὸν ἀγῶνα
Τ]ὸν Πυθοῖ κα[ὶ νέας ἡελὸν ἡ]ὰς Ἀσις [ἔπεμψεν. —

Phayllos de Crotone, fameux par sa triple victoire pythique, avait la réputation d'un coureur sans pareil (Aristoph., *Acharn.*, 215; *Guêpes*, 1206; *Anthol. gr.* [éd. Didot], t. III, 3, 28 [p. 292]). Il avait équipé un navire pour combattre à Salamine (Hérod., VIII, 47), et ce zèle patriotique valut à sa patrie une part du butin qu'Alexandre, vainqueur des Perses, distribua aux villes grecques (Plut., *Alex.*, 34). Pausanias a vu à Delphes la statue du célèbre Crotoniate (X, 9, 2), cf. Em. Bourguet, *Fouilles de Delphes*, t. III, fasc. 1, p. 1 et suiv.

1 696. (415 4 av. J.-C.) — Marbre trouvé à Athènes. — Inscr. Gr., II, 3, 1250 (cf. p. 348). — Koumanoudis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1885, p. 213. — Roberts-Gardner, 183

Αἰγῆς ἐ[ν]ίκα. — | Πυθόδωρος Ἐπιζήλου ἐχορήγει, | Ἀρίσταρχος ἐδίδασκε, Χαρίας ἤρχ[ε].

L. 2, comme la tribu Aegéis comprend un dème d'Halae (Ἄλαι Ἀραφηνίδες), on peut supposer que le chorège Pythodoros est le Πυθόδωρος Ἀλαιεύς qui était trésorier des richesses sacrées sous l'archontat d'Antiphon (418/17 av. J.-C.), cf. *Recueil*, 563, l. 2. — L. 3, année 415/14, cf. notre n° 1529, B, l. 3.

1697. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée à gauche et en haut; trouvée sur l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 989. — Le Bas, *Attique*, 594. — Kaibel, 940. — Inscr. Gr., II, 1302. — Hoffmann, *Syll.*, 366. — Cougny, *Anthol. Gr.*, III, 1, 87. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 43 et s.

--- λαμπάδι καὶ ε[ὐ]ανδρ[ί]αι [Πα]ναθήναια, παι[ι]σὶ Θαργή-
λια. — |

[Τ]οιάδε τις δείξας παραδε(ί)γματα παισὶν ἑαυτῷ — |

Μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρ[ι]στῆς προτρέπει. —

L. 1, λαμπάδι, cf. *Recueil*, 880, BII, l. 27; P. Foucart, *Rev. de Philol.*, XXIII (1899), p. 112 et suiv. — L. 2, εὐανδρίαί, *Recueil*, *Ibid.*, l. 26; A. Martin, *Rev. de Philol.*, X (1886), p. 37.

1698. (COMM. DU IV^e S. AV. J. C.) — Base de marbre pentélique trouvée sur l'Acropole. — Le Bas, *Attique*, 592. — Inscr. Gr., II, 1300.

Ἡγέστρατος | Φίλωνος. | Νίκη : Νεμέαι.

Rapprocher de *Recueil*, 905.

1699. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Plaque de marbre pentélique dans une église près de Vari (Attique). — Le Bas, *Attique*, 85. — Kaibel, 925. — Koehler,

Athen. Mitt., VII (1882), p. 348. — Inscr. Gr., II, 1285. — Cougny, *Anthol. Gr.*, III, 1, 74. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 368.

Ἦδυγέλωπι χορῶι Διονύσια σ[ύ]μ ποτε ἐν[ίκων],
Μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἔθηκαν]
Δήμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι].
Τοῦδε δὲ ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἴλετο ἀγῶνα].

Une autre partie de la stèle portait les noms des deux frères qui avaient consacré ce monument en souvenir de victoires remportées dans des concours du dème.

1700. (282'1 av. J.-C.) — Douze fragments d'un monument choragique. — Kœhler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 48 s. — Inscr. Gr., II, 1291. — Dittenberger, 3^e éd., 365. — Cf. A. Martin, *Cavaliers Athén.*, p. 197 s. — Reisch, *Griech. Weihg.*, p. 83, 87. — Les inscriptions sont placées sur trois faces du monument : *A*, sur la face antérieure, *B*, en trois couronnes (I-III) sur la face droite, *C*, en trois couronnes (IV-VI) sur la face gauche.

A

Ὁ δῆμος ἐ[χο]ρ[ήγ]ει· Νικίας ἦρχε. | Ἀγωνοθέτ[ης] Γλαύκ[ω]ν
Ἑ[τ]εοκλέους Αἰθαλίδης· | Λεωντ[ίς] ἀν[δ]ρῶν ἐνίκα· Ἴπποκλή[ς]
Βοιώτιος | ἡϋλ[ε]ι· Θ[εοδ]μ[α]ρίδης Βοιώτιος ἐδίδασκε.

B

- I. Ἀν[θ]ιππασίαι | Ὀλ[υ]μπίει[α]
- II. Ὁ δῆμος | φυ[λαρχή]σαντα
- III. Ἀνθιππασίαι | Παναθή[ναια] | τὰ μεγάλα.

C

- IV. Στρατηγή|σαντα ἐπὶ | τῶν ὅπλων
- V. Ὁ δῆμος | ἀγωνοθετή|σαντα
- VI. Στρατηγή|σαντα ἐπὶ | τῶν ὅπλων.

L. 2, Glaukon est le frère de Chrémonide (*Recueil*, 130, l. 7, cf. E. Cavaignac, *Hist. de l'Ant.*, III, p. 156). Voir sur les deux frères, W. S. Fergusson, *Hellen. Athens*, p. 157; W. W. Tarn, *Antig. Gonatas*, p. 295. Leur père et leurs deux sœurs figurent dans notre n° 1635. — *B*, I et III, sur le concours d'*anthippasia*, cf. *Recueil*, 939 et A. Martin, *loc. cit.*

1701. (COMM. DU III^e S. AV. J.-C.) — Plinthe en marbre pentélique trouvée dans le théâtre de Dionysos. Inscrite sur la face antérieure (*A*), sur le côté droit (*B*) et sur le côté gauche (*C*). — Kœhler, *Rhein. Mus.*, XXXIX (1884), p. 297 s. — Inscr. Gr., II, 1367. — A. Kœrte, *Rhein. Mus.*, LII (1897), p. 174 s. — Cf. Reisch, *De mus. Gr. cert.*, p. 23 et p. 71 s. — W. Otto, *Priester und Tempel in*

hellen. Ägypten, II, p. 267. — Les noms des victoires sont placés chaque fois dans une couronne.

A	Νικοκλῆς Ἀριστοκλέους					
	Παναθήναια					
	τὰ μεγάλα					
	Πύθια	Πύθια	Πύθια	Πύθια	Πύθια	Πύθια
	Λήναια					
	διθυράμβωι					
B	Βασίλεια	Ἡλίεια	Βασίλεια	Ἀσκληπίεια		
	ἐν Ἀλεξανδρείαι					
C	[Ἡλ]ίεια	Ἑκατόμβοια	Ἰσθμία	Βασίλεια		
			πρῶτος	ἐν Μακεδονίαι		

A, 1, 1, Nicoclès, fils d'Aristoclès, est sans doute le citharède Tarentin dont Pausanias mentionne le tombeau en décrivant la Voie Sacrée (I, 37, 2). — L'inscription est postérieure à l'institution des Βασίλεια d'Alexandrie établis vers 280 av. J.-C.

1702. (COMM. DU III^e S. AV. J.-C.) — Plaque de marbre pentélique brisée en trois morceaux, trouvée au S. de l'Acropole. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, VI (1877), p. 278. — Inscr. Gr., II, 1294. — Dittenberger, 2^e éd., 711. — La partie perdue de l'inscription était gravée sur une plaque semblable juxtaposée à gauche de celle qui est conservée.

[Ὁ δῆμος ἐχορήγει· --- ἦρ]χεν.
[Ἀγωνοθέτης --- Εὐ]νομίδου.
[--- ἰς παίδων ἐνικά] Ἐρεχθίδς ἀνδρῶν ἐνικά,
[----- ἡϋλει] Φίλιππος Σικυώνιος ἡϋλει,
[----- ἐδίδασκε] Ἑλλάνικος Ἀργεῖος ἐδίδασκε.

La rédaction rappelle de très près le texte de la même époque : *Recueil*, 926, 8 et notre n° 1700. — L. 2, l'agonothète n'étant pas désigné par son démotique était sans doute un étranger.

1703. (34/3 AV. J.-C.) — Base en marbre bleuâtre actuellement au Musée d'Athènes. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 86, fig. 49.

Πτολεμαῖ[ι]ο[ς] Πτολεμαίου | Ἀθμονεῖ[υ]ς λαμπά[δ]α νική[σ]ας
5 Θησ[ε]ία ἐ[π]ὶ Καλλικρατί[δ]ου ἄρχ[ο]ντος Ἑρμῇ[ι] παιδοτρι[β]οῦν-
το[ς] Ἀντιόχ[ου] Κολωνή[θ]εν, ὑποπαιδοτριβού[ν]των Δι[ο]-
σκουρί[δ]ο[υ] Κλω[ν]ήθεν καὶ | Ἡρακλείτου Ἀθμονέως. —

L. 2, voir *Recueil*, 941 (cf. Reisch, *Griech. Weihg.*, p. 59) et 942, des dédicaces de vainqueurs aux lampadéphories. — L. 3, voir *Recueil*, 884, une liste de vainqueurs aux Théseia.

1704-1724. Dédicaces honorifiques.

1704. (324/3 av. J.-C.) — LISTE DES ÉPHÈBES DE LA TRIBU LÉONTIS QUI ONT COURONNÉ LEURS CHEFS. — Base de pierre inscrite de trois côtés, trouvée dans l'Amphiaraion à Oropos. — V. Léonardos, 'Αρχ. Έφημ., 1918, p. 73 et suiv. — La face antérieure (A) porte la liste des éphèbes groupés par dèmes, disposée en trois colonnes (I, II, III), et précédée des noms des Λοχαγοί (lignes 1-5). Les côtés gauche (B) et droit (C) portent les noms des personnages honorés, placés dans des couronnes.

- A. Λοχαγοί. | 'Ηρέστ[ρ]ατος Κλείππου, | 'Α[γ]νίας Μακαρτά[τ]ου,
 Πασιφῶν Παντήνορο[ς], | 'Αρχέπολις Παντήνορος, Παράμυθος
 'Αντιγένου, Σωσίστρατος | Σωσιστράτου, Λυσανίας Μόλωνος,
 5 Δ[ω]σί[θ]εος 'Αντιγένου, Φο[ρ]ύσκος || Τιμοκράτου, Σωσικλῆς
 Σωσιστράτου, Τιμήσιος Σημωνίδου. |
- I. Φρεάριοι· Εὔπολις Καλλιιάδου, | Ἀκίμαχος Καλλιμάχου, | Διό-
 10 δωρος Καλλιμάχου, | Πασιφῶν Παντήνορος, || 'Αρχέπολις Παντή-
 νορος, | 'Ερμιππος Πυθέου, | Εὔπολις Καλλιιάδου, | Ξενοκράτης
 15 'Αντιρήτου, | Σώστρατος Φιλοκῆδου, || 'Αρχιάδης 'Αρχίππου, |
 Θρασυκλῆς Θράσωνος, | Πυθόδωρος Δημ[ο]κλέους, | Σμικρίας
 'Επι[- ο]υ. |
- 20 ['Υ]βά[δ]αι· — || Μενεστρατίδης 'Ιπποστράτου | Λύκαιος Λυκαίου |
 Φρύνιχος Φρυναίου, | 'Ηγίας 'Ηγίου, | Ἀπολλόδωρο[ς] Λυσιστρ[ά-
 τ]ου. ||
- 25 Χολλείδαι· — | Λυσίστρατος Λυσικρ[ά]τους, | Φιλ[-]ος Αἰσχί-
 νου, | 'Αμύντης Σωδάμου, | Ναῦσις Γνάθωνος. ||
- 30 'Εκαλείς· — | Λυσιφῶν Φιλί[σ]κου. |
 Πήληκες· — | 'Ιεροκλῆς Φεῖ[δ]ωνος, | Φιλῖνος Χαιρεστράτου. |
- 35 Κήττιοι· — | Λυσίστρατος | Ε[ὐ]ξένου, || Ἀμφιτελίδης Φιλοκρά-
 40 του, | Σμίκυθος Ξενοκλέους, | Σωσίστρατος Σω[σ]τράτου, || Τιμό-
 στατος Τιμοκράτου, | 'Επικράτης Σπο[υ]δίου.
- II. Ποτάμιοι ὑπένερθεν· — | Παράμυθος 'Αντιγένου, | 'Επι-
 κράτ[η]ς ['Α]ριστοκράτου. ||
- 10 Σκαμβ[ω]νίδαι· — | Δωσίθεος 'Αντιγένου, | Ταυρέας Αἰσί-
 μου. |
- Ποτάμιοι καθύπερθεν· — | Δημοφάνης Ἀρ[ι]στ[ο]φάνου. ||
- 15 Αἰθαλίδαι· — | 'Εξώπιος Φαιδρίου. |
- Ποτάμιοι Δειραδιῶται· | Πύρρος Π[α]γκλέους, | Φιλόφρων
 20 Παγκλέ[ου]ς, || [-]μων Ξενοκλέους, | Εὔανδρος Ε[ὐ]άν[δ]ρου, |
 Σωσιγένης Σω[σ]ίο[υ]. |
- 25 Σουνιεῖς· — | 'Ηγ[έ]στρατος Κλείππου, || Σωσικλῆς Σωσι-

σ[τρά]του, | Σωσίστρατος [Σωσις]τ[ρά]του, | Τ[ιμ]ήσιος Σ[ιμ]ω-
 30 νίδ[ου], | Ναυσίφιλος Κίμωνος, | Διονύσιππος Εὐαγγέλου, || Μει-
 δωνίδης Περικλέους, | Ἀρχέδειπνος Νικοδήμου, | Θάλλιππος
 Εὐαγγέλου, | Δημοφῶν Εὐξένου. |

35 Δειραδιῶται· — | Λυσανίας [Μ]όλωνος. |

Λευκονοῆς· — | Φο[ρ]ύσκος Τιμο[κρ]άτους, Δήμαρχος Ἀρι-
 40 στάνδρου, | Θαρρέας Σατύρου, || Χαιρεφῶν Καλλιστράτου, | Καλ-
 λίστρατος Σωτέλου.

III. — | Ἐξ Οἴου· — | Ἀγνίας Μακαρτάτου, | Στράτων Στρατω-
 νίδο. ||

10 Εὐπυρίδαι· — | Εὐκτίμενος Εὐκτιμέν(ου). |

Κολωνῆς· — | Αἰσχύλος Πρωτομάχο, | Θεόδωρος Ἀμφιμά-
 χο[υ].

B. Τού[σ]δε ἐστεφ[ά]νωσαν οἱ ἔφηβοι· |

στρατηγὸν τὸν σωφρονιστὴν

ἐπὶ τῇ χώρῃ

Λεωσ[θ]ένην

Θυμοχάρην

5 Λεωσ[θ]ένου

Δημοχάρου

Κεφαλῆθεν.

Λευκονοέα.

ἐπιμεληταὶ

διδάσκαλον

οἱ ἐν τοῖς

Πυθα [- - - οκλέου

10 φ]ρουρίοις

Δεκελέα

Λυσίστρατον

Εὐξένου

Κήτιον.

C. Τούσδε ἐστεφάνωσαν οἱ ἔφηβοι·

στρατηγὸν

στρατηγὸν

ἐπ[ὶ] τῷ Πειραεῖ

ἐπὶ τῇ Ἀκτῇ

Δικαιογένην

Φερεκλείδην

5

Κυδαθηναέα.

Φερεκλέους

Περιθοίδην.

κοσμητὴν

ἐπιμελητὴν

Φιλοκλέα

Νικόδωρον

Φορμίωνος

Φιλοθήρου

10 Ἑροιάδην.

Ἀχαρνέα.

A, l. 1-5, on voit que les λοχαγοὶ sont une sorte de sous-officiers choisis parmi les ἐφήβες. Leurs noms se retrouvent tous dans la liste de ceux-ci. —

L. 6 et suiv., rapprocher la liste des prytanes, groupés par dèmes, de la tribu Léontis, *Recueil*, 645.

B, l. 4-6, la mention du stratège Léosthénès, qui commandait les Grecs alliés contre les Macédoniens dans la guerre Lamiaque, permet de dater exactement l'inscription. On sait qu'Hypéride a prononcé son éloge funèbre en 323/2. — L. 8-10, MM. P. Foucart et B. Haussoullier pensent que ἐπιμεληταί est une faute du lapicide pour ἐπιμελητήν, faute due à οἱ ἐν τοῖς φρ. qui suit. Cet épimélète, qui est sans doute Lysistratos, fils d'Euxénos, reçoit donc deux couronnes, l'une de l'ensemble des éphèbes, l'autre de ceux qui sont dans les garnisons, et dont il a peut-être été chargé d'assurer la subsistance. — Pour les divers stratèges mentionnés ici, cf. Aristote, *Const. d'Athènes*, chap. 61, 1.

1705. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Base carrée en marbre de l'Hymette trouvée près du théâtre d'Hérode Atticus. — Koumanoudis, *Ἀθην.*, VI (1877), p. 368. — Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, II (1878), p. 394. — Inscr. Gr., II, 1168.

Φανόστρατον Ἡρακλείδου | ὁ δῆμος ὁ Ἀλικαρνασσεῶν , —
ἀνέθηκεν. —

Phanostratos d'Halicarnasse est le poète tragique, vainqueur au concours des Lénéennes en 307/6 av. J.-C. sous l'archontat d'Anaxieratès, cf. *Recueil*, n° 925, dont le texte rectifié et complété par A. Wilhelm (*Urk. dram. Aufführ.*, p. 210), se trouve dans Dittenberger, 3^e éd., 1089. On possède un décret de Délos en faveur de Phanostratos (Inscr. Gr., XI, 4, 528).

1706. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre bleuâtre copiée par Cyriaque d'Ancone *ante magnam Palladis aedem*, sur l'Acropole, actuellement au British Museum (coll. Elgin). — C.I.G., 747. — Hicks, *Greek inscr. in the Brit. Mus.*, 56. — Kaibel, *Epigramm. gr.*, 70. — Inscr. Gr., II, 1398. — Cougny, *Anthol. Gr.*, III, 1, 73. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 355. — Cf. Koehler, *Hermes* XXX (1896), p. 152. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 8.

Πόλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.

Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος, αὐτοῦ ἀδελφόν,
Μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Polystratos, après la mort de son frère Polyllus, offre sa statue à Athéna. — Les premiers éditeurs ont cru à tort que l'inscription était une épitaphe.

1707. (1^{re} MOITIÉ DU III^e S. AV. J.-C.) — Base ronde en marbre de l'Hymette, trouvée sur l'Acropole. — Le Bas, *Attique*, 61. — Koehler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 49. — Inscr. Gr., II, 1369. — Cf. Tœpffer, *Att. Geneal.*, p. 133. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 75 s.

Ἀγλαύρου ἱερεα Φειδοστράτη | Ἑτεοκλέους Αἰθαλίδου θυγάτηρ.

L. 1, le sanctuaire d'Aglauros, fille de Cécrops (Paus. I, 18, 2), se trouvait sur le versant N. de l'Acropole, près la grotte de Pan, cf. J. Harrison, *Myth. and*

Mon. of anc. Athens, p. 163 et suiv. — L. 2, pour le père de Pheidostratè, cf. notre n° 1635 avec la note.

1708. (III^e s. av. J.-C.) — Fragment d'une stèle en marbre blanc trouvé sur l'Acropole. — P. Foucart, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 152 — Koehler, *Berl. Sitzungsber.*, 1888, p. 324. — Inscr. Gr., II, 5, 1334^b (p. 256).

Οἱ Ἀρτεμισιασταὶ | Μουσαῖον | Κυρηνάιον.

Sur la partie supérieure de la stèle devait être gravé le décret des *Artémisiastes* qui rappelait les services rendus et énumérait les honneurs conférés. — On a la pierre funéraire de Mousaios de Cyrène, Inscr. Gr., II, 3118

1709. (2^e MOITIÉ DU III^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette brisée en deux morceaux qui se font suite. Trouvée sur l'Acropole. — A : P. Foucart, *Associat. relig.*, p. 221 (n° 40). — A et B : Inscr. Gr., II, 988. — Cf. Ziebarth, *Vereinswesen*, p. 34. — Poland, *Gesch. des gr. Vereinsw.*, p. 292.

Τὸ κοινὸν ἐρα|νισ|τῶν ἀνέ|θηκεν. |

5 I. Δω|ρίς, | [Ἑλ]πίς, | [Κ]ιλλώ, || Νεμείας, | Εὐκόλον, | [Ἰλ]άρα,

5 II. Λεόντιον, | Νικησώ, | Σόφον, || Μέλιττα, | Αἰνήσιον, | Ἀριστώ,

5 III. Λαῖς, | Σῆμος, | Πausανίας, || Διοσκουρίδης, | Ὀλύμπιχος, | Δημήτριος,

IV. Θεόξενος, | Μ|νησίδη[μος], | Σωτηρίδης, || Σίμων, | Σύ-
ρος. | —

Les noms sont disposés en quatre colonnes (I-IV). Ils semblent indiquer une association composée surtout d'esclaves. Les femmes figurent en tête de la liste; cf. *Recueil*, 970 et nos n°s 1554 et 1560, où les hommes sont nommés les premiers.

1710. (III^e s. av. J.-C.) — Base de statue en marbre blanc, et de forme cintrée; trouvée près du téménos du Démos et des Charites. — Th. Homolle, *Bull. de Corr. Hell.*, XV (1891), p. 345. — Lolling, *Δελτίον*, 1891, p. 25 et 84. — Inscr. Gr., II, 1406^b (p. 258). — « Les deux dédicaces sont placées parallèlement et côte à côte. »

Διονύσιον Διονυσίου Θριάσιον | Πανδίων Ἀπολλωνίδου Θριά-
σιος | ἀνέθηκεν. —

Πανδίωνα Ἀπολλωνίδου Θριάσιον | Βάλακρος Ἀπολλωνίδου
καὶ | Ἀρισταγόρας Ἀριστοκλέους | Θριάσιοι ἀνέθηκαν. — ||

Καῖκοσθένης, Δίης Θριάσιοι ἐπόησαν.

L. 5. voir une signature de Caïcosthénès, *Recueil*, 1041, et notre n° 1598.

1711. (III^e s. av. J.-C.) — Fragment de marbre blanc provenant sans doute de Rhamnonte (Attique), actuellement dans une collection particulière à Bulkeley (Égypte). — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 61 et fig. 27.

Ῥαμνού|σιοι καὶ οἱ | οἰκοῦντες τῶ|ν πο|λιτῶν Ῥαμνο|ῦντι |
5 τὸν ἐπιμελητ|ήν || Ἐ|νδῖον Αἰσχ|ραίου | Αἰ|θαλίδ|ην.

1712. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.) — Deux fragments (A, B) d'une base de marbre trouvée près du théâtre de Dionysos. — A : Inscr. Gr., II, 1655. — A et B : A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 77 s. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 57. — Cf. W. S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 242.

Εὐρυκλείδης Μικίωνος Κηφισιεύς ἱερεὺς Δήμου καὶ ἰ Χα|ρίτων
ἀνέθ|ηκεν. |

Ἱερεὺς] Δήμου
καὶ Χα|ρίτων.

Ἱερεὺς Πτο|λεμαίου
Ε|ὐεργέ|του
καὶ [Βε]ρενίκης.

Sous la première ligne gravée en grands caractères, M. A. Wilhelm (*loc. cit.*) suppose qu'une première inscription était gravée à gauche parallèlement aux deux autres, et qu'elle portait soit : Ἱερεὺς | Διογέ|νου | εὐεργέ|του (cf. plus haut notre n° 1566^A), soit : Ἱερεὺς Ἀφροδί|της | Ἡγεμ|όνης | τοῦ δή|μου (cf. *Recueil*, 1023). — Rapprocher en outre notre n° 1492.

1713. (COMM. DU II^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette encadrée dans le mur ruiné de l'église Hypapanté, au N. O. de l'Acropole. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1122. — Le Bas, *Attique*, 361. — Inscr. Gr., II, 1388. — Cf. A. Hauvette, *Bull. de Corr. Hell.*, III (1879), p. 490. — Koehler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 301. — Toepffer, *Att. Geneal.*, p. 129.

Ἡ βουλ|ῇ | ὁ δῆμος | μυ|ηθεῖς|αν | ἀφ' ἐστ|ία|ς. | Ἡ |τ| βουλὴ ὁ
5 δῆμος | κ|ανηφορή|σασαν | |τ|ῶι Ἀπόλλωνι | |τῇ|ν Πυθαῖ|δα. ... Ἡ
βουλὴ ὁ δῆμος | |κ|ανηφορή|σασαν | |Π|αν|αθ|ή|ναια.

Ἐπὶ ἱερείας Ἀβρύλλιδος | τῆς Μικί|ωνος Κηφισιεύς | —
θυγατρος. —

L. 2, cf. P. Foucart, *Les Mystères d'Éleusis*, p. 277.

Voir plus loin l'épithaphe d'Habryllis (Inscr. Gr., II, 2179), dont le père, Mikion, est le petit-fils de Mikion, fils d'Eurycleidès, mentionné dans la note de notre n° 1492, l. 3.

1714. (1^{re} MOITIÉ DU II^e S. AV. J.-C.) — Base de trépied carrée en marbre de l'Hymette trouvée dans le théâtre de Dionysos avec notre n° 1607. — Inscr. Gr., II, 1298. — Kaibel, 924. — Læwy, 533. — Cougny, *Anthol. gr.*, III, 1, 309. — Cf. H. Brunn, *Kleine Schriften*, II, p. 72. — E. Reisch, *Griech. Weihg.*, p. 113. — O. Benndorf, *Jahresh. d. oesterr. arch. Inst.*, 1899, p. 266. — H. Lechat, *Rev. des Ét. gr.*, 1900, p. 394. — Svoronos, *Das athen. Nationalmus.* (Athènes, 1908), p. 154.

Εἰ καὶ τις προτέρων | Ἐ|να|γω|νίωι Ἑρμεῖ ἔρεξεν
|ἰ|ερά, καὶ Νίκει τοιάδε δῶρα πρέπει,

[“H]ν πάρεδρον Βρομίωι κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
[Πρ]αξιτέλης διςσ[ο]ῖς εἷσαθ' ὑπὸ τρίποσιν.

Le donateur s'efforce de justifier la consécration d'un monument choragique à Nikè dans le sanctuaire de Dionysos, en citant l'exemple de Praxitèle (sans doute le grand sculpteur) qui « a bien posé, sous deux trépieds, Nikè comme parèdre de Dionysos » (H. Lechat, *loc. cit.*):

1715. (II^e s. av. J.-C.) — Trouvé à Athènes, près de la cathédrale. — C.I.G., 375. — Inscr. Gr., II, 1410.

Ζωῖλον Τιμοκράτου Ὑβάδην | ἡ μήτηρ Πολυκράτεια | Διονυ-
σοδώρου Ἀθμονέως | θυγάτηρ βασιλεύσαντα ἀνέθηκεν.

1716. (1^{re} moitié du II^e s. av. J.-C.) — Base carrée en marbre de l'Hymette. — Inscr. Gr., III, 777. — Kaibel, *Rhein. Mus.*, XXXIV (1879), p. 200. — Inscr. Gr., II, 1372.

Ἀθρεῖ Κεκροπίδην Ἀμμώνιον δν διὰ τέχνην
Μάγνος ἔχει ζωῆς πιστότατον φύλακα.

Magnos invite le passant à contempler la statue d'Ammonios, son médecin athénien.

1717. (II^e s. av. J.-C.) — Architrave brisée en nombreux fragments, trouvée dans les ruines du portique d'Attale. — Inscr. Gr., II, 1170. — Roberts-Gardner, 204.

Βασιλεὺς Ἀττα[λος] βασιλ[έ]ως Ἀττάλου | καὶ βασ[ι]λίσ[σ]ης
Ἀπολλων[ίδος] - - - ἀνέθηκεν.

Le roi de Pergame Attale II, fils d'Attale I et d'Apollonis, a régné de 159 à 138 av. J.-C. — Notre inscription fixe l'emplacement du portique d'Attale qui n'est mentionné que par un seul texte littéraire (Athénée, V, 212^F).

1718. (II^e s. av. J.-C.) — Stèle trouvée près du monastère de Daphni (Attique). — G. Millet, *Bull. de Corr. Hell.*, XVIII (1894), p. 531 (cf. P. Perdrizet, *Ibid.*, 1897, p. 572 sq.). — Inscr. Gr., II, 5, 1219^c (p. 307). — Dittenberger, 3^e éd., 716.

Οἱ πλέοντες | ἐν ταῖς ἱεραῖς ναυ|σὶν τὸν ἐπὶ τὸ ναυ|τικὸν
5 στρατηγὸν | καὶ τοὺς τριηρά|χους χρυσῶ στε φάνη.

L. 2, les galères sacrées sont, à cette époque, l'*Ammonias* (qui a remplacé la *Salaminia*) et la *Paralos*; cf. pour cette dernière, notre n° 1517. — La pierre a été utilisée comme milliaire à la fin du IV^e s. ap. J.-C., conformément à des instructions générales de l'empereur Arcadius, *Code Théodosien*, XV, 1, 36 (voir la note de M. P. Perdrizet, *loc. cit.*).

1719. (COMM. DU II^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre trouvée au Pirée avec l'inscr. *Rec.* 1054 et notre n° 1569; actuellement au Musée du Louvre. — E. Renan, *Rev. archéol.*, 1888, I, p. 5 s. — Inscr. Gr., II, 5, 1335^b (p. 256). — Cf. M. Clerc, *Mélanges Athéniens*, p. 144 et suiv. — C. Wachsmuth, *Die Stadt Athen*, II, p. 161. — E. Ziebarth, *Griech. Vereinsw.*, p. 121, n° 5. — W. S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 436.

Τὸ κοινὸν τῶν Σιδωνίων | Διοπεῖθ[η]ν Σιδώνιον.

L. 2, la huitième lettre 'est un H que le graveur a corrigé à tort en E. — L'inscription phénicienne qui précède le texte grec, antérieur d'un siècle, est datée de l'an 15 du peuple de Sidon (96 av. J.-C.); elle fait connaître que le κοινόν des Sidoniens du Pirée a accordé une couronne à son *nasi* pour services rendus au temple du dieu Bel.

1720. (VERS 83 AV. J.-C.) — Deux fragments de stèle qui ne se rejoignent pas. — Inscr. Gr., III, 1, 561^a (p. 497). — Dittenberger, 1^{re} éd., 257. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 63.

Ὁ δῆμος | Λεύκιον Κορν[ή]λιον | [Λευκίου υἱὸν] Σύλλαν | ἀρε-
5 | τῆς ἔνεκα κ[αὶ] εὐνοίας | τῆς ἐ[ἰς] ἑαυτὸν ἀ[νέ]θηκεν.

Sylla, après la prise d'Athènes en 86 av. J.-C., partit pour l'Asie-Mineure et revint en Grèce en 83. C'est alors sans doute que les Athéniens lui élevèrent la statue dont nous avons ici une partie du piédestal.

1721. (MILIEU DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Piédestal en marbre de l'Hymette trouvé à Athènes. — Inscr. Gr., III, 428. — Dittenberger, 3^e éd., 759. — Roberts-Gardner, 309. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 65.

Ὁ δῆμος | [Γ]άιον Ἰούλιον Καί[σα]ρα | ἀ[ρ]χιερέα καὶ δικτά[το]ρα,
τὸν | ἑα[υ]τοῦ σωτῆρα κα[ὶ] εὐεργέτην.

Rapprocher la dédicace à Jules César, très semblable à celle-ci, que l'on trouve parmi les textes de Mégare, *Inscr. Gr.*, VII, 62.

1722. (2^e MOITIÉ DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique trouvée à Éleusis. — F. Lenormant, *Recherches archéol. à Éleusis*, p. 238. — Inscr. Gr., II, 885.

Ὁ δῆμος | Κλεὼ Διονυσίου τοῦ Λακρατείδου | Ἰκαριέως
θυγατέρα.

L. 3, Lacrateïdès avait été prêtre du Dieu et de la Déesse à Éleusis, voir notre n° 1631, avec la note.

1723. (VERS 125 AP. J.-C.) — Base de marbre trouvée à Éleusis, actuellement au Musée du Louvre. — C.I.G., 434. — Le Bas, *Attique*, 354. — Kaibel, 863. — Froehner, *Inscr. gr. du Musée du Louvre*, n° 63 (p. 136). — Inscr. Gr.,

III. 900. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 1, 224. — Cf. P. Foucart, *Les Mystères d'Éleusis*, p. 323.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί·

οὕνομα σιγάσθω· τοῦτ' ἀποκληζομένη,

Εὖτέ με Κεκροπίδαι Δηιοὶ θέσαν Ἱερόφαντιν,

αὐτὴ ἁμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.

5 Οὐκ ἐμήσα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης,

οὐδὲ τὸν εὐράμενον παυσινόσους ἀκέσεις,

Οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δωδέκα πάντας ἀέθλους

ἔξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα,

Τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,

10 τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,

Ἄσπετον δς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσιν,

Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

L. 4, à l'époque romaine, l'hierophantide, pas plus que l'hierophante, n'était désignée par son nom. Lors de leur consécration, il y avait une cérémonie religieuse dans laquelle ils étaient censés plonger leur nom dans les profondeurs de la mer, cf. P. Foucart, *op. cit.*, p. 173 et 213; Ch. Michel, *Mélanges Louis Havel*, p. 285. — L. 12, il est très probable qu'Hadrien se présenta aux petits mystères en mars 125 et aux grands en septembre de la même année, et qu'il reçut l'éroptie en septembre 129, cf. P. Foucart, *Rev. de Philol.*, 1893, p. 200 et suiv.

1724. (1^{re} MOITIÉ DU II^e S. AP. J.-C.) — Base en pierre trouvée près de l'Olympieion, actuellement perdue. L'inscription a été copiée par Cyriaque d'Ancône. — C.I.G., 344. — Inscr. Gr., III, 487.

Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν | Ὀλύμπιον | οἱ πρῶτοι θεηκόλοι.

L. 3, θεηκόλοι, cf. Ch. Michel, *Dictionn. des Antiq.*, V, p. 206, et *Recueil*, 653, 691, 1122, 1139.

1725-1737. Imprécations.

1725. (FIN DU V^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb pliée et percée d'un clou; trouvée dans un tombeau du Pirée. — Inscr. Gr., III, 3, 38. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 120.

5 Φιλιππίδης | Εὐθύκριτος | Κλεάγορος | Μενέτιμος || καὶ τὸς
ἄλλος πάντας | ὅσοι συν[ήγ]οι αὐτοῖς.

1726. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb inscrite de droite à gauche des deux côtés (A, B), trouvée au Pirée, actuellement au Musée de Berlin. — Inscr. Gr., III, 3, 66. — Roberts-Gardner, 408. — W. Rabehl, *De ser-*

mone defixionum atticarum (Berlin, 1906), p. 43 et suiv. — Nous suivons le texte du dernier éditeur qui a reçu l'aide de H. Diels. — Il faut renoncer à donner une idée de la façon compliquée dont les mots sont disposés.

- A : Καταδῶ Εὐάρατον | Εὐάρατο(ν) καὶ τὴν ψυχὴν καὶ γλῶτταν, |
καὶ τὸς μετ' Εὐάρατο σ(υ)νδίκος ; καὶ ὅσοι ἂν μετ' Εὐάρατο
5 σ(υ)νπράττωσι. || Καταδῶ Ἰδι(ώ)το γλῶτταν καὶ αὐτόν : καὶ τ(ῆ)ν
ψυχὴν τὴν Ἰδιώτο | καὶ Τελεσίνο(ν) | καὶ ὅσοι ἂν σύνδικοι.
B : Καὶ ε(ῖ) τις ἄλλος πρᾶττει ἐμοὶ ἔναντι [ῆ] (ἐπὶ) τὰ τούτων ε(ῖ)σι.

1727. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb inscrite des deux côtés (A, B), trouvée en Attique. — Inscr. Gr., III, 3, 24. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. d. oesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 115 et suiv. — Il reste des vestiges d'une première inscription qui a été effacée pour faire servir à nouveau la lamelle.

- A : Φωκίων, Ἐργοκράτης, | [Ε]ϋφηρος, Ἀριστοκράτης,
B : Μήδεια, Πιστοκλέης, | Νικομένης, Εὐθύμων, Σ[ύ]ρα.

Φωκίων pourrait être le célèbre homme d'État; pour les autres noms, cf. A. Wilhelm, *loc. cit.* et nos n^{os} 1506 et 1663.

1728. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb du Musée d'Athènes. — J. Stryd, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1903, p. 57. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. oesterr. arch. Inst.*, 1904, p. 121. — A. Deissmann, *Licht von Osten* (Tubingue, 1908), p. 220 (trad.). — Nous reproduisons le texte rectifié de M. A. Wilhelm.

- Θεοί. Ἀγαθὴ Τύχη. — | Καταδῶ καὶ οὐκ ἀναλύσω Ἀντικλέα
Ἀντιφάνος καὶ Ἀντιφάνην Πατροκλέος καὶ Φιλοκλέα καὶ Κλεο-
χάρην | καὶ Φιλοκλέα — καὶ Σμικρωνίδην — καὶ Τιμάνθην — καὶ
Τιμάνθην. | Καταδῶ τούτος ἅπαντας πρὸς τὸν Ἑρμῆν τὸν <τον>
5 χθόνιον καὶ τὸν δόλιον καὶ τὸν κάτοχον καὶ τὸν ἐριούνιον καὶ οὐκ
ἀναλύσω. —

L. 2, les mots Ἀντιφάνος καὶ et Πατροκλέος sont placés au dessus de la ligne près des mots Ἀντικλέα et Ἀντιφάνην auxquels ils se rapportent.

1729. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb trouvée en Attique, actuellement au Musée d'Athènes. — E. Ziebarth, *Götting. Nachr.*, 1899, p. 108 (n^o 6). — A. Audollent, *Defixionum tabellae*, 60. — Cf. R. Wuensch, *Rhein. Mus.*, 1900, p. 63. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. oesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 120. — L'écriture est dirigée de droite à gauche sauf dans les deux dernières lignes.

- 5 Νηρεΐδης, | Δημοσθένης, | Σωκλῆς, | Λυκοῦργος, || Εὐθυκρά-
10 τής, | Ἐπικλῆς, | Χαρίσι|ος, | Βοηθός, | Πολύοκτος, | καὶ τοῦ|ς|
ἄλλο|ος| ἅπαν|τας τοὺς με|τὰ| Νερ|εῖδ|ος| κατηγόρους. —

L. 2 et 4, il est très probable qu'on a ici les deux célèbres orateurs du IV^e s. — L. 9, la même orthographe se retrouve *Recueil*, 1041, l. 5.

1730. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb inscrite des deux côtés (A, B), trouvée au Pirée; actuellement au Musée de Berlin. — Inscr. Gr., III, 3, 103. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 122 et suiv. — Nous suivons le texte du dernier éditeur.

A : Ἑρμ[ῆ]ι καὶ Φερσεφόν(η)ι τήνδε ἐπιστο[λή]ν ἀπο|πέμ[πω]· μή-
 π|οτε ταῦτα ἰς ἀνθρώπος ἀναφ[αίνε]ν | αὐτός· δίκη τυχεῖν τέλος
 5 δίκης. — | Καλλικράτης : Ἀναξικράτους : Εὐδίδακτος || Ὀλυμπιό-
 δωρος[- - Θε|όφιλος - - -]όδωρος | Ζ|ώ|πυρος : Πασίω|ν| Χαρίνος
 Φιλοκλῆς | Δ[η]|μόφιλος | — καὶ σύνδικοι καὶ εἴ τις ἄλλος | - - - -
 10 - - - - - ος || .αρριο . : Δημοκρά[τη]ς τὸν περὶ τῆς δίκη[ς] | δικαζό-
 μενον : Μνησίμαχος Ἀντίφιλος[ς].

B : Λῦσις Δωροθέου Ἀρχίνος Χαρίνος | Μενεκλέους - - -

L. 1, le texte (comme les nos 1732 et 1734) est désigné expressément comme une lettre adressée aux divinités infernales. — L. 3, δίκη = δίκαιόν ἐστιν. — L. 10, un Démocratès était ταμίας τριηροποιῶν vers 323 av. J.-C. et comme presque tous les autres noms propres de l'inscription se retrouvent parmi les triérarques ou citoyens influents de cette époque, M. A. Wilhelm (*l. c.*) suppose que l'imprécation a été lancée à propos de l'un des nombreux procès que suscitaient dans la seconde moitié du IV^e siècle les affaires de la marine athénienne.

1731. (IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb pliée en deux et percée d'un clou; trouvée en Attique, actuellement à Athènes dans une collection particulière. — H. Lechat, *Bull. de Corr. Hell.*, XIII (1889), p. 77 et suiv. — Inscr. Gr., III, 3, 69. — Dittenberger, 3^e éd., 1177.

Καταδῶ | Δι|ονύσιον | τὸν κρανοποιὸν καὶ τὴν | γυναῖκα αὐτοῦ
 5 Ἀρτεμειν | τὴν χρυσωτρίαν καὶ τὴν [ο]ῖ|[κ]ίαν αὐτῶν καὶ τὴν
 ἔργα|σίαν καὶ τὰ ἔργ[α] καὶ τὸν βί[ο]ν αὐτῶν καὶ | Κάλλιπ|[πον] - - -

L. 4, « la doreuse s'employait probablement à côté de son mari, fabricant de casques, à décorer les armes de luxe » (P. Girard, *Éducation athénienne*, p. 74).

1732. (IV^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb inscrite des deux côtés (A, B), trouvée en Attique. — Inscr. Gr., III, 3, 102. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. d. aesterr. arch. Inst.*, VII (1904), p. 112 et suiv.

A : Ἐπιστο<σ> λήν πέμπων | [δ]αίμοσιν | καὶ Φρεσσεφώνε(ι)<ς>
 5 || κόμισας | Τιβιτίδα | τῆς Χοιρίνης | τὴν ἐμή ἀδικῶσαν | θυγατέρα
 10 || ἄνδρα | καὶ τρία παιδιά τὰ | ἐκείνης | δύο θήλεα καὶ ἓν ἄρσεν· |
 15 Παγκράτη Μαντ(ίαν) || Διόφαντον | Μεταγένη.

B: Κατόχ(ους) τὴν (Γῆν) | τὸς πύκτας | τοὺς Ἀριστό|μαχος καὶ
 5 Ἀρι|στιώννουμο(ς) κάτεχε τὴν δι|ύ||ναμιν ἅπασ(αν) ἐκ|είνων|. .
 10 Εὐανδρία ἡ Χαρικλέδο θυγάτη|ρ τῷ Ἀλωπ(εκῆθεν) - - - , Δωρίς
 15 δόλη ἡ Ἀριστοκράτος | ταύτ(ην) ὄλην κάτεχε, | Φερσεφόνη. || Πάν-
 τας (τού)τους κατέ|χε|τε Ἑ|ρμῇ Ἄϊδη | ὡ | δ|αίμων παρὰ σ|αυτῶι
 Γαλήν|η| ἡ Πολυκλέας θυγάτη|ρ.

A, ll. 1-3, rapprocher du n° 1730 avec la note.

1733. (I^{re} s. av. J.-C.) — Lamelle de plomb pliée et percée d'un clou; trouvée en Attique. — Inscr. Gr., III, 3, 87. — La dernière ligne est écrite au revers. Les mots placés entre {} sont écrits entre les lignes au dessus de ceux dont on les a rapprochés dans la transcription.

Καταδῶ Καλλίαν : τὸν κάπηλον τὸν ἐγ γειτόνων καὶ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ Θρᾷτταν : καὶ τὸ καπηλεῖον τὸ φαλακροῦ καὶ τὸ Ἀνθε-
 μίωνος καπηλεῖον τὸ πλησίον δα. οη , καὶ Φίλωνα τὸν κάπηλον.
 Τούτων πάντων καταδῶ ψυχὴν, ἐργασίαν, χεῖρας, πόδας : τὰ
 5 καπηλεῖα αὐτῶν. — | Καταδῶ Σωσιμένην τ|ὸν| ἀδελφόν : καὶ
 Κάρπον } τὸν οἰκότην αὐτοῦ { τὸν σινδον[ο]πώλην καὶ Γλύκανθιν
 ἦν καλοῦσι | Μαλθάκην : καὶ Ἀγάθωνα τ|ὸν| κάπηλον — | τ|ὸν
 Σωσιμένους } οἰκότην { : τούτων πάντων καταδῶ : ψυχὴν, ἐργα-
 σία|ν, β|ίον, χεῖρας, πόδας. — | Καταδῶ Κίττον } τὸν γείτονα { τὸν
 καναβιοργὸν καὶ τέχνην τὴν Κίττου καὶ ἐργασίαν καὶ ψυχὴν καὶ
 νὸν καὶ γλῶτταν τὴν Κίττου. — | Καταδῶ Μανίαν τὴν κάπηλιν
 τὴν ἐπὶ κρήνῃ καὶ τὸ καπηλεῖον τὸ Ἀρίστανδρος Ἐλευσινίου
 καὶ ἐργασίαν αὐτοῖς καὶ νὸν. — | — Ψυχὴν, χεῖρας, γλῶτταν,
 πόδας, νὸν : τούτους πάντας καταδῶ ἐν μνήμασι ασφαραγίαι
 10 || κ — — — πρὸς τὸν κάτοχον Ἑρμῆν. — |
 Τοὺς Ἀριστάνδρου οἰκέτας. —

1734. (III^e s. av. J.-C.) — Lamelle de plomb qui a été enroulée et percée d'un clou; trouvée en Attique. — E. Ziebarth, *Götting. Nachr.*, 1899, p. 119. — A. Audollent, *Defixionum tabellae*, 52 (p. 87). — Cf. R. Wünsch, *Rhein. Mus.*, 1900, p. 67.

5 Κέρκις — Βλάστος — | Νικάνδρος — | Γλυκέρα. — || Κέρκιν
 καταδῶ καὶ λόγους καὶ | ἔργα τὰ Κέρκιδος καὶ τὴν γλῶσ|σαν παρὰ
 τοῖς ἡϊθέοις, καὶ ὁπότα|ν οὔτοι ταῦτα ἀναγνώσιν, τότε | Κέρκιδι
 10 καὶ τὸ φθένεσθαι [ὄμ] ὄ|φ|ωνα. Καταδῶ αὐτὸν καὶ τὰς | παι-
 δίσκας αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνη|ν καὶ τὴν ἀφορμὴν καὶ τὴν | ἐργασίαν
 15 αὐτοῦ καὶ λόγους καὶ | ἔργα αὐτοῦ. Ἑρμῇ χθόνιε | ταῦτα || οὐ|τω
 κ|άτεχε| κ|ατ|ὰ π|άντα ἕως ἀνό|η|τοι<ς> ὥσιν.

L. 8, rapprocher des n^{os} 1730 et 1732, avec la note, cf. R. Wünsch, *Seth. Verfluch.*, p. 72. — L. 11, les παιδίσκαι sont les filles dont Kerkis tirait profit (ἀφορμή, l. 12).

1735. (COMM. DU III^e S. AV. J.-C.) — Feuille de plomb bien conservée mais percée de trous; trouvée à Athènes, actuellement au Musée National. — E. Ziebarth, *Götting. Nachr.*, 1899, p. 109. — Audollent, *Defixionum tabellae*, 49 (p. 83). — Cf. R. Wünsch, *Rhein. Mus.*, LV (1900), p. 64). — Les mots placés ici entre } } sont insérés entre les lignes au dessus de ceux auxquels ils se rapportent.

Καταδῶ Θεαγένην — | γλ(ῶ)τταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὁμ |
 μελετᾷ· καταδ[ῶ] δὲ καὶ Πυρρίου } μαγείρου { χεῖρας } | κ|αἰ
 5 πόδας { | γλῶτταγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὁμ με|λετᾷ : καταδῶ δὲ
 καὶ | Πυρρίου γυναῖκα : γλῶτταν | καὶ ψυχὴν : καταδῶ δὲ καὶ
 Κερκίωνα τὸμ μ[ά]γειρον καὶ Δόκιμον μάγειρον γλῶτταγ καὶ
 ψυ|χὴν καὶ λόγον ὁμ μελετῶσιν· καταδῶ δὲ καὶ | Κινέαν γλῶτ-
 10 ταγ καὶ λόγον ὁμ συμ||μελετᾷ Θεα|γ|ένε[ι]· κα|ταδῶ δὲ καὶ Φερε-
 κλέους | | γλῶτταγ καὶ ψυχὴν [καὶ μ]αρτυρίαν ἥ(ν) Θεαγέν[ε]ι
 μαρτυρεῖ : καταδῶ δὲ | καὶ Σ|εύθου γλῶτταγ καὶ ψυ|χὴν καὶ λόγον
 ὁμ μελετᾷ καὶ πόδας καὶ χεῖρας, | ὀφ[θ]αλμοὺς [καὶ στό]μα :
 15 καταδῶ [δὲ] καὶ Λαμπρίου |, [γλῶττ|αγ καὶ ψυχὴν καὶ λόγον ὁ(μ)
 μελ|ε|τᾷ, χεῖρας, | πόδας, ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα : τούτους ἅπαν-
 τας | καταδῶ, ἀφα|ν|ίζω, κατ|ορύ|πτω, καταπαττα|λεύω· καὶ ἐπ[ὶ]
 20 δ|ικαστη|ρί|ου καὶ παρὰ | διαιτητῇ [ἐὰν] ἀντιποιῶσ|ι] μηθα|μοῦ
 φαίνεσθαι μήτ[ε] ἐ[ν] | λό|γῳ μήτε ἐ[ν] ἔρ|γῳ[ι].

Il est intéressant de noter que, parmi les cuisiniers ici nommés, plusieurs sont mentionnés dans la Comédie nouvelle; pour Seuthès, cf. Posidippe *ap.* Athénée, IX, p. 377^{b, c} (*Comic. graec. fragm.*, édit. Didot, p. 694); pour Lamprias, cf. Euphron. *ap.* Athén., IX, p. 379^e (*Ibid.*, p. 679).

1736. (III^e S. AV. J.-C.) — Lamelle de plomb rectangulaire trouvée en Attique, actuellement au Musée ancien de Munich. Après avoir reçu un texte des deux côtés (A et B) la feuille de plomb a été roulée et percée d'un clou (cf. *Recueil*, p. 878). — A : E. Ziebarth, *Götting. Nachr.*, 1899, p. 117. — A. Audollent, *Defixionum tabellae*, 72 (p. 100). — A. Abt, *Archiv für Religionswiss.*, XIV (1911), p. 145 et suiv. — Cf. R. Wünsch, *Rhein. Mus.*, 1900, p. 66 et s. — B : E. Ziebarth, *Götting. Nachr.*, 1899, p. 118. — A. Audollent, *Defixionum tabellae*, 73 (p. 101). — A. Abt, *Archiv für Religionswiss.*, XIV (1911), p. 143 et s. Cf. R. Wünsch, *Rhein. Mus.*, 1900, p. 66 et s. — M. E. Ziebarth, qui n'a eu que des copies manuscrites, a cru avoir affaire à deux tablettes distinctes. M. A. Abt a pu lire l'original.

A

Καταδήω Ὠφιλίωνα | καὶ Ὠφιλίμη καὶ Ὀλυμπον | καὶ Πιστίαν
 5 καὶ Μάγαδιν | καὶ Πρότον καὶ Κάδον, Θουκκλείδην καὶ Μέλανα
 καὶ | Κῶμον — | καὶ Βαχίδα καὶ Κίττον. | Τούτων τῶν ἀνδρῶν
 10 καὶ | γυναικῶν καὶ ἐλπίδας || καὶ παρὰ θεῶν καὶ πα(ρ') ἡρώων
 καὶ ἐργασίας ἡπάσας | καὶ πρὸς τὸν Ἑρμῆν τὸν | κάτουχον καὶ
 15 πρὸς τῇ(ν) Ἡκάτην καὶ πρὸς τὴν Γῇ καὶ || τὴν Γέν' — | πρὸς
 θεοὺς ἅπαντας | καὶ Μετέρα θεῶν. —

B

Καταδήω Πάνφιλον καὶ | ἐλπίδας τὰς Πανφίλου ἀπάσας καὶ
 5 ἐργασίας ἀπάσας, | Θουκκλείδην, ἐλπίδας || τὰς Θουκκλείδου, Σύρος |
 καὶ παρατημισι . . σιης. | Σὺ δὲ Ἡρμῇ κά<ι>τοχη | - - -

On remarquera la confusion fréquente entre ε et η, par ex. : A, l. 13, Ηκάτην; l. 15, Γέν; l. 16, Μετέρα; B, l. 7, Ἡρμῇ κάτοχε, etc. — Ou pour ο (κάτουχον, A, l. 13) est beaucoup plus rare.

1737. (III^e s. av. J.-C.) — Lamelle de plomb inscrite des deux côtés (A, B), trouvée en Attique. — Koumanoudis, Ἑφημ. Ἀρχ., 1869, n° 405. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 1137. — Inscr. Gr., III, 3, 108.

A : Δήσω ἐγὼ Σωσικλείαν κα[ὶ κ]τήματα | καὶ μέγα κῦδος
 Καὶ πράξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο.

Δήσω ἐγὼ κ[είνην] ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντ[α] ||

5 Δεσμοῖς ἀργαλείοις σὺν θ' Ἐκάτει χθο|νίαι.

B : Σωσίκλεια Βίττω | καὶ Ἑρινύσιν ἡλιθιώναις.

B, l. 1, les deux mots sont écrits à l'envers et le second de droite à gauche Bitto dirige l'imprécation contre Sosicléia.

IV. DROIT PRIVÉ

1738-1741. Inscriptions hypothécaires.

1738. Vente à réméré. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle trouvée probablement dans la région du Laurium, actuellement au Musée d'Athènes. — D. M. Robinson. *Amer. Journ. of Philol.*, XXVIII (1907), p. 430. — A. V. Premerstein, *Athen. Mitt.*, XXXV (1910), p. 104 s. — Cf. W. S. Ferguson, *Klio*, XI (1911), p. 266.

“Ορος χωρίο | πεπραμένο | ἐπὶ λύσει Κηφι|σοδώρου Λευκο-
 5 ν(οιῇ) || ΧΓ^ρ καὶ φράτερ|σι τοῖς μετὰ Ἑρα|τοστράτο Ἄνα φλ-
 10 (υστίο) ΧΗΗ καὶ Γλα|υκίδαις Γ^ρΗ κ[αὶ] || Ἑπικλείδαις | ΗΓ^ρ καὶ
 φράτερ|σι τοῖς μετὰ Νίκ|ωνος Ἄναφλ(υστίο) Η|—

Le fonds est vendu à cinq acheteurs dont le rang est déterminé par l'importance de leur créance. C'est le plus grand nombre que l'on connaisse. Les créanciers sont un particulier et quatre corporations, dont deux sont sans doute des γένη, les deux autres, des subdivisions d'une phratrie (cf. *Recueil*, 961 B). — L. 6, Ératostratos figure dans une liste de prytanes de l'Antiochis, *Recueil*, 647, l. 3.

1739. Vente à réméré. (315 4 AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes, — H. J. W. Tillyard, *Ann. of the Brit. School at Athens*, XI (1904-5), p. 71. — E. Ziebarth, *Berl. Sitzungsber.*, 1897, p. 665.

Ἐπὶ Πραξιβούλου. | “Ορος χωρίου κα|[ι] οἰκίας πεπραμ|ένων
 5 ἐπὶ λύσει || Νικογένει Αἰξ(ωνεῖ) ΗΗΗΗΔΔΔΔΓ^ρΓ^ρΓ^ρΙΙΙΙC | κατὰ
 10 συνθή|κας τὰ[ς] | κειμένας | παρὰ Χαιρεδῆμου || Ῥαμν(ουσίω). —

Cet acte est daté ainsi que le suivant. Il est spécifié aussi que le texte de la convention est déposé chez un tiers. Ces indications ont sans doute été rendues obligatoires par la législation de Démétrius de Phalère (316/5 av. J.-C.). Cf. W. S. Ferguson, *Klio*, XI (1911), p. 265 s. et *Hellenistic Athens*, p. 42.

1740. Vente à réméré. (315 4 AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette trouvée dans l'aqueduc construit par Pisistrate. — E. Ziebarth, *Berl. Sitzungsber.*, 1898, p. 783, n° 27.

- 5 Ἐπὶ Προξι|β|ούλου ἄρχον|τος. Ὅρος οἰκία|ς πεπραμένη|ς ἐπὶ
λύσει Λυ|σικλεί Ἀθμονε|ῖ ΠΗΗ. —

Lysiclès a été triérarque en 334/3 av. J.-C., cf. *Recueil*, 602, A, 1, l. 16. — Rapprocher nos nos 1738-40 et les autres actes de vente à réméré, *Recueil*, 1371-5.

1741. Hypothèque. (IV^e s. av. J.-C.) — Dans une maison de Marcopoulo (Attique). — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 50.

Ὅρος χωρίου ἀποτίμημα ἐπὶ συνθήκαις Διονύσωι ΠΗΗΠ.

Rapprocher de *Recueil*, 1364-81 et ajouter à la bibliographie : L. Beauchet, *Histoire du droit privé de la république athénienne*, t. III, p. 176 et suiv., p. 319 et suiv.; t. IV, p. 60 et suiv. — Pour la créance d'un dieu, cf. *Recueil*, 150, l. 28 et suiv.

1742-1744. Bornes de sépultures.

1742. (IV^e s. av. J.-C.) — Dans la Céramique extérieure, près d'Hagia Triada. — Inscr. Gr., II, 1088. — Cf. E. Ziebarth, *Berl. Sitzungsber.*, 1898, p. 780.

Ὅρος | θήκης.

1743. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique. Musée d'Athènes. — E. Ziebarth, *Berl. Sitzungsber.*, 1898, p. 779, n° 16.

- 5 Ὅρος | μνήματος | εἴσω πόδες . ΔΔ — || παρόδιοι | ΔΔΔ —

La mesure de l'emplacement funéraire est indiquée en profondeur et en largeur le long de la route, comme dans les inscriptions latines analogues, cf. R. Cagnat, *Cours d'Épigr. lat.*, 4^e éd., p. 288.

1744. (IV^e s. av. J.-C.) — Fragment de marbre actuellement au Musée d'Athènes. L'inscription est complète. — E. Ziebarth, *Berl. Sitzungsber.*, 1898, p. 780, n° 17.

- 5 Ὅρος | μνήμα|τος. Ἀπα|[γ]ορεύει || Ἀριστοτέλης | Ἀχαρνεύς
καὶ | Ἱεροκλῆς Πόριο[ς] | ταῦτα μὴ ὄνε|σθαι. —

L. 5, cf. *Prosop. Att.*, Ἀριστοτέλης Εὐφιλήτου Ἀχαρνεύς. — L. 7, le marbre porte ΠΟΡΙΟΙ. — On trouve parmi les épitaphes de Thrace et d'Asie-Mineure des formules interdisant de vendre le tombeau. Nous en avons ici un des exemples les plus anciens.

1745-1869. Épitaphes.

1745. (1^{re} moitié du VI^e s. av. J.-C.) — Disque de marbre destiné sans doute à fermer une urne funéraire; trouvé en Attique, actuellement au British

Museum. — F. H. Marshall, *Journ. of Hell. Stud.*, XXIX (1909), p. 153. — Al. Lambropoulos, 'Αθηνα, 1909, p. 313. — B. Haussoullier, *Rev. de Philol.*, XXXIV (1910), p. 134 et suiv. — Ad. Reinach, *Rev. des Ét. gr.*, 1910, p. 298. — F. H. Marshall, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, 935. — Notre n° 1750 est gravé sur un disque du même genre.

Γνάθονος : τόδε σῆμα : θέτο δ' αὐτὸν : ἀδελφὲ : ἡελίθιον :
νοσελεύσασα.

ἡελίθιον, cf. Hésych., ἡλίθιον ' μάταιον.

1746. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre brisée en haut, trouvée à Sepolia (Attique) Actuellement au Musée d'Athènes. Βουστροφηδόν. — Inscr. Gr., I, 463 (cf. Suppl., p. 47). — Kaibel, *Epigr. gr.*, 1. — Roberts, 36. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 11. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 2. — Roberts-Gardner, 363. — Cf. A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXXI (1906), p. 92. — Le même, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 31.

Εἴτ' ἀστό|ς τις ἀνὲρ εἶτε χσένος | ἄλ(λ)οθεν ἐλθόν :
τέτ(τ)ιχον οἰκτίρα|ς, ἄνδρ' ἀγαθόν, παρίτο, :
Ἐν πολέμοι | φθίμενον, νεαρὰν ἡέβην ὀλέσαν|τα :
ταυτ' ἀποδυράμενοι νέσθε ἐπ' | πρᾶγμ' ἀγαθόν. —

1747. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.) — Pierre encastree dans le mur d'une église à Merenda (Attique) : A est gravé sur la face principale, B sur le côté gauche. — C.I.G., 28. — Inscr. Gr., I, 449. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 6. — Loewy, *Inschr. gr. Bildh.*, 12 (donne toute la bibliographie ancienne). — Cougny, *Anth. gr.*, III, 3, 69. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 7. — Roberts-Gardner, 367. — Cf. M. Collignon, *Les Statues funéraires*, p. 32 et suiv. — A la partie supérieure, la pierre porte un trou arrondi où s'adaptait une statue.

A. Σῆμα Φρασικλείας : | Κόρε : κεκλέσσομαι αἰεῖ,

5 ἀντὶ γάμο | παρὰ θεῶν τοῦτο || λαχὼς' ὄνομα.

B. Ἀριστίον : Πάρι|ός μ' ἐπ' |ό[ε]σε.

B. Le sculpteur est « un de ces maîtres insulaires qu'attire à Athènes la brillante floraison d'art provoquée par les grands travaux de Pisistrate » (M. Collignon, *op. cit.*, p. 39). Cf. n° 1751 et 1755.

1748. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre trouvée près du Dipylon dans un débris du mur de Thémistocle (cf. nos n°s 1754 et 1755). A la partie supérieure, un trou d'encastrement destiné à une statue. — Kaibel, *Rhein. Mus.*, XXXIV (1879), p. 181. — Inscr. Gr., I, Suppl., 477 h (p. 112). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 13.

Ἀνθροπε, ἡὸς (σ)τείχε|ις : καθ' ὁδὸ|ν : φρασίν : ἄλ(λ)α : μενοινῶν :
στῆθι | καὶ οἰκτιρον : σῆμα Θράσιονος : ἰδόν.

L. 2, φρασίν = φρεσίν, cf. Hom., *Od.*, II, 34 : ὅ τι φρεσίν ἦσι μενοινᾷ.

1749. (MILIEU DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base carrée dans laquelle est encastrée une stèle funéraire peinte (on distingue un homme debout, drapé, tenant de la main droite un canthare, de la gauche, des rameaux de lustration). — Inscr. Gr., I, 468. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 5. — Conze, *Att. Grabreliefs*, I, n° 1 (p. 3). — Roberts, 38. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 542. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 4. — Roberts-Gardner, 366. — V. Staïs, *Guide au Mus. Nat.*, p. 16.

Λυσέαι ἐνθάδε σέ|μα πατέρ Σέμον ἐ|πέθεκεν. —

1750. (2^e MOITIÉ DU VI^e S. AV. J.-C.) — Disque de marbre destiné sans doute à fermer une urne funéraire (cf. n° 1745); trouvé au Pirée, actuellement au Musée d'Athènes. — Dragatsis, *Δελτίον*. 1889, p. 80 et 151. — Inscr. Gr., I, Suppl., 422¹⁴ (p. 185). — H. Dragendorff, *Arch. Jahrb.*, XII (1897), p. 2, pl. 1. — Roberts-Gardner, 175. — F. H. Marshall, *Journ. of Hell. Stud.*, XXIX (1909), p. 154 (fig. 5). — Al. Lambropoulos, *Ἀθηνά*, 1909, p. 313. — V. Staïs, *Guide au Mus. Nat.*, 2^e éd., p. 25. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, p. 23, n° 30. — Cf. R. Herzog, *Koische Forsch.*, p. 151 et 201. — L'inscription entoure en partie une peinture représentant un homme âgé assis, cf. *Dict. des ant. gr. et rom.*, III, p. 395, fig. 3965 (et *ibid.*, p. 1698). — S. Reinach, *Répert. de peint. gr. et rom.*, p. 261, n° 7.

Μνῆμα τόδ' Αἰνέο σοφίας ἱατρῷ ἀρίστο.

1751. (2^e MOITIÉ DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre blanc trouvée près du Dipylon, actuellement au Musée National. — Koumanoudis, *Ἀθήναιον*, II (1873), p. 136. — Inscr. Gr., I, Suppl., 477^b (p. 48 et 164). — Kaibel, *Epigr. gr.*, 2. — Loewy, *Inscr. gr. Bildh.*, 395. — Cougny, *Anth. gr.*, II, 544. — Roberts, 44^a. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 9. — Lolling, *Ath. Mitt.*, I (1876), p. 175. — Cf. M. Collignon, *Les Statues funér.*, p. 33 (fig. 11). — Dans la partie supérieure du bloc est ménagé un trou pour la plinthe de la statue. — La signature de l'artiste placée sur la face gauche (B) est très mutilée; la restitution est conjecturale, cf. notre n° 1755.

A. Σέμα πατέρ Κλε|ό|μβολος ἀποφθιμέ|νοι Χσenoφάντοι |

5 θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς || ἐδὲ σαοφροσύνης.

B. Ἀριστίον ἐπόεσε Π|άριος. —

1752. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre carrée trouvée à Athènes, actuellement au Musée National. A la partie supérieure, le trou d'encastrement paraît trop grand pour une simple stèle, il a reçu sans doute la plinthe d'une statue. — Inscr. Gr., I, Suppl., 477^c (p. 48). — Kaibel, *Epigr. gr.*, 1^a (p. 517). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 22. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 305. — M. Collignon, *Les Statues funéraires*, p. 35 (fig. 13).

Παι|δὸς ἀπο|φθιμένοιο Κ|λεοί|το τῷ Μεν|εσαίχμo :

Μνῆμ' ἐσορῶν οἴκτιρ' ὅς καλὸς | ὄν ἔθανε. —

1753. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Grande base en pierre, brisée en deux morceaux. Trouvée dans un débris du mur de Thémistocle (cf. nos nos 1749 et 1755). — Inscr. Gr., I, 479. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 15. — Roberts, 57. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 15. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 27. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inschr.*, p. 15 et suiv.

Σῆμα φί[λ]ο παιδὸς τόδε ἰδὲν Δι[όδορος] | ξ[ι]θ[ε]κεν

Στεσίῳ ἡὸν θάνατο[ς] δακρυ||όες κατ[έ]χει. —

L. 1, pour la formule τόδ' ἰδεῖν Διόδωρος ἔθηκεν (restituée par M. A. Wilhelm). cf. *Recueil*, 948, l. 2, et notre n° 1842.

1754. (FIN DU VI^e S. AV. J.-C.) — Base en marbre blanc trouvée dans un débris du mur de Thémistocle. La dimension très allongée du trou d'encastrement fait supposer que la statue exécutée par Kallonides était celle d'un animal couché, peut-être un lion. — Inscr. Gr., I, 483. — Loewy, *Inschr. gr. Bildh.*, 14. — Roberts, 61. — Hicks-Hill, 21. — Cf. M. Collignon, *Les Statues funéraires*, p. 34 (fig. 12).

Ἀντιδότο. | Καλλονίδες ἐποίη | ἡο Δεινίο.

L. 1, l'o final est gravé sur un v. — L. 2-3, Καλλωνίδης Δεινίου est un artiste athénien (cf. M. Collignon, *Hist. de la Sculpt. gr.*, I, p. 339). Les deux noms se retrouvent l'un près de l'autre, *Recueil*, 597, II, l. 37, 39, dans une liste de soldats athéniens morts en 459/8 av. J.-C. — Nos nos 1748, 1753 et 1754, trouvés dans le mur construit sur le conseil de Thémistocle pendant l'hiver de 479-8, peuvent servir à illustrer le récit de Thucydide (I, 89-95). « L'ouvrage porte encore, dit l'historien, des traces de la précipitation avec laquelle il fut exécuté... On y fit entrer de nombreuses stèles funéraires et des marbres sculptés (93, 1). » — Cf. A. Philadelphus, *Bull. de Corr. Hell.*, XLVI (1822), p. 1 et suiv., fig. 1.

1755. (VI^e S. AV. J.-C.) — Base de forme carrée brisée en trois morceaux, actuellement au Musée d'Athènes. La partie supérieure présente un trou d'encastrement circulaire destiné à recevoir le piédestal cylindrique d'une statue. — Inscr. Gr., I, 466 et 474 (cf. Suppl., p. 112). — Kaibel, *Epigr. gr.*, 4. — Loewy, *Inschr. gr. Bildh.*, 11. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 8. — Roberts, 44 — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 13 et suiv. — Cf. M. Collignon, *Les Statues funéraires*, p. 39 et s. — Nous suivons la lecture de M. A. Wilhelm.

A. Ἀντιλόχο ποτὶ σῆμ' ἀγαθὸ | καὶ σόφρωνος ἀνδρός, |
[χσένη, κ]ατόρ[χσ]ον, ἐπεὶ κ[αὶ] | σὲ μένει θάνατος.

B. Ἀριστίων | μ' ἐποίησεν.

A, l. 2, κατάρξον, cf. *Recueil*, 711, l. 3/4, Hom., *Od.*, III, 445, et Esch., *Choeph.*, 129; le passant est invité à faire une libation sur la tombe d'Antilochos (A. Wilhelm). Cf. Ch. Lécrivain, *Dict. des Antiq.*, t. II, p. 1381. — B, Ἀριστίων est le sculpteur de Paros mentionné au n° 1747.

1756. (1^{re} MOITIÉ DU V^e S. AV. J.-C.) — Base de marbre pentélique brisée en haut. — Inscr. Gr., I, 477. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 13. — Loewy, *Inschr. gr. Bildh.*,

8. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 13. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 11. — F. Bechtel, *Samml. Griech. Dial.-Inscr.*, III, 2, 5780. = Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inscr.*, p. 34 et suiv (fig. 13).

Ἐντά]δε Φιλτιάδες Πάρ]ιος κατέθε]κε θανόσαν :

Λαμπιτὸ αἰδοίεν, γῆς ἀπ]ὸ πατροῖς :

Ἐνδοῖος ἐποίησεν.

L. 1, la restitution est de M. A. Wilhelm. — L. 3, sur le sculpteur Endoios que l'on faisait naguère remonter jusqu'au milieu du VI^e s., cf. H. Lechat, *Au Musée de l'Acropole*, p. 415-41; G. Perrot, *Hist. de l'Art dans l'Antiq.*, t. VIII, p. 616 et suiv. Voir une nouvelle signature d'Endoios, retrouvée dans le mur de Thémistocle, *Bull. de Corr. Hell.*, XLVI (1922), p. 29 et pl. VII.

1757. (MILIEU DU V^e S. AV. J.-C.) — Fragment de marbre blanc encastré autrefois dans le mur d'une maison d'Athènes, actuellement disparu. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II, 1677. — A. Wilhelm, *Jahresh. d. osterr. arch. Inst.*, II (1899), p. 221 et suiv. — Hicks-Hill, 29. — E. Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 7.

Χαίρετε ἀριστῆες πολέμο μέγα κ]ῦδοις ἔχοντες

κῶροι Ἀθηναῖον ἔχσοχοι ἡππ]οσύνα[ι

ἡΟῖ ποτε καλλιχόρο περὶ πατ]ρίδος ὁ[λέσαθ' ἥβεν

πλείστοις ἡΕλλάνον ἀντία μ]αρνάμε]νοι.

M. A. Wilhelm (*loc. cit.*) a reconnu dans les vingt lettres conservées une épigramme de l'*Anth. Pal.* (VII, 254). Il l'a rapportée à la bataille de Tanagra livrée en 457 (cf. Eug. Cavaignac, *Hist. de l'Antiq.*, II, p. 65), et montré du coup que l'attribution à Simonide, mort en 468, est impossible.

1758. (MILIEU DU V^e S. AV. J.-C.) — Pilier de marbre pentélique. encastré dans une plinthe de marbre, laquelle repose sur un socle de pierre. Trouvé dans le cimetière du Dipylon. Sur la stèle était peinte l'image du défunt surmontée de l'inscription A. L'épigramme (B) est gravée sur la plinthe en caractères plus petits. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 36. — Koehler, *Athen. Mitt.*, X (1885), p. 366. — Inscr. Gr., I, Suppl., 491¹² (p. 115). — Cougny, *Anth. gr.*, 2, 132. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 32. — Bechtel, *Samml. Griech. Dial.-Inscr.*, 5781.

A. Πυθαγόρο.

B. Προξενίας ἀρετῆς τε χάριμ προ]γόνων τε καὶ αὐτό

ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεσαν

Υἱὸν δημοσίαι Διονυσίο, ἱππόβοτον δὲ

πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένο.

B, l. 1, le marbre porte ΠΡΟΠΟ.

1759. (MILIEU DU V^e S. AV. J.-C.) — Petite stèle en marbre pentélique trouvée au Pirée. — Kaibel, 73. — Inscr. Gr., I, Suppl., 491⁸ (p. 114). — Cougny, *Anth.*

gr., p. 152. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, p. 33. — Cf. W. C. Poland, *Papers of the Amer. School*, VI (1897), p. 361.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα· κύκλῳ στεφανοῦσ(ι)ν ἑταῖροι
μνημείων ἀρετῆς | οὔνεκα καὶ φιλίας. — |

5 — Ἀνθεμῖς. — || Ἡροφίλε.

Rapprocher de notre n° 1770.

1760. (3^{me} QUART DU V^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre blanc, actuellement au Cabinet des Médailles, à Paris. Στοιχηδόν. — C.I.G., 175^b (I, p. 907). — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 36 et fig. 16. — A. Zimmern, *The greek Commonwealth in Vth Century Athens* (Oxford, 1911), p. 272. — W. M. Ramsay *Journ. of Hell. Stud.*, XXXVIII (1918), p. 150.

Φρυγῶν ὃς ἄριστος ἐγέναι· ἐῖν εὐ[ρ]υχόροισιν Ἀθήνα[ι]ς
Μάν[ι]νης Ὀρύμαιοσ, ὃ μνήμα τόδ' ἐστὶ καλόν· καὶ μὰ Δι' οὐκ
5 εἶδον | ἑμαυτῷ ἀμείνω ὑλοτόμον. — | Ἐν πολέμ[ω]ι ἀπέθανεν.

Építaphe d'un bucheron mort à la guerre. — La formule ἐν πολέμῳι ἀπέθανεν, se retrouve dans les építaphes de Sparte, de Phalanna (Thessalie) et de Panticapée.

1761. (V^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique ornée d'un bas-relief, trouvée au Pirée. — Inscr. Gr., I, Suppl., 491⁸⁰ (p. 117).

Ἐνθάδε Ἀρίσστυλλα κέῖται, | παῖς Ἀρίστωνός τε καὶ Ῥοδίλ-
λης, | σώφρων γ', ὦ θύγατερ.

Rapprocher les n^{os} suivants.

1762. (V^e S. AV. J.-C.) — Vase funéraire de marbre pentélique trouvé au Pirée. — Inscr. Gr., I, Suppl., 491⁸¹ (p. 117).

Νικοστράτη, γυνὴ ἀρίστη.

Rapprocher de nos n^{os} 1761 et 1763 avec la note.

1763. (V^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique trouvée au Pirée. — Inscr. Gr., I, Suppl., 491²⁹ (p. 117). — Cf. P. Girard, *L'éducation athén.*, p. 78.

Μελέτη ἐνθάδε | κέῖται, γυνὴ ἀγαθ[ή].

Thucyd.. II, 45, 2, fait dire à Périclès parlant aux femmes des soldats morts pour la patrie: τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἢ δόξα καὶ ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ φόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἤ (« ne pas déchoir de vos qualités naturelles sera pour vous une grande gloire, comme de n'avoir parmi les hommes, soit en bien, soit en mal, aucune célébrité » trad. P. Girard, *loc. cit.*).

1764. (V^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique ornée d'un bas-relief encastrée dans une maison d'Athènes. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1711. — Inscr. Gr., II, 3656. — A. Wilhelm, *Beitraege*, p. 63.

Ἐπιπείθης : Ξενοπείθο. | Ἀρισταίχμη : Λυσιμάχ[ο] | — Ἀφίγναίο.

Cf. pour le démotique, voir notre n° 1790.

1765. (FIN DU V^e s. av. J.-C.) — Autrefois à Athènes, actuellement perdu. — C.I.G., 851. — Dittenberger, 1^{re} éd., 69. — Inscr. Gr., II, 2982. — Roberts-Gardner, 376.

Κλεοδήμο | τὸ Ἀριστ(ί)|ππ<π>ο Θασίο δμήρο.

Cléodémos avait probablement été amené comme otage à Athènes en 408/7 av. J.-C. quand Thrasybule reprit Thasos qui avait passé aux Lacédémoniens (Xén., *Hellen.*, I, 4, 9).

1766. (FIN DU V^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique ornée d'un bas-relief, brisée en plusieurs morceaux. Trouvée à Menidi, maintenant au Musée d'Athènes. — Mylonas, *Bull. de Corr. Hell.*, III (1879), p. 359. — Inscr. Gr., II, 2178. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 127. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 86.

Τὸς ἀγαθὸς ἔστερξεν Ἄρης, ἐφίλησε δ' ἔπαινος
καὶ γήραι νεότης οὐ παρέδωχ' ὑβρίσαι·

Ὡγ καὶ Γ[λ]αυκιάδης δηῖος ἀπὸ πατρίδος ἔργων
ἦλθ' ἐπ[ι] πάνδεκτον Φερσεφόνης θάλαμον.

L. 1, cf. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν | αἰρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. Soph., *Philoct.*, 436 sv. (Masqueray). — L. 3, cf. πολέμῳ εἰργων βέλη, Eur. *Phénic.*, 1074 (Murray).

1767. (FIN DU V^e s. av. J.-C.) — Stèle copiée par Fauvel « *inter sepulchra ad urbem prope portam Acharnensem* », actuellement mutilée et encastrée dans une maison. — Visconti, *Journ. des Savants*, 1816, p. 20. — C.I.G., 175. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 26. — Inscr. Gr., II, 1675. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 53. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 35. — Hicks-Hill, 38. — Cf. Koehler, *Hermes*, XXIV (1889), p. 92. — J. Beloch, *Ibid.*, p. 479.

Μνήμα [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου·
Πυθίων | ἐγ Μεγάρω[ν] δαιώσας ἐπτά μ[ε]ν ἄνδρας,
ἐπτά δ' ἀπορρήσας [λ]|όγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνων
εἴλετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκ|λείδων ἐνὶ δήμῳ.

5 Οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἔ[σ]ιωσεν Ἀθηναίων τρ[ι]ᾶς φυλάς
ἐκ Παγὰν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκ|λ|εῖσε Ἀνδοκίδαν δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν·

οὐδέ<δε>να | πημάνας ἐπιθονίων ἀνθρώπων
 εἰς Ἀῖδα κατέβα, πᾶσιν μα|κάριστος ιδέσθαι.
 Φυλαὶ αἰδ' εἰσίν· Πανδιονίς Κεκρ|οπίς Ἀντιοχίς.

L'armée athénienne, commandée par Andocide, le grand-père de l'orateur et forte du contingent de trois tribus, après avoir ravagé la Mégaride révoltée (448 7 av. J.-C.) fut forcée, par l'arrivée des Péloponnésiens, de battre en retraite à travers la Béotie. C'est alors que Pythion de Mégare accomplit les exploits célébrés dans son épitaphe, cf. G. Busolt, *Griech. Gesch.*, III, p. 425 et suiv.

1768. (FIN DU V^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique ornée d'un bas-relief, trouvée au Pirée, actuellement au Musée du Louvre (*Cat. somm. des marbres antiq.*, 769). — C.I.G., 837. — Frœhner, *Inscr. du Louvre*, 131. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 54. — Inscr. Gr., II, 2867. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 37. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 82. — Cf. P. Perdrizet, *Mél. Perrot*, p. 262, n. — L'inscription est placée sur la frise d'un édicule où est figuré de profil un homme assis, tenant de la main gauche un bâton et de la droite deux boucliers, cf. Conze, *Att. Grabreliefs*, n° 618. — S. Reinach, *Répert. de Reliefs*, II, 290, 2.

Σωσίνοϛ Γορτύνιοϛ χαλκόπτηϛ.
 Μνήμα δικαιοσύνηϛ καὶ σωφροσύνηϛ ἀρετῆϛ τε
 Σωσίνο ἔστησαν παῖδεϛ ἀποφθιμένοϛ.

L. 1, χαλκόπτηϛ ne se rencontre qu'ici; il signifie bronzier, ὅϛ ὀπτᾷ τὸν χαλκόν, qui *aes coquil, temperat, fudit. Ita Latini aes coqui dicunt* (Bœckh). Cf. sur les bronziers anciens, E. Saglio, *Dict. des Antiq.*, I, p. 789 et suiv.

1769. (394 av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'un fronton et ornée d'un bas-relief représentant un cavalier combattant. Encore en place au cimetière du Céramique. — Wescher, *Rev. Arch.*, 1863, II, p. 351. — Inscr. Gr., II, 2084. — Dittenberger, 3^e éd., 130. — Hicks-Hill, 88. — Roberts-Gardner, 371. — Cf. A. Brueckner, *Archaeol. Jahrb.*, X (1893), p. 204 et s. — A. Martin, *Les Cavaliers athéniens*, p. 415. — Conze, *Att. Grabreliefs*, 1158 (pl. 248). — S. Reinach, *Répert. des Reliefs*, II, 420, 2.

Δεξίλεωϛ Λυσανίο Θορίκιοϛ. Ἐγένετο ἐπὶ Τεισάνδρο ἄρχον-
 τοϛ, | ἀπέθανε ἐπ' Εὐβολίδο — | ἐγ Κορίνθωι τῶν πέντε ἱππέων.

Dexiléos a été tué à la bataille de Corinthe (cf. Xén., *Hell.*, IV, 2, 9, et *Recueil*, 599, l. 4), sous l'archontat d'Euboulidès (394/3 av. J.-C.). Il était âgé de vingt ans, étant né sous Teisandros (414/3). Son épitaphe est la seule de toute l'épigraphie attique qui porte une date. — *Les cinq cavaliers* dont il faisait partie sont peut-être les cinq adjudants que chaque hipparque avait autour de lui, cf. A. Brueckner, *Arch. Jahrb.*, loc. cit.; A. Martin, *Dict. des Antiq.*, II, p. 764 et III, p. 190.

1770. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Fragment de marbre pentélique brisé en haut et en bas, actuellement au Musée d'Athènes. — W. C. Poland, *Papers of the Amer. School*, VI (1897), p. 358. — Inscr. Gr., II, 5, 3552^b (p. 281).

Πιστῆς ἡδέας τε χάρι|ν φιλότῃτος ἑταῖρα |
 Εὐθυλλα στήλην τήνδ' ἐ|πέθηκε τάφῳ — ||
 5 Σῶι, Βιότη· μνήμηγ γὰρ | αἰὶ δακρυτὸν ἔχουσα |
 ἡλικίας τῆς σῆς κλαί|ει ἀποφθιμένης. —

Une amie a placé cette stèle sur la tombe de Biotè, cf. ἑταῖροι dans notre n° 1759.

1771. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique sur laquelle est sculptée une hydrie. — E. Pottier, *Bull. de Corr. Hell.*, IV (1880), p. 131. — Inscr. Gr., II, 2453. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 121^b (p. 590). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 69. — L'inscription B est gravée sur l'hydrie.

A. Λήμνο ἀπ' ἡγαθέας κεύθει τάφος ἐνθάδε γαίας
 ἄνδρα φιλοπρόβατον· Νικόμαχος δ' ὄνομα.

B. Νικόμαχος Περαιεύς.

Nicomachos, clérarque, a peut-être dû quitter Lemnos en 404 av. J.-C. lorsque l'île fut déclarée indépendante d'Athènes.

1772. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'un fronton sculpté, au Musée d'Athènes. Στοιχηδόν. — C.I.G., 174. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 62. — Inscr. Gr., II, 1995. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 144. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 73.

Νικόβολος Μυν|νίχο Εἰτεαῖος. |
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι | πλείστα τρόπαια
 5 ἔν τε ἀνδρῶν || ψυχαῖς, οἷος ἔων ἔλιπες.
 Νικόβ|ολε, ἡελίο λαμπρὸν φῶς, Περσεφί|ονης δὲ
 δ[ὠμ]α ποθεινὸς ἔων σοῖ|[σι φίλο]ις κατέβης. —

1773. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'un fronton. — Lolling, *Δελτίον*, 1892, p. 36. — Inscr. Gr., II, 5, 2544^b (p. 274). — Cf. Wilamowitz, *Aristot. u. Athen*, I, p. 7. — U. Koehler, *Hermes*, XXXI (1896), p. 141.

Καλλίας Σκαμβωνίδης. |
 Ἦρξας Ἀθηναίοισι, Δικαι οσύνην δὲ πάρεδρον, |
 5 Καλλία, ἐκτήσω, δαίμον||[α] σεμνοτάτην. —
 |Ἐξ ἀγα|θῶν ἀγαθὸς προγ|όνων - - - |ν ἐφάνθης |
 ἐσθλῶν ἐ|σ[θ]λό[τερος] - - -

L. 2, l'archontat de Καλλίας Σκαμβωνίδης se place en 412/11 av. J.-C.

1774. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'un fronton triangulaire et divisée en deux parties par une cimaise. Au dessus de celle-ci, l'espace maintenant vide a dû être occupé par une peinture, au dessous est placée l'inscription. Στοιχηδόν. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 37. Inscr. Gr., II, 1678. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 44. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 70. — Hicks-Hill, p. 211. — Cf. Conze, *Att. Grabreliefs*, III, 1470 (pl. 305). — O. Kern, *Inscriptiones Graecae*, pl. 24, 2.

Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον, ἄνδρε ποθεινῷ |
πατρίδι Κερκύραι, δέξατο γαῖα τάφῳι |
Πρέσβες ἐλθόντας, κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας, |
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίου κτέρισαν. — ||

Ces ambassadeurs Corcyréens enterrés à Athènes ont dû faire partie de la délégation chargée de négocier l'entrée de leur patrie dans la seconde confédération athénienne en 375 et de rédiger le traité dont nous avons encore le texte (*Recueil*, 9) ; voir en outre *Recueil*, 86, B, l. 1 et notre n° 1449.

1775. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique avec un fronton arrondi, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 4014. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 95.

Ἔργ[ά]τις ὅσα γυνὴ φειδωλὸς τε ἐνθάδε κεῖμαι.
Νικαρέτη.

Rapprocher l'épithaphe souvent citée d'une Claudia : *domum servavit, lanam fecit* (C.I.L., I, 1007) ; et celle d'Amymone : *lanifica pia pudica frugi casta domiseda* (*Ibid.*, VI, 11602). [Dessau, *Inscr. lat. sel.*, 8402 et 8403.]

1776. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique trouvée à Athènes, actuellement au Musée de Berlin. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 71. — Inscr. Gr., II, 2892. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 33. — *Beschreib. der ant. Skulpt.*, 1163. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 83. — Entre l'épigramme et les deux noms du bas écrits en plus grands caractères, une peinture représentant sans doute Ariastis et Pythoclès.

Ἐνθάδε Πυθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθενὸς
καὶ Σάτυρος νέος ὦν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
Παῖς δὲ Ἡρακλίδο, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστί,
πατρίς δ' ἐστί Ἐφεσος κλενοτάτη πόλεων.
5 Ὁρεφθὲς δ' ἐν χθονὶ τῇδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοισι |
τῇ τε κασιγνήτῃ πένθεα πλείστα λιπών.
Ἀριαστὶς. Πυθοκλῆς.

L. 2, cf. notre n° 1808 avec la note.

1777. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette autrefois à Athènes, maintenant perdue. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 90. — Inscr. Gr., II, 3004. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 139. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 85.

- Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας | ἔ<ι>χει χθῶν παῖδα τὸν ἡ|δύν,
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων | οἴχεται εἰς θάλαμον. ||
 5 Εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς Θεογεΐτων Θυμόχου παῖς,
 Θηβαῖος γενεάν, κέμα(ι) κλειν|αῖς ἐν Ἀθήνα|ις.

Rapprocher de nos nos 1779 et 1798.

1778. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'un fronton sculpté, trouvée au Pirée, actuellement au Musée d'Athènes. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1653. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 69. — Inscr. Gr., II, 2643. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 32. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 77. — Conze, *Au. Grabrel.*, 1616, pl. 342. — Staïs, *Guide*, p. 178.

- Τηλέμαχος | Σπουδοκράτος | Φλυεύς. |
 ὦ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετὰς παρὰ πᾶσι πολίταις ||
 5 κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον |
 Παισὶ φίλει τε γυναικί. Τάφο δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ, |
 κείμει σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος. |
 10 Ἰερόκλεια | Ὀψιάδου || ἐξ Οἴου.

L'épigramme forme un dialogue entre le défunt et sa mère, morte avant lui. — Le nom de la femme de Télémachos (l. 8-10) a été ajouté un peu plus tard. — On a les épitaphes du père et de la mère de Télémachos, trouvées aussi au Pirée: Σπουδοκράτης | Τηλεμάχου | Φλυεύς (Inscr. Gr., II, 2641); Μελίτη Σπουδοκράτος γυνὴ Φλυέως (*Ibid.*, 2638).

1779. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique sur une base en marbre de l'Hymette, encore en place au cimetière du Céramique. *A*, gravé sur la stèle; *B*, sur la base. Στοιχηδόν. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 35. — Inscr. Gr., 3620. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 122. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 90.

- A.* Ὅθεις μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσιν
 ζητεῖν, ἡῦρηται δὲ ἄφθονος εὐλογία.
 Ἦς σὺ τυχῶν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάνκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.
B. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει,
 ψυχὴν δὲ ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας.
 Σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ κασιγνήταις τε λέλοιπας
 πένθος ἀειμνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 5 Δισσαὶ δ' αὖ πατρίδες σ' ἢ μὲν φύσει, ἢ δὲ νόμοισιν
 ἔστερξαν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

B, l. 1, ci. notre n° 1777; l. 2, cf. Eurip., *Médée*, v. 1415.

1780. (iv^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre au cimetière du Céramique. — O. Rayet, *Bull. de l'École franç.*, 1864, p. 218 et 220. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 39. — Inscr. Gr., II, 2263. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 47. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 117. — A, gravé sur la frise; B, sur la base du monument.

A. Μακαρεὺς Λακιάδης. — Ἀρχέβιος.

B. Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
ἐλπίδι γ' ἦσθα μέγας τῷ τε δοκεῖμ, Μακαρεῦ,
Ἦνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλησιν ἔσεσθαι·
σωφ[ρ]οσύνη δ' ἀρετῇ[ι] τε οὐ[κ] ἀκλεῆς ἔθανες.

B, l. 4, cf. Simonide, *Anth. Plan.*, I, 2 : παλαιμοσύνας δεῖξιν ἡνίοχον. — Makareus, auteur tragique, promettait de devenir un maître éminent dans son art.

1781. (iv^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique provenant d'Athènes, actuellement au British Museum (coll. Elgin). — C.I.G., 749. — E. L. Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, I, 92 (p. 145). — Kaibel, *Epigr. gr.*, 75. — Inscr. Gr., II, 2442. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 603. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 133. — Sous l'inscription, bas-relief représentant un cavalier à côté de qui court un jeune serviteur; A. H. Smith, *Cat. of Sculpt.*, I, 698. — Conze, *Att. Grabreliefs*, n° 1161 (pl. ccl.). — S. Reinach, *Répert. de reliefs*, II, 508, 1.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοῦλικος ἡδέ|α παίσας

ἐκ γαίης βλαστῶν γαῖα πάλι|ν γέγονα·

Εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραι|εύς, παῖς δὲ Μένωνος. —

L. 2, cf. Genèse, III, 19; Job, X, 9; Ecclési., III, 20. Xénophane, fr. 27 (Diels); ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ; Eurip., *Antiope*, I, fragm. 48 (édit. Didot, p. 670), ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει. Lucrèce, *De Nat. rerum*, V, 259 : *omniparens eadem rerum commune sepulcrum*. Kaibel, l. c., 606 : γῆς ὧν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω. (Inscr. Gr., XIV, 1432). Inscr. Gr., XII, 9, 290 : ἐκ γῆς γὰρ βλαστῶν γενόμεν νεκρός, ἐγ δὲ νεκροῦ γῆ.

1782. (iv^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette trouvée dans l'ancien cimetière du Pirée, actuellement dans une collection particulière. — A. Meletopoulos, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1884, p. 66. — Inscr. Gr., II, 2477. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 134.

Πλείστομ μὲν καὶ Ζῶσα [τ]ρό|πων σὼν ἔσχες ἔπαινον,

Λυσάνδρου Πιθέως | [Ἀ]ρχεστράτη ἔγγονε, καὶ νῦ|ν ||

5 Λ|είπεις σοῖσι φίλοισι μέγαν πόθον, | ἔξοχα δ' αὐτῆς

ἀνδρί, λιποῦσα φάος | μοιριδίῳ θανάτῳ. — |

Εὐσεβῇ ἀσκήσασα βίον | καὶ σῶφρονα θνήσκω,

10 ἡνίκα || μοι βιότου μόρσιμον ἦλθε τέλος. |

- Πένθος μητρὶ λιποῦσα κασιγνή|τῳ τε πόσει τε
 Παίδι τ' ἔμῳ | θνήσκω καὶ με χθὼν ἥδε καλύ|πτει, :
 15 ἥ πᾶσιν κοινὴ τοῖς ἀπογινο||μένοις·
 Εἰμὶ δὲ Λυσάνδρου | Πιθέως Ἀρχεστράτη ἥδε. —

1783. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre encadrée dans la partie N. du Dipylon. — G. P. (Economos, *Athen. Mitt.*, XXXVII (1912), p. 227 et suiv. — Les divers noms ont été gravés les uns après les autres au cours du IV^e s. Entre la troisième et la quatrième ligne, un espace assez grand a été réservé, probablement pour y nouer des bandelettes.

- Εὐήγορος | Φιλοῖνου | Παιανιεύς. |
 5 Ἴσθμονίκη || Λύσιδος | Αἰξωνεύς. | Σάτυρα |
 10 Αἴσχρωνος | ἐκ Κοίλης, || Σήλωνος θυγὴ. |
 [Δ]ημοφίλη Ἀμφικῆδου | Ἀφιδναίου θυγάτηρ. |
 Πάμφιλος Μελησίππου | Ξυπεταίων. —

L. 1, *Évégoros* est sans doute l'auteur de la loi citée par Démosthène *Midienné*, 10, dont M. P. Foucart a démontré l'authenticité (*Rev. de Philol.*, 1877, p. 168 et suiv.). — L. 4, *Isthmoniké* doit être la femme d'*Évégoros*. Son père avait été vainqueur aux jeux Isthmiques (Platon, *Lysis*, p. 205^c), de là le nom qu'elle avait reçu; c'est ainsi que la fille de Thémistocle avait été nommée *Mnésiptoléma* (Plut., *Thémist.*, 30). C'est un neveu d'*Isthmoniké*, *Lysis*, fils de son frère *Démocrates*, qui a donné son nom au dialogue cité.

1784. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique encore en place au cimetière du Dipylon, près du monument de *Dexiléos* (notre n° 1769). — Inscr. Gr., II, 2088. — Cf. A. Brueckner, *Der Friedhof am Eridanos*, p. 63.

Λυσανίας Λυσίου Θορίκιος. | — Καλλιστράτη. — | Καλλιφά-
 νης Λυσανίου Θορίκιος.

1785. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique comme la précédente. — Inscr. Gr., II, 2089.

Λυσίας Λυσανίου | Θορίκιος.

1786. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle, comme les deux précédentes. — Inscr. Gr., II, 2091.

Μέλιττα Λυσανίου | Θορικίου θυγάτηρ. |
 Ναυσίστρατος | Στρατοκλέους | Σφήττιος.

1787. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique trouvée au Pirée. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 56. — Inscr. Gr., II, 3839. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 136. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 145.

Καλλιστώ.

Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
σῆς δὲ (ἀ)ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

1788. (MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle carrée en marbre de l'Hymette trouvée au Pirée. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 53. — Inscr. Gr., II, 3577. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 36. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 89.

Γλυκέρα Θουκλείδου.

Ο(ῦ) σπάνις ἐστὶ γυναι|ικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφ|ι|ονα φῦναι
τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῦδ' ἔτυχεγ Γλυκέρα.

1789. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Deux fragments d'une grande stèle en marbre pentélique ornée d'un fronton et d'un bas-relief; le premier est à l'Acropole, le second, au Musée du Pirée. — A. Brueckner, *Ornam. der att. Grabstelen* (Strasbourg, 1885), p. 47. — Inscr. Gr., II, 3619. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 110.

Οὐχὶ πέπλους οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐν βίῳ ἦδε
ἀλλὰ πόσιν τε αὐτῆς σωφροσύ|νην τ' ἐφίλει|. |
'Αντὶ δὲ σῆς ἥβης, Διονυσία, ἡ[λ]ικίας τε
τόνδ' ἐτάφον κοσμεῖ σὸς πόσις 'Αντίφ|ιλος.

1790. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre blanc surmontée d'un fronton triangulaire, trouvée à Athènes, actuellement au Musée National. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 64 et s. (fig. 29.)

Δημοχάρης 'Αττάβου | Θορίκιος. Χαρμίδης | Εὐθίππου Θορί-
5 κιος · | Σωσιγένης Εὐθίππου | Θορίκιος · Παράμυθος | Στεφάνου
'Αφίγναϊος · | 'Ηδύλη 'Αττάβου | Θορικίου · Νικοστράτη | ('Ατ|τά-
10 βου Θορικίου · || [Μ]ύρτη Παραμύθου | 'Αφίγναϊού. —

Les noms des sept membres de la même famille, quatre hommes et trois femmes, ont été gravés en même temps. — La graphie 'Αφίγναϊος pour 'Αφιδναῖος se rencontre ailleurs encore dans les inscriptions attiques, voir notre n^o 1764.

1791. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée en haut, trouvée au Pirée. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 44. — Inscr. Gr., II, 2116. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 159. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 114. — Sous l'inscription un bas-relief représentant une femme assise à laquelle une jeune fille tend un tympanum, cf. Conze, *Att. Grabreliefs*, 95.

Χαιρεστράτη | Μεν|εκρ[άτους] | 'Ι|καριέως [τυνή]. |
Μητρός παντοτέκνου πρόπολος | σεμνή τε γεραιρά

5 τῷδε τάφῳ κεῖται || Χαιρεστράτη, ἣν ὁ σύνευνος
ἔστερξεν | μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν· |
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.

L. 1, Chairestraté était prêtresse de la Mère des Dieux, cf. nos n^{os} 1623 et suiv. — L. 4, comme γεραιρά, elle assistait la femme de l'archonte-roi dans certaines fonctions religieuses; cf. J. Girard, *Dict. des Antiq.*, II, p. 238.

1792. (IV^e s. av. J.-C.) — Sur la corniche d'un monument funéraire à Koulouri (Salamine). — P. Monceaux, *Bull. de Corr. Hell.*, VI (1882), p. 534. — Inscr. Gr., II, 3897. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 131^b (p. 590). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 111. — L'inscription est gravée sur deux lignes, le troisième vers a la suite du premier.

Π[άντων ὧν θέμις ἐστὶ τυχεῖν εὐδαίμοσι θνητοῖς
| Ζ]ῶσά τε ἐκοινώνουν καὶ φθιμένη μ[ε]τ[ε]χῶ·
Ἑλικίας δὲ πόθον νεαρᾶς μνήμην τε λιποῦσα
σωφροσύνης ἔθ[α]νον Λογχίς ἐπωνυμίαν.

1793. (IV^e s. av. J.-C.) — Fragment de marbre pentélique au Musée d'Athènes. — Koehler, *Athen. Mitt.*, X (1885), p. 405. — Inscr. Gr., II, 3903. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 105.

Γηραιὰν ἄνοσον παῖδας παίδων | ἐπιδοῦσαν
Λύσιλλαν κατέχει | κοινοταφῆς θάλαμος. —

On rapprochera de cette épitaphe et de la précédente les idées du discours de Solon à Crésus (Hérod. I, 30-32).

1794. (IV^e s. av. J.-C.) — Base de pierre trouvée dans le cimetière du Céramique. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 38. — Inscr. Gr., II, 3688. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 147.

Ζηλοῖ σε Ἑλλὰς πᾶσα | ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν, ;
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως δς τέχνει | οὐχὶ φύσει
5 Ἐμ βοτρουοστεφάνῳ | κωμ[ω]ιδία(ι) ἡδυγέλῳτι
δεύτερος ὧν τάξει πρῶτος ἔφυς (σ)οφαίαι·

L. 5, le marbre : ΚΩΜΟΙΔΙΑ.

1795. (IV^e s. av. J.-C.) — Petite stèle en marbre pentélique transportée du Pirée au Musée d'Athènes. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 91. — Inscr. Gr., II, 3673. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 141. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 91.

Ἐρσηίς.

Τηλὸ πατρίδος ὅς' ἔθανον κλεναῖς ἐν Ἀθῆναις
Ἐ[ρ]σηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιπόσα πόθον.

L. 3, le marbre : ΕΟΣΗΙΣ.

1796. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle trouvée au Pirée. — J. Dragatsis, *Ἀρχ. Ἐφημ.*, 1910, p. 65 et suiv.

Χαιρίων | Νικυλίωνος : Αἰῶ(νεύς).

Νάκιον : Ἡγησίο : Αἰῶ(νέως) | Χαιρίωνος γυνή.

Εὐξιθέα | Χαιρίωνος θυγ(άτηρ).

Ἐννέα ἐτών ἐβίων δεκάδας, θνείσκω δὲ γεραιός,

Σωφροσύνην δὲ ἥσκησα, ἔλιπον δὲ εὐκλείαν ἀμεμφή.

1797. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique encadrée dans une maison sur la route du Pirée à Daphni. — Inscr. Gr., II, 3343. — A. Wilhelm, *Urk. dram. Aufführ.*, p. 60. — Cf. Edw. Capps, *Amer. Journ. of Arch.*, IV (1900), p. 83. — Les lignes 1 et 2 sont de la fin du IV^e s., puis on a gravé successivement les lignes 3 et 4, et enfin, vers le milieu du III^e s., les lignes 5-8.

Δίων Διοδώρου | Σινωπεύς. | Δίφιλος Δίωνος | Σινωπεύς. ||

5 Ἡδύλη. | Διόδωρος | Δίωνος | Σημαχίδης.

Diphilos et Diodoros sont les poètes de la comédie nouvelle. On voit que le premier est de Sinope comme son père. Diodore a reçu le droit de cité athénienne (*Prosop. Att.*, 3959). Un catalogue choragique de Délos, datant de 284, le mentionne avec cette qualité (*Rec.*, 902, l. 21); cf. Ph.-E. Legrand, *Daos*, p. 11.

1798. (1^{re} MOITIÉ DU III^e S. AV. J.-C.) — Marbre brisé en deux morceaux encadré dans une maison d'Athènes. — C.I.G., 1001. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 156. — Inscr. Gr., II, 4135. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 609. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 115.

Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει

Σῶμα, πνοὴν δὲ αἰθήρ ἔλαβεν πάλιν ὅσπερ ἔδωκεν.

Πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπαίς ὑπ' ἀνάγκης

ῶιχου ἀναρπασθεὶς ἐπτά ἔτη γ[εγ]ονῶ[ς].

L. 1, cf. notre n° 1777 et Inscr. Gr., I, 442.

1799. (III^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette, surmontée d'un fronton. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 61. — Inscr. Gr., II, 2225. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 143. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 116.

Φιλίτια. — | Πολυκράτης Πολυαράτου Κριωεύς. | [Π]ολύμνη-
στος Πολυαράτου Κριωεύς. |

5 [Νικοπ]τολέμη Νικοκλέους Ἐ[κ]άληθεν, | [Πο]λυ[μνή]στου
Κρ[ι]ωέως γυνή. |

[Σ]ῆς ἀρετῆς, Νικοπτολέμη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει

[μ]νήμην ἀθάνατον σῶι πόσει ἦν ἔλιπες.

Εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Φερσεφόνει χάρις ἐστίν,

καὶ σοὶ τῆσδε μέρος δῶκε τ[ύ]χη φθιμένει. —

1800. (III^e S. AV. J.-C.) — Copié par Fourmont. — C.I.G., 654. — Inscr. Gr., II, 2179.

5 Ξενοκρίτος | Ἀσκληπιάδου | Κηφισιεύς, | γόνωι δὲ || Ἑρακῶν-
τος | Ῥαμνουσίου.

1801. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique brisée en haut. Trouvée près du Dipylon, actuellement au Musée d'Athènes. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 2206. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 77. — Inscr. Gr., II, 3877. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 173.

Παῖδά τοι ἰφθίμαν Δαμαινέτου ἄδε Κρατίσταν,
Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνις.

Ἄ ποθ' ὑπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο πόθμωι,
ὄρφανὸν ἐν μεγάροις παῖδα λιποῦσα πόσει.

1802. (MILIEU DU II^e S. AV. J.-C.) — Stèle en forme de colonnette en marbre pentélique au Musée d'Athènes. — Koehler, *Athen. Mitt.*, IX (1884), p. 301. — Inscr. Gr., II, 2169. — Cf. J. Toepffer, *Att. Geneal.*, 129. — La clef des prêtresses ornée de bandelettes est sculptée sous l'inscription, cf. H. Diels, *Parmenides*, p. 126 (fig. 17).

Ἀβρυλλίς | Μικίωνος | Κηφισιεύς | θυγάτηρ.

Habryllis était prêtresse d'Athéna Polias (voir plus haut notre n° 1713). Mikion, son père, est le petit-fils de Mikion, fils d'Eurycleidès, mentionné dans la note de notre n° 1492, qui a été vainqueur aux Panathénées et prêtre du Dèmos et des Charites (*Recueil*, 1023). A la même famille encore appartient l'ergastine de notre n° 1504, l. 34', Λυσιστράτη Μικίωνος Κηφισιεύς, probablement la petite-nièce d'Habryllis.

1803. (FIN DU II^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre blanc actuellement au Musée d'Athènes. — A. Skias, *Πρακτικά*, 1893, p. 136. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 84 (fig. 43).

Κλεοκράτεια | Εὐκλέους | Τρινεμέως | θυγάτηρ | Ἀμφίου |
Ἀφιδναίου | γυνή.

Le fils de Κλεοκράτεια, Οἰνόφιλος Ἀμφίου Ἀφιδναῖος, a été βασιλεὺς au début du II^e s. av. J.-C. (Inscr. Gr., II, 863.) La fille de celui-ci figure comme prêtresse éponyme de Déméter dans notre n° 1628.

1804. (1^{re} MOITIÉ DU I^{er} S. AV. J.-C.) — Colonnette en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., III, 1705. — Cf. A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXIII (1898), p. 421. — La stèle est ornée de la clef des prêtresses, cf. H. Diels, *Parmenides*, p. 126 (fig. 15).

5 Μνησῶ | Κριτοδήμου | Θορικίου | θυγάτηρ, || Ἀσκληπιάδου |
Βερενικίδου | γυνή.

Mnéso est la mère de l'ergastine Μνησὺ Ἀσκληπιάδου, mentionnée dans notre n° 1504, II, l. 43 et dont on a l'építaphe au n° suivant.

1805. (1^{re} s. av. J.-C.) — Colonnnette en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1421. — Inscr. Gr., III, 1625. — Cf. A. Wilhelm, *Athen. Mitt.*, XXII (1898), p. 421.

Μνησὺ | Ἀσκληπιάδου | Βερενικίδου , θυγάτηρ.

Cf. la note du n° précédent.

1806. (1^{re} s. av. J.-C.) — Cippes rond en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., III, 2236.

5 Ἐμπεδὺ | Θωμυρίωνος | θυγάτηρ, | Ἀρχεφώντος || γυνή,
Αἰνιανὶς | ἀφ' Ὑπάτας.

1807. (1^{re} s. ap. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique ornée d'un bas-relief. — C.I.G., 948. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 116. — Inscr. Gr., III, 1311. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 225.

Οὗτος ὁ γῆς τέμνων σταχυηφόρον αὐλακα Δηοῦς
Εὐτυχος, ἡ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
Εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέκρυμμαι
σήματι, μήτε νόσω μήτ' ὀδύνησι τακείς·
Τεθνηὼς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος
ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσι.

1808. (1^{re} s. ap. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette. — Inscr. Gr., III, 1490.

5 Δημήτριος | Γλύκωνος Ἀζηνιεύς | ὁ ἐπικαλούμενος Ἀκόν-
τιος.

Rapprocher de notre n° 1776 où est mentionné aussi un surnom.

1809. (1^{re} s. ap. J.-C.) — Autrefois à Venise. D'après une copie de Peiresc. — C.I.G., 710. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 42. — Inscr. Gr., III, 1308. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 541.

Εὐτυχίδης Ζωῖλου | Μιλήσιος.
Πραξιτέλους ἦνθουν λαοζόος οὔτε χερείων,
ἐς δ' ἐτέων δισσὰς ἤλυθον ὀγδοάδας,
5 Οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλὰ με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Ἀῖδα.

1810. (II^e s. AP. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique ornée d'un bas-relief représentant un enfant nu debout et de face; trouvée à Athènes, actuellement à l'École américaine. — T. D. Goodell, *Papers of the Amer. School*, VI (1897), p. 440 et suiv. et fig. 6.

Τί σπεύσας, Ἀΐδη, τὸν (ν)ήπιον ἥρπασας ἡμῶν,
 Τὸν γλυκερόν τε Σόλωνα κατήγαγες οὐκ ἐλεήσας,
 Τὸ βρέφος ἔξ μηνῶν, τὸ καλὸν βρέφος; ὥς πικρὸν ἄλγος
 Δειλαίοις γονέεσσι, Πεπρωμένη, ἔξετέλεσσας.

1811. (II^e s. AP. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique avec relief représentant une femme drapée debout et de face. Actuellement à l'École américaine d'Athènes. — T. D. Goodell, *Papers of the Amer. School*, VI (1897), p. 438 et fig. 5. — Cf. E. Nachmanson, *Eranos*, 1909, p. 32.

Στατίαν θάλλουσιν | φιλανδρίας Τρύφων ἀνέ|στησεν.

L. 2, φιλανδρίας forme une sorte de génitif adverbial, dont M. Nachmanson (*loc. cit.*) a réuni un grand nombre d'exemples.

1812. (II^e s. AP. J.-C.) — Stèle ornée d'un bas-relief représentant un jeune homme debout tenant une palme de la main gauche. Trouvée en Attique, actuellement au Musée de Nice. — M. Fraenkel, *Arch. Zeit.*, 1874, p. 148. — Kaibel, 113. — Inscr. Gr., III, 1344. — Cougny, 2, 418. — Cf. Espérandieu, *Bull. de la Soc. des Antiq. de France*, 1906, p. 337 (phot.).

Πλωτίς ὁ πολλὰ καμῶν ἐν γυμνα|σίοισι φιλάθλοις

Κεῖμαι ἀλικύστω παρ χθο|νὶ Πειραέως

Ζωῆς καὶ καμά|του τέρμα δραμῶν ταχινόν·

5 Οὐ|τω γὰρ Μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον. |

10 Ἰλάρος | τοῦ ἰδίου | συντρό|φου || ἐποίει.

L'épithaphe de l'athlète Plôtis à qui les Parques n'ont filé qu'une courte carrière, a été placée sur sa tombe par Hilaros, probablement son compagnon de palestre. En tout cas il ne faut pas voir dans les dernières lignes une signature d'artiste, cf. Loewy, p. 302.

1813. (II^e s. AP. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique brisée en bas. Au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3481. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 66 et 70.

Ἀριμνὶς τῇ μαμμία | Ποθείνη[ι].

L. 1, μαμμία· Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, Suid.; cf. μάμη, *Rec.*, 1395, l. 9. — L. 2, pour le nom propre Ποθείνη, cf. Athén., XIII, p. 576f et notre n° suivant.

1813bis. (II^e s. AP. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 70.

5 Ποθείνη | Δημάρχου | Θιναίου | θυγάτηρ, || Ἐπιγένου | Ἀλωπε-
 κῆθεν | γυνή.

1814. (III^e s. AV. J.-C.) — Cippe en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1765. — Inscr. Gr., II, 4109.

Πυρρίχη | τροφὸς | χρηστή.

Cf. notre n° 1834, et la note de notre n° 1836.

1815. (IV^e s. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'un fronton sculpté; trouvée à Menidi (Attique). — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1677. — Inscr. Gr., II, 3473.

Ἀπολλόδωρος | παιδαγωγός.

On a plusieurs épitaphes de pédagogues, cf. Inscr. Gr., II, 3888. 4122, 3545^b (5, p. 281), III, 1451. Voir P. Girard, *L'éducat. ath.*, p. 115 et O. Navarre, *Dict. des Antiq.*, IV, p. 272.

1816. (I^{er} s. AV. J.-C.) — Stèle de marbre trouvée près du Stade à Athènes. L'inscription est placée au dessus d'un bas-relief représentant un jeune homme, vêtu d'un chiton court et d'un manteau, qui tient de la main gauche un diptyque ouvert, sur lequel il écrit de la main droite. — Lambros, *Comptes rendus du Congrès intern. d'arch. d'Athènes*, 1905, p. 192 sq. — Th. Birt, *Rhein. Mus.*, LXVI (1911), p. 147 sq. — Cf. Brinckmann, *Ibid.*, p. 149 sq. (avec photographie).

Στήλη, τίς σ' ἔστησεν ἀριπρεπέως ἑσορᾶσθαι;
Μήτηρ | Τειμοκράτους ἵν' ἔχη παραμύθιον αὐτῇ
Μνήσκε|σθαι ζῶσα ἐοῦ τέκνοιο πρόσωπον
'Ενκεχαρ|γμένον οὔνομα ἡδ' ἐτέων ἀριθμόν.

5 Εἶχεν γὰρ || εἰκοστόν τε καὶ ἑνατον ὀρθογραφῶν τὸ παρός.

1817. (IV^e s. AV. J.-C.) — Stèle décorée d'un bas-relief. — C.I.G., 930. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 46. — Inscr. Gr., II, 3582. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 161.

Γοῦργος (?) χρυσοχόος | κείμει πολλοῖσι | ποθεινός.

Sur les orfèvres grecs, cf. E. Saglio, *Dict. des Antiq.*, I, p. 569. Une imprécation attique mentionne un autre orfèvre, cf. A. Audollent, *Defix. tabellae*, 53.

1818. (II^e s. AP. J.-C.) — Stèle de pierre surmontée d'un fronton, trouvée au Laurium. — A. Cordellas, *Athen. Mitt.*, XIX (1894), p. 243.

Ἰανίβηλε, | ἀρχικαμινευ|ά, χαῖρε.

L. 2, l'ἀρχικαμινευτής est sans doute un maître fondeur, cf. E. Ardaillon, *Les Mines du Laurium*, p. 91; le même, *Dict. des Antiq.*, t. III, p. 1866.

1819. (IV^e s. AV. J.-C.) — Stèle de marbre bleuâtre dans une maison d'Athènes. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1472. — Inscr. Gr., II, 3895.

Λεπτίνης κεραμεύς.

Rapprocher de *Recueil*, 1046 et de nos nos 1575, 1576 et 1820.

1820. (IV^e s. av. J.-C.) — Plinthe rectangulaire de marbre blanc sur laquelle repose une base cylindrique brisée en haut, trouvée près d'Athènes, actuellement au Musée National. — A. Wilhelm, *Beitr. z. gr. Inscr.*, p. 40, fig. 18. — Cf. O. Kern, *Inscriptiones Graecae*, pl. 27, 3. — L'épithaphe (A) est gravée sur la base, l'épigramme funéraire (B) sur la plinthe.

A : Βάκ[χ]ιος | Ἀ]μφισ[θέ]νους | ἐκ Κεραμέων.

B : Γῆγ καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ εἰς ταὐτὸ τέχνηι συναγόντων

Βάκχιον ἀντιτέχνων πρῶτα φέροντα φύσει

Ἑλλὰς ἔκρινεν ἅπασα καὶ ὦν προὔθηκεν ἀγῶνας

ἦδε πόλις, πάντας τῶνδε ἔλαβε στεφάνους.

B. La Grèce entière a jugé que Bacchios l'emportait sur tous ses rivaux, et Athènes dans tous les concours lui a accordé toutes les couronnes. Ces concours entre potiers n'avaient pas encore été signalés, mais on aurait pu inférer leur existence de la peinture d'un vase de Ruvo, voir S. Reinach, *Répertoire des Vases*, I, 336, 1; P. Jamot, *Dict. des Antiq.*, II, p. 1127 (fig. 3041); E. Pottier, *Douris*, p. 13. — Rapprocher de notre dédicace, n° 1597, et de nos n°s 1575, 1576 et 1819.

1821. (I^{er} s. av. J.-C.) — Cippe rond en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1730. — Inscr. Gr., III, 1453.

Θράσιππος | Θρασίππου | ἀρτοκόπου | υἱός.

Rapprocher de notre n° 1578, avec la note.

1822. (IV^e s. av. J.-C.) — Cippe de marbre pentélique au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3566.

Γῆρυς μυλωθρός.

Le meunier était généralement aussi boulanger, cf. notre n° 1578, avec la note.

1823. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette surmontée d'une moulure, trouvée au cimetière du Pirée. — Al. Meletopoulos, *Ἑφημ. Ἀρχ.*, 1884, p. 68. — Inscr. Gr., II, 3932.

Μέλιττα | ἀλοπῶλις.

Pour le commerce du sel en Grèce, cf. M. Besnier, *Dict. des Antiq.*, IV, p. 1011.

1824. (IV^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — Koehler, *Athen. Mitt.*, X (1885), p. 77. — Inscr. Gr., II, 4048.

Ὀνήσιμος | πλυνεύς.

Rapprocher de *Recueil*, 1045, et de notre n° 1573.

1825. (IV^e S. AV. J.-C.) — Cippe de marbre pentélique surmonté d'une moulure, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3627.

Διονυσ|ίο ἐπιβ|ολαδοπ|οιοῦ.

Cf. ἐπιβόλαιον = ἐπίβλημα, couverture de lit.

1826. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique avec fronton, dans une maison d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3650. — Dittenberger, 3^e éd., 1250.

Ἐλεφαντ|ις : ἱματιοπ|ῶλις.

Apollodore de Carystos, poète de la comédie nouvelle avait composé une pièce intitulée Προικιζομένη ἱματιοπῶλις, « la dot de la marchande d'habits » (Athénée, III, p. 76^A).

1827. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique sur laquelle est sculptée une hydrie. Trouvée à Athènes, actuellement au Musée de Wurzburg. — Inscr. Gr., II, 3832.

Κ|αλλιστράτη | Μύωπος. | Καλλίας | βαλανεύ|ς.

L. 4, cf. E. Saglio, *Dict. des Antiq.*, I, p. 649.

1828. (III^e S. AV. J.-C.) — Cippe, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 2061.

Κλέοχος τεχνίτης | Φιλοκράτους | Εὐωνυμεύς.

La place anormale donnée à τεχνίτης prouve que le trimètre iambique formé par les quatre mots n'est pas dû au hasard.

1829. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique avec fronton, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 4112. — Roberts-Gardner, 380. — Cf. M. Clerc, *Les mètèques athén.*, p. 388.

Σαννώ | χρηστή, | ἀγαθὴ | κυκλίστρια.

L. 4, ce mot inconnu désigne probablement une danseuse.

1830. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 4037.

Νουμήνιος | ποιμήν.

1831. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique sur laquelle était gravé notre n° 1509. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 30. — Inscr. Gr., II, 2719. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 164. — Cf. A. Wilhelm, *Jahresh. d. oesterr. Inst.*, XII (1909), p. 135 et suiv.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἶνετὸν υἱά [Λ]εαί[ν]ης

εἶλεν θαρραλῆς ἔ(ρ)γα Λέοντα μάχης·

Ἀνχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων

δυσμενέων ὁλοὸν τραῦμα κατηγάγε[τ]ο.

5 Ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· | κά|θθα|ν|ε γάρ που
μηδοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Léon a peut-être été tué dans les combats livrés contre Cassandre par les Salaminienens que vint secourir Polyperchon, cf. W.S. Ferguson, *Hellen. Athens*, p. 35.

1832. (FIN DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette, surmontée d'un fronton et ornée d'un bas-relief représentant un cavalier armé. — Inscr. Gr., II, 2831.

Μένης Καλλίου | Ἀργεῖος. Χαῖρε.

A partir de la fin du IV^e s. les pierres tombales portent assez fréquemment Χαῖρε, qui rappelle le dernier salut adressé aux morts par leurs proches, cf. E. Rohde, *Psyche*, p. 634.

1833. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette brisée en haut, trouvée au Pirée. — J. Dragatsis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1885, p. 82. — Inscr. Gr., II, 3385. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 88. — Cf. A. Wilhelm, *Beitr. z. griech. Inschr.*, p. 3.

Πάντων ἀνθρώπων νόμος ἐ|στὶ κοινὸς τὸ ἀποθανέν. |
5 Ἐνθάδε κείται Θεοίτης παῖς | Τελέσωνος Τεγεάτας Τεγεῖ|άτο :
Καὶ μητρὸς Νικαρέτης | χρηστῆς γε γυναικός :
Χαίρε|τε οἱ παριόντες, ἐγὼ δέ γε τὰ|μὰ φυλάττω.

Il est inutile d'insister sur l'irrégularité de la métrique. — L. 7/8, τὰμὰ, cf. notre n° 1860.

1834. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle surmontée d'un petit fronton qui porte l'inscription. Au dessous un bas-relief mutilé. — Rangabé, 1826. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 47. — Inscr. Gr., II, 3111. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2, 38. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 87.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει τίτθην πα|ίδων Διογεῖτο
ἐκ Πελοποννήσ|ο τήνδε δικαιοτάτην. — |
Μαλίχα Κυθηρία.

Les épitaphes de nourrices sont très fréquentes dans l'épigraphie attique. Cf. sur leur rôle P. Girard, *Dict. des antiq.*, II, p. 466; O. Navarre, *Ibid.*, IV, p. 122. Voir nos n° 1814 et 1836.

1835. (1^{re} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle de marbre surmontée d'un bas-relief trouvée à Phalère, maintenant au Musée d'Athènes. — P. Castriotis, *Ἐφημ. Ἀρχ.*, 1903, p. 133 et suiv. (pl. 8). — Th. Reinach, *Rev. des Ét. gr.*, 1904, p. 246. — Le bas-relief représente un personnage âgé, assis, tenant de la main gauche une double flûte. Il serre la main droite d'un homme plus jeune, debout, qui tient aussi une double flûte de la main gauche. — L'inscription B placée sous A a été gravée quelque temps après celle-ci.

A : Ἑλλὰς μὲν πρωτεῖα τέχνης αὐλῶν ἀπένειμεν
Θηβαίῳ Πο[τ]άμῳ, τάφος δ' ὅδε δέξατο σῶμα.
Πατὴρ δὲ μνήμασιν Ὀλυμπίχου αὔξει' ἔπαινος
οἷον ἐτέκνωσεμ παῖδα σοφοῖς βάσανον.

B : Πατρόκλεια Ποτάμωνος γυνή.

A, l. 2, le marbre a ΠΟΥΑ. — **L**. 3, Olympichos, le père de l'aulète Potamon de Thèbes, est sans doute le disciple de Pindare, *Scol. Pyth.*, III, 159. — **L**. 4, σοφοῖς = τοῖς ἐπιστήμοσι τῆς αὐλητικῆς (Castriotis).

1836. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1772 — *Inscr. Gr.*, II, 3167.

Σωπάτρα | Μακέτα | τίτθη | χρηστή.

Le féminin de Μακεδών est ordinairement Μακέτα dans l'épigraphie attique. — **L**. 4, l'épithète de χρηστός n'est guère appliquée dans les épitaphes attiques qu'aux étrangers et aux esclaves. — Rapprocher nos n^{os} 1815, 1834, 1838 et 1839.

1837. (III^e s. av. J.-C.) — Cipse de marbre pentélique. — *Inscr. Gr.*, II, 3023.

Δούτιον | Ἀλεξάνδρου | Θράιττα.

1838. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — *Inscr. Gr.*, II, 3021.

Διονῦσις | Θράϊξ | χρηστός.

Voir la note de notre n^o 1836.

1839. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse funéraire au Musée d'Athènes. — E. Nachmanson, *Athen. Mitt.*, XXXII (1907), p. 10.

Σωτηρίς | Σαρματὶς | χρηστή.

Voir la note de notre n^o 1836.

1840. (III^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette, trouvé près du Dipylon. — *Inscr. Gr.*, II, 3394.

Σωτηρίς | Τιβαράνισσα.

Les Τιβαρηνοί sont un peuple, qu'on croyait d'origine scythe, établi sur la côte N. du Pont à l'E. de l'Iris, cf. Hérod., III, 94; Xén., *Anab.*, V, 5.

1841. (1^{re} moitié du IV^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton arrondi; dans une maison d'Athènes. — Kaibel, *Epigr. gr.*, 88. — *Inscr. Gr.*, II, 3412. — Cougny, *Anth. gr.*, III, 2. 51. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 99.

Σύμμαχος Σίμωνος Χίος.

Πλείστα μὲν εὐφρανθεὶς βίῳ τῷ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρωξ' ἔρμα μολῶν πρὸς ἄκρον.

Χίος μὲν γενεὰν βλαστῶν, πατὴρ δὲ Σίμωνος,
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

- 5 Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυώδεος οἴνης
Χίος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἔστι πατρίς,
Αἰ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσί τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγ' κόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

L. 5, « Chio, l'île des vins ... qu'ombrageaient les charmillles ». V. Hugo, *Orientales*, xviij.

1842. (COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique trouvée au Pirée. — Inscr. Gr., II, 2920. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 84.

Βελτίστη Νομηνίῳ | Ἑρακλειῳτις. |

- 5 Μητέρα ἔθηκα | ὁσίως ὁσίαν τοῖς || πᾶσιν ἰδέσθαι ·
Ἄνθ' ὧν εὐλογίας καὶ ἐπαίνων ἄξιός εἰμι.

Pour la formule du premier vers, voir plus haut notre n° 1753 et *Rec.*, 948.

1843. (IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle surmontée d'une palmette encadrée dans une maison du Pirée. — J. Dragatsis, *Δελτίον*, 1890, p. 119. — Inscr. Gr., II, 5, 2278^b (p. 279).

Δηίλοχος με ἐτέκνωσε, | Φιλουμένη ἔξανέφηνε,
θρέψε Προκόννησος, τοῦ | νομα Μητρόβιος.

1844. (2^e MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton arrondi; au Musée du Pirée. — Inscr. Gr., II, 3234. — Dittenberger, 3^e éd., 1249. — Roberts-Gardner, 377.

Ἑρα[κ]λεῖδ[α]ς | Μυσὸς | κατ[α]πατάφეტας.

L. 3, cf. *Recueil*, 607, l. 27; 402, l. 30; M. Clerc, *Les métèques athén.*, p. 395.

1845. (IV^e S. AV. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette, au cimetière du du Céramique. — Inscr. Gr., III, 2746.

Μάης | Ἀνθο(ύ)σης | ἀνῆ[ρ] | Μιλ[ή]σιος.

L. 1, dans l'inscription capitoline de Mithridate Evergète (Th. Reinach, *Mithridate Eupator*, p. 456), un des ambassadeurs du roi porte le nom de Μάης.
— L. 3, le marbre porte : ANHIMIAE.

1846. (1^{er} s. av. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes.
— Inscr. Gr., III, 2747.

Μάρθα | Νικίου | Μιλησία.

L. 1, le nom est syrien, cf. Plut., *Marius*, ch. 17; Luc, X, 38, 49 s.; Jean, XI, 1 et suiv., XII, 2. On trouve (B. C. H., 1892, p. 161), parmi les inscriptions de Délos, une dédicace de Μάρθα Δαμασκηνή (1^{er} s. ap. J.-C.).

1847. (II^e s. ap. J.-C.) — Cippes en marbre blanc. — Inscr. Gr., III, 1454.

Μακεδών | ἀνπελουργός | Μειλήσιος.

L. 2, cf. *Recueil*, 1354, l. 17; sur les vins grecs, voir P. Guiraud, *Propr. foncière en Grèce*, p. 494 et suiv.

1848. (II^e s. ap. J.-C.) — Stèle surmontée d'un fronton triangulaire; sous l'inscription se trouvent les bustes de la morte et de son mari. Trouvée en Attique, actuellement au Musée du Louvre, collect. Choiseul (*Cat. somm. des Marbres antiq.*, n° 161). — C. I. G., 971. — Frœhner, *Inscr. gr. du Louvre*, 248. — Inscr. Gr., III, 3349.

Μιδίας Σινώπη τῇ ἑαυτοῦ γυ|ναικὶ μνήμης χάριν.

1849. (FIN DU IV^e s. av. J.-C.) — Base en marbre de l'Hymette ayant porté jadis la plinthe quadrangulaire d'une stèle funéraire. — Lolling, *Δελτίον*, 1892, p. 98. — Inscr. Gr., II, 5, 2773^b (p. 276). — A. Wilhelm, *Beitraege*, p. 70 et suiv. — Cf. le même, *Oesterr. Jahresh.*, III (1901), p. 1.

Περὶστερά 'Α|ν|δρω|νος | 'Αλικαρνασσέως θυγάτηρ, | 'Αρίστω-
νος δὲ Κιανοῦ γυνή.

M. A. Wilhelm suppose que le père de Péristéra est l'historien Andron d'Halicarnasse (*Fragm. Hist. Gr.*, II, p. 349 s.) qui s'est occupé des antiquités d'Athènes. Sa famille était une des premières d'Halicarnasse, cf. *Recueil*, 877, l. 20, 23 et 27. Kios était une colonie de Milet et entretenait encore au III^e s. d'excellentes relations avec la métropole. Cf. le décret de Milet en faveur de Kios, *Milet*, III, n° 141.

1850. (1^{er} s. av. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1408. — W. Vischer, *Kleine Schriften*, II, p. 83. — Inscr. Gr., III, 2189.

'Αμμιον | 'Ασκληπιάδου | Σαρδιανή, | 'Ασκληπιάδου | 'Αχαρ-
νέως | μήτηρ.

Le mari de la morte n'était sans doute pas athénien, c'est pourquoi on a fait plutôt figurer ici le nom du fils, qui avait reçu le droit de cité.

1851. (III^e s. av. J.-C.) — Cippes en marbre de l'Hymette. — P. Foucart, *Associat. relig.*, p. 218. — Inscr. Gr., II, 3308. — Cf. F. Poland, *Gesch. des gr. Vereinsw.*, p. 506.

Ἀρτεμίδωρος | Σελευκεύς. | Ἑρανισταί.

L. 3, les membres de l'association ont fait ériger le cippe; cf. *Recueil*, 971, l. 10; 984, l. 11 et notre n° 1563, l. 29, avec la note; Ch. Lécivain, *Dict. des Antiq.*, t. V, p. 264.

1852. (1^{er} s. AP. J.-C.) — Base en marbre pentélique. — C.I.G., 904. Inscr. Gr., III, 2937. — Cf. P. Kretschmer, *Eint. in d. Gesch. der gr. Spr.*, p. 363.

Τροκόνδα | ἥρωι | Μολλιανὸς | Τερμησσεύς.

Le nom du défunt rappelle les noms ciliciens analogues depuis le *Tarkondimme* (Ταρκόνδημος, Plut., *Antoine*, 61) de l'inscription assyro-hétéenne (G. Perrot, *Histoire de l'art*, t. IV, p. 516 et suiv.), jusqu'à la tribu des *Otorkondes* à Mylasa (*Recueil*, 473-5); cf. C. Autran, *Tarkondemos*, Paris, 1922.

1853. (III^e s. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3070.

Ἑρμων Κίλιξ.

1854. (III^e s. AV. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'un fronton. Trouvée au Pirée. — Inscr. Gr., II, 3144.

Δρόμων | Λύκιος.

1855. (1^{er} s. AV. J.-C.) — Cippe en marbre de l'Hymette, au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 2864.

Κάρπος | Ἀβρασίντου | Γαλάτης.

1856. (FIN DU 1^{er} s. AV. J.-C.) — Stèle en calcaire surmontée d'une palmette, trouvée dans les mines du Laurium. — V. Bérard, *Bull. de Corr. Hell.*, XII (1888), p. 246 et suiv. — Inscr. Gr., II, 3, 3260^b (p. 355). — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 109. — Cf. M. Clerc, *Les métèques athén.*, p. 392.

Ἀτώτας μεταλλεύς.

Πόντου ἀπ' Εὐξείνου Παφλαγῶν μεγάλθυμος Ἀτώτας

ἦς γαίας τηλοῦ σώμ' ἀνέπαυσε πόνων.

Τέχνηι δ' οὔτις ἔριζε· Πυλαιμένεος δ' ἀπὸ ρίζης

εἴμ' ὃς Ἀχιλλῆος χειρὶ δαμεῖς ἔθανεν.

L. 1, le nom de μεταλλεύς désignait les divers artisans qui travaillaient aux mines, ici il s'agit d'un fondeur habile dans son art. — L. 4, dans Homère (*Il.*, V, 576), Pylaimenès est tué par Hector, mais il reparait aux funérailles de son fils (*ib.*, XIII, 658). Dictys de Crète dit (III. 5) : *Achilles ... Pylaemenem Paphlagonum regem ... comminus fundit.*

1857. (III^e s. AV. J.-C.) — Stèle en marbre de l'Hymette brisée en haut. Trouvée au Pirée. — Inscr. Gr., II, 3319. — La stèle porte aussi une inscription phénicienne, *Corpus Inscr. Sem.*, I, 119 (pl. 23).

Ἀσέπτε Συμσελήμου Σιδωνία.

L'inscription phénicienne est traduite ainsi : *Ego (sum) Asepta, filia Eshmunshillehi, Sidonia. Quod exexit mihi Iatanbel, filius Eshmunshillehi, archipresbyter dei Nergalis.*

1858. (III^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'une palmette élégante. Trouvée entre les murs d'Athènes et l'Académie, actuellement au British Museum. — C.I.G., 894. — E. L. Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, I 109. — Inscr. Gr., II, 3318. — Sous le texte grec, une inscription phénicienne, *Corpus Inscr. Sem.*, I, 116 (pl. 22).

Ἀρτεμίδωρος | Ἡλιοδώρου | Σιδώνιος.

Le texte phénicien est traduit : *Cippus in memoriam inter vivos Abdtanito, filio Abdshemeshi, Sidonio.*

1859. (III^e s. av. J.-C.) — Stèle de marbre pentélique surmontée d'une belle palmette. Trouvée près de la précédente, actuellement au Musée du Louvre. — C.I.G., 859. — Froehner, *Inscr. gr. du Louvre*, 231. — Inscr. Gr., II, 3074. — Sous le texte grec une inscription phénicienne, *Corpus Inscr. Sem.*, I, 117 (pl. 22).

Νουμένιος | Κιτιεύ[ς].

Le texte phénicien est traduit (*loc. cit.*) : *Benhodesho, filio Abdmelgarti, filii Abdshemeshi, filii Tagnisi, viro Citiensi.*

1860. (FIN DU IV^e s. av. J.-C.) — Stèle en marbre pentélique surmontée d'un fronton et décorée d'un bas-relief. Trouvée au Céramique, actuellement au Musée National. — E. Renan, *Corpus Inscr. Sem.*, I, p. 139 et suiv. — Kaibel, 96. — Inscr. Gr., II, 2836. — Coughy, 2, 172. — Hoffmann, *Syll. epigr. gr.*, 108. — Roberts-Gardner, 375. — Les deux premières lignes placées immédiatement sous le fronton triangulaire sont suivies d'une inscription phénicienne que l'on traduit : *Ego Sheēm (?), filius Abdastarti Ascalonites. Quod exeri ego Domsillehus, filius Domhannonis, Sidonius.* Le bas-relief, sous lequel est l'épigramme qui le décrit, a été publié par E. Renan, *loc. cit.*, pl. 21; P. Wolters, *Athen. Mitt.*, XIII (1888), p. 310 et suiv. cf. Friederichs-Wolters, *Berl. Gipsabgüsse*, n° 1797; S. Reinach, *Répert. de Reliefs*, II, 411, 1; le sujet en est très obscur.

Ἀντίπατρος Ἀφροδισίου Ἀσκαλ[ωνίτης] | Δομσαλῶς Δομανῶ Σιδώνιος ἀνέθηκε. |

Μηθεῖς ἀνθρώπων θαυμάζετω εἰκόνα τήνδε,

Ὅς περὶ μέν με λέων περὶ δ' ἐγ πρῶνιρ' [ἐ]ργκετάνυσται. ||

5 Ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι·

Ἀλλὰ φίλοι τ' ἤμυναν καὶ μοι κτέρισαν τάφον οὔτηι,

Οὓς ἔθελον φιλέων, ἱεράς ἀπὸ νηὸς ἰόντες·

Φοινίκην δὲ λιπ[ί]ων τείδε χθονὶ σῶμα κέκρυνται.

L. 4, contamination de deux constructions, *περὶ δ' ἐν πρῶνι τετάνυσται* et *περὶ δὲ πρῶν' ἐκτετάνυσται*, cf. F. D. Allen, *Papers of the Amer. School*, IV (1888), p. 28. — L. 5, *σποράσαι* = *σπαράζει*. — L. 6, οὕτη pour *τῆδε*.

1861. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette trouvé près du Dipylon. — O. Rayet, *Bull. de l'Éc. franç.*, I, p. 224. — Inscr. Gr., II, 3379.

Τμῶλος | Σύρος.

1862. (III^e s. [?] av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1967. — Inscr. Gr., II, 3198.

Κενταίβιος | Κενταιβίου | Μῆδος.

L. 1, *Κενδεβαῖος ὄνομα κύριον* (Suidas). — Cf. *Κέρδων* | *Μῆδος*, Inscr. Gr., II, 5, 3198^b [p. 279].

1863. (III^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette. — Rangabé, *Ant. Hell.*, 1981. — Inscr. Gr., II, 3269.

Ἀπάκη | Μενάνδρου | Περσίς.

1864. (I^{er} s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 2835.

Μηνοφίλα | Ἀρμενία.

1865. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 2838.

Πάρις | Κράτητος | Ἀσσύριος.

1866. (II^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette à Athènes. — Inscr. Gr., II, 2828.

Μύστης | Ἀραψ.

1867. (IV^e s. av. J.-C.) — Hydrie en marbre pentélique trouvée à Athènes actuellement au British Museum (coll. Elgin). — E. L. Hicks, *Greek Inscr. in the Br. Mus.*, 105. — Inscr. Gr., II, 3229.

Φαίδιμος : Ναυκρατίτης.

1868. (III^e s. av. J.-C.) — Cipse en marbre de l'Hymette, au Musée National d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 3118.

Μουσαῖος | Θαλιάρχου | Κυρηναῖος.

Rapprocher de notre n° 1708.

1869. (I^{er} s. av. J.-C.) — Stèle trouvée à Chalandri. — Ph. Le Bas, *Rev. Arch.*, 1845, p. 434. — Inscr. Gr., III, 2569.

Κλεοπάτρα | Ἀλεξάνδρου | Μασσαλιῆτις.

APPENDICE

1870. Décret relatif au culte d'Asclépios.

(COMM. DU IV^e S. AV. J.-C.)

Plaque de marbre pentélique trouvée au Pirée, actuellement au musée de cette ville. Στοιχηδόν (ll. 1-22 seulement). — Inscr. Gr., II, 1 (edit. min.), 47. — Dittenberger, 3^e édit., 144. — Avant le décret, un fragment d'inventaire.

----- ἐπὶ τῇ τραπέζει τ[άδε· | κα]ρκήσιον I·
 5 κάρκησι[α μ]εγάλα II· κάρχ[η]σιον εἰς δ τὸ ἔλαιον [. |
 κάρχ]ήσιον ἕτερον· κύλιξ [. || μεταλ]λικά· ἀνδριαντίσκος
 [· | κ]ύθων· κιβώτιον· θυμια[τ]ήριον μικόν]· τριπο-
 10 δίσκος· ἀσπιδίσ[κ]οι IIII· ἀσ[πίδες μεγάλαι II· σικύα μ[ε]γ[ά]λη |
 ἀλύσει δεδεμένη· στλεγγίς ἀλ[ύ]σ[ε]ι | δεδεμένη I· στλεγγίς
 μεγάλη· ἐτ[έ]ρα ἀλύσει (δε)δεμένη II· σικύαι II· κύλιξ· κ[ύ]θων
 ἢ ποτήριον μικόν· ψυκτήριον· περ[ι]ονητήρ· στεφάναι IIII· — | —
 15 | Σιδηρὰ τάδε· — || δακτύλιος μέγας ἀλύσει δεδεμένος·
 | στλεγγίς μεγάλη· καρκίνος ἱατρικὸς· μαχαίρια καὶ καρκίνος
 ἱατρικά Γ[I]· | πινάκια .. μα. σ. λδογ IIII· πύραυσ[τ]ρα· καρκίνοι
 20 ἱατρικοὶ IIII· στλεγγί[δ]ες IIII· δακτύλιος ἄλυσιν ἔχων· ἀνδρ[ι]αν-
 τίσκος καὶ αν..σ.. ὠλανος κατ[ὰ] τὸ ἱερὸ ἀναγλ[υπτ]ο. σ.
 ολτιον. —

Ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Ἀθηνόδω[ρος] εἶπεν· Περὶ ὧν ὁ ἱε[ρ]εὺς
 25 λέγει ὁ τοῦ Ἀσκληπιὸς Εὐθύδημος, ἐψηφίσθ[η]αι τῷ δήμῳ· ὅπως
 ἂν τά τε προθύματα θύηται | ἃ ἐξηγέται Εὐθύδ[η]μος ἱερεὺς τῷ
 Ἀσκληπιὸς καὶ ἡ ἄλλη θυσία γίγνηται ὑπὲρ τὸν δῆμον τὸ Ἀθηναίω[ν],
 ἐψηφίσθαι τῷ δήμῳ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Ἀσκ[λη]πιείου θύεν τὰ
 30 προθύματα ἃ ἐξηγέται [Εὐ]θύδ[η]μος ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸ ἐκ τοῦ
 λιθοτομ[ε]ί[ο] [τὸ ν]ο[ί]ο ἐξαιρομένο, τὸ δὲ ἄλλο ἀργύριον [κα]τα-
 [βά]λλ[ε]ν ἐς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ ἱεροῦ· ὅπως δ' ἂν καὶ Ἀθ[η]ναῖοι
 κρέα νέμωνται ὥς πλείστα τοὺς ἱεροπ[ο]ι[ο]ὺς τὸς ἱεροποιῶντας
 35 ἐπιμε[ν]ε[ν] με[ν] λῆσθαι τῆς ἐ[ο]ρτῆς τὸ ἐκ τοῦ δήμου γιγνόμενον· νέμεν
 δὲ τὰ | [κρέ]α τὸ μὲν ἡγεμόνος βοὸς τοῖς πρυτάνεσιν | [καὶ τ]οῖς
 ἐννέ' ἄρχουσιν καὶ | τ[οῖς] ἱ[ε]ροποιοῖς [καὶ] | τοῖς πο[μ]π[ε]ύσιν,
 τὰ δὲ ἄλλα [κρέα] Ἀθηναίοις μερί[ζειν] ---] ασογ -----

L. 12, μικός, pour μικρός, n'est pas rare dans l'épigraphie attique du IV^e s ; c'est la forme qu'isert de thème à des noms comme Μικίων. — L. 24, Euthydemos, le prêtre d'Asclépios, est l'auteur de la dédicace, accompagnée de prescriptions rituelles, *Rec.* 672, trouvée aussi au Pirée. — Pour le culte d'Asclépios en Attique, voir en outre *Rec.* 685, 689-91, 966-7, 1044 et nos nos 1529, 1532, 1645-61.

1871. Décret en l'honneur de Dioscoride d'Abdère.

(345 av. J.-C.)

Plaque de marbre blanc, brisée en trois morceaux, trouvée sur l'Acropole. — *Inscr. Gr.*, II (edit. min.), 218. — Dittenberger, 3^e édit., 207.

Θεοί. Ἀβδηρος. Ἀθηναί. Διοσκουρίδης | — Διονυσόδωρου.
 | Ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος · ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ἐνάτης ἡ Κηφι-
 5 σόδωρος Ἀθηνοφάνους || Φλυεύς ἐγραμμάτευεν · τῶν προέδρων
 ἔπε | ψ|ήφιζεν Πρωτίας Ἀχαρνεύς. Εὐβολίδης Ἀν|τ|ιφίλο Ἀλι-
 μούσιος εἶπεν · Περὶ ὧν Διοσκο|ρι|δης ὁ Ἀβδηρίτης ἔδοξεν
 10 π||ροέδρους οἱ ἂν λάχωσι προεδρεύειν εἰς τὴν | πρώτην ἐκκλησίαν
 προσαγαγεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι, γνῶμην δὲ
 ξυ|νβάλλεσθαι τῆς βουλῆς |εἰς| τὸν δῆμον ὅτι | δ|οκεῖ τῇ
 15 βουλῇ · ἐπεῖδ' αἱ |τ|οῦσι ἄξια τοῦ || δῆμοιο τοῦ Ἀθηναίων
 Διο|σκ|ουρίδης καὶ |οἱ ἀ|δελφοὶ αὐ|τοῦ Χαρμοῖς καὶ Ἀναξίπολις
 οἱ Δι|ο|νυσοδ|ώρο τῷ Ἀβδηρίτου υἱεῖς, ἐπιμελείσθ|αι αὐτῶν τὴν|
 βουλήν καὶ τοὺς στρατηγὸς κ|αἰ| τοῦς ἄρ|χοντας τοὺς ἐν ταῖς
 20 πόλεσι ταῖς || Ἀθηναίων ὅπως ἂν μὴ ἀδικῶνται. Ἐπαινέ|σαι δὲ
 Διοσκουρίδην καὶ καλέσαι ἐπὶ ξέν|ια| εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς
 |α|ῦριον. — Διοπέθης, |Δι|οπέθους Σφήττιος εἶπεν · Περὶ ὧν
 25 ἔδοξ|εν τῷ δήμῳ Διοσκουρίδης ἔννομα ἰκετε|ύειν, ὅπως ἂν
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων |τ|ιμᾷ |τοῦς εὐεργέτας καὶ ἐπιμελῆται τῶν
 αἰεὶ δε|ομέ|ων φίλων τῆς πόλεως, ἐψηφίσθαι τ|ῷ δήμῳ| τὰ
 30 μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ βουλ|ῇ|, εἶναι δὲ Διοσκουρίδην καὶ
 Χαρμοῖ καὶ || Ἀναξίπολιδι τοῖς Διονυσοδῶρου τοῦ|Ἀβ|δηρίτου
 παισὶν καὶ τοῖς ἐκ τούτων | |οἰκ|εῖν Ἀθήνησιν ἕως ἂν κατέλθω-
 35 σι|ν εἰς τ|ὴν αὐτῶν · εἰ|σφ|έρειν δὲ αὐτοὺς | |τὰς εἰσφοράς καὶ
 στρατεύεσθαι μετὰ || Ἀθηναίων -----

L. 1, Ἀβδηρος est le héros éponyme d'Abdère, cf. Strabon, VII, 47; Étienne de Byzance, s. v. Ἀβδηρα — L'image du héros est sculptée avec celle d'Athéna sur le fronton de la stèle. — L. 5, Euboulidès est le démarque contre lequel plaide Euxithéos dans le discours LVII de Démosthène πρὸς Εὐβουλίδην. — A la fin du mois d'Élaphébolion, 346 av. J.-C., quand les Athéniens venaient de faire la paix avec Philippe, celui-ci s'empara encore de Doriskos

et de plusieurs autres villes et forteresses de la côte de Thrace (Grote, *Hist. de la Grèce* [trad. franç.], XVII, p. 249), en expulsant les partisans d'Athènes. C'est alors sans doute que les Abdéritains de notre texte se réfugièrent en Attique.

Archontat d'Archias, 346/5 av. J.-C.

1872. Décret conférant l'isotélie à Asclépiodore.

(MILIEU DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique brisée en haut, en bas et à gauche. Actuellement au Musée National à Athènes. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II (edit. min.), 276, d'après les restitutions de M. Ad. Wilhelm.

---τῆς πρυτανείας· τῶν προέδρων ἐπεψηφίζεν...]
κράτης.....|.....Πτοσίμιος εἶπεν· Περὶ ὧν
5 ἔδοξε [Ἀσκληπιό]δωρος [Πο]λυ.....||.. ἐν τῇ βουλῇ
ἔννομα ἱκετεύειν· ἐψηφίσθαι τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ [Ἀσκληπι-
[όδω]ρος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο μ[αχό]μενος π[ρ]ὸς τοὺς πολε-
μίους π[λ]έων ἐπὶ τῆς τριήρ[ους τῆς] Χάρητος τοῦ Αἰξων[έ]ως,
10 ἐπαινέσ[αι] αὐτὸν καὶ στεφανῶσαι θαλ[λ]οῦ στεφ[ά]νῳ ἀνδρα-
γαθίας ἕνεκα καὶ καλέσαι ἐπὶ | ξέν[ι]α εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς
αὔριον. [Εἶ]ναι δὲ αὐτῷ καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἐκτ[ό]νοις οἰκοῦντι
15 Ἀθήνησιν καθάπερ τοῖς | ἄλλοις ἰσοτελέσιν, ὅπως ἂν εἰδ[ώ]σιν
π[λ]άντες ὅσοι ἂν στρατεύωνται μετ' Ἀθηνα[ῖ]ων ὅτι τιμᾷ ὁ
δῆμος τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀτ[α]θοὺς. Τὸ δὲ ψήφισμα τότε ἀνα-
20 γράψας [ὁ | γρ]αμματεὺς ἐν στήλει λιθίνει στησά[τ]ι|ω ἐν Ἀκ[ρο-
πό]λει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δ[ό]τι|ω ὁ ταμίας τοῦ δήμου εἴκοσι
δράχμας [ἐ]κ τῶν κ[ατὰ] ψηφίσματα ἀναλισκομένων [τῶ]ν
δήμῳ. — Κηφισοφῶν Καλλιβίου Παιαν[ι]εὺς εἶπεν· Τὰ μὲν
ἄλλα καθάπερ τῇ βο[υ]λῇ· ἐπειδὴ δὲ Ἀσκληπιόδωρος ἀνὴρ
ἀγ[α]θὸς -----]ονα...|---

L. 9, Χάρης a été triérarque en 342 1 av. J.-C., ce qui fixe à peu près la date du texte. — L. 23, Κηφισοφῶν Καλλιβίου Παιανιεύς, cf. *Rec.*, 100 B, l. 7.

1873. Décret en l'honneur de Nicon d'Abydos.

(302 AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique surmontée d'un bas-relief, brisée en bas. Trouvée sur l'Acropole, actuellement au Musée National, à Athènes. Στοιχηδόν. — Inscr. Gr., II (edit. min.), 493 — Ed. Johnson, *Amer. Journ. of Arch.*, XVII. (1913), p. 506. — Dittenberger, 3^e édit., 341.

Θ εἰ οἱ |. | Ἐπὶ Λεωστράτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος
5 δωδεκάτης πρυτανείας, ἡ Διόφαντος Διονυσοδώρου, Φηγού-

σιος ἐγραμμάτευεν· Σκιρο|φοριῶνος δεκάτει ὑστέραι, τρίτ|ει καὶ
 εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας· | ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων
 10 ἐπ|εψήφισεν Δεξιμβροτος Ἀρκεσίλ|ου Παιανιεύς καὶ συμπρόε-
 δροι· — | Ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Καλλίας Λυσιμ|άχου Ἑρμείος
 εἶπεν· Ἐπειδὴ Νίκω|ν Ἀβυδηνὸς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου | εὖνους
 15 ὦν διατελεῖ τῷ δήμῳ τῷ||ι Ἀθηναίων καὶ τοὺς ἀφικνουμέν|ους
 Ἀθηναίων εἰς Ἀβυδὸν ἰδίαι τ|ε εὖ ποιῶν διατελεῖ καὶ δημοσία|ι
 πράττων ἀγαθὸν ὃ τι δύναται ὑπ|έρ τῆς πόλεως, καὶ ἐπὶ τοῦ
 20 πολέμο|υ τοῦ προτέρου τῶν ἐκ τῆς ναυμαχ|ίας πολλοὺς τῶν
 πολιτῶν συνδιέ|σπισεν καὶ ἐφόδια δοὺς ἀπέστει|λεν εἰς τὴν
 πόλιν· δεδόχθαι τ|ῶ|ι [δ]|ήμῳ· ἐπαινέσαι μὲν Νίκω|να Νικο||-
 25 στράτου Ἀβυδηνὸν ἀρ|ετῆς ἔνεκα|| καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν
 δῆμον τὸ||ν Ἀθηναίων κ|αὶ στεφανῶσαι αὐτὸ||ν χρυσῶ|ι στε-
 φάνῳ ἀπὸ . δραχμῶν] | ὅπως -----

L. 11, Καλλίας etc., cf. *Rec.* 682, l. 7. — Rapprocher notre n° 1478 avec la note.

Archontat de Léostratos, 303/2 av. J.-C.

1874. Décret conférant le droit de cité à Solon de Bargylia. (302 av. J.-C.)

Stele de marbre pentélique brisée en haut. Actuellement au Musée National à Athènes. Στοιχηδόν. — *Insc. Gr.*, II (edit. min.), 507, d'après la restitution de M. A. Wilhelm. — *Dittenberger*, 3^e édit., 347. — Cf. A. Wilhelm, *Urk. dram. Aufführ.*, p. 131.

----- πράττων ἀγαθὸν ὅτι δ|ύναται καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ περὶ
 τε | τοὺς ἀφικνουμένους ἰδίαι Ἀθηναί|ων πρὸς τὸν βα|σιλέα
 κ|α|ι κοινῇ [περ|ὶ τ]ὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων· ἀγαθῇ [τύ||χη
 δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐπαινέσαι | αὐτὸν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ εὐνοίας
 5 τ|ῇ||ς εἰς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τ|ο||ὺς βασιλεῖς καὶ
 στεφανῶσαι χρυσῶ|ι στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον Σόλωνα
 [Σ||τράτωνος Βαργυλήτην καὶ εἶναι [α||ὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ
 10 ἐγγόνους αὐτο[ύ] || καὶ γράψασθαι φυλῆς καὶ δήμου κα[ὶ]
 φρατρίας ἧς ἂν βούληται κατὰ τὸν ν|όμον· δοῦναι δὲ καὶ τὴν
 15 ψῆφον περὶ [α]|ὐτοῦ τοὺς πρυτάνεις εἰς τὴν πρώτη|ν ἐκκλησίαν
 καὶ τοὺς θεσμοθέτας τ|τ||οὺς ἐπὶ Νικοκλέους ἀρχοντος πρσ-
 * [γ]|ράψαι αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ἐν τῷ|ι | Μεταχεινιῶνι
 20 μηνί, ὅπως ἂν οἱ δι|α||τρίβοντες παρὰ τῷ βασιλεῖ ἅπαν|τ|ες
 ἐνδείκνυνται τὴν εὐνοίαν τῷ|ι || δήμῳ εἰδότες ὅτι τιμηθήσον-
 ται ὑ|πὸ τοῦ δήμου ἀξίως τῆς εὐνοίας. Ἀνα|γράψαι δὲ τότε τὸ

ψήφισμα τὸν γραμίματέα τοῦ δήμου ἐν στήλει λιθίνῃ | καὶ
 25 στήσαι ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν || ἀναγραφὴν τῆς στήλης
 δοῦναι τὸν ἐπὶ τῇ διοικήσει - ΔΔΔ - δραχμάς. — |— |— Ὁ
 δῆμος. —

L. 6, il s'agit d'Antigone et de Démétrius Poliorcète. — L. 18, le roi mentionné est Démétrius. — Rapprocher de *Rec.* 122 et de notre n° 1479 qui sont de la même année.

Archontat de Nicoclès, 302/1 av. J.-C.

1875. Décret en l'honneur des athlètes.

(239 av. J.-C.)

Stèle en marbre de l'Hymette surmontée d'un fronton, brisée à droite et en bas. Στοιχηδόν. — G. P. (Economos, *Ἀρχ. Ἐφημ.*, 1911, p. 222. — *Inscr. Gr.*, II, 1 (edit. min.), 784. — Dittenberger, 3^e édit., 473.

Ἐπὶ Ἀθηνόδωρου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Ἀντιγονίδος δωδεκάτη|ς
 πρυτανείας ἥι Ἀρκετος Ἀρχίου Ἀμαξαντεὺς ἐγραμμάτευ|εν·
 Σκироφοριῶνος ἐνάτει ἱσταμένου, ἐνάτει τῆς πρυτανείας·
 5 ἐκκλησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήριζεν Δημήτρι|ος| ||
 Κλεοφώντος Ἀγνούσιος καὶ συμπρόεδροι. - Ἐδο|ξεν τῇ βου||λῇ
 καὶ τῷ δήμῳ. — Καλλίας Θρασίππου Γαργήττιος εἶπε||ν·
 Ἐπειδὴ οἱ ἀθλοθέται ἐπεμελήθησαν [τῆς διοικήσεως τῷ||ν
 Παναθηναίων Ἀγαθαίου Προσπ|αλ|τίου συντελοῦντος κα||, ἰ τοῦ
 10 ἀγῶνος τοῦ τε μουσικοῦ καὶ | τοῦ γυμνικοῦ καὶ τῆς ἵππ||οδρο-
 μίας καὶ τὰ ἄλλα ἅ|παντα ὅσα προσήκεν ἐποίησαν δι||καίως καὶ
 κατὰ τὸ|ν νόμον, ἔθυσαν δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς βουλῆς κ||αὶ τοῦ
 δήμου [τοῦ Ἀθηναίων τῷ τε Ἀπόλλωνι τῷ Πραστατ|ῇριω
 κ|αὶ ----- |τ-----

L. 7, οἱ ἀθλοθέται, cf. Aristote, *Ἀθ. πολ.*, LX, 1 (éd. B. Haussoullier, p. 63). Voir aussi *Rec.* 98, II, 27, 35, 40; 563, I, 57; 569, I, 5/6. — La date de l'archontat d'Athénodore a été fixée par MM. Economos et Kirchner à l'an 240 39 av. J.-C.

1876. Décret du dème de Cholargos relatif aux Thesmophories. (334-333 av. J.-C.)

Stèle de marbre brisée en haut, actuellement au Musée du Louvre. Ét. Michon. *Un décret du dème de Cholargos* (Mém. présentés par div. savants à l'Acad. des Inscr. et B.-L., t. XIII), Paris, 1913 (trad. comm.). — *Inscr. Gr.*, II, 2 (edit. min.), 1184.

-- -τοὺς ἱε|ρ|ο|μνήμονας· — | Τὰς δὲ ἀρχούσας κοινεῖ ἀμφοτ|
 5 ἑρας διδόναι τῆς ἱερείας εἰς || τὴν ἑορτὴν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν

- Θεσμοφορίων ήμικτεῖον | κριθῶν, ήμικτεῖον πυρῶν, ήμι εκτέον
 10 ἀλφίτων, ήμικτέον ἀλ[ε]ύρων, ισχάδων ήμικτέον, χο[ᾶ] || οἶνου,
 ήμίχουν έλαίου, δύο κοτ[ύ]λας μέλιτος, σησάμων λευκῶν χοί-
 νικα, μελάνων χοίνικα, [μ]ήκωνος | χοίνικα, τυροῦ δύο τροφα-
 15 λίδας μῆ | ἔλαττον ἢ στατηρια[ί]αν ἐκατέραν || καὶ σκόρδων δύο
 στατήρας καὶ δαῖδ[α] μῆ ἐλάττονος ἢ δυεῖν ὀβολοῖν καὶ | ἀργυ-
 ρίου Ι-Ι-Ι δραχμάς· ταῦτα δὲ δι·δόναι τὰς ἀρχούσας· ὅπως
 20 δ' ἂν γί[γ]νηται ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Χολαργέω[ν] κατὰ τὰ
 γράμματα εἰσστόν ἅπα ντα χρόνον, στήσαι στήλην καὶ ἀν[α]γρά-
 ψαι τότε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ[ι] λιθίνει ἐν τῷ Πυθίῳ τοὺς ἐπὶ
 25 Κτησι[κ]λέ[ο]υς ἀρχοντος· ὁ τι δ' ἂν ἀναλώσ[ω]σι [λογ]ίσασθαι
 Χολαργεῦσιν. —

L. 4, on a attendu plutôt : τῇ ἱερείᾳ.

Archontat de Ctésiclès, 334/33 av. J.-C.

1877. Décret du dème de Rhamnonte en l'honneur d'un officier. (FIN DU III^e S. AV. J.-C.)

Stèle en marbre de l'Hymette, trouvée à Rhamnonte, actuellement au Musée d'Athènes. — Inscr. Gr., II, 2 (edit. min.), 1312

- Θ[εο]ί. | Κηφισοκλείδης Σωστράτου 'Ραμνούσιος εἶπεν· |
 Δεδόχθαι τῷ δήμῳ· 'Επειδὴ Διονύσιος Ἀρτεμ[ι]δῶρου Κλαζο-
 5 μένιος διατελεῖ εὐνους ὦν || τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων τῷ
 'Ραμνοῦντι καὶ | ἐνδείκνυται τὴν εὐνοίαν ἣν ἔχει εἰς τὸν | δῆμον
 καὶ τῆς φυλακῆς συνεπιμελήτα[ι] | τοῦ χωρίου μετὰ των ἐπι-
 μελητῶν, ἐπαινέσα[ι] Διονύσιον ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῇ[ς]
 10 || εἰς| τὸν δῆμον καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶ[ι] | στεφάνῳ.
 Ἀναγράψαι δὲ τότε τὸ ψήφισμα ἐ[ν] στήλῃ | τὸν ταμίαν καὶ
 στήσαι ἐν τῷ ἱερῶ[ι] | τῆς Νεμέσ[ε]ως. Ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς
 15 στρα[τη]γοῦντας μ[ε]τ' αὐτοῦ καὶ στεφανῶσα[ι] | ἕκαστον αὐτῶ[ν]
 θαλλοῦ στεφάνῳ. —

L. 3, Dionysios de Clazomène semble avoir été commandant d'un corps de mercenaires. — L. 13, cf. *Recueil*, 944, et nos n^{os} 1679 et 1680.

1878. Décret du dème d'Halimonte en l'honneur d'un sacrificateur. (2^{de} MOITIÉ DU IV^e S. AV. J.-C.)

Stèle de marbre pentélique trouvée au S. de Vieux-Phalère, près du petit promontoire de S^t Cosmas. Στοιχῆδόν. — J. J. E. Hondius, *Ann. of the Brit. School at Athens*, t. XXIV (1919 21), p. 151. — *Supplementum epigraphicum graecum*, II (1924), n^o 7, p. 2.

Θ[εο]ί | Θεόφιλος εἶπεν· 'Επειδ[ὴ] Χαρίσανδρος καλῶς κ[αὶ]

5 φιλοτίμως ἐπεμελή||((θ)η τῶν (θ)υσιῶν ὑπὲρ τοῦ | δημάρχου Ἰσχυ-
 10 ρίου, ἐλ|ομένων αὐτὸν τῶν δημο|τῶν καὶ τὰς ἱεροποιά|ς ὅσας οἱ
 15 σάνδρον Χαρισιάδ||ο|υ καὶ στεφανῶσαι αὐτ|ὸ|ν χρυσῶι στεφά-
 νωι ἀπ||ὸ πεντακοσίων δραχμῶ|ν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικ|αιοσύνης
 20 τῆς εἰς τοὺς δι|ημότας· ἀναγράψαι δὲ τ|ὸ ψήφισμα τὸν δήμαρχο|ν
 Κύβερνιν εἰς τὰ κοιν|ὰ γραμματεῖα καὶ ἐν στ|ήλει λιθίνει καὶ
 στήσ|αι ἐν τῷ Διονυσίωι. —

L. 5, le marbre porte ΟΥΣΙΩΝ. La correction est de M. B. Haussoullier.

1879. Décret des thiasotes de Bendis. (274/3 av. J.-C.)

Stèle de marbre trouvée dans l'île de Salamine. — S. Dragoumis, *Ἀρχ. Ἐφημ.*, 1915, p. 2 et suiv. — *Inscr. Gr.*, II, 2 (ed. min.), 1317^b (p. 673). Cf. *Class. Philol.*, 1918, p. 209. — Sous le texte sont disposées six couronnes sur deux rangs (I-III, IV-VI).

Θ|εο[ί]. Ἐπὶ Ἱέρωνος ἄρχοντος καὶ ἱερέως Χαρίνου· μηνὸς
 Σκιροφοριῶνος | δευτέραι ἱσταμένου· κυρίαὶ ἀγοραί. Ἔδοξεν
 τῷ κοινῶι· Ῥύθμος εἶ|πεν· Ἐπειδὴ οἱ ἐπιμεληταὶ οἱ καταστα-
 5 θέντες ἐπεμελήθησαν τῶν || τε θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Βεν|δίδος, δεδόχθαι τῷ κοινῶι τῶν θιασω-
 τῶν· ἐπαινέσαι αὐτοὺς | καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν, μερί-
 σαι δὲ τὸν ταμίαν· ΔΠ : | δραχμάς· τοῦτο δὲ λαβόντες οἱ
 ἐπιμεληταὶ ἀνατέθωσαν | εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Βενδίδος.

I. Οἱ θιασῶται | Χαρίνον | ἱερέα. II. Οἱ θιασῶται | Μένωνα |
 ἐπιμελητήν. III. Οἱ θιασῶται | Νικίαν | ἐπιμελητήν.

IV. Οἱ θιασῶται | Νίκαρχον | ἐπιμελητήν. V. Οἱ θιασῶται |
 Χαρίνον | ταμίαν. VI. Οἱ θιασῶται | Στρατοκλήν | γραμματέα.

L. 3, Ῥύθμος, qui apparaît pour la 1^{re} fois, se retrouve n° 1881. — Rapprocher des n°s 1551, 1557 (dont la date paraît devoir être 265/4 av. J.-C.), et 1881.

1880. Décret d'un thiasé de Salamine en l'honneur des ἐπιμέλετες. (1^{er} TIERS DU III^e S. av. J.-C.)

Plaque de marbre trouvée près du port de la ville de Salamine; brisée en bas. — A. D. Kéramopoulos, *Βιβλιοθήκη τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας*, t. XXII (1923), p. 114 (photographie du marbre, p. 113). — A partir de la ligne 14, le texte est divisé en deux colonnes (A et B). — *Supplem. epigraphicum graecum*, II (1924), n° 9, p. 4. — Cf. T. Walek, *Rev. de Phil.*, 1924, p. 5 et suiv.

Ἐπὶ Κυθήνορος ἄρχοντος, Ἀνθεστηριῶνος τρίτει ἱσταμένου· |
 κυρίαὶ ἀγοραί· Βάτραχος εἶπεν· Ἐπειδὴ τῶν θιασωτῶν κατ'ένιαι-

τὸν | οἱ καθιστάμενοι εἰς τὰς ἐπιμελείας καλῶς καὶ φιλοτίμως
 ἐπιμεμέληνται τῶν τε θυσιῶν, ὡς αὐτοῖς πάτριόν ἐστιν, καὶ
 5 τῶν ἄλλων || ὅσων αὐτοῖς ὁ νόμος προστάττει καὶ τοὺς λόγους
 ἀποδεδῶκα|σι· δεδόχθαι τῷ κοινῷ ἐπαινέσαι αὐτοὺς καὶ στε-
 φανῶσαι καὶ ἀ|ναγράψαι κατ'ἐνιαυτὸν ἐκάστην τὴν ἐπιμέλειαν
 ἀπὸ Πολυεύκτου | ἄρχοντος μέχρι Θεοφήμου· ἐλέσθαι δὲ τρεῖς
 ἄνδρας, οἵτινες λα|βόντες τὸ ἔξαιρεθὲν ἀργύριον ἀναθήσουσι εἰς
 10 τὸ ἱερὸν στήλη[v] || καὶ ἀναγράψουσι τό τε ψήφισμα καὶ τοὺς
 ἐστεφανωμέν[ους] | κατ'ὄνομα ἕκαστον· οἱ δὲ αἰρεθέντες λόγον
 ἀποδότωσαν το[ῦ] | ἔξαιρεθέντος ἀργυρίου εἰς τὸ ἀνάθημα. Οἷδε
 εἰρήθησαν· | Βάτραχος, Δόκιμος, Κράτης. —

- A. 'Επὶ Πολυεύκτου ἄρχοντος ἐπιμεληταί· || Εὐτυχίδης, Θάλλος,
 | γραμματεὺς Βάτραχος, | ταμίας Κτήσιππος. | 'Επὶ 'Ιέρωνος
 20 ἐπιμεληταί· | Διότιμος, Δημήτριος, Πύρρος, || γραμματεὺς
 'Αρχέπολις, | ταμίας Βάτραχος. | 'Επὶ Διομέδοντος ἐ[πιμεληταί]· ||
 25 Ξένων, Ἀμφί[πολις], | Θάλλος, Ἀγ --- || γραμμα[τεὺς] ---
 B. 'Επὶ Κυδήνορος ἐπιμεληταί· || Τίβειος, Ἀρτέμων, Θάλλος, |
 γραμματεὺς Ἀρχέπολις, | Ταμίας Κράτης. | 'Επ' 'Εὐρυκλείδου
 — | γραμματεὺς Β[άτραχος] | ταμίας Κρ[άτης] ---

1881. Décret d'un thiase de Salamine.

(1^{re} MOITIÉ DU III^e S. AV. J.-C.)

Plaque de marbre trouvée à Salamine. — A. D. Keramopoulos, Βιβλιοθήκη
 τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, t. XXII (1923), p. 112. — *Supplem.*
epigraphicum graecum, II, n^o 10, p. 5.

Θεο[ί] |. 'Επὶ Θερσιλόχου ἄρχοντος, Σκιροφοριῶνος δευτέ-
 ραι ἰσ|ταμένου, κυρίαί ἀγοραῖ· Νικίας εἶπεν· 'Επειδὴ οἱ ἐπιμελη|
 5 ται οἱ κατασταθέντες ὑπὸ τοῦ κοινοῦ καλῶς καὶ φιλοτί|μως
 ἐπεμελήθησαν τῶν τε θυσιῶν τοῖς θεοῖς καὶ τῶν ἄλ|λων ἀπάν-
 των τῶν περὶ τὸ κοινὸν καὶ τοὺς λόγους ἀπέδω|καν τῶν ἀνηλω-
 μένων· ἀγαθὴ τύχη· δεδόχθαι τοῖς θια|σώταις ἐπαινέσαι αὐτοὺς
 καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐ|τῶν θαλλοῦ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα
 10 καὶ δικαιοσύνης· || 'Ρύθμον ἐπιμελητὴν, 'Ονήσιμον ἐπιμελητὴν,
 'Ωφελίωνα ἐπι|μελητὴν, ταμίαν Δόκιμον, γραμματέα Στρατο-
 κλῆν, 'Ελευσί|νιον ἱερέα. —

Suivent six couronnes disposées en deux lignes, les cinq premières
 contiennent chacune un nom : 'Ρύθμον. 'Ονήσιμον. 'Ωφελίωνα. | Δόκιμον.
 Στρατοκλῆν.

L. 10, 'Ρύθμον, cf. 1879, l. 3.

FIN

ADDITIONS ET CORRECTIONS

1427. Dittenberger, 3^e éd., 13. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 1.
1428. Dittenberger, 3^e éd., 41.
1430. Dittenberger, 3^e éd., 71.
1431. Dittenberger, 3^e éd., 76.
1432. Dittenberger, 3^e éd., 89.
1433. Dittenberger, 3^e éd., 92.
1434. Dittenberger, 3^e éd., 107.
1435. Dittenberger, 3^e éd., 108. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 18.
1436. Dittenberger, 3^e éd., 113. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 21.
1437. Dittenberger, 3^e éd., 112.
1441. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 33.
1442. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 10. — P. Foucart, *Un décret Athénien relatif aux combattants de Phylé* (Mém. de l'Acad. des Inscr. et B.-L., t. XLII), Paris, 1920. — Dittenberger, 3^e éd., 120.
1443. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 14. — Dittenberger, 3^e éd., 122. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 25.
1444. Dittenberger, 3^e éd., 129.
1445. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 31. — Dittenberger, 3^e éd., 138. — Nachmanson, *Hist. att. Inschr.*, 29.
1446. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 34. — Dittenberger, 3^e éd., 142.
1447. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 36. — Dittenberger, 3^e éd., 143.
1448. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 41. — Dittenberger, 3^e éd., 146.
1449. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 96. — Dittenberger, 3^e éd., 150.
1450. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 145. — Dittenberger, 3^e éd., 186.
1451. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 102. — Dittenberger, 3^e éd., 157.
1452. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 105. — Dittenberger, 3^e éd., 163.
1453. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 114. — Dittenberger, 3^e éd., 180.
1454. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 124. — Dittenberger, 3^e éd., 190.
1455. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 125. — Dittenberger, 3^e éd., 191.
1456. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 127. — Dittenberger, 3^e éd., 196.
1457. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 128. — Dittenberger, 3^e éd., 197.
1458. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 133. — Dittenberger, 3^e éd., 199.
1459. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 140. — Dittenberger, 3^e éd., 200.
1460. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 211.
1461. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 213. — Dittenberger, 3^e éd., 205.

1462. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 222. — Dittenberger, 3^e éd., 226.
 1463. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 233. — Dittenberger, 3^e éd., 256.
 1464. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 231. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 37.
 1465. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 244. — Voir le texte du *Devis des travaux* sous notre n^o 1515.
 1466. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 238.
 1467. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 339.
 1468. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 347.
 1469. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 349.
 1470. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 354. — Dittenberger, 3^e éd., 299.
 1471. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 387. — Dittenberger, 3^e éd., 315. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 40.
 1472. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 399.
 1473. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 467. — Dittenberger, 3^e éd., 327.
 1474. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 471.
 1475. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 555.
 1476. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 487. — Dittenberger, 3^e éd., 336.
 1477. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 488.
 1478. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 498.
 1479. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 500. — Dittenberger, 3^e éd., 345.
 1480. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 650. — Dittenberger, 3^e éd., 367.
 1481. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 667. — Dittenberger, 3^e éd., 387.
 1482. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 677. — Dittenberger, 3^e éd., 401.
 1483. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 674. — Dittenberger, 3^e éd., 400.
 1484. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 683.
 1485. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 778. — Dittenberger, 3^e éd., 464. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 52.
 1486. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 779. — Dittenberger, 3^e éd., 465.
 1487. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 808. — Dittenberger, 3^e éd., 476. — Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 54.
 1488. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 785. — Dittenberger, 3^e éd., 474.
 1489. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 786. — Dittenberger, 3^e éd., 475.
 1490. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 788. — Dittenberger, 3^e éd., 486.
 1491. Inscr. Gr., II, 1 (ed. min.), 790. — Dittenberger, 3^e éd., 487.
 1492. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 834. — Dittenberger, 3^e éd., 497.
 1493. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 832. — Dittenberger, 3^e éd., 496.
 1494. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 912.
 1496. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 884. — Dittenberger, 3^e éd., 580.
 1497. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 903. — Dittenberger, 3^e éd., 640.
 1498. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 915.
 1499. Inscr. Gr., XI, 4, 1056.
 1500. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 945. — Dittenberger, 3^e éd., 631.
 1501. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1013.
 1502. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1012. — Dittenberger, 3^e éd., 706.
 1503. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1034. — Dittenberger, 3^e éd., 718.
 1504. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1036.
 1505. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1141.

- 1506.** Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1174.
1507. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1204.
1508. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1182.
1510. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1223.
1512. Nachmanson, *Hist. att. Inscr.*, 27.
1516. Dittenberger, 3^e éd., 971.
1517. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1254.
1518. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1260.
1519. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1270.
1520. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1281.
1521. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1302.
1522. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1272. — Dittenberger, 3^e éd., 947.
1532. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 995.
1533. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 840.
1535. L. 3, au début, M. Foucart, dans une leçon du Collège de France, a restitué Ἀρήμου ἀργυρίου, cette ligne ayant dû avoir à gauche, comme la première, une lettre de plus que les autres.
1541. Dittenberger, 3^e éd., 711 D¹. — L. 6, voir notre n° 1643 avec la note.
1546. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1244.
1548. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1259.
1549. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1275.
1550. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1262.
1551. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1283.
1552. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1282. — Dittenberger, 3^e éd., 1105.
1553. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1292.
1554. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1297.
1555. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1320.
1556. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1322.
1557. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1317.
1558. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1324.
1559. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1328.
1561. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1337.
1562. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1339.
1563. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1369.
1564. Inscr. Gr., II, 2 (ed. min.), 1368. — Dittenberger, 3^e éd., 1109.
1597. L'épithaphe de pottier mentionnée dans la note se trouve au n° 1820.
1713. Voir l'épithaphe d'Habryllis, fille de Mikion, au n° 1802.
1746. Ligne 2, lire Τέτ(τ)υχον... (cf. *Index alph.*, s. v.)

1111 1111 1111
1111 1111 1111
1111 1111 1111

A

1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111

1111 1111 1111

1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111
1111 1111 1111 1111 1111

TABLES DE CONCORDANCE

Inscr. Græcæ					
I,	9	1428	II,	491 ¹²	1758
	27	1429		491 ²⁹	1763
	33	1430		491 ³⁰	1761
41	1438			491 ³¹	1762
51	1434			4	1441
59	1435			6	1443
66	1431			15b	1451
332	1626			19	1448
351	1584			49	1449
357	1694			52	1452
362	1576			57	1453
374	1585			64	1454
387	1622			65	1455
399	1586			66	1457
403	1587			66b	1456
449	1747			69	1458
463	1746			73	1450
466	1755			105	1447
468	1749			109	1461
474	1755			115b	1462
477	1756			117	1463
479	1753			122	1466
483	1754			169	1467
suppl., 373 ^{uo}	1583			175b	1469
373 ²⁰²	1581			193	1472
373 ²¹⁵	1575			198	1464
373 ²²⁴	1579			224	1460
373 ²²¹	1577			247	1474
373 ²³⁸	1574			249	1473
373 ²⁵⁸	1695			251	1475
373 ²⁶²	1580			258	1476
422 ¹⁴	1750			308	1485
422 ¹⁶	1678			318	1481
477b	1751			320	1487
477c	1752			319	1492
477h	1748			391	1498
491 ⁸	1759			404	1533
				414	1496
				475	1502
				II,	476
					477
					555
					571
					575
					582
					592
					617
					620
					624
					627
					630
					639
					678
					885
					953
					956
					986b
					988
					1088
					1168
					1170
					1171
					1181
					1205
					1206
					1208
					1214
					1226
					1250
					1285
					1291
					1294
					1298
					1300
					1302
					1329
					1330
					1333
					1501
					1503
					1505
					1506
					1508
					1507
					1510
					1553
					1557
					1559
					1561
					1562
					1532
					1534
					1722
					1559
					1503
					1547
					1709
					1742
					1705
					1717
					1602
					1617
					1683
					1667
					1663
					1594
					1619
					1696
					1699
					1700
					1702
					1714
					1698
					1697
					1597
					1603
					1638

II, 1336	1637	II, 1672	1571	II, 3577	1788
1367	1701	1675	1767	3582	1817
1369	1707	1677	1757	3620	1779
1372	1716	1678	1774	3627	1825
1379	1598	1995	1772	3650	1826
1385	1601	2061	1828	3656	1764
1386	1599	2084	1769	3673	1795
1388	1713	2088	1784	3688	1794
1390	1600	2089	1785	3832	1827
1398	1706	2091	1786	3877	1801
1406b	1710	2116	1791	3895	1819
1410	1715	2169	1802	3897	1792
1413	1629	2178	1766	3903	1793
1414	1630	2225	1799	3932	1823
1423	1590	2263	1780	4014	1775
1427	1592	2442	1781	4048	1824
1430	1595	2453	1771	4109	1814
1434	1596	2477	1782	4113	1829
1442	1645	2643	1778	4135	1798
1447	1647	2719	1831	II, 5, 14c	1445
1453	1648	2828	1866	15c	1446
1475	1650	2831	1832	173b	1468
1481	1651	2835	1864	178b	1470
1491	1654	2836	1860	264d	1478
1505	1652	2838	1865	308b	1486
1513	1588	2864	1855	309b	1480
1525	1682	2867	1768	323b	1484
1536	1668	2892	1776	371b	1482
1543	1616	2920	1842	385b	1493
1544	1623	2937	1852	407e	1429
1546	1687	2982	1765	441d	1500
1556	1664	3004	1777	463b	1503
1560	1666	3021	1838	477d	1504
1565	1662	3023	1837	603b	1546
1570	1679a	3070	1853	614b	1522
1571	1679b	3074	1859	616b	1552
1571b	1605	3111	1834	1054f	1516
1571c	1639	3118	1868	1190c	1643
1572	1604	3144	1854	1219c	1718
1578	1606	3167	1836	1226d	1620
1580	1607	3198	1862	1334b	1708
1583	1608	3229	1867	1335b	1719
1585	1609	3234	1844	1380b	1680
1587	1689	3260b	1856	1393b	1678
1590	1670	3269	1863	1426b	1591
1600	1675	3308	1851	1531b	1665
1609	1642	3318	1858	1620c	1641
1613	1640	3319	1857	2278b	1843
1620c	1631	3343	1797	2544b	1773
1620d	1632	3379	1861	2773b	1849
1655	1712	3385	1833	3552b	1770
1656	1565	3394	1840	III, 23	1563
1663	1570	3412	1841	131	1640
1669	1566	3473	1815	132bis	1614
1670	1567	3566	1822	132a	1655

133b	1659	II, 1,	36	1447	II, 2,	884	1496
140	1690		41	1448		903	1497
145a	1691		47	1870		912	1494
148	1613		96	1449		915	1498
151	1611		102	1451		945	1500
156	1612		105	1452		1012	1502
162	1692		114	1453		1013	1503
163	1660		124	1454		1034	1501
165	1571		125	1455		1036	1504
181a	1658		127	1456		1141	1505
181b	1657		128	1457		1174	1506
181c	1661		133	1458		1182	1508
210	1676		140	1459		1184	1876
299	1566		145	1450		1204	1507
300	1567		211	1460		1223	1510
302	1565		213	1461		1244	1546
428	1721		218	1871		1254	1517
487	1724		222	1462		1259	1548
561a	1720		231	1464		1260	1518
720	1627		233	1463		1262	1550
777	1716		238	1466		1270	1519
900	1723		244	1465		1272	1522
926	1671		276	1872		1275	1549
1308	1809		327	1473		1281	1520
1311	1807		338	1467		1282	1552
1348	1812		347	1468		1283	1551
1453	1821		349	1469		1292	1553
1454	1847		354	1470		1297	1554
1490	1808		387	1471		1302	1521
1625	1805		399	1472		1312	1877
1705	1804		467	1473		1317	1557
2189	1850		471	1474		1317b	1879
2236	1806		487	1476		1320	1555
2569	1869		488	1477		1322	1556
2746	1845		493	1873		1324	1558
2747	1846		498	1478		1328	1559
3349	1848		500	1479		1337	1561
II, 3,	24		507	1874		1339	1562
	38		555	1475		1368	1564
	66		650	1480		1369	1563
	69		667	1481			
	87		674	1483			
	102		677	1482			
	103		683	1484			
	108		718	1485			
			779	1486			
			784	1875			
			785	1488			
			786	1489			
			788	1490			
			790	1491			
			808	1487			
		II, 2,	832	1493			
			834	1492			
			840	1533			

 Dittenberger, 3^e éd.

13	1427
41	1428
71	1430
76	1431
89	1432
92	1433
107	1434
108	1435
112	1437
113	1436
120	1442
122	1443

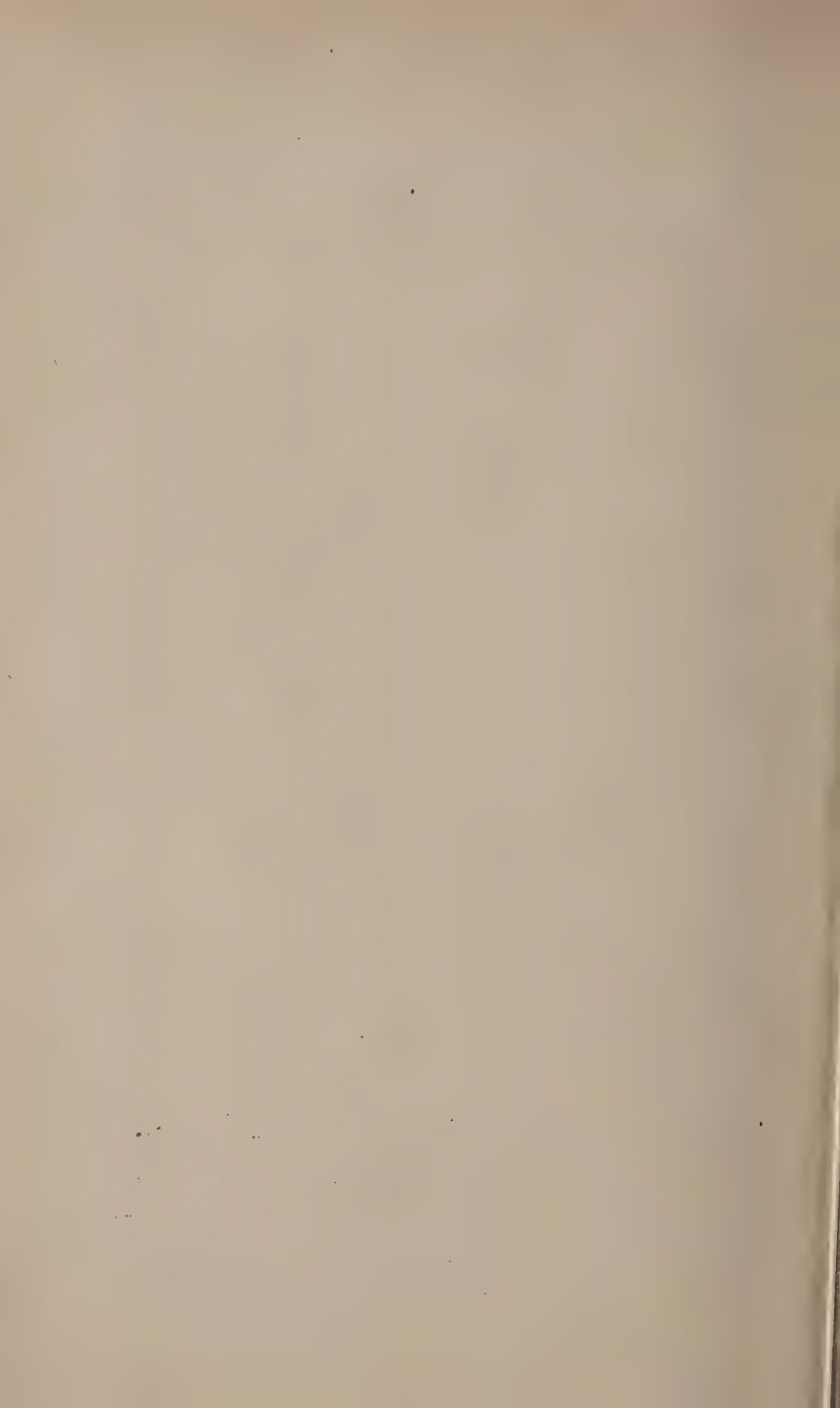
 Inscr. Græcæ
edit. minor

II, 1,	10	1442
	14	1443
	31	1445
	33	1441
	34	1446

129	1444	706	1502	731b	1792
130	1769	711D	1541	132	1758
138	1445	716	1503	136	1787
142	1446	755	1668	139	1777
143	1447	759	1721	141	1795
144	1870	947	1522	143	1799
146	1448	971	1516	144	1772
150	1449	1105	1552	147	1794
157	1451	1109	1564	159	1791
163	1452	1125	1693	172	1860
180	1453	1143	1655	173	1801
186	1450	1150	1661	225	1807
190	1454	1151	1591	418	1812
191	1455	1153	1625	541	1809
196	1456	1154	1605	542	1749
197	1457			544	1751
199	1458			603	1781
200	1459	Cougny, Anth.		609	1798
205	1461	Graec., III.		3, 69	1747
207	1871				
226	1462	1, 32	1525		
256	1463	62	1645	A. Wilhelm, Beitr. z.	
299	1470	73	1706	gr. Inschr.	
315	1471	74	1699	p. 13	1755
327	1473	77	1618	p. 22	1574
336	1476	80	1592	p. 24 (fig. 9 et 10)	1626
345	1479	87	1697	p. 36 (fig. 16)	1760
347	1874	127	1596	p. 38 (fig. 17)	1589
365	1700	174b	1637	p. 40 (fig. 18)	1820
367	1480	224	1723	p. 44 (fig. 21)	1625
400	1483	309	1714	p. 50	1741
401	1482	2, 11	1746	p. 52 (fig. 25)	1569
464	1485	13	1756	p. 58	1518
465	1486	15	1753	p. 61 (fig. 27)	1711
473	1875	32	1778	p. 63	1764
474	1488	33	1776	p. 65 (fig. 29)	1790
475	1489	36	1788	p. 70	1813
476	1487	37	1768	p. 75	1635
486	1490	38	1834	p. 77	1712
487	1491	44	1774	p. 84 (fig. 43)	1803
493	1873	47	1780	p. 86 (fig. 49)	1703
496	1493	51	1841	p. 90 (fig. 47)	1621
497	1492	53	1767	p. 93 (fig. 50)	1644
580	1496	121b	1771	p. 93 (fig. 51)	1688
640	1497	122	1779	p. 94 (fig. 52)	1672
651	1500	127	1766		

INSCRIPTIONS MÉTRIQUES

Αθρει Κεκροπίδην...	1716	Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας...	1777
Αἰσχίνης ἀνέθηκεν...	1581	Οὐ σπάνις ἐστὶ...	1788
Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα...	1759	Οὐθεις μόχθος ἔπαινον...	1779
Ἀνθρῶπε, δς στείχεις...	1748	Οὗτος δ γῆς τέμνων...	1807
Ἀντιλόχου ποτὶ σῆμ'...	1755	Οὐχὶ πέπλους οὐ χρυσὸν	1789
Ἀντιχάρους Διοκλῆς...	1589	Παῖδ'α τοι ἰφθίμαν...	1801
Γαῖα μὲν εἰς φάος...	1798	Παιδὸς ἀποφθιμένοιο ..	1752
Γῆν καὶ ὕδωρ...	1820	Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν...	1599
Γηραιὰν ἄνοσον παῖδας...	1793	Πάντων ἀνθρώπων νόμος	1833
Δηίλοχος μ' ἐτέκνωσε...	1843	Πάντων ὧν θέμις ἐστὶ...	1792
Δῆμῳ Ἀθηναίων...	1626	Παρθένῳ Ἐκφάντου...	1585
Εἶλε σόν, Ἡράκλειτε...	1831	Πιστῆς ἡδείας τε χάριν...	1770
Εἰ καὶ τις προτέρων...	1714	Πλείστα μὲν εὐφρανθεῖς...	1841 ^a
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε...	1706	Πλείστομ μὲν καὶ ζῶσα...	1782 ^a
Εἰμὶ μὲν, ὡς ἐσορᾷς...	1681	Πλῶτις ὁ πολλὰ καμῶν...	1812
Εἰ σε τύχη προὔπεμψε...	1780	Πολλὰ μεθ' ἡλικίας...	1781
Εἴτ' ἀστὸς τις ἀνὴρ...	1746	Πόντου ἀπ' Εὐξείνου...	1856
Ἑλλάς μὲν πρωτεῖα...	1835	Πραξιτέλους ἦνθουν...	1809
Ἐνθάδε γῆ κατέχει...	1834	Προξένιας ἀρετῆς...	1758
Ἐνθάδε Θέρσανδρον καί...	1774	Σῆμα φίλου παιδός...	1753
Ἐνθάδε Πυθοκλῆς κεῖται...	1776	Σῆμα Φρασικλείας...	1747
Ἐνθάδε Φιλτιάδης Πάριος...	1756	Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν. .	1772
Ἐννέα ἐτῶν ἐβίων...	1796	Σῆς ἀρετῆς, Νικοποτολέμῃ...	1799
Ἐργάτις οὔσα γυνή...	1775	Σπονδῆς καὶ λιβάνου...	1677
Ἐρμῇ τὴν μῆνην...	1621	Στήλῃ, τίς σ' ἔστησεν...	1816
Εὐσεβῇ ἀσκήσασα...	1782 ^b	Σωθεῖς ἐγ μεγάλων. .	1592
Ζηλοῖ σε Ἑλλάς...	1794	Σῶμα μὲν ἐνθάδε...	1779 ^b
Ἢ μὲν καλλικόμοις...	1841 ^b	Σῶμα σὺν ἐν κόλοις...	1787
Ἡδυγέλῳτι χορῶι...	1699	Τηλέμαχος σε ἱέρωσε...	1645
Ἡρᾶς Ἀθηναίοισι...	1773	Τηλοῦ πατρίδος οὔσα...	1795
Κήρυκι ἀθανάτων Ἐρμῇ...	1618	Τί σπεύσας, Αἶδη...	1810
Κλέοχος τεχνίτης...	1828	Τόνδε νεῦ σοι, ἄναξ...	1637
Λήμνου ἀπ' ἡγαθέας...	1771	Τόνδε Πυρῆς ἀνέθηκε...	1587
Λυσεία ἐνθάδε σῆμα...	1749	Τόνδε σοι, ὦ μεγάλη...	1665
Λυσικλείδης ἀνέθηκεν...	1678	Τοὺς ἀγαθοὺς ἔσπερξεν...	1766
Μηθεῖς ἀνθρώπων...	1860	Φαιδιμίδης ἀνέθηκεν...	1590
Μῆτερα ἔθηκα ὀσιῶς...	1842	Φαρθένε, ἐν Ἀκροπόλει...	1577
Μήτηρ Μαρκιανοῦ...	1723	Χαίρετ' ἀριστῆς...	1757
Μητρός παντοτέκνου...	1791	Χερσί τε καὶ τέχναις...	1596
Μνήμα δικαιοσύνης...	1768	ὦ τὸν δαιμνήστου...	1778
Μνήμα τόδ' ἐστ' ἐπὶ...	1767		



INDEX ALPHABÉTIQUE

N. B. — Les chiffres arabes désignent les numéros du *Supplément*. Les noms de lieux sont en PETITES CAPITALES; les autres noms propres en romaines; les noms communs en *italiques*. On a suivi l'ordre des lettres de l'alphabet français (A — Z), sans faire de distinction entre H et E, Ω et O. *Sign. d'art.* = Signature d'artiste. *Épit.* = épitaphe.

Acarnaniens. Décret pour les —, 1429.

Ἀχελώϊος. Offrande à —, 1669.

Administration de l'Asclépieion, 1532.

Ἀγαθή Τύχη. Offrande à —, 1668.

Ἀγλαυρος. Prêtresse d'—, 1707.

Agonothète. Offrande pour un —, 1634, 1635.

Agoraios. Cf. Hermès.

Αἰών, 1693.

Alcibiade. Décret proposé par —, 1436.

Alkibios, citharède. Ex-voto d'—, 1694.

Alliance d'Athènes avec Amyntas III, 1451; — avec les Béotiens, 1443; — avec les Bottiéens, 1432; — avec Byzance, 1448; — avec Denys I, 1452; — avec Mytilène, 1461; — avec Olynthe, 1447; — avec les rois de Thrace, de Péonie et d'Illyrie, contre Philippe, 1456.

ἀλοπῳλῖς, *Épit.* d'une —, 1823.

Ammon. Thiasotes d'—, 1552.

Ammonios, médecin. Dédicace pour —, 1716.

ἀμπελοουργός. *Épit.* d'un —, 1847.

Amphiéaristes de Rhamnonte. Décret pour les —, 1468.

Amphis, poète comique. Décret pour —, 1468.

Aminos. Orgéons d'—, 1548.

Amyntas III. Alliance avec —. 1451.

Andokidès, peintre de vases. Offrande d'—, 1575.

Androclès, prêtre d'Asclépios. Décret pour —, 1470.

Andron d'Halicarnasse, 1849.

Ἀνθηππασία. Victoire au concours d'—, 1700.

Antidoros, prêtre de Callistè. Décret pour —, 1490.

Antigonis, tribu, 1494.

Antiochis, tribu, 1483.

ἀπαρχή. Offrandes d'—, 1583-4; 1589; 1597.

Ἀφιγναῖος = Ἀφιδναῖος, 1764, 1790.

Aphrodite. Offrande à —, 1663-67; décret pour une prêtresse d'—, 1561; — Pandémos, 1665; — Euploia, 1667.

ΑΡΗΥΤΙΣ. Décret pour —, 1438.

Apollon. Offrande à —, 1643.

Ἀπόλλων Γεφυραῖος. Offrande à —, 1644.

— Πύθος. Offrande à —, 1669.

Arabe. *Épit.* d'un —, 1866.

Arbitres. Décrets pour des — de Lamia, 1485-6.

Archiéraniste des thiasotes de Callistè, 1554.

ἀρχικαμινευτής. *Épit.* d'un —, 1818,

ἀρετὴ θεοῦ, 1591.

- Ἀριστίων Πάριος. *Sign. d'Art.*, 1747, 1751, 1755.
- Aristocréon de Séleucie. Décrets pour —, 1488-9.
- Arménienne. *Épit.* d'une —, 1864.
- Ἀρτεμὶς Δικτύωνη. Offrande à —, 1642.
- Λοχία. Offrande à —, 1669.
- Νάνα. Offrande à —, 1640.
- Ὠραία. Offrande à —, 1639.
- Σωτεία. Offrande à —, 1641.
- Ἐριθος. Autel d'—, 1572.
- Artémisiastes. Dédicace des —, 1708.
- Artistes dionysiaques. Décret des —, 1555.
- ἀρτοκόπος, 1821.
- Ascalonite. *Épit.* d'un —, 1860.
- Asclépiadès de Byzance. Décret pour —, 1475.
- Asclépieion. Chronique de l'—, 1529; administration de l'—, 1532.
- Asclépiodore. Décret conférant l'isotélie à —, 1872.
- Asclépios. Décret relatif au culte d'—, 1870; offrandes à —, 1645-61; prêtre d'—, 1470.
- Assyrien. *Épit.* d'un —, 1865.
- Athéna. Offrandes à —, 1573-1602; phiales offertes à —, 1538-9.
- Democratia. Autel de —, 1571.
- Ergané. Offrandes à —, 1596-7.
- Polias. Offrandes à —, 1595, 1600, 1602.
- Athlothètes. Décret en l'honneur des —, 1875.
- Attale I^{er}, roi de Pergame, éponyme d'une tribu athénienne. Prêtre d'—, 1567B.
- Attale II. Dédicace pour —, 1717.
- Aulète. *Épit.* d'un —, 1835.
- βαλανεύς. *Épit.* d'un —, 1827.
- Βασίλεια. Victoire aux —, 1701.
- Bendis. Procession annuelle de —, 1551; thiasotes de —, 1557, 1879.
- Béotiens. Alliance avec les —, 1443.
- Βερένικη, 1712.
- Bithys, général de Démétrius II. Décret accordant le droit de cité à —, 1487.
- Bornes de sépultures, 1742-4.
- Bottiéens. Alliance avec les —, 1432.
- βουκτόνος. Offrande d'un —, 1621.
- Boulaia, cf. Héra.
- Boulangère. Offrande d'une —, 1578.
- Boutès, héros éponyme des Étéoboutades. Prêtre de —, 1566.
- Bûcheron. *Épit.* d'un —, 1760.
- Byzance. Alliance avec —, 1448.
- Cahier des charges pour la construction de socles de trépieds, 1513; — pour la réfection des murs de Munichie, 1515.
- Calendrier de sacrifices, 1530.
- Callistè. Décret pour un prêtre de —, 1490; thiasotes de —, 1554.
- Canéphore. Dédicace pour une —, 1713; — accompagnant la Pythaidè, 1540, 1543.
- CARPATHOS. Décret pour —, 1444.
- Cécropis. Décret de la tribu —, 1505.
- CÉPHALLÉNIE. Décret pour —, 1449.
- C. Julius César. Dédicace pour —, 1721.
- χαλκόπητης, 1768.
- Χαρίσανδρος Χαρισιδδου. Décret pour —, 1878.
- Χάριτες, cf. Δημος καὶ Χάριτες.
- Chevaliers. Dédicace des —, 1636.
- CHIOS. Traité avec —, 1446.
- CHOLARGOS. Décret du dème de —, 1876.
- Chronique de l'Asclépieion, 1529.
- χρυσωτρία, 1731.
- Cilicien. *Épit.* d'un —, 1853.
- Circulation monétaire. Loi réglant la —, 1439.
- Citharède. Ex-voto d'un —, 1694.
- Clazoménien établis à Daphnonte. Décret pour des —, 1436.
- Clérouques de Lesbos. Décret des —, 1510; décret pour l'envoi de — à Potidée, 1453.
- Collège de magistrats. Décret pour un —, 1477.
- Comptes des trésoriers d'Athéna, 1535 (cf. *Add. et Corr.*).
- Confédération athénienne, 1449.
- Conseil. Liste des membres du —, 1525.
- Construction de socles dans le Kynosarges, 1513.

CORCYRE. Décret pour —, 1449.
 Corinthios. Décret accordant le droit de cité à —, 1440.
Corporation de négociants du Pirée. Décret pour une —, 1502.
Cosmète. Dédicace pour un —, 1704.
Culte du héros médecin, 1533.
 Cypriote. *Épit.* d'un —, 1859.
 Cyrénéen. *Épit.* d'un —, 1868.
Dadouque, 1629-30.
 DAPHNONTÉ. Clazoméniens établis à —, 1436.
Déeses d'Éleusis. Offrandes aux —, 1626-31.
 DÉLOS. Prêtres athéniens de —, 1531.
Dèmes, cf. CHOLARGOS, ÉLEUSIS, HALIMONTE, PIRÉE, RHAMNONTÉ, SALAMINE, SUNIUM.
 Δημοκρατία, cf. Athéna.
 Δήμος καὶ Χάριτες. Prêtre de —, 1712.
 Démosthène. Décret proposé par —, 1464 (cf. le suivant).
 Δημοσθένης. Imprécation contre —, 1729.
 Denys I de Syracuse. Alliance avec —, 1452.
 Dexiléos. *Épit.* de —, 1769.
 Δικτύνη, cf. Ἀρτεμις.
Didascalos des éphèbes. Dédicace pour un —, 1704.
 Δῖς Θριδσιος. *Sign. d'art.*, 1598, 1710.
Dime. Offrande d'une —, 1581, 1587.
 Diodoros. *Épit.* de —, 1797.
 Diodoros, ami d'Eumène II. Décret pour —, 1500.
 Diogénès, libérateur d'Athènes, 1567A.
Dionysies. Victoire aux —, 1699.
 Διονύσιος Διονυσίου Θριδσιος. Dédicace pour —, 1710.
 Διονύσιος Ἀρτεμιδώρου Κλαζομένιος. Décret de Rhamnonté pour —, 1877.
 Dionysos. Offrandes à —, 1633-35, 37; — Lenaïos. Offrande à —, 1636.
 Διοπτέλης Σιδώνιος. Dédicace pour —, 1719.
 Dioscoride d'Abdère. Décret pour —, 1871.
 Diphilos. *Épit.* de —, 1797.

Dithyrambe. Concours de —, 1701.
 Douze Dieux. Offrande aux —, 1668.
 Dracontidès d'Andros. Décret pour —, 1466.
Droit de cité. Décrets conférant le —, 1435; 1440; 1442; 1462; 1487; 1874.
 Ébruzelmis, roi des Odryses. Décret pour —, 1445.
 ΕΤΟΝΙΑ. Murs de —, 1465.
 Εἰλειθυία. Offrandes à —, 1669-72.
 Ἐκατόμβοια. Victoire aux —, 1701.
 ÉLEUSIS. Garnison d'—, 1522.
 Ἑλῑεία. Victoire aux —, 1701.
 Ἐναγώνιος, cf. Hermès.
 Ἐνδιος Αἰσχροῦ. Dédicace pour —, 1711.
 Ἐνδοιος, *sign. d'art.*, 1756.
 Ἐόρτιος, *sign. d'art.*, 1634.
Éphèbes. Dédicaces des —, 1619-20; — couronnant leurs chefs, 1704.
 Ἐπιβολαδοποιός. *Épit.* d'un —, 1825.
Épimélètes des mystères d'Éleusis. Décret pour les —, 1484; décret pour les — d'un thiasé, 1880-1.
 Ἐπιταγήν, 1688, cf. κατ' ἐπιταγήν.
Éranistes, 1851; offrande des —, 1603; dédicace des —, 1709.
Éranos. Liste des membres d'un —, 1560; loi d'un —, 1563.
 Ἐρεχθεus. Offrande à —, 1622.
 Ergané, cf. Athéna.
Ergastines. Décrets pour des —, 1503-4.
 Éris de Byzance. Décret pour —, 1497.
 Érithos, cf. Artémis.
Errhéphore, 1600-1.
 ΕΡΥΘΡΕΕΣ. Décret pour —, 1429.
 Εὐβουλίδης, *sign. d'art.*, 1599.
 Eucharès. Décret pour —, 1476.
 Εὐχειρ, *sign. d'art.*, 1599.
 Euclès. Décret pour le hérant —, 1450.
 Εὐκολίνη. Offrande à —, 1670.
 Euploia, cf. Aphrodite.
 Eurycleidès de Céphisia. Décret pour —, 1492.
 Eurylochos de Cydonia. Décret pour —, 1472.
 Eurymédon (héros). Offrande à —, 1685.

Ἐνέγορος. *Épit.* de —, 1783.
Ἐεήκεστος. *sign. d'art.*, 1595.
Ἐεγέτε des Eumolpides. Offrande d'un —, 1627-8.
Fortifications. Comptes de travaux faits aux — du Pirée, 1512.
Galatè. *Épit.* d'un —, 1855.
Garnison d'Éleusis, 1522; — de Sanium, 1518-21.
Γεφυραῖος, cf. Apollon.
Γράβος, roi d'Illyrie, 1456.
γραμματεὺς. Offrande d'un —, 1586.
Gymnasiarque. Offrande d'un —, 1617.
Habryllis, prêtresse d'Athéna Polias, 1713; *épit.* d' —, 1802.
Hadrien, empereur. Dédicace pour —, 1724.
HALICARNASSE. Dédicace d' — pour Phanostatos, 1705.
HALIMONTE, dème de l'Attique. Décret d' —, 1878.
Hégésias d'Andros. Décret pour —, 1466.
Hélios. Offrande à —, 1609.
Héra Boulaia. Offrande à —, 1615.
Héracléitos d'Athmonon. Décret pour —, 1482.
Héracles. Offrande à —, 1662.
Hérauts. Décret nommant des —, 1450.
Hermès. Autel d' —, 1569; offrandes à —, 1619-21; ex-voto à —, 1703.
 — Agoraios. Offrande à —, 1618.
 — Enagonios. Offrandes à —, 1616-7.
Hermocopides. Procès des —, 1511.
Héroïstes. Décret des —, 1562.
Héros. Offrande à un —, 1687.
 — médecin. Culte du —, 1533.
Hestia. Offrande à —, 1669.
Hiéropes. Offrande d' —, 1638; liste de —, 1539; — des artistes dionysiaques, 1555.
Hiérophantide. Dédicace pour une —, 1723.
ἱματιοπῶλις. *Épit.* d'une —, 1826.
Hipparque. Offrande pour un —, 1636.
Hygie. Offrandes à —, 1655, 1657-8, 1659, 1661.
Hypnos. Offrande à —, 1655.

Hypothèque, 1741.
Inventaire des trésoriers d'Athéna, 1534.
Iobacchoi. Thiase des —, 1564.
Isotélie conférée à Asclépiodore, 1872.
Ἰσθμία. Victoire aux —, 1701.
Καῖκοσθένης, Θριάσιος. *sign. d'art.*, 1598, 1710.
Καλλιρόη. Offrande à —, 1669.
Καλλωνίδης Δεινίου. *sign. d'art.*, 1754.
 κατὰ ὄνειρον, 1661.
 κατ' ἐπιταγήν, 1625, 1654, 1656-8, 1688.
 κατ' ἐπιταγμα, 1660.
κεραμεὺς. Offrande d'un —, 1575-6; *épit.* d'un —, 1819-20.
Κετρίπορις, roi de Thrace, 1456.
Κηφισός. Offrande à —, 1669.
Κλέω Διονυσίου τοῦ Λακρατείδου. Dédicace pour —, 1722.
κναφεύς. Offrande d'un —, 1573.
κρανοποῖός, 1731.
Κρεσίλας Κυδωνιάτης. *sign. d'art.*, 1587.
Κριτός. *sign. d'art.*, 1585.
κυκλίστρια. *Épit.* d'une —, 1829.
LAMIA. Décrets pour des arbitres de —, 1485-6.
Lampadéphories. Concours des —, 1697.
LAURION. Mines du —, 1514.
Λειτουργός, 1656.
Lenéennes. Victoire aux —, 1701.
Léosthénès, stratège. Dédicace pour —, 1704.
LESBOS. Clérouques à —, 1431.
Λητύ. Offrande à —, 1669.
Λόχαγοι, 1704.
Λοχία, cf. Artémis.
Lenaïos, cf. Dionysos.
Loi réglant la situation monétaire, 1439; — relative aux prémices, 1459; — relative aux murs du Pirée, 1465.
Lycien. *Épit.* d'un —, 1854.
Lyciscos. Décret pour la famille de —, 1474.
Lycôn d'Achaïe. Décret pour —, 1433.
Lycos de Pydna. Décret pour —, 1467.

- Λυκοῦργος. Imprécation contre —, 1729.
- Λύππειος, roi de Péonie, 1456.
- Μαχῶν, 1647.
- μάγειροι, 1735.
- MAGNÉSIE DU MÉANDRE. Décret pour —, 1495.
- Marchande d'habits. *Épit.* d'une —, 1826.
- Marseillaise. *Épit.* d'une —, 1869.
- Mède. *Épit.* d'un —, 1862.
- Médecin. Dédicace pour un —, 1716.
- Médeios de Larissa. Décret pour —, 1478.
- Mén. Offrandes à —, 1689-90.
- Mère des Dieux. Prêtre de la —, 1623; offrandes à la —, 1624-5.
- Mésogéens. Décret des —, 1546.
- μεταλλεύς. *Épit.* d'un —, 1856.
- Métèques. Décret conférant le droit de cité à des —, 1442.
- Milésiens. *Épit.* de —, 1845-7.
- Mnéso, ergastine. *Épit.* de —, 1805.
- Μουσαῖος Κυρηναῖος. Dédicace pour —, 1708; *épit.* de —, 1868.
- Murs de Munichie. Réfection des —, 1515; — du Pirée. Loi relative aux —, 1405. Cf. Ἐετονεῖα.
- μυλωθρός. *Épit.* d'un —, 1822.
- Mysien. *Épit.* d'un —, 1844.
- MYTILÈNE. Alliance avec —, 1461.
- Nana, cf. Artémis.
- Naucratite. *Épit.* d'un —, 1867.
- ναυπηγός. Offrande d'un —, 1582.
- NÉAPOLIS DE THRACE. Décrets pour —, 1434; 1457.
- Négociants. Décret pour des — ayant rendu des services pendant une disette, 1497; décret pour une corporation de — étrangers, 1502.
- Nemeia. Victoire aux —, 1698.
- Némésis. Offrandes à —, 1679-81.
- Νησιότης, *sign.* d'art., 1585.
- Νίκη. Dédicace à —, 1714.
- Nicon d'Abydos. Décret pour —, 1873.
- Nourrices. *Épit.* de —, 1814, 1834, 1836.
- Nymphes. Offrandes aux —, 1669, 1673-5, 1677.
- Odryses. Décret pour le roi des —, 1445.
- Œnéis, tribu, 1498.
- Officier. Décret pour un — étranger, 1481; décret du dème de Rhamnonte pour un —, 1877.
- Olympieia. Victoire aux —, 1700.
- OLYNTHE. Alliance avec —, 1447; décret pour les habitants d'—, 1460.
- δμηρος. *Épit.* d'un —, 1765.
- Ὁμόνοια τοῦ θιάσου. Autel de —, 1570.
- Oracle, 1605, 1625.
- Ὠπάτα, cf. Artémis.
- Orsèvre. *Épit.* d'un —. 1817.
- Orgéons d'Amynos, 1548; — du Pirée, 1551, 1558-9; — d'Aphrodite, 1561.
- ὀργιαστίς. Offrandes d'une —, 1629-30.
- Ὀρμή. Offrande à —, 1688.
- παῖδες ἀμφιθαλεῖς. Liste de —, 1544.
- Paidotribe, 1619-20.
- Παλλὰς Τριτογενής. Offrandes à —. 1587, 1592.
- Pan. Offrandes à —, 1676-7.
- Panathénées. Victoires aux —, 1697, 1700-1.
- Pandemos, cf. Aphrodite.
- Pandion. Offrande à —, 1684.
- Πανδίων Ἀπολλωνίδου. Dédicace pour —, 1710.
- Pandionis, tribu, 1491.
- Πάνδροσος. Offrande à —, 1600.
- Paphlagonien. *Épit.* d'un —, 1856.
- Paraliens. Décret des —, 1517.
- Pédagogue. *Épit.* d'un —, 1815.
- Peisitheïdes de Délos. Décret pour — 1462.
- Περσαῖος, *sign.* d'art., 1634.
- Persane. *Épit.* d'une —, 1863.
- Phanostratos d'Halicarnasse, poète tragique. Dédicace pour —, 1705.
- Pharnace I^{er}, roi de Pont. Décret pour —, 1499.
- Phayllon de Crotone. Ex-voto de —, 1695.
- Pheidostratè, prêtresse d'Aglauros. Dédicace pour —, 1707.
- Phiales d'argent offertes à Athéna, 1537-8.

- Philippe de Macédoine. Alliance contre —, 1456.
- Φίλιππος Λύκου. Décret pour —, 1458.
- Philoclès. Décret nommant — héraut, 1450.
- Philon. Portique de — à Éleusis, 1516.
- Phratères*. Liste de —, 1545.
- Phylarque*. Offrande pour un —, 1636.
- PIRÉE. Murs du —, 1465; 1512; négociants étrangers au —, 1502.
- Plôtis, athlète. *Épit.* de —, 1812.
- πλουεύς. *Épit.* d'un —, 1824 (cf. 1573 avec la note).
- Ποδαλείριος, 1647.
- Poète comique*. Décret pour un —, 1468.
- Poids et mesures*. Décret relatif aux —, 1501.
- ποιμήν. *Épit.* d'un —, 1830.
- Polètes*. Comptes des —, 1511, 1514.
- Polyperchon. Décret relatif à une lettre de —, 1471.
- Polystratos. Dédicace pour —, 1706.
- Q. Pompeius, *sign. d'art.*, 1693.
- Portique de Philon à Eleusis, 1516.
- Poseidon. Offrande à —, 1622.
- POTIDÉE. Envoi de clérouques à —, 1453.
- Πραξίας Λυσιμάχου, *sign. d'art.*, 1663.
- Prémices* offertes aux déesses d'Éleusis, 1459.
- Prêtre*. Décret pour un — de Callisté, 1490; décret pour des — athéniens de Délos, 1531.
- Procès* des Hermocopides, 1511.
- Prytanes*. Décret pour les — de la tribu Antiochis, 1433; pour les — de la tribu Pandionis, 1491; décret pour les fonctionnaires des — de la tribu Antigonis, 1494; décret pour les fonctionnaires des — de la tribu Œneis, 1498.
- Πτολεμαῖος Εὐεργέτης καὶ Βερενίκη. *Prêtre* de —, 1712.
- Pythade*. Escorte de la —, 1523-4; archontes conduisant la —, 1526; fonctionnaires conduisant la —, 1527; enfants et canéphores accompagnant la —, 1540.
- Pythaiestes*. Offrande de —, 1643; listes de —, 1541-2.
- Πύθια. Victoire aux —, 1701.
- Πύθιος, cf. Apollon.
- Recensement* des mines du Laurium, 1514.
- RHAMNONTÉ. Décret du dème de —, 1877; dédicace des habitants de —, 1711; amphieraïstes de —, 1556.
- Ῥαψώ. Offrande à —, 1669.
- Rheboulas, roi des Odryses. Décret pour —, 1469.
- RHÉGIUM. Traité avec —, 1430.
- Sacrificateur*. Décret pour un —, 1878.
- Sacrifices*. Calendrier de —, 1530.
- SALAMINE. Décret pour —, 1427.
- Sarapiastes*. Décret des —, 1553.
- Sarmate. *Épit.* d'une —, 1839.
- SELYMBRIA. Décret pour —, 1437.
- Sérapis. Offrande à —, 1691.
- Sérapistes*, voir *Sarapiastes*.
- Sidonien de Pirée, 1719.
- Solon de Bargylia. Décret conférant le droit de cité à —, 1874.
- Sophocle, héros. Offrande à —, 1686.
- Sophon, archiérâniste. Décret des thiasotes de Callisté pour —, 1554.
- sophoniste*. Dédicace pour un —, 1704.
- Σωτεῖρα, cf. Artémis.
- στολιστής, 1660, 1690, 1692.
- stratège*. Offrande pour un —, 1636.
- Στρατηγὸς ἐπὶ τῇ Ἀκτῇ. Dédicace pour un —, 1704.
- Στρατηγὸς ἐπὶ τῇ χώρῃ. Dédicace pour un —, 1704.
- Στρατηγὸς ἐπὶ τὸ ναυτικόν. Dédicace pour un —, 1718.
- Στρατηγὸς ἐπὶ τῷ Πειραιεῖ. Dédicace pour un —, 1704.
- SUNIUM. Garnison de —, 1518-21.
- surnoms*, 1776, 1808.
- Sylla. Dédicace pour —, 1720.
- Syrien. *Épit.* d'un —, 1860-1.
- Ταμίαι τῆς θεοῦ. Offrande des —, 1593.
- Tanneur*. Offrande d'un —, 1579.
- Taxiarque*. Offrande d'un —, 1594; décret pour des —, 1479.
- τέκτων. Offrande d'un —, 1580.

τεχνίτης. *Épit.* d'un —, 1580.

TÉNÉDOS. Décret pour —, 1463.

Τέπτιχος. *Épit.* de —, 1746 (cf. *Add. et corr.*).

Thargélies. Victoire aux —, 1697.

θηηκόλοι, 1714.

Thémis. Offrandes à —, 1679-80.

Théores. Liste de —, 1542.

Thésée. Offrandes à —, 1682-3.

Théséia. Victoire aux —, 1703.

Thesmophories. Décret du dème de Cholargos relatif aux —, 1876.

Thespiens. Décret pour des —, 1429.

Thiase. Offrande d'un —, 1637; membres d'un —, 1547; règlement d'un —, 1549; — des Iobacchoi, 1564; cf. Ὁμόνοια τοῦ θιάσου.

Thiasotes. Décret des — d'Ammon, 1552; décrets des — de Bendis, 1557, 1879; décret des — de Callistè, 1554; décrets des — de Salamine, 1880-1; décret des — de Tynaros, 1550.

Thraces. *Épit.* de —, 1837-8.

Thrasyboulos de Calydon. Décret pour —, 1435.

Τιβάρδνισσα. *Épit.* d'une —, 1840.

Timosthénès de Carystos. Décret pour —, 1473, 1493,

Traités avec Rhegium, 1430; — avec Chios, 1446.

Trésoriers d'Athéna. Inventaire des —, 1534; comptes des —, 1535 (cf. *Add. et corr.*); offrande des — d'Athéna Polias, 1574.

Tribus, cf. Antigonis, Antiochis. Cécropis, Cénéis, Pandionis.

Triérarques. Dédicace pour des —, 1718.

Τροκόνδας. *Épit.* de —, 1852.

Τύχη, cf. Ἀγαθὴ Τύχη.

Tynaros. Thiasotes de —, 1550.

Ventes à réméré, 1738-40.

Zénon, amiral de Ptolémée Soter. Décret pour —, 1480.

Zeus. Offrande à —, 1605; offrandes à — Meilichios, 1606-9; offrandes à — Hypsistos, 1610-14; offrandes à — Philios, 1603-4; autel de — Soter, 1569.

Ζοῖλος Τιμοκράτου Ὑβάδης. Dédicace pour —, 1715

1871

1872

POSTFACE

Il est inutile de rappeler ici les événements qui ont interrompu si longtemps cette publication. Toutefois il faut dire que ce long retard a amené une modification profonde du plan primitif. Au lieu de grouper les textes épigraphiques les plus importants mis au jour depuis 1896, ainsi que nous l'avions annoncé dans notre *Avant-propos*, nous avons dû nous borner aux inscriptions athéniennes. Athènes n'avait pas eu dans le premier volume la place à laquelle elle a droit. On a essayé de la lui faire dans ce *Supplément*.

En revanche, la mise en œuvre des matériaux considérables réunis par nous et provenant de toutes les parties du monde grec, est devenue une tâche trop longue et trop lourde pour notre âge et pour nos forces. Nous devons y renoncer et, pour la même raison, nous ne pouvons donner l'index développé ni les tables de concordance qui devaient s'étendre aux deux volumes.

Nos lecteurs regretteront comme nous que des difficultés matérielles nous aient privé cette fois du concours de notre ami Ad. Wilhelm, que nous remercions encore de tout ce qu'il a fait pour notre premier fascicule (pp. 1-120). Ils comprendront aussi combien il nous est douloureux de penser que B. Haussoullier ne verra pas les dernières pages d'un ouvrage auquel il s'intéressait tant et qui doit beaucoup à son érudition et à son expérience. Nous ne pouvons que les offrir à sa mémoire comme un hommage de notre vieille amitié et de notre profonde reconnaissance.

Enfin nous remercions la *Fondation universitaire* de Bruxelles de la libéralité avec laquelle elle a bien voulu avancer à notre éditeur les frais d'impression de notre second fascicule (pp. 121-229). Sans ce secours l'achèvement de notre publication aurait été tout simplement impossible.

CHARLES MICHEL.

La Madeleine-lez-Lille.

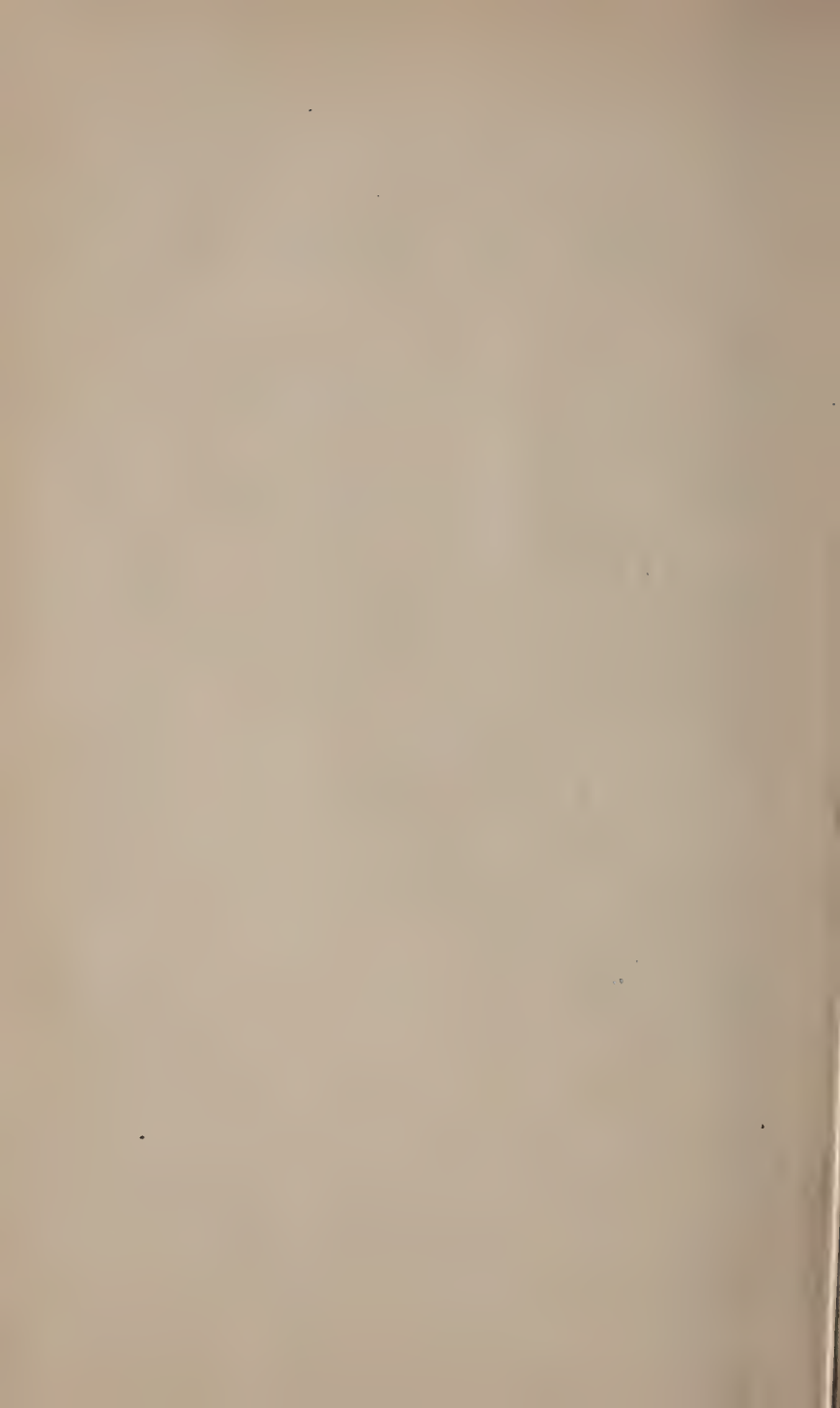
Septembre, 1926.

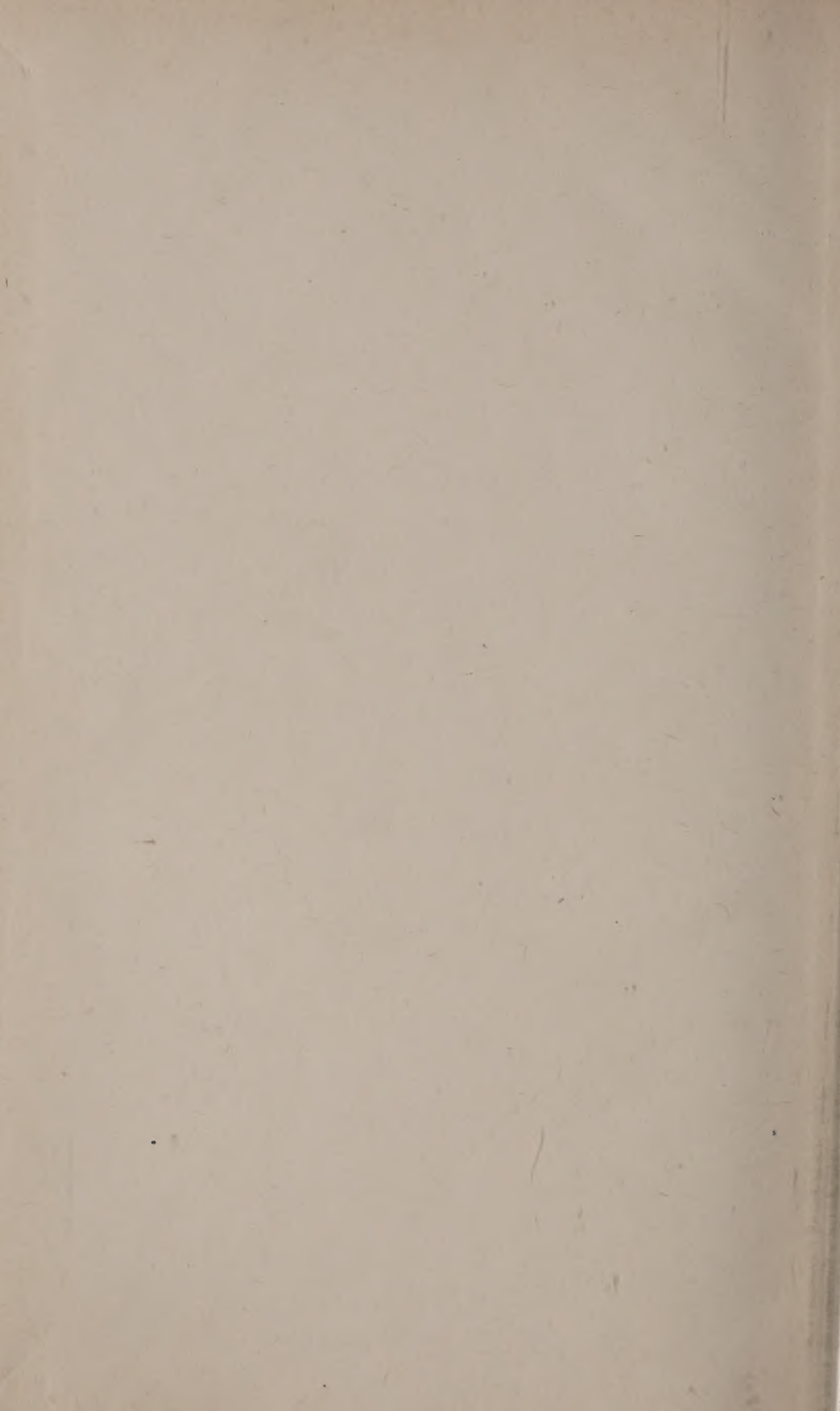


TABLE DES MATIÈRES

Athènes.

I. <i>Lois et Décrets. Décrets du Sénat et du Peuple (1427-1504)</i> . . .	1
Décret de tribu (1505)	71
Décrets de dèmes (1506-9)	72
Décret de clérouques (1510)	74
II. <i>Documents administratifs. Finances et travaux publics (1511-16).</i>	75
Armée, marine, éphébie (1517-24)	82
Listes de magistrats (1525-27)	88
III. <i>Institutions religieuses. Lois et règlements (1528-31)</i> . . .	91
Administration des sanctuaires (1532-8)	94
Listes de prêtres et de théores (1539-44)	100
Phratries, thiasés, corporations (1545-64)	104
Sièges de prêtres (1565-7)	121
Autels (1568-72)	122
Offrandes aux Dieux (1573-1693)	123
Ex-voto de vainqueurs (1694-1703)	152
Dédicaces honorifiques (1704-24)	156
Imprécations (1725-37)	163
IV. <i>Droit privé. Inscriptions hypothécaires (1738-41).</i> . . .	169
Bornes de sépultures (1742-44)	170
Épitaphes (1745-1869)	170
<i>Appendice. Décrets du Sénat et du Peuple (1870-5)</i>	199
Décrets de dèmes (1876-8)	203
Décrets de thiasés (1879-81)	205
Additions et corrections	207
Tables de concordance	211
Inscriptions métriques	215
Index alphabétique	217
Postface.	225





3012

